

* ((مقاصد الصالحين)) *

تالیف

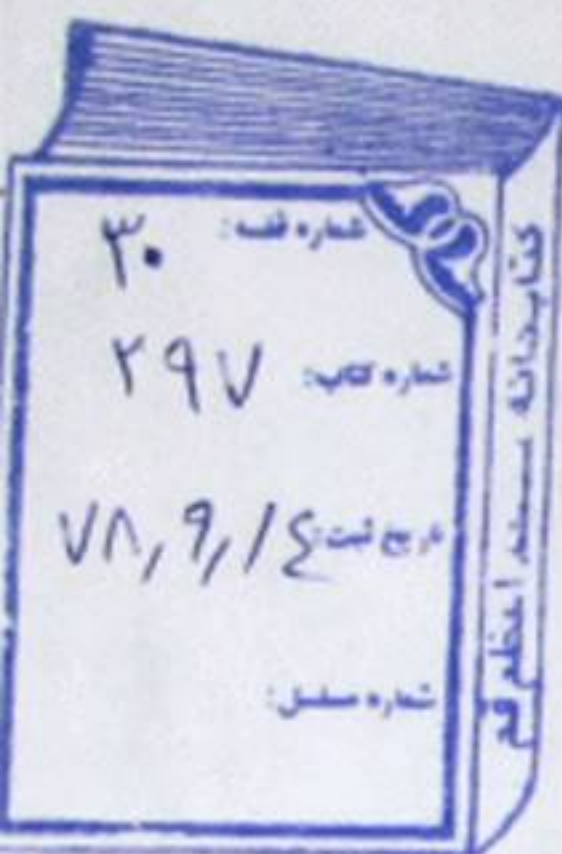
علامہ حاج سید محمد باقر ملا باشی شیرازی

کمر ۸ $\frac{ق ف}{۵۷}$

تقدیم بہ کتابخانہ مسجد اعظم قم

علی سید محمد باقر آیت الہی عالم

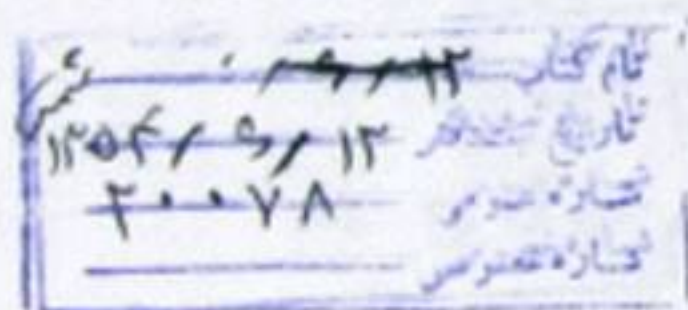
شیراز، ختم شان اعظم ۱۳۹۵ قمری
- عروج علم و طالع

شرح اجمالی احوال مرحمت پناه

علامه حاج سید محمد باقر طباطبائی شیرازی

قدس سره

سفر اجمالی احوال مرحمت پناه علامه حاج میرزا عبدافز موسوی ملا باغی قدس
سب شریفان طبق آنچه فرزندان آماي حاج میرزا سید محمد موسوی طاب ثراه
در سفید و قریش کتاب مفاد الصالحین بخط خود مرقوم داشته اند عیناً ثبت شد

بسم الله الرحمن الرحيم

تقریر نامه این سلسله علیه از قرار یک ربع قبله گاهی حاجی میرزا علی قزالدولر نوشته اند
۱. عبدافز بن ۱. سید محمد بن ۲. محمد بن ۳. محمد علی بن ۴. محمد رضا
بن ۵. احمد بن ۶. سلمان بن ۷. ابی الفتح بن ۸. اسحق بن ۹.
محمد امین بن ۱۰. محمد صادق بن ۱۱. مهدی بن ۱۲. سید محمد بن ۱۳. عبد
بن ۱۴. ابراهیم بن ۱۵. مرتضی بن ۱۶. حسین بن ۱۷. محمد جعفر بن ۱۸.
محمد کاظم بن ۱۹. محمد طاهر بن ۲۰. محمد صالح بن ۲۱. شیخ ابراهیم بن ۲۲.
شیخ الاجل المشتهر في الافاق صفی الدین اسحق اللادبلی بن ۲۳. امین الدین
بن ۲۴. صالح بن ۲۵. قطب الدین بن ۲۶. صالح الدین بن ۲۷. رشید بن
۲۸. محمد المظفر بن ۲۹. غوث الخواص بن ۳۰. فیروز شاه بن ۳۱. محمد بن
۳۲. شرف شاه بن ۳۳. حسین بن ۳۴. محمد بن ۳۵. ابراهیم بن ۳۶. جعفر
بن ۳۷. محمد بن ۳۸. اسمعیل بن ۳۹. محمد بن ۴۰. احمد الامری بن
۴۱. محمد بن ۴۲. ابی محمد قاسم بن ۴۳. ابی القاسم حمزه بن ۴۴. الامام
الامام موسی الکامل صلوات الله علیه و علی آباء المعصومین اجمعین آمین

رب العالمین

اجال حالتان با حجاب مستطاب حکیم سلمان کره نمین شخصیت سلسله عالی
بالا می باشد در صفحه ۱۱۳ و ۱۱۴ جلد دوم فارسنامه ناصری ثبت و بیان شده
است و اجمالاً شخصیت معظم له اولین کسی است که از این دودمان در رشتنه

روحانیت وارد شده و مقامات عالی صوری و معنوی رسیده است و تا کنون بجهت
تعالی آثار روحانیت عالیشان در اعقابش برقرار است. امید است که بفضل حق تعالی
جل و علا در آیه هم این آثار بماند. انشاء الله تعالی.

معظم لرجایع معقول و منقول و ففون علی دیگر بوده اند و بیاعت علمی
و عملی شان از مؤلفان آثار و نیازی موضوع نداده.

لیکن چون این عبد فانی ناچیز ضمیمه کنیم که با حول و قوه خدای متعال
حجت قدره مولفات آنهم را تا حدیکه امکانات مواظت کند نشر و ترویج و
در دسترس و بهره برداران قرار دهیم تا اگر بزم که جهت ضمیمه خود را تا اندازه ای
توضیح دهیم. اما نسبت به مولفات آنهم عموماً چند جهت است.

۱. این چند سوابق مقصود از اتحاد و اعقاب آنهم می باشد و در سلسله وجود
من بتقدیر خدای متعال آنهم دخالت داشته و حقیقت بر من دارند.

۲. در اینکه این حیرت ریزی روحانیت مانده ام و بجهت تعالی این شرافت و افتخار
را دارم که روحانیت آنهم در این امر مؤثر بوده است.

۳. مولفات آنهم عربی و فارسیاً می شود و بر مغز و پراندش است و هر یک از
آنها برای اهلش قابل تقدیس و تحسین و تجید است. این حقیر برای خدمت به علم
و معارف مذهبی آنها را از این ضمیمه را نموده ام و قبلاً هم نسبت به یکی از مولفات
آنهم - جلد سوم از زاد القلوب - بر این امر مبادرت نموده ام.

و اما نسبت به نشر این کتاب مقاصد الصالحین با مخصوص نکته ای جداگانه
علاوه بر نکات پیش در نظر بوده است که بشرح ذیل بر بیان آن خواهیم پرداخت
انشاء الله تعالی.

علامه معظم از تلامذه مرحمت پناه شخصیت علی بن ابی طالب

به بهای استاد المجتهدین و مجدد المله فی داس المائۃ الثالثة عشر قدس
سره الشریف بوده اند و پس از تکامل یک در رشته فقه و اصول یافته اند
سراجت بشیران فرموده و گویا به تناسب رفاقت و صداقتی که مرحمت پناه
علامه آقای حاج محمد حسن قزوینی صاحب کتاب ریاض الشفا و طایفه
را شنیده اند اینها هم محل اقامت را در شیراز انداخته اند و صدافتان تا پایان
عمر پناه بوده و هر دو اینها پس از محمود آثار شریعه در شیراز که در نتیجه انقلاب
چندین ساله افغانیان در ایران و شیراز بنی آمده بوده بخود مراسم مذهبی
و بالخصوص تعزیه داری حضرت خامس ال عباد روح العالمین له الفداء
گوشا بوده اند مخصوصاً صبریکه مرحوم معظم له ناسی فرموده است
بجهت تعالی هفتاد و پنج است.

و چون آنهم با واجدیت مقام عالم روحانیت و معنویت بمقتلور
حفظ مصالح شرعیه معاشرت با ابناء سیاست و انتظام کشور داشته اند انشاء
روزی برای دیدن یا بازدید شاهزاده حبیبعلی میرزا قاجار معروف به فرما فرمایند
که از سال هزار و دویست و چهارده قمری تا سال هزار و دویست و پنجاه ایا که
فارس بوده اند بلافاصله بوده اند و تا آنجا که مرحوم محمد زکیان نوری که اراعیان
سلسله نوری که در شیراز قوطن داشته اند حاضر بوده است و مرحوم نوری
در حضور آنهم و شاهزاده ذکر غیر جمیلی از مرحوم حاج محمد حسن قزوینی
سابق الذکر که معروف به مجتهد اصولی بوده اند مینماید آنهم برای
حفظ العیب مرحوم قزوینی که وظیفه برادری ایمانی است محمد زکیان نوری
را مورد تعرض و عناب قرار میدهند و شاهزاده معترضانه صیغ میاید چنانکه
شناخته اید از عالم ربانی ذکر شود و از مجلس بحالت تعرض و اعتراض

بر خواسته و بمنزل شخصی که در محله میدان شاه بوده است مراجعت میفرمایند
پس از آنکه مجلس عهد زکیان نوری بمنزل خود میرود و مبتلابه حبس البول
میشود و هر چه معالجه می کند شود بخت نمیشود تا آنکه از فشار بیماری زبان
بند میگردد و به اشاره می فهماند که مراجعانه آغایید بلکه بدای ایشان شفا
یابم. بنگارن او را به منزل آن مرحوم می برند و در طرف خلوت (پرونی)
که تا این تاریخ به حال و وضع ساختمان قدیم باقیست در سمت جنوب حیاط
بالای حوض جلوتالار میفرمایند و بمرحوم آقا قدس سره جری دهند که
عهد زکیان را برای استغفار بدعا آورده اند. ایشان از طرف اندون
که در سنه ۱۳۱۴ خورشیدی میرخیابان لطفعلیخان زند گردیده است برون
تشریف می آورند و بالای سر عهد زکیان که میفرمایند اگر نوبت
میکند که به ساحت علمای اعلام من بعد جارت و اهانت نکنی مادر پیر
دارم از خواصش میکنم دعا کند تا خدای متعال شفا کرم فرماید. با اشاره
نوبه میکند. آن مرحوم بداخل خانه تشریف برده پس از مدتی عهد زکیان
با اشاره طشت میطلبد و قیغ مینور و بنده بازی کرد و بحالت عادی قرار میگیرد
و استدعای کند که طعمای از منزل آن مرحوم صرف نماید و پس از صرف
طعام باحالت سلامت و عافیت بمنزل خود بر میگردد و بعداً در نتیجه این جریان
چند ایک از مرز مرز خیات آباد واقع در بلوک خنک که بحجاب روز به پلاک
ص ۵۵ بختیج مشخص شده است وقف می نماید و تولیت آنرا بعد از
خودش بمرحمت پناه معظم له قرار میدهد و با اولاد آن مرحوم با شرایط مقرر
که تولیت آن بحساب وقفنامه بر این داعی تطبیق و متولی آنموقوفه بیستم
و این موقوفه از سال ۱۳۴۰ قمری تا سال ۱۳۵۰ خورشیدی که مطابق

بسال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ قمری است برقرار و بتصرف این داعی بوده و از سال
۱۳۵۰ خورشیدی طبق قانون مصوبی روز اداره تعاون و امور روستاها
به مقامات برگزار نمودند و این داعی دیگر دخالتی ندارد. فقط محضری از
اراضی باو خارج از طبق ماده هفت قانون اصلاحات ارضی سنتی
از قانون فوق الذکر است باقیست که آنهم بکمی سپرده شده که عمرانش
نماید و تا این تاریخ بهیچ بر داری آنان نشده است.

ترتیب موقوفه بالاجل و هتنام که موجودات بقرار ذیل می باشد:
پس از مخارج ملکی یعنی غلی و مخارج ملکی یعنی دیوانی و دولتی آنحضرت
آید مخ هتمت بشود. یک هتمت حق التولیات و در هتمت دیگر برای
روشن دو کتاب از مولفات مرحوم معظم له است. یکی کتاب انوار الفکر
در سر حلد که جلد اول در احوال حضرت اقدس رسالت مآب محمد مصطفی
صلی الله علیه و آله و آله حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام است. جلد دوم
در احوال حضرت ابا عبدالله السین خامس ال عبا ارواحنا و ارواح العالمین
لتراب مرقده القدا. تا حضرت امام محمد باقر علیه السلام و جلد سوم در احوال
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام تا امام دوازدهم جعفر بن الحسن علیه السلام
تعالی عجل الله تعالی فرجه و سهل خرجه.

و یکی دیگر کتاب مقاصد الصالحین که مورد بخت است. اما
جلد اول کتاب انوار القلوب در زمان حیات مرحمت پناه آقای حاج میرزا
محمد باقر ملا باغی پدر مرحمت پناه آقای والد ماجد طاب ثراه و سبله آقای
اخوان کتابچی بطبع رسیده است و جلد دوم آن در زمان مرحوم علامه
آقای حاج سید عبدالباقی تهرانی قدس سره الشریف و سبله همان اخوان

اخوان کتابچی طبع شده است و جلد سوم آن را این حقیر با تقصیر از عمل
 موقوفه مزبور بطبع رسانده ام و براینکه در اختیار خوانندگان گذارم
 و اما کتاب مقاصد الصالحین . آباء محترم قدس ارواحهم بمقدار
 وسع تکیه نسخه های مخطوط مروده و لیکن موفق ببلع آن نشده اند
 این حقیر را با تقصیر با آنکه دیگر موقوفه مزبوره بایه نماده است
 که عوایدی داشته باشد تا چه رسد باینکه از عایدی آن کتاب بطبع رسد
 معذک حقیق داشتم که بجز این آنکه بدان من ممکن طبع این کتاب را نباشد
 این حقیر برای تزویج ارواح خان بمقدار وسع نشر دهم که هم آثاری از مولف
 معظم له باقی بماند و هم این نشر خیر برای پدران غیرم باشد . و چون
 وسیله طبع بنود بهمین اندازه اکتفا نمودم که فهرستی برای این کتاب
 بگرم تا مطالب آن سهل التناول باشد و نسخه های از نسخه های مخطوط این
 کتاب که در دسترس بود و خط آن خوانا تر و زیاده بود بقدر امکان تکمیل
 و تصحیح کنم و بضمیمه فهرست مزبور چند نسخه فوکی که فخر و جید کاغذ
 دینی اهداء بنام شاید خدای متعال جلت قدس بعد ازانی اهل حمیری را فوق
 فرماید که برای نشر عمومی آن قدسی شایسته بر دارد و موفق بنشر آن بنور انشاء
 و در پایان لازم میدانم که اتصال لب خود را بمجد اعلی معظم له مرول
 کتاب مزبور یاد آورم . این حقیر حاج سید محمد باقر آیت اللهی مشهور
 بر عالم فزند علامه فقیه سعید آقای حاج میرزا عبدالباقر محمد شیرازی
 متوفی و مدفون در شیراز آقامگاه اخلاصی سنائی نیکر حافظیه و ایشان
 فرزند مرحوم سلمان الزمان آقای حاج میرزا محمد باقر ملا باقی متوفی و مدفون
 در مشهد مقدس رضوی علی مشرفها الا فی الخیر والسلام در دار الضیافه

حضرت از طرف کبد اسم و در بیان و ایشان فرزند مرحوم حاج میر سید
 محمد ملا باقی میقم شیراز و بعد از او بیت سالر و متوفی در کربلای معلی
 و مدفون در طاق میرزا موسی شمالی متوفی و ایشان فرزند مرحوم علامه
 آقای حاج میرزا محمد ملا باقی معظم له مرول بالغات عدیده بوده اند
 ۱ : انوار الحقایق در علم کلام در یک جلد مفصل مطول عربی چاپ
 ۲ : لواعج الانوار العرشیه فی شرح الصحیفه السجاده علیه و علی
 آبان و ابانه افضل السلام و الحقیقه . فتمتی از آن طبع شده است .
 ۳ : بحر الجواهر فارسی در اصول دین . طبع شده است .
 ۴ : انوار القلوب فارسی در سه جلد طبع شده است .
 ۵ : مقاصد الصالحین فارسی . در اربعه . مرولات دیگری
 هم در فزوت مذهبی و علمی و غیره داشته اند .
 ناگفته نماند که جد اعلی آقای حاج میر سید محمد ملا باقی -
 وفات الذکر فرزند علامه معظم له میرزا خالرجینی مرحمت پناه علامه
 بزرگ جد و المله در اس الماء الاربعة عشر آقای حاج میرزا محمد حسن
 حجه الاسلام شیرازی و عجم عالم تشیع قدس سره میباشد و از پسر و خاندان
 این داعی معتقد بخاندان آفرینم میباشد .
 دو مطلب دیگر بابت نوشت : ۱ - شرح حال آفرینم را -
 مرحمت پناه محدث فی طباب نراه در صفحه شماره ۲۲۵ کتاب فی الذکر
 ذکر فرموده و بنی سلسله عالییر ملا باقی سادات میدانته شیراز را مرقوم -
 حاج میرزا حسن مضوری مرول فارسی سناسه ناصری در صفحات -
 ۱۱۳ و ۱۱۴ از جلد دوم کتاب مزبور که قبلا اشاره شد نوشته اند

و نیز مرگت پناه علامه بنده حاج آقا بنده طهرانی قدس سره در کتاب
 الذریعه مرحوم ما شنه اند و مرحوم حضرت الدوله حسین در کتاب
 آثار بم در صفحه ۴۷۲ بیان نموده اند .
 ۲ - از مرحوم علامه والد ماجد آتای حاج سید عبدالباقی قدس سره
 شنیدم که جازۀ مرحوم حاج محمد حسن قزوینی مجتهد اصولی طاب ثراه
 سابق الاکر با عتاب قدس فرستاده شد و موقعیکه جازۀ را حرکت دادند
 مرحوم جد امجد اعلی علامه آتای حاج میرزا محمد باقر ملا باقی مؤلف
 تالیفات فوق بدرقه و تسبیح جازۀ می نمودند . ملاحظه کردند که جازۀ را
 بپرستی می برند . خطاب به جازۀ فرمودند که مذکور ما ما هم بنماییم
 و بعد از زمان بسیار اندک آن مرحوم رحلت فرمودند . و بنا بود جازۀ
 ایشان را هم بعنایات عالیات ببرند اهالی شیراز خواهش کردند که در
 شیراز دفن شوند تا از زیارت آن بهره مند گردند . لذا با انها موافقت
 شد و در سکوی شمالی تکیه حاضیه در سرداب مخصوص دفن شدند و
 بجهت تعالی در تعزیلات وضع تکیه حاضیه که در قرن حاضر بنی آمد
 بعد دفن آن مرحوم صدمه ای وارد نشد . فقط سنگ روی مرقد شریفشان .
 برای آنکه در سیر افراد واقع نشود بر حیاط اختصاصی آن امکاه مرگت پناه
 علامه والد ماجد طاب ثراه نقل داریم و جب سنگ فلما آن مرحوم نصب شد
 و هر دو سنگ در یک ضریح قرار داده شد . است . وفات مرحوم جد امجد
 معظم در سال ۱۲۴۱ قمری و وفات مرحوم آتای والد ماجد طاب ثراه
 در سال ۱۲۵۳ قمری ۲۶ ماه شعبان است
 و نیز مرحوم آتای والد ماجد نقل فرمودند از پدر بزرگوارشان

آتای حاج میرزا محمد باقر ملا باقی دقم که بعد جمعه زیارت مرحوم جد
 در تکیه حاضیه رفته بودم دیدم آتای میرزا و قار فرزند مرحوم وصال
 شیرازی در آنجاست و نقل نمود که وقتی زیارت این مزار آمده بودم و
 شخصی زاهدی مدتی در اینجا در حجره مشغول عبادت بود . آمد سوال
 کرد که این قبر یعنی قبر مرحوم جد اعلی از کجاست گفتیم وجه سوال
 چیست گفت شب گذشته وقت بهجده بیدار شدم و برای وضو بروم
 آمدم دیدم روشنایی بر سر این قبر میباشد آمدم بینم کجاست نزدیک
 که رسیدم مانع شدند گفتیم چرا مانع می شوید گفتند حال انجامالوقت
 زیرا حضرت امام محمد باقر علیه الصلوٰه والسلام زیارت فرزندش
 تشریف فرما شده است برگشتم مشغول گاشتم . سپس آتای میرزا
 و قار معرفی آن مرحوم را که عالم ربانی است برای او نموده است .

حرمه الآخر حاج سید محمد باقر آتای الهی
 " عالم " تاریخ چهارشنبه بیت و دو مربع النانی نال
 یکمزار و سیصد و نود و چهار قری مطابق با
 بیت و چهار و بیست ماه یکمزار و سیصد و
 پنجاه و سه شیعی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة على رسول الله وعلى آله وآل الله اجمعين
اما بعد : فهرستی است از کتاب مقاصد الصالحين که در این اوراق نوشته
میشود بگویند معانی رب العالمين جلله بفضله نافعاً للمؤمنين والمؤمنات ورفاً
لیوم الدين بجا محمد و آله الطاهرين صلواته تعالى عليهم اجمعين .

- خطبه کتاب و دای بر تالیف و نام کتاب لغایت ص ۶

تقسیم بندی کتاب به مقدمه و چهارده مقصد و خاتمه و توضیح مقالات و فصول و اقسام
مربوط به هر يك لغایت ص ۱۳

مقدمه - قسم اول در مجملی از اصول دین - بیان توحید و صفات ثبوتیه و سلبیه
و بیان عقل و نبوت و امامت و معاد و روز قیامت لغایت ص ۱۹

قسم دوم از مقدمه - در اقسام عبادات و اجیر و مستحب لغایت ص ۲۹

قسم سوم از مقدمه در فضیلت ذکر لغایت ص ۴۱

دعا : در باب اقسام ذکر - تجید و تمجید و تخیل و تکرر و دعا - در اقسام دعا -

استعاذه - استغفار - صلوات - طلب خلعت لغایت ص ۵۲

اقوال آداب و شرایط دعا : برنج نوعی - نوع اول در آنچه پیش از دعا باید بعمل آید

نوع دوم : در آنچه تا وقت دعا باید باشد - لغایت ص ۶۳

نوع سوم : در آنچه مناسبت از دعا و آن چهار چیز است لغایت ص ۶۴

نوع چهارم : در سبب استجاب دعا و آن سه چیز است

نوع پنجم : در حالات داعی است لغایت ص ۶۵

فهرست کتاب مقاصد الصالحين

مقصد اول : در احوال شیایه بدی و در آن چهارده مقصد است مقاله اول در بیان آنچه نقل
داده بر ما باین طریقه و طبع کتاب و در آن دوازده فصل است :

فصل اول : در فضیلت این وقت است - فصل دوم : در محبت جمع است لغایت ص ۱۶

فصل سوم : در آداب بیت الخلا رفتن از واجب و مستحب و مکروه و حرام لغایت ص ۱۸

اما طهارت بر دو قسم است طهارت بآب و طهارت بچاء طهارت بآب و وضو است
و غسل اما وضو و آداب آن لغایت ص ۲۲

اما غسل و آداب آن لغایت ص ۲۴

اما طهارت بچاء و آداب آن و آداب تمیم و احکام آن و بیان مظهرات و عبادات لغایت ص ۳۴

فصل چهارم : در مجملی از انواع حروف و واجبات و مناجات و شکایات و سهوایات
نشان است لغایت ص ۴۷

فصل پنجم : در آداب و شرایط مشترکه هر نماز است لغایت ص ۴۹

فصل ششم : در باب آداب و شرایط فرضیه جمع است

آداب رفتن به مسجد و آداب دخول و خروج و اذکار و اوداد مربوط بآن لغایت ص ۵۹

تسلیم و مودت حضرت امام جعفر صادق غار را بر عمار بن عبید که از اصحاب کبار است ص ۶۱

بیان حصول اذن و اقامه و معنی ایها لغایت ص ۶۶

آداب شروع بخودت به نماز و ترجمه سوره فاتحه کتاب لغایت ص ۷۵

فضیلت سوره فاتحه کتاب لغایت ص ۸۲

بقیه آداب نماز و ترجمه سوره قل هو الله احد و فضیلت آن لغایت ص ۸۸

بقیه آداب نماز از رکوع و سجود و تشهد و تسلیم لغایت ص ۸۹

در بیان تحلیله شکر و آداب و ادعیه است

بیان زیادت حضرت سید الشهداء امداح العالمين لم الله بعد از هر نماز فرضیه و دعا

سجده بن جبر لغایت ص ۹۵

فصل هفتم : در حقیقت معقیب و فضیلت آن لغایت ص ۶۲
 فصل هشتم : در معقیبات مشترکه هرمان و اقسام آن چهار است از کار، ادعیه، قرآن، فکر.
 قسم اول از معقیبات تکمیل و تقیل و تجدید و تسبیح لغایت ص ۶۴
 قسم دوم از معقیبات : استغفار، استعاذه، قن و تبری و صلوات و سلام لغایت ص ۶۷
 اما سایر ادعیه مأثوره برای معقیب از ائمه علیهم السلام و دعای عهد نامه لغایت ص ۷۱
 قسم سوم از معقیبات مشترکه هرمان که تلاوت قرآن مجید است و بیان ابائیکه برای
 معقیب وارد شده است لغایت ص ۷۲
 بیان فضیلت تلاوت قرآن مجید و ادعیه قبل از تلاوت و ادعیه بعد از آن لغایت ص ۷۳
 قسم چهارم : از معقیبات مشترکه که فکر نمودن است لغایت ص ۷۴
 فصل نهم : در معقیبات مشترکه فیما بین نماز صبح و شام یعنی نماز معرب و ادعیه
 مأثوره لغایت ص ۷۵
 فصل دهم : در معقیبات مخصوصه بنماز صبح است و آن چهار نوع است :
 نوع اول : در آنچه عصر و بیکار است لغایت ص ۷۷
 نوع دوم : در آنچه از مدرسه تا مدرسه باید خوانده شود لغایت ص ۷۸
 نوع سوم : در معقیب نماز صبح از هفتاد تا صد مرتبه است لغایت ص ۷۹
 نوع چهارم : ادعیه طریقه مخصوصه بنماز صبح : دعای معاویه بن عمار از امام صادق
 علیه السلام لغایت ص ۸۱ دعای سبوح لغایت ص ۸۶
 فصل یازدهم : در ادعیه وقت صبح است . چند دعای عصر و دعای معروف بنماز
 صبح لغایت ص ۸۸ دعای عهد نامه و دعای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام ص ۹۱
 فصل دوازدهم : در دعاهای مشترکه بین صبح و مساء است و بر هفت نوع است :
 نوع اول : ادعیه عصر که بیکار خوانده میشود لغایت ص ۹۴
 نوع دوم : از سه بار لغایت ص ۹۶

نوع اول در لغزیه و ادعیه و ادعیه آن لغایت ص ۱۱۶
 اما فضیلت نان و سبزی و روغن و امثال آن و گوشت و تخم مرغ و اقسام شیوهها
 و نیز در خوردن لغایت ص ۱۳۱
 اما اول بعضی حیوانات چون مرغ و عوز و عدس و لوبیا و غیره و میوهها
 خرما، رطب، سیب، به و غیره لغایت ص ۱۳۲
 اما سبزیجات : کاسنی، تره، باد بخت و غیره .
 فضیلت صیاف و اناب آن لغایت ص ۱۳۶
 نوع دوم : در فضیلت آب و انواع آن لغایت ص ۱۳۹
 نوع سوم : در آنچه و ادعیه بیرون آمدن عقب حاجت سوايه بلیان لغایت ص ۱۴۱
 دعای وقت حاجت تا اول وقت ظهر که تعلق حضرت امام زین العابدین
 علیه السلام دارد لغایت ص ۱۴۲
 مقال رسو و : در آنچه تعلق دارد بوقت مابین زوال شمس تا نصف شب
 و در آن دوازده فصل است .
 فصل اول : در تحقیق وقت ظهر و فضیلت و اعمال آن است لغایت ص ۱۴۴
 فصل دوم : در اعمال نافله و فضیله ظهر است لغایت ص ۱۴۵
 فصل سوم : در معقیبات عصره نماز ظهر لغایت ص ۱۴۹
 فصل چهارم : در بیان وقت عصر و فضیلت و اعمال آن لغایت ص ۱۵۲
 فصل پنجم : در معقیبات عصره بنماز عصر لغایت ص ۱۵۴
 فصل ششم : در بقیه ادعیه ساعات روز است که عبارت از دوازده دعا است
 اما دعاهای عصر بوقت زودی اقباب لغایت ص ۱۶۰
 فصل هفتم : در آنچه تعلق است بوقت شام از فضیله و نافله و محسوساتها
 فصل هشتم : در معقیبات عصره بنماز شام است لغایت ص ۱۶۶

فهرست کتاب مقاصد الصالحین

نوع سوم : آنکه در باید خواند لغات ص ۹۷
 نوع چهارم : آنکه از صد مرتبه تا سیصد و شصت مرتبه باید خواند ص ۹۷
 نوع پنجم : آنچه متوسط است و بیکار است ص ۹۷
 نوع ششم : آنچه متوسط است اول دعای مبتدیان لغات ص ۹۷ دعای غرات
 است لغات ص ۹۷ ، دعای صحیفه کامله در صبح و مساء است لغات ص ۹۷
 نوع هفتم : سوره ای است لغات ص ۹۷
 مقاله دوم از مقصد اول : در اعمال مایه طلوع شمس تا زوال و در آن
 چهار فصل است • فصل اول : در اعمالیکه هر روز باید بخواند • جامه
 بپوشد و عمامه بپوشد • لغات ص ۹۷
 آنکه بدست نمودن و ادب آن لغات ص ۹۷
 اما ادب تلاوت نمودن و سر به کشیدن و نظر در آینه کردن و شانه
 نمودن و بره خوش استعمال کردن و بدوین مالیدن بر بدن و بخور کردن
 و گلاب استعمال نمودن و صدق دادن لغات ص ۹۷
 فصل دوم : در ادعیه مخصوصه ساعات روز است لغات ص ۹۷
 فصل سوم : در ادعیه هر روز که مخصوص ساعته نیت و تلاوت نوع
 نوع اول : آنکه بیکار خوانده میشود لغات ص ۹۷
 نوع دوم : در آنچه در هر روز از هفت بار تا هفتاد بار باید خوانده شود •
 نوع سوم : آنکه صد بار خوانده میشود • نوع چهارم : آنکه از صد بار تا چهارصد
 است لغات ص ۹۷
 نوع پنجم : در قرائت آیاتیکه روایت شده
 فصل چهارم : در آنچه عادت جاری شده بر آوردن آن در این وقت از خود
 و آشنایان و امثال آنها و ادب آن ها در سه نوع است :

فهرست کتاب مقاصد الصالحین

فصل پنجم : در آنچه نماز شب لغات ص ۱۶۷
 اما سایر اعمال بنابرین نماز شب و خفتن • اول نماز عقیله است و نماز ساعت غفلت
 و نماز هدیه ص ۱۶۸
 فصل ششم : در بیان وقت نماز خفتن و فضیلت اعمال متعلقه بآن لغات ص ۱۶۹
 فصل هفتم : در تعقیبات مخصوصه بنماز خفتن است لغات ص ۱۷۲
 فصل دوازدهم : در آنچه متعلق بوقت خواب است تا نصف شب و آن پنج نوع است
 نوع اول : در اوقات خواب ص ۱۷۴
 نوع دوم : در امکنه خواب است لغات ص ۱۷۲
 نوع سوم : در ادب خواب و ادعیه آنست لغات ص ۱۷۹
 نوع چهارم : نماز و دعا برای دیدن خوابهای نیکو لغات ص ۱۸۱
 نوع پنجم : سبب خواب راست و دروغ و تعبیر خواب ص ۱۸۴
 مقاله چهارم : در بیان آنچه کرده میشود از نصف شب بعد تا طلوع صبح پنج
 فصل اول : در فضیلت این وقت و درخواست آن است ص ۱۸۴
 فصل دوم : در آنچه بعد از بیدار شدن از خواب باید بعمل آورد ص ۱۸۵
 فصل سوم : در آنچه متعلق به نصف شب است و قبل از نماز شب باید بخواند ص ۱۸۸
 فصل چهارم : در فضیلت و ادب و ادعیه نماز شب و شفع و مغفرت و توبه ص ۱۹۳
 قریبهای نماز شب و نماز شفع و مغفرت و توبه و ادعیه و در بنابرین اینها لغات ص ۲۰۰
 فصل پنجم : در ناقله صبح و دعا و ادب آن لغات ص ۲۰۵
 مقصد ششم : در اعمال ایام هفته است و در آن نه فصل است
 فصل اول : در اعمال شب و روز جمعه است و اعمال آن بر چهار نوع است
 نوع اول : در نمازها : فضیلت صلوات در شب چهارم است لغات ص ۲۰۸
 نوع دوم : سوره قرات مجید است لغات ص ۲۱۱

فهرست کتاب مقاصد الصالحین

روز سوم : هدی برای اموات ص ۱۱۰
 نوع چهارم : از اعمال شب جمعه است و ادعیه آن - دعای پیاپی و دعای اللهم
 انت ربی و دعای حجب لغایت ص ۱۱۲
 دعای سلمان و دعای اویس قرنی ص ۱۱۴
 دعای شب جمعه و شب عرفه لغایت ص ۱۱۸
 بقیه ادعیه و آداب شب جمعه - دعای مقاتل و دعای میمید اللعوات و غیره لغایت ص ۱۲۰
 اما آداب و در جمعه و فضائل آن و دعا و استغفار در آن و سوره قرآنی ص ۱۲۴
 اما احرام و قن و آداب آن لغایت ص ۱۲۵
 و اما غسل و در جمعه و آداب آن و اخذ شارب و ناخن و تراشیدن سر و استعمال
 طیب لغایت ص ۱۲۷
 و اما زیارت حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرين صلی الله علیه و علیهم اجمعین
 در روز جمعه و نیز زیارت ذریه طاهرين و علماء و شهداء و زیارت خود مؤمنین مخصوصاً
 پدر و مادر و فضیلت روزه لغایت ص ۱۲۸
 اما نمازهای مخصوص بر روز جمعه بر سه نوع است
 اول : نماز جمعه که واجب است و شرایط و آداب آن و خطبه های مأثوره از
 حضرت امیر المؤمنین (ع) و آداب مخصوص بعد از نماز عصر در روز جمعه لغایت ص ۱۳۳
 نوع دوم : از نمازهای روز جمعه نمازهای نافله است بابت و کثرت به چهار
 مرتبه و آداب آن لغایت ص ۱۳۶
 نوع سوم : نمازهای مرغیه است که بجا آوردن آن در روز جمعه ترغیب شده است
 ۱- نماز حضرت یحییٰ (ع) ۲- نماز حضرت امیر المؤمنین (ع) ۳- نماز حضرت
 فاطمه علیها السلام ۴- نماز حضرت امام حسن مجتبیٰ (ع) ۵- نماز حضرت امام
 حسین و سایر ائمه علیهم السلام و نماز حضرت صاحب الزمان (ع) لغایت ص ۱۴۰

فهرست کتاب مقاصد الصالحین

نماز جناب جعفر طیار علیه السلام و نیز نماز کامل و نماز اعراب و دعای حاجت در روز جمعه ص ۱۴۳
 و از جمله مستجابات در روز جمعه دعاست : اول : دعای ضعیفه علویه در روز جمعه ص ۱۴۴
 دوم : دعای امام مجاهد علیه السلام ملحق بصحیفه سجایه ص ۱۴۴ سوم : دعای
 امام موسی کاظم علیه السلام چهارم : تسبیح در جمعه است پنجم : عوده در جمعه
 ششم : دعای عشرات لغایت ص ۱۴۶ دعای سیمان لغایت ص ۱۵۲
 صلوات و در هر روز جمعه و هر روز مبارک و مضان ص ۱۵۴
 فصل دوم در اعمال شب و در روزه اما شب سینه لغایت ص ۱۵۵
 اما اعمال روز سینه از نماز و ادعیه و غیره لغایت ص ۱۵۸
 فصل سوم : اعمال شب یکشنبه و روزان - اما اعمال شب یکشنبه و ادعیه و
 آداب آن لغایت ص ۱۶۰
 اما اعمال روز یکشنبه لغایت ص ۱۶۳
 فصل چهارم : در اعمال شب و روز دوشنبه و نماز و ادعیه آنها - اما شب دوشنبه
 لغایت ص ۱۶۵ اما روز دوشنبه و نماز و ادعیه و آداب آن لغایت ص ۱۶۷
 فصل پنجم : در اعمال شب و روز سه شنبه - اما شب آن از نماز و دعا لغایت ص ۱۶۸
 اما اعمال روز آن از نماز و دعا و تسبیح و عوده و غیره لغایت ص ۱۷۱
 فصل ششم : در اعمال و ادعیه شب و روز چهارشنبه اما شب لغایت ص ۱۷۲
 اما اعمال و ادعیه و نماز روز چهارشنبه و تسبیح و عوده لغایت ص ۱۷۶
 فصل هفتم : در اعمال شب و روز پنجشنبه - اما شب لغایت ص ۱۷۸
 اما اعمال روز آن از نماز و دعا و تسبیح و عوده و غیره لغایت ص ۱۸۳
 فصل هشتم : در طریق ختم خرات مجید و نماز هدیه بر رسول الله صلی الله علیه و آله
 و ائمه هدی علیهم السلام ص ۱۸۴
 فصل نهم : در زیارات معتبره بان بزرگوارات علیهم الصلوٰه و السلام لغایت ص ۱۸۷

مقصود سوم : در نمازها بکلی غیر نمازهای فرضیه و نافله شب و روز است و اختصاص
بهفته و ماه و سال ندارد - فصل اول در نمازهای واجب است
هم اول : نماز آیات دوم : نماز بدو سببه است سوم : نماز اموات و کوا^{۲۸۹}
نماز استسقاء و مقترعات آن و نماز نزول مطر لغایت ص ۲۹۳
نماز مهمات و احوال آن نماز استغاثه حضرت فاطمه ۳۴ - نماز شکر
نماز عفو - نماز دسوسه سن - نماز استغفار - نماز مظلوم - نماز مکروب - نماز
استطعام - نماز گریخته - نماز تو انگری - نماز خمر زیا و سگ و هم و حافظه^{۲۹۱}
مقصود چهارم : در حقیقت استغاثه و ادب و نصیبت و انواع آن و استفاده به
قرآن مجید و به ضمیمه و نقل و غیره لغایت ص ۳۰۱
مقصود پنجم : اعمال ماهها - اول اعمال مشترکه هر ماه لغایت ص ۳۰۹
فصل دوم : در اعمال خاصه هر ماه و نظر کردن هر ماه بخیزی ص ۳۱۱
فصل سوم : در سعد و نحس ایام ماه عرب و فارسی لغایت ص ۳۱۶
فصل چهارم : در قاعده نزول شمس و قمر و در بروج ص ۳۱۷
فصل پنجم : در اعمال لیکه برای دفع خوسهها و ناآرامیها و شل است لغایت ص ۳۱۸
مقصود ششم : در اعمال لیکه در عوض سال بجای میآورند و در آن روز و فصلت
فصل اول در اعمال ماه محرم الحرام - شج و شنبها و روزها و شرح شب و روزها
و زیارت مخصوص روز عاشورا و عزیت عصر عاشورا ص ۳۲۰
فصل دوم : در اعمال ماه صفر المظفر و ایام و لیالی آن لغایت ص ۳۲۳
فصل سوم : در ماه ربیع الاول است و لیالی و ایام آن مخصوص عید مولود
و اعمال و زیارت و دعای در آن لغایت ص ۳۲۸
ادب زیارت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم در غیر مدینه طیبه و
ادب آن لغایت ص ۳۴۲

زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه افضل صلوات المصلین در روز هفدهم ربیع^{۳۴۰}
در محرم محرم و غیر آنها و ادب آن لغایت ص ۳۴۵
فصل چهارم : در ماه ربیع الثانی
فصل پنجم : در ماه جمادی الاول
فصل ششم : در ماه جمادی الاخره
فصل هفتم : در ماه رجب و فضیلت و ثواب روزه و هم اول از اعمال ماه رجب^{۳۴۷}
هم دوم : اعمال هر شب و هر روز
هم سوم : آنچه مشترک است بین این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان^{۳۴۸}
هم چهارم : آنچه مخصوص بمرتب این ماه است
هم پنجم : آنچه مخصوص بمرتب این ماه است
هم ششم : آنچه مخصوص بجمعهای این ماه است - لیله الرغائب ص ۳۵۰
هم هفتم : در آنچه مخصوص بلیالی و ایام این ماه است - اعمال شب اول و روز
اول و نماز حضرت سلیمان و صفی اصره عالی عنه لغایت ص ۳۵۳
اعمال ایام البیض ماه رجب لغایت ص ۳۵۵
اعمال استفتاح - عمل ام داود لغایت ص ۳۵۹
اعمال عید مبعث و اربعین و اسر ماه رجب لغایت ص ۳۶۳
فصل هشتم : در فضائل ماه شعبان و اعمال آن بر سه قسم است :
اول : آنکه در هر ماه می تواند بجا آورد -
دوم : آنچه مخصوص ببعض اوقات این ماه است و مناجات الله علیه^{۳۶۴}
و صلوات هر روز و شب بجهت شعبان لغایت ص ۳۶۶
سوم : آنچه مخصوص لیلی و ایام این ماه است تا شب چهاردهم ص ۳۶۷
اعمال شب یازدهم شعبان شب ولادت با سعادت و ادعیه و نمازها و دعای کمال

شب شازدهم تا آخر ماه شعبان از نماز دعا لغات ص ۳۸۱
 و اعمال روزهای ماه شعبان و روزهای یازدهم تا آخر ماه ص ۳۸۲
 فصل نهم: در بیان حقیقت روزه و فضائل و آداب آن. اما بیان حقیقت و فضائل
 روزه و معظرات آن لغات ص ۳۸۷
 اما اعمال برپیش نوع است. نوع اول در اعمال کبیره در عرض این ماه باید بعمل آید
 و آن پر روزه است. قسم اول در اعمال غیر مخصوصه است
 قسم دوم: در اینچنین مختص برفیق است و نمازهای نافله و اربعه آن ص ۳۸۹
 نوع دوم: در آداب و اعمال شبهای این ماه است و آن بر سه قسم است:
 قسم اول: در آداب و اعمال مشترکه هر شب است. اعمال مختص شبها ص ۳۹۰
 دعای افتتاح و هر شب لغات ص ۳۹۳
 قسم دوم: در آداب و اربعه سهرات ص ۳۹۵
 دعای ابوحنیفه ثمالی رضی الله تعالی عنه و دعای دیگر ص ۴۰۵
 قسم سوم: در اربعه مشترکه دهه آخر ماه مبارک ص ۴۰۶
 نوع سوم: در اربعه و اعمال مشترکه هر روز این ماه است ص ۴۱۹
 نوع چهارم: در اعمال مخصوصه بوقت. قسم اول در اعمال شبها
 شب اول ماه رمضان. اربعه و غیره و دعای صحیفه کامله ص ۴۲۲
 نمازهای هر شب از اول تا آخر ص ۴۲۳
 قسم دوم: در اعمال روزهای مخصوصه ماه مبارک. اعمال روز اول و دعا و نماز
 و آداب آن لغات ص ۴۲۵
 اما دعای مختص روزها لغات ص ۴۲۷
 نوع پنجم: در اعمال شب فلانست. نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سوم و شبهای دیگر تا آخر ماه مبارک
 ص ۴۳۱

نوع ششم: در روزهای ماه مبارک و اربعه و دعای ص ۴۳۷
 اما دعای مختص به دهه آخر ماه صیام لغات ص ۴۴۰
 اما کیفیت احتکات و احکام آن لغات ص ۴۴۳
 فصل دهم در اعمال ماه شوال است و اعمال شب عید فطر تا بعد از طلوع آفتاب ص ۴۴۷
 اما اعمال روز عید فطر و دعای حضرت صاحب الزمان علی الهه تعالی عنیه و غیره و روز عید
 و اما نماز عید و آداب آن و اعمال دیگر روز عید فطر ص ۴۵۰
 اما نكوة فطره و احکام آن ص ۴۵۲
 دعای ندبه در چهار روز - جمعه - عید فطر - عید قربان و عید غدیر ص ۴۵۶
 فصل یازدهم: در ماه ذی القعدة الحرام است لغات ص ۴۵۹
 فصل دوازدهم: اعمال ماه ذی الحجه الحرام. اما مشترکه شب و روز و هر اول لغات ص ۴۶۱
 اعمال مخصوصه شب اول و روز اول لغات ص ۴۶۲
 فضائل حج و آداب و اربعه و دعای آن لغات ص ۴۶۴
 اعمال حج و عمره - بیان مفایده و آداب احرام ص ۴۶۶
 عمرات احرام نسبت بردن و نسبت بر زبان و اربعه و آداب دخول در مکه معظمه
 و بیت الله الحرام ص ۴۶۹
 آداب طواف و شرایط آن و اربعه و آداب لغات ص ۴۷۰
 آداب سعی بین صفا و مروه و پس از طواف و نماز آن ص ۴۷۳
 آداب احرام حج و رفتن به منی و عرفات و اعمال شب عرفه و رمی لغات ص ۴۷۷
 دعای حضرت امام حسین ارضا خدا و در روز عرفه و عرفات لغات ص ۴۸۷
 آداب کوچ نمودن از عرفات و رفتن بمنبر الحرام و اعمال بین راه و رفتن در منبر ص ۴۸۹
 اعمال منی در روز عید اضحی و اربعه و آداب رمی و غیره ص ۴۹۳
 آداب اعلان از منی بمکه مکرمه برای طواف در کشتن در ایام تشریق و بیرونه لیلی و رمی جمرات ص ۴۹۷

فهرست کتاب مقاصد الصالحین

عقبه ایام ذی الحجة الحرام و اعمال عبدعزیز لغایت ص ۵۰۳
اعمال روز و شب مبارک و اعمال نا احوال که از سال عربیت لغایت ص ۵۰۹
خاتمه : در اعمال عید نوروز ۱۰ اما فضیلت آن لغایت ص ۵۱۱
اما اعمال بر دو قسم است قسم اول در دو هفته سلام و دعاها ص ۵۱۳
قسم سوم : اعمال سر مدعا بوقت قبول حمل ص ۵۱۴
قسم چهارم : در آنچه باید عیدان نوروز بخواند و نیز طریق اب نیای و ادب و اربعه و خاصیت
مقصود هفت : در زیارات فضل اول در زیارات جامع صغیر و کبیر ص ۵۱۳
فضل دوم : در زیارت حضرت یحیی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و ادب آن نافذ و دل
و اوقاتیکه زیارت آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم در ایام اربعه و ستوده است لغایت ص ۵۱۹
فضل سوم : در زیارات حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و اوقات آن لغایت ص ۵۲۰
فضل چهارم : در زیارت ائمه اربعه علیهم الصلوٰة والسلام و در بیع ص ۵۲۲
فضل پنجم : در اعمال اهل کربلا حوالی مدینه طیبه و زیارت حضرت
حمزه علیه السلام و غیره ص ۵۲۶
فضل ششم : در زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه افضل صلوات المصلین .
فضل هفتم : زیارت امام حسین علیه السلام
فضل هشتم : زیارت امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیهما السلام ص ۵۲۹
فضل نهم : زیارت حضرت امام رضا علیه السلام
فضل دهم : زیارت حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام و زیارت
عجله معظمه نجس خاوند علیهما السلام لغایت ص ۵۳۱
فضل یازدهم : زیارت حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه و سید محمده ص ۵۳۳
فضل دوازدهم : در زیارت بنیات و زیارت اولاد ائمه هدی علیهم السلام و ثواب آن ص ۵۴۴

فهرست کتاب مقاصد الصالحین

مقصود هشتم : در استغاثات و توسلات و مناجات است مشتمل بر سه فصل
فصل اول : در استغاثات ص ۵۴۷
فصل دوم : در توسلات با اهل بیت اطهار علیهم السلام و نماز استغاثه حضرت فاطمه
زهرا علیها السلام و نماز هدیه به رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ص ۵۵۱
فصل سوم : در مناجات است و مناجات حمزه عشره منسوب بحضرت امام
سجاد علیه السلام است لغایت ص ۵۶۰
مقصود نهم : در اعمال الکبریا خاص با اوقات ماه و سال و هفت روز ندارد و در آن
یازده فصل است . فصل اول در نمازها و اعمالی خید که برای طلب حاجت مؤثر است ص ۵۶۱
فصل دوم : در اعمال طلب رزق ص ۵۶۳
فصل سوم : اعمال اداء قرض ص ۵۶۴
فصل چهارم : اعمالی که برای اعانت از سلطان جاری است ص ۵۶۵
فصل پنجم : اعمالی که وسیله خلاصی از زندان میشود ص ۵۶۶
فصل ششم : در ادب ص ۵۶۷
فصل هفتم : در اعمال دفع هجوم و غموم است ص ۵۷۰
فصل هشتم : اعمال و ادعیه دفع خوف ص ۵۷۱
فصل نهم : ادعیه و اعمال پناه بردن از شر شیاطین انس و جن و حوز اب و حلاله ص ۵۷۳
فصل دهم : در پناه جنت ارحم بهم بدو تحریر است ص ۵۷۵
فصل یازدهم : در ادعیه گشته و گنجینه است ص ۵۷۸
مقصود دهم : در تعزیدات و احزان و حجب و هیاکل و اسم اعظم و اسماء حسنی
است و در آن خید فصل است :
فصل اول : در تعزیدات . حمد ها و حوز جواد علیه السلام لغایت ص ۵۸۲
اما حجب : هفت است لغایت ص ۵۸۴

۱. اداسم اعظم واسماء حسنی لغات ص ۵۸۶
 مقصد یازدهم: در ادعیه متفرقه - فصل اول در ادعیه مصلو
 اول دعای جوین کبر لغات ص ۵۹۶
 دعای منلول - لغات ص ۶۰۰
 دعای معراج و دعای جامع ص ۶۰۲
 دعای حوز یمانی لغات ص ۶۰۸
 فصل دوم: در ادعیه مختصره ۱- دعای قاموس قدرت - دعای عظیم الشان
 دعای استغفار - دعای مهمات - دعای حاجت - دعای عجب غیب ص ۶۱۰
 قائمه - دعای ابناء و ائمه علیهم السلام - اول دعای ابناء ص ۶۱۲
 دعای پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله: در غار - در بدر - در احد - در احزاب و غیره
 اعدادی ائمه هدی علیهم السلام ص ۶۱۴
 مقصد دوازدهم: در ادعیه و ادب نکاح است و در باب خد فصل است:
 فصل اول: در فضیلت تزویج و ادب آن و چگونه زن و ادعیه و غار کسب ادا
 تزویج کد - لغات ص ۶۱۶
 فصل دوم: در صیغه عقد دوام و عقد معتبر لغات ص ۶۱۹
 فصل سوم: در اعمال وقت تزویج و اوقات آن ص ۶۲۳
 فصل چهارم: در اوقات عقاریت بقا زن طی
 فصل پنجم: در اعمال طلب کردن گشوده شدن بسته شده لغات ص ۶۲۴
 فصل ششم: در اعمال طلب فرزند ص ۶۲۶
 فصل هفتم: در اعمال طلب فرزند - بیرون و تحفیص حامله بودن زن و بودن
 و بیرون تحفیص بیرون حمل و یاد خردن ص ۶۲۸
 فصل هشتم: در ادب و اعمال ایام حمل - ص ۶۲۹

فصل نهم: در اعمال آسان شدن وضع حمل ص ۶۳۱
 فصل دهم: در احکام وقت ولادت و بعد از آن - لغات ص ۶۳۲
 فصل یازدهم: در اعمال و اوقات وقت شیر دادن و ادب از شیر بار گرفتن و ادب
 تربیت اطفال تا بلوغ برسند و غیره - لغات ص ۶۳۸
 فصل دوازدهم: در ادب معاشرت با مردم و اصناف حقوق ایشان مشتمل بر نه نوع
 نوع اول: در حقوق والدین و فرزندان و حقوق فرزندان بر والدین و
 نازهای مریدانه بهر یک - لغات ص ۶۴۰
 نوع دوم: در حقوق زن و شوهر بر یکدیگر
 نوع سوم: در حقوق خویشان - و مرجات طول عمر و کوزه ها
 نوع چهارم: در حقوق همسایگان
 نوع پنجم: در حقوق صداقت و دوستی
 نوع ششم: در حقوق مؤمنان بر یکدیگر - ص ۶۴۲
 نوع هفتم: در حقوق فقراء و ضعیفان و مظلومان و یتیمان - ص ۶۴۳
 نوع هشتم: در فضای حاجت و درستان و شاه کردن ایشان و اطعام و اعانت و
 زیارت ایشان و عیادت بیمار و سیراب نمودن آنان و هدیه و ریشاک برای آنها
 لغات ص ۶۴۵
 نوع نهم: در ادب مجالس از اسلام و مصاحبه و معاشرت و برسدن و ادب
 عطسه و نشستن و برخاستن و صحبت داشتن و مجالس ممدوحه و
 ممنوعه و سرگوشی کردن و دراز مجلس را نگاه داشتن و مزاح کردن و خندیدن
 و فضیلت ذکر خدای تعالی و حدیث و فضائل محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله
 لعبدین - لغات ص ۶۵۰
 مقصد سیزدهم: در اعمال و ادعیه سفارت و دران ده فصل است:

فصل اول: در آداب سفر است و بدو خوب ایام و ساعات نیک و بد و چه ۶۵۱
 فصل دوم: در دفع نحوستهای سفر از صدق و دعا ۶۵۲
 فصل سوم: در آداب سفر از غسل و نماز و دعا و وقت بیرون شدن ۶۵۴
 فصل چهارم: درباره چیزی حید که باید همراه برد - لغایت ۶۵۶
 فصل پنجم: در آداب راه رفتن و در دامنه و دعاها و نیکه و بداه و خنک باید خواند
 شود - ۶۵۸
 فصل ششم: در آداب سفر درباره گذشتن از شهرها و جرها و نوشتن نامه ها
 و آمدن از سفرها و استقبال متعارف - ۶۶۰
 فصل هفتم: در بیان نگاه داشتن بعضی از چهار پا پا و مسوار شدن و پیاده
 رفتن و ارعیه آن و غسل اقسام و احوال - ۶۶۴
 فصل هشتم: در اعمال پناه بردن از قطع الطریق و شیر و سایر درندگان
 و عقرب و سایر گزندگان - لغایت ۶۶۶
 فصل نهم: در آداب تجارت و خمس - و الجزی و حق بان غلق و میگردد و بیان
 معنی خمس و ترتیب پرداخت آن - لغایت ۶۷۲
 فصل دهم: در فضیلت و آداب زراعت و درخت فشاندن و درخت بیلدن و ارعیه
 آن - ۶۷۶
 اماره و احکام آن و بیان مستحقین - ۶۷۸
 مقصد چهارم: در اعمال و ارعیه و ادویه دفع مرضها و علت ها و در آن
 چند فصل است - فصل اول: در بعضی حالات بدن - لغایت ۶۸۱
 فصل دوم: در آداب بیماری و صبر بر آن - ۶۸۲
 فصل سوم: در بیان انواع ندادی و بیان رجوع به اطباء - ۶۸۳
 فصل چهارم: در بیان فضیلت و آداب حجامت و قصد - ۶۸۵

فصل پنجم: در ارعیه و اعمال عبادت کننده گان بیماریات - ۶۸۶
 فصل ششم: آنچه بیمار خود باید بخورد
 فصل هفتم: در خواص ادویه و عرقه - لغایت ۶۸۸
 فصل هشتم: در ارعیه و اعمال عامه جامعه و ادویه مرکب ناعه نافع
 اما اعمال و ارعیه - لغایت ۶۹۲
 اما ادویه مرکب - لغایت ۶۹۶
 فصل نهم: در اقسام معالجه رتب ها از ارعیه و ادویه - لغایت ۶۹۸
 فصل دهم: در ارعیه و اعمال نیکه باعث دفع انواع دردهاست - لغایت ۶۹۹
 فصل یازدهم: در معالجه در سرد و سستی و در کام و صرع و اختلال دماغ و دوسواس
 از ارعیه و ادویه - اما ارعیه لغایت ۷۰۳ اما ادویه ۷۰۴
 فصل بیستم: در معالجه امراض سرد و گرم از ارعیه و ادویه لغایت ۷۱۱
 فصل بیست و یکم: در معالجه خارش و قروح و جروح و زائول و سفته و سوز و جوی و امثال آن
 از ارعیه و ادویه - لغایت ۷۱۶
 فصل بیست و دوم: در معالجه امراض اندوهی و سل و سرفه و درشت و درد شکم و درد دل
 و تنگی دل و درد ناف و قلع و درد لجه گاه و درد جگر و در معده و دفع فی و دفع الم سپرد
 و زحیر و اسهال - ۷۲۱
 فصل بیست و سوم: در احوال و عفاصل و نالج و براسیر و امراض مثانه و سایر امراض از ارعیه و ادویه
 فصل بیست و چهارم: در معالجه دفع و باطن عروق - ۷۲۵
 خامه کتاب در احکام احوال و در آن چند فصل است فصل اول در آداب و احکام خوار
 و رفت احضار است ۷۲۷ فصل دوم: در غسل دادن ۷۲۹ فصل سوم: در کفن ۷۳۰
 ۷۳۲ فصل چهارم: در نماز بر میت است ۷۳۴ فصل پنجم: در آداب دفن میت ۷۳۵
 فصل ششم: در زیارت حق و آداب آن ۷۳۸ - آخر کتاب است

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي وفق علي مقاصد عباده وجزا أكبر نعماته علي وفق معتقدا نامه
وهذا الطريق الوصول الي رضوانه بملازمة الادكار والمروية عن خاتم النبائه وملازمة
الاوراد الماثورة عن سيد الوصائه ومواظبة الادعية المنقولة عن ائمة هذا
مع الاتقاء عن عصيته صلوات الله وسلاماته وبركاته ما دام ارضه وسماته مقاصد جملة
عابدین از عبادت ومطالع زمر زاهدین از طاعت عبادت واطاعت عبودیت
که اکمال عبادتش در صباح ورواح مضاجع الفلاح اصل صلاح وقبال طاعتش در
مساو عشا و نوب الاحمال از باب نجاح وصلاح عبادت خاصا نش در شکهای عالم
از بر تو کما من انوار هدایت سبحانی در بلاد الامین قلب محبت فروزان وسمع سعادت
مقریان در اوقات حیرانی از فروغ اقباس نازکرامت ربانی در منهاج النجس
قرب وودت سوزان چون ظلمت لیل از نار طره مثل قام ماه شب ستیاری بر تکیس
شاد بر عذار مهر و زلف و زلفهار کشتی در دایمان خاضع دلریش و طایعان
خاضع اخلاص کین نجم زارهای محفیه نهانی را در غریح حاصل خیر شب افشاند
و از یاری جوهر جیمه چشمه انوار محض و بریان سازد و شکام استماع آیه الیک
عبادی برفع و جمع محمول بر دان را از اعتزاز نیم فرح فرای نیم لطف عجب و بر تو
استظهار و امتدواری در حلق فلک و محسن و منی و طایع و عاجز و سگفته و
بیلین غنیمتی را در دلت و خاص شعاری در ریاض صدق و مقرر و مکرر شده شمر
ان کری که از خزانه عیب کبر و رسا و طیفه غمزه داری : دوستان را بجا کند
محسوم : انکه بادشمنان نظر دارد از ریشخات محلب و جشش بیابان بی پایان اهل و اما

و اما اصل صلاح سرسبز و شاداب و از قطرات مطاوعت و رقتش کستان خرم و بیان
کارایی و اتصال رباب نجاح منبسط و سیراب هر چند ذات پاکش از طاعت عباد
ز قناد و عباد مستغنی است که چنانچه جمیع عباد بر یز و صلاح و سداد و محلی
جناب قدرش را تقبی و اگر تمامی خلق از حلیه و روع و تقوی و تقاضی کردند و وجود
مقدسش را ضرری متصور نیست چنانچه شاعر گفته که جمله کائنات کافر کرد
بر دامن کبریا نشیند کرد لیکن بمقادیر ان اکبر که عند الله انکم در درگاه عظیمش
سواي زهد و تقوی چیزی باب و از وصول به عبادات ابدی و فوضات سرمد
بغیر صراط مستقیم شریعت مطهره نبوی طریق مشهود و ملحوظ اولوالالباب نخواهد
بود تعالی شأنه و بهر برهانه و درود تا مبدوءه حقه بارگاه سروریت که خاصه
حسنات و وسایل و خلاصه عبادات و فضایل استعال و از کتاب بعثت
اوست و حضرت خالق البریات پروری و متابعتش را باعث نجات و علت تلیه فرد
بعادات و شرط قبول صلوات و موجب استجاب دعوات و استخلاص از هلاکات
و استفاذه از درکات فرموده اغوی هر سبب هر نیالت و ماه اسمان بسالت و محظوظ
بنوت مرکز ابره قوت محو کرده و عزوت باعث ایجاد عالم محروم و محترقی دم سرور
و خلاصه موجودات کربودی ذات پاکش فریش را سبب تا ابد حواسن و نوبی
ادم غریب زبده انبیا و بحبه اصحاب خیر و صوفی و صلوات بلا نهائات بر
الالههار و ذریر ابرار ان خلاصه موجودات ائمه معصومین و حج با هر فردی المعاین
باعث ایجاد دعوات و ارضین روح فاک امامت اعلام هدایت رباب هدایت شفیع
عربیه قیامت سیم لحاظ شریعت و باعث طریقه و ماصدق و حقیقت ایجاد اول
مدوح بمنح لافیه معذوقه لو کشف لعدا خلیفه بلا فصل رسول خدا علی عالی اعلا
علیه الخیة و التاء اما بعد چون مدتی بود متمادی که بسط عرصه کینی از اسفه
اقاب جاثبات بهر سلطنت سلطان صاحب سعادت ذی کیاستی خالی و ساحت
و سبغ ملکی از المعة انوار بدین منیر فلک رفعت ملک فی بیوک صاحب فخری عاری
و هیچ فردی از افراد بشری بقدره عداد و مرتبت ذاتی و فر خود قابلیت و منزلت
فطری استغناء اصول هر بابی و اجمندی و استند انوار کما یحیی و سر بلند می کرده

بل استعدادش بکلی مطلق و قایلش بنهایی عاقل گشته و فی المثل اگر عالم ربانی و
عارف حقایق بهم رسیدی که غواص فکرش در بحر حقایق و دقایق عرفانی عوالم
درهای شاهوار و کوههای بدارسوار و جلایه کون و مومن شاهان ملک و قواد
بادشاهان قلت اقتدار دست و وردی چون طالب و خریداری بیدیدی زکرت ملال
در زاویه کلال رسیدی و در نهایت سکسته بالی و بریشان حالی کوههای خود را در
درج جوهرشان دهان نماده مهر خاموشی بر لب زدیدی و هرگاه فاضلی متین متعانی
دقیق و مدبرین مدارس تحقیق کنی چون خواهی داشتی اوراق نادان و لغزای صفت
از میان برداشتی و هیچ وجه متوجه غریب قواد ارشاد و تفرید و روبرای سداد
نکستی بل بالمره جمیع ارباب کمال از هر فرق و هر حرفه در نهایت نکال در را و خیرول
و دیال تواری شدن از ایشان جز نمانی باقی نماند نادان اولان سعادت افزان
که از رحمت شاهانه ملک متان و نعمت کامله ایند سلطان بسط عرصه جهان از
سعه تجلی خورشید وجود میست اسودا قدس باد شاه حجه صالح قرآن و سوره
بلند باید ذات کثیر الخیر و البرکات مقدس شاهنشاه جهان و دارای ویران فرمایان
ده فرمان دهان اعظم سلاطین زمان و الخم خواست بران و نوران برانده مسند جهان
و شهر باری طراز او برین سلطنت و جهان داری عاوی قیاس بر مرتبه انسانی
جامع خصایل سینه فنیانی سپهر مرتبه شاهمی که تابش تاب جلالش را افشرد
افتاب تابان بر کافه برایا تابان و قافله باید شاهنشاهی که نمایش بهر میر جنت چون
بهر نمایان بر عاونه رعایا نمایان قهرمانی که بر قسام قهرمان چون قسام برف انش
و معنی که غلام انعام مهرش چون انعام غلام بیدار که عاوی که عاوی چون عاوی
بکران صاحب احسانی که بنیان احسان چون بنیان بیدار تابان نازان
و جنت رهمه باران محاب نفیس در طلب طمان طمان ذی منی که اگر آمداد دهر و
ان بهم رساند که هفت سیاه بود که شاد و بیست و یک سوال و جواب فرمایان و مقدمات
حقه جود مریه غلام وجود که دند و معدومات صرفه احسان مرفوع غلام امکان شود
عدالت کسری که در عهد عدالتن دزدان پاسبان و در زمان دولتش کمرگان نشانی
در ایام داد و انصافش جز حلقه که زایا را بر مظلومی کوفد و بغیر از باد که را توانا که بر

که برک کاهی از خرم درویشی مرید کوش کل ناله و شیون از یلیان چون نشیند
و در غرب و شرق بغیر از عدو و رفیع فردی و انعامی نکسرد و بحلاله که را
حسرتی بدول و بغیر از سر و که را پای بختی و دیکل داد کسری بر نه که بغیر از غلام
راه گذار که جنت زد یاد اعتبار دست اعتصام با ذیال عواطف بی پایان شاهنشاهان
جهان زده احدی دامن حکمت از روی نظام نکرده اعن السلطان بن السلطان و
الحاکمان بن الحاکمان طای بیضه الاسلام و الایمان ماحی شغل کفر و الطغیان
ممالک ملوک الاقطار و الامصار الموبد بنایدات الممالک الحجاز ابو النصر و الفتح
فتح علی شاه قاجار لا زالت اعلام دولت مرفوعة کالتسیر فی وسط النهار و اطلس
خیام حشمه شدوده با و ناد الحلود و القلرو اطلال شمس غنیمت مد و ده علی مزارق
الصغار و الکبار بحق محمد و اله الاطهار الاخیار رشک افرازی دی این کردید احدی از
فیض عام و احسان نام ان خسرو کردون غلام محرم نکردید و هر کس بقدر استعداد
و قابلیت و در خود باید و نزل خویش قیاس توان کجایی و استعنا احوال
یابی و ارجمندی نمود علی الخصوص سلسله جلیله سادات عالی درجات و طبقه علیه
علما و متعالی منقبات که زیاده از سایر طبقات متطور نظر کیمیا اثر خدیوانه و مشمول
عواطف بحد و مدخسروانه گردید پس بر همه عباد و مکنه بلاد اهل ایران که در خطی
حمایتان شهنشاه جهان بهمدان و امان غنوده بفرایع بال و رفاه حال و رفیقش عی
مشغولند واجب لازم است که در همه حال مراحم بندگی و خسر و محال برامقبت
خدمت گذاری خدیو پیمان مرا متکفل باشند و بای ز طریق بندگی و خدمت گذار
بیرون نهند و نفس و مال را و در بیع ندارند و مسائل و امر و نواهی ان مسامحه
مبذول دارند و مطاوعش را موجب رضای الهی ناسند و محالفتش را باعث عخط
باری دانند و شب و روز در سجده عابد و کاه و دیکتا افرشته امتداد این دولت
خدا داد و از دیاد مراتب عدل و داد و کوناری اعلام نکبت خالقان بن دولت قوی بنای
را از رکاه اله جواد و رب عباد مسنت نمایند ستمایان و داعی و وام دولت قاهر خدا
دادی اعنی الفقیر الخیر المحتاج الی رحمة ربه القادر القوی محمد باقر بن السید محمد المکی
لارم و محتم است که زیاده از سایر دعا کو بان در دعا کو بی و شاکسری بذل نقد خان نیاید

و بحمد الله تعالى خود داری و کوناهي نکرده و بشغل دیگر بر داخته و لیکن چون ادا حق
 شکر گذاری آن علی حضرت مقدمه و میسور این کین بند دعا گویند بخاطر فائز رسید
 که کتابی تالیف نماید مشتمل بر رزق از اداب و شرایط و سقوفه فرائض و بوافل بومیه و
 از تعقیبات شرک و مختصر بر رزق از ادات لبریز و او را در ادعیه هر روز و خلاصه
 دعوات ساعات و غیره و معتد و زیارات و توفیلات و استخوان و عقوبت و اعمال النعم
 و السنه و خاصه و ضروریات و ما یحتاج انسانیه و سایر ادعیه متفرقه که در آن
 استخراج من کتب معتبره مانند صباغ صغیر و کبر و مفتاح و مهارج و عد و کاف
 و فقیه و مجمع و مکام و جنبه و اقبال و جمال و وسایل و جامع و ترجمه و مقاس و غیره
 و تحفه و معانی العیب و کلام الطیب و خلاصه الا دکاد و جلیه تا الی یوم القیام خاصه
 ازان مستفیع گردید و نواید و برکات آن عاید و رزق از حسیته انا را علم حضرت شافعا
 کرد بلکه فی الجمله از اد حق شکر گذاری بر آید و این کتاب بمقتضای مرسوم موسوم ساخته
 بمقدمه و چهارده مقصد و خاتمه مرتب گردانید مامول از کمال ادب و اخلاص
 اگر بر سهو و نیلانی و خطا و املای که لازمه جلیات انسانیت است و این بی بیاعت
 مطلع شود بقلم عفو در اصلاح آن کوشش نماید بمضمون و من اصلح فاجزه و علی الله باجر
 جزیل و ثواب جمیل قایل گردند و در وان بخاوردن افعال و اعمال علی حضرت شافعا
 و این کین دعا گوید و خواه مولف را با خیر و استغفار و یاد فرماید و بقاء مشتمل
 بر سه قسم است قسم اول در بیان جمالی از اصول دین که به هم عوام فریب باشد قسم دوم
 در بیان حصر عبادات و اقسام آن قسم سیم در فضیلت ذکر و تعقیم آن و بیان هر یک از
 اقسام و اداب و شرایط دعا و حالات داعی است مقصد اول در اعمال شایسته روزی
 و در آن چهار مقاله است مقاله اول در بیان آنچه تعلق بمابین طلوع فجر و طلوع آفتاب
 دارد و آن بر دوازده فصل است فصل اول در فضیلت و شرایط این وقت فصل دوم
 در تحقیق صبح و تقسیم او بکاذب و صادق است فصل سیم در اداب خلاصه و بیان
 طهارت و مطهرات و نجاسات فصل چهارم در بیان جمالی از مخارج حروف و واجات
 و منافات و تنکبات و سهویات و ما زلت فصل پنجم در اداب و شرایط مشرک
 هر نماز است فصل ششم در اداب و شرایط نماز صبح است فصل هفتم در حقیقت

فصل اول در فضیلت و شرایط این وقت
 فصل دوم در تحقیق صبح و تقسیم او
 فصل سیم در اداب خلاصه و بیان
 فصل چهارم در بیان جمالی از مخارج
 فصل پنجم در اداب و شرایط مشرک
 فصل ششم در اداب و شرایط نماز صبح
 فصل هفتم در حقیقت

تعیین و فضیلت و شرایط اداب است فصل هشتم در تعقیبات مشرک و مشرک
 مشتمل بر چهار قسم است اول تکبیر و تهلیل و تهلیل و تهلیل است قسم دوم استغفار
 و استغاده و توبه و توبه بر اعدا و صلوات و سلام است قسم سیم قرائت قرآن است
 قسم چهارم تفتک است فصل نهم در بیان آنچه مشرک بیان نماز صبح و نماز
 شام است فصل دهم در تعقیبات مختصه بنماز صبح است مشتمل بر چهار نوع نوع
 اول آنچه مختص و یکبار است نوع دوم آنچه از سه تا یا از ده بار باید خواند نوع سیم
 آنچه از هفتاد تا صد بار است نوع چهارم آنچه مطلق است فصل یازدهم در ادعیه
 مختصه بوقت صبح است فصل دوازدهم در دعا عامی مشرک صباغ و مساوات
 مشتمل بر هفت نوع نوع اول آنچه مختص و یکبار است نوع دوم آنچه از سه تا
 ده بار باید خواند نوع سیم آنچه از ده تا صد بار است نوع چهارم آنچه از صد تا
 هزار بار باید خواند نوع پنجم آنچه متوسط و یکبار است نوع ششم آنچه مطلق است نوع هفتم
 سوره یا است مقاله دوم در بیان آنچه متعلق است بمابین طلوع شمس و زوال
 مشتمل بر چهار فصل فصل اول در اعمالی که هر روز باید بخاورد از جمله بوشیک
 و عبادت بر سر پست و ان گشتی بدست کردن و سر به کشیدن و در آینه نگاه
 کردن و شانه نمودن و بوی خوش استعمال کردن و روغن مالیدن و غیره که در
 و کلاب بر روزن و انواع کلهها بوسیدن و صدقه دادن و احکام و ادعیه متعلقه
 بانها فصل دهم در ادعیه مخصوصه بساعات روز است فصل سیم در ادعیه هر روز
 که مخصوص بساعتی نیست بلکه در تمام روز میتوان خواند مشتمل بر پنج نوع اول آنچه
 یکبار باید خواند نوع دوم آنچه از هفت تا هفتاد بار تکرار باید نمود نوع سیم آنچه
 صد بار خوانده میشود نوع چهارم آنچه از یکصد تا هزار است نوع پنجم قرائت
 فصل چهارم در آنچه عادت جاری شده ببعثت درین ساعت موافق شریعت از خوردن
 و آشامیدن و بی حاجتی از خانه بیرون رفتن سواره یا پیاده و آنچه در آشتی بر آفتاب
 افتد تا بر کشتن بخانه با احکام و اداب و شرایط و ادعیه آنها شرعا و طبعا مشتمل بر
 نوع اول در اداب و اقسام اغذیه وادویه و میوه و مرکب و غیره و خواص
 شرعا و طبعا و اوقات و ظروف طعام خوردن و حرمت و فضیلت ضیافت

فصل اول در فضیلت و شرایط این وقت
 فصل دوم در تحقیق صبح و تقسیم او
 فصل سیم در اداب خلاصه و بیان
 فصل چهارم در بیان جمالی از مخارج
 فصل پنجم در اداب و شرایط مشرک
 فصل ششم در اداب و شرایط نماز صبح
 فصل هفتم در حقیقت

و ادعیه است نوع دوم در فضیلت آب و انواع او شرعا و طبعا و ادعیه است نوع
سیم در آداب و شرایط و ادعیه بی حاجت از خانه بیرون آمدن سواره یا پیاده
انچه در انهای راه روداده میشود تا بر کشتن بجانه مقاله سیم در بیان انچه بخواهد
دارد بمابین زوال شمس و نصف شب مشتمل بر دوازده فصل فصل اول در تفسیر
ظاهر و فضیلت و اعمال است فصل دوم در اعمال نافله و فریضه و نماز است
فصل سیم در تعقیبات مخصوصه بنماز و نماز است فصل چهارم در بیان وقت عصر و فضیلت
و اعمال است فصل پنجم در تعقیبات مخصوصه بنماز عصر است فصل ششم در فریضه
ساعات روز و ادعیه مخصوصه بزودی قیام و وقت نماز است فصل هفتم در انچه
مستحق است بوقت شام از فریضه مغرب و نافله آن و تحقیق وقت نماز فصل هشتم
در تعقیبات مخصوصه بنماز شام است فصل نهم در نافله نماز شام و سایر اعمال این
شام و تحقیق است فصل دهم در بیان وقت حقیق و فضیلت و اعمال مستحقه بآنست
فصل یازدهم در تعقیبات مخصوصه بنماز حقیق است فصل دوازدهم در انچه مستحق بوقت
خواب است نصف شب مشتمل بر پنج نوع اول در بیان اوقات خواب است نوع
دوم اما که خواب است نوع سیم آداب خوابیدن و ادعیه آن است نوع چهارم
نماز و دعاها برای دیدن خوابهای نیکی است نوع پنجم سبب خواب نیک است و ریح
و تعبیر خواب مقاله چهارم در بیان انچه که در میشود از نصف شب تا طلوع صبح و در
نیم فصل است فصل اول در فضیلت این وقت و برخواستن است فصل دوم در
انچه بعد از بیدار شدن از خواب باید بعمل آورد فصل سیم در انچه مستحق نصف شب است
و پیش از نماز شب باید بجا آورد فصل چهارم در فضیلت و آداب و ادعیه مستحق
نماز شب و در هر کمت شفع و مغفرت و عزاست فصل پنجم در بیان نافله نماز صبح و انچه
پیش از نماز باید بعمل آورد مقصد دوم در اعمال ایام هفتگ است و در آن نه فصل است
فصل اول در اعمال شب و روز جمعه است اما شب اعمال آن بر چهار نوع است
اول نمازها است دوم سوره قنایت سیم هدیه فرستادن هجده اسوات چهارم
ادعیه است اما روز اعمال آن نیز بر چهار نوع است اول فضیلت و شرافت و احکام
و سنن است از سفر کردن و نومرد کشیدن و حمام رفتن و غسل کردن و ستر آسپیدن

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

تأشیدن و شارب و اخس گرفتن و استعمال نوبی خوش کردن و استعمال کردن و جگر
فرستادن و زیادت کردن و روزه داشتن و استخاره کردن و دویم نماز جمعه و اذان و خطب
و تعقیب است ششم نمازهای وارده در این روز است و ادعیه این چهارم از حدیث معتبره
باین روز و بیخات فصل دویم در اعمال شب و روز شنبه است فصل سیم در اعمال
شب و روز یکشنبه است از نماز و احکام و ادعیه فصل چهارم در آنچه متعلق است به روز
دوشنبه است از نماز و اذان و ادعیه فصل پنجم در اذان و نماز و ادعیه شب و روز سه
شنبه است فصل ششم در آنچه در شب و روز چهارشنبه باید بعمل آورد فصل هفتم در بیان
اعمال شب و روز پنجشنبه است از نماز و روزه و احکام و ادعیه فصل هشتم در طریق ختم
قرآن و نماز هدیه رسول و آنکه علم به اسلام است در عرض هفت فصل نهم در زیارت
متعلقه بایام هفته است مقصد سیم در نمازهایی که غیر نمازهای فرضیه و نافله شنبه
و روزیت و اختصاص هفته و ماه و سال ندارد و منسوب است بشبهای مخصوصه که مرثیه
یکی از اسباب بهم رسد قیام یکی از آن نمازها واجب یا مستحب بکردن مستعمل بر دو فصل
فصل اول در نمازهای واجب و آنها رسد قیام است اول نماز آیات و آن عبارت از
نمازهایی چند است که واجب می شود بسبب کوفت افتاب و خسوف و کسوف و وقوع زلزله
و اخواب و سایر اینها می فرماید که امرجات آسمان حادث شود که موجب خوف غالب خلق گردد
بادهای تند و سیلاب و سح که بخلاف عادت باشد و ساعقه های عظیم و رعد و برق شدید
عادی و تاراج شدن هوا و امثال اینها با اذان و شریعت و ادعیه دویم نمازی که بسبب
و شبهه نادر که محمد و عیسی با سید مرگ و الحیث بود یا آنچه معتبر است در آن و ایضا نماز
بسبب اجاره کردن نماز قضا و واجب می شود سیم نماز احوالت که در خانه مذکور خواهد شد
انشاء الله تعالی فصل دویم در نمازهای مستحب است که اهم است مانند نماز استسقاء و
و شریعت و اذان و خطب و نماز حاجت و نماز شکر و نماز وسوسه نفس و نماز عفو و نماز استغفار
و نماز کفایت و نمازات و نماز تحنید و نماز مظلوم و نماز استعظام و نماز نجهت و نماز
نجات و نماز توانگری و نماز زیادت شدن فهم و نماز استخوان مقصد چهارم در استخارات و انواع
ادب است مشتمل بر چهار فصل فصل اول در بیان حدیث استخاره است فصل دویم در فضیلت
استخاره است فصل سیم در اذان استخاره است فصل چهارم در انواع استخاره است مقصد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

در اعمال ماههاست و در این فصل است که در اعمال مشترک هر ماه است فصل دوم
 در اعمال مختصه بهر ماه است فصل سیم در بیان سعد و نحس ایام عرب و فارسی اینها
 فصل چهارم در بیان ذاتن قاعده نزول نفس و قرأت در بروج و بعضی اختیارات
 فصل پنجم در اعمال مانورده دفع خیرات است معصیت در اعمال که در عرض سال باید
 بجا آورد مشتمل بر دوازده فصل و خاتمه فصل اولی در اعمال ماه بخیر فصل دوم در اعمال
 باید بجا آورد فصل سیم در اعمال ماه ربیع الاول فصل چهارم در اعمال ماه ربیع الآخر فصل
 در اعمال ماه جمادی الاخر فصل پنجم در اعمال ماه جمادی الاخر فصل هفتم در
 فضایل و اعمال ماه رجب است مشتمل بر هفت قسم قسم اول آنچند در تمام ماه باید بجا آورد
 و مخصوص بوقتی است قسم دوم آنچند در هر شب و هر روز اینها باید بجا آورد قسم سیم آنچند
 مشترک است میان هر شب و هر روز این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان قسم چهارم آنچند در
 شب اینها است قسم پنجم آنچند مخصوص به روز این ماه است ششم در اعمال جمعی این ماه
 هفتم آنچند مخصوص بایام این ماه است فصل هشتم در فضایل و اعمال ماه شعبان
 و این رسته قسم اول آنچند در هر شب اینها باید بجا آورد در هر وقت که باشد دوم در آنچند
 مخصوص بعضی اوقات این ماه است سیم آنچند مخصوص بایام این ماه است فصل
 نهم در بیان فضایل و صیقت روز و اعمال ماه مبارک رمضان مشتمل بر شش نوع است
 نوع اول در اعمالی که در عرض این ماه باید بجا آورد و این بر دو قسم است قسم اول در اعمال غیر
 مخصوصه بوقتی قسم دوم در اعمال مختصه بعضی اوقات نوع دوم در اعمال این
 ماه است و این رسته قسم اول در اذاب و ادعیه مشترک هر شب است قسم دوم
 اذاب و ادعیه مختصه بهر شب است سیم ادعیه مشترک دهه آخر است نوع سیم ادعیه مشترک
 هر روز این ماه است نوع چهارم در اعمال مختصه باوقات معتبه اینها است مشتمل بر دو قسم
 قسم اول در اعمال مختصه بشبهای معتبه این ماه است قسم دوم اعمال مختصه بر روزهای
 معتبه این ماه است نوع پنجم در بیان اعمال شبهای یکه و آن بر دو قسم است نوع اول آنچند
 مشترک بانه شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و دو است نوع دوم در اعمال مخصوصه
 این شب است نوع ششم در بیان ادعیه و اذاب ماه مبارک و ادعیه مختصه شهای ماه مبارک
 اعتکاف است فصل هفتم در اعمال ماه شوال است فصل یازدهم در اعمال ماه ذی قعدة است فصل

فصل
در اعمال
مختصه
به هر
ماه
فصل
چهارم
در بیان
ذاتن
قاعده
نزول
نفس
و قرأت
در بروج
و بعضی
اختیارات
فصل
پنجم
در اعمال
مانورده
دفع
خیرات
است
معصیت
در اعمال
که در
عرض
سال
باید
بجا
آورد
مشتمل
بر
دوازده
فصل
و خاتمه
فصل
اولی
در
اعمال
ماه
بخیر
فصل
دوم
در
اعمال
باید
بجا
آورد
فصل
سیم
در
اعمال
ماه
ربیع
الاول
فصل
چهارم
در
اعمال
ماه
ربیع
الآخر
فصل
پنجم
در
اعمال
ماه
جمادی
الاول
فصل
ششم
در
اعمال
ماه
جمادی
الآخر
فصل
هفتم
در
فضایل
و اعمال
ماه
رجب
است
مشتمل
بر
هفت
قسم
قسم
اول
آنچند
در
تمام
ماه
باید
بجا
آورد
و
مخصوص
بوقتی
است
قسم
دوم
آنچند
در
هر
شب
و
هر
روز
این
ماه
و
ماه
شعبان
و
ماه
رمضان
قسم
چهارم
آنچند
در
شب
این
ماه
است
قسم
پنجم
آنچند
مخصوص
به
روز
این
ماه
است
ششم
در
اعمال
جمعی
این
ماه
است
فصل
هشتم
در
فضایل
و
اعمال
ماه
شعبان
و
این
رسته
قسم
اول
آنچند
در
هر
شب
این
ها
باید
بجا
آورد
در
هر
وقت
که
باشد
دوم
در
آنچند
مخصوص
بعضی
اوقات
این
ماه
است
سیم
آنچند
مخصوص
بایام
این
ماه
است
فصل
نهم
در
بیان
فضایل
و
صیقت
روز
و
اعمال
ماه
مبارک
رمضان
مشتمل
بر
شش
نوع
است
نوع
اول
در
اعمالی
که
در
عرض
این
ماه
باید
بجا
آورد
و
این
بر
دو
قسم
است
قسم
اول
در
اعمال
غیر
مخصوصه
بوقتی
قسم
دوم
در
اعمال
مختصه
ببعضی
اوقات
نوع
دوم
در
اعمال
این
ماه
است
و
این
رسته
قسم
اول
در
اذاب
و
ادعیه
مشترک
هر
شب
است
قسم
دوم
اذاب
و
ادعیه
مختصه
به
هر
شب
است
سیم
ادعیه
مشترک
دهه
آخر
است
نوع
سیم
ادعیه
مشترک
هر
روز
این
ماه
است
نوع
چهارم
در
اعمال
مختصه
باوقات
معتبه
این
ها
است
مشتمل
بر
دو
قسم
قسم
اول
در
اعمال
مختصه
بشبهای
معتبه
این
ماه
است
قسم
دوم
اعمال
مختصه
بر
روزهای
معتبه
این
ماه
است
نوع
پنجم
در
بیان
اعمال
شبهای
یکه
و
آن
بر
دو
قسم
است
نوع
اول
آنچند
مشترک
بانه
شب
نوزدهم
و
شب
بیست
و
یکم
و
شب
بیست
و
دو
است
نوع
دوم
در
اعمال
مخصوصه
این
شب
است
نوع
ششم
در
بیان
ادعیه
و
اذاب
ماه
مبارک
و
ادعیه
مختصه
شهای
ماه
مبارک
اعتکاف
است
فصل
هفتم
در
اعمال
ماه
شوال
است
فصل
یازدهم
در
اعمال
ماه
ذی
قعدة
است
فصل

فصل دوازدهم در اعمال ماه ذی قعدة است و این رسته قسم اول اعمالی که در هر روز
 باید بجا آورد و دوم اعمالی که مشترک میان هر شب و هر روز است و مشترک میان هر روز و
 روزی هفتم اعمال مختصه باین ماه است و اعمال حج و عمره بر سبیل اختصار و آن بر دو قسم است
 قسم اول در اذاب و عقیقه قسم دوم در بیان افعال و اعمال حج و عمره است خاتمه در اعمال روز
 نوروز و عقیقه کوفتن اینها را در عید است مشتمل بر چهار قسم قسم اول در آنچند در سطاق روز
 نوروز بجا باید آورد و خصوصیت بوقت تحویل ندارد قسم دوم در آنچند در روز نوروز با عقیقه
 سه سال بودن بجا باید آورد قسم سیم در آنچند متعلق بوقت تحویل است قسم چهارم در آنچند بعد از روز
 نوروز بجا باید آورد مقصد هفتم در زیارت است مشتمل بر دوازده فصل فصل اول در زیارت شما
 که هر یک از آنها معصومین را زیارت بآن توان کرد فصل دوم در زیارت حضرت همد و اوقات
 است فصل سیم در زیارت حضرت فاطمه و اوقات است فصل چهارم در زیارت ائمه اربعه
 که بتبع بابینان مشرف فصل پنجم در اعمال ماکن مشترک و اذاب و عقیقه و اوقات فصل
 در زیارت حضرت علی بن ابی طالب و اوقات است فصل هفتم در زیارت حضرت امام
 حسین علیه السلام و اوقات است فصل هشتم در زیارت حضرت امام سجاد و امام محمد باقر
 علیه السلام و اوقات است فصل نهم در زیارت حضرت امام رضا و اوقات است فصل
 دهم در زیارت حضرت امام علی بن ابی طالب و امام حسن عسکری علیه السلام است فصل یازدهم در زیارت
 حضرت صاحب الامر و اوقات است فصل دوازدهم در زیارت بنیابت و زیارت اولاد ائمه
 و ثواب زیارت هر یک است مقصد ششم در استغاثات و توسلات بانه هذات و حاجات
 با قاضی الحاجات است مشتمل بر سه فصل مقصد نهم در اعمال و ادعیه چند که خصوصیت اوقات
 شبانه روز و عقیقه و ماه و سال ندارد مشتمل بر یازده فصل فصل اول در اعمال برآمدن خلعت است
 فصل دوم در اعمال طلب رزق فصل سیم در اعمال اذای و عقیقه است فصل چهارم در اعمال ایمنی
 از سلطان جابر است فصل پنجم در اعمال خلاصی از زندان است فصل ششم در نرفتن بر دشمنان و بر
 دین است فصل هفتم در اعمال دفع هجوم و هجوم است فصل هشتم در ادعیه و اعمال دفع خوف فصل
 در ادعیه بانه حسن از شریکین و انصاف فصل دهم در ادعیه و اعمال بانه حسن از
 و محراب فصل یازدهم در ادعیه که سده و گریخته است مقصد دوازدهم در زیارت و احراز و محراب
 و اسم اعظم و اسماء حسنی است و در آن چند فصل است مقصد یازدهم در ادعیه مشهوره و غیره مشتمل

فصل
در اعمال
مختصه
به هر
ماه
فصل
چهارم
در بیان
ذاتن
قاعده
نزول
نفس
و قرأت
در بروج
و بعضی
اختیارات
فصل
پنجم
در اعمال
مانورده
دفع
خیرات
است
معصیت
در اعمال
که در
عرض
سال
باید
بجا
آورد
مشتمل
بر
دوازده
فصل
و خاتمه
فصل
اولی
در
اعمال
ماه
بخیر
فصل
دوم
در
اعمال
باید
بجا
آورد
فصل
سیم
در
اعمال
ماه
ربیع
الاول
فصل
چهارم
در
اعمال
ماه
ربیع
الآخر
فصل
پنجم
در
اعمال
ماه
جمادی
الاول
فصل
ششم
در
اعمال
ماه
جمادی
الآخر
فصل
هفتم
در
فضایل
و اعمال
ماه
رجب
است
مشتمل
بر
هفت
قسم
قسم
اول
آنچند
در
تمام
ماه
باید
بجا
آورد
و
مخصوص
بوقتی
است
قسم
دوم
آنچند
در
هر
شب
و
هر
روز
این
ماه
و
ماه
شعبان
و
ماه
رمضان
قسم
چهارم
آنچند
در
شب
این
ماه
است
قسم
پنجم
آنچند
مخصوص
به
روز
این
ماه
است
ششم
در
اعمال
جمعی
این
ماه
است
فصل
هشتم
در
فضایل
و
اعمال
ماه
شعبان
و
این
رسته
قسم
اول
آنچند
در
هر
شب
این
ها
باید
بجا
آورد
در
هر
وقت
که
باشد
دوم
در
آنچند
مخصوص
بعضی
اوقات
این
ماه
است
سیم
آنچند
مخصوص
بایام
این
ماه
است
فصل
نهم
در
بیان
فضایل
و
صیقت
روز
و
اعمال
ماه
مبارک
رمضان
مشتمل
بر
شش
نوع
است
نوع
اول
در
اعمالی
که
در
عرض
این
ماه
باید
بجا
آورد
و
این
بر
دو
قسم
است
قسم
اول
در
اعمال
غیر
مخصوصه
بوقتی
قسم
دوم
در
اعمال
مختصه
ببعضی
اوقات
نوع
دوم
در
اعمال
این
ماه
است
و
این
رسته
قسم
اول
در
اذاب
و
ادعیه
مشترک
هر
شب
است
قسم
دوم
اذاب
و
ادعیه
مختصه
به
هر
شب
است
سیم
ادعیه
مشترک
دهه
آخر
است
نوع
سیم
ادعیه
مشترک
هر
روز
این
ماه
است
نوع
چهارم
در
اعمال
مختصه
باوقات
معتبه
این
ها
است
مشتمل
بر
دو
قسم
قسم
اول
در
اعمال
مختصه
بشبهای
معتبه
این
ماه
است
قسم
دوم
اعمال
مختصه
بر
روزهای
معتبه
این
ماه
است
نوع
پنجم
در
بیان
اعمال
شبهای
یکه
و
آن
بر
دو
قسم
است
نوع
اول
آنچند
مشترک
بانه
شب
نوزدهم
و
شب
بیست
و
یکم
و
شب
بیست
و
دو
است
نوع
دوم
در
اعمال
مخصوصه
این
شب
است
نوع
ششم
در
بیان
ادعیه
و
اذاب
ماه
مبارک
و
ادعیه
مختصه
شهای
ماه
مبارک
اعتکاف
است
فصل
هفتم
در
اعمال
ماه
شوال
است
فصل
یازدهم
در
اعمال
ماه
ذی
قعدة
است
فصل

بر دو فصل اول در ادعیه مطلق است فصل دوم در ادعیه مختصه مقصد در ذکر فضیلت
 و اعمال ادعیه کجاست و ادب معاشرت با مردم و احسان حقوق ایشان است مشتمل بر چند فصل
 فصل اول در فضیلت ترویج و ترک دهانیت و اعمال وقت از آن ترویج و احسان ذنات
 فصل دوم در خطبه و بیان صیغه دوام و منفه فصل سیم در اعمال وقت ترویج و ذنات فصل چهارم
 در بیان اوقات مفارقت بقا و نون طبعی فصل پنجم در اعمال کسوف بسته شده فصل ششم در اعمال
 طلب فرزند فصل هفتم در اعمال طلب مهر و فضیلت آن فصل هشتم در ایام حمل است فصل نهم در
 اعمال اسای و وضع حمل است فصل دهم در اعمال وقت ولادت و بعد از ولادت فصل یازدهم
 در اعمال وقت شیر دادن و تربیت کردن مولود و اعمال بعد از تربیت فصل دوازدهم در ادب
 معاشرت با مردم و احسان حقوق ایشان مشتمل بر نه نوع نوع اول در حقوق والدین بر فرزندان
 حقوق فرزندان بر ایشان نوع دوم در حق زن و شوهر بر یکدیگر است نوع سیم در حقوق خویشان
 و غلامان و کنیزان است نوع چهارم در حقوق مساکین و یتیمان و غیره و قبله است نوع پنجم
 در حقوق صدقات و اخوت نوع ششم در حقوق مؤمنان بر یکدیگر نوع هفتم در حقوق غنی
 و ضعیف و مسکین و یتیمان و یتیمان نوع هشتم در فضای حوائج اخوان و شاد کردن و زیارت و
 اعانت ایشان است نوع نهم در ادب مجالس از سلام و صلوات و معانیه و بوسیدن و عطسه کردن
 و نشستن و برخاستن و صحبت داشتن و سرگوشی کردن و خندیدن و فضیلت ذکر خدا و رسول و ائمه
 علیهم السلام مقصد پنجم در اعمال و ادعیه سفر کردن است مشتمل بر دو فصل فصل اول در بیان
 سفر نیک و بد و ایام و ساعات نیک و بد است فصل دوم در دفع غم و شادی سفر است از بقدر
 و دعا فصل سیم در ادب غایت فصل چهارم در چیزی چند که در سفر باید بخورد از آنست فصل پنجم
 در ادب راه رفتن و فرود آمدن و دعاهایی که در راه و منازل باید خواند فصل ششم در ادب سفر
 دریا و گذشتن از پایتاق و جسر ها و نوشتن نامه و بارگشتن از سفرها فصل هفتم در بیان نگاه داشتن
 بعضی از چهار یا بیان و سواد شدن و پیاده رفتن و ادعیه و بیان مجامع از احوال و اقسام است
 فصل هشتم در اعمال بنام خشن از قطع الطریق و دزدان و کزندگان فصل نهم در ادب
 تجارت و کسب و بیان جنس و اقسام است فصل دهم در ادب و ادعیه زراعت و دفاها
 بجهت حفظ زراعت و بیان زکوٰه و احکام آن مقصد ششم در اعمال و ادعیه واد و تیر و غلظتها
 و مرضها است و در آن شانزده فصل است فصل اول در بیان بعضی از اخلاص بدن انسانی

در ادعیه مختصه مقصد در ذکر فضیلت و اعمال ادعیه کجاست و ادب معاشرت با مردم و احسان حقوق ایشان است مشتمل بر چند فصل فصل اول در فضیلت ترویج و ترک دهانیت و اعمال وقت از آن ترویج و احسان ذنات فصل دوم در خطبه و بیان صیغه دوام و منفه فصل سیم در اعمال وقت ترویج و ذنات فصل چهارم در بیان اوقات مفارقت بقا و نون طبعی فصل پنجم در اعمال کسوف بسته شده فصل ششم در اعمال طلب فرزند فصل هفتم در اعمال طلب مهر و فضیلت آن فصل هشتم در ایام حمل است فصل نهم در اعمال اسای و وضع حمل است فصل دهم در اعمال وقت ولادت و بعد از ولادت فصل یازدهم در اعمال وقت شیر دادن و تربیت کردن مولود و اعمال بعد از تربیت فصل دوازدهم در ادب معاشرت با مردم و احسان حقوق ایشان مشتمل بر نه نوع نوع اول در حقوق والدین بر فرزندان حقوق فرزندان بر ایشان نوع دوم در حق زن و شوهر بر یکدیگر است نوع سیم در حقوق خویشان و غلامان و کنیزان است نوع چهارم در حقوق مساکین و یتیمان و غیره و قبله است نوع پنجم در حقوق صدقات و اخوت نوع ششم در حقوق مؤمنان بر یکدیگر نوع هفتم در حقوق غنی و ضعیف و مسکین و یتیمان و یتیمان نوع هشتم در فضای حوائج اخوان و شاد کردن و زیارت و اعانت ایشان است نوع نهم در ادب مجالس از سلام و صلوات و معانیه و بوسیدن و عطسه کردن و نشستن و برخاستن و صحبت داشتن و سرگوشی کردن و خندیدن و فضیلت ذکر خدا و رسول و ائمه علیهم السلام مقصد پنجم در اعمال و ادعیه سفر کردن است مشتمل بر دو فصل فصل اول در بیان سفر نیک و بد و ایام و ساعات نیک و بد است فصل دوم در دفع غم و شادی سفر است از بقدر و دعا فصل سیم در ادب غایت فصل چهارم در چیزی چند که در سفر باید بخورد از آنست فصل پنجم در ادب سفر دریا و گذشتن از پایتاق و جسر ها و نوشتن نامه و بارگشتن از سفرها فصل هفتم در بیان نگاه داشتن بعضی از چهار یا بیان و سواد شدن و پیاده رفتن و ادعیه و بیان مجامع از احوال و اقسام است فصل هشتم در اعمال بنام خشن از قطع الطریق و دزدان و کزندگان فصل نهم در ادب تجارت و کسب و بیان جنس و اقسام است فصل دهم در ادب و ادعیه زراعت و دفاها بجهت حفظ زراعت و بیان زکوٰه و احکام آن مقصد ششم در اعمال و ادعیه واد و تیر و غلظتها و مرضها است و در آن شانزده فصل است فصل اول در بیان بعضی از اخلاص بدن انسانی

انسانی و مختلف شدن آن بسبب اختلاف هوا و احوال فصل دوم در ثواب نیازی و صبر کردن
 و بیان شدت ابتلا و نوبشان فصل سیم در بیان انواع تدابیر و بیان رجوع باطنی فصل چهارم
 در فضیلت و ادب حجامت و ضد کردن فصل پنجم در ادعیه و اعمال عبادت کمان و منارات
 فصل ششم در ادعیه و اعمال خود باید بعمل آورد فصل هفتم در بیان خواص بعضی از ادویه و فواید فصل هشتم
 در ادعیه و اعمال عامه و جامعه و ادویه و کینه نامته و افه سرخینه و طبعه فصل نهم در اعمال فناء
 نهها از ادعیه و ادویه سرخینه و طبعه فصل دهم در ادعیه و اعمالی که باعث دفع انواع درد ها
 می باشد فصل یازدهم در اعمال در سردی و سفید و گام و صرع و احتلال دماغ و وسواس از ادعیه و
 ادویه سرخینه و طبعه فصل دوازدهم در اعمال خاز و فروج و خروج و ثاول و شود و خروج و بی
 و اشال از ادعیه و ادویه سرخینه و طبعه فصل چهاردهم در اعمال امراض اندرونی و اسهال و سردی و درد
 و درد کمر و درد شکم و نفخ شکم و درد دل و تنگی ل و درد ناف و فوج خورد و فیکاه و درد بکبر و درد
 و دفع قی و دفع الم سپرز و زحیر و اسهال و درد سینه از ادعیه و ادویه سرخینه و طبعه فصل پانزدهم
 در اعمال و جماع مفاسل و قالج و بواسیر و امراض مثانه و سایر امراض از ادعیه و ادویه سرخینه و طبعه
 فصل شانزدهم در اعمال جرح و بیا و طاعون خامه در احکام مساوات مشتمل بر فصل فصل اول
 در ادب و اعمال غیر از اخلاص و وقت اختصار فصل دوم در غسل دادن میت است فصل سیم
 در کفن کردن میت است فصل چهارم در بیان نماز میت و ادعیه است فصل پنجم در ادب دفن میت
 فصل ششم در زیارت قبور و ثواب و ادعیه است مقدمه مشتمل بر سه قسم اول در
 بیان مجامع از اصول دین بلکه خلافت میان علمای امامیه در اینکه معرفت معارف حقه که
 توحید و عدل و نبوت و معاد باشد بدین دلیل کافیست در تحقیق ایمان با احتیاج بدلیل آ
 هر چند دلیلی فناعی باشد و مسکت ختم نبأ شد مشهور میان علما است که هرگاه کسی
 معارف حقه را بدلیل نداشت هر چند دلیلی فناعی باشد و برهان بقدر حکم بایمان آن شخص
 مشکل است و علیکم بدین الحجاز مؤید مشهور است و بعضی قایلند باینکه بدون دلیل کافی
 در تحقیق ایمان بجماعه سلطان الحقیقین مخلص فی طریقی در بعضی از رسایل خود ذکر کرده که
 کافیت در حصول ایمان جماعه تصدیق و اذعان با جمیع دلالت دارد بر آن دو کلمه شهادت
 یعنی تصدیق بوحده نیت خدا و نبوت و رسالت محمد مصطفی و تصدیق باینکه حضرت امیر
 المومنین علی بن ابی طالب بعد از پیغمبر بلا فصل قائم مقام پیغمبر و وصی برحق آن حضرت است

شماره این کتاب و این فصل و این باب

و بعد از آن یازده قرن پس از ترتیب خواه این تصدیق و اذعان از روی دلیل هم رسیده باشد
یا بحسب تقلید باشد یا بحسب اتفاق و هدایت از بی طریق الهام و در دل و واقع شده باشد
و لکن باید با این تصدیق و اذعان تصدیق اجمالی دانسته باشد و حقیقت جمیع آنچه
مفسرین و مفسران خبر داده اند با کلام خود بر آورده اند و از اعظم سؤالات این قولست آنکه اگر در حضرت
بعثت در برداشتن منیر از کفای روح حکم کردن آن سرور اسلام انما یخبرد اهلها بکلمتین شیطان
و بعد از آنکه دلیل اجمالی کافی نیست بلکه برهان باید بیاورد که در عوام دشوار
میگردد و در عوام و عوامی باید از آنکه برهان موقوف بر ترتیب قدماست و آن موقوف بر
منطق هر چند قول مایه عالی از قوتی نیست و لکن چون لحاظ قول مشهور است غیر بطریقی
چند که مشتمل بر بیان بعضی دلائل معارف حکمه بطریق اختصار که بفرم عوام نزدیک تر است
می بردارد بدینکه اصول دین پنج است توحید و عدل و نبوت و امامت و معاد و منی خود
آنکه خدای تعالی می آفرید عالم بیکست و موجود است و وجود او واجب است بدلیل آنکه
افزون عالم شده است یعنی خود و هم رسیده و آفریده شده و بی تردید می باشد پس خداوند
که آفریننده عالم است موجود است و نیز باید دانسته شود که خدای تعالی بخودی خود موجود است
و دیگری را را موجود کرده بدلیل آنکه آنچه غیر خداست خدا او را خلق کرده و موجود را ساخته
پس می تواند بود که غیر خدا که خلق کرده شده و وجود دارد شده خدا را خلق کرده و خود
ساخته باشد و اگر زیاد بر این خواص داری میگویم که حکما و متکلمان اتفاق کرده اند بر
از برای بعضی عالم شرکی نیست دلیل حکما اینست که اگر در وجود دو واجب باشد لازم می آید
امکان هر دو این خلاف فرض و باطل است پس در وجود دو واجب نباشد بیان ملازمه
که باین فرض این دو واجب در وجود مشترک خواهند بود پس خالی از این خواهند بود
که هر یک از دیگری متناهی است یا نه اگر متناهی است لازم می آید بر یکبهری از مایه الامتیان
و مایه الاشتراک و هر یکی ممکن است پس می باشد هر دو ممکن و محال آنکه فرض کردیم هر دو واجب
و اگر متناهی نیست دو نخواهند بود بلکه یکی اند و دیگری تمام این دلیل موقوف بر ابطال شبهه است
مشهور است بجهت اختصار بدو گران بر دلالت دلیل متکلمان برهان مانع است که ما خود از
قول خدای تعالی است تو کان فیما لا یشرک الا الله فقد باینان این نیست که میگویم که خداوند
عالم یکی است که اگر دو نباشد لازم می آید فساد و فساد باطل پس دو نخواهد بود بیان ملازمه

ملازمه آنکه اگر دو نباشد و اراده یکی تعلیق بر حرکت دادن جسمی مثلا پس میگویم از اراده یکی
انجم از برای دیگری ممکن است یا نه اگر ممکن است معنای آنست که خواهد بود یا اراده هر دو
میشود یا اراده هیچ یک واقع نمی شود یا اراده یکی واقع می شود و در آن یکی مرئیه نقی باطل است
انما اول بجهت آنکه لازم می آید اجتماع دو امر متناهی که حرکت و سکون باشد در امر واحد
و این ثلاث و اما ثانیا بجهت آنکه لازم می آید بخدای خود در جسم مفروض حرکت و سکون
و اما ثالث بسبب آنکه دو فساد لازم می آید یکی ترجیح بلا مرجح زیرا که نسبت هر دو واجب است
متساویست و دیگری بخیران دیگر و اگر ممکن نباشد از برای دیگری راده سکون آن جسم لازم
می آید بخیر خدا یا ترجیح بلا مرجح و هر دو باطل است چنانکه دانستی پس لازم می آید فساد نظام
و باطل است پس بر وجه کار عالم دو نای تواند بود و اینها بدلیل در این دلیل نیست پس بدلیل
که مقام مقتضی ذکر آنها نیست باینکه صفات خدای تعالی بر دو قسم است ثبوتیه
و سلویه و ثبوتیه هشت است اول آنکه قدیم و ازلی و باقی است و دیگری محدوده و متناهی
خواهد بود بدلیل آنکه هر چه که بذاتش موجود باشد و در وجود غیر محتاج نباشد و ذات
او مستقل باشد در تحقق و خود پس باید که فنا و عدم که خلاف مقتضای ذات او است در
هر دو طرف ماضی و مستقبل که قهر از آن باز نماند و از آن میکشد در او را نباید در قیام
آنکه قادر است یعنی تواناست بر هر چه خواهد بستم آنکه عالم است یعنی داناست بر هر چه خواهد
بدلیل آنکه غیر و جعل که نفی قدرت و علم است نقصانست و نقصان بر خدای تعالی
روایت چهارم آنکه خدای تعالی چنانست که هیچ است از برای کردن از او معنی
قادر بودن را بدلیل آنکه خدای تعالی قادر و عالم است بر هر چه است از برای کردن از او معنی قادر
بودن و عالم بودن را پس خواست بخیر آنکه مرید است یعنی خواسته است بعضی چیزها را
خلق و موجودات را در زمان مخصوص بیکفیت و هیئت مخصوصه و مانند امر بطاعات و عبادات
که از بندگان خواسته و کار هست یعنی خواسته بعضی چیزها را مثل چیزهایی که خلق کرده و بسازد
معصیتها که بندگان را از او کرده و معنی از او است و کرامت در خدای تعالی علم بکلمات و معنی
که همان علم فساد و صلاح مخصوص و ترجیح خلق موجودات است در زمان مخصوص و هیئت مخصوص
و ترجیح مختص امرهایی که خداوند بندگان را از او کرده و مختص ترک چیزهایی که موجود ساخته و
نهایی که خداوند بندگان را از او نهی کرده بدلیل آنکه خدای تعالی عالم است بر هر چه از هر جهت

پس عالم است بمسکنت و مسکنت است بهما که متکلم است قدرت بر خلق کلام و
در هر چیز که خواهد چنانچه خلق کلام کرد در هر چیزی که با حضرت موسی علی نبیا و علی السلام حرف
بدلیل آنکه خدا قادر است بر خلق کلام در هر چیزی خواهد و از آن جمله کلام است و کلام نیست مگر
الفاظ متعده و مفرقه هفتم و هشتم آنکه جمیع و تغییر و تدبیر است یعنی شئ است هر چیزی را
که قابل شنیدنت و نیاز است بگویند که الت جمع است و بصیر یعنی بیناست هر چیزی را که قابل
دیدنت بی آنست بصیر و تدبیر یعنی در یابند است هر چیزی را که توسط حواس ظاهر یا باطنه
ذهن در آن توان نمود بی آنست عقل یعنی خدای تعالی علم بمشروعات و مضرات و کمالات
دارد این نحو علی که توسط اکون و جسم و سایر حواس بهر برسد ادبی را بی آنکه نیاز باشد
الات دانسته باشد بدلیل آنکه خدای تعالی عالم است بر همه چیز و از جمله هر چیزی را
شنیدنی و دیدنی و در یافنی همه هست پس عالم است بر هر چیزی دیدنی و شنیدنی و در یافنی
بدانکه بعضی از فضلا اخلاق در صفات حق تعالی کرده که این مختص جای که انانیت
و اما سلبه یعنی صفاتی که حق تعالی از آنها منزّه و برتر است بسیار است از جمله صفات
در این مجموعه منظور کرده اول آنکه خدای تعالی جسم نیست بی طول و عرض و عمق
ندارد بدلیل آنکه هر چیزی که طول و عرض و عمق دارد صاحب اجزاست و هر صاحب اجزایحتاج
باجزاست و لکن صفات و نقصان بر خدای تعالی روا نیست و قیوم آنکه مرکب نیست
بهین دلیل بعینه سیم آنکه جوهر و عرض نیست بدلیل آنکه جوهر و عرض از اقسام ممکن است
و ممکن است که وجود و عدم او از غیر او باشد و در وجود و عدم محتاج به غیر باشد و خدای
که وجود او ذات است ممکن نمی تواند بود پس جوهر و عرض نمی تواند بود و انچه بخیر است
توفیق یعنی موقوف بر ذات شارع است باید از شارع برسد و مایه بینم که از شارع اطلا
جوهر و عرض بر واجب نیست پس شرعا مستع با شد چنانچه آنکه مری نیست بی جسم
دیدنی خود بدلیل آنکه هر چه جسم دیده می شود جسم است و مادی و حق تعالی جسم و مادی
نیست پس دیدنی هم نیست چنانکه در مکان و جهت نیست بدلیل آنکه هر چیزی که در مکان
و جهت است جسم است و گفتیم که خدای تعالی جسم نیست پس در مکان و جهت نباشد و سیم
آنکه طول بر خدای تعالی نیست یعنی در چیزی در چیزی و در هر چیزی ایستد چنانکه در یک
شوند بدلیل آنکه جوهر حلو و متغیر و نقص است زیرا که لازم دارد افتقار حال را بر محل و بر

و بر عکس و نقص بر خدای تعالی روا نیست هفتم آنکه صفات خدای تعالی زاید بر ذات او
نیست بلکه معانی که از صفات مستفاد میشوند در نفس ذات اقدس الهی منزع اند یعنی آنکه
صفات غیر ذات و زاید بر ذات باشد که از او منزع شود مثلا مغنی علم یا قدر بر جمیع
دیگر از نفس ذات الهی منزع میگردد در آن صفت زاید بر ذات بدلیل آنکه تعارض صفات با
متضمن احتیاج ذات است بآن صفت و این نقص است که بخدا روا نیست هفتم آنکه خدا
شریک ندارد بدلیل آنکه تعدد افرد کار متضمن فساد است چنانکه مذکور شد
دویم از اصول دین عدل است و معنی آن نیست که خدا عادل است و ظالم نیست و هر
میکند بروفق مصلحت میکند بدلیل آنکه ظلم نفس است و بخدا روا نیست و باید اعتقاد
این باشد که عباد در افعال خود از طاعات و معاصی محصور نیستند و کارها مختص
انها نیست چنانکه کلام هدایت تمام حضرت امام جعفر صادق که خبر از نبوت
بل امر بین امرین ناطق باینست سیم از اصول دین نبوت است و معنی آن نیست که محمد
عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف جزو فرستاده خداست بسوی خلق
و هر چه از خدا بخواهد رسانند به او است بدلیل آنکه دعوی نبوت کرد و بر طبق دعوی
خود مجوز او و پس پیغمبر خواست بدانکه پیغمبر تمام خاتم جمیع پیغمبران یعنی بعد از
پیغمبری نبوت نشد و نخواهد شد بدلیل آنکه خدای تعالی در قرآن در وصف آن حضرت
ما کان محمد الا احد من رجا لکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین و نیز بدانکه پیغمبر ما
افضل از همه پیغمبران است بدلیل آنکه جامع جمیع صفات پیغمبران است با زبانی
و ایضا بدانکه پیغمبر ما جمیع اوصیاء و علیهم السلام از اول عمر تا آخر عمر از جمیع کنایات
کوچک و بزرگ از روی حمد و ستایش و شایان معصومند بدلیل آنکه بهر اوصیای او
امینان و وحی و احکام الهی اند و حافظ شرع اند که قانون اذاب بندگیست و محور معصیت
و خطا موجب رفع و توبه و اعتقاد است بر قول آنها و این ساقی عرض از بعثت است چنانکه
از اصول دین امامت است یعنی آنکه خلیفه بلا فصل و معنی و جانشین حضرت پیغمبر است
مستطیع بعد از آن مرد حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است بعد از آن حضرت
حضرت امام حسن بعد از آن برادر کوچک حضرت امام حسین و بعد از آن فرزندین
حضرت علی بن الحسین و بعد از آن فرزندان حضرت امام محمد باقر و بعد از آن فرزندان

حضرت امام جعفر صادق (ع) و بعد از آن فرزندان حضرت امام موسی کاظم (ع) و بعد از او
فرزندان حضرت امام علی بن موسی الرضا (ع) و بعد از آن فرزندان حضرت امام محمد تقی (ع) و بعد
از فرزندان حضرت امام علی بن جعفر (ع) و بعد از آن فرزندان حضرت امام حسن عسکری (ع)
و بعد از آن فرزندان حضرت صاحب الزمان محمد مهدی (ع) است که مؤمنان انتظار فرج را در
این دوره موقوف بر ظهور آنحضرت می دارند و زند است و بنابر مصححتی که خدای تعالی
بان دانایان است از نظر مردم غایب است و غایب بودن آنحضرت از نظر خلق صاحب
مانع نمی شود از رسیدن فیض وجود آنحضرت به مردم و این آئمه اثنی عشر علیهم صلوات الله
الملك لا کبر بر تبت مذکور مخلقا و اوصیای جبر و حجج الله و آئمه و پیشوایان راه هدایت
خلق و هر که در امور شرع از پی اینها رفت و بر روایات و احادیثی که از ایشان سوار
رسید عمل کرد بجات یافت و بر وصیه رضوان شتافت و هر که در یکی از امور شرعیه
مناسبت این پیشوایان راه هدایت نکرد و خلاف حکم ایشان را اختیار کرد در پناه صلاک
و غیبت فرو رفت و دلیل بر امامت این دوازده امام آنکه پیغمبر خدا با امامت اینها خبر داد
و مردم را به پیروی اینها ارشاد فرموده و هر چیز که پیغمبر خدا با این خبر داده و خواست و صدق
و واجبست تصدیق و عمل با آن پنجو از اصول این معاد است یعنی پیغمبر خدا خبر داده که
موت یعنی مفارقت روح از بدن خواست و سؤال نکرد و نیکو و میسر اطو میزان و حجاب
و تبارک و تعالی و اتفاق و احوال و نبیست و اوصاف بهشت و دوزخ و سایر اوصاف دوزخ
که در قرآن مجید مذکور است و زند کردن مردگان در روز قیامت را برای حساب و حساب
و هم چنین خبر داده است باینکه خدا در روز جزا داد مظلوم را از ظالم پشیمان و ظالم را در عذاب
ایم بدارد و کافرا در عذاب حیم محلد دارد و حضرت امیر المؤمنین و حضرت فاطمه زهرا
و سایر آئمه هدایت علیهم السلام که در مقام شفاعت که در مقام محمد (ص) مقام محمود از آن
تعبیر شد معوث می شوند و کاه کاران امت را که اعتقاد با امامت آئمه بر تبتی که در کتب
داشته باشند شفاعت خواهند نمود و حضرت امیر بر حوض کوثر با حضرت رسالت
و حضرت فاطمه و حسنین و باقی آئمه نشسته باشند و موالیان و دوستان خود را بر آن
گردانند و دشمنان و مخالفان دین اثنی عشر را از حوض کوثر محروم و مطرود و بی نصیب خواهند
کرد و هم چنین خبر داده بحقیقت رسالت پیغمبران گذشته و خبر داده بمنزل بودن کتب

کتاب سماویه، بر حقیقت و صدقیت و واجبیت اعتقاد کردن جمیع آنچه بمنجه از آن
خبر داده و واجبست تعظیم رسل و ملائکه و کتب سماویه و واجبست اعتقاد کردن باینکه
در وقت ظهور قائم آل محمد بعض مردگان را به جوع بدینا هست و از اقامت حضرت
کویند بمجلا باید آنچه را بخبر صادق خبر داده همه را صدق و حق دانند و اعتقاد و یقین
قلبی به صور سالار قسم دوم از مقدمه در بیان حصر عبادات و اقسام آنهاست بدانکه
عبادات شرع بر سه قسم است اول مختص بایران مانند نماز و روزه و زکوة و مالی مختص بایران
مثل زکوة و حقوق متعلقه باموال ثالث مختص بایران و اموال مردم و مثل حج و جهاد
و نیز منقسم میشود این عبادات بسه قسم دیگر اول آنچه مکرر میشود در هر روز مثل نماز
های پنجگانه دوم آنچه مکرر میشود در هر سال مانند زکوة و روزه و سیم آنچه لازم میشود
در عمر یک مرتبه مثل حج و اقامت جهاد و واجب نمیشود مکرر و در وجود امام و حصول شریعت
و آن در این زمان منقذ است و ایضا منقسم میشود بدو قسم دیگر یکی واجب و دیگری
مستحب و واجب نیز بدو قسم است اول واجب باصل شرع از غیر سببی مانند نماز و زکوة
پنجگانه و روزه و شهر رمضان و زکوة اموال و حجه اسلام و دوم واجب بسببی مثل زیارت
و غیر ذلک مستحب نیز بدو قسم است اول مستحب باصل شرع مثل نماز و روزه و زکوة
ایام سنتی و غیر ذلک دوم مستحب علی سبیل الترغیب مثل نمازهای ترغیبیه و نماز
نماز تسبیح و غیر ذلک و مثل ترغیب در روزه و نماز و صدقه و غیر ذلک و ترغیب در حج
و کاهست ساقط میشود اسبابی که بسبب آنها نماز و روزه و صدقه و غیر ذلک واجب میگردد و واجب
نماز نیست و نماز کوف و نماز عیدین که عید رمضان و عید اضحی باشد بار و خوب است
در زمین غیبت مندوب مثل نماز استسقاء که مستحب میگردد در زلزله و قحط و قحط و در این
بطریق اختصار در محل مناسب بخود ملوک و خاندان و ائمه و اهل بیت و ائمه که در میان علماء
اشرف و اکابر هر نماز و واجبست زیرا که در هیچ حال ساقط نمیشود مگر بقرائن عقل یا یا
عاریضی مثل حیض از برای زنان بخلاف باقی عبادات مثل روزه که ساقط میشود در نزد
و عطش شدید که رجای زوال آن نداشته باشد و سیم از مقدمه در فصلت ذکر
تعیین آن و بیان هر یک از اقسام و ادا و شرایط و احوالات واجبست فیما اول آیات و احکام
در فضیلت آنست و اما آیات از آنکه قول خدا تعالی است ذکر و بی ادکر کم و قول آنجا

اذکر الله ذکر اکثر او قوله عز من قائل واذکر ربک اذا انت وقوله حاکم الله
 واذکر ربک فی نیک نقرعاً وخفیة ودون الجبین القول بالغدو والاصالی
 ولا تکرین العافیه وقوله عظیم کبریا نه فاذا فصلتم الصلوة فاذا ذکر الله فاما ما
 فعود او قوله عزنا نه فاذا فصلتم مناسککم فاذا ذکر الله کذا کرم ابائکم او آمد
 ذکر او قوله جل سلطان واذکر ربکم کثیراً وسیعاً بالقی وایکایه وقوله عز نواله
 واذکر اسم ربکم بکرة واصلاً وقوله کثر الاله واذکر اسم ربکم ونبیل الیه
 نبیل الی غیر ذلک من الایات واما اخبار حضرت رسول مختصر مویست که فرمود کسیکه
 ذکر کند خدا را دوست میدارد او را خداوند تعالی و کسی که ذکر کند خدا را بسیار دوست
 میشود از برای او دو برات برات از نفاق و برات از نار و خدات حضرت همین کردند
 که کدام یار اعمال افضل است فرمود آنکه موت نوزاد در باد در جانی که زبان تو گویا
 بذكر خداوند تعالی و ایضا فرمود نیستند قومی که جمع شوند در مجلسی که ذکر خدا شود
 و صلوات بر محمد و آل او فرستاده شود مگر آنکه مجلس محراب حضرت و وصال بر ایشان
 و ایضا حضرت صادق مرویست که خدای تعالی میفرماید کسی که ذکر کند مرا در خیمه
 ذکر بکنم من او را در خلاصه و نیز از حضرت مرویست که فرمود از برای هر شیئی حدی است
 که منتهی میشود بان مگر ذکر که حد و منتهای ندارد و خدای تعالی واجب است که از برای
 و هر کس که بخای و در انظار ادا کرده است حق انوار او واجب است روزی و روزی
 پس هرگاه روزی بکشد او را ادا کرده اند حق او را واجب است که هر کس که کند ادا
 کرده است حق او را مگر ذکر که خدای تعالی را خشنود بقلیل و قرآن دار است از
 برای خدای که منتهی شود بان بعد از آن تلاوت فرمود این یا ایها الذین آمنوا ذکر الله
 ذکر اکثر او وسیع بکرة واصلاً و فرمود که فرار نداده است خدای تعالی از برای آنکه
 که منتهی شود بسوی آن پس فرمودند باین کثیر الذکر بود ذکر می کرد خدا را در جانی که
 با مردم گفتگو میکرد و باز نمی داشت و از ذکر خدا و می دم من که زبان مبارک من بقیض
 می جسد بسبب گفتن لا اله الا الله و بود حضرت که جمع می ساختند او را و فرمود
 بذكر او طالع میکرد افتاب او را میفرمود بقرات کسی را که قرأت میکرد از ما و کسی که
 قرأت می کرد از ما او را میفرمود بذكر او فرمود خانه که بسیار شود در آن قرأت

قرآن و ذکر خدا بسیار میشود و برکت در آن و حاضر میشود ملائکه آسمان و در می شود
 شیاطین و در روشنی میدهند از برای اهل نماز چنانکه روشنی میدهند کواکب از برای
 اهل ارض و خانه که در آن قرأت قرآن و ذکر شود کم میشود برکت او و در می شود ملائکه
 و جای می گیرند شیاطین و محقق فرموده است رسول خدا که ای ایها عبد جبر و هم
 شما را بهترین اعمال شما و ارفع اعمال شما در درجات شما و ادکای اعمال در درجات شما
 که بهتر باشد از برای شما از دنیا و در هر دو بهتر باشد از برای شما از آنیکه ملاقات کنید
 اعدای خود را بهتر و غلبه بر ایشان عرض کردند بلی یا رسول الله فرمود ذکر کنید
 خدا را بسیار پس حضرت صادق فرمود آمد مردی بجلست منبر و عرض کرد که بیک نفر
 اصل بنجد فرمود آنکس که ذکر من بیشتر است پس از حضرت فرمود کسیکه عطا کرده شود
 زبان ذکر کند پس بنجد عطا کرده شد است خیر دنیا و آخرت را و مستحق است از هر یک
 خدا را که ایضا ان بنجد خیر اقرب خالص و بعد از آن بعد از بیات اما تو هم که بقیض
 برنج قم است بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد
 بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد و بنجد
 خدا از سایر اعمال و از حضرت رسول منقولست که فرمود مرد عاتی که در او بنجد باشد
 ابراست اول بنجد است و بعد از آن دعا و ادنی چیزی که بنجد است از بنجد سور قل هو الله
 و تلاوت اسماء حسنی است و گفتن اللهم انی اذکرک لا اله الا انت و انت الاخر
 قلین بعد منی و انت الظاهر فلیس قوفک منی و انت الباطن فلیس قوفک منی
 و انت العزیز الحکیم و از ابی عبد الله مرویست که هرگاه دعا کنید اول بنجد خدا کنید
 و بگوید یا الله الرحمن الرحیم یا من هو اقرب الی من جمل التورید یا من یحول بین المرء
 و قلبه یا من هو بمنظر الاعلی یا من لیس کسبه منی انت ارحم الراحمین یا من
 من اعطی و یا من یمن سئل و یا ارحم من استرح یا ارحم یا ارحم یا من لم یلد و لم
 یولد و لم یکن له کنوا احد یا من لم یجد صاحبه و لا ولد له یا من یفعل ما یشاء و
 یحکم ما یرید یا من یحول بین المرء و قلبه یا من هو بمنظر الاعلی یا من لیس کسبه منی
 دیگر بنجد است و از حدیثی بر روی کار است چنانچه بگوید الحمد لله و حمد ربنا و ثواب بسیار است
 زیرا که بنجد حضرت رسول اول کسی که ایشان را بهشت دعوت خواهند نمود جماعتی

خواهند بود که حمد خدا کرده باشند در اشک و بهمان دیگر تهنیت است و مراد از آن نیمی
معمود سقا است و اثبات معبود بحق چنانکه بگوید لا اله الا الله از حضرت رسول
که تهنیت بهترین عباد است و معبود نباشد که این کلمه طبعه بر زبان راند مگر آنکه بعد از
فراغ از آن جمیع کلمات آن ماست در آن درختان در وقت خزان بر برف قدس بریزد دیگر
تکبیر است و آن نیز که داشتن خداست از همه اشیا چنانکه بگوید الله اکبر روایت
علی بن الحسین ثواب تکبیر بزرگ است باز از آن کردن بزرگ و صد بار تکبیر بگوید چنان است
که صد بار از او کرده باشد دیگر دعا است و آن طلب دانست از اعلی بر سبیل خضوع و استعلاء
در مرد در اینجا الفاظ است که مشتمل بر طاعت باشد از خدا جلب نفع و مقصود و بقای خیر و جود
یا نفع مکرر و دفع سوء تا زلزله از تمام اشیا علیه تحفه و انشاء و تهنیت پسندیده که هیچ چیز
پیش خدا بهتر از دعا نیست و نیز فرموده دعا سلاح مؤمن است و ستون دین و نور ایمان و قریب
و انبیا فرموده میوه ایمان است و دعا سلاح مؤمن است که از دشمنان نگاه دارد و نماز و روزه و زکوة
نماز از یاد مگرداند گفتند یا رسول الله فرمود شب و روز دعا کنید که دعا سلاح
مؤمن است و عاجزترین مردم کسی است که از دعا عاجز باشد و بخیرترین مردم کسی است
که در جواب سلام بخالی کند و از امام رضا روایت شده که یک دعای نیهای بهتر
از هفتاد دعای اسکار است و دعا نیز بر چهار رقم است قسم اول استغاثه یعنی پناه
جستن بخدا از شر شیطان باین نحو که بگوید اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ قسم دوم
استغفار و آن طلب آمرزش از معصیت است از جناب قدس الهی چنانکه بگوید اَسْتَغْفِرُكَ
و تَقْبِلُ عَوْبِي اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مقولت که هر چه بر او نیست و دواي كُناه
است غفارت و نیز حضرت فرمود که هر که بسبیل استغفار که خداي تعالی او را از
هر غمی فرجی و از هر تنگی بخارجی بخشد و روزی او را از جنای رساند که نداند قسمی بهتر
صلوات بر جعفر و آل است و آن عبارت از درود و ناست چنانچه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ چنانکه طلب حاجت است از خدا از امام جعفر صادق روایت است که
فرمود حضرت عزت جلست عظمت حاجات شما را میداند و لیکن دوست می دارد که
حاجات خود را عرض کنید و حق تعالی مکرر میدارد که کسی طلب حاجت خود را از حق
کند و اما آداب و شرایط آن بر پنج نوع است اول در آنچه پیش از دعا بعمل آید و در وقت

سوره
سوره

او در آن هشت امر است اول طهارت دوم نیت و بوی خوش و رستم استقبال قبله چنانکه
صدقه بخشد و اعتقاد باینکه خدا تعالی قادر است بر آوردن حاجات مستحق حسن
ظن بخدا و در حاجات دعا قسم سؤال نکردن از خدا امر محالی را و نیز چیز را که مستحق طلبه
و سوء ادب باشد مثل سؤال کردن منازل و درجات انبیا و ائمه هدی علیهم السلام
قسم اجتناب از حرام در ماکل و مشرب و ملبس و مکب و یا که سخن خود است و روزه
و کسب و بخت و بد و غیره و در آنچه در مقام دعا باید بخای آورد و آن چهارده چیز است
اول احتیاج و بیدار کردن و ملول نشدن و زل استعجال در حاجات و قیوم نام بردن
حاجت ستم است و بهمان دعا کردن که از احتمال معذور یا دور تر است چهارم
دعا را اتمیم دادن پنجم اجتماع در دعا که اگر عجز عظیم دارد در استعجاب ستم اطفال
خضوع و خشوع و نور حضرت محمد و سید و نبای الهی بخای آوردن اقلش سوره توحید
و گفتن یا من هو اقرب الی من جبریل الوری است تا آخر که صد گویند هفتم نیت
و درود بر حضرت رسالت نبای فرستادن چنانچه که است نه هر گزیه و اگر گزیه بیاورد
بگریه داشتن و هر احترام بکاشان یا زده ها اقبال قبله و از ده دعا کردن
از برای برادران مؤمن و التماس دعا از ایشان کردن سیزدهم مقدم داشتن دعا
بر بلا چهاردهم رد آستن در دست با همان از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت
که مخفی سؤال کرد از آن حضرت که من دوا یه در کلام الله دیده ام که آنچه از او
نمی یابم آنحضرت فرمود کدام است آن دوا عرض کرد یکی ای دعوی استخیرکم یعنی
بخوابید مرا که احباب میگویند شما را و حال آنکه من دعا میکنم و مستجاب نمیشود آنحضرت فرمود
کمان تو اینست که خدای تعالی خلعت دعا میکند آن شخص کت نه و ستر این نام آن
حضرت فرمود که من تو را آگاه میدانم از ستر این بدانکه دعا مشروط است بآنکه اول
تجید و تحمید و تسبیح حق تعالی کنید و ذکر نعمتهای او کرده شکران بجا آورید پس صلوات
بر رسول و آل او فرستید بعد از آن بکاشان خود اعتراف کرده از آنها استغفار کنید
آنکه دعا نمایند در چیزی که صلاح شما باشد البته مستجاب میگردد و بعد از آن آنحضرت
فرمود آیه دیگر کدام است گفت و ما انفق من مئی فهو یخلفه یعنی آنچه شما صدقه میداد
حق تعالی عوض میدهد و حال آنکه صدقه میدهم و عوض نمی یابم حضرت فرمود بدانکه اگر

از مال خلل و کسب حلال صدقه بیدار الله خدای تعالی عوض میدهد نفع ستم بخیر
متاخر است از دعا و انچه از اجزای است اول مگر سالحتن دعا خواست متاخر بود و خواست
نمود و دویم ختم کردن دعا با سوا و بر محمد و آل محمد سیم گفتن ما شاء الله لا حول
ولا قوة الا بالله و گفتن یا الله المانع یبذل من خلقه و المالی بها سلطانة
و الماسی بها فی ید ید من کل امر خیر و ذلک یجیب از جای راجیه و راجیه و راجیه
سرو و لا یجیب استک بکل رضی انت کل شیء انت فيه و بکل شیء
حسب ان تذکره و یک یا الله فلیس بعدک شیء ان تصلی علی محمد و آل محمد
و ان تحوطی و و الیدی و و لای و و لای و و مالی و تحفظی بحفظک و ان نفسی
حاجتی فی کذا و کذا چهارم دستها بر سر و رو و سینه کشیدن نفع چهارم سرب
اجابت دعا است و از اجمع میشود به چیز اول وقت دعا مانند شب و روز جمعه
و وقتی که امام فارغ شود از خطبه و وقتی که نصف فصل افتاب فرو رود در روز
و ماه رمضان خصوصاً شبها و روزهای قدر و شبها و روزهای عرفه و معش و معش
و غدیر و فطروا و شبهای اجزای اربعه که شب غره و شب نصف شعبان و شب
فطر و اصفی باشد و روز عید و ولود و روز نصف جمعه یعنی روز یازدهم ماه رمضان
حرام اربعه که محرم و رجب ذیقعد و دیگر باشد و وقت زوال شمس در هر روزی و نما
هفتم از هر شی و زرد و زردن بادها و زرد آمدن بارانها و زرد طلوع فجر یا طلوع افتاب
و زرد آمدن سوره قل یا ایها الکافرون در وقت طلوع شمس و روز جمعه و وقت سجده
سوره انزاله یا زده مرتبه در نیت آخر شب جمعه و در وقت اذان گفتن و قرآن خواندن
دویم امکنه یعنی جاهای عالیه عرفات و مشعر الحرام و حرم و مروه و صفا و خانه کعبه
و مطلق مسلحاً خصوصاً مسجد اقصی و مسجد حضرت رسول و روضه مقدس آن حضرت و
مقام انبیا و شهدائمه و کتب و مواضع شهادت سید الشهدا و اجزای عباد الله الحنین بسند
متصل و روایت که خدای تعالی بعضی شهادت سید الشهدا و اجزای عباد الله الحنین بسند
تربت و واجبات دعا تحت قبر او و قرار دادن نامه در درزیه او و حساب کردن روزهای
که زائران در قصد زیارت او بوده اند از عربستان و میدان جهاد و معابد عباد ستم در
عقب تعالی چون دعا عیب نمازها خصوصاً نماز و تر و نماز صبح و نماز ظهر و مغرب و از

و پس ذکر خدا کردن بهتر است از شمشیر زدن در راه خدا ایضا از آن حضرت روایت شده که قبل از طلوع آفتاب و بعد از غروب آن ساعت لعاب دعاست و از حضرت امام محمد باقر مرویست که فرمود ابلیس لعین بر می نگیرد لشکر دوزخ را از وقت طلوع صبح تا طلوع آفتاب پس در این وقت از یاد پروردگار خود غافل مباشید و پناه باطل و گمراهی را از شر ابلیس فصل دوم در تحقیق صیغه است و تقسیم او بکاذب و صادق و آن موقوف بر عقیده مقدمه است و آن اینست که کبریا عبارت از هوائیست مشکاف شده از اجزای ارضیه و مایه که بسبب حراره مرفوع شود و این کبریا عبارت است بکبریا و اب که بمثل ذلک که اندر جمیع جواب و بعد از سطح محدب و از سطح ارض هفده فرسخ است نفیر با چنانکه صاحب محضر در مباحث ابعاد و اجزای بیان کرده و چون زمین جسم کبکی است شعاع آفتاب ظلی از آن در حلقه حتمه آفتاب حادث سازد و در موضع خود منقش گشته که این ظل بر شکل مخروطی مستدیر باشد و رأس این مخروط در فلک زمین بود و تمام این مخروط دائما در سطح منطقه الروح و انحراف از سطح این مخروط داخل کره بخار شدنیست کرد و از آفتاب بواسطه کثافت آن و انحراف فوق کره بخار باشد و بواسطه لطافت هوا ظاهر نشود و چون آفتاب تحت الارض بود این مخروط فوق الارض بود و مشعرات از این ظلمت و بعد از تقدیم این مقدمه میگویم در نصف اللیل هم مخروط ظل بر دایره نصف النهار باشد و چون از آن بگذرد مخروط جانب مغرب میل کند و چون آفتاب قریب افق مشرق مخروط باقی غریب رسد و ضیاء سطح مخروط که داخل کره بخار است از جانب مشرق ظاهر شود فوق و از اضع اول و کاذب و دم کرک و غیر مستطیل گویند گاه در شب می نامند بجهت آنکه گویاد روح میگوید صیغه نیست چه اگر صیغه می بودی باید کنار افق روشن شود نه همین که ان دم کرک و غیر مستطیل می نامند بجهت تاریکی و بلندی که دارد و نیز این را صیغه اول نامیدند باعتبار آنکه پیش از صیغه دوم است بعد از آن چون آفتاب باقی نزدیک تر شود ان روشنی در کنار افق منبسط و پهن گردد بشکل نصف دایره و از اضع صادق و غیر دوم گویند صادق نامیدند بجهت آنکه راست خبر داده است که صیغه است نه کینه اند بجهت صیغه اول بدانکه متعلق نکرده است طلوع صیغه اول مکرر فلیلی از عباد است فصل سیم در آداب جلارفن و بیان طهاره و مطهرات و نجاسات است اما آداب

اذاب خلارفتن از ولجیات و مخربیات و مستحبات و مکروهات اما واجبات اول
پوشیدن عورتین است یعنی قبل و دراز ناظر محترم یعنی حرمت زدن و دست زدن
از کتیری که وطنی آن توان کرد و نه از اطفالی که تمیز نداشته باشند و نیز از سایر جوانان
دویم آنکه مغرور قبله نشیند یعنی رو پشت بقبله نکند در وقت تخلی ستم شستن
مخرج بول است باب طلاق نه بکلوخ چنانکه مذهب شیعیانست شستن یکبار و خوب
ورد دفعه لحوط و سه دفعه اکمل و اما مخرج غایب اگر حوالی آن الوده شده باشد
بکلوخ و له و پنبه و امثال آن ظاهر می تواند کرد هر چند اب میسر باشد و کافی نیست
کمتر از سه سند هر چند زوال نجاست بگرم شود بنا بر ظاهر و اشهر و لحوط و کافی
نیست يك سند سه گوشه بنا بر لحوط و اقوی و اگر گشته زوال میسر نشود واجب است
زیاده تا زوال بعمل آید و مستحب است طاق بودن آن و اگر حوالی الوده شده باشد
واجبت شستن باب و غیر آن مجزئ نیست و شستن احدی معنی نمی باشد بلکه
حدان پاک شدن موضع است و آن حاصل میشود بزوال عین اما محرمات چهار
اول مخرج را بر سر پا کردن هر چند از حلال گوشت باشد دویم بخوردن یا با
کردن سیم با سخوان پاک کردن جامه یا حجره مر یا نمودن مانند ورق قرآن
و کاغذی که اسم حق تعالی یا غیر یا الحدی از اینها یا الله هدی علیه السلام در آنست
چهارم بدستی استنجاء کردن که انگشتری در آن باشد که نام یکی از ائمه نقش کرده
باشند و خوف آن باشد که نجس شود و متنجس یعنی شئی نجس و سنگ مستعمل در نجاسات
هر چند پاک باشد و هرگاه استعمال نماید یکی از اجسام مخمره مزبوره یا یا مجزئ خواهد
بود یا نه اشکال است و لحوط عدم اجزائی است اما مستحبات نیز پنج خصلت اول
آنکه تمام بدن را پوشاند یا آنکه نهان شود در خانه یا کوچه و اگر در حجره باشد
شود که کسی جنبه او را نبیند دویم آنکه در وقت داخل شدن بایجب راپیش نهاد
و بگوید اللهم و بالله اعوذ بالله من الرجس الخبیث الخبیث الشیطانی الرجس
و در وقت بیرون آمدن بایجب است را سیم آنکه سنگینی بدن را در وقت شستن
بر بایجب نذر چهارم آنکه بعد از انقطاع قطرات بول استبراک کند و بعضی ستر را
واجب میدانند و طریق ستر آنست که انگشت میان دست چپ را نزد مقعد گذا

بقوت بکشد تا زیر خیمه بنشیند و آنکست شهادت میبرد ذکر گذارد و آنکست
 ایهام را بر بالای آن و بقوت بکشد تا سر ذکر سه مرتبه و اگر غلظت اندک در ذکر
 سه مرتبه بکشد و این مستندی ندارد و لکن عمل بر مشهور است چنانکه اول
 مقدر اظهارت دهد و بعد از آن که از آنجا مکر و مافات هست چنانکه اول رو
 یا پشت به افتاب یا ماه یا باد کردن دوم استنجاء است راست کردن و دست چپ
 مکر و است هرگاه در آن آنکست می باشد که اسم خدا در آن باشد و الحاق مکر و است
 استغفار اینها و ائمه علیهم السلام را هرگاه بکشد نام ایشان کند باشند و الا حرام است
 چنانکه ذاتی و لواط است که در حال استنجاء و بقیه و پشت بقبله نکند و این دعا
 بخواند اللهم حصن فرجی و اعف عني و استر عورتی و حرمتی علی الناس و وقتی می ایستد
 عقی یا ذا الجلال و الاکرام آنکه بخیزد و دست بر شکم مالند و بگوید الحمد لله الذي
 افاض عني الاذى و عافاني طعاني و شرابي و عافاني من البأوى ستم در زمین سخت
 بول کردن چهارم بول کردن در شارع یعنی راهها و در جایی که از آنجا مردم می گذرند
 و در دره بچه ها و نزدیک دیوارهای بندها و در درختها و در جایی که بسبب آن مرد
 دشنام دهند و لغت کنند چنانکه بول کردن در سوراخ جانوران مثل مورچه و سار و امثال
 آن مستحرم در بر دختی که میوه داشته باشد که ملائکه در آن وقت با آن دخت
 می باشند و بعضی گفته اند در غیر وقت میوه مکر و هست هفت در آب خواجه
 و خواه ایستاد بچانه در احادیث وارد شده که در آب ایستاده باعث تساقط
 و شیایین میشود و سورت دیوانکی و غلبه فراموشی میگرد و بهتر است که غایب را
 در میان آب بکشد و ایستاده بول کردن مکر و هست بلکه غایب هم ایستاده کردن مکر و
 چنانچه حضرت صادق علیه السلام نقل است که هر که ایستاده بول کند پیغمبر است که دیوانه شود
 و از جایی بسیار بلند بر بول کردن مکر و هست هفت حرف زدن مکر و خداوند
 و دعا های مقرر و آیه الکرسی و حمد الهی کردن و آنچه مؤذن بگوید گفتن و واجب
 رد سلام و صلوات بر پیغمبر اگر اسم آن حضرت مذکور گردد و اگر امر ضروری باشد
 که اگر حرف نزدن فوت شود و خوردن و آشامیدن در حال بول و غایب و استنجاء
 کردن که بولش تغییر شده باشد بغیر از نجاست مکر آنکه آب دیگر یافت نشود اما اظهار

طهارت برد و نوع است طهارت بآب و طهارت بخاک و طهارت بآب نیز برد و نوع
 یکی وضو و دیگری غسل و اما وضو و حیوانات آن در چنانست اول بول در غایب یا
 چنانکه خوابی که غالب بر شمع و غیر باشد چنانکه هر چیزی که عقل را زایل کند از سکر یا
 خون یا بی هوشتی و امثال اینها است چنانکه چنانچه چنانچه استنجاء بآب یا خاک
 و بعد از آن می برد از سرد شدن و پیش از طهارت و چون خواهد وضو یا غسل کرد
 مسواک کند که ناکید در آن بسیار است و باید عرض داشت بمالند مسواک را چنانچه از
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت که فرمود اگر نه این بود که بر امت من دشوار میشد هر آنکه
 میگردانیدم بر ایشان که در وقت هر نماز مسواک کنند و در حدیث دیگر فرمود که اگر
 نماز با مسواک بهتر است از هفتاد نماز بی مسواک و حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 فرموده که مسواک را ترک مکن در هر روز اگر چه بیک مایه آن باشد و در بعضی از
 احادیث مسواک با نکست بهام و مسخر عرض از مسواک بچوب بخور شده و بنوع بهام
 الدین عالمی در مفتاح الفلاح گفته که سزاوار است در حالت وضو استقبال بقبله
 و علفای مائذین الله ارواحهم ذکر نکرده اند از او بعضی ذکر کرده اند و سندش این است
 که از ائمه علیهم السلام روایت شده که بهترین مجلس آنست که رو بقبله باشد نه چنانکه
 مخفی نماید که روایت مذکوره دلالت بر طلب صلا ندارد و استنجاء فی نفسه
 میرساند پس اگر از ظرف سوختن وضو یا سوزد بکشد از آن بطرف راست و اگر از ظرف
 چپ و اگر از نهري یا حوضی مثلا وضو یا سوزد بخوبی نشیند که طرف راست او
 باشد و رو بقبله و اگر این نشستن معجزه باشد ظاهر اینست که ترجیح دهد استقبال
 قبله را چون نظر بآب ندارد بگوید الحمد لله الذي جعل الماء طهورا و لم يجعله
 نجسا یعنی حد ثبات است از برای خدای بخوانی که قرار داده است آب را طاهر و
 نجس دانیده است از آنجنس و لفظ نجس بفتح جیم و کسر و هر دو خوانده شده است پس
 دستها را بشوید ازین بگریته پیش از داخل ساختن بطرف اگر از حد بول یا خور
 باشد نرا زیاد و در مرتبه اگر از غایب باشد و شیخ طوسی دره صلاح گفته که اگر از
 جنابت باشد سه مرتبه بشوید که سنت مؤکد است و در وقت شستن دستها
 اول بسم الله بگوید و بعد از آن بخواند که بسم الله و روایت شده بسم الله و بسم الله

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ بِعَنِّي شَرِّعَ مِيكَمَ دَرُوضُو
 دُخَالِيَكِهِ هَمَّ بِمَامَ بِنَامَ خُذُوا بِأَدِيَّيْكُمْ اِنْ خُذُوا بَارَا لَهَا بِكَرْدَانِ مَرَا اِنْ جَمَلَهُ تَوَابِينَ
 وَبِكَرْدَانِ مَرَا اِنْ جَمَلَهُ مُطَهَّرِينَ بِسُنتِ اسْتِ كِه سَهْ مَرْتَبَهْ مَقْصُودَهْ كُنْدَ بَعْنِي تَهْ بِهَا
 اَبِ رَدِّ هَنْ كُنْدَ وَبِكَرْدَانِ دُرُوزِ دُورِ وَبِنَدَ عَا جَوَا لِدَا اللَّهُمَّ لَقْنِي بِحُجَّتِي يَوْمَ الْقِيَامِ
 وَاطْلُقْ لِي سَائِي بِذِكْرِكَ لَقْنِي بِقَافِ وَنُونِ مَشْدُودِينَ مَلْخُودِ اِنْ لَقْنِي اسْتِ بِعَنِّي تَهْ بِمِ
 بِعَنِّي بَارِ خُذُوا يَا بَهْمَانِ بِسُحُوتِ مَرَا دُرُوزِي كِه مِلَاقَاتِ مِيكَمَ تَوَرَا وَرَوَانِ كِرْدَانِ
 زَانِ مَرَا بِنَكْ خُودِ تِسْ سَهْ مَرْتَبَهْ اسْتِ شَاقِ كُنْدَ بِعَنِّي سَهْ بَارَابِ دَرِ بِعَنِّي كُنْدَ
 وَبِكَرْدَانِ اللَّهُمَّ لَا تُخَيِّرْ عَلَيَّ رِيحَ الْجَنَّةِ وَاجْعَلْهُ مِنْ لَيْسْتُمْ رِيحَهَا وَرُوحَهَا وَطَبَقَهَا
 بِسَمِ نَفْسِ شَيْنِ اصْلَحْ لِي سَمِ بُوْدَ مِثْلَ بَعْلَمَ رِيحِ اِنْ اِنْجَحَ اسْتِ وَرُوحِ نَفْسِ رَا دِنِمْ طِبَقِ اسْتِ
 بِعَنِّي خُذُوا وَنَا حَرَامَ كِرْدَانِ بِرَمِ بُوِي بِهَسْتِ رَا وَبِكَرْدَانِ مَرَا اِنْ جَمَلَهُ كَسَائِي كِي بِوِيْدَ
 بِهَسْتِ وَبِسَمِ وَطَبَقِ بِهَسْتِ رَا بِسَمِ نَبْتِ كُنْدَ وَرُوزِي خُودِ مَرَا شُوِيْدَ اِنْ سَمِ سَكَا هَمُوكِ
 نَا سَرْدَقِ طَوَلِ وَنَا اِنْجَحَ رَا بِكَرْدَانِ اِبْهَامَ وَانَكُسْتِ مِيَانِ عَرْضَا وَبِكَرْدَانِ اللَّهُمَّ بِعَنِّي حُجِّي
 يَوْمَ تَسْقُودُ فِيهِ الْوُجُوهُ وَلَا تَسْقُودُ وَحُجِّي يَوْمَ تَبْيَضُّ فِيهِ الْوُجُوهُ بِعَنِّي خُذُوا وَنَا سَقُودِ
 كِرْدَانِ رُوزِي مَرَا دُرُوزِي كِه سِيَاهْ مِي شُوْدَ دَرَانِ رُو هَا وَ سِيَاهْ مَكِرْدَانِ رُوزِي مَرَا
 دُرُوزِي كِه سَقُودِ مِي شُوْدَ دَرَانِ رُو هَا بِسَمِ سَمِ اسْتِ رَا بِسَمِ سَجِبِ بِشُوِيْدَ وَنَا سَمِ
 وَبِنَا اِنْ اِنْجَحَ مَرَا بِسَمِ اِنْجَحَ اِنْجَحَ وَدَسْتِ كَسَدِ تَا بِسَمِ بِرَمِ مَوِي هَا بِرَسَدِ وَبِكَرْدَانِ اِبْهَامِ
 اَعْطِنِي كِتَابِي بِعَنِّي وَاجْعَلْهُ فِي الْجَنَّةِ بِبَسَائِي وَحَاسِبِي جِسْمَا بِسَمِ اِبْهَامِ بِعَنِّي خُذُوا
 عَطَا كُنْ نَامَهْ اَعْمَالِ مَرَا بِدَسْتِ رَا سَمِ مَن وَبِرَاةِ خُلُودِ مَرَا دُرُوزِي بِدَسْتِ سَجِبِ مَن وَ
 عَطَا سَمِ كُنْ اِبْهَامِ اِسَانِ بِسَمِ سَجِبِ رَا بِدَسْتِ رَا سَمِ جَانَا كِه كَدَسْتِ شُوِيْدَ
 بِكَرْدَانِ اللَّهُمَّ لَا تَقْلِبْ كِتَابِي اِنْجَحَ اِنْجَحَ وَلَا تَجْعَلْهُ مَعْلُوكَةً اِلَى اَحَدِي وَاجْعَلْهُ
 مِنْ مَقْلُوعَاتِ التَّيْرَانِ بِعَنِّي خُذُوا وَنَا مَكْشَابِ مَرَا بِدَسْتِ سَجِبِ مَن وَبِكَرْدَانِ اِنْجَحَ
 كَرْدَانِ سَمِ بِكَرْدَانِ مَن وَبِنَا مِي بِرَمِ تَوَا اِنْجَحَ مَرَا بِرَمِ سَمِ اِنْجَحَ اِنْجَحَ بِسَمِ بِسَمِ
 سَمِ كُنْدَ بِنَا قِي نَزِي كِه دُرُوزِي مَانَدَ بِدَسْتِ اِنْجَحَ اِنْجَحَ بِهَمِ جَسِيدِ وَبِكَرْدَانِ اللَّهُمَّ
 عَرِّضِي بِرَحْمَتِكَ وَبِكَرْدَانِ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ
 بِسَمِ بِسَمِ قِي هَمَانِ تَرِي مَعْ كُنْدَ بِسَمِ رَا سَمِ رَا سَمِ رَا سَمِ رَا سَمِ رَا Sَمِ رَا Sَمِ رَا Sَمِ

چپ از سرانگشتان تا کعبین یعنی مفصل ساق و قدم که در میان پشت پا واقع است
 بیاض تمام دست نه به ظاهر آن و بگوید یا اللَّهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمِي عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَدُلُّ فِيهِ
 الْأَقْدَامَ وَاجْعَلْ سَعْيِي فِيمَا رَزَقْتَنِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَبِإِي كَرَامِ بِعَنِّي خُذُوا وَنَا ثَابِتِ
 كِرْدَانِ قَدَمِ هَا بِرَا بِصِرَاطِ رُوزِي كِه مِي لَمُزْدِ دَرَانِ قَدَمِ هَا وَبِكَرْدَانِ سَمِ مَرَا دُرُوزِي
 رَا سَمِ كِرْدَانِ تَوَرَا اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ
 اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبِكَرْدَانِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْهُ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ بِعَنِّي خُذُوا
 سُوْرَهْ اَنَا اَنْزَلْنَاهُ لِيَجْزِيَكَ وَبِكَرْدَانِ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ تَمَامَ الْوُصُوْرَ وَتَمَامَ الصَّلَاةِ وَتَمَامَ
 رِضْوَانِكَ وَتَمَامَ مَغْفِرَتِكَ وَتَمَامَ رَحْمَتِكَ وَتَمَامَ عِلْمِكَ وَتَمَامَ اَعْمَالِكَ
 وَتَمَامَ سَائِرِ اَعْمَالِكَ وَتَمَامَ رَحْمَتِكَ وَتَمَامَ رَحْمَتِكَ وَتَمَامَ رَحْمَتِكَ وَتَمَامَ رَحْمَتِكَ
 اَوَّلِكَ حَسَنَهْ اسْتِ وَبِكَرْدَانِ تَمَامِ كُنْدَ سَمِ حَسَنَهْ وَبِكَرْدَانِ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ
 لَانِمْ اسْتِ اَوَّلِ سَوِيَّاتِ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ
 شَرِّ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ
 اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ
 وَنَا دُرُوزِي وَنَا دُرُوزِي وَنَا دُرُوزِي وَنَا دُرُوزِي وَنَا دُرُوزِي وَنَا دُرُوزِي وَنَا دُرُوزِي
 كِرْدَانِ وَبِكَرْدَانِ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ
 تَمَامِ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ
 مَالِيْدِنِ بَا سَمِ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ اِنْجَحَ
 چپ را بر جانب راست مقدم دارد در بطلان غسل خلافت اکثر بطلان قایلند و اگر
 است که در آب فرو رود بیک دفعه عرفی بطرفی که آب جمع بدو فرو گیرد و واجب است
 کردن و تحلیل یعنی حرکت دادن آنچه مانع است از وصول آب بدو بر سر و تا آب جمع بر
 و موضعی از بدن نماند که شسته نشود و سنت است مردان را بول کردن پیش از غسل و
 استبرأ نمودن بطرفی که کُشت است شستن دستها از بند دستها تا شستن
 یا از باین تر از مرقع چنانکه در اخبار است و معتقد است شستن و استنشاق نیز چنانکه در وضو کند
 و غسل کردن بیک صاع یا بیشتر یعنی بیک سیر یا بیشتر چنانکه در جنت حرام است از آنچه
 خواندن سوره های عزرا است یعنی سوره های که در قرآن بعد از واجب است و هر چند بعضی از

دو نیکان دم جوانمرد که خون جگر داشتند و در زندکی خواه کوشان
 خلافت او خواهر حرام و تفصیل اینها موجب تطویل است و این مختصر کجا بسوزد که اینها
 ندارد فصل چهارم در بیان بحالی از خارج حروف و واجات و منافات و شکایات و
 سهویات نماز است بدانکه چون دانستن بخارج حروف ضرور است و قرار این باب
 و سالها نوشته اند مناسب است که پیش از استعمال نماز بحالی از اینها را بیان نماید
 تا مصطلحی آنها را بداند و قرار خود را درست کند پس باید دانست که جمله دندان بی
 دو است و حروف بیست و هشت بخارج چهار اول ثانی که چهار دندان پیش است و دو
 بالا و دو از پایین یکی از طرف چپ و دوم در باعجات و آن نیز چهار است از چهار جانشیا
 دو از زبر و دو از بالا سیم آفتاب که از نیز چهار است از چهار جانشیا سیم بر باعجات چهارم
 ضوالت که از نیز چهار است از چهار جانشیا بیست و هشت طوالت و آن دو از ده است از
 چهار جانشیا ضوالت سیم توالت است و آن چهار است از چهار جانشیا طوالت اما
 بخارج حروف الفتح و هم از اول خلق است و اگر الف ساکن است از حروف و هم
 ب از زبانی لب از خشکی لب و د و ط از سر زبان نایج ثانیای بالات و ذ
 و ظ از سر زبان نایج ثانیای بالاج و ج و ح میان زبان با کام بالا و اگر با مخارج
 از سر انماح ع از وسط خلق ع خ از اخر خلق سر از سر زبان نایج باعجات و ثانیای بالا
 زس سر زبان نایج طوالت بالاف من کمانه زبان نایج طوالت بالاف سر ثانیای بالاکینا
 لب ق از زبانی زبان با کام بالا پیش از میلا ده که بی زبان با کام بالا بعد از میلا ده
 ل کمانه زبان نایج ضوالت و ثانیان سر زبان نایج آفتاب و ر باعجات بالالا
 و اگر ساکن مقابل مفهوم است شریک لغات و الا مخارج لبهاست که غیر میوند
 هم میبندد اگر ساکن مقابل فکس کو است شریک لغات چون اینها را دانستی پس
 بدانکه شارب و غیره در الفیه پنج سید است جمله ما حصلس این است که واجات و
 هشت است و دانستن اینها ضرور است و آن نیت و تکبیر احرام و قیام و قرائت و رکوع و
 و تشهد و تسلیم است و از جمله این هشت سوا قرائت و تشهد و سلام که هر خبر است
 رکن است اول آن مشبیه که نیت است و واجات و هشت است اول قصد تعیین نماز
 دوم قصد جوب سیم قصد ادای احرام قصد قضا سیم قصد قربت سیم مقارنه تکبیر اول

کلیه از قبل است

الاحرام هفتم در حکم نیت بودن دوم از اول نیت تکبیر احرام است و واجات نازده است
 اول الله اکبر گفتن دو مرتبه نیتان سیم مولات چهارم مقارنه نیتان پنجم و سیم مقارنه
 میان حروف الله و اکبر هفتم تقدیم الله بر اکبر هفتم اسماع نفس خود را خارج حروف
 از خارج دهم و یازدهم قطع هفتم الله و اکبر سیم از واجات نماز قیام است و واجات نیت
 پنج است اول انقباب دوم استقلال سیم استقامت چهارم اعتماد بر خود و یازدهم بقا
 قیام چهارم از واجات نماز قرائت است و واجات نیت شانزده است اول تلاوت حمد
 و سوره در نماز دو رکعتی و در دو رکعت اول غیر دو رکعتی دوم مراعات اعراب و شکر حمد
 و سوره بر وجه منقول و تریسم مراعات ترتیب کلمات سوره چهارم مولات که ساکن
 طویل در میان نشود پنجم و حد سوره سیم بودن سوره غیر غریبه و طویل و فیکه سیم نیت
 وقت باشد هفتم عدم انتقال سوره بسوره دیگر اگر بخواند از نصف کرده باشد هفتم
 مراعات وقت بر اخر کلمه هم حکر کردن مرد را در سجده و دو رکعت عشاءین و لخواه
 در باقی دهم تقدیم حمد بر سوره خوانده هر جمله در اول حمد و سوره و از دهم تمام خواندن
 هر کدام از سوره سیم در فصل اسماء بسوی سوره معینه چهارم از خارج حروف و حاج
 یازدهم عربی بودن نماز هم ترک امین کردن چشم از واجات نماز رکوع است و واجات
 آن نه است اول خم شدن نادر و کف او بدو زانوی او برسد دوم ذکر سبحان ربی العظیم
 و بسم الله یا سبحان الله سیم عربی بودن ذکر چهار مولات چشم طمانینه بقدر ذکر سیم
 اسماع ذکر نفس خود را هفتم سر برداشتن از آن هفتم طمانینه در برداشتن سر سر طویل
 که از نماز خارج شود ششم از واجات نماز سجود است و واجات نیت سیم است اول خود
 بر اعضای سیم بعد از نیت تمکین اعضا سیم وضع چپ بر چپ سجده است سجده را چهارم و پنج
 اعضای سیم که صادق یا بدو او سیم عضو که کمتر باشد از او سجده است سجده ذکر سبحان
 ربی الاصلی و بسم یا سبحان الله ششم طمانینه بقدر ذکر هفتم عربیت ذکر هفتم مولات هم
 اسماع نفس خود دهم رفع سر از سجده اول دهم طمانینه در رفع اول و از دهم تمام طول که
 از حد نماز بیرون آید سیم در دو سجده یا آوردن هفتم از واجات نماز تشهد است و
 واجات نیت نه است اول جاوس برای تشهد دهم طمانینه بقدر تشهد سیم تشهد ثان
 خواندن چهارم صلوات بر نبی که نیت سجده صلوات بر او سیم عربیت تشهد هفتم ترتیب

هستند و ایات هم مراجعات منقول هستند از واجبات نماز تسلیم است و واجبات آن
بینه است اول جلوس برای سلام دوم طاعتی بقدر آن ستم اسلام علیکم ورحمة الله و
برکاته گفتن یا انسلام علینا وعلی عباد الله الصالحین چهارم ترتیب کلمات پنج
عربی آن ستم و ایات آن هفتم مراجعات منقول است تا آخر آن از تشهد هم اسماعیل
خود را اما منافات نماز با پنج در جامع عباسی است بابت و سه است اول
حدث کردن در آثای نماز مطلقا در نماز است قبله کردن بی ضرورت ستم اعراض اقله
بین و بسیار چهارم ظهور خالی در طهارت پنجم شک در رکعت اول و دوم کردن ستم
شک در عدد رکعات نماز ششم هفتم زیاد و کم کردن یکی از ارکان ستم فعل کثیر ستم
سکوت طولی در نماز یک رکعت یا زیاد و یا دامن بعد از صد مرتبه دیگر یا زده
در نماز چهار رکعتی یک رکعت زیاد کردن سهوا یا شری که بعد از چهارم بقدر تشهد نشسته
بناشد و از دم هرگاه کل نماز پیش از وقت بگذارد عذابا یا سهوا ستم در مکان غصبی
یا جامه یا فرش غصبی نماز گذاردن چهار دم در جامه یا بدن نجس سهوا نماز کردن یا زده
بی قیبه عذاب است ستم نماز در آثای نماز چیزی خوردن هفتم عذاب بد حرف نجس کردن
محمد هم عذاب غصب خدیدن نوزدهم کر کردن برای آوردن یا بعد ستم ترک واجب
اگر چه از کر بنا شد عذاب یکم عذاب زیاد کردن واجب کردن بنا شد ستم و هم عذاب
قلیل زقله کو عذابین یا بنا نرسد ستم عذاب کف عورت خود کردن و اما احکام خلل
واقع در نماز واجب پس از سه صورت بیرون نیست یا صادر از معصیت عذابا یا سهوا
یا شکا پس در عذاب طاعت نماز خواهد احوال گشته عالم حکم آن باشد یا نه سوای چهار رخصت
که جاهل حکم معتد به است و در سهوا باطل است آنچه که ستم است محل آن و شکایات نماز
بنا بر آنچه شیخ علی بن مال در جردلی درست نموده و در جامع هم ایراد نموده اینست بدانکه
شک در نماز صحیح و شام و در دو رکعت اول چهار رکعتی مطلقا باطل نماز است و در باقی
احکام آن مختلف است و شیخ بهائی بابت و شش صورت نوشته از آنجهل و از ده صورت که
اقم بوده در این مختصر بنکارد اول شک بیانه دو سه پیش از رکوع و در آثای رکوع و بعد
رکوع قبل از سجود و در آثای سجود باطل است و بعد از سجود صحیح پس بنا بر سه کذا و و نماز
لا تمام کند و احتیاطا اگر رکعت ایستاده یا دو رکعت نشسته بگذارد دوم میان دو رکعت و چهار رکعت

مثل اول پس بنا بر چهار گذاشته نشسته بخواند سلام بدهد و دو رکعت ایستاده احتیاطا بگذارد
سیم میان سه و چهار و در جمیع صور صحیح پس بنا بر چهار گذاشته یک رکعت ایستاده یا دو
رکعت نشسته بگذارد چهار میان نه دو و سه و چهار و مثل صورت اول پس بنا بر چهار گذارد
و سلام داده دو رکعت ایستاده و دو رکعت نشسته بگذارد پنجم میان دو و سه مطلقا باطل
ستم میان سه و پنج پیش از رکوع صحیح و در باقی صور باطل پس بنا بر پنج گذارد و رکوع
نکرده نشسته و دو رکعت نشسته بگذارد و دو سجده سهو کند هفتم میان دو و سه
و پنج در جمیع صور باطل هفتم میان چهار و پنج پیش از رکوع و بعد از سجود صحیح و در باقی
صور باطل پس بنا بر پنج گذارد و قیام را میهم سازد و سلام دهد و یک رکعت ایستاده
یا دو رکعت نشسته بگذارد و سجده سهو کند و اگر بعد از سجود باشد بنا بر چهار گذارد و تشهد
خواند سلام دهد و دو سجده سهو کند ستم میان دو و چهار و پنج مثل اول پس بنا بر چهار
گذاشته دو رکعت ایستاده کند و سجده سهو کند ستم میان دو و سه و چهار و پنج
پیش از رکوع و بعد از سجود صحیح و در باقی باطل پیش از رکوع بنا بر پنج گذارد و قیام را میهم
ساخته سلام دهد و یک رکعت ایستاده یا دو رکعت نشسته و بعد از سجود بنا بر چهار گذارد
و سلام داده یک رکعت ایستاده یا دو رکعت نشسته بگذارد و سجده سهو کند یا زده ستم میان
دو و سه و چهار و پنج در باقی صور باطل و بعد از سجود صحیح پس بنا بر چهار گذاشته سلام
دهد و احتیاطا دو رکعت ایستاده و دو رکعت نشسته بگذارد و سجده سهو کند و از ستم میان
دو و شش در جمیع صور باطل است و بقول شیخ بهائی بنا بر یک رکعت در حکم آن مثل حکم شک
برکعت پنجم دارد و نیز گفته اند که در شک در عدد رکعات سنتی مصلحتی غیر است بنا بر اول
و اگر و بنا بر اقل افضل است بدانکه در نماز احتیاط واجب است آنچه در اصل نماز قیام
مثل طهارت انحلال و خبث و استقبال قبله و ستر عورت و بیت قربت و تکبیر احرام و تشهد
و تسلیم و چهار امر در این نماز واجب است اول قصد نماز احتیاطا و دوم تعیین یک رکعت یا دو
سیم تعیین قیام و قعود چهارم تعیین نماز که احتیاطا بجهت است و در این نماز بعد از
فالحرم سوره نبی باید خواند و استیحات اربع قیام مقام فالحرمی شود و بیت چنین کند دو رکعت
ایستاده مثلا میگوید بجهت احتیاط فلان نماز را برای آنکه واجب است ادا یا قصد آنست
سجده سهو نیست که دو سجده سهو بکند از برای سهوی که در نماز غیر مثلا کرده ام و واجب کرد

اذا وقفنا لازم نیست و بخت و سعادتی باشد بحد و بگوید بدان اللهم صل علی محمد و
 محمد و چون سر از سجده دویم بردارد تشهد بخواند بدین طریق که اشهد ان لا اله
 الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله اللهم صل علی محمد و آل محمد و بعد از آن
 سلام دهد باین نحو که السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته فصل پنجم در آداب و شرایط مشرکه
 هر نماز است اما آداب مستلزم است بوی خوش مالیدن و استعمال عطر نمودن چنانچه
 انحضرت صادق (ع) فرمودست که نماز کنی که با بوی خوش باشد بهتر است از عبادت نما
 که بی بوی خوش باشد و نیز شانه کردن است قبل از نماز یا بعد یا مطلقا لا بد قبل بعد
 چنانچه در حدیث حسن از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که در تفسیر این آیه کریمه
 خالوا زینکم عند کل صلوة یعنی بپوشید زینت خود را در هر سجده حضرت فرمود که در
 از این زینت شانه کردن پیش از نماز است و در حدیث دیگر نیز در نماز واجب و مستحب است
 و در حدیث معتبر منقولست که در جای نماز حضرت امام جعفر صادق (ع) شانه بود که هرگاه
 از نماز فارغ میشد شانه می کرد و در حدیث دیگر از آن حضرت منقولست که شانه
 نقره نشان شانه کردن مکروه است و در حدیث دیگر فرمود که شانه کنید با استخوان و بل که
 تب دایمی بود و از حضرت میرالمؤمنین علیه السلام منقولست که ایستاده شانه کردن با
 قزو و ریشانی نبود و در حدیث دیگر است که حضرت رسول (ص) بآب شانه می کرد و حضرت
 صادق علیه السلام فرمود که کسی که ازاده شانه کردن داشته باشد شانه را بدست بگیرد
 و دعا گوید که نشسته باشد و بنا لای سر گذارد و پیش سر شانه کند و بگوید اللهم حسن
 شعری و تبری وجهی و آخری عنی الوباء بس عقب سر شانه کند و بگوید اللهم لا تزک
 علی یعقوبی و آخری عنی کیدا الشیطان و لا تمکنه من قیادی فیردنی علی عقی لبس
 ابروهای شانه کند و بگوید اللهم ربی برینه الهدی بس پیش را از طرف بالا بر
 شانه کند و شانه را بر سینه بمالد و بگوید اللهم تبرح عنی الغموم و الهموم و وحشة
 الصدر و وسوسة الشیطان بس از باین ریس معروف است شانه کردن و سوره انا انزلناه
 بخواند و در روایت دیگر وارد شده که چون خوابی که ریش شانه کنی از زیر ریش
 بالا بجل مرتبه شانه کن و سوره انا انزلناه بخوان و از طرف جانب بالا بجانب پایین هفت مرتبه
 شانه کن و سوره الفاتحه بخوان پس بگوید اللهم تبرح عنی الهموم و الهموم و وحشة

امام رضا علیه السلام منقولست که هر که هفت مرتبه شانه را بر سرش و سینه بکشد در روز
 نزد او نیاید اما شرا بیدار است اول طهارتست که گذشت دویم رطوبت کردن
 نجاست است از بدن و جامه نسیم پوشیدن عورت چهارم سلاطین نمودن وقت نماز پنجم
 تحقیق قبله و تفصیل اینها در صورتیست که این مختصر نیست ششم در بیان آداب و شرایط
 فریضه صبح است و آن در رکعت دوم در سفر و حضر و وقت فضیلتش از طلوع صبح صادق
 تا روشن شدن عالم و بخاری بودن آن تا طلوع آفتاب پس چون خواهد مشغول نماز شود
 وضو سازد یا ذی که گذشت و روانه مسجد شود از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست
 که کسی که میخواهد سرود نکند از پای خود را بر تری و نه خشکی مگر اینکه تسبیح میکند از برای
 ناحق هفت مرتبه زمین و روایت شده که یک نماز در مسجد الحرام برابر صد هزار نماز است و قد
 بنی حلتی الله علیه و آله را بر آورده هزار نماز و در مسجد کوفه بر آورده هزار و در مسجد جامع
 صد نماز و در مسجد قبله برابر است و پنج نماز و در مسجد با زا بر آورده نماز است و در
 خانه بیات نماز منقولست و در حدیث دیگر از حضرت پیغمبر روایت شده که چون براه
 مسجد روی بکوی نسیم الله الذی خلقنی فهو یدین الی قوله و اغفر لای که حضرت
 ابو حمزه علیه السلام میفرمود از آن حضرت مرویست که هر که وضو سازد و روانه مسجد شود و در
 بیرون آمدن از خانه بگوید نسیم الله الذی خلقنی فهو یدین هذابت میکند او را خدا ای
 بسوی ثواب بمان و هرگاه بگوید و الذی هو یطعمنی و یسقینی طعام میکند او را خدا ای
 طعام بهشت و میراث بیکر او را از آب بهشت و هرگاه بگوید و اذا مریت فهو یسقی من
 حق تعالی او را کفاره گناهانش و هرگاه بگوید و الذی یسقی فی برزخ و یسقی فی برزخ
 شهد او زنده می گردد او را زنده کرد اندک سعدا و هرگاه بگوید و الذی جمع ان یغفر
 خطیاتی یوم الدین میسرزد الله تعالی خطایای او را هر چند بیشتر از کف دریا باشد و هرگاه
 بگوید رب هب لی حکما و لقیفی بالقلم عظامی که خدای تعالی حلم و علم و ملوک و ملک
 او را باطلحان گذشته و آید و هرگاه بگوید و تجعل لی لسان حیدری فی الاخرین می نویسد
 در ورق سیدی که فلان فلان از جمله صادقین است و هرگاه بگوید و جعل لی من و رفقه
 جنته العظیم عطا میکند او را نماز در بهشت و هرگاه بگوید و اغفر لای بی امزد بد و عباد
 او را و چون داخل مسجد شود پای راست را مقدم دارد و بگوید نسیم الله و یسقی الله و

یا با تقدیر است که آنکه که زنا تراست است که ناسازند و ندانیم بخافی که عبارت از نگذاشتن
 هیچ عضوی است از اعضا بر عضو دیگر که زنا تراست است که ناسازند و ندانیم بخافی که عبارت از نگذاشتن
 در وقت خود مانند دو بال کشته قرار دادن که شست است زن و خلایق است
 نوز که زنا تراست است بر وجهی نبیند که زنا تراست است بر وجهی نبیند که زنا تراست است بر وجهی نبیند که زنا تراست است
 منظم و کفهای باها بر زمین نباشد شمر گذاشتن دستها بر سر آنها که زنا تراست است
 دستهای خود را بالا نگذاشتن بداند که اعتراض امام بر خدا جلیل القدر که کتب
 بخدمت سه امام رسید و تعلیم این بود که واجبات نماز را ندانسته اخلاقی با
 کرده باشد و آدابیت بفرمایند نمازهای خود را اعاده بکن بلکه تعلیم بود که
 عبادات را صورت نیست و روحی و شکی نیست که کمال صورت روح است و چنانچه
 بر روح کمالی ندارد صورت الفاظ بدون معنی و خضوع و خشوع کمالی ندارد و مثل
 جمادات پس گویند از معصوم از تعزیر مجاد همین باشد قرین بر این قول امام است که
 فرمودند یک نماز تمام بخورد و شریعی که از شایع مقرر شد برای ندانسته و الله اعلم
 و اما بیان آداب نماز بطریق تفصیل در آنکه نماز گذاردن بعد از تحقیق شرایط پنجگانه که در
 ذکر کردیم باید رو بقبله یا بصد و اول زان گوید باین روش الله اکبر چهار مرتبه
 استخوان لا اله الا الله و استخوان محمد رسول الله حتی علی الصلوة حتی علی الفلاح
 حتی علی خیر العسل الله اکبر هر یک دو مرتبه معنی الله اکبر این است که خداوند عالم
 بزرگتر است از هر شیئی یا از آنکه وصف کرده شود و در ذهن و خیال در آورده شود
 بهر دو حدیث وارد شده اما اول بعلت آنکه شی غر و تعالی مخلوق وافرید او است
 مخلوق وافرید شد ذلیل و خیر و کوچک است نزد خالق وافریده پس صحیح است که خدا
 بزرگتر است از هر شیئی و اما دوم بعلت آنکه هر چه در ذهن و خیال در آورده میشود بخلاف
 انفس است که انچه را در ذهن و خیال خود در آورده اگر خدا در ذهن و خیال در آورده
 میاید که مخلوق شود و این کفر است چنانچه حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که کلاما
 میزنه با و ما کم فی ادق معانیه مخلوق صنوع منکم مردود الیکم یعنی چیزی را که نمیز
 بدید شما بخواهید و مخلوق نیست و صنوع نیست مثل شما مردود است بسوی شما زیرا
 که بر دو قسم است یکی بت خارجی که دست و پا تراشید و یکی بت ذهنی خیالی که در

که در ذهن و خیال او تراشید و هیچ فرقی نیست میان دو نادان بودن بلکه بت خارجی
 اثری در مرتب نشود مثل آنکه همه یا انت میشود بخلاف بت ذهنی که بت خدایت
 در حدیث وارد است که ان الله تعالی الخیر من العقول كما احبب من لا یعار یعنی
 بدستی که خدای تعالی بپشت از نظر دانش عقول هم چنانکه بپشت از دیدن ظاهر
 و چنانچه حضرت پیغمبر فرموده ما عرفنا الحق معرفتک یعنی نشناختیم ذات مقدس
 چنانچه حق شناسایی نیست زیرا که حق شناسایی شی فرع احاطه بآن شی است و
 احاطه متاهی بر غیر متاهی چنانست و چنانچه شاعر گفته ایچ پیش تو غیر از ان رویت
 غایه فکر است الله نیست و دیگری بر گفته چیزی که تو میگی خیال من باشد و مظاهر چنان
 و همچنین است حال صفات پس صفات شوقی و سلبی که سده مباحات با ثبات و
 ان دارد در حقیقت فرخنده مرتبه ادراک و فهم او است نه صفات واقعی حضرت باری
 زیرا که صفات او عین ذات و هم چنانکه راهی در آن ذات و سبب آن نیست با در آن
 او هم راهی نیست چنانکه فضل الدین کاشی گفته که همه ملک حسن سرایه نش حور
 فلک جود در سایه تست که غنا غلطی زمان نشان توان یافت از ما تو هر لایحه بدیهه پائین
 پس غایه ایچ و عبادت این است که اعتقاد نماید که جناب مقدس الهی پس کماله شی
 ذاتا و صفاتا و فعلا یعنی هیچ شی مثل او تعالی نمی تواند بود نه در ذات و نه در صفات
 نه در افعال و او ستا فریت از جمیع ماسوای خود از موجودات این بود معنی الله اکبر و اما
 بلند کردن دستها در وقت گفتن الله اکبر اشاره باینست که گویا مصلی میگوید تو بزرگترم از ما
 نمیکنم و یا اشاره است بسوی انظار گویا میگوید منم غرق بحر معاصی گیر دست مرا چنانکه
 هر غرقی استهای خود را بلند میکند و نیز شاعر در معنی بلند کردن دست همین معنی را گفته
 بیکس و یار و حقیر دست گیر دست گیر زار و مضطرب و فقیر دست گیر دست گیر و اما اشاره
 است باینست میدید که خالق عالم چنانچه در حدیث است که در قیامت مردم دستهای
 خود را بلند میکنند که نامهای اعمال را بگیرد و معنی استخوان لا اله الا الله این است که
 شهادت میدهم باینکه نیست خدائی بخشن برستش مگر خداوند عالم و اگر بطریقه اهل عزیمت
 خواهی میگویم لا حول و قیامت معنی نیست چیزی را معصیت و اله تعالی است معنی
 مفعول از اله معنی جمد پس معنی اله معبود باشد و دین هنگام صفات شد و این مذق

امام را غلب است و اما در مصالح کشف است که او اسم لای فی جنس است و این
معمول است که لای کرده باشد و موصوف میشود و وصف واقع میشود چنانچه آله قدس
میگوید و می آله میگوید و او معنی است برنج زیرا که اسم لای فی جنس واقع شد و
مفرد است و سببش ای تقن معنی است چمدان تقدیر است که ما من الله الا الله
والاخر فاستغناست والله مرفوع است بلکه بدل است از اسم لا و محمول است بر محمل
که رفع است چه محمل بر لفظش معذرت است زیرا که عمل لا بواسطه معنی است و لا محلی
بقی را ابطال کرده و خبر لا محذوف است که او ممکن یا موجود است و بر مرکب محلی و ادراک
زیرا که اگر خبر محذوف ممکن باشد این کلمه دلالت بر وجود الله تعالی نمیکند بلکه بر امکان
دلالت می کند پس بقدر ایمان بنا شد و اگر موجود باشد دلالت بر محلی مکان وجود دارد
بجای غیر از خدا نکند بر فی وجود ایشان که پس باز بقدر ایمان بنا شد و اگر کوئی فایده
خود می بیند است که ذهن بهر مذهب ممکن رود پس هم محلی مکان محلی غیر از خدا لازم آید و
وجود معبود محلی که خداست جوابی است که مسلم داریم که در صورت حذف ذهن بهر
مذهبی می رود لیکن محلی سبیل البدل و بر هر تقدیر محذوفی اتی است و بنا بر اینست
این سخن صاحب کشف و جمعی بر آن رفته اند که در این مقام و امثال آن احتیاج تقدیر
خبر نیست بلکه می گویم الا مبتداست و لا الخبر است چه اصل این بوده است که الله
ای سخن للعبادة لا والا در او رند از حقیقت او محصور و بعضی خواسته که تقویر سخن قوم
کنند که خبر محذوف موجود است و المحذوفی دارد بی بدو دلالت بر معبودات محلی
انحلال می کنند بر معبود محلی جز واجب الوجود نتواند بود و هر چه موجود نیست واجب الوجود
نیست پس بی وجود معبود محلی غیر مستلزم بی امکان است چه اگر معبود محلی غیر خدا
توانستی بود واجب الوجود بودی و چون واجب الوجود بودی و ما کنیم هیچ معبود محلی
غیر از خدا موجود نیست بدانکه از جمله لطائف کلامه کریمه بگی است که حروف آن
حروف اسمی است که لفظ الله است و علم ذات مقدس فی است ترکیب یافته و حرف
بیکانه در بیان بنام دوم آنکه ذکر خنی که از باب حالت مقصود است و در آن
بیشتر تحقق شود چه در حروف آن شفوی که محتاج حرکت لب است نیست و می توان در میان
مردم بروجی ن قیام نمود که کسی را از اطلاع حاصل شود و تیم است بر حرف الف که

معاذ

معهذ

الف که اشرف حروف فنی است و قوام جمیع حروف باوست چنانچه میوای حروفش گفته اند
و در میان حروف قطبش نامیدن چهارم آنکه اشتغال با آن باعث در آمدن بحسن
الحواس است و دستکاری بر آنست که عذاب باری چنانچه در موده لا اله الا الله حصنی من
دخل حصنی من عذابی بهم آنکه مدار ترکیب آن بر سه حرف است الف و لام و هاء و الف
در مرتبه سفلی که مرتبه کتی در فی باشد واقع شده پس اول بقیاس است زیرا که اولی
مرتبه از آنکه نقطه و باقی حروف از او حاصل می شود و نیز بدانکه حروف بر سه مرتبه است
مرتبه اول آنست که در نفس شکم در آید که شکم آنها را اول تصور و تخیل کرده
بعد از آن توجه ایجاد آنها بخبر الالات و تقطیع اصوات بر وجه مخصوص گردد و این
مرتبه سبیه است با نظایر حقایق بحسب وجود علمی در مرتبه الوقیع و حروفها
در این مرتبه حروف عالی که کنا حروف غالیات اشاره باینست مرتبه دوم
است در صورت صوتی در مشعر می جای کر کرد و حروف را در این مرتبه حروف
وسطی گویند سیم آنست که در هیات رفی کبی بر دیده او لولا بصر خاصه که بر
و آنها را در این مرتبه حروف سافله نامند و الف از این مرتبه سیم است چنانکه در این
و لام اشاره است بحروف منسطه بر اعیان چه صورت رفیقش مشتمل است بر تمامه
که ان الف است و ذیل و دانوی که ان نون است که اشاره بذایره کون است پس الف
منسطه است بر نون منصل با و وها اشاره است تمام دایره کون پس در این کلمه طبیعه
اشاره است بوحده حقیقی و اصول مراتب تزلزلات چه مشتمل است بر اول مراتب
ظهور و نقیض که الف است و بر وجود منسطه بر اکوان که لام است و بر تمام دایره که هاء
و نقطه روجه بر آن و تکرر ظهوری در همه متحقق هم چنانکه وحدت حقیقی فی ثابته
حلول و اتحاد در همه ظاهر و در همه اسرار باخر لا ابروح بها تلحق در س اهل نظر است
که غم کنایه و مکرر نمیکند و معنی اینست که خدا رسول الله این است که شهادت
میدهم بر اینکه محمد رسول خداست یعنی فرستاده شده است از روحی بسوی خلق و بعضی
حق علی الصلوة انا ابراهیم که شتاب بسوی نماز و شتاب بسوی فلاح و دستکاری
و شتاب بر بهترین عمل و معنی افه ابراهیم را دانستی و تکرار آنها بجهت آنست که معلوم شود
که هم چنانکه ابتدا با آنها باید شود انتقام با آنها باید شود پس هرگاه فارغ شود از اذان

فاصله کند میان اذان و اقامت بنشین یا سجده کردن یا پیش گذاشتن یک کلام
سوی مغرب که فصل در آن یکام پیش گذاشتن یا سکنه یا تسبیح و است و بگوید
کلام بخیر و چه که تعلق بنماز نداشته باشد در آسای هر یک از اذان و اقامت
اقامه و همچنین و الا و هرگاه احلال موالات در هر یک از قبول اذان و اقامه نماید
باید اقامه نماید و بعد از آن ابرار المؤمنین قلنا ولی الله جزیه اذان و اقامه نیست اگر بگوید
بر نیت یقین و تکرار بگوید و این دعا بخواند اللهم اجعل قلبی بازا و عیسی قارا
و در قی داز او جعلی عند قبر رسولی مستغرا و قرا را یعنی خداوند الکریم
دل را طاعت کند و عیش را قرار گرفته شده و رزق را فراخ کند و بگردان از برای
تو در قبر رسول خود مکانی و قرار گرفتن پس اقامه بگوید و او مثل اذان است مگر آنکه
در اول اقامه الله اکبر و مرتبه بگوید و بعد از آن علی جز العمل بقیامت انصوات و
بگوید و لا اله الا الله بگفته و در جمیع اذان مثل اذان است مگر تانی و گذاشتن
انگشتها در گوش و بلند کردن او از بلکه باید در اقامت استه تر باشد و ناگفته
داشتن و ایستادن در حال اقامه بیشتر است از حال اذان حتی آنکه واجب نیست
ایضا از ایستادن یعنی رضی الله عنک پس هرگاه فارغ شود از اقامه بهمان نیست که در وقت است
آیند عاقلانند که پسند خیر از اقامه طاهرین مرویست اللهم ائلك توجت و قمرک
طابت و نوالک اتعت و بک انت و علیک توکلت اللهم صل علی محمد و آل محمد
و اقم قلبی لذكرک و یسری علی دینک و لا ترخ قلبی بعد اذ هدیتنی و صلیت من
لذیک رحمة انک انت الوهاب و باید ایستاد نماز با و فار و آرام و خضوع و خشوع
مانند سلام با خلاصی که در خدمت قای خود بایستاد حضرت پیغمبر مرویست که
دیدم روی در آسای نماز بارش خود بازی میکرد و فرمود اما الله لو خضع قلبی خضعت
جوارحی یعنی اگر مرا بخر خضوع میدادست دل و خضوع بود جوارح او یعنی حرکت عین نمیکرد
این حدیث دلالت می کند بر آنکه خضوع در نماز هم بدل نابد و هم باعضا اما خضوع
بگذاشتن که فارغ دارد دل خود را از جمیع غیر نماز است و اگر دل و بجای دیگر رود
برگردد اند دل خود را و جان نکند که در خانه دل و غیر معبود حقیقی منزل کرد
و اما خضوع جوارح و اعضا است که همگی اعضا متوجه نماز باشد و هیچ جانب میل

جانب میل و انقیاد نکند و از فعل عین نماز باز دارد و مگذارد دستهای خود را
بر روی زانوها مقابل زانوها و بکشد میان قدمهای خود را بقدر چهار انگشت
کشاده یا یک شبر که یک وجب است و اگر زن باشد فاصله ضرورت یک کاه
کند موضع خود و بلند کند نگاه خود را بطرف آسمان و در او بر بخوابد خود که
این آخر نماز است که در دو بنا خواهد کرد و بنماز دیگر خواهد رسید پس بنماز
گذردان فصل معین است جمیع عینات داده و قضا و وجوب ندب و سانس اینها
مستلزم است می کند که نماز ظهر چهار رکعتی سه رکعتی است ادا واجب قرینه الله و مفاد
در وقت و اینکه از وقت غیر که مستحب است در اول نماز کند شود و هر یک را
که اختیار کرد از آن بکبره الاحرام گویند و شیخ طوسی به یک کبره از بکبره الاحرام گرفت
و یعنی یک کبره اول را ترجیح داده اند و از بکبره الاحرام نایسته اند بجهت آنکه مصلحت
ان محرم میشود با حرام نماز مثل احرام حج یعنی حرام میکند بر خود آنچه را که پیش از نماز
بر او حلال بوده از حرف زدن و چیز خوردن و سر راه رفتن و مانند آن و مراد از نماز
نیت با بکبره الاحرام اینست که بدون فاصله بعد از نیت یک کبره بگوید و بنماز بایستد
و اینکه بعضی از علما گفته اند که باید نیت ما بین الفاتحه و ذکر اکر یک ضرورت نیست
و هفت کبره باین روش بگوید که اول سه مرتبه بگوید الله اکبر و باید عاقلانند اللهم
انت المالك الحق المبين لا اله الا انت سبحانک انی ظلمت نفسي فاعف عني ذنبی انه
لا یغفر الذنوب الا انت و بعد و مرتبه دیگر الله اکبر بگوید و بعد از یک کبره بایستد عا
جوابد لیتک و سجدتک و الجری یدیک و الشکر لیس لیتک و المحدث من مدینت
لا ملجأ ولا منجی الا الیک سبحانک و حسانتک شاکرت و تعالیت سبحانک ربنا
و رب العالمین و بعد و یک کبره بگوید و بعد از یک کبره عاقلانند عاقلانند و خجسته
قطر السموات و الارض عالم الغیب و الشهادة حسیفا سیدنا و ما انا من المشرکین
ان صلاتی و نسکی و تحیاتی و عما فی الله رب العالمین لا شریک له و یدلک امیرت
و انا من المسلمین و دستها را در حال یک کبره زیاده از برابر روی بلند نیاید کرد در حال نیت که نیت
دستها بجانب آسمان باشد و انگشتها هم چسبیده سوای شستنها پس بگوید ان خود با الله
من الشیطان الرجیم و مستحب است که امسه بگوید بخلاف سیر الله که مستحب است بلند

بگوید خواه در نماز خضوع و سجد و سر بر خاک نهادن و سر بر خاک نهادن و سر بر خاک نهادن
که آن عبارت از حفظ و قضا و بیان حروف است و تفسیر کرده شده است و وقت
نام و وقت حسن و وقت نام اقتت که وقت کند بر کلامی که از برای و تعلقی باشد
باشد نه لغت و نه معنی مثل وقت بر بنم الله و بر بوم الدین و وقت حسن بر کلامی آ
که از برای و تعلقی باشد مثل وقت بر بنم الله و بر بوم الدین و وقت حسن بر کلامی آ
وقت نام در نماز چهار است وقت بر بنم الله و وقت بر بنم الله و وقت بر بنم الله
و وقت بر بنم الله و ملا حظ نماید از برای محتاج را که حروف بیکدیگر مشتبه نشود و هم
چنین رعایت کند و اعراب کرده که مشتبه نشود و مدت متصل را ترک نکند و افعال
بزرگ و حق تعالی را قرائت نکند بدانکه ترتیل برون مذکور است و نماز بدون
بحریت و لیکن نماز نام و وقت بر است و باید حاضر کند قلب خود را و تفکر در معنی
حمد کند باین روش بسم الله الرحمن الرحیم یعنی استایم که یا منعم سوره مبارکه حمد
در حالتیکه یاری جویند ام یا صاحب و هم نام خدا که الله است یعنی ذات متجمع
جمع صفات و کمال منزه از جمیع صفات و دیر و افریده موجودات و سر و ابرار
و این صفت دارد که حق است یعنی بخشنده و نعمت دهنده همه عالمیان است از
مؤمن و کافر و دنیا و این صفت دارد که رحیم است یعنی بخشنده و نعمت دهنده
مؤمنان را در آخرت الحمد لله یعنی هر بنی و افریدی که از ازل تا ابد موجود بوده و وقت
و خواجده بود و خدا بر است که متجمع جمیع صفات کمال است رب العالمین یعنی این
صفت دارد که افریده و تربیت کند همه عالمیان است از ملک و فلک و جن و انس
و جمیع مایه های الله الرحمن الرحیم یا نا که در حق و رحیم مذکور در سوره حمد است و مکرر
ساختن از این بعلت استعاره باین است که اختیارات مقدس الهی رحمت باشد و اکثر است
از سایر صفات و یا بجهت شعار و بیطرح است که مالک روز جزا رحمن و رحیم است
تا امید شود از گذشتن از کائناتان خود در آن روز مایل و یا رحمن و رحیم نامی است
در اینجا که بسم الله است و در جمیع و رحمت دین است و در اینجا که خداست و رحمت
و رحمت آخرت یعنی جهان و بخشنده و وجود است و دیگر در آخرت بعد از قیامت
و رحیم و بخشنده است دیگر بار برافت و رحمت بر مؤمنان بدر آوردن ایشان از آتش

بر پشت جاودان مایل یوم الدین قرائت کلماتی مالک است و بانی قرائت مالک
بدون الف خوانده اند معنی اول متعرف در انوار است و ثانی سلطان یعنی الیه
بنابر اول که با الف باشد اینست که مالک و متعرف مورد در جز اجابت معنی
الهی است و بنابر ثانی که بدون الف باشد چنین است که پادشاه و سلطان روز جزا
است سبحانه و تجبص مالک بودن یا پادشاه بودن روز جزا یعنی روز قیامت
با وجود آنکه خدای تعالی مالک و ملک همه چیزهاست در همه اوقات با همه
تعلیم و لغت ایشان آن روز است زیرا که مردم در غیر آن روز بحسب ظاهر مالک چیزها
هستند و بعضی پادشاهی ظاهر می کنند و اقامه در آن روز هیچ کس غیر از او سبحانه مالک
و سلطان نیست اگر کوئی که ذکر این صفات بعد از ذکر الله که کفایت مستجمع جمیع
کمال است پس مرتبست جواب میگویم که ذکر اینها اشاره است بر اینکه کسی که حمد
می کند و نماز در میان و عظیم می شمارد و را بعلت یکی از چهار چیز می باشد یا بجهت
است که کمال است در ذات و صفات و یا بجهت آن است که آنکه احسان
و انعام میکند بایشان و یا بجهت اینست که مردم بدانند رسیدن بکبر
احسان و جزیل امتنان و در زمان مستقبل و یا بجهت آنست که مردم بپندارند
بعلت کمال قدرت و سلطنت او پس کو با جبار مقدس الهی مغرور مبادی کرده مردم را
اگر بعد و سپاس و تعلیم میکند بجهت کمال ذاتی و صفاتی پس بدینست که من خدای متجمع
جمیع صفات و کمال و اگر بجهت احسان و انعام و تربیت است پس من رب العالمین و اگر
بجهت امید و حلم در مستقبل است پس من رحمن و رحیم و اگر بجهت خوف و کمال قدرت و
سلطنت است پس من مالک یوم الدین چون بسبب استعانت از خداوند متعفف بصفاتی
مذکوره او را بعد از غایت بعد فی الجمله قری و بعد از تقایب حیران اندل و صلی
رسیده از مقام غیبت کو یا مجلس انس و حضور رسیده بعنوان مخاطبه سخن میگوید
ایا که بعد یعنی تو را عبادت میکنم و پس و این مرتبه بسیار عظمی است حدیث است که حضرت
صادق باین نفره که میرسد مگر و میگوید تا غش می کرد و بهوش میشد بعلت آنکه
اکثر از عبادت هوی و هوس نفسانی خود را میبکشد یا عبادت شیطان و بسیار
مشکل است عبادت و من را عبادتی است و از اینست که سیاق عبادت دال است بر آنکه

بگوید عبادی که آنکه صلی یکفر است یعنی بن پس چرا ای اجدید فرموده است
 یعنی ما بهترین وجوه که در جواب گفته ایم این است که بعضی صفتی در سرع بهر حال
 نیست و این عبارت از اینست که هرگاه مشاعری را که بخرد و بعضی از آن عیب دارد بر وزن
 یا باید مدد را پس بدهد یا همه را قبول کند همه را رد کردن لازم دارد که رد عبادت اینها
 و اوصیا و صلحا را کرده باشد پس بالتزوی باید همه را قبول کند پس عبادت معین
 او هم درین ضمن قول میشود میان وجهی بعد فرمود چون این کلام سوم این بود که معاد
 عبادت خود میکند و خود را مستقل در آن جدا بدو باین وجهی و غریبی برای او
 بهم میرسد خواست او را از نفس خود را بداند بعد از این کلام فرمود و یا آنکه تسعین
 یعنی هم از توانست عبادت محویم و پس نه از غیر خود در همه اسودحتی در عبادت از یکی از
 مشایخ نقل شد که چون در نماز این صریح رسید بهیچ وجهی نباید چون از سب او
 پرسید گفت رسیدم که بگوید ای روح کو اگر ما را باندگی میکنی و پس از ما باندگی
 بچوئی و پس پس چرا در راه و بدبکران متوسل بشوی و چون صدق در این قول مستند
 از ادبیات لغات غیر حق است و اعظم از این مرتبه در راه حق نیست شروع در غایت خود
 اهداینا القراط المستقیم پس هدایت و راه نمائی کن ما را از راه راست که توحید حق باشد
 تا از لغات بغیر از تو از ادکشته تمامی گرفتار تو کردیم جز تو ندانیم و جز تو ندانیم
 مؤید اینست آنچه در اخبار آمده معصومین علیهم السلام وارد شده که مراد بعد از اسم
 علی بن ابی طالب علیه السلام است و در اخبار نیز وارد شده که مراد مستقیم مراد محمد
 و آل او است زیرا که کمال ایمان با قرآن و اقیان بر ولايت اینها و اوصیا و متابعت و پیروی
 ایشان است تخصیص بهر آخر الزمان و اهل بیت و علیه و علیهم السلام پس معنی سایر اخبار
 که بنمایان راه راست رسول خدا و اهل بیت و اولاد و متابعت ایشان کردن صراط الد
 اقمیت علیهم یعنی راه راست آنکه انعام کرده بر ایشان و این صریح بدل فقره پیش است
 بدل کل از کل چون در این آیه اشاره بیک کس عده ایمان فرموده که محبت و متابعت
 دوستان خدا باشد خواست که برای از دشمنان خدا که انهم رکنی عده از اعدایان
 ایمان است نماید فرمود غیر القصوب علیهم و لا الفساقین یعنی نه آنکه خشم کرده بر ایشان
 و نه آنکه کفر کنند بعضی گفته اند که معصومین علیهم بهود اند و صائین صفاتی و از حضرت

صفحه

و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که اول ناصبیا شد و ثانی صغفاء العتول
 از اهل سنت زیرا که ایشان بر دو قسم اند یکی آنکه دانسته و فیهک از برای دنیا
 راه حق بدر گرفته و بخالت اهل بیت رسالت نموده اند مانند سلفا و علمای اهل سنت
 و دیگری آنکه بجهل و نادانی مخالفت کرده اند مثل اکثر عوام ایشان پس اول اشاره به
 اول فرمود و ثانی اشاره به قسم ثانی آنکه فضل سوره فاتحه غیر مخصوص است از غیر نام مروت
 که فاتحه سفای جمیع دردها است و بیمار بها و ابوسلمان روایت کرده که بار رسول خدا
 یغزافه بودیم مردی در میان ما صریح پیدا کرده بود یکی از صحابه رسول فاتحه در گوش او
 خواند شفا یافت این را بر عرض حضرت رسانیدند فرمود این سوره اصل قرآن است و شفا
 همه دردها و مرضهاست و از ابی زید منقولست که گفت سوره فاتحه را نزد رسول خدا
 بخوانم حضرت فرمود که بحق آنکسی که مرا بحق بخواند فرستاده که حق تعالی مثل این سوره
 در مورت و انجیل و زبور و تورات و غیره فرستاده هر که او را بخواند خدای تعالی جمیع مقصودات دنیا
 و آخرت را بر او اسکندارد و بعد از این مسعود عیسی از رسول خدا روایت کرده که آن
 حضرت جابر بن عبد الله انصاری را گفت ای جابر تو را تعلیم کنم بهترین سوره که حق تعالی
 در کتاب خود فر فرستاده جابر گفت بلی یا رسول الله فرمود که آن فاتحه الکتاب است که
 سفای همه دردها و بلاهاست مگر مرد و از امام جعفر صادق مرویت که هر کسی که
 فاتحه او را به نثار از هیچ شری و دوائی به نخواهد شد و ایضا مرویت که خدای تعالی
 صد و چهار کتاب را از اسمان فر فرستاده از انجیل و زبور و قرآن بود و قرآن را بر
 و علوم هر یک کتابها را در آن درج کرد و ثواب و نجات لحرث را در آن مدح ساخت بعد
 از آن همه علوم و برکات و ثواب فراز جمع کرد و در سوره جای فصل قرآن که از سوره محمد
 تا آخر قرآن وضع فرمود و بعد از آن فاتحه را اختیار کرد و همه علوم و برکات و ثواب و نجات
 و دانستن او را در جمع کرد پس هر که فاتحه را بخواند چنان باشد که صد و چهار کتاب خدا
 خوانده باشد هر که معنی او را بداند چنان باشد که همه معانی آن کتاب را دانسته باشد
 و ایضا مرویت که سلطان در جمیع عمر خود چهار نوبت مضطرب و متعذب بود و بنا له و بنا
 بر آمد و وقتی که طوق لغت کردن او را آمد و از درگاه الهی پادشاه شد و دوم زمانی که
 از پشت پرورش کردیم ساعی که حضرت رسول معوث گردید چهارم هنگامیکه

در

سند

فاتحه الكتاب نازل شد مسلم بن قحاح در صحیح خود روایت کرده است از پیغمبر متکم که
حق تعالی فرمود که من فاتحه را امتحان کرده ام میان خود و میان بند خود هرگاه سوره کوید
بسم الله الرحمن الرحيم حق تعالی کوید بند من ابتدا تمام من کرد بر من واجبست که جمیع
کارهای دنیا و آخرت را بر او تمام گردانم و در مال و برکت دهم و چون بگوید الحمد
لله رب العالمین او سبحانه فرماید بند من بر مناسبتش من شغول شد و چون کوید
الرحمن الرحمن رجاء خدا تعالی خطاب بدک بند من بر مناسبتش و مناسبتش بگوید سبح
راورد زبان خود میسازد و چون کوید سالیتم الذی یضعنا فی ما یدک بند من و برکت
مرا بگوید و چون کوید یا ک نعبد و یا ک نستعین حق تعالی کوید این عهدیست که در روز
از او گرفته ام و این صفتهای مذکور مخصوص است بر من و غیره از این روایت و چون
کوید اهدنا الفیض المستقیم حق تعالی فرماید که این صفات من است و بر من واجبست
که او را برادر است و ما را و جمیع حاجتهای او را برادر و اگر او ایضا بگوید بعد از حضرت
مرویت که در روز قیامت امت مرا در موقف حساب بدارند و عملهای ایشان را در
تراوی عمل که از احسانات ایشان بر سیئات ایشان بفرایند ایشان معجزان گذ
کوید امت محمدا را با وجود کج عمل بر اکتفا حساب ایشان سنگین ترند معجزان ایشان
کوید حجه انکه ابتدای کلام ایشان بسم اسم است از اسمای الهی که اگر همان ستر را
در گفته شد و همه حسنات فرزندان دم زاده گفته دیگران ستم اسم بر غیر خود و زیاد
ایده وان ستم در بنیم الله الرحمن الرحیم است که عبارت از الله و رحمن و رحیم باشد
این عباس از حضرت پیغمبر روایت کرده که آن حضرت فرمود که هرگاه معلم بگوید
کند بسم الله الرحمن الرحیم حق تعالی بر او بزرگاری از دوزخ برای او بدوید و یاد دوزخ
او بنویسد و ایضا از آن حضرت مرویت که شخصی در عذاب بود طفلی از او ماند بود بکبت
فرستادند معلم او را بنیم الله الرحمن الرحیم که همین که کودکی او را بنیان را از عذاب
عزت در رسید ملامت عذاب که دست از عذاب بکنشید و او را عذاب نکند
روا باشد که پیغمبر دنیا را ماند و بدو را عذاب بکنشید مرویت که فرعون پیش
از انکه دعوی خدایی کند امر کرده بود که در کوشک او این کلمه بنویسد و او را نوشته بود
دعوی خدایی کرد و سوسی از ایمان او برین و نا امید شد سکا بدارد و کلام الهی

الهی کرد خطاب مدکای موسی بعزت و جلال خودم قسم که تا آن کلمه برانجا نوشته اند
او را عذاب بخوام کرد و آن کلمه زایل شد و او را عذاب کرد بد آنکه بنیم الله الرحمن الرحیم
جزه هر سوره میشود که مصطفی بخواند بخواند مثلاً اگر قل هو الله را بخواند باید صد مرتبه
آن نماید و اگر انا انزلناه فقد جرت ثقت ان و من چنین هر سوره که قصد خواندن داشته
قد جرت ثقت بنیم الله را باید دانسته باشد بخلاف اهل سنت که بگویند بنیم الله هر سوره
یست شافعی بگوید و اما بعد از ثقت ما جز سایر سوره نیست و از حقیقتی کوید جز
هیچ سوره نیست و این است از قرآن که در اوایل سوره از باب یقین و تکرار خوانده می شود
عجب تر آنکه جمعی از تابعان او گمان کرده اند که نه جز سوره است و نه جز قرآن بلکه
بمقتضای کمالی بال لم یبد فیها بسم الله فهو ابتداء خواهد بود که از حضرت پیغمبر
روایت شده یعنی هر روزی شانی که ابتدا کرد بنمود بسم الله پس او را تمام و او را خواند
در اوایل سوره خوانده می شود و حال آنکه محدثین اهل سنت احادیث بسند نقل کرده اند
که دلالت می کند بر اینکه جز سوره است از آنکه ابو هریره روایت نموده که پیغمبر
فرمود اذ اقرأتم الحمد فقرأ بسم الله الرحمن الرحیم فانه أم الكتاب والتبیع المانی
و هو ابتداء یعنی هرگاه بخوانید سوره حمد را بخوانید بسم الله را بدو سبکه که فاعلم ام
قرانت و سبع مثانی و بنیم الله این است از آن و هم از او منقولست که حضرت پیغمبر
فرمود فاتحه مفت است که اول آنها بنیم الله الرحمن الرحیم است و از ابن عباس
منقولست که گفت از برای هر مری اماس و شالده است اساس و شالده قرآن فاتحه است
اساس فاتحه بنیم الله الرحمن الرحیم است و از ابن قسیر احادیث بسیار است که اهل تشن در
کتاب خود نقل کرده اند بجهت خوف غلو و ذکر شد و بعد از آنکه حد تمام شد بقیه
کشیدنی صبر کند و شروع بخواند سوره کند و سوره کاملی بخواند باین روایت بنیم الله
الرحمن یعنی ابتدا میکنم نام خدای بخواند مبران قل هو الله احد یعنی بگوای محمدا و خدای
یکانه فرد در مرتبه ذات و صفات و افعال الله التمد یعنی بگوای محمدا و خدای
صد یعنی بنیان بزرگی که قصد کرده میشود بسوی او و حاجتهای بزرگی که نیست خوف
او بزرگی و فرمان دهی بر طبق روایت کتاب توحید امام محمد باقر علیه السلام با نام
نفس بی نیاز از غیر بر طبق روایت آنحضرت نبوی و معنی لا خوف له من احد

ماده یعنی میان بر و بار یعنی کتابه از بی نهایت و عینیت وجود و مرجع
چیز است واجب الوجود است پس صمدیت معنائش محب و جود است مبداء
کلها سوا لم یلد یعنی نمی زاید و لم یولد یعنی زاید نشده است یعنی متولد نمیشود
از او غیر او بعثت آنکه متولد نشده است از غیر او یعنی اوست و بعد ما سوا این
میتواند که وجود او از غیر باشد و الا دور یا تسلسل لازم می آید و لم یکن که کفو آخذ
یعنی بی باشد و از مثل و مانند در ذات منفرد صفات و در دافعال پس نیست در
وجود چیزی که مساوی باشد و از در قوه وجود پس از اول سور تا آخر قوس الله
التمدد در بیان خفیت و لوازم خفیت و وحدت حقیقه و اینکه او غیر کمال است ملام
میباشد و از قوس الله تا قوس کما هو الحد در بیان است که مساوی و موازی در
از برای او نیست بدانکه احادیث در فضیلت سور قل هو الله احد بسیار است که این
سوره که گنجانش نکرده ایم اما را ندارد و از جمله شیخ طبرسی در تفسیر خود از او در دا
از حضرت جعفر روایت کرده که آنحضرت فرمود ای محمد که ان یقرنک القرآن فی
لیلة قلت یا رسول الله و من یقرنک قال رسول الله اقرء قل هو الله احد یعنی ای محمد
می آید یکی از شما که در شبی ثلث قرآن را تلاوت نماید من کفتم یا رسول الله که طاعت
ان تواند بود فرمود بخوانید سوره قل هو الله احد را که خواندن آن براری بخواندن ثلث
قرآن می نماید و عدلت بر بعضی چیز کفتم که مقاصد قرآن بعد از تحقیق الجمع شریف
معرفت خدای تعالی و طریق بی بردن شناختن او و معرفت سعادت و شقاوت
آخری و علم با نکره دان نشاء بجه غفل و کدام اعتقاد بمرتبه سعادت فاری توان
و بجه عمل و کدام اعتقاد بمرتبه شقاوت رسید و این سور منعم حق اول است که
معرفه الله است و توحید و تریه او را مشابهت غیر پس نیزه ثلث قرآن است پس از
حضرت صادق علیه السلام مرویست که فرمود کسی که گذشت را و روزی و حج نماز طیف
ان روز را بخواند و در هر یک سوره قل هو الله را بخواند یا سجد یا و خطای کند
که ای سجد خدا توان جمله نماز گذاردن یعنی پس بعد از تمام سور قل هو الله احد را سوره
دیگر مانند عمه یا غا سبیه یا دفر یا انعم ما سجد یا سجد در طول ستهارا اندک کند
و الله اکبر بگوید و بعد از آنکه یکبار تمام شود بر او یک رکوع باین روش که بدست نماز را

را نواها را بر او نش افه کردند بکسر دو و وار کند پشت خود را و بکشد کردن خود را بخوبی که
اگر فطره ای بر پشت او نهد بر سر او بکشد و سر را راست بکشد که مساوی است
شود و بر هر کدام وجههای خود را یا نگاه بماند قدیمای خود کند و اگر زن باشد اینها
ضرورت نیست و سنت است که دست خود را بالا ترازا نواها گذارد و بعد از آن بگوید
سبحان ربی العظیم و بحمد یکرته و لجم و سمر تیر یا حج مرتبه یا هفت مرتبه یا بیست
یعنی پان و نتره میسازم بر ورده کار خود را که عظیم است از آنچه لا یوق بجا بگوید تعالی
یا ک کورد ایندی در خالنی که متکلم من بجلد سباس او و یاد رکوع بگوید سبحان الله
سه مرتبه یعنی سبحان الله ایست که یا ک و نتره می سازم تو را از آنچه لا یوق بجا بگوید
نیت یا ک کورد ایندی و اگر خواهی بطریقه اهل عربیت سبحان مقدر است مثل عفران
یعنی تریه و همیشه مضاف مستعمل میشود و نصبش بمفعول مطلق بودن است و عملش
مقدور است همچون فعل معاذ الله که باین تقدیر است اعوذ معاذ الله پس سبحان ربی
باین تقدیر است که اسبح سبحان ربی و برین تقدیر اضافه سبحان بر ربی قبل اضافه
مصدر خواهد بود بمفعول و بعضی بخور کرده اند که از قبل اضافه مصدر یا سجد یا سجد
نتره و تقدیر بر چنین میشود که سبحان الله سبحان ربی و او در جمله یا او حال است که جمله
و بجه حال باشد از فاعل فعل محذوف و یا حرف عطف است مقدر فعل که جمله مذکور
معلول باشد در فعل مقدر و تقدیر کلام چنین باشد که انتره تریه و استعین بجه و
قیاس بر این کن ترکیب سبحان ربی لا علی و بجه را و در کتاب اصول کافی پسندیده است
صادق علیه السلام روایت کرده که سنت است پس از سبحان ربی العظیم و بجه اندھا
بخواند که ثواب بسیار و شافع بیمار دارد اللهم لك ركعت و لك اسلمت و لك است
و طيلك توكلت و انت ربی حشم لك منعی و تعری و تعری و تعری و تعری و تعری
و تعری و عصبي و عظامی و ما اقله قدماي غير مستنكف و لا مستنكر و لا مستحسر
از حضرت علی علیه السلام مرویست که فرمود در حال رکوع باید بخاطر بگذارد سنت یا
و تو ضربت عقیقی یعنی ایمان تو آورده ام هر چند بری کردن مرا یعنی از خدا که بد که حالت
رکوع ایشان باز جای عبودیت است و برهان دعوی بحدیث پس کویا بعد از این دو شاهد
عد کند از برای دعای عبودیت و بعد از اتمام ذکر سر رکوع بردارد و راست بایستد

عندي بن علي و اعزلي في ثوبي يا حيا لا يموت ايضا بسند معتبر از اصبع بن شاذان روايت شد
 كه حضرت امير المؤمنين عليه السلام در سجود اين دعا را بخواند يا حيا يا حيا يا حيا
 كما ينادي العبد الذليل مولاه و اطلب اليك طلب من يعلم انك تعلم اني لا تقدر علي
 عندك مني و استغفر لك استغفار من يعلم انك لا تغفر الذنوب الا انت و انك تعلم انك
 توكّل من يعلم انك على كل شيء قدير ايضا بسند موثق از حضرت صادق عليه السلام
 روايت شد است كه شنيدم بني بصره در مسجد بخود در نه ميكرست و اين دعا را بخواند
 سبحانك اللهم انت ربّي حقّا حقّا صليت لك يا ربّ بعد اذ رقا اللهم ان علي
 صليت فضا غفر لي اللهم في عذابك يوم تبعث عبادك و ثبت علي ايك يا شاهر
 الزجر و در روايت معتبر بسيار منقول كه حضرت صادق عليه السلام و حضرت كا
 در سجده شكر بسيار ميخواند يا مستك الاله عند الموت و العفو عند الحساب ايضا
 بسند صحيح از حضرت صادق عليه السلام مرويت كه در سجده ميكني و بگوياي اللهم لوجه
 ربّي الكريم و بسند معتبر از حضرت صادق روايت شده كه فرمود مرا كه نوراني
 حاضر بود دست را بر جاي خود خود بگش و از جانب چپ روي خود دست بمال و بر
 پيشاني تا جانب راست سه مرتبه و هر مرتبه بگوياي اللهم الذي لا اله الا هو عالم الغيب
 و الشهادة الرحمن الرحيم اللهم اني اعوذ بك من الخوف و الحزن و النسيان و العدم و الضلال
 و الدن و الفواحش ما ظهر منها و ما بطن و بعضي گفته اند كه دست را بر سينه بر
 بمالد و روايت معتبر ديگر بعد از التمجيد است اللهم لك الحمد لا اله الا انت
 عالم الغيب و الشهادة الرحمن الرحيم اللهم عاذ بك من الخوف و الحزن و النسيان و العدم
 و ما بطن ايضا بسند معتبر از همان حضرت مرويت كه مرا كه در دي و بهماري و ازاري
 داشته باشي بعد از نماز دست بمال بر موضع خود خود از زمين و اين دعا بخوان پس دست
 بر موضع درد بمال و هفت مرتبه چنين كن دعا البته يا من كلّس الارض علي المساء
 و سدا لخواء بالتماء و لخواء لغيره احسن الا كما صلى علي محمد و آل محمد و عافني من
 كل سقم و داء و افيض خيرا لي كما يفسح خورك اطلب حسن بدلكه از ادب ائمه
 شيعيان زيادت شاه شهيدان امام حسين عليه السلام است بعد از هر وضوء و نيه
 و در ياد بخت در اين مجهر در ضمن اعمال هفت و عمل است و باب زياره نوشته ميشود

ميشود و در اين مقام بزرگوارت مخفري ميگردد كه قايم مقام زيارت ميسوزد است
 معتبر از سديد خرافات منقولست كه گفت حضرت صادق عليه السلام من فرمود كه
 مانع است شما از اينكه زيارت كنې فراموش كنيد السلام در هر هفته بخت
 ياد در روز يك مرتبه كه كم فداي تو يوم مياني من و حضرت فرستاي بسيار است فرمود
 كه بالا ميروي بنام خانه خود پس بگفت مي نوي بجانب راست و چپ خود پس سر خود را
 بشوي سمان بلند مي كني و درويجانب قبر حضرت ميگرداني و ميگوي السلام عليك
 يا ابا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك و رحمة الله وبركاته
 ثابوت نه شود براي تو ثواب حج و عمره سدر كفت كه بسيار است من در روزي زياده
 از بيش مرتبه چنين زيارت ميكنم فكل مفتقر و حقيقه يقين و قطيعة و شرايط و احوال
 است اما حقيقه ان سائر مشهورميان اصحاب ارضوان الله تعالى عليهم ذكر و دعا و فرا
 و ملا حسن كافي و تذكر ايام زياده نموده و گفته علت اينكه اصحاب فكر را در تعقيب فكر
 نموده اند با وجود آنكه افضل است است ثابست كه در تعقيب امري زيارت مخصوص
 تفكر و ارد شده بلكه امر تفكر عام است جميع احوال و اوقات و اجناس از ايات قرآنيه
 و اخبار نبويه ظاهر گردیده و لكن اولي است كه تفكر هم از اجزاي تعقيب قرار داده شود
 چنانچه بعضي از اكار بر ذكر كرده اند اما فضيلت پس فضائل از بسيار و فوائد
 بيشمار و از بزرگي فضل ان مبرر است كه حق تعالى در قرآن خطاب بخت رست
 فرموده فاذا فرغت فانصب و اني ربك فارغب در تعبير ان حضرت امام جعفر صادق
 فرموده چون فارغ شوي از نماز خود را استعجاب انداز در دعا و نوي پروردگار خود
 رغب كن و حاجات خود را از او طلب كن و ايد خود را از غير او قطع كن و از حضرت
 امام محمد باقر عليه السلام مرويت كه يعني بعد از سلام و فارغ شدن از نماز حلقه دينا
 و لغرت خود را از خداي خود طلب كن و بعد از دعا طلب كن كه خدا از تو قبول كند
 و از حضرت امير المؤمنين عليه السلام منقولست كه هر يك از شما كه از نماز فارغ گردد و
 بلند كند بسوي سمان و خود را سبب فكد در دعا از حضرت صادق عليه السلام است
 كه حق تعالى نمازها را در بهترين ساعتها و بختها و احوال كند و اين است پس بر شما
 باد دعا كردن بعد از نمازها از رسول خدا روايت شده كه هر كه بعد از هر وضوء تعقيب

في أموري كاهنا وأعوذ بك من خزي الدنيا وعذاب الآخرة بسند معتبر
 موسى بن جعفر عليه السلام مرويت أنه ارجمه حق والجواب سيعيان أن
 كد ما هي خور من انكر دانار نماز فريضة نا انكر كوييد اللهم برك القديم
 ببريك الطاهر وسعيتك بعتك الحكمة وفكرتك بسرك الجمل وعليك
 على الجمل والحمد والحمى فلو بنا يدك كبرك ولعل ثوبنا معفورة وحبوبنا مشوة
 وقراننا مسكورة وثوابنا مبرورة وفلوتنا يدك كبرك معفورة وثوبنا
 بطاعتك مسكورة وعقوبتنا على توحيدك مجبورة وارواحنا على دينك معفورة
 وجوارحنا على خدمتك مشهورة واسمائنا في خواصك مشهورة وجوارحنا ذليل
 ميسورة وارزاقنا من خزائنك مذكورة أنت الله الذي لا اله الا انت لقد
 فار من والاك وسجدت نالجا وعز من نادك وطعن من رجاك وعين من قصدك
 وبرج من ناجرك دكر امام محمد باقر عليه السلام مرويت أنه ارجمه خور خود بعدا
 مرنا به كويي اللهم اهدني من عندك واقر عني من فضلك وانصر علي من
 رحمتك وانزل علي من بركاتك بسند معتبر مرويت أنه ارجمه خور خود بعدا
 عملك انك كند نا وف مردن چون بخرای محشر داید مت در همت بر ای و كنود
 شود كه از مردی كه خواهد داخل شود و بسند معتبر ارجمه خور خود بعدا
 كه جبرئیل بن محمد بن حضرت يوسف مدد در زندان وكفت بعد از نماز فريضة كه مرزبان
 الله لعل لي فرجا و فرجنا و انرفي من حيث احسب ومن حيث لا احسب و
 بسند معتبر حضرت امير المؤمنين عليه السلام مرويت كه چون از نماز فارغ شوي
 اللهم اجعالي مع محمد وآل محمد في كل عافية و بلاء ولعلني مع محمد وآل محمد
 في كل موى و مغلق اللهم لعل لي جباري مجاهم و مما في مائة و لعلني معهم
 في مواطن كاهنا ولا تفرق عني و بينهم انك على كل شئ قدير و كذا بسند معتبر
 از جليل بن دراج مرويت كه مرويت حضرت امام جعفر صادق عليه السلام
 عرض كرد امولا ي من سم بالارفت است و خويشان من مردند و موني بدام و مي
 كه مرزبان مرزبان حضرت فرمود برادران مؤمن صالح از اي سر كفن بهتر اند از
 اقارب و اگر در اي خور خود و خويشان و دودستان بخوابي بدعا دار بعد از نماز

بخوان اللهم صل على محمد وآل محمد اللهم ان رسولك الصادق المصدق
 صلواتك عليه و آله قال انك قلت ما ترددت في شئ انا فاعلمك كتر دويي
 فبين روح عليك المؤمن يسكنه الموت و آكره مساءة الله فصل على محمد
 وآل محمد و تجمل لوليك الفرج والعافية والتسوية لا تنوي في شئ ولا
 في احد من اجبي و اكرهامي كه نام بك يك بار در سنان خود را بيري بجاي و لا في احد
 بگو ولا في فلان ولا في فلان بسند معتبر مرويت كه حضرت امير المؤمنين عليه السلام
 بعد از نماز فريضة بيدعا بخوان اللهم انك رفعت الاموات و لك عتبات الوجوه
 و لك حصص الرقاب و اليك الحكم في الاعمال يا خير من سئل و يا خير من اعطي
 يا صادق يا باقر يا من لا يخاف لبيادنا من امر بالدعاء و تكمل بالاجابة يا من
 قال ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين
 يا من قال و اذا استنك عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة الداع اذا دعان
 فليست حسرة و اليوم ياتي لعالمهم برشدون و يا من قال يا عبادي الذين اسرفوا على
 انفسهم لا تغفلوا من رحمة الله ان الله يعفو الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم
 و سعتك ها انا ذامن يدك المشرق على يقين وانت القائل لعبادي الذين
 اسرفوا على انفسهم لا تغفلوا من رحمة الله ان الله يعفو الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم
 و بسند معتبر حضرت صادق عليه السلام مرويت كه فرمود از جمله حق لازم تا بدو
 و سيعيان ما انت كه از جاي نماز بخيزند تا اين دعا بخواند اللهم اني سئلك
 بحفك العظيم العظيم صل على محمد وآل الطاهرين ان تصلي عليهم صلوة تامة دائمة
 و ان تدخل على محمد وآل محمد و محبيهم و اوليائهم حيث كانوا و ان كانوا في سهل
 او جبل او بر او بحر من ركة دعائي ما تقر به جوده و يحفظ اموالي الغا
 يهم و اردد هم الى اهل البهم سالمين و تسع عن المهمومين و فرج عن المكروبين
 و اكس القارين و امضع الحائسين و اربوا الصاميين و اقرض دين الغارمين و
 رويح العارزين و اشف مرض المسكين و ادخل على الاموات ما تقر به جودهم
 و انصر المظلومين من اولياء آل محمد عليهم السلام و اطفئ نار نار الحافسين اللهم
 و ضاعف لعنتك و ماسك و نكالك و عذابك على الذين كفروا بعملك و حوينا

محققه بنماز صحیح است فان بر چهار نوع است نوع اول در آنچه مختصر و بیکبار است
از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که اراده کند داخل شدن بهشت را از هر
دری که خواسته باشد بگوید هر روز در وقت نماز صبح الحمد لله الذي اذهب الليل
يقدره وجاء بالهار ورحمته خلقا جديدا ونحن في عافية فيه تمته وكرم
وجوده فرحنا العافين والقات كند بجانب راست خود و بگوید حيا كما الله من
كاتبين وشاهدين والقات كند بجانب چپ خود و بگوید كثر رحمكم الله يمين الله
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله و
اشهد ان الشاعة ابنة لايت فيها وان الله بعث من في القوم على ذلك احيى
وعليه اموت وعليه ابعث انشاء الله اقرأ الحمد صلى الله عليه وآله معني
السلام و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر که این دعا را
بعد از نماز صبح بخواند هر حاجتی که طلب نماید برآورده شود و کفایت کرده شود و او
بیم الله و بالله و صلى الله على محمد وآله و اقض امری الى الله ان الله بصير
بالعباد قوفله الله سينات ما مكره الا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
فاسبحنا له ونحسبنا من العترة وكذلك يحيى المؤمنين حسنا الله و بيم الوكيل فاقولوا
بسم الله من الله و فصل لم يستهم سوا ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله ما شاء الله
لا ما شاء الناس ما شاء الله وان كره الناس حسبي الله من المؤمنين حسبي الله
من المخلوقين حسبي الله من المرفوقين حسبي الله من برئ حسبي من من كان
مذك انت لم برئ حسبي حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو ذل العرش العظيم
و بسند معتبر مرویست در ضمن حدیثی که حضرت صادق علیه السلام چون از نماز صبح فارغ
میشد دست مبارک را بر روی سمان بلند میکرد و میگفت اصبحنا واصبح الملك لله الله
انا عبدك و املاكك عبيدك اللهم احفظنا من حيث نخطو ومن حيث لا نخطو اللهم
احرسنا من حيث نحسب ومن حيث لا نحسب من اللهم استرنا بما يغني والعاوية اللهم
ارزقنا العافية و دوام العافية و ارزقنا الشكر على العافية و ذكر كفى الرضيت
روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح و بعد از نماز ظهر بگوید اللهم صل على محمد وآل
محمد و عجل فرجه من رزقنا فإيم الحمد لله ملازم کند این دعا را مرویست که حضرت رسول

خدا

رسول صلى الله عليه وآله و آله چون از نماز صبح فارغ میشدند این دعا را میخواندند اللهم
ميتي يميني و بقرى واجهاتها الوارثين مني و اربي ناري في عذوتي ايضا بتد
معتبر مرویست که بعد از نماز صبح این دعا بخواند اللهم لك الحمد هذا خالصا لدا مع خلوك
و لك الحمد هذا لا مشركي له ذك رضاك و لك الحمد هذا لا امد له ذون ميتينيك و
لك الحمد هذا لا احرآ افايله لا رضاك اللهم لك الحمد و المسدي و انت المستعان اللهم
لك الحمد هذا كما انت هذا الحمد لله بحاميدك كلها على نعماته كلها حتى ينهي الحمد الى
حيث ما يحب ربي و رضى الله به و بسند معتبر مرویست که حضرت رسول بعد از نماز صبح این دعا
مخواندند اللهم اني اعوذ بك من الهم والحزن والعجز والكسل والخيل والنحس و صلي
الذين و غلبة الرجال و بوار الاليم و الغفلة والزلة و الفتور و العسلة و المسكنة
و اعوذ بك من تشعب الاشعب و من قلب لا يخشع و من عين لا تدرع و من دعا لا يثيب
و من صاوة لا تنفع و اعوذ بك من امرأة تشبهني قبل او ان تشبهني و اعوذ بك
من ولد يكون علي ربا و اعوذ بك من مال يكون علي عذرا و اعوذ بك من صا
خد بعة ان راي حسنة و قدما و راي سيئة افشاها اللهم لا تحصل لظالم
علي يدا ولا ميتة نوع دوم در آنچه از سه مرتبه تا بارزده مرتبه باید خواند از رسول خدا
منقولست که چون از نماز صبح فارغ میشدند صد بار بلند میفرمودند که صحابه
میشنیدند و سه مرتبه میگفتند اللهم اصلي لي ببي الذي جعلته لي عظمة بين
سنة مرتبه اللهم اصلي لي دنياي التي جعلت فيها معاشي بسنة مرتبه اللهم
اصلي لي اخيري التي جعلت لي فيها رجي بسنة مرتبه اللهم اني اعوذ بربك
من سخطك و اعوذ بعفوك من يمينك بسنة مرتبه اللهم اني اعوذ بك لا
ما نفع لما اعطيت ولا ما منعت و لا تنفع ذاك منك الحمد دیگر در ضمن
دعای اللهم لك الحمد نوع اول روایت کرده که بعد از نماز صبح بپوشان که
سخن بگوید چهار مرتبه این دعا بخواند الحمد لله ملا الميزان فمنه الميزان و رنة
العرش و منبجان الله ملا الميزان فمنه الميزان و رنة العرش و لا اله الا الله
ملا الميزان و منبجان الله ملا الميزان و رنة العرش و الله اكبر ملا الميزان و منبجان الله
و رنة العرش بس بگوید اسألك مسئلة العبد الذليل ان تصلي على محمد

وَعَدَ بِجَمْعِ مَاءِ الْخَارِ وَعَدَ بِقَطْرِ الْأَمْطَارِ وَوَدَّ فِي الْأَشْجَارِ وَعَدَ فِي الْجُودِ وَعَدَ
 الذُّرَى وَالْحَصَى وَالنَّوَى وَالْمَدَى وَعَدَ بِذَلِكَ كُلِّهِ وَعَدَ بِزَيْدٍ وَبِزَيْدٍ وَبِزَيْدٍ وَبِزَيْدٍ
 وَالْأَرْضِينَ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا تَوْفِيقَهُنَّ إِلَى يَوْمِ
 الْيَوْمِ مِنَ الَّذِينَ أَلْعَنَ إِلَى قَرَارِ أَرْضِكَ السَّابِقَةِ التَّغْلَى وَبَعْدَ حُرُوفِ الْفَاطِ
 أَهْلِيْنَ وَعَدَ بِأَنْفُسِهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ
 وَبِأَنْفُسِهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ
 بِذَلِكَ مَا عَمِلُوا وَيَعْلَمُونَ بِهِ أَوْ بَلَّغَهُمْ أَوْ زَاوُوا أَوْ طَلَّوْا أَوْ فُطِّلُوا أَوْ كَانُوا مِنْهُمْ أَوْ يَكُونُ
 ذَلِكَ إِلَى يَوْمِ الْيَوْمِ وَعَدَ بِزَيْدٍ وَبِزَيْدٍ وَبِزَيْدٍ وَبِزَيْدٍ وَبِزَيْدٍ وَبِزَيْدٍ
 أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً لَا يَعْلَمُهَا وَلَا يَحْصِيهَا غَيْرُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَهْلُ
 ذَلِكَ أَنْتَ وَمُسْتَحَقُّهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ مِنِّي وَمِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ
 الْأَرْضِ وَالْمَعْدِنِ أَنْتَ رَبُّنَا سَعْدُكَ لَا مَعْلُومَ لَكَ بِشَرِّكَ فِي رُبُوبِيَّتِكَ
 لَا مَعْلُومَ لَكَ أَعَانَكَ عَلَى خَلْقِنَا أَنْتَ رَبُّنَا كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْفَالَاوُونَ السَّ
 أَنْتَ تَصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِيَّةِ وَأَنْ تَعْلِي مُحَمَّدًا أَفْضَلَ مَا سَأَلْتُ وَأَفْضَلَ مَا سَأَلْتُ
 لَهُ وَأَفْضَلَ مَا أَنْتَ سَأُولُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْيَوْمِ أَعْبَادُ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَنِي وَدِينِي وَمَا بِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَقَرَابَاتِي وَأَهْلُ
 بَيْتِي وَكُلُّ دِيْنِي يَرْجُو لِي دَخْلًا فِي الْأَيْسَلَامِ أَوْ يَدْخُلَ إِلَى يَوْمِ الْيَوْمِ وَحَرَامَتِي وَ
 خَاصَّتِي وَمَنْ قَلَدَنِي دُعَاءَ أَوْ أَسَدَى إِلَى يَدَا أَوْ رَدَّ غَنِي عَنِّي أَوْ قَالَ فِي خَيْرٍ
 أَوْ أَخَذْتُ عِنْدَهُ يَدًا أَوْ ضَبَعَةً وَجَبْرَانِي وَبُحْرَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَبِأَتَمِّهِ النَّامَةِ الْعَامَّةِ الشَّامِلَةِ الْكَامِلَةِ الظَّاهِرَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمُغْنَى
 الرَّائِيَةِ الشَّرِيعَةِ الْمُبْتَعَةِ الْكَرِيمَةِ الْعَظِيمَةِ الْحَرُورَةِ الْمَكْنُونَةِ الَّتِي لَا يَحَاوِرُ
 بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ وَبِأَمِّ الْكِتَابِ وَخَاتَمِهِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَةٍ شَرِيفَةٍ وَآيَةٍ حَكِيمَةٍ
 وَبِعَمَلٍ وَبِرَحْمَةٍ وَعَوْدَةٍ وَبِرُكَّةٍ وَبِالتَّوْبَةِ وَالْإِحْسَانِ وَالزُّكُوفِ وَالْفَرَقَانِ وَبِصِفَةِ
 إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَهُ اللَّهُ وَكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ اللَّهُ وَكُلِّ نَجْدٍ
 أَقَامَهَا اللَّهُ وَكُلِّ بَرَاءَةٍ أَحْمَرَهَا اللَّهُ وَكُلِّ خَيْرٍ نَارَهُ اللَّهُ وَكُلِّ كَلَامٍ أَهْلَهُ اللَّهُ وَ
 عَظَمَتِهِ أَعْبَدْتُ فِيَّ وَأَسْتَعِذُّ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَيْ شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَخَدَرْتُ بِهِ

أدعائهم

وَمِنْ شَرِّ مَا تَقِي بِهِ الْكُفْرَ وَمِنْ شَرِّ مَقَرِّ الْعَرَبِ وَالْحَصَى وَمِنْ شَرِّ قَعَةِ الْحَرِّ وَالْأَنْ
 وَالشَّاطِطِينَ وَالسَّالِطِينَ وَالْبَلَدِيَّةَ وَجُنُودَهُ وَأَسْبَاحَهُ وَأَتْبَاعَهُ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمِنْ مَا دَهَمَ أَوْ حَسَمَ أَوْ أَلَمَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ غَمٍّ وَمِنْ شَرِّ قَدِيمٍ وَمِنْ شَرِّ زَلَّةٍ
 وَمِنْ شَرِّ مَا حَدَّثَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا تَقِي بِهِ الْأَقْدَارَ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي النَّارِ
 وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْأَمْطَارِ وَالْعُلُوتِ وَالْفُجَارِ وَالْخَارِ وَالْأَنْهَارِ وَمِنْ شَرِّ
 الْفَسَادِ وَالْفَجَارِ وَالْكَفَّارِ وَالنَّحَارِ وَالْحَسَادِ وَالزَّعَادِ وَالْأَشْرَارَ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْأَرْضِ
 وَمِنْ شَرِّ مَا فِي السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي النَّارِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْأَرْضِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي السَّمَاءِ
 رَبِّي خَلَقَ بِنَاصِيئِهِمَا إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ إِنْ تَوَلَّوْا أَفْضَلَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
 تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ مِنَ الْهَمِّ وَالْغَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْخَوْفِ وَالْكَرْبِ
 وَالْحُجْنِ وَالْجَلْدِ وَمِنْ ضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ وَمِنْ غَمٍّ لَا يَنْفَعُ وَبَيْنَ عَيْنٍ لَا تَنْتَفِعُ
 وَمِنْ قَابِ لَا يَجْتَمِعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَمِنْ شَيْءٍ لَا يَجْعُ وَمِنْ حَاطَةِ لَا تَرْدَعُ وَمِنْ بَلَاءٍ
 عَلَى نَكْرٍ وَتَوَدُّ عَلَى خُسْرٍ وَتَوَاحِدَ عَلَى خُسْبٍ وَمِنْمَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ مَا لَمْ يَكُنْ
 الْمَقْرُونُ وَالْأَنْبَاءُ الْمُرْسَلُونَ وَالْأَنْفَاءُ الْمُعْلَنُونَ وَالْظَاهِرُونَ وَالشُّهُدَاءُ وَالْأَصْدِقَاءُ
 وَعِبَادُكَ الْمُتَّقُونَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَعْطِيَنِي مِنْ
 الْحَبْرِ مَا سَأَلُوا وَأَنْ تُعَذِّبَنِي مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنَ الْحَبْرِ كُلِّهِ
 عَلَاجِلِهِ وَآخِلِهِ مَا عَمِلْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْمَلْ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَزَاتِ الشَّاطِطِينَ وَ
 أَعُوذُ بِكَ رَبِّانِي خَيْرُونَ بَيْنَ اللَّهِ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 بِسْمِ اللَّهِ عَلَى بَنِي دِينِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَا بِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَظُنُّ
 رَبِّي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَحْسَنِ وَوَلَدِي وَوَلَدِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى جِبْرِائِيلَ الْمُؤْمِنِينَ وَآخِي
 وَمَنْ قَلَدَنِي دُعَاءَ أَوْ أَخَذْتُ عِنْدَهُ يَدًا أَوْ أَسَدَى إِلَى يَدَا أَوْ رَدَّ غَنِي عَنِّي أَوْ قَالَ فِي خَيْرٍ
 بِسْمِ اللَّهِ عَلَى مَا رَدَّ قِي رَبِّي وَمَا رَدَّ قِي رَبِّي بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَنْ تَوَكَّلْتُ الْعَالِمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ مَلَائِكَتِكَ
 عِبَادُكَ الْمُؤْمِنُونَ أَنْ تَصَلِّاهُمْ بِهِ مِنَ الْحَبْرِ وَأَصْرِفْ عَنِّي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ عِبَادُكَ
 أَنْ تَصْرِفَ عَنْهُمْ مِنَ السُّوءِ وَالرَّذَى وَرِذْيَ مَنْ فَضَّلَكَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَقَوْلُهُ بِالْأَرْحَمِ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الظَّاهِرِينَ الْطَّيِّبِينَ وَعَجِّلِ اللَّهُمَّ

ما سأل

فَرَجَعَهُمْ وَفَرَجَ عَنْ كُلِّ مَثْبُومٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَسَنِ وَآلِهِمَا وَارْزُقْهُمْ فَتْرَهُمْ وَارْزُقْهُمْ فِي آيَاتِهِمْ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفَعِّلْ
 بِكَ عَلَيْهِمْ وَإِنِّي خَشِيَ لَا يَخَافُونَ إِلَهُهُمْ إِلَّا بِكَ خَيْرٌ وَعَلَى مَعَهُمْ وَلَا يَشْعُرُونَ وَتَجِدُهُمْ
 وَعَلَى أَوْلِيَاءِهِمْ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ نَسْتَعِيزُ بِاللَّهِ
 وَبِاللَّهِ وَمِنَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ وَلَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ
 تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَأَوْفَى مِنْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ وَالْحَقُّ إِلَى اللَّهِ أَحَاوِلْ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَنُحْيِي
 الْقِيُومَ عِلْدَ الثُّرَى وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَلْقَ الْكَوْنِ
 لَهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ أَنْزِلْتَ صَاحِبَ كَرَامٍ
 نَزَلَ عَالِي سَابِقِ مَرْوَيْتَ بَابِ زِيَادِي اللَّهُمَّ رَبِّ الْقُورِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ الْكَرْبِيِّ الرَّبِّ
 وَرَبِّ الْجَبَرِ الْمُجَوِّدِ وَمَنْزِلِ الثَّوْبَةِ وَالْأَخْبِلِ وَرَبِّ الْفَلَكِ وَالْمَرْوَةِ وَمَنْزِلِ الزُّبُرِ وَالْقُرْآنِ
 الْعَظِيمِ وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَنْتَ إِلَهٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَإِلَهُ
 مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ فِيمَا عَمْرَكَ وَأَنْتَ خَبِيرٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَخَالِقُ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ
 فِيمَا عَمْرَكَ وَأَنْتَ حَكَمٌ فِي السَّمَاءِ وَحَكَمٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا حَكَمَ فِيمَا عَمْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِقُدْرَتِكَ الْعَظِيمَةِ الْمَشْرِقِ الْمَشْرِقِ وَمَلَائِكَتِكَ الْقُدُمِ بِأَسْمَى بِأَقْوَمِ
 أَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الَّذِي سَمَّوَتْ بِهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ وَبِأَسْمِكَ الَّذِي يَصْلُحُ عَلَيْهِ
 الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ بِأَحْيَا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِأَحْيَا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِأَحْيَا جَمِيعِ الْأَحْيَا
 وَبِأَحْيَا بِأَحْيَا الْمَوْتِ وَبِأَحْيَا بِأَقْوَمِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْ
 مِنْ حَيْثُ أَحْسَبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْسَبُ رِزْقًا وَارْزُقْهُمْ بِأَسْمَاءِ الْأَسْمَاءِ وَأَنْ تَقْرَجَ عَنْ كُلِّ
 نَجْمٍ وَكُلِّ نَجْمٍ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مَا ارْجُوهُ وَأَمْلِكْ لِي كُلَّ شَيْءٍ وَتَرْفَعُ قَلْبِي وَتَرْفَعُ رَأْسِي
 مَخْصَصَةً بوقت صباح است از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مرویست که گفت حضرت
 رسول صلیع فرمود که هر که صبح کند و چهار نعت خدا را یاد کند مستقیم که نعت خدا را
 زایل گردد الحمد لله الذي عرفني نفسه ولم يتركني غيبان الغالب الحمد لله الذي جعلني
 من أمة محمدية الحمد لله الذي جعل رزقي في يده ولم يجعله في أيدي الناس الحمد لله
 الذي ستر ذنوبي ولم يفضني بين الخلق ديكر بسند صحیح از حضرت صادق مرویست
 که حضرت امام زین العابدین به چون صبح میشد فرمودند ابتدای بومی هذا من بعد نسيان

نسياني وَتَجَلَّى لِي سِرُّ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ بِسَ حَضَرْتِ صَادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَمَرَدَ كَمَا بَدَأَ
 دَرَجَتِمْ خَوَالِدِ حَضَرْتِ أَوْفَرَ الْبَصِيرَةِ وَأَنْ رَوَى فَرَاغَ كُنْتُ وَبَيْنَهُمُ اللَّهُ دَرِزُولُ أَنْ نَكُونُ وَدَرِزُولُ
 أَوْ رَأَوْسُ أَيْدِي وَمَا شَاءَ اللَّهُ نَكُونُ دِيكَرِ بَسْمَةِ حَضَرْتِ صَادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَوَيْتَ كَمَا بَدَأَ
 بِغَيْرِ أَنْ يَكُونُ كَرَفَهُ أَنْدُونُ تَهْ أَلَمْ تَأْمُرْ بِمَرْيَمَ سَيِّدَةَ اسْتِ وَاحْضَرْتِ دَرِزُولُ
 دَعَا بِجَوَانِدِ اللَّهِ فِي اسْتِ لَمَّا تَأْمُرْ بِهِ قَالِي وَبَسْمَةِ اسْتِ أَعْلَمُ أَنَّ لَا يُصْبِحُنِي إِلَّا مَا
 كُنْتُ لِي وَبَسْمَةِ اسْتِ لَمَّا تَأْمُرْ بِهِ قَالِي وَبَسْمَةِ اسْتِ أَعْلَمُ أَنَّ لَا يُصْبِحُنِي إِلَّا مَا
 يَأْتِيَوْمُ بِرَحْمَتِكَ اسْتِ لَمَّا تَأْمُرْ بِهِ قَالِي وَبَسْمَةِ اسْتِ أَعْلَمُ أَنَّ لَا يُصْبِحُنِي إِلَّا مَا
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَيْضًا بِسْمَةِ حَضَرْتِ امير المؤمنين مرویست که در صبح ایند عاقلانند
 اللَّهُمَّ إِنِّي وَهَذَا النَّهَارُ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ لَا تَتْلُوَنِي بِهِ وَلَا تَتْلُوَنِي فِي الْقَوْمِ وَلَا
 تَبْرِيَنِي حَرَمًا عَلَى مَعَاصِيكَ وَلَا تَكُونَنَّ لِحَارِمِكَ اللَّهُمَّ أَصْرِفْ عَنِّي الْأَذَى وَالْأَوَارِ
 الْبَلَاءَ وَسَوَاءَ الْقَضَاءِ وَسَمَاءَ الْأَعْدَاءِ وَمَنْظَرَ النُّوْمِ فِي سَفْيٍ وَمَا لِي دِيكَرِ أَرْسَلَانِ بَدَأَ
 رَحْمَتِ اللَّهِ حَضَرْتِ كَمَا مَرِيدَ كَمَا بَعْدَ مَا رَضِجَ سَهْمَتِهِ بِكُونِ الْحَمْدِ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا
 مُبَارَكًا بِهَدَى حَقِّ تَعَالَى هَفَادَ نَوْعِ بِلَا أَرْزَادِ كُنْتُ كَمَا تَعْلَمُ أَنْدُونُ بَسْمَةِ اسْتِ
 از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که در صبح سَهْمَتِهِ بِكُونِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي سَهْمَةً
 وَافِرًا فِي كُلِّ حَسَنَةٍ أَرْزَلْتُمَا مِنْ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَأَصْرِفْ عَنِّي كُلَّ مُصِيبَةٍ
 أَرْزَلْتُمَا مِنْ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَعَافِيَنِي مِنْ طَلَبِ طَامٍ تَقْدِيرِي مِنْ رِزْقِي وَمَا
 فَتَرْتُ لِي مِنْ رِزْقٍ فَسَعُهُ إِلَيَّ فِي سِرِّ مَيْتِكَ وَعَافِيَنِي دِيكَرِ خَوَالِدِ دَعَا بِرُكُودِ رَاكِدِ
 حَفْصَةُ عَلَوِي مَذْكُورَ اسْتِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِأَمْنٍ دَعَى لِسَانِ الصَّبَاحِ بِطَوْنِ
 تَلْعَبُ وَتَسْرُجُ وَتَلْعَبُ اللَّيْلُ الْمُظْلِمُ بِعِيَابِ طَلْعِهِ وَأَنْفَرُ صُنْعِ الْفَلَاحِ الْقَدَارِ فِي مَقَابِرِ رَحْمَتِهِ
 وَتَسْعُجُ صِيَارَ الشَّمْسِ تَوْبَرُ نَاحِيَهُ بِأَمْنٍ دَلَّ عَلَى دَائِهِ بِدَائِهِ وَتَسْرُجُ عَنْ جَوَابِ تَخْلُوقِ
 وَجَلَّ عَنْ مَلَأْمَةٍ كَيْفَانِ تَرِيَانِ مِنْ حَرْبِ مَنْ خَوَالِدِ الطُّلُوعِ وَبَعْدَ عَنْ مَلَأْمَةِ الْعِيُونِ وَتَعْلَمُ
 بِمَا كَانَ قَدْ أَنْ يَكُونَ بِأَمْنٍ أَرْقَدَنِي فِي مَهَادِ أَمْنِهِ وَابْقِصْنِي إِلَى مَا مَخْنِي بِهِ مِنْ مَيْتَةٍ
 إِحْسَانِيهِ وَكَلْتُ أَلْفَ التَّوْحِيدِ بِدِيهِ وَسُلْطَانِيهِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ الدَّلِيلِ فِي اللَّيْلِ
 الْأَلِيلِ وَالْمَالِكِ مِنْ سَبَائِلِ تَجَلَّى الشَّرَفِ الْأَطُولِ وَالنَّاصِعِ الْحَسْبِ فِي دَرُودِ الْكَامِلِ
 الْأَعْيَلِ وَالْثَابِتِ الْقَدِيمِ عَلَى دَعَا لِي فِي الرِّزْقِ الْأَوَّلِ وَعَلَى إِلَهِ الْأَخْيَارِ الْمُصْطَفَيْنِ

وَبَوَّاهِهِ وَالنَّافِقِينَ إِلَىٰ إِرَادَتِهِ وَالْحَافِينَ عَنْهُ وَالْمُسْتَهْدِينَ مِنْ بَدَنِهِ
 اللَّهُمَّ فَإِنْ حَالَ بَنِي وَبَنَاتِهِ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَىٰ عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا
 فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِ مُؤَيَّزٍ ذَا كَفِّي شَاهِدًا مَعِي بِخَيْرِ مَا نَفَيْتُكَ عَنْهُ دَعْوَةَ الدَّاعِي
 فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الطَّلْعَةَ الرَّسِيدَةَ وَالْعُرَّةَ الْحَبِيدَةَ وَاجْعَلْ مَرْحِي
 بِنُظْرَةِ مَنِّي إِلَيْهِ وَجَعَلْ فَرْجَهُ وَأَوْسِعْ مِنْ خَيْرِ مَا سَلَكَ بِجُحَّتِهِ وَانْقِذْ أَمْرَهُ وَ
 اسْتَدْرِجْ أَوْدَهُ وَفَوِّضْهُ وَأَعْمِرْهُ بِخَيْرِ مَا لَدَيْكَ وَأَخِي بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ فَتْلُكَ وَ
 قَوْلُكَ الْحَقُّ فَهَذَا نَسَادِي الْبَرِّ وَالْحَرِّ بِمَا كَسَبْتَ يَدِي النَّاسِ فَأَخْطِرُ اللَّهُمَّ وَلَيْكَ
 وَأَنْ وَلَيْكَ وَأَنْ يَلَيْتَ نَيْتِكَ الْمُسْمَىٰ بِاسْمِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ حَتَّىٰ لَا يَنْظُرَ بَشَرٌ مِنَ النَّاسِ إِلَّا مَرَقَةً وَجِيًّا اللَّهُ بِهِ الْحَقُّ وَبِحَقِّقَتُهُ
 اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ مَقَرًّا لِمَنْ يَطْلُوعُ مِنْ عِبَادِكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَ
 مَجْدِدًا لِمَنْ عَقَلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَمُسْتَدِلًّا بِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَسَيِّدًا
 بِنَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِنْ حَقَائِدِهِ مِنْ بَابِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ
 وَتَرْبِيَّتِكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيَيْهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلَىٰ دَعْوَتِهِ وَارْحَمْ اسْتِغَاثَتَهُ
 مِنْ بَعْدِ الْفَتْحِ كَيْفَ هَذِهِ النِّعْمَةُ عَنْ هَذِهِ الْأَمَةِ بِحُضُورِهِ وَجَعَلْهُ اللَّهُمَّ
 طَلُوعَهُ أَرْهَمَ بَرَقَتَهُ بَعْدَ أَوْرَاقِهِ بِمَا رَحِمْتَكَ بِالْأَرْحَمِ بِرَبِّهِ رَحِمَةً
 بِرَدَائِيهِ رَأْسَ بَرٍّ وَكَوَالِ الْعَجَلِ الْعَجَلِ بِأَمْرٍ لَا يَصَاحِبُ الزَّمَانَ دِكْرًا وَجَعَلْهُ
 دَعَايَ سَاعَاتِ رُؤُوسِ كَرَمَاتِ أَوَّلِ الطَّلُوعِ بِحُضُورِهِ نَاطِلُوعِ أَفْنَانِ كَرَمَاتِ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسُوءِ بَيْتِ اللَّهِ رَبِّ الطَّلُوعِ وَالْفَلَقِ وَالْفَجْرِ وَالشُّقِ
 وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ وَالْقَمَرِ إِذَا اسْتَوَىٰ خَالِقِ الْإِنْسَانِ مِنْ عَلَقٍ أَطَهَّرْتَ قَدْرَكَ
 بِدَبِجِ صَنْعَتِكَ وَخَلَقْتَ عِبَادَكَ لِمَا لَكُنْهُمْ مِنْ عِبَادَتِكَ وَهَدَيْتَهُمْ بِكَرَمِ فَضْلِكَ
 إِلَىٰ سَبِيلِ طَاعَتِكَ وَتَقَرَّرْتَ فِي مَلَكُوتِكَ بِعَظِيمِ السُّلْطَانِ وَتَوَدَّدْتَ إِلَىٰ خَلْقِكَ
 بِعَدِيمِ الْأَجْسَانِ وَتَعَرَّفْتَ لِي بِرَبِّكَ بِحَسْبِ الْأَمْتِيَانِ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ مَنْ فِي التَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ كُلُّ نَوْءٍ مُوقُوفٍ شَانِ اسْتَمَلْتُكَ اللَّهُمَّ مُحَمَّدٌ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ الَّذِي رَأَيْتَ
 الرُّوحَ عَلَىٰ قَلْبِهِ لِيَكُونَ مِنَ الْمُنْدَرِجِينَ بِلِسَانِ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ نِعْمَ الرَّسُولِ وَنِعْمَ الْكَرِيمَةِ الْقَبُولِ الَّذِي قَرَضَتْ لَائِلُهُ

ش

وَلَا يَتَّخِذُ عَلَىٰ الْخَلْقِ وَكَانَ يَدُورُ حَيْثُ دَاخِلُكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَقَدْ جَعَلْتَهُمْ سَيِّدِي
 وَقَدْ بَدَّاهُمْ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيْ جَوَائِجِي أَنْ تَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتُطَهِّرَ قَلْبِي وَتَقْضِيَ عَنِّي وَتَقْضِيَ كَرَمِي
 وَتَبْلِغَنِي مِنْ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ غَايَةَ أَمَلِي وَتَقْضِيَ لِي جَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ فَصَلِّ دَوَائِمَ دُرْدَاهَايَ مُتَرَكَّةً صَبَاحًا وَمَسَاءً أَسْتَ بِكَ نِكَاحًا دَرِيْدًا وَوَقْتُكَ أَدَّ
 وَادَّكَارًا بِسَيِّدِ الرَّسُولِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَطَهَّرَ عَلَيْهِمُ السَّلَامَ مَا نُوْرَكَ بِهِ وَتَحَرَّيْتُ بِكَ وَتَحَرَّيْتُ بِكَ
 بِثَمَانٍ بِحَافِظَتِ بَيْنِ دَوَائِمِ دُرْدَاهَايَ وَخَبَارِ وَارِدَتِهِ بِحَافِظَتِ نِعَالِي بِمَغْفِرَتِهِ
 وَتَسْبِيحِ بِالْعَبْدِ وَالْإِنْبِيَاءِ بِعَبْدِي سَيِّدِي كَرَمًا بِرَبِّهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ بِمَغْفِرَتِهِ وَتَسْبِيحِ
 بِحَمْدِهِ بِكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا بِعَبْدِي سَيِّدِي كَرَمًا بِرَبِّهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ بِمَغْفِرَتِهِ
 أَفْتَابَ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ
 اِنْصَرَفَتْ أَمَامَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ مَقُولْتُ كَرَمَ سَيِّدِي طَهَّرَ اللَّهُ دُرْدَاهَايَ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 بِرَامِدَتِ أَفْتَابِ بَرَكَتِي بِسَيِّدِي وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ وَبِشَرِّهِ
 بِسَيِّدِي بِأَدْنَىٰ دُرْدَاهَايَ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 وَكَوْدَكَ خُودَ رَاغِبِيْنَ بِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 خَافِلِ بِسَيِّدِي مَرْدَمِ رَاغِبِيْنَ بِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 خَدَّكَ كَرَمًا بِرَبِّهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 كَرَمًا بِرَبِّهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 بَعْدَ زَعْدَةِ سَاعَتِهِ كَرَمًا بِرَبِّهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 اِدَّكَارًا بِسَيِّدِي مَرْدَمِ رَاغِبِيْنَ بِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 حَسْبِي وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 اِكْتَفَاكَ نَوْعِ أَوَّلِ الْبَحْرِ بِحَسْبِي وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 مَرْوِيَّتِ كَرَمِي زَانِضًا بِجَدِّهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 بِرَبِّهِ كَرَمِي بِحَسْبِي وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 فَرَمُودَ بِحَسْبِي وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 فَرَمُودَ بِحَسْبِي وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ وَبِأَمْرِهِ
 لَا يَمُوتُ وَتَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَلْكَ لَدُنْكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ شَرِيكَ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ وَكِيلٌ

وما سمعت وما لم استر وما علمت منه وما كان وما هو كائن لله رب
العالمين الحمد لله الذي ذقت بالليل وحاء بالنهار وأنا في غفلة منه وطافته
وفضل عظيم الحمد لله الذي لم يمسكن في الليل والنهار وهو السميع العليم والحمد
لله الذي توج الليل في النهار وتوج النهار في الليل وتخرج الحي من الكبد ويخرج
المني من الحي وهو علم يذات الصديق اللهم بك مضي فيك مضى وبك مجي
بك موت وإليك مقبر وأعوذ بك أن أذل أو أذل أو أضل أو أضل أو
أظلم أو أظلم أو أجهل أو أجهل على يا مضر وقلوب يث قلبي على طاعتك
وطاعة رسولك اللهم لا ترع قلبي بعد ذنوبي وهب لي من لذكرك رحمة
إنك أنت الوهاب يس يكوئ الله عز وجل الليل والنهار خافان من خفيك فلا
تبيلى في الخيرة على معاصيك ولا ركوب لحارمك وأرزقي فيما أحل الله مقبلا
ومعينا مشكوراً ونجاة لن تتوردد بكرة في ربيع الدعوات انصرفت رسول
روايت كرهه كرهه در صبح ونام ايند خايعو الحق تعجزا ملك را بر او موكل كرهه
كه يوم الزبير رو واز بس سر واز غاب راست واز غاب بچ حفظ كند ودر
خدا باشد وهر چند خلاق سعي كند كه با ضرر برساند نوانند بنم الله الرحمن الرحيم
بسم الله خير الأسماء بسم الله رب الأرض والسماء بسم الله الذي لا يضر مع اسمه
شتم ولا ذل لا ينم الله أصبغت وعلى الله توكلت بسم الله على قلبي ونفسي بسم الله
على ديني وعلى بسم الله على أهلي ومالي بسم الله على ما أعطاني ربي
بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شئ في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم
الله الله رب لا أشرك به شيئاً الله أكبر الله أكبر الله أعز وأجل مما أحاط
ولحد من جارك وجعل نساؤك ولا اله غيرك اللهم عايني أعوذ بك من شر
نفسى ومن شر كل سلطان شديداً ومن شر كل شيطان مريد ومن شر كل
خبائث عبيد ومن شر فضاة التواء ومن شر كل دابة أنت آخذ بناصيتها أنت
على خير أحو مستقيم وأنت الله على كل شئ قدير إن وليي الله الذي لا اله الا هو
وهو يتولى الصالحين فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو
رب العرش العظيم نوع يشتما بجه مطولت يصاد ربيع انصرفت ابر المؤمنين

عليه السلام موقوت كه مر كه در صبح ونام و جهل شب جمع براي مرندت و
رخا لا يحواد بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي لا اله الا هو الملك
المبين الحي القيوم الدائم المديد لا وزر ولا خلق من عباده يستنبر الا اول
غيره توصوف والباقي بعد فناء الخلق العظيم الربوبية نور السموات والارض
وما طرقتا وما بينهما يعبر على خلقها فاستغرت الارضون يا ونا دهاقون
الماء ثم على ربنا في السموات العلى الرحمن على العزس استوى له ما في
السموات وما في الارض وما بينهما وما تحت الثرى فانا انشهد بانك انت
الله لا دافع لما وصفت ولا واضع لما رفعت ولا معززين اذ كنت ولا مذل
لن اعزيت ولا مانع لما اعطيت ولا معطي لما منعت وانت الله لا اله الا
انت كنت اذ لم تكن سماء مبنية ولا ارض منجحة ولا شمس مصبغة ولا
ليل مظلم ولا نهار مقبى ولا بحر جى ولا جبل راس ولا نجم سار ولا قمر
مسير ولا ببح تهب ولا سحاب يكسب ولا برق يلمع ولا رعد يهتج ولا
روح يتنفس ولا طائر يطير ولا نار تسوقد ولا ماء يطر د كنت قبل كل شئ
وقد برت على كل شئ وانت دعيت كل شئ واقفرت واعطيت وامت وامت
واضحت وانكيت وعلى العزس استوى قبارك يا الله وتعاليت انت
الله الذي لا اله الا انت الخلاق العليم اترك غالب وعلمك نافذ وكلمك
عزيم ووعدك صادق وقولك حق وحكمك عدل وكلامك قدير و
نور رحمتك واسعة وعقوبك عظيم وفصلك كثير وعطاؤك جليل و
جنتك مبين وامكانك عتيد وجارك عزيز وبأسك شديد ومكرك ملكد
انت يا رب موضع كل سكوى وشاهد كل بحوى وحاضر كل مباله وسهوى
كل حاجة وفرج كل حزن وعين كل فقير وحسن كل حارب وامان كل
خائف حرز الضعفاء كثر الفقراء مفرج الغم معين الصالحين ذلك الله
ربنا لا اله الا هو ينفى من عباده من توكل عليك وانت جبار من لا ذك
وتفرع اليك عصمة من عصمتك من عباده ناصر من انصر بك تغفر
الذنوب لمن استغفرك خبار الجبار عظيم العطاء كبير الكبراء سيد الشادات

ایه هفتم و این سئلتم من خلق السموات والأرض ليقولن الله قل قرآنكم ما نزل
من دونه الله ان ارادني الله يضرب قل من كاشفات خرم او ارادني برحمه
قل من تمسكات رحمته قل حتى الله عليه سوك كل المتوكلون بكنيات
عشرینت که در مجمع البیان از حضرت با عیبه الله الحسین علیه السلام روایت
کرده که در قرآن مجید بیست و یک مرتبه از این نام مذکور است و این نام حفظ
و امان خدا باشد و در آن روز مطلقا مکر و هی با و نرسد اول و دوم و سیم و چهارم و پنجم
نام در این کتاب است و اینها در آیات و احکام در نوع چهارم از تعقیبات مشرکه
هر نمازی که گذشت این چهارم است ان انکم الله الذی خلق السموات و
الأرض فی ستة ايام ثم استوی علی العرش یعنی القیل القیل انما یطالع حنیفا
والنفس و الفکر و الخیر و شراب ما من الا له الخلق و الامر یبارک الله و رب العالمین
اینها دعواتی که بفرموده و حقیقت آنکه لا یحسب المؤمن ان یموت و لا یحسب
فی الارض بعد اصابها و ادعوه خوفا و طمعا ان رحمته الله قريب للمحسین
بسم الله الرحمن الرحیم و الصافات صفات و اجرات و جرات و انوار و کرام
ان الکلم لو احدثت السموات و الارض و ما بینهما و رقت المساریق انما ربنا
اتمما الذی برزقه الکواکب و حفظنا من کل شیطان مارد لا یتعمق
الی الملاء الا علی و یقفون من کل جانب دحووا و لم یجدوا و اصیبت
الا من حطفت الخطفه فاستعربها ثاقب و نه امیر از اخصافات سبحان ربک
ربنا العزیز عما یصفون و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین و سبیل از
سوره الرحمن یا معشر الجن و الانس ان استعظم ان سئلوا من اقطار السموات
و الارض ما تعبدون الا تعبدون الا یسلطان قبا فی الآلهه انکم انکذبان بقرآن
علیکم شواظ من نار و نحاس فلا تعبدون فیما فی الآلهه انکم انکذبان و چهار آیه از
آخر سوره حشر تو انزلنا هذا القرآن علی بخیل لرایه خایه عامه مصدقا من حقیقه
و تلك الامثال یقرنها للناس لعلهم یفکرون هو الله الذی لا اله الا هو عالم
الغیب و الشهاده هو الرحمن الرحیم هو الله الذی لا اله الا هو المملک القدوس
السلام المؤمن المهيمن العزيز المجدد المکرم سبحان الله عما یشرکون هو الله

هو الله الخالق الباری المصور له الانعام الحسنى یسبح له ما فی السموات و
الارض و هو العزيز الحكیم بقا له یسم در آنچه متعلق است بمایهین طلوع شمس و
زوال مشتمل بر چهار فصل است فصل اول در اعمالی که در هر روز باید بخواند
انجامه بوشیدن و منديل بر سر پهن و انکسرت در دست کردن و سر به کشیدن و
در آینه دیدن و شانه کردن و بوی خوش استعمال نمودن و روغن مالیدن و بخور
کردن و کلاب بر روزن و انواع کلمها بوشیدن و صدقه دادن و احکام و احکامیه
متعلقه با آنها و اتبعها به بوشیدن پس موافق احادیث معتبره زینت کردن و جانشین
یا کبره بوشیدن هرگاه از حلال بهم رسد و مناسبت حال و باشد سنت است و بوشیدن
خوشنودی بر کمره کاداست و اگر حق تعالی روزی او را فراخ گرداند و در خوران بخورد
و بوشد و صرف نماید و برادران مؤمن خود بداد و اگر روزی او تنگ شود و غمت
نماید و بجرام و شبهه خود را التودیه نکند و مردان را جامه جری بوشیدن و جانشین
حلا باف حرام است و احوط است که عرفین و کینه و چیزها بیکه عورت را با آن بوشد
بوشیدن هم از حریز نباشد و باز احوط است که اجزای جامه ما باشد بجا فخر بریا
و بهتر است که چیز بیکه با بر لشم مخلوط کنند باید بشیر و یا ریمان یا کنان باشد
و اولی است که بقدره یک یا زیاده باشد و اگر مجموع ناریا بود غیر حریز باشد
بهتر خواهد بود و باید بوشد حیوان مرده نباشد هر چند دباغی کرده باشد یا تر
بین الاضحاب و بوشیدن حیوانی جدید که قابل ترکیب نیست نباشد و در نماز باید که بوشد
و بشیر و مو و شاخ و دندان و سایر اجزای حیوانی که کوشش ایشان حرام است نباشد
و در سمور و سنجاب و خرکه الحال معروفت خلافت و احوط اجتناب است اگر چه
اظهر در سنجاب و خزان است که نماز در آنها جایز است و همور جایز نیست و بهتر آن
که با جامه که در زیران یا در بالا یا بوشیدن باشند نماز نکنند بمادامه بوشیدن
باشد و بهتر است که و فی اطفال غیر بالغ را نیز منع نمایند از بوشیدن طلا باف
و حریز و بهترین جامه با جامه ایست که از پشم یا فله باشد و بعد از آن کنان است و
جامه پشمیه همیشه بوشیدن و لباس خود قرار دادن کراحت دارد اما کاهی برای
قناعت یا رفع سرما بدینست و بهترین آنکه در جامه سفید است و بعد از آن زرد و بعد

از آن سبز و بعد از آن سرخ نیم رنگ و کبود و سرخ بن مکرر است خصوصاً
در نماز و پوشیدن جامه سیاه کرامت شدید دارد در همه حال مگر در سبزه جامه
و عمامه و موزه و اگر عمامه و عمامه سیاه نباشد بهتر است و اما آداب جامه در آنست
و استین جامه را در آن کردن بمرتب که از سر انگشتان بگذرد و جامه را از روی کمر
بر خاک کشیدن مذموم و مکروه است و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نقل
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بازار رفت و سه جامه برای خود خرید بیک
اشرفی پیراهن مرا تا نزد یک بند پا و نعل را تا نیمه ساق و ردای از پیش و تا بستان
و از پس تا پائین تا از کمر بپس است با سمان برداشت و پیوسته جدا می پیوسته بود بر اینست
تا بخانه برگشت و در حدیث معتبر است که حضرت چون جامه می پوشیدند استین را
می کشیدند تا بآخر از انگشتان می گذشت می بردند و باید جامه که از برای تحمل و سبزه
مردم پوشیدند مقبلاً نموده اند در خانه نبوت که زود کهنه شود بلکه در خانه جامه
زبون و بد زنی نبوت چنانچه از حضرت صادق علیه السلام تسبیح منقول است که
ادای سرفراست که جامه از مرون و مرون بکشی شود و جامه که مخصوص زنان است
حرامست مرد از پوشیدن ما سجد و نیم تند و چکن و مقنعه و مچین حرام است
زنان را پوشیدن لباسی که مخصوص مردانست مانند کلاه و قبا و عمامه و مچین
خا بر نیست پوشیدن لباس کافران مانند زنا و کلاه های فرنگی و از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام مرویست که خا بر نیست زیرا که رسول خدا صلی الله علیه و آله لعنت کرد مردان را
که شبیه زنان شوند و زنانی که شبیه مردان شوند و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که در نزد جامه پوشیدن بگوید اللهم اجعل ثوبی بمن و ترکه الله
ارزخی منه شکر نعمته و حسن عبادته و العمل بطاعة الله الذي مر به
ما استتر به عورتی و اتجمل به فی الناس و تسد معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که چون خدای تعالی جامه نو بکسی عطا فرماید باید وضو بپوشد و در رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت سوره حمد و اتره الکربی و قل هو الله احد و اتا از نماز بخواند
پس حمد کند خدا را که عورت را می پوشاند و در میان مردم او را خرمین ساخت و بپوشد
بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس اگر چنین کند در آن جامه عصمت

معتبت خدا کند و بعد از آن هر تادی که در آن جامه است ملکی و کل کرداند که خدا را یکی
یاد کند و برای او استغفار نماید و بر او رحم کند و از رسول خدا منقول است که در نزد
پوشیدن جامه نو میفرمود اللهم الذي كساني ما اوري به عورتی و اتجمل به
فی الناس و در نزد پوشیدن زیر جامه بگوید اللهم استتر عورتی و امین رزقی و اعف
فرجی و لا تجعل للشيطان فی ذلک نصيباً و لا له الى ذلک وصولاً و ضع فی المکاید
و فی حقیقی لا ینکاب تحاریک و باید بعد از پیراهن زیر جامه را بپوشد و ایستاده و در
بسته و رو بپوشد و باید از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که زیر جامه را
نشته بپوشد و ایستاده بپوشد که صورت هلاک و زرداب و غم و ام میشود و از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام مرویست که هرگاه مرد عریان شود شیطان بسوی او نظر میکند
و طمع میکند در آنکه او را بپوشد در او مرد و فرمود سزاوار نیست نزد او که جامه خود را
از آن خود دور کند و روفی که در میان جامه نشته باشد و فرمود چون جامه خود را
از بدن بیرون آورد پس بر آن بگوید تا حیثان نبوتند که اگر نگوید حیثان آنجا
می پوشند تا صبح و از حضرت موسی کاظم علیه السلام سوال کردند که کسی که در پیراهن
داشته باشد سرافراست فرمودند بلکه از برای محافظت جامه این بهتر است بلکه اگر
انست که جامه نگاه داشتی مرا در جای کیف بپوشی و حضرت باقر فرمود ناه کردن
جامه را از جامه است و بیشتر باقی می ماند و فرمود جامه پاکیزه پوشیدن دشمن را
منکوب میکند و از حضرت امیر المؤمنین منقول است که شستن جامه اندوه و غم را برطرف
میکند و موجب قبولی نماز می گردد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگز کربان
جامه را بپوشد زنده و کفن را بپوشد زنده چیزی که برای خانه خود است خود بردارد و بخانه برد
از آنکه این کرد اما جامه بپوشد و کلاه بر سر گذاشتن سنت است غما بپوشیدن و تحت الحاکم
افردن یعنی گردانیدن بدیل تا در تحت خلد خود از حضرت صادق علیه السلام مرویست که
هرگاه جامه بپوشد و نگوید بر زین خط خود و بر سدا بر دردی که دوا می نباشد ملامت نکند
مگر نفس خود را بداند که احادیث در ترغیب و ترهیب تحت الحاکم بسیار است بلکه احادیث
مذهب شیعه است بخلاف اهل سنت که انکار کرده اند با وجود آنکه در کتب خود از حضرت
رسول روایت کرده اند که نهی فرمود از افراط و تفریط و نهی فرمود بلبی حجاج گفته افراط

بسن تمامه است بر سرب کرد ایندن تحت الحنك و خود صالح جملح میهن حدیث
 ذکر کرده و مراد از تلحی که در ایندن غماه است در تحت الحین و الحین دو طرف خانه
 کویند لکن این سنت در زمان ما طرفت شده و شاید مرتین این باشد که تحت الحین
 از جمله محققات مذهب ائمه علیه السلام بوده و بعثت بقیه متروک شده و باقی
 باقی مانده هر چند بقیه نباشد بلکه در نظر عوام و جهال غیر مشخص و قبیح است و الا
 نحن کانی رخصه الله در خلاصه ذکر کرده که سیدم یعنی از احباب ما در ابتدای نعم
 میگردانید غماه را در تحت خنک خود و بعد میگذرد از حقه بقیه و این بد نیست و
 فی الحقیقه عمل بد نیست شد و شیخ شهیدیه گفته غماه را ایستاده بچیدن سنت است
 و در وقت بچیدن این دعا بخواند اللهم نسو فی بیما الایمان و نوحی بیما الکراه
 و قادی جمل الا سلام و لا تخلع ریفه الایمان من عقی و حضرت رسول چند
 قسم کلاه داشتند بر سر میگذاشتند و در کلاه های دراز که بر طله میگویند و در شده
 که بوسیدن آنها زنی یهودان است و علما گفته اند مکروه است و از بعضی احادیث
 ظاهر میشود که پائین کلاه را سنگین و بر گرداندن مکروه است و از حضرت رسول
 معقولست که هرگاه کلاههای ترک دار در میان امت من بسیار شود زنا کردن و در میان
 ایشان شایع گردد اما انکسر بسبب غیر مؤلف است که سنت مؤکد است مردان و
 زنان را انکسر در دست راست کردن و در بعضی احادیث بخبر فرموده اند که در
 دست چپ بکنند اما اگر نقش شریعی یا نکیس شریعی داشته باشد باید بیرون آورد
 در وقت استیلا و حضرت صادق فرمود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود از آنکه
 انکسر را در انگشت شهادت و انگشت میان بکنند و نیز از همان حضرت مؤلف است که
 انکسر را نباید باین انگشت برسانند و در روایتی که انکسر را بر سر انگشتان کردن
 عمل قوم لوط است و در فقه الزامیست که در وقت انکسر دست کردن بگو
 اللهم سب فی بیما الایمان و نوحی بیما الکراه و لخم فی غیر و جعل عاقبتی الی غیر انکسر
 الاکسر و مردان را انکسر طلاء در دست کردن حرام است و انکسر امن و قولاد
 و برنج مردان را و زنان را مکروه است چنانچه در غیر از حضرت صادق علیه السلام
 که انکسر رسول خدا صلی الله علیه و آله بود و معقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

علیه السلام چهار انگشت در دست میگرداند انکسر یا قوت برای شرافت و زینت و در وقت
 برای خیره و یاریش و حدید برای فوش و عقیق برای حر و دفع دشمنان و طلاها و
 ته حدیث معتبر از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام منقولست که انکسر
 یا قوت در دست کیند که بریشانی را از ایل میکند و از حضرت موسی علیه السلام منقولست
 که انکسر در دست کردن موجب سائبست که در آن هیچ دشواری نباشد و پسند
 معتبر از مفصل بن عمر معقولست که گفت روزی خدمت حضرت صادق علیه السلام رفتم
 و انکسر در دست در دست دلم فرمود که ای مفصل این نکیس سیرکار دیده های مردان
 مؤمن و زنان مؤمنه است یا در گرد آلوده در دست است از دیده های ایشان و من دوست
 میدارم برای هر مومن که پنج انگشت در دست داشته باشد یا قوت فاخرین مهر است و
 عقیق و آن خالص تر است برای خدا و برای ما اهل بیت و پیروز و آن چشم را قوه
 میدهد و سینه را کتایش میدهد و قوه دل را زیاد میکند و چون بی کاری رود از آن
 در دست کد پس چون برگردد حاجتش برآورده شده باشد و حدید صینی و از ادب
 نمیدارم که همیشه در دست داشته باشد و لیکن بدیندلم در دست کردن از ادب
 که بدیدن کسی رود و از او ترسد از اهل شر برای آنکه ترس او ساکن شود و حدید صینی را
 دور میگرداند باین سبب و دست میدارم که داشته باشد بچشم آن دربی که در حقیقت
 اشرف خدا ظاهر میباشد که هر که از او در دست کند به نظر کردن بآن خداوند عالم
 زیارتی بخیر یا عمره و نامه عمل او بنویسد که ثواب بواب بعبیران و صالحان باشد و اگر
 خدا رحم نمیکرد بر شیعیان ما هر انبیه هر نکیس از آن بقیست بسیار میرسد و لیکن خدا از آن
 کزده است برای ایشان که توانگران و فقیران ایشان توانند درست کرد آنرا آخر
 بر خصوص بعضی نکیس در احادیث وارد شده که نقش باید کرد این است بر عقیق زرد یا سبز
 لا قوه الا بالله استغفر الله و بر روی دیگرش محمد و علی و بر منزه برای طلب فرزند
 زینت لا قوه الا بالله استغفر الله و بر روی دیگرش خیر النوا و بر روی دیگرش خیر النوا و بر روی دیگرش خیر النوا
 بر اعدا الله المملک و بر طرف دیگرش المملک الله الواحد القهار و بر حدید صینی این سکه را
 نقش باید کرد و در زیر نکیس دو سطر نقش باید کرد در سطر
 اول امنت بالله و کتبه و در سطر دوم اونی و اونی بالله

و در میان آنرا بود حلال و نفی و پوشیدن و زنان و اطفال و بوشانیدن در حدیث صحیح منقول است
که آنحضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که ایاجاز است که پسران
تا بالغ را زین و زین را بپوشانند فرمود که حضرت امام زین العابدین زنان و اطفال خود را
زین و زین را بپوشانید و در حدیث معتبر دیگر از حضرت منقول است که سر حلافت
حضرت رسول و دسته آن از نقره بود و زین آنحضرت سه حلقه نقره در پیش برود
حلقه نقره در عقب است و در حدیث معتبر دیگر فرمود که با کتیبت بر زینت کردن قرآن
و شمیر و اطفال و نقره و در روایت معتبر وارد شده است که جایز است که دندانها بطلا
ببندد که بر بندد و طلا بخشد یا قرقره میگوید که در باب زین و طلا احتوا و اولی آن است که
مردان اجتناب نمایند از بچه در پیش و و صحنه باشد اما سربه کشیدن در حدیث معتبر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که سربه سگ در دهان کشیدن و هنر الهی
میگردد و مگر کارنا محکم باشد و در حدیث دیگر حضرت صادق علیه السلام فرمود که سربه
سگ چشم و الحامیه و سوسوی میزد و یا در و آب ریختن چشم را زایل میکند و در روایت
دیگر فرمود که قوه جماع را زیاده میکند پسندیده و فرمود حضرت صادق علیه السلام که سربه کشیدن
در شب چشم را نفع میرساند و در روایت است و در حدیث معتبر از حضرت ابراهیم
منقول است که مگر سربه کشیدن با یک طاق کشند و اگر چنین نکند با کتیبت و در حدیث
صحیح منقول است که مگر سربه کشیدن حضرت رسول پس از خواب سرید کشیدن در چهار
در دیده راست و سه میل در دیده چپ و در دفعه الرضا مذکور است که چون اراده
بنمایی که سربه کشی میل راست است بکمر و در سربه و آن زن و بگوینیم الله و خوب
میل را در چشم کشی بگو الله تو زنجیری و اجعل من نور انصیر به حلقك و اهدني
الى طريق الحق و آتني مني الى سبيل الرشاد الله تو زنجیری و آتني و اجر بی
و پاره از آداب سربه کشیدن و در عایش در عمل وقت خواب خواهر امدان را نظر کردن در
اینکه بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که رسول خدا را فرمود که خدا
حالمیان و لبت بگرداند بهشت را برای جوانی که بسیار نظر کند در اینینه و حمد خدا
بسیار گوید بر اینکه خدا او را مضمونه نیکو آفرید و او را معنوب نکرد اینده است و بقیه
الرضا و غیر آن مذکور است که چون خواهی که در اینینه نظر کنی اینینه را بدست چپ

چپ بگیر و بگو بسم الله پس در آن نظر کنی دست راست را بر پیش بگذار و بر روی دست
خود را دست بگیر و در اینینه نظر کن و بگو الحمد لله الذي خلقني بشرا سويا و زانبي
و لم يثبتني و فصلني على كثير من خلقه و من علي بالاسلام و رخصه لي دينيا
پس اینینه را از دست بگذار و بگو اللهم لا تغير ما بيننا من نعمك و اجعلنا لانتك
من التاكرين و لا لانتك من التاكرين و در روایت دیگر منقول است که حضرت رسول
حضرت ابراهیم علیه السلام فرمود که با علی چون در اینینه نظر کنی بگو اللهم
كأخست خاتمي فحسن خلقي و رزقي اما تارة تترك اذاب و ادعيتان و بفضل
بجز از مقامه اولی گذشت تا بوی خوش در حدیث معتبر از حضرت امام جعفر صادق
منقول است که چون آدم و حوا از بهشت برین امدن حضرت آدم بر کوه صفا قرار داشت
و حضرت حوا بر کوه مرو و حضرت حوا چون در بهشت از بوی خوش اجا کیسوی خود را
شانه کرده بود و بسته بود چون برین آمد گفت چه امید داشته باشم از مشای
که در بهشت کرده ام و حال آنکه الحال خدا از من در چشم است پس کیسوی خود را
گوده پس از بوی خوش که در کیسوی آن بود فرو ریخت و باد مشرق و مغرب برد
اکثر از این هند ریخت باین سبب اکثر بوهای خوش در هند میرسد و بداند حضرت
صادق علیه السلام مرویت است که بوی خوش دل را قوی میکند و قوت جماع می آید
در حدیث صحیح از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که بوی خوش را اخلاق
بغیر آن است باید که هر روز استعمال شود و اگر نادر نیاید یکروز در میان و اگر نادر
نیاید هر جمعه و ترکان نباید کرد و سنت مؤکد است و فضیلت بسیار دارد و آن
حضرت محمد مرویت است که انچه در طب صرف نمود لعلاف نباشد و از ابو عبد الله
منقول است که بغیر انچه در طب صرف میفرمود بیشتر بود از انچه در طعام صرف میکرد
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در اول روز بوی خوش بخورد مال
ناشب عقلش با او باشد و حضرت رسول فرموده که بوی خوش زنان باید که بر
ظاهر باشد و بوی خوشی و بوی خوش مردان بر عکس و در حدیث دیگر منقول است که
حضرت رسول در نیکو بوی خوش و شیرین می که برای آنحضرت می آوردند و آنحضرت
امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که بوی خوش مشک و غیر و عود و غیر آن

و در حدیث صحیح منقولست که علی بن جعفر از حضرت امام موسی سوال کرد که ایستاد
در روغن که بر کوفه مانده داخل می توان کرد فرمود که من می کنم و با کی است و احادیث
در باب خلوق وارد شده و آن بوی خوشی بوده که از چندین چیز میساختند که یک جزو
زعفران است و در اجناسی از مداومت خلوق وارد شده و ملا محمد باقر گفته اند
این نه تنها برای آن باشد که رنگش بسیار در بدن مانده و در حدیث دیگر منقول است
که حضرت علی بن الحسین علیه السلام شبی از خانه بیرون آمدند و جبهه خری و عیای ح
پوشیده بودند و در سجده بر بغایه خود سحر کرده بودند پس بدیدند در این شب با آن
هیئت از برای چهر بیرون آمدند و فرمودند بخوانم عبادت الهی کنم و خوراک خدا را بخورم
تمام یعنی برای عبادت ذیبت و بوی خوش کردن سست است اما روغن مانده است
از حضرت ابراهیم علیه السلام منقولست که روغن مانده است بشیر از زم می کند و
دماغ را قوت میدهد و بخاری بسیار در بدن انسان می کند و خوشونت جلد را بر طرف
می کند و بدخالی را بکشد و روغن زایل می سازد و در روز افزونی می گرداند و از حضرت صادق
منقولست که چون روغن را بکف دست بریزی بگو **اللهم انی اسئلك الرزق والزینة**
والحسنة واعوذ بک من التبر والتفان والمفیت پس گفت اگر با لای سر بگذارد و اگر
استاد آن بر روغن مانده است و در چند حدیث نهی وارد شده است از مداومت بر روغن
مانده در درازن و در روغن است که ماهی بکشد و در روغن دیگر گفته اند که بکشد
یاد و مرتبه امتاز آن را هر روز بر بدن بدینست و از عصبه منقولست که شخصی افتاد
و دماغش افت رسیده بود حضرت صادق علیه السلام فرمود روغن بنفشه در
دماغ بچکاند چنان کردند شفا یافت بعد از آن فرمود که ای عصبه روغن بنفشه در سر
گرم است و در تابستان سرد است و برای سبب آن مازم است و برای دشمنان ما
خساست اگر مردم فضیلت آن را بداندند مزایه یک و قنبر آن قیمتش یک اشرفی شود
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که نکور روغن است روغن بان و در حدیث
دیگر منقول است که شخصی بان حضرت سکایت کرد از زکاتانی که در دست و پایش
هم رسیده بود فرمود که بنفشه را بکوب و روغن بان بر آن بریز و بر ناف خود بگذارد یا روغن
دناف بر آن شخص بکشد آن کار کرد و آن از آزار او بر طرف شد و بسند معتبر

معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که روغن بان بر خود بمالد و در پیش روی
شیطان بخوابد بقدرت الهی با و منور شود و در حدیث دیگر آمده است از
هر دو روغن و در روایت دیگر از حضرت رسول صلعم منقولست که در روغن زیت
منافع بسیار است و در آن شفا از هفتاد درد است و منقولست که حضرت رسول
بعثت ابراهیم علیه السلام فرمود که یا علی روغن بخور و بر بدن بمال که هر که بخورد
و بمالد شیطان ناچهار روز نزدیک و بناید و در بعضی اخبار وارد شده است که
روغن کل خیری روغن لطیفی است و در حدیث مؤلف منقولست که حضرت رسول
در وقتی که صداع ابتلا را عارض میشد روغن بجز در بینی می چکانیدند اما بخور کردن
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سر او را است مرد را که گاه قادر باشد بخانه
خود را بدو دوشو شود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که عود خالص
بوش در بدن ناچهار روز می ماند و در حدیث دیگر است که حضرت امام رضا علیه
با عود هندی خالص بخور می کردند و بعد از آن کلاب و مسک بر خود می مالیدند و
در روایت دیگر وارد شده است که حضرت رسول بعد از نماز بخور می کردند و در
روایت دیگر است که در وقت بخور کردن می دعا می خواند **اللهم انی اسئلك الجنة**
والصالحات اللهم طیب عرقی و زک روحمی و احسن منقلباً و اجعل النعمی زاداً
والجنة معاداً و لا یفرق بیننا و بین عافیة و کرامتک انما علی کل شیء
در روایتی در وقت بخور و بوی خوش کردن این دعا بخواند **اللهم رب العالمین اللهم**
امنعنی مما اذقنی و لا تسلبنی ما خولتنی و اجعل ذلک رحمة لی و لا تجعله
ذلاً علیّ اللهم طیب ذرعی بین خلقک کما طیبت بشری و تسوای فی فضل عبادک
عندی تا کلاب در روزن و انواع کلاب بوسیدن از حضرت رسول منقولست که
کلاب بر روزن آب روزیاد می کند و بریشانی بر طرف می سازد و در حدیث دیگر
فرمود هر که کلاب بر بدن او در آن روز بدخالی و بریشانی با و رسد و چون کلاب
بر او دستها بمالد و خدا بکند و صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و در روایت دیگر
منقولست که چون آن حضرت را معراج بردند زمین از رفتن آن حضرت محزون شد
و باین سبب گریه در آن روید و چون برگشتند زمین شاد شد و کل سرخ در آن روید

پس کسی که خواهد که بوی حضرت معتر است تمام نماید کل سرخ را بگوید و در روایت
دیگر از طرف عامه از آن حضرت وارد شده است که کل سرخ از عرفین رویدد
شب مزاج و کل سفید از عرف جزیل و کل زرد از عرف براق و در روایتی وارد شده است
که بوییدن زکس و دروغش را نماید و کل سفید بسیار دارد و حضرت رسول هم فرمود که
نیکو کلیست مرد نکوس و در زبر عرش می روید و این باعث عیای چشم است و در روایت
دیگر است که بسیار بویید مرد نکوس را که قوت شامه را می افزاید از حضرت مولا
منقول است که کل میت و یک نوع دارد و سید و بهترین هر مورد است و در حدیث
معتبر از حضرت رسول منقول است که هرگاه کلی بنماید بویید و در روایتی
خود بگذارد که آن از بهشت است و در ضمن حدیث معتبر است که هر که کلی را
بگیرد و بویید و برید عیای خود بگذارد پس بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد هنوز
بر زمین نگذاشته که گناهانش از زمین شود و از حضرت امام علی بن حکیم السلام
منقول است که هر که کلی را بویید و بریدها گذاشته صلوات بر محمد و آل او فرستد
حق تعالی برای او از حساسات بقدر یک بیابان طالع که در میان مکه و عراق
کنیده است بگوید و از گناهان او بقدر یک بیابان بخوناید اما صدقه دادن
صاحب کلی از حضرت نبوی روایت کرده که آن حضرت فرمود در هیچ گاه صدقه ندهد
در غایت کند در آن بدرستی که بلاخوازی کند از آن بیضا صاحب کلی از آن حضرت
روایت کرده که فرمود صدقه ندهد در هیچ گاه و رغبت کند در آن پس بیت سونی که
مصدق کند صدقه که اراده آن بخوازد خداست تا آنکه دفع کند از او بسبب آن صدقه
شتر آنچه فرود می آید از آسمان بسوی زمین در آن روز مگر آنکه نگاه دارد و از خدا آن
شتر آنچه فرود می آید در آن روز فصل و نیم در آن حیم مخصوصه بساعات روز است
بدانکه علماء و منزه که عبارت از طلوع صبح است تا غروب آفتاب بدوازده ساعت
قسمت کرده اند و هر ساعتی را منسوب به امامی از ائمه اثنی عشر ساخته اند و در خاتمی در
هر ساعت قرار داده اند که مشتمل بر نوسل بان امام خاتم مقام است ساعت اول
از طلوع فجر است تا طلوع آفتاب منسوب به حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است
و دعاي آن در خمس اعمال از وقت ذکر کردیم ساعت دوم که از ابتدای طلوع آفتاب است

آفتاب است تا آنکه زردی او بر طرف شود و تقریباً بقدر یک نره بلند شود و تعلق بحسن
بن حلی دارد و دعاي آن این است اللهم تعالیا خالق السموات والأرض ومالك
السموات والأرض ومقدر الأبرام والمقنن ومن لا يحب المصطر إذا دطاء و
يكثف السوء وجعل عباده خلافت الأرض بما ملك يا حيا يا واحد يا قهار يا
عزير يا غفار يا من لا تدركه الأبصار وهو يدرك الأبصار يا من لا يموت
خشيته الأحياء ولا يفتقر خوف الأحياء يا كريم يا ذا الجلال والإكرام يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام يا من ينزل الروح من أمره على من يشاء من عباده ليسد ذنوبهم
الثلاثين كبرت نعمتك علي وصغرت جنتها سكري ودام غناك عني وعظم اليك
فقري سألک با طایم سیری و جهری یا من لا یقید سواہ علی کف جری ان یقنی
علی محمد و آل محمد و یجعلک علی الأبرار و الفجار و علی اهل بیتہ الطاهیرین
و انوسل الیک بالانزع الطین جلا و بالایام الرزق الحسن المقبول ثم انقصد
استغفرت من الذنوب و قد نمت امامی و بین یدي حواجی ان تربی من ذلک
علما و تقب لی حکما و جبر کرمی و تشرح بالفتوی صدی و ترحمی اذا قطع
من الدنيا آثری و تذکری اذا الی فی ذری برحمتک یا ارحم الراحمین ساعتیم که
از وقت بر طرف شدن زردی آفتاب است تا بلند شدن آن یعنی وقت جاست بخیر
سند انهدا هم منسوب است و دعاي آن این است اللهم و رب الآبواب و مسبب
الأسباب و مالك الرقاب و مسخر الغاب و مهمل الصعاب يا حليم يا قهار يا
كريم يا وقار يا منفتح الأبواب يا من حيث ما دعي آفات يا من ليس له خاب
ولا أبواب يا من ليس له خبا فقل لا باب يا من لا يرعى عليه ستر ولا يغرب
دونه حجائب يا من يردق من تشاء يعبر حساب يا غافر الذنب و قابل التوب سدد
الغفاب قل هو الله ربی لا اله الا هو توكلت و اليه متاب اللهم انقطع الرجاء
الا من فضلك و خاب الا مل الا من كريمك فاستسلك محمد رسولك و بعلي بن ابي
طالب صديقك و بالحسن بن علي الامام اتقي الذي اشترى نفسه ابغاة من صلب
و جاء هذا لنا كيش عن طاعتك فقلوا سابعنا طاعتنا و هنا اخر مده تقبوا و هذا
و حملوا راسه في الافاق و احاوله محل اهل العناد و اتفقوا اللهم صل علی محمد

وَاللهُ وَجَدَ عَلَى النَّاسِ عَلَيْهِمْ غُزَيَاتٍ لَعْنَتِكَ وَانْفِاطِمْكَ وَمُرِيدَاتٍ تَحْتَ طَلْقِكَ
لَكَ الْكَافِرُ فِي اسْتِغْفَارِكَ وَاللهُ وَاسْتِغْفَارُكَ بِكَ الْكَافِرُ الْكَافِرُ الْكَافِرُ
بَيْنَ بَدْنِ الْكَافِرِ الْكَافِرِ الْكَافِرِ الْكَافِرِ الْكَافِرِ الْكَافِرِ الْكَافِرِ الْكَافِرِ
فِي إِحْسَانِكَ وَقَوْلِكَ وَلَا تَهْلِكْ لَيْسَ لَكَ مَسْذُولٌ عَلَى مَنْ جَعَلْتَ وَلَا تَعْرِضْ عَنَّا
طَوْلِكَ وَبِعَلِّكَ وَوَقَفِي مَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ وَأَخْبِرْ عَمَّا بَيْنَا عِدِّي وَعَدِي وَأَعْلِي
لَيْسَ أَفْضَلَ مِمَّا أَرْجُو وَأَلْفِي مِنْ أَفْشَرِ مَا أَحْذَرُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

فصل سیم در ادعیه هر روز که مخصوص بیاعثی نیست بلکه در تمام روز میتوان
خواند مشتمل بر پنج نوع دفع اول آنچرخ بیکار باد بخواند بشد معتبر از حضرت صادق
مرویت که اگر مومنی در یک روز چهل کلاه کبره کرده باشد پس از روی بدار
و بیجا بی این استغفار بخواند خدا کناهان او را بپا مرزد استغفر الله الذي لا
إله إلا هو الحي القيوم يدبغ السموات والأرض ذوالجلال والإكرام وأسئله أن
يتوب علي مرويت که حضرت رسول فرمود که هر که خواهد که او را زیاده از حجاب
در ملائکه آفتاب گویند پس هر روز این دعا را بخواند و اگر حاجتی داشته باشد بر او
شود و اگر دشمنی داشته باشد بر او غالب گردد و اگر فرصتی داشته باشد از آن کرد
شود و اگر همتی و عتی داشته باشد زایل گردد و امیدوار هفت آسمان بالا رود
تا در لوح محفوظ برای او نوشته شود دعا اینست سبحان الله كما ينبغي لله والحمد
لله كما ينبغي لله ولا إله إلا الله كما ينبغي لله والله أكبر كما ينبغي لله ولا حول
ولا قوة إلا بالله وصلى الله على محمد النبي وعلى أهل بيته وجميع المرسلين
والتابعين حتى يرضى الله أيضا روايت شده است که بیست است که هر روز این دعا را
بخواند الله هم این استغفار بخواند و جبهه اش مشرف الحی انما فی الکرم و استغفار
بنور و جبهه اش مشرف به السموات و انکسفت به الظلمات و
صلی علیه امر الاولین و الاخرین ان تصلي على محمد وآله وان تصلي على سائر خلقه
و ایضا از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روايت شده که هر که هر روز این دعا را بخواند
امور دنیا و آخرت او کفایت کند بسم الله حسبي الله توكلت على الله اللهم اني است
خير امور بي كما هو أعوذ بك من جري القضا و عذاب الآخرة أيضا مرويت که هر که در
عرض یکسال هر روز یک مرتبه این دعا بخواند نبرد ناچای خود را در بهشت نبرد سبحان
الذائم القائم سبحان القائم الذائم سبحان الواحد الأحد سبحان الفرد القدوس سبحان
الحی القيوم سبحان الله و تحمده سبحان الحی الذي لا يموت سبحان المليك القدوس
سبحان ذي الجلال والإكرام سبحان العلي الأعلى سبحان الله و تعالی و جبرته
انوار ابدی او رده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هر روز بخواند الله اعظم في ما
انت اعلم به متى فان عدت تعد علي بما أعفرت الله اعظم اعفرتي ما رأيت به علي

فَنَسِيَ وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عِنْدِي وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَنْتُ بِكَ وَلَكُلِّ نَفْسٍ فَتَى
 اللَّهُ لِيُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِهَا وَكَفَّاهُ سَقَاتٍ الْكَلْبَاطِ وَكَفَّاهُ الْجَنَانِ وَكَفَّاهُ
 الْيَأْسَ إِنَّمَا أَزْكَرْتُكَ مَرُوبِيتَ اللَّهِ فَصْنُ وَخِي بِالْيَأْسِ وَلَا يَبْدُلُ جَاهِي إِلَّا
 فَاسْتَرْزِقْ مَا لِي بِرِزْقِكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ بِرِزْقِكَ وَأَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ عَظَائِي وَ
 أَقْنِ يَدِي مِنْ مَنَعَتِي وَأَنْتَ مِنْ قَرَارِ ذَلِكَ كُلِّهِ وَبِئْسَ الْأَخْطَاءُ وَالْمَنَعُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ نَوْعٌ دِيمٌ أَزَادَ عِبْرَةً مِنْ أُخْرَى مِنْهُنَّ بَارِئًا فَصَادَقَ بَارِئًا بِكَرَادِ بَارِئٍ كَرَادِ
 الْحَمْدُ لِسَيِّدِ الْجَمْعِ الْأَخْضَرِ صَادَقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرِيدَ كِهْ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ
 بِكَوَيْدِ اسْتَدْلَ اللَّهُ الْحَقَّ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ أَنْ يَرْجُمَ كَوَيْدَ خَدَّيَا أَوْ أَمْرًا مِنْ بَابِهِ
 أَيْضًا بِسَمْعِ الْأَخْضَرِ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ كَوَيْدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ
 نَفْسٍ كَانَتْ أَوْ هِيَ كَانَتْ أَوْ أَدَاءُ سَكْرَتِ كَدُوسَةٍ أَيْدِ كَرْدَةٍ بِاسْتَدْلَ الْأَنْ
 حَضَرْتُ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرِيدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ عَالِمُ الْأَسْمَاءِ سَوْرِدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ
 مَبْنُودَ حَسْبِي اللَّهُ ذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَيْضًا
 الْأَخْضَرُ رَوَايَتُ سَدَّ كِهْ مَرِيدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ عَالِمُ الْأَسْمَاءِ سَوْرِدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ
 حَسْبُ بَرَايَ أَوْ بُولِيدِ وَجْهِ مَرِيدَ كَرْدَةٍ أَوْ مَحْكَدِ وَجْهِ مَرِيدَ كَرْدَةٍ وَجْهِ مَرِيدَ كَرْدَةٍ
 بَرَايَ وَبُولِيدِ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ
 نَشُودِ أَوْ بُولِيدِ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ
 قَرَارِ الْأَخْضَرِ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 أَيْضًا الْأَخْضَرُ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرِيدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ كَوَيْدِ بَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْأَخْضَرُ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ
 مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ مَرِيدَ كَرْدَةٍ
 فَالْجُودُ بَارِئًا فَصَادَقَ بَارِئًا بِكَرَادِ بَارِئٍ كَرَادِ بَارِئٍ كَرَادِ بَارِئٍ كَرَادِ بَارِئٍ
 الْأَخْضَرُ رَوَايَتُ سَدَّ كِهْ مَرِيدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ عَالِمُ الْأَسْمَاءِ سَوْرِدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ
 بِبَارِئٍ دَوَاوِمِ الْأَسْمَاءِ سَوْرِدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ بِبَارِئٍ دَوَاوِمِ الْأَسْمَاءِ
 سَيِّطَانِ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ

أَعَدَدْتُ لِكُلِّ مَوْلٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلِكُلِّ فِيمَ وَنَحْمُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلِكُلِّ نَفْسٍ فَتَى
 وَلِكُلِّ رَجُلٍ أَلْتَكْرِمُ لَهُ وَلِكُلِّ عَجُوبَةٍ سَخَّانِ اللَّهُ وَلِكُلِّ دَنِيٍّ سَتَغْفِرُ اللَّهُ وَ
 لِكُلِّ مَصِيبَةٍ أَنَا لِلَّهِ وَأَنَا لِلَّهِ رَاجِعُونَ وَلِكُلِّ مَبْنُودٍ حَسْبِي اللَّهُ وَلِكُلِّ قَضَاءٍ
 وَقَدِيرٍ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلِكُلِّ عَدُوٍّ وَاصْتَمْتُ بِاللَّهِ وَلِكُلِّ طَاعَةٍ وَمَعْصِيَةٍ لَاحِقَةٍ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ دِكْرُ الْأَخْضَرِ صَادَقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرِيدَ
 رَسُولِ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ مَرِيدَ كَوَيْدِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَتَقْدِيرًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِيُونِيَّةٌ وَرَاقِحُ تَعَالَى رُوبِ حَسْبُ خُودِ
 أَزَادَ كَرْدَ دَانِ الْأَخْلَاقِ مَبْنُودِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ
 مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ مَرِيدَ مَرِيدَ كَوَيْدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 حَقِّ تَعَالَى بَعْدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ مَرِيدَ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ
 عَالِمِ نَوَيْدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ بِبَارِئٍ دَوَاوِمِ الْأَسْمَاءِ سَوْرِدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ
 بِسَمْعِ الْأَخْضَرِ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرِيدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ عَالِمُ الْأَسْمَاءِ سَوْرِدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ
 اسْتَغْفِرُ اللَّهُ وَكَفَّاهُ مَرِيدَ مَرِيدَ مَرِيدَ مَرِيدَ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ
 صَادَقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرِيدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ كَوَيْدِ لَاحِقَةٍ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ حَقِّ تَعَالَى مَبْنُودِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ
 مَرِيدَ مَرِيدَ مَرِيدَ مَرِيدَ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ
 بِكَوَيْدِ سَخَّانِ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ حَقِّ تَعَالَى بَدَلِشَ بَرَاءَتِشَ
 حَرَامِ كَرْدَ دَانِ الْأَخْضَرِ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرِيدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ
 مَرِيدَ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ
 رُوبِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ بِبَارِئٍ دَوَاوِمِ الْأَسْمَاءِ سَوْرِدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ
 بِسَمْعِ الْأَخْضَرِ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرِيدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ عَالِمُ الْأَسْمَاءِ سَوْرِدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ
 سَيِّطَانِ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ
 الْأَخْضَرُ مَرُوبِيتَ كِهْ مَرِيدَ مَرُورِ مَرِيدَ مَرِيدَ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ كَرْدَ دَانِ
 حَلِيقَةُ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ بِبَارِئٍ دَوَاوِمِ الْأَسْمَاءِ سَوْرِدِ بَابِ الْأَخْضَرِ وَكَفَّاهُ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بَدَلِشَ بَرَاءَتِشَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ وَتَكْرُمَايَ

اشامیدن نباشد بلکه باید منظور او قوت عبادت باشد چنانکه مذکور شد
و باید آنقدر صرف کند که نسبت بحال و اسراف نباشد که خدا سر وین را دوست
بمی دارد اما ظروف کل و شرب و سایر استعمالات و آنچه می ران و ارد مثل پنب
خوردن و اشامیدن از ظروف طلا و نقره جایز نیست و در استعمال غیر از کل و
خلاف است و لحاظ احتیاط است و هم چنین در آنکه داشتن برای زینت احوط احتیاط
و بعضی گفته اند که طعامی را که در ظرف طلا و نقره کند حرام میشود اگر چه طعام را
در جای دیگر کنند و اگر چه در لیلی ندارد اما احوط احتیاط است و جمعی باطل می دانند
و ضوئی را که در ظرف طلا یا نقره بسازند و در میان دسترسه داند و غیره و سبیل
و قندیلها که هر دو طرفش کشوده باشد که در مشاهد مشرفه می آویزند و ظرف مصحف و
دعا و اینها را نقره و طلا کردن بلکه جوی فی را نقره کردن خلاف است و احوط در هر
احتیاط است اگر چه موت اینها بر غیر ثابت نیست و در تعلیکی فلان که از نقره و
طلا باشد احتیاط بیشتر باید کرد و مکروه است از نقره کوب و طلا کوب چیزی خوردن
و اشامیدن و اگر خورد بهتر آن است که دهان را موضع نقره و طلا نرساند و استغفر
میان فلان از آن است که جایز نیست استعمال پوست مکر پوست حیوانی که در طحال
جوده پاک باشد و از این عنوان و شروع کشته باشند یا از دست مسلمان گرفته باشد
و حرام است استعمال پوست حیوان مکره و هم چنین پوستی که یافته باشند اگر چه
کمان باشد که از دست مسلمان افتاده است مثل کفش در میج و مسلمانان بعضی گفته اند
که جایز است استعمال تینه در عملی که مشروط به طهارت نباشد مثل آب برزاعت و
حیوانات دادن و امثال اینها و این قول قویست و احوط احتیاط است و هم چنین بعضی
جایز دانسته اند استعمال پوستی را که طی بهم برسد که از مسلمانان کشته را از دست
مسلمانان افتاده است و طحالی از قوتی نیست و احوط احتیاط است و پوست حیوان
طاهر که گوشت آن بخورند و قابل تزکیه باشد استعمال می توان کرد اما پیش از
دباغی مکرر و هفت استعمال آن و ظرفی که شراب در آن کرده باشند مر جید
بخاست در آن نفوذ نکند مثل سینه و مس بشن پاک می شود و هم چنین مر جید
کاشی سته باشد و منفذی نداشته باشد که شراب در جرم آن جا کند و در مثل سبوس

سبوس و کدو و تخم بیکاسنی و امثال اینها خلاف است و اشهر آنست که باب کشیدن
پاک میشود خصوصا وقتی که انگیزد زاب بگذارد که آب در آن نفوذ کند و اگر
شراب در آن نماند و لحوط احتیاط است و در حدیث معتبر دیگر فرمود که اگر امت
دارد خوردن چیزی را که در سقایی که از مضرا و زندقه باشد و حضرت امام محمد ثانی
که طعام تناول فرمودند در میان کاسه سیاهی که در میان آن بزرگ زرد سوره
قل هو الله احد نقش کرده بودند اما فضیلت آن و سبوق و کوس و روشن و سایر
انچه از حیوانات حاصل میشود و شیرینها و بعضی حبوب و میوهها و سبزیها و ادویهها
اغذیه انسان که از ذوائیه ابعدا باشد و مضرا و نباتات و حیوانات و در شبیه
شدن غذا به معتدی در بدن انسانی ناجار است که طبیعت در نبات مفتیم
فعل کند و تحلیل و استحال و تفریق و عقد و تغذیه و تشبیه و ادخال در حیوان خلج
بهمه افعال نیست چقدر در شرح فعل کافیت تفریق و عقد و تشبیه و
ادخال و در شرح خلج تحلیل و استحال و تشبیه و در شرح خلج بدو فعل است
که تشبیه و ادخال باشد پس در غذاها کوسن مقدم است بر هر چه در سقایی که در
دو فعل نباید و در نباتات نان کدم از حضرت صادق علیه السلام مرویست که نان
کرامی دارد عرض کرد که اگر ای امین نان کدام است فرمود چون نان حاضر
شود انتظار چیز دیگر مکنید و از حضرت صادق علیه السلام کسند صحیح نقل است
که نان را در زیر کاسه مگذارید لیسنا بسند صحیح از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست
که حضرت رسول فرمود که کردهای نان کوسن کنید که با هر کردی برکتی است
و در چند حدیث معتبر منقولست که نان را بر سر عجمان از کارد مبرید و لیکن نیست
بشکند و در حدیث صحیح معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که فضیلت نان
جو بر نان کدم ما است اما اصل است بر سایر مردم و هیچ مغیری نیست مگر آنکه
دعا کرده است برای خوردن نان یا اشجو و برکت فرستاده است بر او و داخل هیچ
شکلی نمی شود مگر آنکه هر دردی که در آن هست بیرون می کشد و نان جو قوت مغیر آن
و طعام نیکو کاران است و حق تعالی آنرا در اندیشه قوت مغیر آن را مکرر آن جو فرموده که
داخل شکم صاحب برکت می شود چنانکه نافع تر از نان برنج باشد و در روایت دیگر

از حضرت صادق علیه السلام منقولست که برای صاحب امفالان برنج نیکوست
 و همچنین برای صاحب دل درد ها از بدن می کشد در مکارم الاخلاق از حضرت
 ابی عبد الله علیه السلام منقولست که نیست در کافور و زعفران و کافور و زعفران و کافور و زعفران
 فایده دهنده تر است در سردی و در حدیث صحیح حضرت امام رضا علیه السلام فرمود نیکو خوردن کافور
 سوزن بختی را ببرد و داده کرسنه را سیر می کند و طعام را مفهم می کند و حضرت صادق
 فرمود که سوزن هفتاد نوع بالادفع می کند و هر که چهل صباح بخورد کفایت او بشود
 از قوه و صفرا و افروزی نشاند و مقده را پال می کند و شفای هفتاد درد را است و همان
 خون و حوالت را بر طرف می کند و در حدیث دیگر فرمود که اگر کوفته کف سوزن
 ناسنا خورده شود بام و صفرا را بر طرف می کند و در حدیث صحیح از حضرت امام محمد باقر
 منقولست که بهترین نان خوردن در دنیا و در آخرت گوشت است مگر نشسته که حق تعالی
 در وصف بهشت میفرماید و تخم خیر نماند و در حدیث از حضرت امیر المومنین
 منع از بسیار خوردن گوشت وارد شده و در حدیث دیگر فرمود که گوشت خوردن در دنیا
 گوشت را می رویا بد و کسی که چهل روز گوشت نخورد که خاق بشود و هر که که خلق بشود
 اذان در گوشت نیکو خوردن در حدیث صحیح منقولست که شخصی نزد حضرت امام رضا
 عرض کرد که اهل بیت گوشت کوفته می خوردند و می گویند سودا را حرکت می دهد و در
 اذان در سرورده های دیگر هم می خورد حضرت فرمود که اگر خدای عز و جل گوشتی بهتر
 از گوشت کوفته می دانست ندای اسمعیل را کوفته قرار می کرد و حضرت امام محمد باقر
 فرمود که بنی اسرائیل بخیرت موسی شکایت کردند از بیبی که در میان ایشان بسیار
 شده بود حق تعالی وحی نمود بخیرت موسی که اگر کن ایشان را که گوشت کافور با جسد
 بخورد حضرت صادق علیه السلام فرمود که مرق گوشت کافور بی از این می کشد و حضرت
 امیر المومنین علیه السلام منقولست که اردک کافور مرغان است چون لجن بخورد و مرغ
 خانگی خوک مرغان است چون که فضل را می خورد در آج جلی مرغان است چراغی خورد
 کبوتر خردا که نازه پرواز آمد باسد که باعث زیادتی قوه می شود و با کینه است
 خود ایشان را تربیت کرده اند و در حدیث معتبر وارد شده است که هر که خواهد
 خشم او کم شود و اندوهش نایل شود گوشت در آج بخورد و از حضرت امام موسی علیه السلام

که در کوفته می کشد و در حدیث معتبر وارد شده است که هر که خواهد
 خشم او کم شود و اندوهش نایل شود گوشت در آج بخورد و از حضرت امام موسی علیه السلام

زیرا که

موسی علیه السلام منقولست که گوشت کبک ساق با زعفران و کافور و زعفران و کافور و زعفران
 و در حدیث حسن است که حضرت رسول نهی فرمود از خوردن گوشت خام و فرمود که
 این خوردن حیوانات درنده است بلکه نباید خورد تا آنکه انس با افتاب را تغییر ندهد
 در حدیث بسیار منع وارد شده است از گوشت قدید که در سایه خشک کرده باشند که
 در دمار حرکت می آورد و معدن را سست می کند و در بعضی از احادیث بخور خود پیش
 هم وارد شده است و حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که با کسی نیست در خوردن گوشت
 و سرور و خوشی که پیش و در حدیث منقولست که هر که یک لقمه چربی گوشت بخورد
 آن درد از بدنش برون رود و بسند معتبر حضرت موسی علیه السلام فرمودند که بر شما
 باد بخوردن ماهی که اگر کفایت بخورید کافیت و اگر با نان بخورید کافا است و حضرت
 المومنین علیه السلام فرمود که مداومت منما باید بخوردن ماهی که بد زای کاهد و
 بر و ابی ماهی تازه بیه چشور می کشد و در حدیث رسول صلی الله علیه و آله چون ماهی تازه را می بردند
 می فرمودند اَللّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَابْدِلْنَا خَيْرَ امْنَةٍ و در احادیث بسیار مدح مرق گوشت
 که نان در آن تردید کرده اند وارد شده و احادیث معتبر در مدح کباب منقولست که صفرا
 زایل می کند و در حدیث منقولست که گوشت کباب را با زعفران و کافور و زعفران و کافور و زعفران و کافور
 محل ترکیب است و چرب کافور از اعضا تر دیکتر و از کثافات دور تر است و حضرت امیر المومنین
 فرمود که بر شما باد بخوردن چرب که تا چهل روز قوت عبادت بدهد و از جمله ما نده
 که خداوند را طاعت بر حضرت رسول تا زل کرداید و تخم مرغ سبک است خواهر گوشت را
 بر طرف می کشد و مفسد گوشت را ندارد و شخصی نزد حضرت امام رضا علیه السلام شکایت
 کرد از فرزندش که گوشت کافور را کوفته و تخم مرغ را با نان بخورد و در حدیث دیگر تخم مرغ
 با گوشت وارد شده و حضرت صادق علیه السلام فرمود که زرده تخم سبک است و سفید آن
 سنگین است و حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که بسیار خوردن تخم زیاد می کند و فرزند
 و احادیث معتبر در مدح می کشد بسیار وارد شده است و منقولست که بهترین نان خوردن چرب
 رسول سرکه بود و می فرمودند که خانه که سرکه در آن باشد خالی از نان خوردن نیست و حضرت
 امیر المومنین علیه السلام فرمود نیکو نان خوردن است سرکه که صفرا را فرو می نشاند و دل را زنده
 می کند و حضرت صادق فرمود که سرکه که از شراب بهم رسیده باشد کم معدن را می کشد

وین دندانها را بپاشد و عقل را قوی میکند و شہوت زنا را قطع میکند و منقول است
که خوردن عسل و نلادت قرآن و خاشاک کندر یا عسل را میگذرانند و در آخر در جردوم کرم
و در اوایل آن خشک و هر چه کهنه شود حلت بهم رسانند و خشک شود و در پنج شکر
احادیث بسیار وارد شده است و مراد از آن یا نباتات است یا قند یا از قبیل نخل چیزی را
شکر میگویند یا خندک که در جردوم کرم و در اوایل آن تو هر چه صاف تر با اعتدال نزدیکتر
و هر چه کهنه شود خشکی در او غلبه میکند و منقول است که حضرت امام موسی علیه السلام
در وقت خواب بنا اول میفرمودند و منقول است که بهر چه نافع است و دفع باغم میکند و در
روایتی هست که اگر کسی فرار در دم داشته باشد و بفران چیزی نداشته باشد و همراه
خود او شکر خورد مشرب شود و در حلیت نغیر است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
و عی شامیدید می گفتند که باریک نشانی و آید ناخبرانه و چون شیر تناول میکرد
میفرمودند که ای باریک نشانی و زدن آینه و بیدار شدن کا لقمه از آن حضرت منقول است که
بر شما باد بشیر که و که آن از هر درختی بخورد و خواصیت هر گیاه در پیش وقت و حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام فرمود که شیر کا و دواست و حضرت باقر علیه السلام فرمود که شیر یک
کوسند سیاه بهتر است از شیر دو کوسند سرخ و شیر یک کا و سرخ بهتر است از شیر دو کا و
و احبنا گفته اند ما را لجن را هر گاه شیر بزم نرسد از شیر کا و میتوان تربیت داد و طریق آن آن است
که از شیر سرخ زاع چشم جوان که از ابتدای شیر دادن واقف و بکاه گذشته باشد و او را
نعلیت با سفلیج و کا هو و ساهن و خبالی و فسیل و امثال آن کرده باشند هر روز و هر
مقدار صد و هشتاد مثقال شیر او را که در و حل باشند در دیک سنکی یا دیک نازا قلنی
جو شایند در انشای خوشیدن که بالا آمد یا زده مثقال یکجین شکر و نیمی یا یک مثقال
سرکه در آن ریخته با چند شاخه جو یا خیر که پوست آنرا گرفته سرهای آنرا کوبیده باشند
بهم زنند و دیگر از روی آتش باین آورند و در کوباس شک چشمی خوش قیاسی کنند
و در بر آن طریقی گذاشته تا قطره قطره شیر برین داخل ظرف گردیده شنبه رحایی گذاشته
که اگر تر تشییع داشته باشد تر نشین شود و روز دیگر برده که بروی آن بسته با بر سر غیا بنه
بر داشته صاف آنرا با سکه پین ایتیمونی یا با ادویه و اشرف مناسبه تجویز نموده بهر کس
دفعه بنوشند که فاصله مابین هر دفعه نیم ساعت تا یک ساعت باشد و در ایام خوردن آن لجن

ماده لجن باید نان و غذای غلیظ و لبنیات نخورد و اجتناب نماید و از شیر کا و لبن
نسبت باید بعمل آورد و شخصی بخد مت حضرت صادق علیه السلام شکایت کرد
از ضعف بدن فرمود که شیر بخور که گوشت را میر و باند و استخوان را سخت می کند
و حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که هر که آب پشش مقیر شود یعنی فرزند آنرا
حاصل شود شیر با عسل بخورد و فرمود که بول شیر نافع تر است از شیر او و در نسخه گفته
که بول شیر حبه ورم جگر و سینه آنرا استسقا و صلابه بسزد و تقویه باه و امراض بارد
احتسا و فقلورا و حبه حلت کونافع است و حق تعالی شفا در شیرش قرار داده است و
در روایت دیگر است که شیر شتر شقای تمام در دهانت و در روایتی چند باغ شیر الاغ
و خواصیت آن وارد شده است و دستور شامیدن شیر شتر نیست که روز اول ربع
رطل بیاشامند و روزی در هم اضافه نمایند تا در و رطل هر گاه مزاج قوی باشد و تا یک
رطل هر گاه مزاج ضعیف باشد و هر گاه مزاج مجیب نباشد تا بقدر نیم وزن شیر بول
شتر نمایند و هر گاه اخلاق زیاد کند یکروز بنوشند و روز دیگر کنند و قابضات
داخل کنند و دستور خوردن شیر الاغ این است که روز اول بنسبت مثقال شیر و دو مثقال
بنات سفید داخل نموده بنوشند و روزی پنج مثقال شیر و نیم مثقال نبات زیاد
نمایند تا شیر بقدر چهل پنج مثقال و نبات بقدر چهل مثقال و نیم رسد و بعد کم نماید
تا مثل اول شود و باین طریق زیاد و کم نماید تا دفعه از اسود و از ترشی و سفیدی و نان
و میوه و امراض نفسانی اجتناب نمایند و در حدیثی غیر از حضرت موسی بن جعفر
منقول است که هر که خواصیات با و ضرر زنساند با ربنا بخورد و حضرت باقر علیه السلام
فرمود که دوست میدارم بنیر را و در روایتی وارد شده است که در طرف چاست
مضر است و در طرف شام نافع است و موجب تولد فرزند میشود و حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام فرمود که خوردن مغز کرکان در تابستان حرارت اندوزد و از بحرکت می آورد
و دماغ را در بدن احداث می کند و در زمستان گرد هارا گرم میکند و سرما را دفع می کند
و در چند روایت است که بنیر و مغز کرکان را با هم بخوری دواست و هر یک را که تنها
خوری درد است اما قوا را بعضی جویت از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
نیکو معالاست بر بچه رود هارا کشاده میکند و بول شیر را قطع میکند و در حدیثی غیر است

که حضرت امام رضا علیه السلام خود بریان کرده پیش از طعام و بعد از طعام تناول می فرمودند و در روایت معتبر بسیار وارد شده است که خوردن عدس دل را نرم می کند و آب دین را جاری می کند و در روایت معتبر منقول است که خوردن باقلا ساق را بر مغز میگرداند و دماغ را زیاد می کند و نوک خون زیاد می کند و در روایتی باقلا را با پوست بخورید که معده را دبا می کند و منقول است که خوردن لوبیا با دانه های آن دفع می کند و منقول است که تخم پی بخدمت امام موسی علیه السلام مکاتبت کرد از معنی فرمود که ما شش در طعام خود داخل کنیم اما میوه ها در حدیث معتبر است که اگر چند طعام نیز حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم می خوردند که در میان آنها خربا بود استخوان خوردن خربا می خوردند و حضرت عالی بن الحسین علیهما السلام دوست می داشت گویی را که خربا دوست دارد بجهت آنکه حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم خربا را دوست می داشت و در حدیث صحیح است که از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام پرسیدند از بخر و حرما و سایر میوه ها و دانها نام خوردن چون است فرمود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم نمی فرمود از این اگر آنها با سبزی بهر روش که خواهی بخورد و اگر با حبیبی از مسلمانان خوردی چنین مکن و یک دان بیکدانه بخورد و در حدیث دیگر فرمود که اگر خواهی و نادی و ناخوری برین خود را اعلام کن و از او رخصت بگیر و بخورد و احادیث معتبر منقول است که میوه است که از بهشت آمده است اما رملس و سبب شاهی و بر و انکورد و از پی و رطب میان حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که سبب آنست که ضرر غیر بسیار آنرا خوردن از پی و بیش کرم و سبب در حدیث معتبر دیگر است که آنکو نباید بخورد تا غم زایل شود و در حدیث دیگر مطلق آنکو را از دفع غم و اندوه نوشته و بدو سند معتبر از حضرت ابراهیم بن موسی علیه السلام منقول است که بهشت و یکدان بهر نوعی ناشنا خوردن جمیع میوه ها را دفع می کند مگر من مراد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که میوه صد و بیست و هفت است و بهر از آنها است و فرمود که بر شما باد خوردن آنها که کرسنه را سیر می کند و سیر را مضم طعام می کند و فرمود که هیچ میوه تر از حضرت رسول محبوب تر از آنها نبود و در حدیث حسن منقول است که هر که یک دان ناشنا بخورد دشت نا جمل زمین روشن باشد و فرمود که انرا با این خورد که دبا می معده می کشد و معده را

و معده را می افزاید و فرمود که انرا ترش شیرین شایسته تر است در شکم و فرمود که دو وجوب درخت خربا حشرات و کزنده های زمین را می اندازد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سبب معتبر را جلا می دهد و حضرت امام موسی فرمود که خوردن سبب نافع است برای زهر و سحر و استیلا از اجنه و غلبه باغم و هیچ چیز منفعتش از ان بهتر نیست و در حدیث معتبر وارد شده است که خوردن سبب دفع تب و عاف و طاعون می کند و از حضرت ابراهیم بن موسی علیه السلام منقول است که خوردن به دل ضعیف قوی می کند و معتبر را با کبره می کند و دل را نرم می کند و مرد ترسان را شجاع می کند و حضرت صادق علیه السلام فرمود که رنگ اصف می کند و فرمود نیکو می کند و در حدیث دیگر فرمود که هر که یک دان ناشنا بخورد آب می و با کبره شود و فرزندش قبیح نشود و در حدیث حسن است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که آبچر کند دهان را زایل می کند و استخوان را سخت می کند و میوه های رو یا بد و در دهان را بر و بان بد و ای که حاجت نیست و شبیه ترین میوه است به میوه های بهشت است معتبر از حضرت ابراهیم بن موسی علیه السلام منقول است که بخورید آمرز که جلا می دهد و در دهان اندر میو ساکن می کند با مر آبی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق منقول است که اگر مرد دبا می معده می کند و قوه سید دهد معده را و با سبزی خوردن نافع تر است از ناشنا خوردن و در حدیث دیگر حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که لوبیا نان حرارت را فرو می نشاند و صفرا ساکن می گرداند و الوی خشک خون را ساکن می کند و در دهان کشته از بدن بدر می کند و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بخورید خربزه را که دران در حصل است و فساد دین را از نیست و خوردنی است و اسانید و میوه است و کلس است و اسنان است که دهان را پاک می کند و نان خوردن است و قوه طبع را زیاد می کند و مثانه را می شوید و ادرا بول می کند و بروایت دیگر یک مثانه را دفع می کند و حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که خربزه خوردن ناشنا مورد فایده است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم رطب با خربزه میل می فرمودند و در دست می داشتند و گاهی شکر و قند با خربزه می خوردند و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم میوه ناز می در دینی بوسیدند و بر هر دو

میکنند و میگویند اللهم كما اربنا اولها في عافية فارنا اخرها في عافية يعني
 خداوند چنانکه مودی ما اولش را در عافیت پس بنامها اخرش را در عافیت آما
 سبزیها از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بخوانی نزد امیر المؤمنین علیه السلام
 نمی آوردند مگر آنکه سبزی در آن بود و فرمود که دلفای مؤمنان سبزی است و نبات است
 سبزی و فرمود که هر که سبزی بخورد و هفت روز کاسنی در معده او باشد در آن شب
 قولنج آید و فرمود که کسی که خواهد مال و فرزندان زیاد شود بسیار بخورد
 روز کاسنی و در حدیث دیگر فرمود که سبزی است که پیچیده بر کی زان نیست
 مگر آنکه قطره ای از بهشت بر روی او هست پس در وقت خوردن حرکت میدهد
 که قطره آب بریزد و فرمود که کاسنی بهترین سبزیهاست و فرمود که بسیار نیکو میکند
 و سبزی در آن مخصوص است عارض میشود و صداع داشت حضرت امام رضا علیه السلام
 فرمود که کاسنی را بگویند و بر روی کاغذی بپاشند و دروغ نباشد بر آن بریزند
 و بر پیشانی بنهند آنکه تب و صداع را برطرف میکند و اما دستور ایشان اینست که
 کاسنی موافق قانون طبیبان است که بر آن اورانشته کوفه چهره شستن و او را
 که میگذارد و شب گذاشته و نزد یک صاف نموده از جمل و خنجر مثقال تا مثقاله مقال
 میتوان ایشان را با ترنجبین و شیر خشک و هرگاه تفتیق نموده باشد بااد و بنفشه مثل
 سبکچین و زردی یا ساد و هرگاه اخراج صفرا را بدو با هلیلجیات و ادویه مهله صفرا
 بپاشند و صاحب حال را آب کاسنی مضروب و هرگاه بر لک کاسنی تازه بهم نرسد و
 بریده هم مطلوب نباشد بخور او را مثل جواهری که کرده تا بپزد مقال او را در عرق کاسنی
 و امثال آن خیسایند بااد و تیرم که نوشند که بدو می شود و دستور ایشان اینست
 آب شاه تره مثل آب گامنی است و اگر خواهد اجزای مهله هلیلجیات و فقیون و زرد
 و غاریتون و امثال آن شب را آب خیسایند صاف نموده بنوشند و خدا خود آب
 و کس تر مددی و مانند آن بجهت شلخت تناول نمایند و احادیث بسیار در تعریف درج
 مرویت و آنکه باید در اول طعام خورده باشد که فسخ ساه میکند و اشتها را طعام را
 زیاد میکند و سبب را بر دوزخ خوشبو میکند و امان است از خوره و خون و خون
 در شکم ساکن نموده در دماغ را زایل میکند و در روایت معتبر از حضرت امام موسی علیه

در روایت معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام

موسی علیه السلام منقولست که شخصی را علت سیر طارض شده بود فرمود که زود باو
 تره بخور این چنان کردند و حضرت صادق علیه السلام فرمود بخور
 تره را که در آن چهار فصل است که در طارض طرف می کشد و با در افق می کشد و
 بواسطه قطع می کشد و هر که مداومت کند بر آن از خوره ایمان است و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 از امام تره را با ملک سایه تناول میکرد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و عظام فرمود که بر شما باد بخوردن کرفس که خورده
 حضرت ائمه است و بیع و بیوع بر نون و از حضرت امام موسی علیه السلام مرویتست که
 خوردن شبت و کشتیر مؤثر فراوانی است و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 منقولست که بر روی زمین سبزی شریف تر و نافع تر از بر لک خرفه نیست و آن سبزی است
 فاطمه است علیه السلام و در حدیث دیگر فرمود که بر شما باد بخوردن کاه که خون را صاف
 میکند و در روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که تره
 بعد از نماز خفتن بر بخورد تا صبح نفس او را می کشد بوی خوره و از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که حق تعالی از بهودان دفع کرد خوره را بخوردن چند روز و بیرون آوردن
 گوشت و در حدیث معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در میان دل
 متن است که بر سبزی سر اسل نازل شد و برای من از بهشت آمد و این منقاری چشم است و
 چندین حدیث معتبر منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم دوست شما
 کدو را در میان دینک و از میان سخن بر می چندند کدو را و امر میفرمودند که خود را که
 کدو در طعام بسیار کنند و وصیت نمود بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام که یا علی بر تو باد
 بخوردن کدو که دماغ و عقل را زیاد می کند اما دستور ایشان اینست که در جبهه تنهای دمی
 و صفراوی و اخلاط معتدله و سرفه ساه و ترتیب مزاج خصوص در رب و دفع عطش
 آن است کدو را بخور و اگر کوفه شب در تنور یا تون خام گذارد و روز دیگر نه او را سواج
 کرده افشرد و آب و زرا بکشد و از بهشت و خنجر مثقال تا نود مثقال بااد و تیرم شایسته
 که طبیب صلاح مرخص را دلدیا شامند و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کدو
 سه فصل است بر کش دفع بادها میکند و بخش طعام را هضم میکند و دیشش دفع قطع
 بلغم میکند و در روایت دیگر فرمود که بر کش مؤثر ادرا بول است و در روایت دیگر

عشاد و دارون می کنند و چید معتبر از امام جعفر و امام موسی علیهما السلام منقول است
که خوردن سبغ قوت جماع را زیاد میکند و اما آن می دهد از قوت و دفع بواسیر می کند و
در چهار حدیث معتبر وارد شده است که بخورد سبغ را و مداومت بخوردش بکشد که چنانکه
نیت مکرر که در آورده خورده است و سبغ آن ترک را می کند و در حدیث معتبر منقول است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله با آن می خوردند و از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که چهار بار از نفس ابتدا کند بخوردن که باعث زیاده در برکت آن می گردد
و دستور آنست که آب خیار را اندک کدو است و در شائع نیز مثل آن و در حدیث معتبر
دیگر از آن حضرت منقول است که بخورد با آن جان را که در درامی برد و با آن در نیست و
احادیث در مدح و مناقب بسیار است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
سند که میاز کند دهان را ببرد و ببلغم را از ایل می کند و سستی و و امندگی را بر طرف می کند
و قوت جماعت را می فرماید و سبغ را زیاد میکند و برای بردن از آن می کند و آن
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقول است که چون داخل شهری شود بیاز آن
شهر را بخورد که طاعون آن شهر را از میان دور میگرداند و فرمود که هر که بر بخورد داخل
مبطلها نشود اما اگر کسی که مسجد رود با کسی نیت که آنرا بخورد و از حضرت صادق
منقول است که سبغ را در تیره و خام و بخت خوردن با کسی نیت اما کسی که بخورد داخل
مسجد نشود زیرا که گراحت دارد و سبب از آن کسی که در بعلوی و می نشیند و احادیث در
مدح صغیر که او را اتم میگویند وارد شده است که تقویت معده میکند و اگر صبح ناشتا
سوف کند و بخورد در طبیعت معده را دفع میکند اما فضیلت ضیافت مؤمنان و آداب
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که چون برادر مؤمن بخانه نویاید با او
تکلیف خوردنی بکن اگر قبول نکند تکلیف است اما میگوید بکن اگر نکند بکاف دست و روشتن
باب بایر و خوشبو بکن و بنده حسن از آن حضرت منقول است که هرگاه برادر مؤمن تو بنالید
نزد تو آید پنجه حاضر آری برای او بیاور و اگر طلیعه بپایه او و برای او تکلیف کن و خور
امام محمد باقر علیه السلام فرمود که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم با اصحابان
طعام تناول میفرمود پیش از هر شروع می کردند و بعد از هر دست می کشیدند و حضرت
رسول فرمود که وصیت میکنم حاضران و غایبان است بخوردن که دعوی شما را نافرمانی

بول کنند بصفات پنج میل راه باشد که این را موریست که در دین لازم است و
 هر یک میل نیک فرست است و فرمود که اگر مؤمنی مرا برای پاچه کوفتی طلب
 میروم که بدترین چیزها از است که شنی برادرش او را بطعای بخواند و او
 بول نکند نوع دوم در فضیلت آب و انواع آن شرعا و طبعا و ادعیه است در
 احادیث معتبره وارد شده است که بهترین شاید بهای دنیا و آخرت آب است
 و در آب زعفران دو است از برای هر دردی که برای آن بخورند و حضرت صادق
 علیه السلام فرمود که آب زعفران سیاق است از هر دردی و در روایت دیگر از برای
 عطشی حاصل می شود و حضرت ابراهیم علیه السلام فرمود که بخورید آب باران را
 بهر سستی که بدن را پاک میکند و بیماریها و دردها از بدن دفع میکند و از حضرت
 صادق علیه السلام نقلی وارد شده است ز خوردن نکرک و در روایت دیگر وارد
 شده است ز خوردن نکرک برای دندان نافع است و مصادیق روایت کرده است
 که شنی زیاده را در مکر بیمار شدن آنکه بخالت نکرک افتاد بخندمت حضرت
 صادق علیه السلام عرض کردم حال او را فرمود که اگر من بجای شما می بودم آب
 ناودان کعبه با و میخورانیدم پس ما طلب کردم نزد هیچ یک از مردم نیافتم ناگاه
 ابری بلند شد و رعد و برق ظاهر شد و باران آمد و قدحی گرفتیم و از آب
 ناودان بر کردیم و آوردیم نزد بیمار و از آن آب شامید و شفا یافت و از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که گمان ندارم طفلی را که کامش را از آب فرا
 بردارند مگر دوست ما اقلیت باشد و در احادیث بسیار وارد شده است
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود از شفا طلبیدن از آبهای گرم که در کوهها
 میباشد و بوی گوگرد میدهد و فرمود که گرمی آنها از گرمی جهنم است و از
 حضرت صادق علیه السلام منقولست که آب سرد حرارت را فرومی نشاند
 صفر را ساکن میگرداند و طعام را در معده میگذارد و آب را ابل میکند و فرمود
 که آب جوشانیده برای هر دردی نافع است و بیج حبه ضرر ندارد و حضرت امام
 موسی علیه السلام فرمود که خوردن آب سرد لذت بخش است و حضرت امام
 رضا علیه السلام فرمود که آب جوشانیده که هفت مرتبه بخوشانند و از ظرفی

ادبیات

دیگر بگرداند و از ایل میکند و قوت میدهد ساق و قدم را و سست است
 اشامیدن آب مقنا یعنی نمکیدن و دفعات نرغها که یکبار فرو برد مانند
 کوبن و از حضرت پیغمبر صلم مرویت که فرمودند اشامیدن آب عباسی
 در هر جگر می شود و سست است که بته نفس خورده شود و حمد خدا بعد از هر
 نفس کند و بدست خود بیاشامد از حضرت صادق علیه السلام سوال کرد
 از شرب نفس واحد فرمود هرگاه آب هفت نوبت تو بیاشام بته نفس و هرگاه حرو
 ازادی تو آب هفت بیاشام نفس واحد و در روزی بیاشامده بخورند و در شب بته
 چنانچه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که در روزی بیاشامده
 خوردن طعام را اگر از امیکند و در شب بیاشامده خوردن باعث غلبه زردی است
 ایضا از آن حضرت مرویت که هر که در شب آب خورد و سه مرتبه بگوید علیک
 السلام من ماء و زهر و ماء الفرات ضرر نمیزد او را نهائیت و مشهور میان
 علما آن است که آب بیاشامده خوردن مکره است و منرا و اداست اجتناب کردن
 از اشامیدن آب از جانب سینه کوزه و از موضع شکسته و از بسیار خوردن آب
 چنانچه از حضرت صادق علیه السلام مرویت که هر که در شب آب خوردن آب
 که ماده هر را خوشی است و از آن حضرت علیه السلام منقول است که هر که در شب
 بخورد و حضرت امام حسین و اهل بیت او را یاد کند و لغت کند کندگان
 آنحضرت را حق نصیحت از حسن و برای او نویسد و صد مرتبه از او بخورد و
 صد مرتبه در هر روز بخورد و چنان باشد که صد مرتبه از او بخورد و باسد و حق
 در قیامت او را خوشحال و مطلق خواهد نمود و اگر باین بخورد و خوب است
 صلوات الله علی الحسن و اهل بینه و احباب و لغت الله علی فانیل الحسن و اعدا
 یا بگوید سلام الله علی الحسن علیه السلام و لغت الله علی فانیل الحسن علیه السلام
 و در حدیث صحیح از آن حضرت مرویت که گاه باشد شخصی که شربت آب بخورد و او را
 آب خوردن بهشت برسد یا اینکه آب بخورد و هنوز خواست آب آشفته باشد از لبت او
 و خدا بگوید پس با بخورد و هنوز سیر نشده از لبت او کرد و خدا بگوید پس با بخورد
 پس خدا بسبب این بهشت را بر او واجب گرداند و اما آنچه در حدیث غیر از آن

و از حدیث

از آن حضرت منقول است که حضرت رسول صلم چون آب بخورد ندانید عینا بخورد
 الحمد لله الذی سقانا عذبا ذلالا و لم یسقا ملحا اجاحا و لم یواخذنا
 بدینا و انما یسقا عذبا و انما یسقا عذبا الذی منزل الماء من السماء و مقصود آنست
 که بته بقاء بنمایند و خیر الایمان و نیز بگوید کلماتی که نفع میکند الحمد لله
 الذی سقانی و لو شاء اظمانی و اما چنانچه بهتر است بهاب بار داشت و بعد از آن آب
 جاری کثیرا مقدار است که بر زمین پاک شیرین و زمین سنگ نرگد و بعد
 المنبع و تند و سراب و سبک وزن و مشکوف که از مغرب و جنوب بیرون
 و شمال آید و در آب نیل که در مصر میگردد اکثر از این صفات بل جمیع بقول خدا
 محقه جمع است و بعد از آن آب مقطر که مانند کلاب عرق کنند و اینکه کون سفایان
 تراوش کرده باشد و بعد از آن آب که جو شامیده نصف رسیده باشد و آب
 خلاف مد کور است مانند آب نیل زار و آب تنوک زار و کور کرد و امثال آنها
 و گاه باشد از منبع که آب بیرون می آید خوب است و بعد از آن آب بر زمین بد یا
 بدخول آبهای بد بد می شود و آب خالص در درخت دریم سرد و در نهایت رطوبت
 نوع سیم در آداب و عینه از بی حاجتی از خانه بیرون آمدن سواره یا پیاده
 و آنچه در اشای راه روداده می شود تا بر کشتن بخورد و در حدیث صحیح از حضرت امام
 منقول است که چون از خانه بیرون روی بگوئیم الله انشأ الله یوکل علی
 ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله که چون این را بگوئی ملائکه بر روی شما
 میزنند و ایشانرا از تود و میسازند و از حضرت رسول مرویت که بعد از آنکه آب
 اول سب از خواست بیرون رفت که خدا را خلقی چند هست که در این وقت بهی می
 شوند در زمین و آنچه میفرمایند میکنند و در حدیث غیر از حضرت امام محمد باقر
 منقول است که در روزی طلب حاجتی بیرون رفت که در شب حاجت برآورده می شود
 و چون کسی خواست حاجتی برود یا سدا در روزی شب برود و آیات سوره الاعراف
 که ان فی خلق السموات و الارض و آیة الکرسی و سوره حمد و سوره انا انزلناه بخواند
 و در روایت دیگر خواندن ده مرتبه سوره توحید باعث حفظ و حمایت الهی است تا
 بخانه بر گردد و در روایتی منقول است که چون حضرت صادق از حجره بیرون می آمدند

که

ایند عاقلانند بیدارند و علی الله توکل و لا حول و لا قوة الا بالله العزیز
 بفرموده و بگوید که هر که در وقت خروج از بیت این دعا بخواند در وقت و اسع شود
 اللهم و جنتی بقضائک و بدارک فیما قد نزلت لی حتی لا احب ان یجعل ما احب و لا
 تاخیر ما عجلت انک علی کل شیء قدیر ایضا از حضرت امام جعفر صادق روایت
 که هر که در وقت بیرون آمدن از خانه این دعا بخواند نعم دنیا و آخرت و سالخه شود
 بسم الله و جنتی الله توکل علی الله اللهم انی استنک خبر انوری کلما و اخوذ بک من
 خیر فی الدنیا و الدنیا لا خیر و غیر از حضرت جعفر مر و بگوید که هر که خواهد از شر و
 انس محفوظ ماند در وقت بیرون آمدن از خانه بگوید لا اله الا انت سبحانک انی کنت
 من الظالمین توکلت بر حق و نعم الوکیل ما شاء الله کان و لا حول و لا قوة
 الا بالله العلی العظیم و از حضرت ام المومنین علیه السلام نقل است که هر که در وقت بیرون
 آمدن از خانه بگوید انک من خود را بکف دست بگرداند و در آن نظر کند و سور انا اولک
 بخواند پس بگوید انت بالله و خدا را بفرست که انت یستر الی غیره و این دعا را در هر
 روز بنویسد و هر که مکروه او باشد و اگر سواری برود و چون بآمد در کتاب گذارد و بگوید
 اللهم خیر لنا هذا و ما کنت له مقرب و عفت مرتبه مرید از بیخ و چرخ و فصل بگوید
 و در انشای راجح کس را بریند که من استامسته بگوید الحمد لله الذی طاب لی
 فیما ابتلاک به و قضانی علیک و علی کثیر من خلق و راجع الحمد لله الذی عافی
 فیما ابتلاک به و لو شئت و چون جهود یا در می یا کبری را بریند بگوید الحمد لله الذی
 فصلی علیک بالاسلام دنیا و بالقران کتابا و بجهل نبیا و بعلمی ما انا و بالمومنین
 اخوانا و الکعبة قبله و اگر سازد و بگوید استهدان لا اله الا الله و ان محمدا
 عبد و رسول الله اللهم انی اخوذ بک من الظلم و التیغ و المعز و چون خواهد از خانه
 خود را از راه خروج در وقت داخل شدن باز بگوید استهدان لا اله الا الله و خدا
 لا شریک له و استهدان محمدا عبده و رسوله صلی الله علیه و آله اللهم انی اخوذ بک من
 سفقه خائره و عین فاجره و اخوذ بک من یواراکم و چون خانه برگردد در وقت
 داخل شدن بخانه بگوید بسم الله و بالله و استهدان لا اله الا الله و خدا لا شریک
 له و استهدان محمدا عبده و رسوله پس سلام بر اهل خانه بگوید و اگر کسی در خانه نباشد

عزیز

نباشد بعد از دعا بگوید سلام علی محمد بن عبد الله خاتم النبیین السلام علی اکثر
 الهادین المهدیین السلام علینا و علی عباد الله و ذکر از دعاهای ساعت روزی
 که از وقت جائست تا اول وقت ظهر است بخیرت امام زین العابدین علیه السلام و بگوید
 دعای و این است اللهم انت الملیک المملک المملک و کل شیء سوی وجهک الکریم تا
 تحریر بقدرتک الخیر المتوالک و اقمیت بقدرتک الغیوم التوالک و عینک
 ما فی البحر و ما تسقط من و قد فی الضلالت الجوالک و ازلت من التما ماء
 ما خرجت به من ثمرات محلینا انوارها و من الجبال جدد یس و حمر تحلیف انوارها
 و غراب سواد و من الناس و الدواب من الانعام محلیف انوارها یا سمیع یا بصیر
 یا اثر یا شکور یا رحیم یا غفور یا من یعلم خائنه الاعین و ما تخفی الصدور یا من
 له الحمد فی الاولی و الاخره و هو الحکیم الخیر فاطر السموات الارض حایل الملائکه
 و ملاو لی الخیر و منی و بلائ و رباع و یزیدی فی الملکی ما یبشیر ان الله علی کل
 شیء قدیر استلک سؤال انبالیس الحسیر و انصرغ الیک تقصر الضالک الکبیر
 و اتوکل الخاسع المتسحیر و اقب بیا لک و قوف المومیل الفیر و اتوکل الیک
 یا قسیر التذکر و التراج المبرمج خاتم النبیین و ابن عقیه اسیر المومنین و بالاسلام
 علی ابن الحسین زین العابدین و ایام المتقین الخفی للصدقات و الخاسع فی
 الصلوات و الدائیه الخیر فی الحاجات التاجیدی الشفای ان تصالی علی
 محمد و آل محمد فقد توصلت بهم الیک و قد قسمت اسمی و بین بدنی و حاجتی و انت
 تقصی من موافقه معاصیک و تزییدی فی موافقه ما یرضیک و تجعلنی من
 یومین بک و یستیک و یحافک و یزججک و یزاقبک و یسجیک و یقرب الیک
 بمواالات من یوالیک و یجبت الیک بمعادات من یعادیک و یعترف لک
 بعظیم نعمیک و ابادیک برتجیک یا احکم الراحمین بیک بسند معتبر از حضرت صادق
 منقول است که حق سبحانه و تعالی در سه ساعت از شب و سه ساعت از روز خود را بخیرت
 و زرد کوا ری یاد میکند و سه ساعت از روز و وقت جائست تا اول وقت ظهر و سه
 ساعت شب آنکس که در آن سه ساعت مرید سویی که این تجید را بخواند و دلش با خدا
 باشد التجر من مناجات حاجت او را بر او و اگر سستی و بد عاقبت باشد امیدوارم که سعادت

و نیکو عاقبت گردد و نماز بخواند و بفرموده گفت که اگر در این ساعتی بر من و سبب این دعا
 سُبْحَانَكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَزِنُ
 الرَّحْمَنُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَلِكُ يَوْمِ
 الدِّينِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزَّوَالَجَبُّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزَّوَالَجَبُّ
 الْحَكِيمُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بِدْعُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِنَّكَ تَعْبُدُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَزَلُّوَلَّا تَزَالُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَزَائِفِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْحَيَاةِ وَالْمَوْتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الْقَدِيمُ لَا يَدْرُؤُكَ
 بَوْلٌ وَلَا مَوْلٌ لَكُمُ كُنُوزُ الْأَرْضِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ طَائِفُ الْعَرْشِ وَالْأَمْنَةِ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْقَلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُعِزُّ الْغَرِيبُ الْغَلِيظُ
 الْمُبْتَلِیُّ سُبْحَانَكَ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ أَنْتَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى أَسْمَاءُ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْغَرِيبُ الْحَكِيمُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ الْكَبِيرُ يَا وَدَّوْلَكَ عَفَا لَكَ عَفَا لَكَ عَفَا لَكَ عَفَا لَكَ عَفَا لَكَ عَفَا لَكَ عَفَا لَكَ
 دَوَّالٌ نَاصِفٌ سَبَّحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ
 وَاعْمَالُ رَأْسٍ بِأَنَّكَ أَوَّلُ زَوَالٍ وَقَبْلَتُكَ سَائِرُ شَاخِصٍ بَعْدَ انْقِصَابِ شُرُوعٍ دَرِزْدَانِ
 كُنْدِيَا بَعْدَ انْقِصَابِ شُرُوعٍ دَرِزْدَانِ نَمَائِدُ زَبْرَاكِهِ بِرَاقِعِ شَمْسٍ نَبِيتُ بَسَاكِينِ قَائِمِ
 مَخْلُفَاتِ نَبِيتِ بَعْضِي دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ
 دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ
 مَوْضِعِ أَوَّلِ بِرْطَرَفِ مَبْشُورِ سَائِرِ دَرِزْدَانِ مَبْشُورِ مَبْشُورِ مَبْشُورِ مَبْشُورِ مَبْشُورِ مَبْشُورِ
 بَاسَنَدِ دَرِزْدَانِ كُنْدِيَا كُنْدِيَا كُنْدِيَا كُنْدِيَا كُنْدِيَا كُنْدِيَا كُنْدِيَا كُنْدِيَا كُنْدِيَا كُنْدِيَا
 دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ
 أَوَّلُ زَوَالٍ سُبْحَانَ شَاخِصٍ بِأَنَّكَ أَوَّلُ زَوَالٍ سُبْحَانَ شَاخِصٍ بِأَنَّكَ أَوَّلُ زَوَالٍ سُبْحَانَ شَاخِصٍ
 زَبْرَاكِهِ فِي مَشْرِقِ زَفَا بَعْنِي رَجْعِ اسْتِ وَخَوْنِ سَائِرِ بَعْدَ زَوَالٍ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ
 بِسُورِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ بِرِزْدَانِ
 انْ مَقْدَارُكَ جِهَارُكَ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ
 هَرِدِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ دَرِزْدَانِ

نماز عصر باقی ماند وقت فضیلت ظهر وقت زوال است تا آنکه سایه مثل شاخص شود
 و فضیلت بدانکه وقت زوال و پیشین وقت شریف و باقیمانست چنانچه
 از حضرت پیغمبر صلعم مرویت که فرمود که هرگاه زوال شد کثاده می شود در عالمی
 و در عالمی بهشت و مستجاب می گردد و طایبش خوشحال کنی که تا لا بوده شود از
 برای او عمل صالحی و این وقت زیاده از این است که چهار رکعت نماز گذارد شود و
 معویتر این نماز که هرگاه امام جعفر صادق را حاجتی بودی در وقت زوال طلب کنی
 و پیش از آن صدق بخشیت دای تا بلا ملک حاجت روا کنی و از حضرت کاظم
 مرویت که هرگز در زوال چهار رکعت نماز نگذارد و بخواند در هر رکعتی حمد و آیه الکرسی
 نگاه دارد و امر اخذی تعالی در پیش و اهلش و مالت و دین و دنیایش و سر او راست
 این وقت بنظر کشیدن نماز چنانچه از پیغمبر روایت شده که استطاعتی کشید در حال
 شدن وقت نماز را و میفرمود که یا بلال یعنی داخل کن بر سر رکعت برای
 باول با اعلام کردن داخل شدن وقت نماز و چنانچه فرموده است قوه عینی فی القلوب
 یعنی سردی چشم و فرج و سر بر زمین در نماز است و در این وقت ذکر تکلف مشغول
 با دای هست رکعت نافله و چهار رکعت فریضه است و باید نافله را پیش از فریضه
 بجای آورد و وقتش از ابتدای زوال است تا آنکه فی بقدر دو هفت یک شاخص شود
 یا مثل یک شاخص گردد بنابر اختلاف و اگر وقت بیرون رفته باشد و یک رکعت
 از نافله را دریافته باشد اما تمام نکرده ترک کند نافله را و شروع در فریضه نماید و اگر
 تمام کرده باشد بیک رکعت اوقامی رکعت را باین می شود که فارغ شدن باشد از ذکر سجده دوم
 و هر چند سر بر نداشتن باشد از آن هفت رکعت دیگر را می کند و بعد مشغول فریضه شود
 و ظاهر آنست که مشن رکعت باقی در این هنگام اداست زیرا که هفت رکعت در یک رکعت
 نماز است و بعد از ادای فریضه هر شخص می کند سائیرا اگر نرسید است بچهار سبب شش
 یا دو برابر آن بنابر خلاف شروع می کند در نافله عصر و حال او مثل حال نافله ظهر است
 چنانکه گذشت و بجزند سکوت در غیر روز جمعه است و در روز جمعه زیاده می شود بر این
 دو هفت رکعت نافله ظهر و عصر و چهار رکعت دیگر که مجموع بیست رکعت باشد
 چنانچه بعد از این در اعمال روز جمعه بیان خواهد شد و نافله ظهر و عصر در عصر است

و در سفر یا قضا است و اما احوال اول کاری که بعد از تحقق زوال باید کرد دعای
که در فقیه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که تعلیم فرموده محمد بن
مسلم را و گفته باید محافظت کنی این دعا را هر جا بخیر محافظت میکنی هر دو چیز خود را
و دعا اینست سبحان الله ولا اله الا الله والحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن
له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الدن والكره بكبره لا يلدوه منزهة
انا انزلناه است بعد از زوال نفس و پیش از نوافل چنانچه در حدیث وارد شده
و در احوال وقت طلوع صبح این حدیث نشاء الله نوشته خواهد شد فصل در رکعت
در احوال نافله و فریضه ظهر است پس هر که وضو نداشت با شستن بر آبی که رکعت
وضو باشد و شروع در هشت رکعت نافله نماید و نیت چنین کند که دو رکعت از
هشت رکعت نافله زوال یکم است قرین الی الله بعد از توجع بقبله و تکبیر است
اقتضای اید غیر ثلث چنانکه گذشت بگوید اخوذ بالله من الشیطان الرجیم و شروع
در قرأت نماید و بعد از سوره های قصار که از و اتقی تا سوره الناس است
بخواند و مستحب است در رکعت اول بعد از فاتحه سوره قل هو الله بخواند و در رکعت دوم
بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون هم چنانچه در کافی سند حسن روایت کرده و در
بوابی رکعات هر سوره که خواهد و هر کوع و بخود چنانکه گذشت بجای آورد و در هر دو
قنوت و تشهد و سلیم بگوید بعد از سلام تعقیب بجای آورد یا آخر گذشت از سبک
و شیخ زهری و بعد از هر دو رکعت باید بخواند اللهم انی ضعیف فقو فی ربی ضاک
صغی وخذ الی الخیر یا حبیبی و اجعل الایمان منی فی ربی و یا ربی و یا رب العالمین
لی و یلعنی برحمتک کل الذی ارجو منک و اجعل لی ودا و سریرا للوین
و عهدا عندک و این تعقیب مشترک است میان هر هشت رکعت و بعد از هر دو
رکعت دعای مخصوص نیز در رکعت مقوله ذکر شد بنا بر اختصار نوشته شد بدانکه
تکبیرات سبعة وادعیه ثلاثه در نمازهای نافله نیست مگر در چهار از آنها اول نافله ظهر
ظهر که در ابتدای شروع به هشت رکعت تکبیرات سبعة وادعیه ثلاثه را باید
بگوید دوم در اول نافله مغرب سیم در اول و تیر هفت چهارم در اول مغرب و تیر
در نافله عصر و نافله صبح نیست و مناسب است در ایوقت خواندن دعای ساعت بختم

بخیر از ادعیه و از ده ساعت مرود که در فصل بعد ذکر خواهد شد پس دو رکعت دیگر
ازان هشت رکعت بگذارد بدون تکبیرات سبعة وادعیه ثلاثه و آن تعقیب دعا
که ذکر شد و همچنین تا شش رکعت گذارد و سوره ای که مناسب است در ایوقت
خواندن دعای ساعت ششم که بعد ذکر میشود و بعد از آن برخیزد و اذان بگوید
نماز ظهر و فصل کند میان اذان و اقامت بدو رکعت باقی هشت رکعت چنانکه
گذشت و این هشت رکعت نافله در سفر یا قضا است و نیز بخواند سوره انا انزلناه
بست و یکشنبه و بعد از نوافل زوال چنانچه در ضمن حدیثی که در ضمن احوال وقت
طلوع می آید ذکر خواهد شد بعد از اذان اقامت بگوید و این دعا بخواند اللهم رب
هذه الدنوة الثامنة والصلوة القائمة بلیع محمد و آله و سلم
الدرجته والوسيلة والفضل والفضيلة یا الله استغنی و یا الله استغنی و یا محمد
صلی الله علیه و آله انا نوحی الیک فی کل شیء و انا نوحی الیک فی کل شیء و انا نوحی الیک فی کل شیء
فی الدنیا و الاخرة و من المیزان بعد از آن مسنون نماز ظهر شود و آن چهار
رکعت در حضور و دو رکعت است در سفر و قرآنش است سوره بقره از نیم الله که
بلند بگوید و جمیع آنچه در نماز صحیح گذشت از احوال بخا آورد و بعد از حمد در رکعت
اول هر سوره که خواهد بخواند از متوسطات که از غم است تا و اتقی و بقولی
مخبر است که از سوره های قصار بخواند که از و اتقی است تا اخر قرآن و در رکعت
آخر حمد نماید و عرض حدیثه بار سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اعلم
بگوید باضافه استغفر الله ربی و اتوب الیه و تشهد گفته سلام دهد و شروع در سب
مؤده سه تکبیر بگوید و این دعا بخواند لا اله الا الله الحامد والحمد لنا اخر آنچه در تعقیبات
مستتر که گذشت بعد از آن بشیخ فاجله زهری علیه السلام بگوید و سایر ادعیه مستتر که
هر نمازی که گذشت بخواند و بعد شروع در تعقیبات مخصوصه نماز ظهر نماید فصل دوم
در تعقیبات مخصوصه نماز ظهر است از جمله در مقباس بستند معتبر از اعتبار مدنی
روایت کرده است که کت روزی خدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
رفت در مدینه در هنگامیکه حضرت از نماز ظهر فارغ شده بودند رسیدم که دستها
لبوسی آسمان بلند کردند و این دعا خواندند یا ای صامع کل صوت ای جامع کل صوت

تجارت و امنی تمام و لعلی بهم فی المواقف کما هو لعلی بهم عندک و وجهها
فی الدنيا و الآخرة و من المفضلین اللہ صل علی محمد و آل محمد و کیف ہی بهم کل
کرب و قسرتی بهم کل کرب و فرج عتی بهم کل کرب و اکتفی بهم کل کرب و اصر فی
مقار البلاء و سوء العناء و درک الشقاء و ثمالة الأعداء اللهم صل علی محمد
و آل محمد اغفر لی ذنبی و طیب کسبی و قیعی بما اردت فنی و بارک لی فیہ و لا تدف
سفی الی منی مرقه عتی اللهم انی اعود بک من ذنبا منع خیر الآخرة و من
عاجل منع خیر الآجل و حبوة منع خیر الممات و امل بمنع خیر العمل اللهم انی
اسئلك النضر علی طاعتک و الصبر عن معصیتک و الیام بحکک و اسئلك
حقائق ایمان صدفی البقی فی المواقف کما هو و اسئلك العفو و العافیة و
المعافات فی الدین و الدنیا و الآخرة عافیة الدنیا و الآخرة عافیة الآخرة
من النقاء اللهم انی اسئلك العافیة و تمام العافیة و دوام العافیة و التکرر
علی العافیة یا ولی العافیة و اسئلك النظرة و السلامة و الحول و الکرامة
اللهم اجعل لی فی صلاتی و دعائی رقة منک و رقة الذک و راحة من
بها علی اللهم لا تخرب فی سعة رحمتک و تسووع غفرک و شمول عافیة
و جریل عطایاک و فتح قواصیک لی و ما عیدی و لا تخاذلی بفتح علی و لا
تصرف و جعل الکریم عتی اللهم لا تخرب فی و انا ادعوك و لا تخجانی و انا
اجول و لا یکنی الی شیء طرفة عین انک لا الی احدین خلفک فخر منی و
بستار علی اللهم انک تحو اما انشاء و ثبت و عندک ام الكتاب اسئلك الی
یس خیرک من خلفک و صفویک من ربک و اقدقم من حوائجی و رجعتی
الیک اللهم ان کت کفنی عندک فی ام الكتاب سقیما محروما مقرا علی فی الرزق
فاح فی ام الكتاب اللهم انی لما ازلت الی من خیر فقیر و انا منک خائف
و لک مسجود و ناخبة منکس ادعوك کما امرت فی فاستجب لی کما وعدت الی انک
لا تخلف الموعود ان قال دعوتی استجب لکم و نعم الخیر انک یا سیدی و نعم
الوکیل و نعم الرقب و نعم المولی و نزل العبد انا و هذا مقام العائذ بک من النار
یا فایح اقم و یا کاسیف اقم و یا محجب دعوتی المضطر و یا رحمن الدنیا و الآخرة

و الآخرة و رحمتها ارجئی رحمة فغنی بها عن رحمة من سواک و ادخلنی
برحمتک فی عبادک الصالحین الحمد لله الذی فنی عتی صلوة کانت علی
المؤمنین کنا با متوفونا برحمتک یا ارحم الراحمین بس و بوجه شکر کد با داب و
ادعیته که در صبح کذبت و بخوارید اید غارا که محض نماز ظهر است که تسبیح
ارسلان دیلی مرویست که گفت با حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بمنزله از
مزارع انحضرت رفتم چون از نماز ظهر فارغ شد بخدمت رفت و کبریا حضرت موسی
شد و با صدای خرم و مفرود رب عصمتک بسلامی و کوسشت و عزیزک لاخری
و عصمتک بجهت و کوسشت بیزیک لا کوسشتی و عصمتک بهمی و کوسشت
و عزیزک لا کوسشتی و عصمتک بیدی و کوسشت و عزیزک لا کوسشتی و عصمتک
برجلی و کوسشت و عزیزک بخدمتی و عصمتک بفرحی و کوسشت و عزیزک لا کوسشتی
و عصمتک بجمع جوارحی الی نعمت بها علی و لیس هذا جزا لک فی بس شرم هم
مرتب که گفت لغویا عنوس جانب راست روی مبارک را بر زمین گذاشتد و مرتبه در
نوبت الیک بدی عیالت سود و خلعت سنی فاعفر لی فانه لا یغفر الذنوب غیرک یا مولی
بس جانب چپ رو بر زمین گذاشتد و مرتبه میگفتند ارحم من اساء و افرقت
و استکان و افرقت بر سر برداشتند بر سجده دوم فرمودند چون سر را بر زمین گذاشتند
بده مرتبه دست بر موضع سجود نهادند و بر روی فرود آورده اند و در هر دفعه دعا می خواند
من اساء که مذکور شد خوانند و در حدیث دیگر از جابر بن الصخر مرزیست که حضرت
امام رضا علیه السلام در راه خراسان هرگاه از عقب نماز ظهر فارغ می شد بجهت شکر
میرفتند و صدر مرتبه می گفتند بسم الله فحسبکم و در بیان وقت عصر و فضیلت و اعمال آن
وقت از چهار رکعت از زوال گذشته است تا غروب قیاب و وقت فضیلت آن است
که سایه چهار قدم زیاده شود یا در برابر حاضر کرد و اما فضیلت آن وقت اوقات عز
و از من جلیله است و از رای شریف و جلالت همین است که جناب مقدس الهی قهر
خورده است بان در قولش که والعصر یعنی قسم بضرر اما اعمال بدانکه در این وقت بزرگ
مکلف مشغولست بهشت مرکب نافله و چهار رکعت فریضه و نافله و پیش از فریضه بخای
ارده و وقت شروع در آن بعد از فراغ از نماز ظهر و مغلفات آن است و حال در این نافله

از خروج وقت و ادراک بکرامت مثل حال تا فله طهر است و در این نافله از سوره
قصا که قبل از این مذکور شد بخواند و اختیار کند از اینها بخرد و برون رود و وقت
خواندن از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر که مداومت بخواند
سوره ق کند در فریضه و در نافله حق تعالی روزی در افراخ کرد و نامش عماد است
راست حد و محاسبه از اسفل کند و نیز از حضرت فرمود که بسیار کسید و لا وقت
الحاقه را در فرائض و نوافل زیرا که این را جمله ایمان بخدا و رسول است و درین فرائض
زایل نشود تا بمرد ایضا از حضرت منقولست که هر که بخواند سوره صف را در فرائض
و نوافل حق تعالی او را در صف آید و اینها را هر کس بداند و بعد از فراغ از ذکر کند
دعا بخواند اللهم انی لا اله الا انت الحليم الخیر العالی العظیم البديع الکریم
الخالق الزار الخی المبتدئ البديع الخالد و لك المن و لك الکریم و
لك الجود و لك الامر و لك لا شریک لك با و احد یا احد یا احد یا من لم یلد و لم
یولد و لم یکن له کفو احد و لم یجد صاحبه و لا و لد اصل علی محمد و آل محمد و
جو اهد و در این وقت دعا یا عت ربنا سب است پس در رکعت دیگر بگذارد و
بگوید اللهم رب السموات السبع و رب الارض السبع و ما بینهن و ما بینهن و ما
تحتهن و رب العرش العظیم و رب جبریل و میکائیل و اسرافیل و رب محمد و آله
الطیبین صل علی محمد و آله و اسألك باسمک العظیم الذي لا یقوم السموات و
الارض و لا یحیی الموتی و ترفق بالاحیاء و تفرق بین الجمع و تجمع بین المنفرد و به
احصیت عدد الاجال و وزن الحبال و کیل البحار اسألك یا من هو کذلک ان
تصلی علی محمد و آل محمد و ان تغفر لی کذا و کذا یعنی بخای کذا و کذا حاجت خود را
بطلب پس در رکعت دیگر بگذارد و این دعا بخواند اللهم انی ادعوك بما دعاک به محمد
یونس و اذ ذهب غاصبا فظن ان لن نقدر علیه فنادی فی الظلمات ان لا اله الا انت
سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجبت له و جنتاه من انعم و کذا یعنی
المؤمنین و آله دعاک و هو عبدک و انا ادعوك و انا عبدک و سئلتک و هو عبدک
فاسألك و انا عبدک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تستجیب لی کما استجبت
له و ادعوك بما دعاک به عبدک انوب اذ منته القبر و انت ارحم الراحمین فاستجبت

فاستجبت له و کشفتم ما به من ضر و ابتکله اهل و مناهم معهم فانه دعاک و هو عبدک
و انا ادعوك و انا عبدک و سئلتک و انا استسئلتک و انا عبدک و انا استسئلتک
علی محمد و آل محمد و ان تفرج عني کما فرجت عنه و ان تستجیب لی کما استجبت له
و ادعوك بما دعاک به یوسف اذ فرقت بینه و بین امه و اذ هو فی السجن فانه دعاک
و هو عبدک و انا ادعوك و انا عبدک و سئلتک و انا استسئلتک و انا عبدک و انا استسئلتک
عبدک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفرج عني کما فرجت عنه و ان تستجیب
لی کما استجبت له فصل علی محمد و آل محمد و ان تغفر لی کذا و کذا حاجت ذکر کند پس
بگذارد در رکعت آخر او بگوید یا من انظر الخیر و ستر البصیر یا من لم یولد بالحریره و
لم یقبل التریاک کرم القبح یا عظیم المن یا حسن الخا و زیر یا واسع المعفر یا با
الیدین یا رزقه یا واسع کل بحری و یا منی کل شکوی یا مستدنا یا نعم قبل السخطا
یا زبنا یا ذنبا یا زبنا یا سیدا یا سیدا یا غایة رغبتنا یا ذا الجلال
والاکرام استسئلتک علی محمد و علی و فاطمه و الحسن و الحسین و علی و محمد و جعفر
و موسی و عیسی و محمد و علی و الحسن و محمد صاحب الزمان سلام الله علیهم
اجمعین ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان نکشف کربی و تغفر ذنبی و تقبل همی و
تفرج عني و تصلح شانی فی دینی و دنیای و ان تدجانی الحبه و لا تنوء خلفی
بالتأیر و لا تقفل لی ما انا اهل و رحلت یا ارحم الراحمین و بعد از فراغ از نافله
شروع نماید در فریضه باذان و اقامه و سایر آداب سابقه و نماز عصر نیز مثل نماز
ظهر چهار رکعت است در حضور و در رکعت در سفر و وقت فضیلتش تا آنکه سائیه دو بار
تخصر کرد و وقت اجزاءش تا غروب آفتاب و جمیع آداب سابقه را بطریق که در
مذکور شد مراعات کند و قرأت کند در رکعت اولی اذ جاء و فتح و اهلکم الذکاء
و ما سئلهما از سوره های کوچک چنانچه مذکور شد و چون فارغ شود از نماز شروع
کند در تعقیب و بخواند تعقیبات مشرکه هر نماز را پس تعقیبات مخصوصه چنانچه در این فصل
مذکور میشود فصل جیم در تعقیبات مخصوصه نماز عصر است از جمله سوره بقره
صداق مرویست که هر که بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه استغفار کند حق تعالی هفتاد
کنه او را بیامرزد و در روایت دیگر هفتاد سال و پنجاه سال بزرگوار شد بجهلا احادیث در

فضيل استغفار بعد از نماز عصر بسیار است و اینست که ای معتزله از حضرت
مرویت که حضرت رسول فرمود که هر روز بعد از نماز عصر یک مرتبه استغفار
بخواند حق تعالی در ملک حافظ اعمال او را بگوید که بخیر بودی باز که در چندین بار
باشد استغفار الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم ذو الجلال والاكرام واسئله
ان يتوب علي توبه عبيد ذليل خاضع بالاشد منكين مستكين سجين لا يملك لنفسه
نفعا ولا نفعا ولا موتا ولا حيوة ولا نفعا ان حضرت صادق عليه السلام مرويت
که هر که بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه استغفار بفرستد یا هر روز خدا هفتصد گناه او را
و یا شاید معتزله از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز
عصر در مرتبه سوره انا انزلناه و انزلناه حق تعالی ثواب مثل اعمال خادای در آن
روز با و کرامت فرماید بیک صلاوات فرستادن چنانچه بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که از آن حضرت سوال کردند که بهتر است اعمال اجبت
فرود که بعد از نماز عصر در مرتبه بگوید اللهم صل على محمد و آل محمد و انجزلها
کونی بهتر است دیگر بسند معتزله از حضرت میرالمومنین علیه السلام منقولست که
بعد از نماز عصر این دعا را بخواند سبحان ذي الطول والقيم سبحان ذي
والفضل سبأ لله الرضا بصفاته والعمل بطاعته ولا ياتر الى امر فان
تسمع الدعاء بیکر بگوید تم نورك فهديت فلك الحمد وتسببت يدك فاعطيت
فلك الحمد وحملت كرم الوجوه وجاهك خير الحياه وعطيتك اعظم العطايا
لا تجزي بالآل كاحد ولا يبلغ يدخلك قول فاعل بعد از آن بگوید اللهم
امدد لي لبر العاقبة واحملني من رمة النبي صلى الله عليه وآله في افعال
والاحلجة والبع في الغاية واصرف عني الافات والاعطيات اقص في الحسني
في اسوي كمالها واغفر لي بالاسناد ولا تجلي الى نفسي يا ذا الجلال والاكرام
اللهم امدد لي في البقية والذرية وجنبني ما حرمته علي وخير لي بالعاقبة
والسلامة والركبة ولا تفسد لي اعداء وفرج عني الكرب وامتن علي نعمتك
واصلح لي الحرف في الاصلاح لا مردني باي وايزني وتصلني سالما من كل سوء
معا من الضرورة في سني الشكر العاقبة وصلي الله على محمد وآله وسلم بعد

بعد از آن بگوید اللهم اني اعوذ من نفسي لا اتبع ومن قلب لا يتبع ومن علم
لا يتبع ومن صلوة لا ترتفع ودعاء لا يسمع اللهم اني اسئلك البتة بعد
العصر والفرج بعد الكرب والرخاء بعد الشدة اللهم ما بيننا وبينك
فبتك وحدك لا اله الا انت استغفرك فاقب اليك ديك سيد بن
طاوس و شيخ طوسي و ديكران بسند صحيح از معاوية بن عمار مرويت که
که حضرت امام جعفر صادق عليه السلام بعد از نماز عصر این دعا را بخواند
الحمد لله رب العالمين وصلي الله على محمد وآله النبيين وعلى محمد وآله
في الليل اذا بعثته وصل على محمد وآله في النهار اذا تحلى وصل على
محمد وآله في الملأ الاعلى وصل على محمد وآله في الآخرة و
الأولى وصل على محمد وآله ما لاح الحديان وما اطرده الخافقان
وما اخذ الحاديان وما عسر ليل وما اذ لم ظلام وما تفسر حج وما ان
فخر اللهم لجعل محمد لخطيب وقد المؤمنين اليك والمكسر لخلل الأما
إذا وقت بين يدك والناطق إذا حرسب الألسن بالشهادة عليك اللهم
اعل منزلة وارفع درجة واظهر حجة وقبيل شفاعته وأعنه القيام المحمود
الذي وعدته وأعنه ما حدثت المحذون من أمته بعدك اللهم باع ربح
محمد مبي الحجة والسلام واردد علي من فضيحتة كثيرة وسلا ما ياد الحلال والآله
والفضل والانهام اللهم اني اعوذ بك من مضلات الفتن وما ظهر منها
وما بطن ولائم والبعي بغير الحق وإن اشرك بك ما لم ينزل به سلطانا
وإن أقول عليك ما لا أعلم اللهم اني اسئلك موجبات رحمتك وعزائم
معصرتك والعمية من كل بر والسلاية من كل اثم واسئلك القود بالجنة
والنجاة من النار اللهم صل على محمد وجعل لي في صلوتي ودعائي بركة
تطهر بها قلبي وتوهم بها روعي وتكسف بها كرب وتغفر بها ذنبي وتصلح
بها أمري وتعني بها فقري وتذهب بها ضري وتفرج بها همي وتسلمي بها غمي
وتسقي بها سقاي وتؤمن بها حوائج وتخلوا بها حوائج وتغني بها ديني وتجمع بها
شملي وتبيض بها وجهي وما عندك خير لي اللهم صل على محمد وآله

و لا تدع لي ذنباً الا غفرته ولا كبريئاً الا كففته ولا خوف الا امنته ولا سخطاً
الا سقيته ولا قسماً الا فوجته ولا عماً الا ادميته ولا حراً الا سلبته ولا دنياً
الا فنيته ولا عدوا الا اكففته ولا حاجة الا قضيتها ولا دعوة الا اجبتها
ولا مسئلة الا اعطيتها ولا امانة الا ادينها ولا فتنه الا احصتها اللهم
اصرف عني اللآئيات والعاهات والبليات ما اطلق وما لا اطيع صرفة الا
بك امسي طلي مسجراً يقول وامست ذنوبي مسجراً بغيرك وامسي خوفي
مسجراً يا مانيك وامسي قري مسجراً بغيثك وامسي ذلي مسجراً بغيرك وامسي
ضعفي مسجراً بقوتك وامسي وحيي لبالي اناني مسجراً بوجهك الدائم الباقي
يا كاشفاً لكل شئ ويا كاشفاً لكل شئ ويا مكنون كل شئ صل على
محمد وال محمد واصرف غني وعن هلكي ومالي وذي ولدي وجبراني واهل حرايتي
ايواليك فيك شر كل ذي شر وهو شر كل جبار عنيد وشیطان مريد وسلطان
جائر وعدو قاهر وحاسد سعاديد و باع من اجد و شر القمامة والهامة وما
دبت في الليل والنهار و شر فسايق العرب والعجم و شفت الجن والانس و لود
يدريك الحصة التي لا ترام ان لا تمسني غما ولا هم ولا ماردة يا و لا رد ما اذ
عزفا و اخرنا و غطنا او صبرا او قودا او اكسل سبيع وامني على فراشي في غايته
او في القبر صفنا الذي نعت الله في كتابك فقلت صفنا كما هم نبينا من موسى
مقبدين غير مذبذبين على طاعتك وطاعة رسولي صلى الله عليه وآله فاما
يجعل غير حاجد لا لا لك ولا معاندا لا اوليائك ولا مؤالفا لا عدا لك يا كريم
اللهم اجعل دُعائي في المرفوع المستجاب واجعلني عندك وجهي في الدنيا و
الآخرة ومن المقربين الذين لا خوف عليهم ولا هم يحزنون واعزني في اولادك
وما ولد وما ولدك وما ولدك وما ولدك وما ولدك وما ولدك وما ولدك وما ولدك
الحمد لله الذي جعلني من المؤمنين على المؤمنين كذا ما سوفنا وجن ان تعسبات
فانزع شد در سجده شكر کند با دای که گذشت در فضل اول و بعد بگوید بحمد حق
بجده شکر نماز حضرت از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که در سجده شکر
نماز عصر صد مرتبه میگوید و الحمد لله و نیز این دعا از حضرت منقولست که در سجده

در سجده شکر بخواند و آنست الحمد ان اطعنت ولا تجت لي ان عصى بك ولا صنع لي
ولا يعزني في احساني ولا عذرت لي ان اسأت ما اصابتني من حسنة فقلت
يا كريم اغفر لمن في مساريق الارض وسفاريها من المؤمنين والمؤمنات
وبكر ارجله اعمال بعد از عصر تا هنگام مساحوا ندين دعاهاي ساعات روبرو
مثل ساعت نهم و دهم و يازدهم که در فضل ششم ذکر خواهند شد بگو خواندن
ادعيه مسترکه صباح و مساءست که پیش کذبت و فصل ششم در بقیه ادعيه
ساعات روز و ادعيه مخصوصه بر ردي قناب و وقت مسأ است پیش ذکر
کرديم که روز قیامت شده است بدو ده ساعت و هر يك از آنها منسوبست بكي
از ائمه اثني عشر سلام الله عليهم و دعاهاي چهار ساعت که منسوبست بجماد امام
ذکر کردیم پس میگویند و اما ساعات پنج که از زوال فتا ب است تا کذا مشن مقدار
چهار رکعت منسوبست بامام خامس امام محمد باقر و دعاي این است اللهم
انت الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم هو الله
الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو الاول و
الاخر و الظاهر و الباطن و هو بكل شئ عليم فالق الاصباح و جاعل
الليل سكناً و الشمس و القمر حجاباً ذاك قدیر الغر العليم يا غياث العباد
ويا شاهداً لا يغيب يا قريب يا حييت ذكركم الله ربّي عليه توكلت و اليه
انبت اذ لك اليك تدلل الطالعين و الخاضعين بيدك خضوع الراغبين
و اسئلك سوال الفقرا المستكسرين و ادعوك نصر عا و حية انك لا تحب
المعتدين و ادعوك خوفاً و طمأنينة ان رحمتك قريب من المحسنين و اتوسل اليك
بمحمد نبيك من خلقت و صغورك من العالمين الذي جاء بالصديق و صدق المرسلين
محمد عبداً و رسولك النذير المبين و يولييك و عبدك علي بن ابي طالب امير
المؤمنين و بالامام محمد بن علي الباقر عالم الدين و العالم تاويل الكتاب المبين
و انت ملك بمكانهم عندك و استشفع بهم اليك و اقلهم اماناً و بين
يدي خواجتي ان تو رعي مشكراً ما اوليتني من نعمك و تحلل لي فرجاً و محرراً
من كل كرب و غم و زدني من حيث احبب و من حيث لا احسب و ليس

لِيَنْقُصَ مَا يَغْنِي بِي مِنْ كُلِّ مَطْلَبٍ وَأَذِيفَ فِي قَلْبِي بَعَاكَ وَأَقْطَعُ رَجَائِي
نَمُنُّ بِسُؤَالِكَ حَقِّي لَا أَرْجُو إِلَّا أَنْتَ أَلَيْسَ لَكَ الْحَقُّ إِذَا دَعَاكَ وَتَعَيَّنَ الْمَأْمُورُ
إِذَا نَادَيْتَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا سَاعَتُكُمْ فَهِيَ دَرَاخِرُ وَقْتُ سَابِقِ اسْتِ
ثَابِتٍ فَارْغُ شِدَّةً أَوْ نَمَازَ ظَهْرٍ وَجَعَلْتُ مَا مَجْهُرٌ صَادِقٌ مَعْلُوقٌ دَارِدٌ وَدَعَائِي بِرَأْسِ
الْأَقْسَمِ أَنْتَ أَنْزَلْتَ الْقَيْثَ بِرَحْمَتِكَ وَعَلَيْتَ الْقَيْثَ بِمِثْلِكَ وَذَرَبْتَ الْأُمُورَ
بِحِكْمِكَ وَذَلَّلْتَ الْقَسْعَاتِ بِعِزَّتِكَ وَأَعَزَّزْتَ لِقَوْلِكَ عَنْ عِلْمِ كَيْفِيَّتِكَ وَتَحْتِ
الْأَنْبِيَاءِ عَنْ إِدْرَاكِ صِفَتِكَ وَالْأَقْلَامِ عَنْ حَقِيقَةِ مَعْرِفَتِكَ وَأَضْطَرَّتْ الْأَقْلَامُ
إِلَى الْإِفْرَاقِ بِوَحْدَانِيَّتِكَ يَا مَنْ بَرَحَ الْعَمْرُ وَيَقْبَلُ الْعَمْرُ لَكَ الْمُلْكُ وَالْعَمْرُ
وَالْقُدْرَةُ لَا تَعُزُّبُ عَنْكَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ أَنْ تُرْسِلَ إِلَيْكَ
بِالْبَيْتِ الْإِسْمِي مُحَمَّدٌ سَؤَالُكَ أَعْرَفِي لِمَا كُنِيَ الْمَدِينِي الْهَامِي الَّذِي أَخْرَجَنَا مِنْ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ يَا مِيرَاثُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ الَّذِي شَرَحَتْ بِوَلَايَتِهِ
الضُّلُومَ وَيَا لِمَامَ حَقِّهِرِينَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ فِي الْأَنْصَارِ وَالْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَكُونِ الْكَافِرِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ بِالْعَمِيِّ وَالْإِنْكَارِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنْ
وَأَسْتَشْفِعُ بِمَكَارِهِمْ لَدَيْكَ وَأُقَدِّمُ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيَّ حَوَاجِي فَأَعْطِنِي الْفَرَجَ
الْحَقَّ وَالْخُرْجَ الْوَحِيدَ وَالْقَسْعَ الْقَرِيبَ وَالْأَمَانَةَ مِنَ الْفَرَجِ فِي الْأَيَّامِ الْعَصِيَّةِ
أَنْ تَقْبَلَنِي مَوَاقِفَ الذُّنُوبِ وَتَشْرَعَنِي فَاخِجَاتِ الْغُيُوبِ فَأَنْتَ أَرْزُقُ الْكَافِرَ
الْمَرْبُوبَ وَأَنَا الطَّالِبُ وَأَنْتَ الْمَطْلُوبُ وَأَنْتَ الَّذِي مَدَّكَ تَطْلُعُ الْغُلُوبُ
وَأَنْتَ الَّذِي تَقْدِرُ الْحَقَّ وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَيَا أَحْكَمَ
الْحَاكِمِينَ وَيَا خَيْرَ الْفَاضِلِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا سَاعَتُكُمْ فَهِيَ دَرَاخِرُ
ظَهْرُ اسْتِثَابَةٍ نَاجِيَةٍ كَرِهْتَ أَنْ تَفْلُحَ عَصْرُكَ بِشُؤْدٍ يَا بَهْدِيْنِ بِكَرْدٍ مُسَوِّبٍ بِحَضْرَتِ إِمَامٍ
مَوْجِي كَاطِمٍ اسْتِغْلَامٍ وَدَعَايَ وَأَنْتَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَرْجُو إِذَا حَرَبَ الْأَمْرُ
وَأَنْتَ الْمُدْعُو إِذَا مَسَّ الْقَرْصُ وَجَبَّ الْمَقُوفُ الْمَصْطَرُ وَالْمُجْبَى مِنَ ظُلُمَاتِ لُتْرٍ وَالْحَرَى
وَمَنْ لَهُ الْحَقُّ وَالْأَمْرُ وَالْعِلْمُ بِوَسَائِرِ الصَّدْرِ وَالْمَطْلَعُ عَلَى أَحْيَى السَّرْعَانَةِ
كُلِّ نَجْوَى وَكَانَتْ مِنْهُ كُلُّ شَكْوَى يَا مَنْ كَلَّمَ الْحَدَّ فِي الْآخِرَةِ وَالْأَوَّلِ
يَا مَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى وَإِنْ تَجَسَّ

بَنَيْتَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَخَفِيَ الْإِلَهَ الْأَمُورَ لَا اسْمَاءَ الْحُسْنَى سَلَّمَ
بِحَدِّ خَيْرِ النَّبِيِّينَ خَيْرِ رُسُلِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ عَلَى آدَاءِ رِسَالَتِكَ وَيَا مِيرَاثُ
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ الَّذِي جَعَلْتَ وَلَايَتَهُ مَقْرُوضَةً مَعَكُمْ وَلَا يَنْتَ فِي
تَحْتِ مَقْرُوضَةٍ بِرِضَاكَ وَتَحْتِ بِرِضَاكَ وَالْإِمَامُ الْكَافِلُ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ الَّذِي سَلَّمَ
أَنْ تَرَعُ لِعِبَادِكَ وَتَحْتِ بِرِضَاكَ فَاجِبَتْ مَسَائِلُهُ وَأَوْجِبَتْ دَعْوُهُ
أَنْ تَسْأَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً تَقْضِي بِهَا عَنَّا وَاجِبَ حَقِّهِمْ وَتَرْفَعِي فِيهَا فِي
آدَاءِ قُرُوبِهِمْ وَأَنْ تُرْسِلَ إِلَيْكَ بِهِمْ وَأَسْتَشْفِعُ بِمَنْزِلِهِمْ وَقَدْ قَدَّمْتَهُمْ أَمَامِي وَبَيْنَ
يَدَيَّ حَوَاجِي أَنْ تَجْعَلَنِي عَلَى أَجْمَعِ عَوَائِدِكَ وَتَجْعَلَنِي حُرْبِلَ قَوَائِدِكَ وَتَاخِذَنِي
وَبَعْثِي وَعَلَانِي وَسِرِّي وَتَاخِذَنِي وَقَلْبِي وَعَظْمِي وَقُلُوبِي إِلَى الْعَمِيِّ بِالْعَمَلِ
وَتَقْبَلَنِي مِنْ أَسْبَابِ رِضَاكَ وَتَوْجِبْ لِي تَوَافِلَ فَضْلِكَ وَتَسْتَدِمْ لِي مَسَاحِ طَوْلِكَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا سَاعَتُكُمْ فَهِيَ دَرَاخِرُ وَقْتُ سَابِقِ اسْتِثَابَةٍ
ثَابِتٍ فَارْغُ شِدَّةً أَوْ نَمَازَ ظَهْرٍ وَجَعَلْتُ مَا مَجْهُرٌ صَادِقٌ مَعْلُوقٌ دَارِدٌ وَدَعَائِي بِرَأْسِ
الْأَقْسَمِ أَنْتَ أَنْزَلْتَ الْقَيْثَ بِرَحْمَتِكَ وَعَلَيْتَ الْقَيْثَ بِمِثْلِكَ وَذَرَبْتَ الْأُمُورَ
بِحِكْمِكَ وَذَلَّلْتَ الْقَسْعَاتِ بِعِزَّتِكَ وَأَعَزَّزْتَ لِقَوْلِكَ عَنْ عِلْمِ كَيْفِيَّتِكَ وَتَحْتِ
الْأَنْبِيَاءِ عَنْ إِدْرَاكِ صِفَتِكَ وَالْأَقْلَامِ عَنْ حَقِيقَةِ مَعْرِفَتِكَ وَأَضْطَرَّتْ الْأَقْلَامُ
إِلَى الْإِفْرَاقِ بِوَحْدَانِيَّتِكَ يَا مَنْ بَرَحَ الْعَمْرُ وَيَقْبَلُ الْعَمْرُ لَكَ الْمُلْكُ وَالْعَمْرُ
وَالْقُدْرَةُ لَا تَعُزُّبُ عَنْكَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ أَنْ تُرْسِلَ إِلَيْكَ
بِالْبَيْتِ الْإِسْمِي مُحَمَّدٌ سَؤَالُكَ أَعْرَفِي لِمَا كُنِيَ الْمَدِينِي الْهَامِي الَّذِي أَخْرَجَنَا مِنْ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ يَا مِيرَاثُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ الَّذِي شَرَحَتْ بِوَلَايَتِهِ
الضُّلُومَ وَيَا لِمَامَ حَقِّهِرِينَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ فِي الْأَنْصَارِ وَالْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَكُونِ الْكَافِرِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ بِالْعَمِيِّ وَالْإِنْكَارِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنْ
وَأَسْتَشْفِعُ بِمَكَارِهِمْ لَدَيْكَ وَأُقَدِّمُ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيَّ حَوَاجِي فَأَعْطِنِي الْفَرَجَ
الْحَقَّ وَالْخُرْجَ الْوَحِيدَ وَالْقَسْعَ الْقَرِيبَ وَالْأَمَانَةَ مِنَ الْفَرَجِ فِي الْأَيَّامِ الْعَصِيَّةِ
أَنْ تَقْبَلَنِي مَوَاقِفَ الذُّنُوبِ وَتَشْرَعَنِي فَاخِجَاتِ الْغُيُوبِ فَأَنْتَ أَرْزُقُ الْكَافِرَ
الْمَرْبُوبَ وَأَنَا الطَّالِبُ وَأَنْتَ الْمَطْلُوبُ وَأَنْتَ الَّذِي مَدَّكَ تَطْلُعُ الْغُلُوبُ
وَأَنْتَ الَّذِي تَقْدِرُ الْحَقَّ وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَيَا أَحْكَمَ
الْحَاكِمِينَ وَيَا خَيْرَ الْفَاضِلِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا سَاعَتُكُمْ فَهِيَ دَرَاخِرُ
ظَهْرُ اسْتِثَابَةٍ نَاجِيَةٍ كَرِهْتَ أَنْ تَفْلُحَ عَصْرُكَ بِشُؤْدٍ يَا بَهْدِيْنِ بِكَرْدٍ مُسَوِّبٍ بِحَضْرَتِ إِمَامٍ
مَوْجِي كَاطِمٍ اسْتِغْلَامٍ وَدَعَايَ وَأَنْتَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَرْجُو إِذَا حَرَبَ الْأَمْرُ
وَأَنْتَ الْمُدْعُو إِذَا مَسَّ الْقَرْصُ وَجَبَّ الْمَقُوفُ الْمَصْطَرُ وَالْمُجْبَى مِنَ ظُلُمَاتِ لُتْرٍ وَالْحَرَى
وَمَنْ لَهُ الْحَقُّ وَالْأَمْرُ وَالْعِلْمُ بِوَسَائِرِ الصَّدْرِ وَالْمَطْلَعُ عَلَى أَحْيَى السَّرْعَانَةِ
كُلِّ نَجْوَى وَكَانَتْ مِنْهُ كُلُّ شَكْوَى يَا مَنْ كَلَّمَ الْحَدَّ فِي الْآخِرَةِ وَالْأَوَّلِ
يَا مَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى وَإِنْ تَجَسَّ

يا خالق الانوار ومقدرا الليل والنهار وعلم ما تحل كل شئ وما تعجز الا
وما زاد وكل شئ عنده بمقدار اذا انقضى امر طريح عليك واذا غلقت الابواب
فرح باب فضلك واذا احاطت الحافات فرح الى سعة طوالت واذا انقطع العمل
من الخلق اسئل بك واذا وقع الناس من الناس وقفت رجاء عليك اسئلك
بجدي لا ابرار الذي نزلت عليه الكتاب وبقرته على الخراب وعدي بنابر الى
دار مقام يا ابا المؤمنين علي بن ابي طالب لكرم النصاب المصدق بحاجته في
الحراب والامام الفاضل محمد بن علي الذي سئل فوفقه لرد الجواب وامحى
فصدقه بالتوفيق والاصواب صلى الله عليه وعلى اهل بيته الاحبار ان يحل
مواالاتهم ويحتمهم عصية من النار وحجة الى دار القرار فقد توسلت بهم اليك
قد هم امانى وبين يدي حوائجى وان تعصني من التعرض لمواقف خطلك وتوفقي
ليكون سبيل محبتك وفرضاتك يا ارحم الراحمين واما ساعتي فمما كرهت لها
ساعت كدشته است ناكساعت بشرا زير دشتن افتاب حضرت امام علي بن
عليه السلام فعلق دارد ودعايش از است اللهم انت اوتي الحمد العفو والود
المبدى المبدى ذو العرش المجد والبطل الشديد فقال لما يريد يا من مؤخر
ابن من جبل نور يدان هو علي كل شئ شهيد يا من لا يتعاطى عقران الذروب
ولا يكسر عليه النعم عن العيوب اسئلك بحلالك ويور وجهك الذي
ملا اركان عرشك ويقدر ذلك التي قد رت بها على جليلك وبرحمتك التي
كل شئ وتوفيك التي منعت بها كل قوي ويعزك التي ذل لها كل عزيز
بمسبك التي صغر فيها كل كبير ورسولك الذي رحمت به العباد وقديت
به الى سبيل الرشاد يا امير المؤمنين علي بن ابي طالب اول من امن برسولك
صدق والذي وثق بما عاهد عليه وصدقك يا امير المؤمنين محمد بن محمد عليهما السلام
الذي كسبه حيلة الاعلاء وادبهم بحب لا يبر اذ توسلوا به في الدار ان صلى
على محمد وآل محمد فقد استشفعت بهم اليك وقد هم امانى وبين يدي حوائجى وان
تجاني من كفائيك في جزر جزر ومن يلائيك تحت جزر جزر وتوزعني شكر الامك
ومسبك وتوفقي للاغتراف يا ابا ديك ونبيك يا ارحم الراحمين واما ساعتي

التي لا تواب

لي

واما ساعتي زد فمهر كه از انهاى ساعت كدشته است ناكه افتاب زير
حضرت امام حسن عسكري عليه السلام بسوكت ودعايش از است اللهم
انت منزل القرآن وخالق الانسان والجان وجاعل المناس بحساب
المسدى بالطول والامتنان والمبدى للفضل والاحسان وضامن الرزق
لخوانك الحامد والمناجى ومنك والمناجى واليك تصعد اليك الطيب
والعمل الصالح انك لم تجمل وسرت البقيع وعلمت ما تخفى الصدوق
لجوانح اسئلك بحمدك محمد بن علي وعلى رسولك الى الكافة وامينك
المعوث بالرمية والرافة يا امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام المفضل
طاعته على القريب والبعيد المودع في كل توفيق مشهود
بالامام القبة الحسن بن علي الذي طرح للسباع فحاصه من برايهها وايقن
بالذواب الصغاب قد لك له من كبرها ان يصلي على محمد وآل محمد فقد
توسلت بهم اليك وقد هم امانى وبين يدي حوائجى وان ترحمني برك معاك
ما ايقنت وتعصني على التمسك بطاعتك ما احييتي وان تحم لي بالخير اذ
توفيتي وفصل علي بالمباشرة اذ احاسنتني وتحت لي العفو اذ اكلاني
ولا تكتلني الى شئ فاضل ولا تخونني الى غيرك ما لا طاعة لي فاضعت
ولا تبليني بما لا صبر لي عليه فاعزني على جميع عوائدك عندي ولا
تولجني بسوء فعلي ولا تسلط علي من لا يرحمني برحمتك يا ارحم الراحمين
واما ساعتي زد فمهر كه از انهاى ساعت كدشته است ناكه افتاب زير
عليه السلام تعاود دارد ودعا انت اللهم يا خالق النفع المروج والمهاد
الوضوح ورازق العاجد والمطيع الذي ليس له من دونه وولي ولا يسع اسئلك
بانتارك التي اذ ايمنت على طوارق العر عادت لسرا واذا اوضعت على الجبال
كانت قباة سورا واذا ارفعني الى السماء شفت لها المغاليق واذا هبطت الى
ظلمات الارض اتعت بها المصافق واذا اديجت بها المولى انك ترحمني من العود
واذا اوديت بها المحدثات خرجت الى الوجود واذا ذكرت على القلوب جعلت
حسوها واذا اقرعت الاسماع فاضت لعيون دسوعا اسئلك بحمدك محمد رسولك المودع

كامل ولا يطاني

بالتجارب المبعوث بحكم الآيات وبأمر المؤمنين علي بن ابي طالب الذي احسنه
للمواخاتبة وصحبته واصطفاه لصفاته ومصابه ربه وصابح الزمان
الذي جمع على طاعته الا رأوا المنفعة وتوالت له الامور والخطبة
ولست خاض به حقوق اوليائه ولا ينفعهم به من شر اعداءك وملاؤك بالارواح
عدلا ولا لخصائنا وتوسع على العباد بظهورهم وقضائنا وتبعد الحق
من مكانه عزرا حيدا وتجع الذين على يديه غضا حيدا ان تصلي على
محمد وآل محمد فقد استشفعت بهم اليك وقدمتهم امامي من يدي خوفا
وان تؤذيهم شكر يفتيك في التوفيق لعرفه والهداية الى طاعته
ان تريدني قوة في التمسك بعصمته ولا قيدا لشيئه والكون في ربه
وسببته انك سمع الدعاء برحمتك يا ارحم الراحمين واما ادعية
بروزي فتاب ومسايسر من لا يجد باقر جهنم الله درهم فباس كفته كظاهر
فخوي اجاز انت كه دعای سدا اكثر نزدك غروب فتاب ياد خوايد
وبعضي بعد از شام واكثر از شام بعد از عصر شام توان خواند بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر عليه السلام مرويت كه چون نزدك بغروب زلف فتاب بر ديوار
وكوه معتبر بشد از ديد مبارك حضرت رسول صلعم اب جاري ميشد و اين دعا بخواند
اُمّی اطلی مشجر ابقوك وامست ذنوبی مشجرة بمغفرتك وامسح خوفي
مشجر ايامك وامسح ذل مشجر ابريك وامسح فري مشجر ابقاك وامسح
اجبي لبالي الفاني مشجر اوبخلك لبالي الكرم الكشي عافيتك
وحلالي كرامتك وعيشي رحمتك وقني شر خلقك من الجن والانس
يا الله يا رحمن يا رحيم ايضا كه بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول
كه هر كه هر روز غروب فتاب اين دعا بخواند كه در آن شب ياد از آن هفته
ياد از آن ماه ياد از آن سال ميرد داخل بهشت شود يا من حم النوة محمد اخيم الي
في يوم هذا بخبر وشهري بخبر وسنتي بخبر وعجري بخبر ايضا بسند هاي معتبر
از اخضر حضرت و حضرت كاظم عليهما السلام منقول است كه چون نزدك بغروب فتاب
شود اين دعا بخوان تا ايم كردي از شهر درند و از شر شيطان لعين و فرزند

و فرزندان او و هر كند و صاحب هري و از دزدان و غولان بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي
من الدن ولا من الدين والحمد لله الذي يصيف ولا يوصف ويعلم ولا
يعلم يعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور اعوذ بوجه الله الكريم و بسم الله
العليم من شر ما ذرا ومن شر ما تحت اترى ومن شر ما ظهر وما بطن ومن شر
من شر ما كان في الليل والنهار ومن شر ابى فرة وما ولد ومن شر
الربس ومن شر ما وصفت وما لم اصيف والحمد لله رب العالمين ديكر
مسايست خواندن دعای دوازدهم روز كه گذشت و اما ادعية معتبره از ائمه
بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام مرويت كه در شام مي فرمود امتنا
واسم الملك بالله الواحد القهار والحمد لله رب العالمين الذي في قبي القهار
وجاء بالليل ونحن في عافية منه اللهم هذا الخاق جد يد قد عشنا قضا
عليت لبيته من خير فسهله وقضه ولكنته اضعا قاضا عنة وما علت
فيه من شر فحاج وزعته برحمتك امست لا امالك ما ارجوا ولا ارفع شر ما
اخشى امسى لا امر عري وامست فربنا بكسني وامست لا فقير اقريني
فمع لقمي بسعيت مما كتبت على نفسي التقوى ما ابقيني والكرامة
اذا توفيتي والعنة على ما ابليني والركعة فيما رزقني والغفر على طاعتك
فيما بقي من عمري واستكرك فيما انعمت به علي بسند معتبر از حضرت امير
المؤمنين عليه السلام منقول است كه در شام اين دعا بخواند اجبنا الله شاكرين
واسمنا الله حامدين فلك الحمد كما امسينا لك مسلمين سائمين ديكر جراع اورد
بشتر از شام است بجا از حضرت صادق عليه السلام منقول است كه جراع روي
كردن پيش از غروب فتاب بر ديوار بر طرف مي كند و روز را زياد مي كند و اين دعا
و ايضا از حضرت منقول است كه چون جراع را باندرون بياورد و نظر بياورد نمايد كه
اللهم لجعل لنا نورا عشي به في الناس ولا تخزننا نور لك يوم نلقاك واجعل
لنا نورا انك نور لا اله الا انت فضل همتي در اين دعا متعلق است بوقت شام
از غرضه هرب و نافع ان و تحقيق وقت نمايد انكه وقت شام كه همام غروب است

و بر طرف شدن سرخی طرف مشرق است خواندن ادعیه و اذکار بموجب آیات
و اخبار اهل بیت اطهار و سید جالب منابع و دفع مضار است چنانچه بعضی از آنها
مذکور گردید و در این وقت دقت مکلف مشغولست به رکعت فرضیه و چهار
رکعت نافله و این نافله را بعد از فرضیه باید بخواند و در هر نماز نافله
و فرضیه هم قصر نمیشود اول وقت این فرضیه را ابتدای بر طرف شدن سرخی مذکور است
تا آن مقدار که ادای آن شود و بعد از آن وقت نماز عشاء در آید و در هر وقت شرک
کرد تا آن زمان که نصف شب مقدار چهار رکعت نماز عشاء باقی باشد و وقت
تا غایت شدن شغلاست که سرخی جانب مغرب شود و بعد از آنکه شیخ بهائی رحمه الله
در مناجات الافلاح گفته که مستفاد از روایات معتبره از اهل بیت عصمت علیهم السلام
اینست که وقت مغرب تنگست و روایات در این باب متطاف است چنانچه صاحب
کافی بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمودند که
که چنانچه از برای چیزی از برای نماز در دو وقت یکی وقت فضیلت
و دیگری وقت جزا آن نماز مغرب که وقت آن یکست و وقت وجوبش سقوط است
و چنانچه رئیس محدثین در مجلس شصت و دوم از کتاب مالی از ابی اسامه روایت
کرده که او گفت شنیدم از حضرت ابی عبدالله علیه السلام که میفرمود کسی که
تاخیر بیند از نماز مغرب را تا مشبک شود ستاره هاپس من از او بزارم و چنانچه
شیخ طایفه در تہذیب بسند صحیح از دبیج روایت کرده که گفت بحمد حضرت ابی
عبدالله علیه السلام عرض کردم که جمعی از اصحاب شام میگویند نماز مغرب تا آنکه
مشبک شود ستاره هاپس فرمود آنحضرت من بزارم بسوی خدا اگر کسی که بکشد این
عمل را عمدا و چنانچه روایت کرده است در تہذیب بسند صحیح از آنحضرت علیه السلام
که فرمود بدینست که چنانچه کسی که در نماز عشاء نماز هاپس کرد ایند از برای
هر نمازی در دو وقت مگر مغرب پس بدینست که اگر ایند از برای یک وقت واحد
و تحقیق وارد شده است در روایات معتبره بیرون رفتن وقت مغرب زایل شدن
شفق و جماعی از علماء شیخ خوان الله علیه السلام بان عمل کرده اند و فرار داده اند
تا بین غروب و رفتن شفق را وقت از برای شخص بخواند و بعد از آن وقت از برای

از برای مضطر و اظهر مذهب متأخر است که مضیق وقت فضیلت آن است و وقت
ادایش بنا بر این حمل کرده میشود بنمازی حضرت صادق علیه السلام از کسی که
تاخیر کند اشغال بخیم و اگر کسی که اعتقاد داشته باشد و چون تاخیر آن را
تا آن وقت بداند که شیخ رحمه الله متعین اخباری که دلالت میکند بر اینکه مغرب وقت
ندارد و وقت نشدن است یا بعد از آنکه اعتنا باخبار دیگر کرده است یا معاذ
بنظر من رسید که بضرورت حمل کردن اخبار بر مبالغه در فضیلت خالی از اسکاالی
نیست لحوط آن است که تاخیر بشود از بر طرف شفق و الله اعلم و چون غروب افتاد
تحقق شود از آن واقامت بگوید و شروع در نماز کند و باید ترک نکند از آن واقامت
تا شام زیرا که جماعی از علماء مثل سید مرتضی و ابن عقیل و ابن حبیب رضی الله عنهم
قابل بخوبی از آن واقامت تا شام شد اند بعضی قابل سلطان نمازند در ترک آن
عمدا چنانچه پیش مذکور شد و مستحب است فاصله کردن میان اذان و اقامه بیکست
یا شش چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بنشیند میان اذان
مغرب و اقامت آن ثواب و مثل ثواب کسی است که بخیمه یا ستار خود را در راه
و در میان اذان و اقامه ایند عابجا و الله اعلم انی استلک یا قیام لیلک و اذان
نارک و حضور صلواتک و اصوات دعائک و تسبیح ملائکت ان صلی علی
محمد و آل محمد و ان ثوب علی انک انت الثواب ارجح من اقامت بگوید و بعد
اقامت آنچرا گذشت از دعا بخواند و شروع در نماز نماید با ادب و شریعی که پیش
گذشت و از سوره های قصار آنچرا خواهد در رکعت اول بخواند مثل اذ الحاء نصر الله
و نکات و سجده قل یا ایها الظالمون باشد و امثال آنها و در رکعت ثانی سوره توحید
بنابر آنچرا در مناجات بسند صحیح روایت کرده و در دو رکعت این نماز چهار بار بگوید یعنی بلند
نماید خواند و چون از نماز فارغ گردد شروع در تعقیبات نماید بنوعی که گذشت از تعقیبات
ثلثه و تسبیح زهر علیه السلام و سایر دعا های مستزکر و بعد شروع در دعای مخصوصه
نماید فصل هفتم در تعقیبات مخصوصه نماز شام است بدانکه در مابین علماء اختلافست
و اگر گفته اند تعقیبات نماز شام را بعد از نافله باید بخواند و زیرا که وقت نافله که تا بر طرف
شدن سرخی جانب مغرب است بیرون نرود و بعضی گفته اند تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام

بشر بخواند وباقي را بعد و ملا محمد باقر رحمه الله در مقام گفته كل من كان من ابنت كذا غير را
توان بيش از نواقل خواند افضل است بيش بخواند مخصوصا بغيره باني كه وارد شده است
بشر از حرکت دادن باها بايد خواند و چون خوف برون رفتن نواقل بهم رساند
باقر ناخبر نمايد در حديث معتبر وارد شده كه فضيلت تعقيب فرزند بر نافله
بقدر فضيلت فريضة است بر نافله و قول ملا محمد باقر رحمه الله در نزد حقيقه ظاهر است
و بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام مرويت كه هر كه بعد از نماز مغرب بسم الله
بگوید الحمد لله الذي يفعل ما يشاء ولا يفعل ما يشاء غير حق تعالى خير سبيل را
گرامت فرمايد و سنت است كه بعد از نماز مغرب بسم الله بگوید ما شاء الله لا حول
ولا قوة الا بالله استغفر الله و بگوید اللهم اني استسلك موجبات رحمتك و
غرام عفوك و اتسلا من كل اثم و اتقيا من كل بؤس و اتجاء من النار و من
كل بليته و اتقوا بالحسنة و الرضوان من دار السلام و حواريك محمد و آله
عليهم السلام بعد از ان بگو اللهم ما ينال من نعمة فلك لا اله الا انت استغفر
و اتوب اليك بسند صحيح از معاوية بن جهم مرويت كه حضرت صادق عليه السلام
بعد از نماز مغرب اين دعا بخواند اللهم صل على محمد النبي الذي اخرج من
الظلم الظاهر الظاهر افاضل خاتم انبيائك و سيد اصفائك و خالص اخلاك
ذي الوحي الجليل و التوفيق الاصيل و المنير البين و المقام المحمود و المفضل المشهور
و الموصى الموروث اللهم و صل على محمد و آله كما بلغ رسالا لك و جاهدني ببينك
و ضع لامي و عيذك حتى انا و اليقين و صل على محمد و آله الطاهرين الاخيار
الاقياء الكابر و الذين احبهم لديك و اصطفيهم من خليفك و ائمتهم على وجهك
و جعلهم حرا من عبيدك و راحة كلمتك و اعلام نورك و حفلة سرك و اذيعت
عنهم الرجس و طهرتهم بظهور اللهم استعنا بحسبهم و احسننا في رزقهم و نحت
لوانهم و لا تقرب بيننا و بينهم و اجعلني بينهم و جعلها عندك في الدنيا و الآخرة و من
المقربين الذين لا خوف عليهم و لا هم يحزنون الحمد لله الذي كرمك بالانوار و
وجاء بالليل برحمته خلقا جديدا و جعله لسانا و سكنا و جعل الليل و النهار
ايتين يعلم بها عباد الدين و الحساب الحمد لله على افعال الليل و اذ بار النور

الانوار اللهم صل على محمد و آله و صل على النبي الذي و عظمته امري و اصلح
دياري التي فيها معيشتي و اصلح لي اخوتي التي اليها مفلي و اجعل الجود رزاقا
لي في كل خير و اجعل الموت راحة لي من كل سوء و اكني امر الدنيا و الآخرة
بما كفت به اوليائك و خبرك من عبادك الصالحين و اصرف عني شرها
و وقني لما يضرني عني يا كريم امسك و امسك الملك لله الواحد القهار و ما
في الليل و النهار اللهم اني و هذا الليل و النهار خلقان من خلقك فاصفني
فيهما بقولك و لا ترهما جراحة مني على معاصيك و لا ركونا مني لحماريك و لا
عليهما مقبولا و سعي فيهما مشكورا و تير لي فيهما ما اخاف غيره و سهل لي
ما صعب علي امره و افض لي فيه بالحسنى و امسك مني مكره و لا تهلك عني سرك
و لا تنسني ذكرك و لا تخل بيني و بين خولك و قولي و لا تكلني الى نفسي طرفة عين
ابدا و لا الى احد من خلقك يا كريم اللهم صل على محمد و آله و افصح سلاح
فلي لي كرك حتى احيى و خيكت و اتبع كتابك و اصدق رسولاك و ادرين
بوعيدك و اوتي بهديك و اتبع امرك و اجنب نهيك اللهم صل على محمد و آله
محمد و لا تصرف عني وجهك و لا تمنعني فضلك و لا تحزنني عقوبك و اجعلني اولى
او لبيائك و اعادي عداؤك و ادر في الرعية بينك و الرعية اليك و الخوف
و الوفاء و التمس لا مترك و الصديق بليائك و اتباع سنة نبينا اللهم اني
اعوذ بك من نفس لا تنفع و بطن لا يشبع و عين لا تدفع و قلب لا يحشم و صلوة
لا ترفع و عمل لا ينفع و دعاء لا يسمع و اعوذ بك من سوء القضاء و درك النقاء
و حصد البلاء و شناعة الأعداء و من عمل لا يرضى و اعوذ بك من الكفر و الفقر
و الفقر و الفقر و الغدر و من ضيق الصدر و من يشاء الامر و من الداء العنق
و غلبة الرجال و خيبة المنقلب و سوء المنظر في النفس و الدين و الأهل و المال
و الولد و عند معاينة ملك الموت و اعوذ بالله من انسان سوء و جائر سوء
و ذنن سوء و يوم سوء و ساعة سوء و من شر ما يلج في الارض و ما يخرج منها و
من شر ما ينزل من السماء و ما يخرج فيها و من شر طوارق الليل و النهار و الا
طارق بطرق خبيرو من شر كل دابة في ارضي احدث ما يصيبها ان ربي على امرها

فَتَكُنْ كَقَدْحٍ مَدِيدٍ وَهُوَ التَّجَمُّعُ الْعَلِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَتَنِي صَلَوةً كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 كِتَابًا وَكَرَّمَ رَحْمَتَهُمْ أَذْهَبَ مَشْرُكَهُ فَرَأَيْتُمْ حَسْبَ لِسْتِهِ عَمْرٍاءَ رَأَيْتُمْ كَرَمَهُ اسْتَكْبَرَهُ
 وَلَا دُونَ ذَلِكَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلْيَكِّ وَأَقْبَلْتُ بِدُعَائِي عَلَيْكَ وَالْجَبَّاجُ يَتَكَلَّمُ طَائِعًا
 فِي مَعْفَرَتِكَ طَائِعًا مَا وَاتَّ بِهٍ عَلَى بَيْتِكَ مَتَجَرَّزًا وَهَذَا إِذَا تَقُولُ إِذْ دَعَوْتَنِي
 اسْتَجِبْ لَكُمْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَقْبَلْ إِلَيَّ يَوْجِيحَكَ وَاعْفُ عَنِّي وَارْحَمْنِي وَ
 اسْتَجِبْ دُعَائِي يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَهَرَكَا وَفَتَ وَفَانَكُنْ دَعَا هَيَّ مَشْرُكَةً
 مِثْلَ مَا رَجَعُ وَشَامَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 بَدَانَهُ دَرَجَةً مَكْرُمَةً شَامَ خَلْفَتِ وَأَحَادِيثَ تَزِيدُ اخْتِلَافِي دَارِدَ وَمَا مَحْمُودُ
 بَا قَرَحَتَهُ لَدَى مَقَامِهِ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 دَعَا هَيَّ مَكْرُمَةً مَكْرُمَةً مَكْرُمَةً مَكْرُمَةً مَكْرُمَةً مَكْرُمَةً مَكْرُمَةً مَكْرُمَةً مَكْرُمَةً
 مَا بَيْنَ شَامَ وَخَلْفَتِ بَدَانَهُ نَافِلَةً شَامَ جَمْعًا رَكْعَتِ بَدَوِ سَلَامَ وَتَاكِيدَ دَرَجَاتِ
 أَنْ دَرَجَتِهِ وَسَفَرِ أَحَادِيثَ بَسِيرًا وَارْدَةً أَمَّا زَا جَمْعُهُ رَحْمَتِ صَادِقِ عَمْرٍاءَ
 مَرُوبِيتِ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 أَرَجَعُ حَتَّى كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 دَرَجَتِ وَفَتَى بَزْ بَدَانَهُ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 شَدَنَ حَرَمَ مَغْرِبِيهِ وَكَلَامَ دَرَجَتِ بَدَانَهُ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 نَافِلَةً طَائِعًا كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 وَهَرَكَا وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ وَفَتَ
 شَبَابَهُ دَرَجَتِ جَمْعًا رَحْمَتِ صَادِقِ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ كَرَمَهُ عَمْرٍاءَ
 فَرُودَ بَدَرِ سَيِّدِ خَدَّيْكَ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ
 وَبِغَيْرِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ
 بَرَاوِ كَوَا مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ
 أَوَّلَ بَلَكِيَّاتِ سَبْعَ وَادْعِي بَلَكِيَّاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ مَبَاهَاتِ

در
محل
از

سه مرتبه و در ثانیه انا انزلناه و اگر خواهد در رکعت اول حمد که قل یا ایها النکاح
 باشد و در ثانیه توحید بخواند و برسد بنها بر کفایت می توان بود مثل سایر نوافل
 و سزاوار است بلند کردن قرائت در این نماز و در جمیع نوافل بلند و چون از
 رکعت اول فارغ شود بگوید اللَّهُمَّ أَنْتَ تَرَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى
 وَأَنْتَ إِلَهُ الْخَلْقِ وَالْمَنَهَى وَإِنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَتَحْيَا وَإِنَّ لَكَ الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ
 إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذَلَّ وَنَحْزَى وَنَأْبَى مَا عَنَهُ نَهَى اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ أَنْ تَعْبُدَنِي
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَأْذَنْتُكَ بِرَحْمَتِكَ رَأْسَ عَمَدِيكَ مِنَ النَّارِ بِقُدْرَتِكَ وَتَقْوَى
 مِنَ الْخَوَارِ الْعَيْنِ بِعِزَّتِكَ وَأَنْ تَجْعَلَ أَوْسَعَ رِزْقِي عِنْدَكَ كَبَرِ سَيِّدِي وَاحْسِنْ عَلَيَّ عِنْدَ قَبْرِي
 أَجَلِي وَأَطْلِفْ طَائِعِيكَ وَمَا يَتَرَبَّسُّ بِكَ وَتَحْيَا عِنْدَكَ وَتَزِيدْ لِي دَرَجَةً فِي رَحْمَتِكَ
 فِي جَمِيعِ أَعْوَالِي وَأُمُورِي مَعْرِفَتِي وَلَا تَكُنْ لِي إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْفَتِكَ وَتَقُولُ عَلَى نَفْسِي
 جَمِيعَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَابْدِءْ بِلَدُنِّي وَوَلَدِي وَجَمِيعِ إِخْوَانِ الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ
 مَنَاسِكِ لِقَائِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس دو رکعت دیگر بگذارد و بخواند در اول
 بعد از بسمه سُبْحَ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ
 الْأَرْضِ نَحْيِي وَبَسْمَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
 يَعْلَمُ مَا بَلَدٌ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَنْزِلُ فِيهَا وَهُوَ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 كَرَّمَ وَآلَهُ مَا يَعْلَمُونَ بِسْمِ اللَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْإِلَهُ الَّذِي تَرْجِعُ الْأُمُورَ
 يُوجِزُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِزُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَدُرْهَانِي بَعْدَ
 الْحَمْدِ خَوَالِدُ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَاهُ خَائِبًا مَتَّعِدًا عَامِنًا حَسْبِيَ اللَّهُ وَ
 بَلَّكَ الْأَمْتَالُ نَصْرِيهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ
 الشَّهَادَةِ مَوْزِعُ الرِّجْلِ الرَّحِيمِ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
 الْمُتَعَبَّدُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
 لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَدَرَجَتِ
 اِبْنِ دَرَجَتِ هَفْتِ مَرَّةً بَكْوَيْدَ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِرَحْمَتِكَ الْكَرِيمِ وَأَسْأَلُكَ الْقُدْرَةَ
 أَنْ تَقْبَلَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَعْفِيَ عَنِّي ذُنُوبِي الْعَظِيمَةَ لَا تَقْبَلْ لَدُنَّكَ الْعَظِيمَةَ بَلَّكَ الْعَظِيمَةَ

اللهم اعظم

چنانچه تعقیبات مشترک فرائض مختص به هر یک و بعضی در غیره مشترک میباشد و مسأله که
خواندن باشد بخواند و نماز احتیاط و بعد از آنکه بکند چنانکه گذشت و اما سایر اعمال
از جمله گذاردن نماز عقیله است و آن در هر رکعت در رکعت اول بعد از حمد و ثناء و
اِذْ هَبْ مُعَاذَاتِنَا مِنْ الْقَالِينَ اِنَّ قَدَرَهُمْ هَلْ يَبْلُغُ فِي الْعَالَمَاتِ اِنَّ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
مُسْطَافَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْعَالَمِينَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَجَنِّبْهُ مِنَ الْقَمِ وَالْكَذِبِ الْخَفِيِّ الْمُتَوَسِّعِ وَدَعِ
رُكْعَتِ دُومِ بَعْدَ اَرْجَاءِ وَجَنِّبْهُ مَعَاجِزِ الْعَبِّ لَا تَعْلَمُهَا اِلَّا مَوَدَّعُ الْعِلْمِ مَا فِي الْبُرْ وَالْخَرِّ وَمَا
لَتَقْطُرُ مِنْ وَرَقِ الْاَلْبَعْدِهَا وَلا حَاجَةَ فِي ظِلْمَاتِ الْاَرْضِ وَلا رُحْبِ وَلَا يَابِسِ الْاَرْضِ
كِتَابِ بَيْنِ بِنِ دُرْقُوتِ بَاوِيْدَ الْاَلَمِ اِنْ سَأَلْتَ بِمَعَارِجِ الْعَبِّ اَلَيْ لَا تَعْلَمُهَا اِلَّا
اَنْتَ اَنْ تَقِيْلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَعْمَلِي كَذَا وَكَذَا وَبَلَّغِي الْاَلَمِ اَنْتَ وَلِيَّ بَغِي
وَالْفَاوِدِ عَلَى مَلِكِي تَعْلَمُ حَاجَتِي فَاسْتَعِذْ بِحُجَّتِي عَلَى الْاَلَمِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا
قَضَيْتُمَا لِي وَحَالَاتِ مُحَمَّدٍ اَنْ اَزِيْعَ لَكَ اَللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرِيستَ كَمَا مَرَّكَ اَرْجَاءِ
رُكْعَتِ ثَمَّ اَرْبَعِينَ اَلْعَالَمِينَ وَجَوَالِدِ اَيْنِ دَعَاوَاوِ سَوَالِ كُنْدِ حَاجَتِ اِنْ اَحْزَانِي فَعَالِي
عَطَايَكُ اَوْ اَللَّهُ تَعَالَى هَرَجِ بِطَلَبِ دِيكَوَرِ رِزْقِ رِزْقِ عَقْلَتِ دُورِ رُكْعَتِ اَنْتَ كَمَا دَرِجَمَا
كِتَابِ مَسْطُورِ اَرْكَعَتِ اَوَّلِ بِالْجِدِّ وَسُورَةِ اِذَا زُلْزِلَتْ سِرْجِ دَارِ دُورِ رُكْعَتِ دُومِ بِالْجِدِّ
وَبَا زِدِ مَرْتَبَةِ سُورَةِ تَوْحِيدِ جَنَاحِ اَنْضَرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرِيستَ كَمَا مَرَّكَ اَرْجَاءِ
فَرَمُودِ كَمَا مَرَّكَ اِنْ نَمَازِ اَلْمَرْغَبِ عَاوِرِ مَرَامَتِ مَسْكَدِ مَا اَدْرَا مَدَكِ سَهْمَتِ وَفَوَا
اَوَّلَانِي نَمَازِ كَمَا مَرَّكَ اَللَّهُ تَعَالَى دِيكَوَرِ دَرِ اَيْنِ سَاعَتِ دُورِ رُكْعَتِ ثَمَّ اَرْجَاءِ مَرِيستَ اَنْ
كَمَا مَرَّكَ بَاشَدِ وَكَيْفِيَّتِ اَيْنِ نَمَازِ دَرِ رِجَالِ اَحْكَامِ اَسْوَآتِ نُوْشْتِ خَوَاصِ اَمَّا فَضْلِ اَمَّا
دَرِ بَيَانِ وَقْتِ حَقِّقِ وَفَضْلِ اَعْمَالِ مَعْلُومِ بَاشَدِ اَوَّلِ وَقْتِ عَشَاءِ اِنْ شَهْرِ بَعْدِ
فَرَاغِ اَرْجَاءِ مَغْرِبِ اَسْتِ وَبَاوِيْدِ مَشْهُورِ رِوَالِ حَمْرَةِ مَغْرِبِيَه اَسْتِ جَنَاحِ اَسْتِ اَسْتِ اِنْ
حَضَرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرِيستَ كَمَا مَرَّكَ اَوَّلِ وَقْتِ عَشَاءِ اَخْرَجَ حَمْرِ اَسْتِ اِنْ اَرْجَاءِ
مَغْرِبِ وَبَاشَدِ وَكَيْفِيَّتِ اَيْنِ نَمَازِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ
سَعَقِ اَمَّا فَضْلِ اَيْنِ وَقْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ
جَنَاحِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ
نَمَازِ كَمَا مَرَّكَ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ

اعمال حاکمت در این وقت مسأله است بخواند رکعت فریضه و دو رکعت نافله و نیز در فریضه
بعد از اذان و اقامت با ادب سابقه بخواند و در وقت قضایا میگوید تا ثلث اربع
و وقت اذان تا مقدار رکعت بنصف شب مانند و این نماز چهار رکعت در حضور
و دو رکعت در سفر و چون وقت این نماز وسیع است سنت است سورهای
طوال خواند در هر رکعت اول مثل سورۃ سبح اسم یا و التمس که اسناد صحیح روایت
است یا مانند اینها و در دوم سورۃ توحید و نیز سنت است طول دادن در قنوت و
تعقیبات این نماز و چون از نماز فارغ شود بگوید یا ایها الرسول یا ایها الرسول یا
یا ایها الرسول و بعد شروع در تعقیب نماید و بخواند تعقیبات مشترک فرائض مختص را
که پیش گذشت و بعد بخواند تعقیبات مختصه بر افضل یا در هر دو تعقیبات مختصه
بنماز عشاء است از جمله قنوت سورۃ مبارکه انا انزلناه است که اسناد خبر حضرت
امام محمد بن علی علیه السلام منقولست که هر که بعد از نماز عشاء هفت مرتبه سورۃ قدر
بخواند در ضمان حق تعالی باشد از بلاها و در حدیث دیگر گفته بعد از اذان این دعا را
اَللّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا اَخْلَقْتَ وَرَبَّ اَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا اَخْلَقْتَ
وَرَبَّ السَّيَاحِلِ وَمَا اَخْلَقْتَ وَرَبَّ اَرْجَاءِ وَمَا دَرَّتْ اَلْاُمُورُ رَجْعًا كُلُّ شَيْءٍ
وَمَالِكُ كُلِّ شَيْءٍ اَنْتَ اَللَّهُ الْمُقْدِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَا شَيْءُ قَبْلَكَ
وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَا شَيْءُ بَعْدَكَ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَا شَيْءُ قَوْفَكَ وَاَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَا شَيْءُ
دُونَكَ وَرَبَّ خَيْرِ بَيْلٍ وَبِكَا بَيْلٍ وَاسْرَافِيلَ وَآلِهِ اِيْمَانِ وَاسْمِ عَمَلٍ وَاسْمِ حَقِّقِ
بِعَقُوبِ وَالْاَسْبَاطِ اسْتَغْنَى اَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ اَنْ تَقُولَ اِنِّي بِرَحْمَتِكَ وَ
لَسْتُ بِطَائِفَةٍ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمَنْ لَاطَاقَةُ بِي بِمِ اَللّهُمَّ اِنِّي اَتُحِبُّ اِلَيْكَ حُبِّي
وَفِي الْاَتَانِ تَعَزَّزِي وَفِي سَرِّ السَّيَاحِلِ اَلْحِينَ وَالْاَتَانِ فَسَلِّمْ بَارَكَ اَلْعَالَمِينَ وَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِسْمِ مَرْدَعَانِي كَمَا خَوَاصِ بَيْنِ دِيكَوَرِ خَوَاصِ اَمَّا فَضْلِ اَمَّا
بِحُجَّتِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تُؤْمِنَا مَكْرُوكَ وَلا تُنْسِنَا ذِكْرَكَ وَلا تُكْثِفْ عَنَّا سِتْرَكَ وَلا
تَحْرِمْنَا فَضْلَكَ وَلا تُجَلِّ عَنَّا عَصَبَكَ وَلا تُبَاعِدْنَا مِنْ حَوَارِكَ وَلا تُقْصِنَا مِنْ
رَحْمَتِكَ وَلا تُنْزِعْ مِنَّا بَرَكَتَكَ وَلا تُنْغِضْ عَايُنَكَ وَاصْلِحْ مَا اَعْطَيْتَنَا وَزِدْنَا مِنْ
فَضْلِكَ الْمُبَارَكِ الطَّيِّبِ الْحَسَنِ الْحَبِيبِ وَلا تُغَيِّرْ مَا بَيْنَا مِنْ نِعْمَتِكَ وَلا تُؤْيِسْنَا اِنْ

در دین غرضه میخوردی آن شخص گفت دیگران بیاد شما می نایند بکنند حضرت فرمود
که کدام یک از پدران تو یاد مناه بود بد که تو این خیال میکنی و کدام یاد شما می نایند
از دین حق که بان امید بهشت هم میرسانی و در روایت دیگر منقولست که محمد بن
بخدمت آنحضرت عرض کرد که خواب دیدم که داخل خانه شدم غمگین آمد و گردان بسته
شکست و بر سر من ریخت حضرت فرمود که متعنه خواهی گرفت و زنت مطلع خواهد
شد و رختهای تو که بر بدنت پوشیده باشی بار بار خواهد کرد زیرا که تو
گردگان بمنزل خانه است محمد بن مسلم گفت که چون جیح جیح شد رختهای تو که
در حید هانی پوشیدم در بر کردم و بر در خانه نشستم دختری گذشت و او را طلبید
و بنانه بردم و متعنه کردم و زنت مطلع شد و آمد بر سر من و آن دختر کجاست و من در
خانه ماندم و رختهای تو را بار بار کرد و منقولست که شخصی دیگر بان حضرت عرض
کرد که خواب دیدم و بسیار متعنه داشتم و اما دی که داشتم زده است خواب دیدم که دست
در گردن کرد و متعنه کردم که بر سر حضرت فرمود که انظار امر لبکس مرغی و شام و از آن
کیزان مناسبت آنرا معافانه با سر گردان علامه طول عمر است بگوید اما دو نوبه نام داشت
گفت حسین فرمود که زیارت حضرت امام حسین علیه السلام ترا نصیب خواهد شد
زیرا که هر که معافانه نام نام آنحضرت در خواب میکند توفیق زیارت آنحضرت می یابد
و در حدیث صحیح از آنحضرت منقولست که شخصی گفت در خواب دیدم جوی بزرگ در دست
داشتم فرمود که این بر سرش بود گفت نه فرمود که اگر این میداشت خدا تو را بر سر
میداد چون این نداشت خدا تو را دختری خواهد داد پس ساعی صبر کردم بدیدم که
پرسیدم که آن بزرگوار چند بند داشت گفت دوازده بند فرمود که دوازده دختر خواهد
داشت محمد بن یحیی میگوید که من این حدیث را بنحوی نقل کردم او گفت که من فرزند یکی
از آن دخترهایم و یازده خاله دارم و در حدیث صحیح منقولست که حضرت امام رضا
فرمود که من دیشب ولای علی بن یقطن را در خواب دیدم که در میان دو چوبیس
سفیدی بود چنین تعبیر کردم که بدین حق در خواهد آمد و در حدیث دیگر منقولست
که یاسر خادم بخدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد که در خواب دیدم که هفت
شیشه در میان قفس بود ناگاه آن قفس افتاد و شیشه ها شکست حضرت فرمود که

نفس

که اگر خواب و استی می باید که شخصی از اهل بیت و خویشان من هفت روز یاد
شود و بعد از آن میرد پس محمد بن ابراهیم با ابوالسراخه فرج کردند و بعد از هفت روز
و در روایت دیگر منقولست که حضرت رسول صلم فرمود که در خواب دیدم که نزد
از شیر بدست ندادند و آن قدر خوردم که دیدم از میان ناخنهایم بیرون می آید
پرسیدم که چه چیز تعبیر کردید فرمود که بعلم و در حدیث دیگر منقولست که شخصی
بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که خواب دیدم که از شتر کوفه بیرون رفتم
بموضع معروفی در آنجا شخصی از جوی دیدم که بر اسب چوبی سوار بود و شتر می برد
داشت و حرکت میداد و من او را مشاهده میکردم و متعنه کردم حضرت فرمود که دلالت
بر آن میکند که تو میخواهی بفریب شخصی را از دین خود بر آوری از خدا ترس و حریص
بخاطر او و جیبش بکن آن شخص گفت که گواهی میدهم که خدا عالم عظیم بنود اوست علم
از معدنش اخذ کرده بدست من رسانیده شخصی از مسایک آن من نزد من آمد و گفت غرض از این
و بنویسم که بفرستم من چون دیدم که مشغول بکار خودم بودم و در خواب دیدم که
و غم کردم که بقیه بسیار از آنانی از آنحضرت منقولست که در بیان آنچه کرده میشود
از نصف شب تا طلوع صبح و در آن پنج فصل است فصل اول در فضیلت این وقت
برخواستن است بدانکه اوایل این وقت وقتی است که قیام خورده است باو خدای تعالی
بقولش و اللیل اذا یحیی یعنی اذا سکن و سكون عبارت زهد و آرام است پس باقی
نی مانند چشمی که در خواب نباشد مگر قیوم اینجانی که احد نمیکند او را اینکی در
خوابی روایت شده که داود بنی گفت بار الهام بدست من دوست میدادم این که
عبادت کنم تو را پس کدام وقت افضل است که در آن عبادت کنم تو را پس خدای تعالی
وحی فرستاد بسوی من که ای داود برخیز و راقب شب بدست من کی که برخیزد
اول شب را اینو بدین من را و کسی که بخوابد اول شب را برخیزد آخرش و لکن برخیزد
وسط شب تا خلوت کنی من و من خلوت کنم تو و بلند کنی من و آنچه خود را تا بر آورم و تو
بدانکه از آخر این وقت برخیز که ائمان شده است بسوی تو و حق تعالی و بالا کارم
بستغفرون و بعد از آخر این وقت طلوع فجر است که مراد قبول و سبانه اوست و سبانه
و ادبار النجوم و احادیث بسیار اهل بیت اطهار علیهم السلام الله الملك الخار و در باب

مقاله چهارم

اعمال جزا دهمی همه سوختن اند و در درگاه عظمت و جلال تو یکست خاک
 بخاره را اگر بپزند ذره بر جیوت و بگرفت بنظر اید و اگر همه را با یک کرام
 و انعام بی ستمای خود بیاموزی بیکبضه خاک را بخشید با منی و ذره عظمت
 و جلال تو بنظر اید مگر با شمر که بواسطه بدبختیهای ما ذات بزرگوار تو را
 و خستناک باری شد الهی آن ذات مقدس که غیر تو کسی از ما ندانسته که برین
 قبضه خاک بخاره رحمت کن و همه را با لطفت خود بیاموز مگر اهل شرک و فانیان
 و اوصیان را که مچیز از عذاب و عقاب ایشان کنی صد چندان سزاوارند و چون
 ایند عباد را سزاوارتر و بنیجه بسیار دارد الهی طاعت خود ستمانک و نامت بخیر
 آثارک و هدایات عبادک و انعامات و علقت الملوک علیها انوارها و طاف
 علیها خراسها و احببتو اعظم کسالم حاجت او یقیع منهم فائدة و انت الهی حی
 قیوم لا تأخذک سنة و لا نوم و لا یغفلک شیء عن شیء ابواب ستمانک
 من دعائک مقفات و خزانة غیبتک غیبت و ابواب رحمتک غیر مقفول
 و قوا آنکه لمن سألک غیر محفوظات بل هی مبدولات الهی انت الکریم الذی
 لا ترد سائلا من المؤمنین سئلتک و لا تخفی عن احد منهم ارادک لا و غیر
 و جلالک لا یخترل و لا یحتمل و ذلک و لا یخفیها احد غیرک اللهم و قد رانی
 و وفوی و ذل مقامی بن بدیک و یعلم سرّی و یطلع علی مافی قلبی و یأبط
 به امری و یخبرنی و دنیای الله ان ذکر الموت و القوال المطاع و انوفت بک
 بدیک تعجیظی و یطعی و یسری و اعطی بری و اقلعتی عن و سادتی و یسعی
 و فادی کف نیام من یخاف بنات ملک الموت فی طوارق الليل و طوارق
 النهار بل کف نیام العاقل و ملک الموت لا نیام لا باللیل و لا بالنهار
 و یطلب فیمن یجیر بالنبات و فی نایة الساعات یسجد می کرد و بدو حضرت
 بعد از خوابیدن ایند عار حسانه مبارک را بر زمین محسبنا سیدند و میفرمود
 اسألك الروح و الزحیرة عند الموت و العفوة عنی حسن التاکی و اذ جمله ادعیه که
 مناسب این وقت است دعای مهم التسل است که کفنی در بلد الامین از حضرت
 صاحب الامر روایت نموده و ان نسبت اللهم انی استألتک بعزیر غیر غیر غیر

تغیر از غیر از غیرتک یعول حول شدید فوئک بقدره مقدرا رایت لایق
 بنا کبد محمد محمد عظمیاتک یومومو علو رفعتک بدوم و دام عظمیات
 برضوان غفران امان رحمتک رفیع بلبع مبیع سلطنتک بسعادت مخلوق
 بساط رحمتک بخلاف الحق حق حقیقتک می گنویان الیر من سیرتک
 بمعایده العزیز من عزیرک یحیی من این تسکین المریدين بحر قات خصایر
 الخائضین بامالی اعمال افعال المجدیدین یخضع یخضع تقطع مرارات انصار
 یستعبد بید محمد بخلد العابدین اللهم ذهلت العقول و اخبیرت الاصار
 و ضاعت الاقدام و هادت الاوهام و قصرت الحواطر و بعدت الطون
 عن ادرکک کنه کیمیة ما ظهروا تواری عجاب اصناف بدایع قدرتک
 دون السلوغ الی معرفتک تلالی معان برون ستمانک اللهم تحرك الحركا
 و مبدی الثبات لغایات و مخرج بنایع تقریر قضیان الثبات یامن
 سق حتم جلا مبدی الخیر الی اسیات و اشیع منها ماء معینا حیوة لیل و نایات
 فاحیا منها الخوان و الثبات و علم ما اخیل فی سیرافک اریهم من نظیر
 اشادات خفیات لغات القمل انسا یحای یا من سجت و هلت و قد
 و کبرت و جدت لجلال جمال افعال عظیم عزیرة جبروت ملکوت سلطنته
 ملائکة السبع یا من دارت فاضالت و امارت الدوام و یومینیه النجوم الزاهر
 و اخصی عدد الاشیاء صلی علی محمد و آل محمد خیر البریات و افعلی کذا
 و کذا و صلی الله علی محمد و آل محمد و الله اجمعین دیگر انصرت سیر المؤمنین بنفوس
 که فرمودند بخدای که جان بسرا بوطالب در قبضه قدرت است که بکوس
 خود از بصره شنیدم که مرکه در نصف شب این کلمات را بگوید جنان از کتاه
 پاک شود که از مادر متولد شده باشد الله اکبر و الحمد لله و سبحان الله و لا
 اله الا الله و حده لا شریک له که المملک و کذا الحمد لله و حده لا یومئ لا یومئ
 الخیر و هو علی کل شیء قدیر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم سهر
 العفوة و یحیی و یحیی و یحیی و یحیی و یحیی و یحیی و یحیی و یحیی و یحیی و یحیی
 در نزهة از اهدین او رده که مرکه را حاجتی باشد در میان شب بخیر و غسل کند

و جامه پاکیزه پوشد و سبوی نوپ بر آب برگیرد و ده بار سوره انا انزلناه
بر او بخواند پس آب را در کوزه ای که نماز خواهد کند بپاشد پس در رکعت
نماز کند در هر رکعتی الحمد و انا انزلناه بخواند پس حاجت بخواند که روا کرد ان شاء الله
دیگر در مکارم از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام روایت کرده که هرگاه نماز را
پیش از صدق کن در از نور بخت مستکین بر مسکین نصف صاع بصلع حضرت
بهر صحت از خرمایا از کندم یا جو پس هرگاه شب بود غسل کن در نلک آخر شب
بعد از آن بوسه و خمری که پیوستند او را و لکن بپند و بعد از آن دو رکعت نماز
بگذارد در رکعت اول فاتحه و قل هو الله احد بخوان و در رکعت دوم فاتحه و قل یا ایها
الکافرون بخوان چون در رکعت آخر سجده کن لا اله الا الله و یا کی و یا زکی
یا ذی کبریا یا غیاث یا بعد از آن یاد کن کنایا خود را و اقرار کن بکنایا خود را بجز در
و بعد از آن سر خود را از سجده بردار چون سوره اسجد دویم بخوانی صد بار بگو اللهم انی
استجیرک بعلمک و بعد از آن خدای تعالی را بخوان از نامهای و هر چه خواهی
و بعد از آن بگو یا کاشفا قل کل شیء و یا مکنون کل شیء یا کاشفا بعد کل
شیء اقل بکذا و کذا یعنی حاجت خود را نام ببر پس هرگاه استخوان کنی هر دو
زانوی خود را بر زمین بنه و بر دار لیل خود را تا رهنه شود هر دو زانوی تو و لیل
از میان زان خود بکشد آن بدستی که هرگاه چنین کنی امید دارم که برآمده
شود حاجت تو ان شاء الله تعالی و ابتدا کن بصلوات بر پی و آل و علیه السلام
اینجا در مفتاح العلاح ابراهیم آورده که حضرت علی بن الحسین علیه السلام بیکزار
پیش از نماز شب دو رکعت نماز را در رکعت اول میخواند بعد از سوره حمد توحید
و در دویم حمد که قل یا ایها الکافرون ما سند پس بر میداشتند دستها را و تکیه
میکشید و دعا میخواند یعنی قنوت و گفته که هرگاه بگذاری تو این دو رکعت نماز را
پس بهتر است که بخوانی این دعا را که حضرت ابراهیم علیه السلام در نصف شب
میخواند اللهم کف من سوءة خلعت عن مقالیة یمنیة یمنیة و کمن جبر یمنیة
تکرم عن کینه یمنیة کرمیک اللهم ان طالع فی حیاتی غری و عظم
فی النصف ذنبی فما انا مؤتمل غیر غفرانک و لا انا یالی غیر رضوانک اللهم

اللهم افکر فی عنوک فیهون علی خطیبتی ثم اذکر العظیم من اخذک فاعلم
عن بکیتی و ان انا قرأت فی النصف سینه انا ناسیها و انت محصیها
فَقَوْلُ خَدْوَه قَبْلَهُ مِنْ مَّا خُوذَ لَا تَجِبْ عَشْرَةَ وَلَا تَفْعَلْ قَبْلَهُ
اه من نادر شیخ الاکباد و الکلی اه من نادر کتابة للسوی الی غیره من
لهیات لغی پس کربیه کن بعد از این دعا و دعا کن با پنجه فیض جبار
در فضیلت و ادب و اذیت هشت رکعت نافله شب و دو رکعت شفع و
مفروده و تراست بدانکه نصف شب اول وقت نماز شب است و هر چند نزدیک
بغیر نانی که طلوع صبح صادق است شود افضل است پس اگر چهار رکعت از
ازا گذارد و باشد که صبح طلوع کند تمام کند نماز را بحدیثها و ادا است و
مشهور است که حاضر است مقدم داشتن نماز شب را بر نصف شب
مر صاحب عذر را و قضا کردن در روز افضل است از تقدم و کما فی تعبیر
کرده شد از نصف زوال چنانچه در فیه از عمر بن حفصه روایت کرده که او
کرد از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که نماز و ال روز را بیدارم پس
ملاحظه افتاب پس چگونه بیدارم زوال شب پس حضرت فرمود از برای شب
زوال است مانند زوال افتاب پس کت چهره چهره بنام او را فرود بستان
هرگاه مضطرب شوند ظاهر اینست که حضرت بشارها داده کرده است ستاره
که طلوع کنند وقت غروب افتاب و مراد با خدا شروع آنهاست در اخفا
و پائین آمدن از وسط السماء و این نماز شب از جمله ستاره های مؤکد است
که فضیلتی تمام و منزهتی مالا کلام دارد و در وی اجر و ثواب بسیار و در آیات
و اخبار بسیار است و فضایل و حسنات و ارتقاع درجات و اطلاع بآیات
و فیض و فتوحی که از نماز شب حاصل می شود و نور و حضوری که از این بشار
میرسد زیاده از آنست که این مختصر کجا این ذکر آنها داشته باشد و سید
طاووس ره در این وقت دعائی ذکر کرده که فواید و نتائج کثیر دارد اللهم
انی قد صدقت بر نبوتیک و محمدی خاتم رسالتک و هذا لما دعی عن خود لیه
و ان لم یتمعه اذنی فقد سمعه عقلی المصدق بالاحبار المصنفه لیل و غیره

فَإِنَّا أَقُولُ مَرْجَبًا يَكُ أَمْرًا الْمَلِكُ الْوَارِدُ عَلَيْنَا مِنْ مَالِكِنَا الْحَالِمِ الْكَرِيمِ
 الْحَسَنِ إِنَّمَا قَدْ تَغْنَمْنَا بِلِسَانِ حَالٍ عَفْوَانَا قَوْلَكَ عَنْ مَعْدِنِ حَاجٍ
 مَسْئُولِنَا هَلْ مِنْ سَائِلٍ نَأْطِئُهُ سُؤْلَهُ وَأَنَا سَائِلٌ لِيَكُلَّ مَا احْتِجَاجُ
 إِلَيْهِ نَتَأْتِيهِ دَوَامَ أَقْبَالِهِ عَلَيَّ وَدَوَامَ تَوَفِّيهِ إِلَيَّ قَبَالٍ عَلَيْهِ وَتَمَامِ
 احْتِجَائِهِ إِلَيَّ وَكَمَالِ أَذْيَبِي بِيَدَيْهِ وَأَنْ يَحْفَظَنِي وَيَحْفَظَ عَلَيَّ كَلِمَا احْسَنَ
 بِهِ إِلَيَّ وَتَغْنَمْنَا قَوْلَكَ عَنْ سَوْلَانَا الَّذِي هُوَ أَهْلٌ لِبُلُوغِ مَا نَوَلِنَا هَلْ مِنْ
 نَائِبٍ فَأَقُوبَ عَلَيْهِ وَأَنَا نَائِبٌ اخْتِيارًا وَاضْطِرًّا رَأَيْتُنِي ضَعِيفٌ عَاجِزٌ
 عَنْ عَضْبِهِ وَعِظَائِهِ مُضْطَرٌّ إِلَى رِضَاهُ وَتَوَائِبِهِ فَإِنْ صَدَقْتَ لَغْنِي فِي التَّوْبَةِ
 عَلَى الْمُخْطِئِ وَالْأَفْلَسَانِ حَالِي نَائِبٌ لِي بِكُلِّ طَرَفٍ مِنْ طَرَفِي أَنْتَ تَقْبَلُ
 وَتَغْنَمُنَا قَوْلَكَ أَنَّهُمَا الْمَلِكُ عَنْ سَيِّدِنَا وَسُلْطَانِنَا الَّذِي هُوَ أَهْلٌ لِحِجَّتِنَا
 وَقَبُولِنَا هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَاعْفِرْ لَهُ وَأَنَا مَمْلُوكُهُ الْمُسْتَغْفِرُ مِنْ كُلِّ مَا بَكَرَمَهُ
 مِنِّي الْمُسْتَغْفِرُ بِهِ فِي الْعَفْوِ عَنِّي فَإِنْ صَدَقَ قَلْبِي وَلِسَانِي فِي الْإِسْتِغْفَارِ
 وَالْأَفْلَسَانِ حَالِي وَعَقْلِي وَمَا أَنَا عَلَيْهِ مِنَ الْأَضْطِرَّارِ وَالْإِعْسَارِ وَالْإِلْمَامِ
 لِيَسْتَغْفِرَ عَنِّي بَيْنَ يَدَيْ جَلَالِهِ وَعَفْوِهِ وَرَحْمَتِهِ وَذَلِيلٌ حَقِيرٌ بَيْنَ يَدَيْ عِزَّتِهِ
 وَرَأْفَتِهِ وَقَدْ جَعَلْتَ أَمْرًا الْمَلِكُ مَا قَدْ ذَكَرْتَهُ مِنْ سُؤَالِي وَتَوَفِّي وَاسْتِغْفَارِي
 وَاقْتِفَارِي وَذُلِّي وَأَيْسَارِي أَمَانَةً مُسَلَّةً إِلَيْكَ تَقْرُؤُهَا مِنْ بَابِ الْحَيْمِ
 وَالرَّحْمَةِ وَالْكَرَمِ وَالْجُودِ عَلَى مَنْ أَنْتَ عَلَيْهِ قَائِمٌ وَارْتِكَالُكَ إِلَيْكَ وَافْتِقَارِي
 يَدُنَا أَبْوَابَ التَّوَسُّلِ إِلَيْهِ فَمَا تَقْرُؤُهُ عَلَيْهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
 أَمَّا آدَابُ سِرِّهِ وَادْبَارُ دُرُوفِ تَوَجُّهِهِ نَمَازِيكُودِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِبَيْتِكَ بِحَيِّ الرَّحْمَةِ وَالْإِلَهِ وَأَقْدَمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي فَاجْعَلْهُ بَيْنِي وَجْهًا
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِهِمْ وَأَقِصْ لِي حَوَائِجَ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ بِسَرِّهِ فَتَسَاحُ كُنْ بِرُكْعَتِكَ أَوَّلَ
 رُكْعَتِي بِحَسْبِ رَاتٍ سَبْعَةٍ وَأَعْتَمِدْ لَمْ يَكُنْ دَرَجَتِي كَدَسْتُ وَنَيْتُ كُنْتُ كُنْتُ
 رُكْعَتِي مِنْ نَافِلَةِ اللَّيْلِ أَدَاءَ لِنَدْبِهَا قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ بَعْنِي دُورَ رُكْعَتِي نَمَازًا زَهْنَةً
 نَافِلَةً مَسْبُوبَةً مِثْلَ أَدَاءِ مَسْتَقَرِّهِ إِلَى اللَّهِ بِسَرِّهِ تَكْبِيرُهُ الْأَحْرَامَ بِكُودِ وَتَحْسَبُ

وَسُتَقْبَلُكَ كَهْدَمَرِ رُكْعَتِي أَوَّلَ الْحَدِّ بِكَلَامٍ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِسَرِّهِ
 جَنَابُهُ دُورَ ذِكْرِي مَذْكُودِ اسْتِ كَهْدَمَرِ كَهْدَمَرِ دُورَ رُكْعَتِي قِرَافَتِ بَدَنِ طَرِيقِ نَمَازِ
 مِجْزِ كُنَاهِي نَمَازِ مِجْزِ كُنَاهِي مِجْزِ كُنَاهِي مِجْزِ كُنَاهِي مِجْزِ كُنَاهِي مِجْزِ كُنَاهِي
 بِكُرْبَتِهِ بِخَوَانِدِ وَدُورَ رُكْعَتِي دُورَ رُكْعَتِي دُورَ رُكْعَتِي دُورَ رُكْعَتِي دُورَ رُكْعَتِي
 نَكْ بِأَسَدِ كُنَاهِي بِدُورَ رُكْعَتِي دُورَ رُكْعَتِي دُورَ رُكْعَتِي دُورَ رُكْعَتِي دُورَ رُكْعَتِي
 رُكْعَتِي بَاقِي مِجْزِ كُنَاهِي كُنَاهِي كُنَاهِي كُنَاهِي كُنَاهِي كُنَاهِي كُنَاهِي كُنَاهِي
 وَكُفْتُ وَابْنِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ
 أَرُورِي قِرَافَتِ أَرُورِي قِرَافَتِ أَرُورِي قِرَافَتِ أَرُورِي قِرَافَتِ أَرُورِي قِرَافَتِ
 مُسْتَقْبَلُكَ كَهْدَمَرِ رُكْعَتِي أَوَّلَ الْحَدِّ بِكَلَامٍ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِسَرِّهِ
 أَيْنَدِ عَاجِزٌ أَيْنَدِ عَاجِزٌ أَيْنَدِ عَاجِزٌ أَيْنَدِ عَاجِزٌ أَيْنَدِ عَاجِزٌ أَيْنَدِ عَاجِزٌ
 النَّاسُ ثَلَاثُونَ شَتَّى رَغْبَةُ الرَّاعِبِينَ أَدْعُوكَ وَلَمْ يَدْعُ مِثْلَكَ وَارْعَبْتَ إِلَيْكَ
 وَلَمْ يَرْعَبْ إِلَيْكَ مِثْلَكَ أَنْتَ جِئْتَ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ وَارْحَمِ الرَّاحِبِينَ
 بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ وَأَحْسَنِهَا وَأَعْظَمِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا مَنَّانُ يَا حَسْبَنَا
 الْعَالِيَا وَنِعْمَتِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى وَبَارِكْ أَسْمَاءَكَ عَلَيْكَ وَأَجْبِهَا إِلَيْكَ وَ
 أَقْرِبْهَا مِنِّي وَسَبِّحْهُ وَأَشْرَفْهَا عِنْدَكَ مَنَزَلَهُ وَأَجْزِلْهَا لَدُنْكَ نَوَابًا وَأَسْرَرًا
 فِي الْأَسْوَارِ جَانِبَهُ وَبَارِكْ الْمُسْكُونِ الْأَعْرَافِ الْأَعْظَمِ الْأَكْرَمِ الَّذِي
 يُحِثُّ وَرِضَاهُ وَرَفْعِي عَنْ دَعَاكَ فَاسْتَفْتِ لَهُ دُعَاؤُهُ وَحَقِّ عَلَيْهِ أَنْ لَكُنَا
 سَائِلُكَ وَلَا تَرُدَّهُ وَبِكُلِّ أَمْرٍ هَوَاكَ فِي التَّوْبَةِ وَالْإِحْسَانِ وَالْمَرْفَعَةِ الْعَظِيمِ
 وَبِكُلِّ أَمْرٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةٌ غَرِيبُكَ وَمَلَا نَكْشَتِكَ وَأَبْنَاءَكَ وَمُرْسَلِكَ وَ
 أَهْلَ طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ بِحَبْلِ وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ يَجْعَلَ فَرَجَ لِي
 وَأَيْنَ وَبِكَ وَبِحَبْلِ خَيْرِي أَعْدَانَهُ وَأَنْ تَعْمَلَ لِي كَدًّا وَكَدًّا بِعَيْنِي حَاجَتِ
 خُودِ مَازِ كُنْتُ وَكَرْمِي اسْتَنْهَ بِأَسَدِ كَهْدَمَرِ كَهْدَمَرِ كَهْدَمَرِ كَهْدَمَرِ كَهْدَمَرِ
 أَوَّلَ بَعْدَ رُكْعَتِي وَحَدِيدِي عَالِي أَيْنَدِ عَاجِزٌ أَيْنَدِ عَاجِزٌ أَيْنَدِ عَاجِزٌ
 قَدْ تَهَرَّنِي وَتَدَدَنِي وَأَخَاطَنِي وَغَرَمَنِي لِكَاثِرِهِ اللَّهُمَّ أَصْبِرْ لِي سَعْيِي حَلِّ
 يَسْغَلُهُ عَنِّي اللَّهُمَّ وَفَرِّبْ أَجَلَهُ وَأَقْطَعْ أَرَهُ وَجْعَلْ ذَلِكَ يَدِي السَّاعَةِ

التَّائِبِ السَّاعَةِ رَأَى طَلَبَ غَفِيَةٍ دَرِيسِ بَعْدَ بَكْوَيْدِ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا تَحِيَّ
 يَا رَحِيمُ يَا سَمِيعُ الدُّعَوَاتِ يَا مُعْطِيَ الْخَيْرَاتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْظِمْ
 مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَا أَمَرْتُكَ بِهِ وَأَصْرَفْتُ عَنْكَ سِتْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 مَا أَنَا أَهْلُهُ وَأَذْهَبْتُ عَنْ هَذَا الْوَجْهِ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي كَذَا وَكَذَا يَعْنِي جَاءَتْ
 خُودُ مَرَادِ كَرْدِ بَسْ بَعْدَ انْخِرَافِ دُعَايِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَمَنْ نَسَلَ
 مِنْكَ سَبِيحَ دُحْرِ عِلْمِهَا التَّسْلَامَ بَكْوَيْدِ وَدُوحَهُ شُكْرُ نَمَائِدِ وَمَرْدَعَانِ كَرَمِ
 بَخْوَانْدِ وَبِخْدِ خَوَاهِدِ بَطْلَانِ بَعْدَ انْخِرَافِ اسْتِ كَهْ دَرِ كِي زَانِ دُوحِ انْ
 دُعَا انْخِرَافِ كَهْ مَسْوُودِ بَامَامِ رِزْقِ اَعْلَانِ صَلَواتِ اَلْهِمُ يَا رَحِيمُ يَا
 جَلِيلُ يَا عَظِيمُ يَا قُدُّوسُ يَا مُنْتَهَى دُحْرِ فِطْرِي مِنْ أَوَّلِ الدُّعَا بَعْدَ نِكَاحِ
 خُلُودِ رُبُوبِيَّتِكَ بِكُلِّ سَعْيٍ فِي كُلِّ طَرَفَةٍ عَيْنِ سَرْمَدِ لَا يَدْرِي بِحَالِ
 وَشُكْرِهِمْ أَجْمَعِينَ لَكُنْتُ مُقْفَضًا فِي بَلَوِّهِ أَذْهَبْتُ عَنْ سِتْرِ رَحْمَتِكَ مِنْ بَيْنِ
 عَلِيٍّ وَآلِهِ كَرِهْتُ مَعَادُونَ حُدُودِ الدُّنْيَا بِأَسْبَابِي وَخَرْتُ أَرْضَهَا بِأَسْبَابِي
 عَيْنِي وَبِكَيْتِ مِنْ خَشْيَتِكَ مِثْلَ حُجُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ دُمَا وَصَدِيدَا
 لَكَ ذَلِكَ فَلَسَا فِي كَثِيرٍ مَا حَبَّبَ مِنْ حَقِّكَ عَلَيَّ وَلَوْ أَنَّكَ أَلْهِمْتَ عَذَابِي
 بَعْدَ ذَلِكَ بَعْدَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَعَظَمْتَ لَنَا رَحْمَتِي وَجَنَنْتِ وَمَلَأْتَ بَلْعًا
 بِحَقِّهِمْ مَتَى تَتَى لَا تَكُونُ فِي لَنَا رَعْدٌ غَيْرِي وَلَا تَكُونُ لِحَقِّهِمْ حَطَبٌ سِوَايَ
 لَكَ ذَلِكَ بَعْدَ لَكَ عَلَيَّ فَلَسَا فِي كَثِيرٍ مَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْ عَفْوِيَّتِكَ بَسْ
 رَكْعَتِ دِيكَرِ نَمَازِ نَسَبِ مَا يَكُونُ دُرْدَانِ هَرُودِ كَهْ خَوَاهِدِ وَكَرُورِ السُّورِ
 وَنَمَازِ نَسَبِ بَسْ نَمَامِ كُنْدِ مِثْلِ دُوحِ رَكْعَتِ أَوَّلِ وَبَعْدَ انْخِرَافِ بَخْوَانْدِ
 دُعَايِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رَاوِ بَعْدَ بَحْكَ شُكْرُ نَمَائِدِ بَعْدَ انْخِرَافِ دُوحِ رَكْعَتِ
 أَوَّلِ ذِكْرِ بَسْ دُوحِ رَكْعَتِ دِيكَرِ كُنْدِ هَرُودِ كَهْ خَوَاهِدِ لَكِنْ مُسْتَحَبٌّ أَنْ تَكُونَ
 أَوَّلِ سُورَةِ بَسْ يَاسُورَةُ أَذْهَبْتُ وَدُرْدَانِ سُورَةِ حَمْدِ دُخَانِ يَاسُورَةُ مَدْرُجِ خَوَاهِدِ
 بَعْدَ انْخِرَافِ دُعَا وَبَحْكَ بِطَرِيقِ كَذِبِ بَعْلِ أَوَّلِ بَسْ بِرِجْزِ دُوحِ رَكْعَتِ دِيكَرِ
 بَخْوَانْدِ يَاسُورَةُ كَهْ خَوَاهِدِ مَا بَعْدَ انْخِرَافِ اسْتِ كَهْ دُرْدَانِ سُورَةِ الْمَلِكِ وَدُرْدَانِ
 صَلَاتِي عَلَيَّ لَا تَسْأَلُ خَوَاهِدِ وَرَأَى طَلَبِ رُوحِي دَرِجَةِ انْ دُوحِ رَكْعَتِ بَكْوَيْدِ

دُوحِ رَكْعَتِ بَكْوَيْدِ يَا خَيْرُ مَدْعُو يَا مُسْتَوْجِبُ يَا أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى يَا خَيْرُ مَدْعُو
 أَوْزُقْنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ وَتَسَيِّبْ لِي رِزْقًا وَاسِعًا مِنْ فَضْلِكَ
 إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا بَارِي دُنْعِ دُشْمَنِ بَكْوَيْدِ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا رَحِيمُ
 يَا رَحِيمُ اسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَمِنْ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا
 وَمِنْ شَرِّ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ أَعِزَّنِي فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ وَأَبْرَئْنِي مِنْ شَرِّ فُلَانٍ
 فَارِغْ سِدْرَ رَكْعَتِ هَسْمِ وَسَلَامِ رَاوِ بَكْوَيْدِ يَا اللَّهُ دُوحِ رَكْعَتِ بَسْ بَكْوَيْدِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي وَتَسَيِّبْ عَلَيَّ دِينِي وَدِينَ نَبِيِّكَ وَلَا تُرْخِ
 قَلْبِي بَعْدَ إِهْدَائِي وَقَبْلِي مِنْ كَذَلِكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ لَوْ قَابُ وَبَرِ
 بَكْوَيْدِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الرَّزَّاقُ الْحَيُّ الْمُمِيتُ
 الْمُدَبِّرُ الْأَبَدِيُّ لَكَ الْكُفْرُ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْأَمْرُ وَخَدَّكَ
 لَا شَرِيكَ لَكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا مُخَيِّئُ يَا مُمِيتُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ أَسْأَلُكَ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْحَمَ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَصْرِفَ إِلَيْكَ وَ
 وَحْبَتِي مِنَ النَّاسِ وَالنَّبِيِّاتِ بَسْ بَكْوَيْدِ يَا خَيْرُ مَدْعُو رَاوِ بَكْوَيْدِ يَا رَحِيمُ
 بَعْدَ انْخِرَافِ اسْتِ كَهْ مَسْوُودِ بَامَامِ رِزْقِ اَعْلَانِ صَلَواتِ اَلْهِمُ يَا رَحِيمُ يَا
 جَلِيلُ يَا عَظِيمُ يَا قُدُّوسُ يَا مُنْتَهَى دُحْرِ فِطْرِي مِنْ أَوَّلِ الدُّعَا بَعْدَ نِكَاحِ
 خُلُودِ رُبُوبِيَّتِكَ بِكُلِّ سَعْيٍ فِي كُلِّ طَرَفَةٍ عَيْنِ سَرْمَدِ لَا يَدْرِي بِحَالِ
 وَشُكْرِهِمْ أَجْمَعِينَ لَكُنْتُ مُقْفَضًا فِي بَلَوِّهِ أَذْهَبْتُ عَنْ سِتْرِ رَحْمَتِكَ مِنْ بَيْنِ
 عَلِيٍّ وَآلِهِ كَرِهْتُ مَعَادُونَ حُدُودِ الدُّنْيَا بِأَسْبَابِي وَخَرْتُ أَرْضَهَا بِأَسْبَابِي
 عَيْنِي وَبِكَيْتِ مِنْ خَشْيَتِكَ مِثْلَ حُجُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ دُمَا وَصَدِيدَا
 لَكَ ذَلِكَ فَلَسَا فِي كَثِيرٍ مَا حَبَّبَ مِنْ حَقِّكَ عَلَيَّ وَلَوْ أَنَّكَ أَلْهِمْتَ عَذَابِي
 بَعْدَ ذَلِكَ بَعْدَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَعَظَمْتَ لَنَا رَحْمَتِي وَجَنَنْتِ وَمَلَأْتَ بَلْعًا
 بِحَقِّهِمْ مَتَى تَتَى لَا تَكُونُ فِي لَنَا رَعْدٌ غَيْرِي وَلَا تَكُونُ لِحَقِّهِمْ حَطَبٌ سِوَايَ
 لَكَ ذَلِكَ بَعْدَ لَكَ عَلَيَّ فَلَسَا فِي كَثِيرٍ مَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْ عَفْوِيَّتِكَ بَسْ
 رَكْعَتِ دِيكَرِ نَمَازِ نَسَبِ مَا يَكُونُ دُرْدَانِ هَرُودِ كَهْ خَوَاهِدِ وَكَرُورِ السُّورِ
 وَنَمَازِ نَسَبِ بَسْ نَمَامِ كُنْدِ مِثْلِ دُوحِ رَكْعَتِ أَوَّلِ وَبَعْدَ انْخِرَافِ بَخْوَانْدِ
 دُعَايِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رَاوِ بَعْدَ بَحْكَ شُكْرُ نَمَائِدِ بَعْدَ انْخِرَافِ دُوحِ رَكْعَتِ
 أَوَّلِ ذِكْرِ بَسْ دُوحِ رَكْعَتِ دِيكَرِ كُنْدِ هَرُودِ كَهْ خَوَاهِدِ لَكِنْ مُسْتَحَبٌّ أَنْ تَكُونَ
 أَوَّلِ سُورَةِ بَسْ يَاسُورَةُ أَذْهَبْتُ وَدُرْدَانِ سُورَةِ حَمْدِ دُخَانِ يَاسُورَةُ مَدْرُجِ خَوَاهِدِ
 بَعْدَ انْخِرَافِ دُعَا وَبَحْكَ بِطَرِيقِ كَذِبِ بَعْلِ أَوَّلِ بَسْ بِرِجْزِ دُوحِ رَكْعَتِ دِيكَرِ
 بَخْوَانْدِ يَاسُورَةُ كَهْ خَوَاهِدِ مَا بَعْدَ انْخِرَافِ اسْتِ كَهْ دُرْدَانِ سُورَةِ الْمَلِكِ وَدُرْدَانِ
 صَلَاتِي عَلَيَّ لَا تَسْأَلُ خَوَاهِدِ وَرَأَى طَلَبِ رُوحِي دَرِجَةِ انْ دُوحِ رَكْعَتِ بَكْوَيْدِ

که سه مرتبه سبحان الله گفتن کافیست و مستحب است بلند خواندن قنوت
هر چند در نوافل روز باشد و سزاوارست طول دادن خصوصاً نماز
شب زیرا که وقت درمان و وسیع است و جایز است خواندن قنوت را
در نمازهای سنتی از روی کتاب و مانند کتاب و منع مخصوص نماز
واحده است که از حفظ باید خواند و بعضی از قنوتات در قنوت نماز صبح مذکور
گردد و بعضی دیگر در این موضع ذکر میشود از حضرت امام علیه السلام مرویست
که در قنوت باید بخواند و این ادعیه و سبایل است اللهم انی ارجو ان
ایسعه رحمتک انطقنی بایسغافیک و لا تسئل لای نایک ویرفیک
سجعتی علی طلبک ما نایک و عفوک لای یارب ذنوب قد واجهتها
اوجیه الا یتقام و خطایا قد لا یخطئها احسن الا یصلی لام و استوحیبت بها
علی عذبتک الیم العذاب و استخففت باجیر اجها مبر افعاب و خفت
تقویها لا حاجتی و ردّها ایای عن قضاء حاجتی یا یطایها لطلبتی
و قطعها لا سبب رغبتی من اجل ما انقص ظمیر من یقایها و یطی
من الا یستغفر لای یحکمها ثم تراحت یارب الی حلیک عن الخاطیین
و عفوک عن المذنبین و رحمتک للعاصیین فاقبلت بیقنی مؤکلاً
علیک طارحاً شکی بین یدیک شاکیاً بنی الیک سائلاً ما لا استوجب
من شریح العفو و لا استحق من تفسیر العزم مستقیلاً ایاک و ایقناً
مولا یی الیک اللهم فامن علی بالقرح و تطول علی بیهولة الخرج و ادا
برافیک علی سمیت المبع و اذ کفنی بقدرتک عن الطریق الاعوج و خلصنی
من یمن الکرب یا قاتلک و اطلق اسری رحمتک و ظل علی رضوانک
و جد علی یا احسانک و اقلنی عن رفی و لا تحب حقونی و اسد با لافا لک
اوری و قوی بها ظمیری و اصلح بها امری و اطل بها عمری و ارحمی یوم حشری
و وقت نشری یاک جواد کرم ردف رجی و بعد از فراغ از هشت رکعت
نافله شب شرف در دو رکعت استغفر و بکرکعت و تر نماید و افضل اوقات
میان صبح کاذب و صادق است در هر یک از دو رکعت نماز صبح بعد از چهار سوره

سوره قل هو الله احد بخواند و روایت کرده اند که اگر در رکعت اول بعد از حمد سوره
قل اعوذ برب الفلق و در رکعت دوم قل اعوذ برب الناس بخواند مجزیت و در
نماز صبح نکیزات اقتضایه و ادعیه ثلاثه و قنوت در کتب علماء بنظر یلیل
و چون سلام دهد باید بخواند ای تعزّی لک فی هذا السبل المتعزّیون و قصد
فیه الفاصدون و اسئل فضلك و معروفاک لطایفون و لک فی هذا السبل
لخیات و جوائز و عطايا و مواهب عن یفا علی من سئل عن عبادک و
تمتعها علی من لم یسبق له العنايه منک وها انا ذا اعتدک القفر الیک
الموقیل فضلك و معروفاک فان کنت یا مولای تفضلت فی هذه السبل
علی احد من خلقک وعدت علیه بعائده من عطفک فصل علی محمد
و الیه الصلین الطاهرین الخیرین الفاضلین و جد علی بطولت و معروفاک
یا رب العالمین و صلّی الله علی محمد خاتم النبیین و الیه الطاهرین الذین
اذهب الله عنهم الرجس و طهرهم تطهیراً ان الله حمید مجید اللهم
انی ادعوك کما امرت فاستجب لی کما وعدت انک لا تخلف المیعاد بعد
از ان شروع در هر فریده و تر نماید و ان بکرکعت است و در روی فتاح کند بکر
سبعه و ادعیه ثلاثه چنانچه گذشت و بعد از حمد سوره قل هو الله احد یکبار
قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند چهر روایت است که هر که در
این سوره بخواند بشارت دهند او را که ای بند خدای تعالی و تر نور اقول
کرد و چون قل هو الله راسته بار بخواند مثل اینست که قرآن را خواند با صد کعبه
قوت دست بردارد و این دعا که در فقیه پسند صحیح از احمد ما که امام محمد باقر
و اما جعفر صادق علیه السلام باشد روایت کرده بخواند لا اله الا الله الحکم
الکریم لا اله الا الله تعالی العظم سبحان الله رب العالمین سبحان رب
الارضین سبحان و ما فیهن و ما بینهن و رب العرش العظیم اللهم انت الله
نور السموات و الارض و انت الله رب السموات و الارض و انت الله جمیع
السموات و الارض و انت الله عما د السموات و الارض و انت الله قوام السموات
و الارض و انت الله صریح المتصرحین و انت الله غیبات المستغیثین و انت

المعاجز فذلک یغفر لکم و انت تقبل التوبة عن عبادک و تعفوا عن
 متبائهم و تعفوا الذل فانک مجیب لدا عبت و منه قرب قانا ناسب لک
 من الخطايا و الغيب لک فی توفیر خطی من العطايا یا خالق البر یا مفضل
 من سدید یا بحر من کل محد و بر و فوکی انشر برکتی ستر عواقب الامور
 فانت الله علی العالم و جبریل عطاک مشکور و لکل خیر مدخور و بعد از آن
 بخند کند و بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و ارحم ذلی بین یدک و نصرتی
 الیک و وحشتی من الناس و انشی یدک یا کرم یا کاشفا قبل کل شیء و یا مکن
 کل شیء یا کاشفا بعد کل شیء لا تقصی فانک بی عالم و لا تعذبنی فانک علی
 قایم اللهم انی اعوذ بک من کرب الموت و من سوء المرجع فی القبر
 و من الندامة یوم القيمة استلک عبثه هنیئة و مئة سوية و مسفلیا
 کربما عثر خیر و لا فاجح اللهم مغفرک و ستر من ذنوبی و رحمتک ارحمی
 عندي من غمی و صل علی محمد و آله و اعف عني یا حی یا قیوم یا قیوم یا قیوم
 شکو کند و در سجده اول بگوید سبوح قدوس رب العالمین و الروح بجم مرتبه و
 بنشیند و این را گوی بخواند و بعد از دهم کند و بگوید یا ارحم الراحمین و اول گفت یعنی تسبیح
 تا آخر که بوجب روایت از پیغمبر بر خیزد از جای خود مکرار بید و بنویسد از برای و
 ثواب هفتاد و نوزده قیامت و عطا کند و ثواب صد حج و عمره و بعد از سورهای
 از برای و نهی در بهشت بنا کند و بر ایکنند خدای تعالی هزار فرشته که هر چه
 او ثواب بخواهند تا روزی که میرد و چنان باشد که صد بار طواف خانه خدا کرده
 باشد و صد بار از او کرده باشد و دعاي و مستجاب کرد اند و حاجت دنیا و آخرت
 بر آورد و بعد از فراغ از مفرد و تر شروع کند در نافله فجر و صلحیم در میان نافله فجر
 و آنچه پیش از نماز باید بخواند و این نافله افضل نوافل دنیاست و فضیلت بسیار
 دارد چنانچه از حضرت عیسی علیه السلام روایت که فرمود در رکعت نماز فجر بهتر است از زیاده
 و آنچه در دنیا است و وقت آن بعد از نماز نافله شفع و تراست اگر چه قبل از طلوع فجر
 اول است و دعاي از علما گفته اند افضل او فاست میان نماز اول و فجر تا آنکه
 در هر تقدیر میگذرد تا برآمدن سرچی از جانب مشرق و چون سرچی برآمده باشد

یا ارحم الراحمین
 یا قیوم

باشد و اول فریضه کند و بعد از آن از نافله کند و در وقت که در این نافله در رکعت اول
 بعد از سجده اول یا ارحم الراحمین بخواند و در رکعت دوم بعد از سجده اول یا ارحم
 و بعد از سلام حبسه نماید یا بطریق که بخواند بر یگویی راست و در قبله مثل شتی
 که در سجده کند و بگوید که در راست خود را بر روی دست راست خود و این دعا بخواند
 که فراید و اما در نماز زیاد از حد نماز است استمسکت بر قیة التوفی انی لا انصام
 لها و احصیت مجل الله المبین و اعوذ بالله من شر فسیة العربیة العجمیة و اعود
 بالله من شر فسیة النجیة و لا اله الا الله و من یؤکل علی الله فهو حسبه ان الله بالغ
 امره قد جعل الله لی کسلی قدر الحسبی الله و نعم الوکیل اللهم انی استسبح
 و له حاجة الی تخلو فی قات حاجتی و غیبی الیک و حدک لا شراب لک الحمد
 لله رب انصاح الحمد لله قاسم المعایش الحمد لله فایق الاضاح الحمد لله علی
 اللیل سکننا و النهر فایق الحسبنا و ذلک تقدر الغر هذا العالم اللهم صل
 علی محمد و آل محمد و اجعل فی قلبی نوراً و فی بصری نوراً و علی لسانی نوراً و من
 بین یدئ نوراً و من خلفی نوراً و عن یمنی نوراً و عن شمالی نوراً و من فوکی نوراً و من تحتی
 نوراً و اعظم لی التور و اجعل لی نوراً امشی به فی الناس و لا تحرم منی
 نورک یوم القيمة پس آیه الکرسی که موجب رزق و رفیع و سائر شیطان
 بخواند و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس نیز بخواند که شهر جماعت
 شری را و دفع شود و هیچ گونه چشم زخم بوی کار نکند و همیشه ایمن بود و هیچ آیه
 از احزاب عمران که این فی خلق السموات و الارض است تا لا تحلف لاعدائک
 کند که موجب ثبات ایمان و طهارت قلب و ایمنی از خیر دنیا و آخرت است
 پس راست بنشیند و تسبیح حضرت زهرا علیه السلام بگرداند و صد بار صلوات
 فرستد بر محمد و آل محمد که روایت است که در میان نماز نافله جمع و فریضه صد بار
 صلوات فرستد خدای تعالی از او از آتش و زخم نگاه دارد و صد بار سبحان
 بقی اعظم و بگوید استغفر الله ربی و اتوب الیه بگوید و بیدیت و یکبار قل هو الله
 بخواند که خدای تعالی بعد از هر کدام خانه در بهشت از برای او بنا فرماید و اگر چه در

و سایر آن دو نیز رعایتی دهند از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت شد که حق
 تعالی فرستاده را در هر شب جمع از هر مریضی بگوید که ندامت کند از اول شب تا آخر شب
 از بلا ای عریض و میگوید حضرت قاضی الحاجات میفرماید که کجاست بندۀ مؤمنی
 که بخواند از برای بن و دنیای خود پیش از طلوع نام از اجابت کنم او را کجاست بندۀ
 مؤمنی که نوبه کند از گناهان خود قبل از طلوع فجر نام نوبه را قبول کند کجاست
 مؤمنی که رزق بر وی شک باشد و طلب سعادت کند نام رزق را از گناه کرده
 کجاست بندۀ مؤمنی که محسوس و معلوم باشد و از آن رهائی خواهد داشت نام از احوال
 کرد نام کجاست بندۀ مؤمنی که سوال کند از من پیش از طلوع فجر شفاعتی که
 ناسفادهم او را کجاست بندۀ مؤمنی که سوال کند در این شب از طلوع فجر از برای
 ثاباری کنم او را و او را در این شب بگویم و بپوشانم از گناهان و بکنند تا طلوع
 پس بندۀ مؤمنی باید در این شب غافل نشود و بعمل صالح مشغول باشد و از تنبلی
 اجتناب نماید و تمامی تشبیه عبادت و مناجات حضرت عترت زنده دارد و اگر نتواند
 بر این استطاعت دارد آنرا نماید و سنت است در این شب در رکعت اول نماز تمام
 و خفتن سوره جمع خواندن و در رکعت دوم آنرا سوره بسم ربك الاعلى و اعلى
 ان بر چهار نوع است نوع اول نمازهاست مستحب است در این شب نمازها بیک در
 احادیث و اخبار وارد شده کردن از آنجا که در معراجین پنج طاب نوا از حضرت عترت
 روایت کرده که هر که در شب جمع مابین شام و خفتن دو آیه رکعت نماز بیک کند
 و بخواند در هر رکعت حمد و قل هو الله احد را چهل مرتبه ملاقات کنم کفایت می کند او
 در حساب و میزان ایضا از آن حضرت مرویست که هر که در شب جمع دو رکعت نماز
 بگذارد و در هر رکعت بعد از فاتحه بگوید مرتبه قل هو الله بگوید و در آخر نماز این
 بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و بیاض خرد خدای تعالی گناهان مقدم
 مشاخران را و چنان باشد که قرآن نماند و از هر مرتبه ختم کرده باشد و بر دوازده و اگر سبکی
 و تسبکی روز قیامت ترا و فرج دهد و از هر غم و غمی و نگاه دارد او را از ستم
 وجود او و در ان سال نویسد خطبه او را و سبک کرد آمد و سکر او و موت ترا و اگر
 میرد در این شب در این روز مفید مرقه باشد و خدا بفرمان از آن بردارد و خواهد

ادوات کثرت بر هر اهل
 و صاحب کتب با و هر که در اول
 ملاقات کند

و خواهد و خدا چیزی بکراتیکه عطا کند او را و استغاث سازد دعای او را و قبول کند
 نماز و روز او را ایضا از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مرویست که گفت رسول
 خدا فرمود هر که در شب جمع چهار رکعت نماز بگذارد بیک سلام در هر رکعت
 یکبار و سوره جمع یکبار و هویک از معنود تین و اخلاص ده بار و آیه الکرسی و قل یا ایها
 الکافرون هویک یکبار و در هر رکعت هفت بار استغفار خواهد از خدای تعالی
 و هفتاد بار صلوات فرستد بر عمر و آل او و هفتاد بار بگوید سبحان الله و الحمد لله
 و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم یا رب
 حضرت حق تعالی گناهان مقدم و مشاخر او را و بر او بر خدای تعالی هفتاد و چهار
 او را از حوائج دنیا و هفتاد حاجت او را از حاجت های آخرت و نویسد خدای تعالی
 از برای او و فرزند او و محو کند از او هر سینه و بدنه و جمیع آنچه خواهد و بیامزد
 او را اگر چه عاق و الدین باشد ایضا در هر کارم الا خلاق نفل شد که هر که در آغی
 و اندوختی پیش از در شب جمع غسل کند و جامه پاک بپوشد و چهار رکعت نماز بگذارد
 و در رکعت اول الحمد یکبار و اقوّل قری فی الله صد بار و در رکعت دوم الحمد
 یکبار و قال الله یسیر الامور صد بار و در رکعت سیم الحمد یکبار و یسیر من الله
 فتح قریب صد بار و در رکعت چهارم الحمد یکبار و انا نختار لك نقیبا صد بار بگوید
 و بعد از نماز صد بار بگوید خیر انک نبتا و انک المصیر پس بعد کند و صد بار
 بگوید استغفر الله ربی و اقوّل یا یه هنوز سر از سجده برداشته باشد که خدای تعالی
 حاجت او را بر او بر آید از آنچه بایست بپوشد طلب کند باشد بکمال و قدرت خدا را
 بریند ایضا نماز دیگر در سکارم الا خلاق از حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام
 مرویست که گفت آن کس که او را حاجتی باشد بخدای تعالی باید که غسل کند در
 شب بعد از نصف شب و بیاید بجای نماز خود و دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
 اول الحمد بخواند و چون بایست بگوید یا ک استعین بر صد صد بار تکرار کند پس
 رکوع کند و در رکعت دوم فاتحه تمام کند و سوره اخلاص یکبار بخواند پس رکوع کند و
 بعد بخواند و در آن هفت بسم کند و در رکعت دوم را نیز باین کیفیت بخواند و
 بعد از آن این دعا بخواند اللهم خدای تعالی حاجت او را بر او بر هر چه باشد بکرم

که هر چه را از او ببرد

افريد او را ببرد و خدا را بپوشد و خدا را در دهنه ذکر کرده که هر که در نیت احسب
 جمع یا زنده یا رسیده انا انزلناه بخواند هر چه از خدا خواهد حاجت کند صاحب
 او را که هر که سوره انا اعطیناکم را در شب جمع فریاد بخواند و بعد از آن صلوات
 بر پیغمبر فرستد و بر اهل جلال و طهارت کامل بخواند حضرت پیغمبر را بر خواب ببرد
 و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که فرمود لازم است بر مومن که در شب جمع
 سوره جمع و سبح اسم ربك بخواند نوع ستم هدیه سواست مستجاب است هدیه فرستاد
 اموات مؤمنین خصوصاً علما و صلحا و والدین و ذوی الارحام بصدقات و بر
 بقیه مص تلافوت قرآن و دعا و استغفار از حضرت پیغمبر مرویست که اوداع مؤمنین
 در هر شب جمعه می آیند بر رختنهای خود و ندای می کنند هر یک با و از حزن که می
 آید و ای و لا دوائی فریاد می کنند بیا و رحم او برید بر غریبی و جلاي تنك و
 تارک ما و بر غم عید و حضرت بسیار دعا و بخلی میکند و یاد میکند ما را بصدقه و دعا
 خیر نماید خدای تعالی بر ما رحمت کند و بر شما رحم آورد و منقولست که چون احیا
 بصدقات و قربات یا دماوات کنند فرشتگان و رواجی هفتاد هزار فرشته که
 در دست هر کدام طبعی از نور باشد و اب قرآن میت می آیند و می گویند سلام
 بر تو ای اهل قبر بدرستی که اهل تو هدیه پیغمبر فرستاده قبول کن و ما بر خدای تعالی
 فراد را بر از نور سازد و صاحب هدیه را بر کوه احد ثواب کرامت میفرماید و
 او را از عذاب قیامت نجات می بخشد و آنچه صدقه داده است یکی هفتاد هزار عرصه
 نوع چهارم ادعیه است مستجاب است دعا خواندن در کتاب فردوس از حضرت پیغمبر
 روایت کرده که هر که در بار اید عا و در شب جمعه یا شب عید رمضان بخواند یا دائم الفصل
 علی البریه یا یا یسط الدین یا اعطینا یا صاحب المواقب انشأ صل علی
 محمد و آل محمد و افری حیة و اعف عننا یا ذا العلی فی هذه البیتة نبوسد
 خدای تعالی از برای او صدقه از حسن و محبت از او صدقه از حسن و محبت
 سازد از برای او صدقه از در جبر و خون قیامت شود دوش دوش حضرت از هدیه
 بر بهشت رود و سنت است در شب و روز چهار اندازا هفت مرتبه بخواند اللهم
 انت ربی لا اله الا انت خلقتنی و انا عبدك و ابن امیک فی قبضیک و

نور

نور

و قبضیک و ناصیتی بیدك امنیت علی عهدك و وعدك ما استطعت
 اعوذ برضاك من ستر ما صنعت ابوء بذنوبی فاغفر لی ذنوبی انه لا یغفر
 الذنوب الا انت دیگر خواندن دعای محب است که در هیچ الدعوات با حق
 بسیار نقل شده از جمله انها اینست که هر کس بخواند یا دعا را چهل شب ر شبها
 جمع هر شب می فرزند خدای تعالی هر کس می که میان او و میان خداست فان
 الله ربی اسئلك یا من الخیر یغایع نوره عن نواظر خلقه یا من تشریک
 یا الجلال و العظمة و الشکر یا الخیر فی قدسه یا من تعالی بالجلال و العظمة
 فی تقدس عظمه یا من انقادت الامور یا من طوعا لا مری یا من قامت
 السموات و الارضون بحیات لدنوته یا من رزق السماء یا من انوار الارض
 و جواهرها و دینه الخلقه یا من انار القصر المبر فی سواد الليل المظلم باطمن
 یا من انار الشمس المبر و جواهرها معاش الخلقه و جواهرها مفرقة بین الليل
 و النهار بغطيته یا من استجاب استکرا یشر بحاشیه استکرا معاذ
 الغیر من عرشك و منتهی الرحمة من کتابك و بكل اسم هو لك اترکت فی
 کتابك اترکت فی قلوب اصادقین الحاقین خول غریبک فترجعت
 القلوب فی الضمیر عن الیسان یا خلاص الوجودات و خلیق الفردان یا من
 لك بالعبودية و انك انت الله انت الله انت الله لا اله الا انت و انت
 یا من انی تجلت بها الکیم علی الخلیل العظیم فلما بدت سعاد نور الحق من
 بهاء العظمة خربت الجبال متداککة لِعظمتک و جلالک و هبتک
 و خوف من سطوتک و مراهیبة منک فلا اله الا انت و اسئلك یا لا اله الا انت
 الذي فتنت به رفق عظیم جفون عیون الناظرین الذي به تدبر حکمتک
 و شواهد حج انبیاءک یخبرونک بفضیل القلوب و انت فی غوامض قلوب
 سرایر العیوب اسئلك بعرف ذلک الایمن ان یضیی علی محمد و آل محمد
 و ان یصرف عنی جمیع الافات و العاها و الاعراض و الامراض و الخطایا
 و الذنوب و النک و الشرک و الکفر و النفاق و البغی و الضلالة و الحیل
 و الاغتر و الغضب و العسر و الضیق و ساد الضمیر و حلول البقرة و ثمانية

اسئلك و اکر الامجاد

وَصَيَّنَا وَلَكَ مِنْ خَلْقِكَ وَنَحْنُ السَّائِلِينَ لَكَ وَالْأَرْغَبِينَ وَالتَّوَكِّلِينَ بِكَ وَالْمُتَعِزِّينَ بِكَ
إِلَيْكَ وَنَحْنُ كُلٌّ عِنْدَكَ مُتَعَبِدُونَ لَكَ فِي تَرَاوُجِهِمْ وَتَهْلِيلِهِمْ وَتَجَلُّدِهِمْ دُعَاءُ
مَنْ اسْتَدْرَكَتْ قَائِلُهُ وَعَظَمَ جُزْمُهُ وَأَسْرَفَ عَلَى الْهَلَكَةِ وَجَعَلَتْ قَوْلُهُ وَمَنْ لَا
يُثْبِتُ بَيْنِي مِنْ عِلْمِهِ وَلَا لَدَيْهِ عَافِرٌ غَيْرُكَ وَلَا لِيَعْبَهُ شَاكِرٌ إِلَّا بِوَالِكَ قَرِيبٌ مِنْكَ
إِلَيْكَ غَيْرُ مُسْتَشْفِعٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ شَفَعَكَ كُلُّ قَبِيرٍ مُسْتَحْمِلٌ لِمَسْئَلِكَ
يَا مَنْ أَنْشَأَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَلْقَانِ الْمَشَانِ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذُو الْخَلْقَانِ
الْأَكْرَامِ عَالِمُ الْغَيْبِ قَاتِلُ الْكُفَرِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ أَنْتَ الْكَارِثُ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ
وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الْغَزِيُّوهُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ
وَأَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَاقِي وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمَذِينُ وَأَنْتَ
الرَّحِيمُ وَأَنَا الْخَاطِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ
الْمُعْزِي وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْكَامِلُ وَأَنَا الْخَائِفُ وَأَنْتَ الْكَارِثُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ
أَحَقُّ مِنْ سَكُونِ الْيَدِ وَأَسْتَعِثُّ بِهِ وَرَجُوتُ بِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَنْ مَذِينٌ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ
وَكَمْ مِنْ بَيْتٍ قَدْ خَافَ مِنْهُ فَاعْفِرْ لِي وَخَافَ مِنْ عَنِّي وَارْحَمْنِي وَعَافِنِي بِمَا تَزَلُّ وَلَا
تُعْصِي بِمَا خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي وَخَذِ بِي يَدَيْكَ وَبَدِ الْأَيْدِي وَوَلَدِي وَأَرْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ
يَا ذَا الْخَلْقِ وَالْإِكْرَامِ وَأَنَا سَائِلُكَ دَرَسْتُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَرَفَعْتُ رَأْسِي دَعَا
عِزِّكَ اللَّهُمَّ مِنْ تَعَبٍ وَتَقِيًّا وَاعْدًا وَاسْتَعْدًّا لَوْ قَادَ إِلَى تَخْلُوقِ رَجَاءٍ يَرْفَعُهُ
طَلَبُ نَائِلِهِ وَجَاءَتْ بِهِ قَائِلُكَ يَا رَبِّ تَعَالَى وَفِي سِتْرِي وَاعْدَادِي وَاسْتَعْدَادِي
رَجَاءُ عَفْوِكَ وَطَلَبُ نَائِلِكَ وَجَاءَتْ نِيَّتُكَ وَلَا تَجْنِبْ دُعَائِي يَا مَنْ لَا يَجِبُ عَلَيْهِ
سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمْ أَتِكَ نِيَّةً بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتُهُ وَلَا لَوْ قَادَ إِلَى تَخْلُوقِ
رَجَاءٍ لَمْ أَتِكَ مِقْرَاعِي أَهْنِي بِالْإِسَاءَةِ وَالظُّلْمِ مُعْتَرِفًا بِأَنْ لَا تُخْجَلِي وَلَا تُعَذِّبَنِي
عَظِيمُ الْجُزْمِ أَنْ عَذَّبْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ قِيَامًا مِنْ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٍ وَعَفْوُهُ عَظِيمٌ
يَا عَظِيمُ بِالْعَظَمِ لَا يَرُدُّ عَصَبَتِكَ إِلَّا حَيْدُكَ وَلَا يَنْجِي مِنْ تَحْلُوكِ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ
فَقَسَّ بِي يَا إِلَهِي رَجَاءُ الْقُدْرَةِ الَّتِي نَجَّى بِهَا مَسِيئَةَ الْبِلَادِ وَلَا تَهْلِكُنِي عَمَّا سَخَى
يَسْتَجِيبُ لِي وَتُعْرِفُنِي إِلَّا جَابِرِي دُعَائِي وَأَذِقْنِي طَعْمَ الْغَايَةِ إِلَى مَشْهُدِي

عن أبي طالب

مَشْهُدِي أَحْبَبِي وَلَا تَهْلِكُنِي فِي عَذَابِي وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ وَلَا تَمْكُنْ مِنْ عُنُقِي إِلَهِي
إِنْ وَضَعْتَنِي فَنَزْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ رَفَعْتَنِي فَنَزْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي وَإِنْ
أَهْلَكْتَنِي فَنَزْ ذَا الَّذِي يَعْرِضُ لَكَ فِي عِبَادَتِكَ أَوْ لِيَاكَ عَنْ أَمْرٍ وَ قَدْ
عَلِمْتُ أَنَّ لَيْسَ فِي حَيْكَلِكَ ظِلٌّ وَلَا فِي لَعْنَتِكَ عَجَلَةٌ وَأَنَا بِجَلٍّ مِنْ نَحْوِ فَالْكَوْنِ
وَأَنَا بِجَنَاحٍ إِلَى الظُّلُمِ الضَّعِيفِ وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَأَعِزَّنِي وَأَسْتَجِيرُ بِكَ فَأَجِرْنِي وَأَسْتَرْزِقُكَ فَأَرْزُقْنِي
وَأَسْتَكْفِرُكَ فَاصْفِرْ لِي عَلَى عَذَابِكَ وَأَضْرِبْنِي وَأَسْتَعِينُ بِكَ
فَاعِثْنِي وَأَسْتَغْفِرُكَ يَا إِلَهِي فَاعْفِرْ لِي مِنْ أَمِينٍ أَمِينٍ أَمِينٍ دَرَدَا الْمَعَادِ
حَضَرْتُ صَادِقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرَجَتَيْنِ أَمَّا الشُّبَّ عَرَفْتُ بِأَدْرُسِهَا يَدُهَا خَالِدٌ
خَدَايَ تَعَالَى كُنَّا هَاهُنَا نَسْتَبِشُّ بِأَمْرِهِ اللَّهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَوْضِعَ كُلِّ شَيْءٍ
وَعَالِمَ كُلِّ حَقِيقَةٍ وَمُنْهِي كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُسْتَدْنًا بِالْغَيْمِ عَلَى الْعِبَادِ يَا كَرِيمَ
الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا جَوَادَ مَنْ لَا يُوَارِي مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا كَرُحٌ عَجَاجٍ وَلَا
سَمَاءٌ ذَاتُ أَرْجَاجٍ وَلَا ظِلٌّ ذَاتُ أَرْجَاجٍ مِنْ الظُّلُمَةِ عِنْدَهُ ضِيَاءٌ اسْتَلَّكَ نَوْمُهُ
وَجَنَّتْ لَكَ الْكُرْبَى الَّذِي تَحْلَيْتُ بِهِ الْجَبَلُ فَعَلَّمَهُ دُكَا وَخَرَّمُوهُ صِعْقًا وَبَانِيكَ
الَّذِي رَفَعْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ بِالْأَعْيَادِ وَمَطَّحْتَ بِهِ الْأَرْضَ عَلَى وَجْهِ مَا جَمَلَتْ بِهَا
الْمَخْرُوجُ الْمَكُونُ الْمَكُونُ لَطَائِمُ الَّذِي إِذَا عَيْتَ بِهِ اجْتَبَتْ وَإِذَا سَلَّطْتَ بِهِ
اعْطِيتَ وَبَانِيكَ السُّبْحُ الْقُدُّوسُ الرَّهْمَانُ الَّذِي هُوَ نَوْمٌ عَلَى كُلِّ نَوْمٍ وَهُوَ
مِنْ نَوْمِهِ يَنْبَغِي مِنْهُ كُلُّ نَوْمٍ وَأَبْلَغُ الْأَرْضِ انْتَفَتْ وَإِذَا بَلَغَ الْعَمْرُ الْهَرَمَ وَبَانِيكَ
الَّذِي تَوَقَّعْتُكَ وَأَنْتَ مَلَأْتَكَ وَأَسْأَلُكَ بِحُجَّتِكَ وَمِثْلِكَ وَأَسْأَلُكَ بِإِسْرَافِكَ
وَحُجَّتِكَ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ
وَالْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ مَنَى بِهِ الْخَضِرُ عَلَى قُلُوبِ الْمَاءِ كُلِّ مَنْ مَنَى بِهِ عَلَى جَدِيدِ الْأَرْضِ وَبَانِيكَ
الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لُؤْيِي وَأَعْرَفْتَ بِرُغُونِ وَهُومِهِ وَأَحْبَبْتَ بِهِ نَوْسِي وَمَنْ نَعَى
وَبَانِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نَوْسِي مِنْ جَانِبِ لَطَوِي الْأَمِينِ فَاسْتَجِيبْ لَهُ
وَأَنْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةٌ مِنْكَ وَبَانِيكَ الَّذِي لَمْ يَكُنْ بِمَرْتَمٍ الْمَوْتِ وَتَكَلَّمَ
فِي لَمَدٍ صَبِيحًا وَأَبْرَأَ الْكُفْرَ وَالْأَرْضَ بِأَذْنِكَ وَبَانِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ

لو شئت لكرهتكم وشيعة عذرا

اصْبَحْتُ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ وَذِمَّةِ أُنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
وَذِمَّةِ سَائِرِ الْمُسْلِمِينَ صَلَّيْ اللَّهَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَذِيهِمُ الْأَوْصِيَاءُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
يَا مُحَمَّدُ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغَالِيَهُمْ وَطَائِفُهُمْ وَبَاطِنُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فِي حِلْمِ اللَّهِ وَطَاعَتِهِ
كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِكْرِهِ عَالَمَهُ دَرَجَتِهِ مَذْكُورًا وَتَدْوِينُهُ مَعْرُوفًا
سَمْعًا وَبَصَرًا وَفَهْمًا وَفِيهِ رُتَبَاتُكَ وَتَبَاتُكَ وَتَمَكِّنُ قُلُوبَكَ وَتَمَكِّنُ قُلُوبَكَ وَتَمَكِّنُ قُلُوبَكَ
حِينَ لَا تَكُونُ غَيْرَكَ شَيْءٌ لَا يَعْلَمُ أَحَدًا كُنْ غَيْرَكَ وَلَا يَسْتَطِيعُ أَحَدًا أَنْ يَغْتَبِ
عَظَمَتِكَ وَلَا يَعْلَمَ أَحَدًا مِنْ مُسْتَفْرَكِكَ أَنْتَ تَقْوَى كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ وَرَاءَ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْعِزَّةَ لِيُحْيِيَكَ وَأَخْلَصْتَ الْكِبْرِيَاءَ
وَالْعِظَمَةَ لِيُقْبِلَكَ وَخَلَقْتَ الْقُوَّةَ الْقَدِيرَةَ لِيَسْطَاكَ فَتَسْطَاكَ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ
وَالْحَمْدُ عَلَى عَظَمَةِ مُلْكِكَ وَجَمِيلِ كَذِي مَلَأَ نُورَهُ كُلَّ شَيْءٍ وَوَحْيَكَ لَا بَرَاءَ
شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَطَانِكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ لَا تَسْطَاكَ أَحَدٌ
مِنْ أَعْيَانٍ دُنَىكَ وَصَفَكَ تَسْطَاكَ بِعِزِّكَ وَتَعَزَّزْتَ بِجَبَرُوتِكَ بِكِبَرِيَّاتِكَ
وَبِكُنُوتِكَ بِمُلْكِكَ وَتَمَكَّنْتَ بِقُدْرَتِكَ وَقَدَّرْتَ بِقَوْلِكَ فَلَا يَسْتَطِيعُ
أَحَدٌ مِنْ أَعْيَانٍ وَصَفَكَ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ مِنْ فَصَائِكَ سُلْطَانًا رَبَّنَا وَلَكَ
الْحَمْدُ عَلَى جَلَالِ وَجْهِكَ وَعَظَمَةِ مُلْكِكَ الَّذِي قَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
وَاللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ كُلُّ شَيْءٍ عَظَمَةٍ وَخَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُدْرَةٍ وَ
أَخْلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَحَفِظْتَ كُلَّ شَيْءٍ كِتَابًا وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةٌ
أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَسَخَّانَكَ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عِزَّةِ سُلْطَانِكَ الَّذِي خَشَعَ
لَهُ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَسْفَقَ مِنْهُ كُلُّ عِبَادِكَ وَخَضَعَتْ لَهُ كُلُّ جَائِدَاتِكَ
وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآخِرَهُ أَفْضَلُ الْجَزَاءِ وَأَفْضَلُ مَا أَنْتَ جَادٍ أَحَدًا مِنْ
أَنْبِيَائِكَ عَلَى حِفْظِهِ دِينِكَ وَابْتِلَاءِهِ كِتَابَكَ وَصُنْدِكَ وَأَمْرَكَ حَتَّى تُشْرِفَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ بِتَفْضِيلِكَ إِنَاءً عَلَى جَمِيعِ رُسُلِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ كُلَّ
أَسْتَفِدْ شَيْئًا بِمَا أَنْجَحْتَ بِهِ مُحَمَّدًا صَلَّي اللَّهَ عَلَيْهِ وَهَدَيْتَنَا بِمَا بَعَثْتَهُ وَنَصَرْتَنَا
بِمَا أَوْصَيْتَهُ مِنْ أَعْمَلٍ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآخِرَهُ غِنَا أَفْضَلُ الْجَزَاءِ وَ
أَفْضَلُ مَا حَرَبْتَ بَيْنَنَا مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَأَنْ جَمَعَ لِي بِهِ خَيْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ

وَالْحَمْدُ

قَدْ تَرَكْتُكَ وَاللَّيْلُ

أَنْتَ ذُو فَضْلٍ كَرِيمٍ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَنْ فَهْلَ رَحْمَتِهِ دُرِّ كَرِيمٍ
عَلَيْهِ ذِكْرٌ مَعْنُودٌ كَمَا هُوَ كَسْرٌ مِنْكَ خَرَسٌ جَعَلَ نَارَ حَرَمِهِ سُورَةً إِنَّا
أَنْبِيَائَهُ وَآلِجُوَانَهُ هَرْدَ عَالِيٍّ كَمَا كُنْهُ سَتَابُكَ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَلَيْهِ
مُتَعَلِّقٌ بِزَهْرٍ أَسْتِ وَأَزْبَانِي خَوَاسِنُ كَارِي وَنِكَاحُ خَوَاسِنِ وَجْهِهِ رَابَعٌ
إِنْ جُعِلَ كَفْتُهُ أَنْدَكُ رَوْضًا جَمَاعٌ وَكَثْرَتِ قَرْدَمُ اسْتِ وَرَوْضِي عَظِيمُ الْقَدْرِ
جَلِيلُ الْأَحْرَامِ اسْتِ جَانِبُهُ بَيْتُ طُوبَى دَرَجَتُهُ جَمْعُ رُوحِ رُوحِ رُوحِ رُوحِ
كَمَا الْخَيْرُ فَرَسُودُ كَمَا رَوْضُهُ سَيِّدُ رَوْضَاتِ مَضَاعِفٍ مَيَّسُودُ
دَرَانِ حَسَنَاتٍ وَبَلَدُ مَيَّسُودُ دَرَجَاتٍ وَبِجَانِبِ مَيَّسُودُ دَعَوَاتٍ وَبِرُطُوفِ
مَيَّسُودُ كَرَامَاتٍ وَبِرَاوِرِدِهِ مَيَّسُودُ حُلَّاتٍ بَرَكَةُ رَوْضُهُ رَوْضُ مَيَّسُودُ
جَانِبِ قَدْسٍ لَمْ يَزِدْ مَيَّسُودُ كَنَاهُ كَانِ كَنَاهُ كَانِ كَنَاهُ كَانِ كَنَاهُ كَانِ
دَرَانِ رَوْضِ وَشَنَاسِدُ حَقٍّ وَخَرَمَتْ وَقَدَّرَتْ أَدْرَامِي بِأَشَدِّ رَحْمَتِي تَعَالَى حَقُّ
كَمَا بَكَرْدَانِ وَأَزَادَ أَتَسْ جَمْعُ رَوْضِ كَمَا مَيَّسُودُ دَرَجَتُهُ رَوْضِ مَيَّسُودُ
مَيَّسُودُ كَرْدَانِ مَيَّسُودُ بَلَدُ كَمَا اسْتَحْفَافُ كَنْدُ حَقٍّ وَخَرَمَتْ أَدْرَامِي بِأَشَدِّ رَحْمَتِي
حَقُّ كَمَا مَيَّسُودُ رَوْضِ مَيَّسُودُ كَنَاهُ كَانِ كَنَاهُ كَانِ كَنَاهُ كَانِ كَنَاهُ كَانِ
فَرَسُودُ أَتَسْ رَوْضِ مَيَّسُودُ كَنَاهُ كَانِ كَنَاهُ كَانِ كَنَاهُ كَانِ كَنَاهُ كَانِ
وَزَادَ رَحْمَتِي تَعَالَى بِهَرَاتِ رَوْضِ فَطْرَتِي وَآخِرُ رَوْضِ رَوْضِ كَمَا خَدَايَ تَعَالَى بِرَا
أَدْرَامِ دَرَانِ خَلْقِ كَرْدِ دَرَانِ رَوْضِ زَانِ سَمَانِ بِرَمِيْنِ لَرَسْتَادِ وَدَرَانِ رَوْضِ مَيَّسُودُ
دَرَانِ رَوْضِ خَيْرَتِ رَسُولِ صَلَّي اللَّهَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآخِرُهُ مَيَّسُودُ دَرَانِ رَوْضِ خَيْرَتِ حَسَبِ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ مَيَّسُودُ رَوْضِ خَيْرَتِ بِلَامَتِ نَصَبِ كَرْدِ وَقِيَامِ قَامِ الْحَمْدِ دَرَانِ رَوْضِ خَيْرَتِ
بُودِ وَقِيَامَتِ دَرَانِ رَوْضِ خَيْرَتِ بِلَامَتِ خَوَاسِنِ دَرَانِ رَوْضِ خَيْرَتِ عَقْدِ كَمَا حَقُّ كَمَا
خَدَايَ تَعَالَى خَوَاسِنِ رَوْضِ مَيَّسُودُ مَدَامُ كَمَا حَرَامِي نَبَا سَدِ وَبِرَاوِرِدِ عَدَدِ اللَّهِ عَلَيْهِ
مَرْدِ اسْتِ كَمَا فَرَسُودُ رَوْضِ خَيْرَتِ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ
بِرَوْضِ كَرْدِ كَمَا دَرَانِ رَوْضِ خَدَايَ تَعَالَى بِبَلَدِ كَانِ رَابِعًا مَيَّسُودُ وَبِرَاوِرِدِ رَحْمَتِ كَرْدِ
وَزَادَ رَحْمَتِي تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآخِرُهُ اسْتِ كَمَا دَرَانِ رَوْضِ خَيْرَتِ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ
بَلَدُ مَيَّسُودُ خَيْرَتِ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ
بَلَدُ مَيَّسُودُ خَيْرَتِ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ مَيَّسُودُ

لَا رَوْضِ

وَالْحَمْدُ

و از امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر که سوره هود را هر جمعه بخواند
 خدای تعالی او را روز قیامت در زمره پیغمبران برانگیزد و آنحضرت
 علیه السلام فرمود که سوره هود را هر روز بخواند که سوره است که بیست و هفت
 و زمین پر است از بزرگانی و خواستند او را مثل او ثواب است و هر کس او را
 روز جمعه بخواند کتایبش که میان دو حجره کرده باشد از مردن شود و آنحضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام روایت شد که سوره و القنات در هر حجره
 خواندن باعث حفظ از جمله آفتهاست تا در دنیا بماند و روزی بروی قماخ
 شود و هیچ بدی نفس و مال و اهلیش نرسد و اگر در آن روز یاد آن شب جمعه
 شهید مرد باشد و سوره الرحمن بخواند که ثواب بسیار دارد و فضیلت
 بی شمار و آنحضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که هر که سوره انا انزلناه را
 صد بار بخواند از نماز عصر روز جمعه بخواند حق تعالی هزار هزار رحمت با او عطا فرماید
 دیگر بخام رفتن است موقوفست که عمر کف که بدخانه است حمام که عورت را
 ظاهر میکند و برده ادبی را میدرد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که
 نیکو خان را است حمام حتمی با دمی و مرد و چون را از بدن می برد و آنحضرت
 امام موسی موقوفست که حمام بکوزد در میان کویست بدن را زیاد میکند و مرد
 رفتن بید کرد و از امی کدازد و بد از الاغر میکند و در حقن حدیث دیگر با عیث
 سل می شود و در احادیث غیر بسیار وارد شده است که هر که ایمان بخدا و روز قیامت
 دارد باید که بی نیک داخل حمام نشود و حضرت صادق فرمود که هر که داخل حمام
 دیدهای خود را از نظر کردن بعورت دیگران پیوسته اند حق تعالی او را از جیم حتم
 این کرد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود از غسل کردن در زیر آسمان بی نیک و از داخل
 شدن در فرط طایف و فرمود که در فرط طایف ساکنان هستند از ملائکه و بی فرمود از داخل
 شدن حمام بی نیک و آنحضرت صادق موقوفست که داخل حمام شود مگر آنکه اندک
 چیزی را بحد تو باشد که حرارت عده را از تو فرو نشاند و این بیشتر باعث قوه ملک است
 و داخل حمام شود و وقتی که مغلوب باشد از طعام و پسند غیر از آنحضرت موقوفست که
 در وقتی که در حین کس حمام جامه از او خود میکند بگوید اللهم هذا یزید عینی رزقک الیقین

انفاق یبلی فی علی الامان پس چون داخل خانه اول حمام شوی بگو اللهم انی اهدنی
 بک من شرفی و انت عیدت من اناها و چون داخل خانه دوم شوی بگو اللهم اهدنی
 عینی الرحمن الخیر و کل من حید و قلکی و کبریاها که در سر بر زو یعنی از آن است
 برادر و اگر توانی جزعه از آن آب بخوری بخود که بخاری بول را با شستند و در خانه دوم
 صبر کن پس چون داخل خانه سوم شوی بگو تعوذ بالله من النار و شمله الحنة و مکران
 تا فکام بیرون ملک از آن خانه کرم و نیتها را ببرد و خیزه در حمام بخورد که معده را فکند
 و آب سرد بر خود مری که بدن را ضعیف کند و حضرت صادق فرمود که مرد یا بخورد حمام
 نرود که نظر کند بعورت او و حدیث صحیح موقوفست که آنحضرت امام موسی بر سید اذنان
 خواندن در حمام و جماع کردن در حمام فرمود که با کینیت و از روایت دیگر ظاهر است که اگر
 باشد قرآن بخواند و حدیث موسی بن جعفر صادق موقوفست که در حمام در حمام بر هلو
 خواب که بید کرد و از آن آب بکشد و بر پشت که در اندرون بهم میرسد و شانه بکشد که سوزی
 میرسد و و الله یکن که در دنیا را میریزد و سر را بکشد شوی که در دنیا را میسجد و
 بر سر و مال که آب در امی رد و کف پا را باقال مای که باعث می شود و آن ای که
 حوضهای کوچک در حمامهای بخیال ان جمع می شود از غسل در غسل که در آن غسل را
 و غیر این و کبر و دشمنی با اهل بیت که از هر بدتر است جمیع شود و خدا خلقی را از سبب بخت
 و کسی که عداوت با اهل بیت دارد از سبب بخت راست و آنحضرت امیر المؤمنین موقوفست
 که بول کردن در حمام صورت فقر و برتیا است و در حین حمام بوسیدن بگوید اللهم انی
 و جنای از روی و رفتن آمدن شکو خدا کند و از برای تعذیب حمام بگوید طاب ما طهره علی
 و طهر ما طاب علیک از حضرت مجتبی مرویست که آنحمام بیرون آمد بود از برای جنای
 کرد گفت طاب ما طهره علیک حضرت فرمود است در این حمام معنی را در آنم گفت طاب ما طهره
 حضرت فرمود هر که آنحمام طهره علیک بکشد بکشد طاب ما طهره علیک حضرت فرمود
 و بکشد یا ندانسته که جمیع عرق است عرض کرد پس بگویم حضرت فرمود طاب ما طهره علیک
 و آنحضرت صادق موقوفست که از برای تعذیب بگوید اللهم انی و کبر غسل و آن در
 جوهر سنت مودک است و بر بول از در حین حضرت رسول فرمود که هر که غسل کند در جمعه
 عطا کند خدای تعالی او را به طهره خوری و به موسی که بر بدن است ثواب غیری و کتاه او

عنه وعلى ارضه ما يمشي لينا في قلوبنا لله رب العالمين رب السموات السبع ورب الارضين
 التسع ورب العرش العظيم الذي يحيى ويميت ما يولاه واليه المولى الخالق ورجع الاسود وهو
 ارحم الراحمين الا ان هذا اليوم يوم حمله الله لكم عيدا وهو سيد ايامكم وافضل اعيادكم
 وقد امركم الله في كتابه بالسعي فيه الى ذكره طمعظم فيه رغبكم والتخلص بكم والكفر بغيره
 من الشجر الى الله والذمار وسئلته الرحمة والعرفان فان الله يستحب لكل مؤمن
 ذمارة وتوريد النار كل مستحب عن عبادته قال الله تعالى ادعوني استجب لكم ان الذين
 يشكروني عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين واعلموا ان فيه ساعة مباركة لا تبطل
 فيها عبادة مؤمن خير الا اعطاه الله الجنة واجبة على كل مؤمن الا الصبي والمرأة والعبد
 المهرس عمر الله لنا ولكم سالفا ذوقنا وصمتنا واياكم من افراف الذنوب بغير اعذارنا
 احسن الحديث والبلغ الموعظة كتاب الله اعوذ بالله التميع العليم من الشيطان الرجيم ان
 هو التميع العليم وبود الحشرت كما يجوز ان قل هو الله احد وقل يا ايها الكافرون يا هؤلاء اذ انزلت
 الارض يا الحكم الكافرين والعصاة وان بعد ما دعت من بعد ان يمشي الله
 بعد يومين است وسفره محمد لله عده وتسبحة وتؤمن به وتوكل عليه وتصدق ان لا
 اله الا الله وتعد لا شريك له وان محمد عبده ورسوله صلوات الله عليه واله وسلامه في
 معمرته ورضوانه الا ان وصل على محمد عبده ورسوله صلوات الله عليه واله وسلامه في
 زاكية ورفع يدا وجهته وبين ما فضله وصل على محمد وال محمد كما صليت والركت على
 ابراهيم والبراهيم ايت حمله محمد اللهم حذب كفرة من اهل الكتاب والمشركن الذين
 بعدون عن سبيلك ويحلفون اياك وتكذبون تسلك اللهم حالق بين كلمتهم والحق
 الرقيب عليهم وانزل عليهم رجزك ونيلك وباسك الذي لا ردة عن القوم المحرمين
 انصر حوثر المساكين وسراهم وعرايهم حيث كانوا من مشايخ الارض ومعاريفها اناك
 على كل شيء قدير اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات ولمن هو لا حق
 على كل شيء عجل القوي زادهم والجنة ما بهم والامان والحكمة في قلوبهم واودعهم ان يشكروا
 نعمت التي انعمت عليهم وان يوفوا بعهديك الذي عاهدتهم اليه اله الحق وحالين الخلق
 امين ان الله يا امير العدل والاحسان وانا ذيل القرب ويحق عن الحسنة والسيئة والحق
 يعظكم انكم تذكرون اذكر الله فانه ذاكر لمن ذكره واسئلوه رحمته وفضله فانه لا يجيب عليه

عن ابن عباس

عن ابن عباس

عليه دافع من المؤمنين دماة نبأ انما في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذرنا
 في الدنيا والآخرة ما جازا حضرت امام محمد باقر عروايت كرده كه حضرت كفت حضرت
 المؤمنين فرمود محمد لله ذي القدر والشان والرافة والامتنان احمد على تسامع
 التبعم واعوذ به من العذاب والنفق وانهد ان لا اله وحده لا شريك له خالق السموات
 والمعاد المهيمن والفرار اياه رب العالمين واسعد ان محمد عبده ورسوله ففى سلك
 وتتم به التمسك وتبعه رحمة للعالمين صلى الله عليه واله اجمعين فقد اوحى الله
 عليه واكرم منواه لذيته وحمل احسانه اليه اوصيكم عينا والله يتقوى الله الذي هو
 ولي نوابكم واليه مرجعكم وما يكم فبايد ذلك قبل الموت الذي لا يجزى منه حصص
 ميع ولا قرب سبيع فانه واريد نازل واقع عاجل وان تطاول الامل وامتد المهمل
 فكل ما هو ايت قريب ومن مهتد ليقبه هو المصيب فمروا بحمده الله اليوم ليوم المات
 واحد رواه ابيهم قول النبائ فان عتاب الله عظم وعذابه اليم ما زلتك ونفس تعذب و
 شرب من صديد ومطامع من حديد اعاذنا الله واناكم من النار ورزقا واياكم مراقة
 الا ربنا وعقر لنا ولكم جمعا انه هو العفو الرحيم ان احسن الحديث والبلغ الموعظة كتاب الله
 بعد ان يفرمود اعوذ بالله من الشيطان الرجيم ويحذر من العاصي ويكفرت حمله الله والام
 بمن تسعهم رحمة وتبذلهم عفو ورافته واستغفر الله لي ولكم بعد ان يمشي الله
 برحمتهم ومفرمود محمد لله الذي دنا في قلوبهم وعلى دنوهم وقواصع كل شيء لجلاله واستسلم
 كل شيء لغيره وخضع كل شيء لقدرته احمده مقفرا عن كنهه سكره واؤمن به اذ طابا
 لرؤيته واستعيبه طاب لنا لعينه وانوكل عليه فغوضا اليه واسعد ان لا اله الا الله
 وحده لا شريك له الها وحده اصدوا ورا لم يجز صلاحه ولا واسعد ان محمد عبده
 المصطفى ورسوله المحمدي وامنه المرسل ارسله الحق بشيرا ونذرا وادعيا الى الله باذنه
 وسراجا ميرا فبلغ الرسالة وادى الامانة وصح الامة عبدا لله حتى انا النبي صلى الله
 عليه في الاولين وصلى الله عليه في الاخرين وصلى الله عليه يوم الدين اوصيكم عباد الله
 بتقوى الله والعمل بطاعته واجتناب معصيته فانه من يطع الله ورسوله فقد
 عظم الله من يقض الله ورسوله فقد ضل سلا لا بعيد وخسر خسرا مبينا ان الله وملائكته
 يصلون على النبي يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما اللهم صل على محمد عبدك

سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَخَرَجًا وَارْزُقْنِي حَلَالًا طَيِّبًا مَا شِئْتُ وَأَنْتَ
 شَيْئٌ وَكَيْفَ شِئْتُ فَإِنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا مَا شِئْتَ حَيْثُ شِئْتَ كَمَا شِئْتَ بَيْنَ دُورِكَ وَسَبْكَكَ
 وَكَيْدِكَ إِذْ أَنْتَ اللَّهُ كَمَا عَصَيْتُكَ وَأَحْبَبْتُكَ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اسْتَغْفِرُكَ لِمَا بَقِيَ إِلَيْكَ مِنْهُ
 ثُمَّ جَدْتُ فِيهِ وَاسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَانِيَتْ لَكَ عَلَى نَفْسِي وَلَمْ آتِ بِهِ وَاسْتَغْفِرُكَ لِلْعَاصِي الَّذِي تَوَلَّى
 عَلَيْهِمَا يَنْعِيكَ وَاسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ مَا خَالَطَنِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ رَدَدْتُ بِهِ وَجَعَلْتُكَ يَا نَبِيَّ أَتَمَّ
 وَأَمَّا أَنَا بِرُحْمَتِكَ سَمِعْتُ بِكَ دُعَاءَ بَعْدَ أَنْ كَوَيْدَ اللَّهُ أَنْ أَدْعُوكَ وَأَسْأَلُكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ النَّبِيُّ
 إِذَا دَعَبَ مُعَايِنَاتُكَ أَنْ لَنْ تَدْعِيَهُ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الْقُلُوبِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 أَنْ كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ فَإِنَّهُ دَعَاكَ وَهُوَ عِدُّكَ وَأَنَا دَعُوكَ وَأَنَا عِدُّكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ
 فَأَرْجُو لِي كَمَا رَجَيْتَ عَنَّا دُعَاكَ اللَّهُ بِمَا دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ مَنَعَهُ الْفِرَقَانِ فِي شِقَاقِ
 الْفِرَقَانِ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَفَرَجْتَ عَنَّا مَا دَعَاكَ بِهِ وَأَنَا دَعُوكَ وَأَنَا عِدُّكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ
 سَأَلْتُكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ فَأَرْجُو لِي كَمَا رَجَيْتَ عَنَّا دُعَاكَ اللَّهُ بِمَا دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ مَنَعَهُ الْفِرَقَانِ فِي شِقَاقِ
 الْفِرَقَانِ إِذْ هُوَ فِي النَّجْرِ فَمَرَجْتَ عَنَّا مَا دَعَاكَ وَهُوَ عِدُّكَ وَأَنَا دَعُوكَ وَأَنَا عِدُّكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ
 وَأَنَا أَسْأَلُكَ مَا سَأَلَ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُ وَمَرَجْتَ عَنِّي كَمَا رَجَيْتَ عَنَّا دُعَاكَ اللَّهُ بِمَا دَعَاكَ بِهِ
 بِمَا دَعَاكَ بِهِ الْبَنِيُّونَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاؤَهُمْ وَهُمْ عِبْدُكَ وَسَأَلُوكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ أَنْ تُسَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَأَنْ تُفَرِّجَ عَنِّي كَمَا رَجَيْتَ
 عَنِّي لِقَابِكَ وَرُسُلِكَ وَبِأَفْضَلِ السَّلَامِ بَيْنَ بَعْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ فِي التَّوْبَةِ لِحَالِهِ وَخَفَى لَهُ أَنْ يَجِدَ جَدُّهُ خَيْرَ الدَّلِيلِ الْمُجْتَرِبِ
 الْمُتَزَكِّي الْكَرِيمِ سَجْدَ وَجْهِهِ لِلْبَيْتِ الدَّلِيلِ لَوْ جَعَلْتَ الْكَرِيمَ بَعْدَ أَنْ سَرَّ لِحَالِهِ بَرْدًا وَدَعَاكَ كَرِيمًا
 خَوَاتِمَ رَحْمَتِكَ أَرَادَ كَيْدَ شَيْءٍ رَكْعَتٍ دُونَ بَكَدَارٍ بِرُحْمَتِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ كَمَا شَرَعَ وَالْإِسْلَامَ كَمَا وَصَفَ وَالْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ ذَكَرَاهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ خَيْرَ
 وَخَيْرَهُمْ بِالْإِسْلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْ عَلَى خَيْرِ
 مَطْلَمِهِمْ أَنِّي قَلْبِي خَيْرُهَا وَكِبَرُهَا فِي بَيْتِكَ وَطَائِفَةٍ وَمَا لَمْ يُلْغَ فَرَقٌ وَلَمْ تَعُدْ
 ذَاتَ يَدِي وَمَا لَمْ يَقُوعْ عَلَيْهِ بَدِي فَأَدِّمْ عَنِّي مِنْ حَرِّ لِي مَا عِنْدَكَ مِنْ فَضْلِكَ حَتَّى لَا يَخْلُفَ شَيْءٌ
 مِنْهُ نَفْسُهُ مِنْ حَسَابِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِهِ

نَحْوُ

صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَأَجْزَلِهِمْ وَأَحْسَنَهُمْ
 وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَخَرَجًا
 وَارْزُقْنِي حَلَالًا طَيِّبًا وَأَسْأَلُكَ يَا نَبِيَّ شَيْئٌ وَكَيْفَ شِئْتُ فَإِنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا مَا شِئْتَ
 حَيْثُ شِئْتَ كَمَا شِئْتَ بَيْنَ دُورِكَ وَسَبْكَكَ وَكَيْدِكَ إِذْ أَنْتَ اللَّهُ كَمَا عَصَيْتُكَ وَأَحْبَبْتُكَ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ
 اسْتَغْفِرُكَ لِمَا بَقِيَ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ جَدْتُ فِيهِ وَاسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَانِيَتْ لَكَ عَلَى نَفْسِي وَلَمْ آتِ بِهِ وَاسْتَغْفِرُكَ
 لِلْعَاصِي الَّذِي تَوَلَّى عَلَيْهِمَا يَنْعِيكَ وَاسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ مَا خَالَطَنِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ رَدَدْتُ بِهِ وَجَعَلْتُكَ يَا نَبِيَّ
 أَتَمَّ وَأَمَّا أَنَا بِرُحْمَتِكَ سَمِعْتُ بِكَ دُعَاءَ بَعْدَ أَنْ كَوَيْدَ اللَّهُ أَنْ أَدْعُوكَ وَأَسْأَلُكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ النَّبِيُّ
 إِذَا دَعَبَ مُعَايِنَاتُكَ أَنْ لَنْ تَدْعِيَهُ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الْقُلُوبِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 أَنْ كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ فَإِنَّهُ دَعَاكَ وَهُوَ عِدُّكَ وَأَنَا دَعُوكَ وَأَنَا عِدُّكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ
 فَأَرْجُو لِي كَمَا رَجَيْتَ عَنَّا دُعَاكَ اللَّهُ بِمَا دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ مَنَعَهُ الْفِرَقَانِ فِي شِقَاقِ
 الْفِرَقَانِ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَفَرَجْتَ عَنَّا مَا دَعَاكَ بِهِ وَأَنَا دَعُوكَ وَأَنَا عِدُّكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ
 سَأَلْتُكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ فَأَرْجُو لِي كَمَا رَجَيْتَ عَنَّا دُعَاكَ اللَّهُ بِمَا دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ مَنَعَهُ الْفِرَقَانِ فِي شِقَاقِ
 الْفِرَقَانِ إِذْ هُوَ فِي النَّجْرِ فَمَرَجْتَ عَنَّا مَا دَعَاكَ وَهُوَ عِدُّكَ وَأَنَا دَعُوكَ وَأَنَا عِدُّكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ
 وَأَنَا أَسْأَلُكَ مَا سَأَلَ لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لَهُ وَمَرَجْتَ عَنِّي كَمَا رَجَيْتَ عَنَّا دُعَاكَ اللَّهُ بِمَا دَعَاكَ بِهِ
 بِمَا دَعَاكَ بِهِ الْبَنِيُّونَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاؤَهُمْ وَهُمْ عِبْدُكَ وَسَأَلُوكَ وَأَنَا أَسْأَلُكَ أَنْ تُسَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَأَنْ تُفَرِّجَ عَنِّي كَمَا رَجَيْتَ
 عَنِّي لِقَابِكَ وَرُسُلِكَ وَبِأَفْضَلِ السَّلَامِ بَيْنَ بَعْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ فِي التَّوْبَةِ لِحَالِهِ وَخَفَى لَهُ أَنْ يَجِدَ جَدُّهُ خَيْرَ الدَّلِيلِ الْمُجْتَرِبِ
 الْمُتَزَكِّي الْكَرِيمِ سَجْدَ وَجْهِهِ لِلْبَيْتِ الدَّلِيلِ لَوْ جَعَلْتَ الْكَرِيمَ بَعْدَ أَنْ سَرَّ لِحَالِهِ بَرْدًا وَدَعَاكَ كَرِيمًا
 خَوَاتِمَ رَحْمَتِكَ أَرَادَ كَيْدَ شَيْءٍ رَكْعَتٍ دُونَ بَكَدَارٍ بِرُحْمَتِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ وَبِكَيْدِكَ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ كَمَا شَرَعَ وَالْإِسْلَامَ كَمَا وَصَفَ وَالْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ ذَكَرَاهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ خَيْرَ
 وَخَيْرَهُمْ بِالْإِسْلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْ عَلَى خَيْرِ
 مَطْلَمِهِمْ أَنِّي قَلْبِي خَيْرُهَا وَكِبَرُهَا فِي بَيْتِكَ وَطَائِفَةٍ وَمَا لَمْ يُلْغَ فَرَقٌ وَلَمْ تَعُدْ
 ذَاتَ يَدِي وَمَا لَمْ يَقُوعْ عَلَيْهِ بَدِي فَأَدِّمْ عَنِّي مِنْ حَرِّ لِي مَا عِنْدَكَ مِنْ فَضْلِكَ حَتَّى لَا يَخْلُفَ شَيْءٌ
 مِنْهُ نَفْسُهُ مِنْ حَسَابِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِهِ

اذا اوحشني الغربة اُنسني كرك واذا اكرت علي الهوم فاجت الى الاستخارة بك عذبان
 اذمة الا موريديك ومصدريها عن فضائك خاضعا لملكك اللهم ان عمت عنك
 اوفيت عنها فلتس يدع من ولايك ولا يور من انايك اللهم انك امرت يدعائك
 وصيتك الاحاطة لعاذك ولن تحجب من فرجك اليك رغبته وقصدك اليك عالجيه ولم ترجع
 يد طايبة صفر من عطاك ولا طايبة من اجل عيالك واخي ارحم امك فلم يجد لغيا
 اواني وايدى وقد ايك فاقطعته عواقل الرذولك بل ابي مشجر فضلك لم ينل من فضلك
 حورك واخي مستفيض لم يركك اكدى دون استماعه عطيلك اللهم وتصدقك اليك
 عاجي وقرعت باب فضلك يد مناني وما جاك تحسوع الاستكانة فلي وعيت بالعتق
 من طيبي قبل ان يخطو بيالي وتبع في صدري فصل على محمد وآله وصل اللهم دعائي يا جابلك
 واسمع مناني يا ارحم الراحمين وصلي اللهم على محمد وآله بسكارد وركعت
 وبعد ان يكون يا من اخوه بكل حيرة من خطي عند كل عرو يا من يعطي لكبر الفيل يا من
 من سلكه خشية ورحمة يا من اعطى من لم يسلكه ولم يفرقه وصل على محمد وعلى آل محمد
 اعطني ساقى اياك جميع سقاي فاصرف عني شر الدنيا والآخرة يا ذا المن واليمن عليه يا ذا المن
 والمن والظول والنعيم صل على محمد وآل محمد واعطني سقاي واكفي جميع الهمم من امر الدنيا
 والآخرة بسكارد وركعت وكبر يا بعد ان يكون يا ذا المن واليمن عليه يا ذا المن والآخرة
 الا انت يا ذا المن واليمن وظهر اللاحقين وبارك المستعيرين ان كان في ام الكتاب عندك
 اني تقي محروم او مقتر علي ربي فاع من ام الكتاب سقاي وخير ما في الكتاب عندك سعيدا
 مؤقلا للغير مؤسعا في رزقي فلي في كتابك المنل على بيتك المرسل صلى الله عليه
 وآله يحو الله ما بقاء وبيت وعنده ام الكتاب فلي وسعت رزقي كل شيء وانا ابي
 فلي عني رزقي يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وآله ومن على يا توكل عليك واليه
 لا اترك واليه ايقدر حتى لا احب جهل ما اخرت ولا ناجر ما انحلت يا رب العالمين
 بسكارد وركعت فلي في العود بكذا وركعت فقال رابعي ارحمك رعت وبعد ان يكون
 اللهم اني اتقرب اليك بخودك وكركيك واسمع اليك محمد عبدك ورسولك واليك
 ان تسلي على محمد عبدك ورسولك واسئلك وان تسلي على ملائكتك المقربين واني ايك
 المرسلين وان تسلي عني وتسلي ذنوبي وتغفر عاصي وتغفر لي اليوم حاجتي ولا تغدني

تغذي بغير علي ما ان تحفوك وجودك تبغني بسكارد صدريه سلطان ربي ومحمد
 ربي واقراب اليك صلاتي من غير استوان نمازها ليست كه رغبته فونه اندرونه
 جمعه كردن انما وازاخله نماز سحر است كه دروا المعاد بسند معتبر از حضرت امام رضا
 روايت كرده است وان دور ركعت است در هر ركعتي حمد يكبار وانا انزلناه يا زده بار ودر هر يك ان
 قيام وركوع بعد از سر برداشتن ازان واز سجده اول وبعدها سر برداشتن ازان وسجده دوم وبعدها
 سر برداشتن ازان وسجده سلام دعاء هر كس حاجتي كه ما بين او و خدا سدا مزيده شود و هر حاجتي
 كه بطيبد روا كرد و بعد از ان اين دعا بخواند لا اله الا الله ربنا ورب آباءنا والاولين لا اله الا الله
 الا الله الها واحد لا شريك له لا اله الا الله لا تعبد الا اياه خالصين له الذين في
 كره الكافرون لا اله الا الله وحده وحده لا شريك له ولا شريك له ولا شريك له ولا شريك له
 الا انما رب واحد فله الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير اللهم انت نور السموات
 والارض ومن بين قلك الحمد وانت قيام السموات والارض ومن بين قلك الحمد وانت
 الحق ووعدك الحق وقولك الحق وانجازك الحق والحق الحق والحق الحق اللهم لك
 وليك امنت وعليك توكلت وليك خاضعت واليك طاعتك يا رب يا ذا المن واليمن
 لي ما ائذنت وما اخرت واسررت واعلنت انت الهى لا اله الا انت صل على محمد
 اعزلي وارحمي ونسب علي ايك انت التواب الرحيم انا بحمله نماز حضرت امير المؤمنين ع
 كه نيز در همان كتاب بسند حاي صحيح وحسن ومعتبر بسند از حضرت صادق روايت كرده است
 كه هر كه چهار ركعت نماز بگذارد يعني بعد سلام در هر ركعت بعد از سوره فاتحه و سوره
 قل هو الله احد بخواند و چون فارغ شود ميانه او و حق تعالى كتابي بنامد كه اكر الله امر به يا بعد
 بعد از طرايع ابن سبيع بخواند سبحان من لا يبد معاليه سبحان من لا ينقص حراشه سبحان
 من لا يخلل لغيره سبحان من لا ينفذ ما حيد سبحان من لا انطاع لغيره سبحان من
 لا يشارك احد في امره سبحان من لا اله غيري بس اين دعا بخواند يا من عني عن الدنيا
 ولم يشاركها ارحم عبدك يا الله يا الله نفسي في انا عبدك بين يدك يا زناك يا ارحم
 بكنوت بيلك يا املاه يا رحمانا يا رحمانا عبدك لا حيله له يا منتهى رغبته يا
 خيري الدائم في عروفي عبدك يا سنده يا مالكا يا اوقيا يا هو يا زناك لا حيله لي
 ولا عني في عني ولا استطيع كما شر او لا تقا ولا اجد من اصابعه قطعت اشباب العدا

نعم اني ما قد عرفته لاني عالم غير علم فاستلكت بالانيم الذي وضعته على السموات
فانشئت وعلى الارضين فانبسطت وعلى الجوف فانتشرت وعلى الخيال فاستقرت و
استلكت بانيمك الذي جعلته عند محلي وعند علي وعند الحسن وعند الحسين وعند الامية
كلهم صلوات الله عليهم اجمعين استلكت على محمد وال محمد وان تقصني لي يا رب حاجتي و
تيسر لي غيريها وتيسر لي غيريها وتيسر لي غيريها فان فعلتها فان فعلت فلك الحمد غير جازي في حيلك
ولا تمسك في قسالك ولا حالك في قديك بعد ان كان رخصا وراست خوردا ورمز من
الفرسان يونس بن متى عبدك وتيسر لك ذلك في كل الحوت يدعاني هذا فاستجب له و
انا ادعوك فاستجب لي محمد وال محمد عليك وداك يا خير الوالي وارحمها رخصات جميع
دعائك وان بيلات رخصه مغربي هفتة خولدت ابن دعاك ورجيفة حلوي رخصه على
مفولت ليس الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي لا ينشئ شي كان ولا من شي كون
ما قد كان مستشهد بخدوت الاشياء على ارضيته وبما وسماها به من العجز على قدر
وبما استمرها اليوم من الفناء على دوامه لم يجعل منه مكان فقدرك يا بيبته ولا له شبح
بالي بوصف يكيفته ولم ينع عن شي فعلم بحبيته مباين جميع ما احدث في انصافه
منع عن الاذكار بما اشد من تصرف الذوات وخارج بالكرامات والقطعة من جميع تصرف
الحالات تحرك على تواريع ثاقبات الفتن تحديده وعلى عوامق ثاقبات الفكر كيقفه
وعلى عوامق مباحات النظر شوربه ولا خورية اما كن لعظمته ولا تذاقها لما يبر
جلاله ولا تقطعه المقاميس ليكرامته تمنع عن الاوهام ان تكفه وعن الافهام ان
تستغربه وعن الاذهان ان تمثله قد نبتت عن استنباط الاحاطة به طوامح القول
وصنبت عن الاشارة اليه بالاكياس وجمار العلوم ورعيت بالصغر من السموات الى
وصف قدرته طائف المحسوم واحد لا من حد ودائم لا يامد وقائم لا يعبد ليس
بحسب تغاذه الاجاس وليس يسبح منضار صرا اشباح ولا الاشياء تقطع عليه الصفا
قد ضلت القول في مواج حيل اذراك وتخيرت الافهام عن احاطة ذكر ازيله و
حصرت الافهام عن استيعار وصف قدرته وعرفت الاذهان في كل افلاك ملكوت
مقنن ديا لا لا تمنع بالكرامات ومتملك على الاشياء فلا دمر خلقه ولا وصف محط
به قد خضعت له رقاب الصعاب في كل محرم قرارها واذعنت له دوا من الاسباب

الكتاب في شواهي انظارها مستشهد بحليته الاخلاص على رغبته وبعجزه
قد رتبته ويطول بها على قدرته ويرد لها على بقاها فلا لها محصل من اذراك اياها ولا
خروج عن احاطة علمي لا اجاب عن احسانه لها ولا اتيه من قدرته عليها كفي بانها
الصنيع له اية ويتركيب الطبع عليه دلاله ويجدوت الفتن عليه قديمة وباحكام
الصنعة عليه غير فلا اله الا الله قد شوب ولا اله الا الله مثل مشروب ولا متى عنه يحجب
قال عن ضرب الامثال له والصفات المخلوقة خلوا كبر وسبحان الله الذي خلق الدنيا
للنساء والبنود والايه في البقاء والخلود وسبحان الله لا ينقصه ما اعطى فاشي وان جاز
المدى في المني وبلغ العاية العنوى ولا يوجد في حكمه اذا قضى وسبحان الله الذي لا يرد
ما قضى ولا يغير ما اعطى ولا يمنع ما اعطى ولا يقو ولا يمتنى ولا يحفل بل يميل و
يقو ويغير ويحسم ويغير ولا يسئل فما فعل وهم يسئلون ولا اله الا الله الشاكر له
ليشكر به القريب ممن دعاه على حال بعيدا والبر الرحيم من لجا الى ظله واعظم بحيله
ولا اله الا الله الحبيب لمن ناداه باخفين صوته النبع لمن ناجاه لا عمن نيره الزوت
من رجاء ليخرج منه القريب ممن دعاه لنفسه كبره وعنه ولا اله الا الله عمن الحمد
في اياته واعرف عن بيبته رعان بالحق في كل حاله والله اكبر الفاضل لا ضلاد
الغالب عن الانداد المتفرد بالمنة على جميع العباد والله اكبر الحق بالملكوت والعرف
المؤيد بالخير والقدرة المزدى بالكرامات والعظمة والله اكبر المقدس بدوام
السلطان والغالب بالحق والبرهان ونفاذ المسبة في كل حين واوان اللهم صل على
محمد عبديك ورسولك واعظم اليوم افضل الوسائل واشرف العطاء واعظم الحياء
فالمنازل واسعد المجد ودي اقر الاعين اللهم صل على محمد وال محمد الذين امرت بطاقتهم
واذمتهم الخبر وظهرتهم تظهرا اللهم صل على محمد وال محمد الذين امرتهم
عليك واستخفهم كنك واشترقتهم عبادك اللهم صل على محمد عبديك ورسولك
وحبيبتك وحليتك وسيد الاولين والآخرين من الانبياء والمرسلين والخلق اجمعين وقطع
اليه اليقين الذين امرت بطاعتهم واوجب قلبا ختم ومودتهم اللهم صل على انساك
سؤال وجيل من انعامك حاد برئمتك فرج اليك منك لم يجد ليا فيه غيرك و
لا انا غيرك وتطوكت سيدى ومولاى على طول معصيتك اقصي في اليك وان

نقله

شكلا يرى ما به الحروف والخطوط

كان سبقتني الذنوب وحالت بيني وبينك لأنك عباد العبد ورسد المريد لا تنفك
 ألواهب ولا يظنك المطالب فلك أئمة العظام والقيم الحسام يا من لا تنقص حرأته
 ولا يبد ملكه ولا تراه العيون ولا تغرب منه حركة ولا تكون لم تزل ولا تزال
 لا يوارى عنك متوازي في كين ولا تسماء ولا نجوم لكفلك بالآذان يارزاق وقدرت
 عن تنافلك الصفات وتغزرت أن تحيط بك صايرها للغات ولم تكن مستهديا
 فتوجد متفلا عن حالة إلى حالة بل أنت القرم الأول والأخر ذو الغر الفاهر حبل
 العظام سابع العلاء أخ من تجاوز وعق عن ظلم وآسا بكل لسان إلى مجد وفي الشدا
 عليك بعد تلك الحمد والمجد لأنك لما لك الأبد وأنت الترمذ أنفت أنباء الرأيا
 فأحكها يطفئ الظلم وتغالب في ارتفاع شالك عن أن يتعدك حكم العبر والحج
 منك بحال يبعثك به المجد إلى تبدل أو توجد في الزيادة والنقصان مساع في اخلا
 العبد أو يلقن صائب الإحاطة بك في مجرهم الأحلام أو تميل لك منها جلة تميز
 فيها ذوات الأوهام فلك مولاي أنفا الحلق مستقرين بإقرار الزبويبة ومغترفين خا
 بالعبودية متجالت ما أعظم شالك وأعلى مكانك وأطلق بالصدق بزمالك و
 أنت أمرك وأحسن قدرتك سمكت السماء وقصتها ومحدث الأرض ففرستها وأخرجت
 منها ما نجاها ونباها وخولها فصحك بسلامها وجرت بامرك يا هها واما على المستقر
 المشية كما أمرتها فاما من تغر بالبقاء وقصر عباد بالقاء اكرم متوازي فلك خبر متجع
 لكشف القريا من هو ما مول في كل عصر ومرحى لكل يسيرك أنزلت اليوم حاجتي و
 إليك أقبل فلا تردني مأثبا بما رجوت ولا تحجب دعائي عنك إذ فتحه لي قد عوث و
 صل على محمد وآل محمد وأردني من فضلك الواسع رزقا واسعا سائعا خلاصا هبنا
 مريانا لذي عافية اللهرا جعل خبرا يا ب يوم القاك وأعيرني خطاياي فقد أو حسنتي و
 تجاود عن ذنوبي فقد أو قبلي فانت محب مريب رقيب فادر عافرا فاهر رجيم كريم فقوم
 وذلك عليك يسيرا وأنت أحسن الحاكمين أكرم أفرضت علي الألباء والألصاق حقونا
 فغفلهن وأنت من خط الأوراد وحققها وأدى الحقوق عن عبدي فاحيا من عني إليها
 وأعيرتها كما رجاك كل موجد مع المؤمنين والمؤمنات والآخرة والآخريات والمطاعا أكرم
 بالآراء وأج لنا وطم جنايك مع النجباء الأخيار إنك سبع الدعاء وصل على النبي محمد

شاهد ان
 ومن ان ينادي

من اول صفات

محمد وعترته وشتم قبلنا دسكو خواندن ايندهاست انا دقيه ملحقات بحضرة خادير است
 يا الله الرحمن الرحيم الحمد لله اولي قبل الانسان والحياء والآخر بعد فانا لا
 والعلم الذي لا ينسى من ذكر ولا ينقص من شكر ولا يحجب من دعاء ولا ينقطع رجاء من
 نجاه الله اني اشهدك وكفى بك شهيدا واشهد جمع ملائكتك وسكان سمواتك وحملة
 عرشك ومن بعث من انبيائك ورسلك وأنشأت من اصناف خلقك اني اشهد
 أنك أنت الله لا إله الا أنت وحدك لا شريك لك ولا عدل ولا ظلم لقولك ولا تبديل
 وإن شهد الله عليه وآله عبدك ورسولك أدى ما حملته إلى العباد وجاهد في الله
 عز وجل حتى يهاوي أنه ينشر بما هو حق من التواب وأندري ما هو صدق من العباد للقيم
 ينشئ على دينك ما احببت لا تخرج قلبي بعد إذ هدني وعب لي من ذلك رحمة لك
 أنت التواب صل على محمد وآل محمد وأجعلي من اشيائي وأتباعي وشيعتي وأحبي
 في رزقي ووقتي وآدم من المصائب وما أحببت علي منها من الطاعات ومثمت لا
 من العطاء في يوم الجزاء أنت العزيز الحكيم دسكو خواندن ايندهاست كه درگاه
 شهيد انصرت امام موسى كالم فقلبت من جبا خلق الله الحمد ويحكم من كل بين و
 شامدين أكتار حكام الله بيم الله اشهد ان لا إله الا الله وحده لا شريك له واشهد
 ان محمدا عبده ورسوله وأن الاسلام كما وصفت والدين كما شرع وأن الكتاب كما أنزل
 وأقول كما حدثت وأن الله هو الحق المبين وصلوات الله وبركاته وسرأف كتابه وسلا
 على محمد وآله اصحب في امان الله الذي لا يسلح وفي ذمته الله التي لا تحقر وفي حيا
 والله الذي لا ينام وكفيه الذي لا يرام وجار الله لا من محفوظ ما شاء الله وكل يغيب
 من الله لا ياتي بالخير الا الله ما شاء الله نعم القادر الله ما شاء الله فوكل على الله اشهد
 ان لا إله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيدي
 الخبر وهو على كل شيء قدير اللهم اغفر لي كل ذنب نجس رزقي ونجس قلبي ونجس ربي
 عن بائع مني إلى سيد بوجاهتك الكريم اللهم اغفر لي وارزني وارحمي واخبرني وصالح
 واعف عني وارفعني واهدني وانصرني والقي في قلبي الصبر والقصر يا مالك الملك يا ذا
 الجلال والإكرام لا يملك ذلك غيرك اللهم مغفر القلوب عفا ذنوب خديجي وقلبي ونجسي وسري
 إليك فلا تجعل شيئا من ذلك مضروفا عنك ولا منهي له وذلك اللهم وما كتبت علي من

قولي يا اهدني له ومن علي به كله واعني وينسني عليه واجعله احب الي من غيره وايز
عندي بما سواه وزدني من فضلك اللهم اني اسئلك رضىك والجنة واعوذ بك
من مصيبتك والنايا اسئلك النصيب لا وعرني جنات النعيم اللهم طهر لسانى من الكذب
وقلبى من النفاق وعلمى من الريا وتبرى من الحيانة فانك تعلم خائنة الاضيق وما تخفى
الصدور اللهم ان كنت عندك عجز ما مقرر اعلى رزقى فاعز عزمى وتغنى رزقى و
اكتبى عندك مروتا موقفا للحزب فانك قلت مباركك وتعالىت بحول الله ما تيسر و
نيت وعندك ام الكتاب اللهم وصل على محمد وآله انك محمد بن عبد الله بن يوسف
روى جعلت بسم الله الرحمن الرحيم سبحان من ليس وناز به سبحان من تعظمت
بالحد وكرم به سبحان من لا ينسى الشجر الا له سبحان من احسن كل شئ بعلمه سبحان
ذى القول والفضل سبحان ذى المن والنعيم سبحان ذى القدر والكرام اللهم انك
الغنى عن غنىك ومنى الرزق من كفايتك وارزقنا العظيم وذكرك الا على وبيك باليت
النامية ومنك كملك صيد فاقه لا مبدل لكنايات انك انت الغنى العظيم باذل الجلال
والاخرام اسئلك بما لا يعد له شئ من سائلك ان تسبى على محمد وآل محمد وان تجعل
لى من امرى فرجا ومخرجا وان توسع لى رزقى فى غيرىك وطايفة سبحان الذى اعظم
الكرام سبحان الباعث الوارث سبحان العلى العظيم سبحان الذى اعظم صل على محمد
والى محمد كما صليت وباركت على ابراهيم وآل ابراهيم انك محمد بن عبد الله بن يوسف
بسم الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم اللهم صدق الملائكة
والرؤس والنفوس والمسلمين وجاهدين فى السموات والارضين وخالق كل شئ والملك
كفى بى ما ساعدنا ومن اراد بنا سوءا من الجن والانس واعم اسرارهم وقلوبهم واجعل
بنينا وبنيتهم حجابا وحرسا ومدعا انك ربنا لا حول ولا قوة الا بالله عليه توكلنا وابته
اننا وهو العزيز الحكيم ربنا عافنا من شر كل منة ومن شر كل دابة انت اخذ بنا صيدها
ومن شر ما سكن فى القبل والهار ومن شر كل منة ومن شر كل ذى نية رب العالمين
والله المرسلين صل على محمد وآله اجمعين واوالياك وحسن محمد وآله يا نعم ذلك ولا
حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم بسم الله ويا الله اوفى من ويا الله اعوذ ويا الله اعظم ويا الله
استجير وبعزة الله وسعته استع من شياطين الانس والجن ومن رجسهم وجلبهم وركبهم

وتراهم وعظمتهم وكرامتهم وشرفهم وشرفهم ما يكون به تحت القبل وتحت الثماني
البعاد والغريب ومن شر الغائب والظاهر والشاهد والرازى والخباء واموا انا احمى وبصير
ومن شر الغائبة والحاضرة ومن شر قوسىها ومن شر القاموس والجن والانس و
اللبس ومن شر الجن والانس والانس الذى احمر له عرش بلقيس واعبدى وكنى وجمع
ما لم يله هنا بين من شر كل خلق وخال او تباين او سواد او مثال او معاينة من كان
الحوادى والخطاب والطلقات والنور والليل والحور والحر والشهد والفرور والبر
والعمران والاكلام والالجام والعباس والكلاب والذوايب والحيات من
الانسان والوايدى من يمد بالليل وينير بالليل والابصار والعدو والبال
والمريدى والاسامير والافان والفرجة والاباس من جنودهم وازواجهم و
عنايرهم وقبايلهم ومن همهمهم ولزهمهم وقبهمهم واخذهم وخبرهم ومنهم
وصيهم ولجهم ولجائهم واخلاهم ومن شر كل ذى شر من النحر والعباد وام القيس
وما وردوا ومن شر كل ذى شر داخرا وخارجا وعابدين ومعمرين وساكنين وخجرات
ومريان عرق وصدع وشقيقة وام يلهم والحقى المثلثة والربع والعب والناظرة
والناظرة والناظرة والخارجة ومن شر كل دابة انت اخذ بنا صيدها انك على كل شئ قدير
وصل على محمد وآل محمد وسلم كثيرا وباركوا ما نوروا ومطهرات دعائى عشت
كه دراد عيه صباح وساكنت در ليل وعايى ما تاست كه تفضل اسرار كرات وسلم
حصول مقاصد ومسولات وان دعايت عظيم المرتبة جليل المنزلة مشعل رفو كذا
واخرت بيمات كبريين بغير ملاقات استوجون ان فقرات ان علامت اسخبات دعا ناما
مضى ابن اسم كرده وابن دعا رغن من جدي عري وكل حضرت امام حسن عسكري ع ورايت
وان حضرت امام محمد باقر ع مرويت كه فرمود بدستك اين دعا از جمله عميق كنى علم وغوثك
بى عاكيد با وراى جوارح خود و ظاهر منازيد او را از براى صفها وكودكان و طالبين و طالبين
وايضا ان حضرت فرمود ان مردمان بداند آنچه ما مي دانيم از سرها ونواها با كبريت مشرب كند
واكر سو كند ياد كنم كه اسم اعظم خدا تعالى در اين دعاست سو كند راست بخورد ام بى عا
كند باين دعا كه ردي شود و بزودي با جابت ميرسد بعضى گفته اند كه براى مرمي و حاجتى
كه داشته باشد و در مراه و مقصد كه او را بيش ايد و در وقت هر وقت بپوشد و بپوشد كه اذافر

الاولون والآخرين من عبادك واجعل من امة من امة لا اطلع له منه يا ارحم الراحمين اللهم صل
 على محمد وآل محمد واسألك بحولك وقوتك وطولك وقيلك وعظيم ملكك وجلالك وذكرك
 وكبريائك وعظمت سلطانك ولطف خبريك ونجرت عظيمك وحلم حنونك وعظم رحمتك
 وقام كبريائك وتعالى امرك وروبتك التي دان لك بها كل ذي رتبة وأطاعت بها
 كل ذي طاعة وتقرّب إليك بها كل ذي رغبة في رضاك ويأون بها كل ذي رغبة
 من مصلحتك ان تردني فوالله اني اخرج الخبز وخواثيه ورحايزه وجوارحه وقطائله وخبزه وواثله
 اللهم صل على محمد وآل محمد واحمد باليقين معلنا ما صلح باليقين سر آئنا واجعل قلوبنا
 مطمئنة الى ذكرك واعلم اننا خالص لك اللهم صل على محمد وآل محمد واسألك بالريح من
 الفأاز والقي من شور والقبعة من الاعمال الحاصلة الفاضلة في الدنيا والاخرة والذكر
 الكثير لك والاعظام والسلامة من الذنوب والخطايا اللهم ارفعنا اعمالا ذاكبة مستغاثا
 رضى بها عنا وشهد لنا شجرة الموت وشهد فحول يزوم القسمة اللهم انا نسألك حاشا
 انخير وعائنه وجا حنا وطاقتنا في زيادة من مصلحتك في كل يوم ولكل واقعة من عذابتك
 والقور وخيلك اللهم حبنا لينا لينا لك وارزقنا الطمأنينة والحيث لنا في لقاءك
 نعمة وسرويا اللهم صل على محمد وآل محمد واحضرنا ذكرك عند كل علة وشكر عند كل
 علة والصبر عند كل آلاء وارزقنا قلوبنا وقلوبنا من حبسك حاشا لذكرك فبنت لك
 اللهم صل على محمد وآل محمد واجعلنا من توفى بغيرك ويؤمن بوعيدك ويعمل بميثاقك
 ويسعى في رضاك ويرغب فيما عندك ويقرّ بالهت منك ويترجوا ايامك ويحيا بسورة
 جبارك ويخشا حق حبيبك واحصل ثواب اعمالنا حسنك ورحمتك ونجا وزعن رزقنا
 رافقك واعذ لنا من ظلم خطايانا منور وخير وتعدنا بيقظك واليسنا حافيتك وهشنا
 كرامتك وانتم علينا يغفلك وارزقنا ان نشكر نعمتك اسبى الى الحق ربنا لعالمين وصلى الله
 على سيدنا محمد وآله الطيبين وآله الطاهرين - **واما** روزيكشنبه روزيت كه خداي تعالي
 خلق کرده است او را از برای توحيد و امر فرموده ملاك را در او بتقدیس و تحمید هر كه عارف و متسل او
 باشد و عمل صالح او را در ياد نماز و ستر سكار كرده و او منسوب با قاب است و بدین سلاطین و ارباب
 دولت را تكومت و روز جزا است ابتداي فرشت در این روز شده و اسنان و زمین در این روز
 خلق كرده پس بجهت ابتداءي كارها تكومت و تمهیدي كه در این روز ابتدا كند انما رسد و كویند

نور

ام تقیبه

و كویند همیشه قوم خود را فرمود كه روز جمعه و اعیاد كند گفتند يا خیر اجم كه بعد از عید ما عید بود
 باشد و يوم الاحد را اختیار كند حضرت امام جعفر صادق فرمود كه هر كه روزيكشنبه وقت
 طلوع افتاب و نور خورشید را بجايد كه خورشید را برون شود و نور را حضرت فرمود كه جماعت
 در این روز نمازي از همه در عادت و در عید دیگر وارد است كه جماعت و طرفه عین روز بیايد
 نافع است و نیز رویت كه برای عرس و عاقدان و سفر كردن خوب است سد ذوالفرین در این روز
 باشد كند هر آن كه در عصر است بنزد ابراهيم پاشا و قطع جامه در این روز صورت علم است
 و مبارك است كرتن نعلن باعث غلبه بر كشت است و در عید دیگر وارد شده هر كه بلند شود
 بكبر و استخاره در این روز از اول روز خجسته است و بعد از آن از عصر تا مغرب و اما نماز از
 حضرت پسر محمد است كه هر كه در این روز چهار ركعت نماز كند در هر ركعت سجد و آیه امن
 الزبول تا آخر يكبار بخواند خداي تعالي سوسه دهد هر نفساني برای او هزار حسنه و بعد او را
 ثواب هزار حسنه بدهد و دیگر نیز از حضرت روایت است كه فرموده كه در چهار سجد روزيكشنبه در هر
 نماز كه در ركعت اول بعد از حمد سور انا اعطيتك و در دوم بعد از حمد سور انا اعطيتك و در هر ركعت
 در رخ امین كرده و چنانست كه صدقه داده همه و سلكین را و چنانست كه حج كرده و بعد مرستان
 درجه در روست برای او ثبات **اما** دعا بخواند این دعا را كه حضرت علی در این روز بخواند
 بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله على جليلة و انما به و الحمد لله على جليلة و انما به و ان كبريائك
 في جنب عفوهم و جري و ان عظم حقير عند رحمتك و سبحان الله الذي رفع السموات
 بعزيمتك و انشأ جنات المأوى بلا امد و عاق القلائق بلا ظم و لا تسد و لا اله الا
 المذرم عن عندك طاعتك و عناق عن امير و الحمد لله من حج في قصصك و انشكر من
 عبادك المعتبر الى من نادى في عيبه و خلا ليه لتبدي عيبه عليه و جليلة يسوء
 عاقبتك و الله اكبر الجواد الكريم الذي ليس لغيره احسانه و عظيم امتيانه على جميع خلقه
 غياة ولا لقدية و سلطانا على بريته غاية اللهم صل على محمد و على اهل بيته
 و بارك على اهل بيته كفضل ما صليت و باركت على ابراهيم و آل ابراهيم املت
 حميد محمد اللهم اني اسألك سؤال مدينا و بقية معاصيه في حق المالك
 و ليس له محصر و اولا امل غيرك و لا مغيب ارافيه منك و لا معبد بعدك عليه
 غير عتوك انت مولاي الذي جئت بالنعيم قبل استحقاقها و اهلها يقولون لا غير

دارد در این روز و صی و در

وَمَنْ كَلَّمَ نَجِيًّا إِلَيْكَ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِمَلِكِكَ وَأَنَا كُلُّ شَيْءٍ لِمَلِكِكَ فَتَقَدَّسَتْ رُبَّنَا وَ
 رَدَّ رُسُلَ اسْمِكَ تَقَدَّسَتْ رُبَّنَا وَتَعَالَى ذِكْرُكَ وَتَقَدَّرَ نَفْسُكَ عَلَى خَلْقِكَ وَلَطْفِكَ فِي أَمْرِكَ
 لَا تَغْرِبُ عَنْكَ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا كَبَرُ الْأَشْيَاءِ كُنَّا
 مِنْ مَخْلُوقَاتِكَ وَتَجَدَّدَتْ بَارَكَتُ رَبَّنَا وَجَلَّ شَأْنُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
 وَتَبَارَكَ أَصْلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ مُؤَلَّاتِ الْمُسْلِمِينَ صَلَوةً تُبَيِّنُ بِهَا وَجْهَهُ وَتُغْفِرُ
 بِهَا عَثَمَهُ وَتُزِيلُ بِهَا مَقَامَهُ وَتَجْعَلُهُ حَبِيبًا لِمَنْ يَخْلُقُ مَا مَالُ صَدَقَتِهِ وَمَا سَأَلَ أَهْلِيهِ
 وَابْنُ شَيْخٍ شَفَعْتُهُ وَأَجْعَلْ لَهُ مِنْ خَلْقِكَ عَظَمًا مَا مَارَ قَبْلَهُ وَأَيُّهَا وَصِيَّا خَلْقِكَ وَأَيُّهَا خَا
 طِبُ الْأَعْلَى الْبَرِّ وَالْمُسْتَقِيمِ وَالْمُسْتَعْدِّ وَالْمُتَّحِيزِ وَحَسَنُ أَوْلِيَّكَ وَفِيضُ الْأَلَمِّ إِنْ
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَرِيدِ إِذَا ذَكَرْتَ أَعَزَّ لَكَ عَرْشُكَ وَمَثَلُكَ لَهُ مُؤَدِّكَ وَاسْتَشْرَفْتَ لَهُ مَا لَكَ كَلَمٌ
 وَالَّذِي إِذَا ذَكَرْتَ تَزَعَّجَتْ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَالْخُفُوفُ الذَّاتُ وَالَّذِي إِذَا ذَكَرْتَ
 تَقَدَّسَتْ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَاشْرَفَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَشَجَّتْ لَهُ الْجِبَالُ وَالَّذِي إِذَا ذَكَرْتَ صَدَعَتْ
 لَهُ الْأَرْضُ وَتَقَدَّسَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَالْأَنْبِيَاءُ وَتَفَرَّجَتْ لَهُ الْأَسْجَادُ وَالَّذِي إِذَا ذَكَرْتَ أَوْدَعَ
 فِيهِ السَّمَوَاتُ وَوَجَلَّتْ فِيهِ الْقُلُوبُ وَحُشِنَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
 وَأَرْحَمَهُمَا كُلَّ رُبَّنَا فِي صَغِيرٍ وَأَرْزُقِي قَوَامَ طَائِعِيهَا وَمَرْضَائِيهَا وَعَرِّفِي بَيْنِي وَبَيْنَهَا فِي جَنَّتِكَ
 اسْتَلْكَ لِي وَكَلَّمَا الْآخِرَةَ فِي الْآخِرَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْعَقُوبَةَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبَرِّ الْغَيْبِ عِنْدَ الْمَوْتِ
 وَفَرِّغْ عَيْنِي لَا تَقْطَعْ وَكَذَلِكَ الظُّلُمَاتُ وَجَلَّتْ وَشَوْفَا لِي لِقَاءَكَ اللَّهُمَّ إِنْ صَغِيرٌ قَدْ قَبِلَ
 بِرِيضَاكَ صَغِيرِي وَخَلَّ إِلَى الْخَيْرِ بِمَا صَغِيرِي وَأَجْعَلْ لِي إِسْلَامَ مَسْئَلِي وَرِضَايَ وَأَجْعَلْ لِي أَكْثَرَ
 اخْلَافِي وَالنَّفَاقِي نَارِي وَارْزُقِي الظُّفْرَ بِالْخَيْرِ لِقَائِي وَأَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ لَدُنِّي
 وَبَارِكْ لِي فِي بَيَّاتِي الَّتِي فِيهَا بَلَغْتِي وَأَصْلِحْ لِي الْخَيْرَ الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي وَأَجْعَلْ دِينِي زِيَادَ
 فِي كُلِّ خَيْرٍ وَأَجْعَلْ لِي خَيْرَ عَاقِبَةٍ مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَعِزِّي لِي الْإِلَهِيَّةَ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالْخَالِفِي
 عَنْ دَارِ الْفَرُوسِ وَلَا تُسَيِّدْ لِي لِقَاؤُكَ قَبْلَ أَنْ يَنْزِلَ بِي اللَّهُمَّ لَا تَخْلُفْ بَعْدَهُ وَلَا تَقْلِبْ
 خُلُقَهُ وَلَا تَهْلِكْ عَنِّي خَيْرِي لَا تُسَلِّبْهُ وَخَالِفِي مِنْ مِمَّا رَسَيْتَ الدُّنُوبَ بِوَبَةِ نُصُوجٍ وَمِنْ
 الْأَسْقَامِ الدُّنْيَا بِالْعَقُوبَةِ وَالْعَاقِبَةِ وَطَوِّقْ عَنِّي أَمْنَةً مُطَهَّرَةً رَاضِيَةً بِمَا لَهَا مِنْ صِبْغَةٍ
 لَيْسَ عَلَيْهَا خَوْفٌ وَلَا حَزَنٌ وَلَا حَرٌّ وَلَا قَرَحٌ وَلَا وَجَعٌ وَلَا حَلٌّ وَلَا مَقْعٌ مِنْكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
 سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْكَ الْحُسْنَى وَهُمْ عَنِ النَّارِ مُبْعَدُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَنْ أَرَادَ بِي

أَرَادَ بِي حُسْنٍ فَأَعِنَهُ عَلَيْهِ وَتَسْبِيحِي لِي فَإِنِّي لِمَا أُنْزِلَتْ لِي مِنْ خَيْرٍ قَبِيرٌ وَمَنْ أَرَادَ بِي شَرًّا
 أَوْ حَسَدًا أَوْ عَنِي أَوْ عَدَاوَةً أَوْ ظُلْمًا أَوْ إِهْرَاقَ دَمِي أَوْ ذَرْأَتِي فِي خَيْرٍ وَاسْتَعِينْ بِكَ عَلَيْهِ فَاكْفِبْهُ
 بِمِشْقَاتِ وَاسْتَعْلِكْ عَنِّي بِمِشْقَاتِ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
 مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ مَعَاوِدِهِ وَأَعْيَارِجِهِ وَفَرَاجِهِ وَوَسْوَئِهِ اللَّهُمَّ فَلَا تَجْعَلْ
 لَهُ عَلَيَّ سُلْطَانًا وَلَا تَجْعَلْ لَهُ فِي مَالِي وَوَلَدِي شِرْكَاءَ وَلَا تَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ كَلًّا
 بِأَعْدَاتِ بَيْنِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُغْرِبِ خَيْرِي لَا يَبِيدُ شَيْئًا مِنْ طَاعَتِكَ عَلَيْنَا وَأَتِمِّمْ لِي عَمَلِي حَتَّى يَنْزِلَ
 بِرِيضَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأَمِينِ الْأَمِينِ وَتَسْلَمُ
 تَسْلِيمًا - **مسألة** روز بخشنه مطلق مشربست و آن روز مبارکست خداوند روز اول او را دوست
 داشته صباح و رواج او فلاح و نجاح است نیکت دیدن تقوا و عطا و اکابر و امر و طلب
 حاجت چنانچه از حضرت امام جعفر صادق (ع) از امیر المؤمنین (ع) روایت کرده که چون کسی حاجتی
 باشد صباح روز بخشنه در طلب رنجون از خانه بیرون رود آخر سوره آل عمران و آیه انکرمی
 و انا انزلناه و فاتحه بخواند که حاجت دریا و آخرت و دنیا شود و سفر در این روز موجب ظفر است
 و نیز از حضرت مرویت که هر که باین روز اقبال روز بخشنه تا زوال قاتب روز جمعه مبارک
 عذاب قبر و شکنجی از این باشد و عجا و مست و قصه و ناخ و کرمین در این روز خوبست و کد استن بیک است
 از هر روز جمعه و کرمین شارب و دخول و حجام و غسل جمعه از برای کسی که خوف فوت عمل باشد
 باشد و باین است مشرب تا دو قطع لباس در این روز مبارکست و هر که جامه بپوشد در این روز روزی شود
 او را علمی در آن جامه و کرامتی بپوشد و در نظر مردم و وقت استخاره در این روز نیکست تا طلوع آفتاب بعد
 از آن از ظهر تا غروب و مستحب است روزی که کرمین بخشنه اول ماه و وسط و آخر ماه و شنبه
 در نماز صبح این روز سوره قل او خواندن و سوره انا انزلناه بسیار خواندن و سوره مائد و در آخر روز
 رفتن بساجد و از جمله و غایب این روز نماز است برایت کدبان مسعود از حضرت جعفر که هر که در
 میان ظهر و عصر این روز دو رکعت نماز بگذارد در رکعت اول حمد و آیه انکرمی صد بار و در دوم حمد
 قل هو الله احد صد بار و چون فارغ شود از نماز صد مرتبه استغفار و صد مرتبه صلوات فرستد بر محمد
 و جعفر از برای خود مکر آمیزد - **مسألة** از حضرت مرویت که هر که در این میان ظهر و عصر بخواند
 نماز بگذارد در رکعت اول الحمد یکبار و قل هو الله احد صد بار و در دوم هر چه طریق و در نیم نماز یکبار
 و آیه انکرمی صد بار و در چهارم حمد یکبار و در آخر نماز و چون فارغ شود بگوید الله لا اله الا هو و الحمد

امير المؤمنين السلام عليك يا من فاطمة الزهراء السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك
يا صفة الله السلام عليك يا امين الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا نور الله
السلام عليك يا امير الله السلام عليك يا بيان حاكم الله السلام عليك يا ناصر دين الله
السلام عليك انما السيد الزكي السلام عليك انما النور في السلام عليك انما القائم
الا من السلام عليك انما العالم بالناظر في السلام عليك انما الفاعل في السلام عليك
انما الظاهر في السلام عليك انما النبي في السلام عليك انما الحق في السلام عليك
عليك انما الشهيد في السلام عليك يا ابي محمد الحسن بن علي ورحمة الله وبركاته
يا من سيد الدنيا والعلمين انما انت الفتوة والبركة والكرامة والكرامات والكرامات
عليك من المنكر وحدث الله خلاصا واجاهدا في الله حق جهاد حتى انك البقيت عليك
سلام الله ما بقيت وفي الليل والنهار وعلى الينابيع الطاهرة انما يا مولاي ولا
لك ولا لغيرك من سائر الملوك والخراب من حاربكم مؤمن بشركهم وطاهر كروا بطيكم
لكن الله اعلم من الاولين والآخرين وانا ابراهيم الله تعالى فيهم يا مولاي يا ابا محمد يا
مولاي يا ابا عبد الله هذا يوم الاثنين وهو يومكم وانا فيه صليتم كما صليتم في
صياحي نعم من سبقتهم انما وانا فيه من جوارك يا جباري فانتك ما تقولان يا ابا محمد
فصلى الله عليكم وعلينا الطيبين الطاهرين يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد
عليكم يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد
يا اولاد رسول الله انا عارف بكم مستبصر بشاركم معاد لا خدكم موال لا ولنا كنكم
ياي نعم واني صلوات الله عليكم اني انوني اكرمكم كما تواتر اوفهم واكرموني في كل
ولجبة فقمهم واكرمهم بالحب والعلو والاليت والاعزى صلوات الله عليكم يا مولاي ورحمة
وبركاته السلام عليك يا سيد العالمين وسلا الله الوصيين السلام عليك يا ابا محمد يا ابا محمد
السلام عليك يا حجة الله في القول والفعل يا مولاي هذا يومكم ومويزم الدنيا وانا فيه
صليتم لكم وفضلكم يا حبيبون يا حبيبون يا حبيبون يا حبيبون يا حبيبون يا حبيبون
السلام عليكم يا اوليا الله السلام عليكم يا حجة الله السلام عليكم يا اولاد الله في كل ما
صلوات الله عليكم وعلى الينابيع الطاهرة يا ابي نعم واني لقد عبدتم الله مخلعين و

رواه
رواه
رواه

عليين وجاهدتم في الله حق جهاد حتى انماكم اليقين فلعن الله اعداءكم من الجن والانس
اجمعين وانا ابراهيم الله والبنك منهم يا مولاي يا ابا ابراهيم موسى بن جعفر يا مولاي
يا ابا الحسن علي بن موسى يا مولاي يا ابا جعفر محمد بن علي يا مولاي يا ابا الحسن علي بن محمد انا
مؤيد لكم مؤمن بشركهم ومجيبكم منصفكم في يومك هذا وهو يوم الازمنة ومستمركم
فاضيحوني واجبروني يا ابي بنينكم الطاهرين يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد
عليك يا حجة الله وخالصه السلام عليك يا امام المؤمنين ووارث المرسلين ووجه
وينا لعالمين صلى الله عليك وعلى الينابيع الطاهرين يا مولاي يا ابا محمد يا ابا محمد
بن علي يا مولاي لك ولا لغيرك وهذا يومكم وهو يوم الحسين وانا صليتم فيهم
عليك يا حبيب خيا فتي واجادني يحيى الينابيع الطاهرين يا ابا محمد يا ابا محمد
يا حجة الله في ارضه السلام عليك يا حبيب الله وخليفه السلام عليك يا نور الله الذي
به يهدي المذنبون ويخرج به المؤمنون السلام عليك انما الولي الناجح السلام عليك
يا سفيته النجاة السلام عليك يا حبيب قلوب السلام عليك على الله عليك والينابيع الطاهرين
السلام عليك على الله لك ما وعدك من المعزة والظهور لا تتر السلام عليك يا مولاي انا
مولاي عارف باولادك واخراك وانعرب الى الله تعالى بك ويا ابي بنينك وانظر ظهورك
وظهور الحق على يدك واسأل الله ان يصلي على محمد وآل محمد وان يجعلني من المستبشرين
والناجين والناجين لك على اعدائك والمستبشرين بين يديك في جملتك اوليا لك يا ابا محمد
يا صاحب الزمان صلوات الله عليك وعلى الينابيع الطاهرين هذا يوم الجمعة وهو يومك المنوع
فيه ظهورك والفرح فيه للمؤمنين على يدك وقيل انك افرح ببنينك وانا يا مولاي فيه
صليتم وجارك وانت يا مولاي كرمهم من اولاد الكرام وما مور بالاجازة ما صفي واخبرني
صلوات الله عليك وعلى اهل بيتك الطاهرين يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد يا ابا محمد
فرسيه وافته صباحا رزيت واخصاص هفت وماء وسال نادر وبنوكت بسببها في حوضه
كه در معرفت از اوقات كه بي ازان يام بهر سد قيام بيكي ازان نازها وحياسخ كرد شمل
بر دو فصل اول در نازها في حيرت وناظر به في خلد اول نازها است كه عبارت
كوت قباب وحواف وخواه كل كبر خواه بعض وروغ زرله وخواه سنا ويرا سنا ويرا
كه از جانب همان حادث شود كه موجب فالتحلي كرد شمل باو كذا تحت سنا ويرا سنا ويرا سنا

مستور

پذیراست برای معافی حاجتا

از حضرت جعفر صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که هر که در وقت دیدن ماه نو بر این مربع و
حکم بخند و نظر کند در آن ماه بریشالی احوال برده و مرص
نموده در کمال عزت و آبرو و خوبی بگذرانند

کے ذریعہ ایک مہر میں ہلو کے کد مال و اولاد اور اوقات محفوظ اسدا نسا رائے و نعالے

از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که مرگه در وقت دیدن او نوشتن این کتاب را بجا آورد
و این را در اصل خواند و در تمام آن جمیع الفاظ و بیانات در حفظ و طاعت خود نگاه دارد و اشارت الله علیه

مزیت کجور کجایا نمیدد در این شکل نظر کنیدا ما بروی مبارک کرد دو مقولست که این شکل استقلول

خود ساخته و سه مرتبه با خنجر الکاس بخواند سه مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و عافیت نماید
از خدای تعالی طلب نماید

و ایضا حضرت رسول مریدیت که هر کس در وقت دیدن ماه نو برین شکل نماید تمامی ناله و راجعیت
مستتر کند و از شر مادی محفوظ باشد و خراب اندیشی و احتیاج خوار کند و شیطان مغرور نکند

از جناب سید المرسلین منقولست که هر که ماه نو را بریند و این شکل بخواند نماید همانا که برین شکل کرده
و با علی بن ابیطالب هیچ و هفت خم قرآن کرده و در روز عزت و آبرو و دولت او زیاده کرده
و هرگز ذلیل و محتاج نشود و دشمنان او مغلوب شوند و در هیچ امری مرادش نیفتد

و ایضا از شیخ جواد القمینی رحمه الله منقولست که هر که در هر روز یک مرتبه بر این نقش
تکاء کند آنش روزی حرام شود و اگر هر روز یک مرتبه بخواند
محتاج خلق نشود و مرگ او در وقت دیدن ماه نو بیند

ماه نو بیند آن ماه را عیش و عشرت کند و از آن آفت بفرماند

و در آنرا است که در وقت دیدن ماه نو سه مرتبه کلمه شهادت بگوید و سه بار
بگوید رَبِّی وَرَبُّکُمَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ از کلاه باین لوح نظر
کند که تمام آن ماه را بخوشحالی و شرمی بگذراند
و از جمیع بدیات محفوظ بماند و مردم او را عزیز و بکریم
دارند و در میان مردم باوقار و باشکوه باشد و روزی بر وی فراخ گردد

دیکر و هر شب اول ماه سیون اناختا در نافله بخواند و در زاد المعاد انچه نقل شده کذا اورد
 در رکعت نماز است و در شب اول هر ماه بالحمد و سورة انعام یکبار و در روز اول هر ماه نیز بسند معتبر
 وارد شده که در رکعت نماز را یکبار در رکعت اول بلی الحمد و بی توحید و بی الحمد و بی انا انزلناه
 و در رکعت دیکر وارد شده است که مستحب است که بعد از این دو رکعت این دعا بخواند **اَللّٰهُمَّ**
اَرْحَمِ الرَّحِمِیْنَ وَ مَا مِنْ دَابَّةٍ فِی الْاَرْضِ اِلَّا اَتَتْكَ اَنْفُسُ رِزْقِهَا وَ تَعْلَمُ سَعَتَهَا وَ تَسْتَوْدِعُهَا فِی
کِتَابِ مِیْنِیْ بِسْمِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَنْ تَبْسُکَ اَللّٰهُ بِصِرِّیْ لَا تَخْلُفْ لَهٗ اِلَّا هُوَ اِنْ یُّرَدُّ لَیْخَیْرٌ
فَلَا رَاۤهَ لَیْقِیْلَهٗ یُعِیْبُ بِهٖ مَنْ یُّنَآءُ مِنْ عِبَادِیْ وَ هُوَ الْعَفُوُّ الرَّحِیْمُ بِسْمِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
سَجَّ عَلَ اَللّٰهُ بَعْدَ عَمْرِیْ اَمَّا بِنَاءُ اَللّٰهِ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اَللّٰهُ وَ یَعْمُ الْوِکَلُ وَ اَتَوْسُ
اَتْرَی اِلَیَّ اَللّٰهُ اَنْتَ بَصِیْرٌ بِالْعِبَادِ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سَخَّطْتَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ تَبَّ
اِنِّیْ لَمَّا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرِ قَدْرِیْ لَا تَلْهَیْنِیْ فَرْدَیْ اَوْ اَنْتَ خَیْرُ الْوَارِثِیْنَ وَ یَصْدَقُ مَقْدَرُ
 مسوی کند استغاث روز پنجشنبه اول پنجشنبه اخر ماه و چهارشنبه و سبطات

شایسته نیست ماه نیک برای زراعت کردن و شکار کردن و عمارت کردن و زین خواستن و چاه
 بایان کردن و مکتوب کردن و در آن روز هر که در آن است که کشته شود یا بدار کشیده شود یا سز
 برسد و بلائی او را عارض شود و در این روزها بیل متولد شد و فرزندی که در این روز متولد شود عیسه
 و مبارک باشد تا زنده است و هر که در این روز بزرگتر باشد و شوال باشد و پناه بخانی برده که او را بد
 نتوان آورد ماه و نیک است که در آن قایلان متولد شده و در همین روز برادر خود را کشت
 و نفرین بر خود کرد و آن بدبخت اولی که است که کبر کرد در زمین پس هیچ کار اختیار نکند و از خانه
 بیرون رود و هر که در این روز بزرگتر شود و در آن روز متولد شود و سالن شود
 باشد و در حدیث سلمان وارد شده که در این روز از چاه کارکن و بنظر آید ماه و نیک است که
 شایسته است از برای بر آوردن حطای و زین خواستن و شکار کردن و هر که سفر کند در این روز و در
 دریا یا صحرا برود و بسوی ملک یا جایی خواهد رفت و دست دارد و نیک است از برای خریدن چهارپایان و مرغها
 و بند که در این روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 روز متولد شود نیکو تر نیست باید و از آنها سلامت باشد و در روایت دیگر از حضرت منقول است
 که شایسته است از برای شکار و طلب عاقل و هر حاجتی و در روایت سلمان وارد شده است که شایسته
 که در این روز بزرگتر شود و بعد از بزرگتر شدن و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز
 و هر که در این روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 کردن و درخت نشاندن و بر روی قایق نشاندن و هر طبعی که در این روز متولد شود و در این روز
 باشد و در این روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 امام موسی منقول است که هر که در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز
ماه شایسته است برای حاجت از خرید و فروخت هر که در این روز بزرگتر شود یا شایسته است
 شود و هر که در این روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 شایسته باشد و هر که بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 بخت و هر که در این روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 که سفر کند و سلمان و خواستگار روایت کرده است که برای هر کاری شایسته است ماه و نیک است
 سبکی است برای عزیزی که اراده نمایی بر انداختن کارها و در آن روز و در آن روز و در آن روز
 در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز

در این روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 و فرزندی که متولد شود شایسته باشد و در همه حال توفیق یابد و در روایت دیگر فرزند فراخ رو
 باشد و در روایت سلمان خوابی که در این روز دیده شود از آن در این روز ظاهر گردد و ماه و نیک است
 روز متولد شده است فرزندی که در این روز متولد شود بسیار و عمر و فراخ روایی باشد و نیک است
 برای خرید و فروخت و سفر کردن و کم شدن در این روز و در این روز و در این روز و در این روز
 هر که در این روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 هر حاجتی که در آن روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 که برای محرم کردن و زراعت کردن و سلف خریدن نیکو است و در روایت سلمان خوابی که در این روز
 دیده شود نیکو تر نیست ماه و نیک است که در این روز متولد شده است و شایسته است
 از برای بنیادی کارها و خرید و فروخت و سفر کردن و باید که احتراز نماید در این روز از رفتن بزرگ
 پادشاهان و هر که در این روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 بماند و هر که بزرگتر شود امید است که بزرگتر شود و هر طبعی که در این روز متولد شود و در این روز
 و نیکو تر نیست تا آنکه برایشان شود و از پادشاهی بزرگتر شود و در این روز و در این روز و در این روز
 خوابی که در این روز بزرگتر شود و در این روز متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز
 و در آن که شود و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز
 کان شفا دادن و فرزندانی که متولد شود با سالی تربیت یابد و در روایت دیگر که در این روز
 و فرزندان بسیار عیال یابد و برایشان شود و در روایت دیگر وارد شده است که این روز صالح و نیک
 پس طلب کند و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز
 حاجتها ماه و نیک است که در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز
 روشن بر سر آید و سر تراشیدن و از هر کاری و هر که بزرگتر شود و در این روز و در این روز
 افتد و فرزندان که متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز
 کردن و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز
 که متولد شود و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز و در این روز
 نیک است برای هر کاری و چیزی و برای بدین پادشاهان و فرزندان که متولد شود و در این روز
 و خوابی که دیده شود بعد از بزرگتر شدن یا نشستن و در این روز و در این روز و در این روز

دادن و گرفتن و کسی که در این روز چهارشنبه بزودی بخت یابد و کسی که بگریزد بزودی بدست یابد و
 فرزندیکه متولد شود لال باشد یا در زبان غلیظ باشد و برایت سلمان خوابی که بیدار باشد
 روز از شش ماه شود یا در ماه روز خجسته است برای هیچ کار خوب نیست مگر عیادت بنا کردن
 و بنا گذاشتن و هر که سفر کند در این روز هلاک شود و هر که بگریزد بزودی بگریزد و هر که راه نکند نام
 بمالد و هر که بیمار شود بزودی بمالد و فرزندیکه متولد شود پیش از دوازده ماه باشد و اگر بعد از
 زوال متولد شود حاجتش بکوبد برایت سلمان خوابی که در این روز بیدار باشد بعد از دو روز از شش
 ماه شود یا در ماه مایه است بر غیر از آن روز از نماز عمر کردن و قرض دادن و قرض گرفتن
 پس هر که قرض بدهد یا بگیرد و هر که بگریزد بدین روز که متولد شود حاشا نکوبد و اگر در وقت
 دیگر روزی که نیست در این روز چهارشنبه طلب کن و برایت دیگر وارد شده است که حجامت و هر چه در
 شصت و برایت دیگر روزی که نیست چهارشنبه را بگریزد بر طلب کند در این روز هر چه خواهد و روزی که
 هیچ و شر نماند و نماند و بنا کند و نزد پادشاه برود و در طلب جوایز خود پس بدین سنی که آن
 حاجت روا میشود و در ماه روز چهارشنبه برای هر کاری نیک است از خرید و فروخت و زینت
 و سفر و کسی که با دشمن حشمتی کند بر او غالب آید و اگر مالی بفرزند مدد او کرد و بیمار بشاید و فرزند
 حاشا نکوبد یا در ماه روز چهارشنبه در آن روز حضرت است متولد شده است و شایسته آن
 برای صغیر و معاشرت با اعیان و طلب روزی و سعی و کارها و موافقت علم و دست آوردن دنیا و چهار
 پان خردن و گریختن و گریختن بعد از بازگشت و روزی که در آن روز متولد شود در این روز فرزندیکه
 در آن روز متولد شود و نیکوست برای سر کردن و برادران و خواهرها و با کردن ماهها و از دست کردن
 در خان مثل آن که روزی که چهار پان و در آن روز پادشاهان و کسی که بگریزد دور است با و بدین
 و کسی که راه نکند حرف هلاک بر اوست و کسی که بیمار شود بیمار شود و فرزندیکه بگریزد
 زندگانی کند یا در ماه روز خجسته است و بسیار بد است در این روز چهارشنبه طلب کن و بر غیر از پادشاه
 در آن روز و کسی که سفر کند حرف هلاک بر اوست و فرزندیکه هم رسد بفرزند پادشاه و برایت
 دیگر روز خجسته است و همین برای کشتن جوانان خوب است شایسته است برای برادران و خواهرها
 و بیج و شر و فرزند پادشاهان و صدق در آن روز قولت و بیمار بشاید و مسافر بجا آید و در
 و رایت دیگر روزی که نیست یا در ماه و در این روز حضرت بوسه متولد شده است و نیک است برای طلب
 حاجت و عیادت نمودن و از خواستن و نزد سلاطین رفتن و کسی که در این روز سفر کند عیادت یابد و خیر

نیک

یابد و خیر بسیار بدین و فرزندیکه متولد شود نیکوست یا در ماه روز خجسته است و بسیار خجسته است و فرزند
 در این روز بیدار آمدن است پس هیچ کاری در این روز ممکن و فرزندیکه متولد شود روزی که
 بختی کند را بد و توفیق چیزی نیابد و در آخر عمر کشته شود با عرق شود و هر که بیمار شود بیمار
 بطول بماند یا در ماه روز خجسته است پس هیچ کاری در این روز خجسته است و بی کاری هر که در
 روز خجسته مالی اهل صحرایا فرعون با یات عذاب خود مبتلا کند آید و بیمار حاشا بد باشد و در
 روایتی هست که بهوشی بد از مرض خود و فرزند مبارک و فرزند روزی و نیکو کاری باشد یا
 بیلا متلا می شود و آخر خطبات یابد و در روایت دیگر هر که در این روز چهارشنبه یا در روز هجدهم
 آید و برایت سلمان از شر این روز بپناه بخداید و دعا و اعمال خجسته است یا در ماه روز
 شایسته است برای صغیر و هر امریکه اراده کند که روز خواستن و هر که در این روز فرزندیکه متولد شود
 او و نیکوست جدائی افتد زیرا که در این روز دریا شکافته شد برای حضرت موسی و اگر از سفر
 برگردد در این روز چهارشنبه داخل شود و بیمار در این روز حاشا بد باشد و فرزندیکه بگریزد
 در آن باشد یا در ماه روزی که نیست و فرزندیکه در این روز متولد شود خوش روی و خوش خلق
 و طول العمر و با خیر فراوان و محبوب دلای مردان باشد و برایت دیگر برای صغیر و نیکوست
 یا در ماه خوبت برای هر کاری و در این روز حضرت یعقوب متولد شده است
 پس هر فرزندیکه متولد شود غمهای عظیم او رسد و بر خجسته است یا در ماه متولد شود و برایت سلمان
 خواب در همان روز از شش ماه شود یا در ماه روزی که نیست یا در ماه روزی که نیست یا در ماه روزی که نیست
 مگر وقت در آن روز و فرزندیکه در این روز بیدار آید برده یا بیمار شود و هر که بیمار شود و در شفا یابد
 در این روز وصیت نویسد که هیچ فرار شده است از وصیت و در این روز برگردد و در روایت دیگر
 برای هند کارها خصوصاً ملاقات پادشاه و دیدن برادران و دوستان و یکی و احسان کردن و خیران و
 بر رایت سلمان خوابی که در این روز بیدار شود در همین روز چهارشنبه یا در ماه نیکوست برای فرزند
 و خردن و نیکوست کردن و فرزندیکه در این روز بیدار آید برده یا بیمار شود و هر که بیمار شود و در شفا یابد
 بد خلق باشد و روزی که در آن روزی که منع کند از آن یا ممنوع باشد از آن بر فقیر اول ظاهر
 مراد است که مغرور در آن روزی نباید مثل کجها و دینها که صاحبان آنها از حضرت در آن منع
 باشند و در روایتی هست که مرتفع باشد و هر که بگریزد بدست آید و هر که چیزی بگریزد بدست آید و هر که
 مالی بگریزد بدست آید و هر که در این روز برایت حضرت امیر المومنین علیه السلام بگریزد بدست آید و هر که

نیک

حضرت صادق علیه السلام بگوید که این کتاب است جامع از این جدول معلوم است و این است
 فارسی نیز مثل عربی است و دوازده است بدین
 ترتیب
 فروردین اردیبهشت
 خرداد تیر مرداد
 شهریور مهر آبان
 آذر دی بهمن اسفند
 و در هر ماه از این ماهها بر هفت روز مختص است

بنا بر قول خواجسته نصیر الدین خفایا طوسی و حنفی که در ترجمه قول حضرت صادق علیه السلام کرده چهار
 وقت است برای سحر یا از هم برای رفتن از سلاطین - برای گنجین دوم از برای مظاهر و محاسن
 ملائکه یا قدر رساله اختیار ساعات نوشته که روزها نیکه در ماههای عربی مذکورند که بخیر است
 و اندک اگر در ماه فروردین هم اندک از رعایت نماید بهتر است پس بنا بر قول ایشان باید که صاحب کتاب
 در اختیار ساعات ملاحظه ماه عربی و فارسی هر دو نماید فصل در بیان دانستن قاعده روزگار
 و قدر در برج و بعضی اختیارات چون در شرح و احادیث علمی واقع شده از سحر کردن و ترویج نمودن در روز
 قدر در برج عقرب باشد مناسب است که قاعده بخیر نماید که بدون تقویم دریافت آن آسان شود و قاعده
 آن بنا بر قول خواجسته نصیر الدین که هر چه از ماه عربی گذشته مضاعف سازد و پنج دیگر از آن افزاید پس هر چه
 جمع شود پنج از آن بزرگ از بروج دهد و ابتدا کند در طرح پنج از برجی که افتاد در آن برج است
 تا برجی رسد که پنج او نیست پس بداند که ماه در آن برج است مثلا افتاب در برج دلو باشد و میگویم
 بدانیم که ماه در کدام برج است و قضا از ماه یا زده روز گذشته باشد و در چندان آن که بیت و دو
 روز باشد حساب کنیم و پنج دیگر از آن بزرگ کنیم و پنج برج بدیم باقی ماند و آن دو تا در آن
 ضرب کنیم میشود دوازده و پنج پس ظاهر میشود که ماه دوازده و چهار از برج سرطان قطع کرد و هم چنین در
 معرفت اینکه افتاب در کدام برج است هرگاه موضع قمر معلوم باشد پنج طرح کن تا برجی رسد که پنج
 تمام با او رسد معلوم میشود که افتاب در آن برج است قاعده از جدول دوازده است متعلق به چهار
 فصل در بیان علل و اثر این رساله نوشته میشود بدین ترتیب حمل نور جوهر از سلطان اسد منبسطه میزان عدل
 نور جدی و لحوث و چون مرکب از این بروج که سیر کا حرکت منس و قمر با بعضی کارها مناسب است
 و با بعضی دیگر نازد لهذا افغانی که مرکب از این بروج مناسب و مناسب است و در این رساله بطرفی که

بطرفی که غیر منبت و دین در مدخل معلوم ذکر کرده بیان می نماید که جیذات از برای سحر و
 انداختن و جادو و بوسیدن و شکار کردن و استخوان و کاردی نمودن و ضد و جادو کردن و ملاقات
 با دشمنان نمودن و بدست از برای وضع بنا و خطه و زراعت و تربیت یکت از برای ضد و ترویج و درخت
 در شان و کتابت خطوط بسوی غا و نشاط و ضرورت و تعطر و استعمال بوی خوش و گنجین از برای
 جلال و شکر و خریدن بندگان و کسبشان و نشان دادن در شان و بدست از برای ضد کردن و جادو
 جادو از جیذات از برای خرید و فروخت بندگان پس و خطه و ابتدای کتابت و ملاقات امر و
 نوشتن خطوط و انداختن برها و بوسیدن جامها و سحر کردن و رد نیت برای گرفتن بختها و ضد
 جادو است جیذات از برای سحر کردن و سهل خوردن و نوشتن خطوط و رفتن تمام و ترسیدن
 و بوسیدن جامها و رد نیت از برای ترویج و بنا و ضد است جیذات از برای سحر و بوسیدن و سحر و
 نگاه داشتن اشغال با مردم و طبع طبعات از برای دشمنان و ضد و کار راقی و ترتیب و تزیین تحت
 اغوا و فروختن بندگان پس و خطه و رد نیت از برای سحر و لیس و تاب است جیذات از برای
 خشکی و بریدن جامها و تعلیم و تعلیم کار زراعت و فروختن بندگان ترکی و رد نیت از برای ترویج
 و علاج امراض و ضد و امر ساعت و هر روزی از جیذات از برای سحر و ضد و جمع جادو
 لیس و تاب و خوردن شترها تا وقتی که ماه به جبهه در جبهه از میزان بگذرد مناسب است نیت برای جمع
 و هر که کاری کند قبل از آن نقصان و مبارک بخوراند و در آن کار بر او شکر جیذات از برای ادب
 و تقی کردن و غرض کردن و معاجیز ساختن و تمام رفتن و در ضمن حمله او در آن و جراحت کردن و در نیت
 دادن آب و ناهنج کردن آن و رد نیت برای غیر این کارها است جیذات از برای ترویج و تعلیم و
 ضد و شکار کردن و رد نیت از برای جمع جادو و حیوانات و سحر و لیس و سحر خوردن و قرض و زرا
 و جادو بوسیدن جیذات از برای ساختن کارها و بوسیدن جامها و شکار کردن و بنا و جادو
 بریدن از حوض و صاخره و خطه و بسوی قمر یا طراشد و از مکر و زور و رد نیت از برای ملاقات
 و ترویج و ضد است جیذات از برای زراعت و اخذ عود و میثاق و سحر بندگان و ضد و ترویج
 تعمیر حصون و رد نیت از برای نقل از خانه و ترویج و ضد است جیذات از برای ضد و ترویج
 گرفتن پای و از برای ملاقات اشراف و اهل عورت و بوسیدن کلاه و قبا و پیرهن و کمر بند و بوسیدن
 ملوس فصل پنجم در اعمال مانده برای دفع غوسه است بدانکه توکل و تقوی و اعتقاد و جادو
 آهی نمودن و جمع امور و استمداد از حضرت امه معصومین علیهم السلام نمودن و توسل با آیات و دعای و ضد

وَعَلَّمَتْ عَلَى الْقَادَةِ الطَّلَعِ وَجَرَّتِ الْكِبَابَ وَالشَّعْرَ وَهَدَتْ عَنْ الْبُحَيْنِ الَّذِي أَمْرٌ بِهَا
وَالْمَسْكُ بِهَا قَامَتْ الْحَقَّ وَجَارَتْ عَنْ الْقَصْدِ وَمَالَاتِ الْأَحْرَابَ وَخَرَّتِ الْكِبَابَ وَكُفَّتِ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَانَهَا وَمَسَّكَتِ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْتَرَجَهَا وَصَبَّغَتْ حَلَّتْ وَأَصْلَتْ حَلَّتْ وَفَلَّتْ
أُولَادَ بَيْتِكَ وَجَرَّةَ عِبَادِكَ وَحَمْلَةَ عِلْمِكَ وَوَدَّ نَهْ حَكْمِكَ وَوَحْيِكَ اللَّهُمَّ قَرِّزْ لِي أَفْدَامَ عَدَا
وَأَعْدَاءَ رُسُلِكَ وَأَهْلِي بَيْتِ رُسُلِكَ أَفْهَمَ وَأَحْرَبَ بِأَرْهَمَ وَأَقْلَلَ مِلَاحَتَهُمْ وَخَالَفَتْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ
وَقَفَّتْ فِي عَسَارِهِمْ وَأَوْفَتْ كَيْدَهُمْ وَأَمْرَهُمْ بِسَيْفِكَ الْفَاطِمِ وَأَرْهَمَ بَحْرُ الدَّامِغِ وَصَفَّاهُمُ بِاللَّامِ
طَلَّاهُمْ بِالْعَذَابِ قَامَ وَعَدَّاهُمْ عَذَابُ الْبُكَرِ وَأَوْحَدَهُمْ بِالْبَيْنِ وَالْمَثَلَاتِ الْبَيْنِ أَهْلَكَ بِهَا عِدَاةَ
إِلَهٍ ذُو فَتْنَةٍ مِنَ الْحَرَمِ أَفْهَمَ أَنْ سَمَّكَ ضَائِعَةً وَأَحْكَمَكَ سَطْلَةً وَغَيْرَ بَيْتِكَ فِي الْأَرْضِ
عَائِدَةً أَلْفَمَ نَاعِمَ الْحَقِّ وَأَهْلَكَ قَدْرَ عِلْمِ الْبَاطِلِ وَأَعْدَاءَ الْإِيمَانِ وَتَحْلَفُ جَارَ أَنْفَلِ
بِعِزِّهِ أَوْلِيَاكَ وَأَحْلَمَ لَهْمُ لَوْ لَحَلَّ لَهْمُ وَقَدْ أَلْفَمَ وَأَهْلَكَ نَحْلُومَ فَمِنْ بَيْتِكَ وَ
جَنَّتْ عِيدًا وَسَخَطَ بِفَرْحَانِ وَمَرَّحَا وَخَدَّ أَحْرَمَ كَمَا أَخَذَتْ لَهْمَ وَصَاعِقَ لَهْمَ أَعْدَاءَكَ وَ
الشَّيْءَ عَلَى طَائِلِ أَهْلِ بَيْتِكَ وَأَهْلِكَ أَشْيَاءَهُمْ وَقَادَهُمْ وَأَرْحَاهُمْ وَصَاعِقَهُمُ أَلْفَمَ وَصَا
صَلَوَاتِكَ وَجَنَّتْ وَكَرَّكَ عَلَى عِزِّهِ عِزُّكَ الْغَيْرُ الْفَضَائِلُ الْخَائِفَةُ الْمُسْتَعْدِلَةُ بَيْتِكَ
الْخَيْرُ الْبَيْتُ الْإِكْبَادُ الْمَارُكَةُ وَأَعْدَاءُ لَهْمَ كَلِمَتِهِمْ وَأَطْعَمَهُمْ وَأَكْفَتَ لَهْمَ وَاللَّادَاءُ وَصَحَابِ
الْأَبَاطِلِ وَالْعَمَى قَدَّمَ وَتَمَّتْ قُلُوبُ شُعْبَتِهِمْ وَجَنَّتْ عَلَى طَائِلَتِكَ وَوَلَّاهُمْ وَنَصَرَهُمْ وَوَلَّاهُمْ
وَأَعْتَمَهُمْ وَأَحْكَمَهُمُ الْقَسْرَ عَلَى الْأَرْضِ بَيْتِكَ وَأَحْلَلَ لَهْمَ أَيْمَا مَشْهُودَةً وَأَوْفَا مَشْهُودَةً مَشْهُودَةً
فِيهَا فَرَحُهُمْ وَفَوْجَتْ طَائِلَتُهُمْ وَنَصَرَهُمْ كَمَا خَصَّتْ لِأَوْلِيَاكَ فِي كِتَابِكَ الْمَنْزِلَ فَأَيْتَكَ قُلْتُ وَ
قَوْلِكَ الْحَقِّ وَعَدَاةَ الَّذِينَ اسْتَوَانَكُمْ وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْلَمَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخَالَفَ الْقَدْرُ
قَائِمُهُ وَلَمْ يَكُنْ لَهْمُ رَيْبُهُمُ الَّذِي أَمْرُهُمْ قَدَّمَ وَتَمَّتْ قُلُوبُ شُعْبَتِهِمْ أَسْبَابُ بَيْتِكَ لَا يَشْرُكُونَ فِي شَيْءٍ
أَلْفَمَ مَا كَيْفَ عَمَّتْ بَائِنَ لَا بَيْتَكَ كَسَفَ الضَّرَّاءُ أَحْمَدًا وَاحِدًا بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ
الْحَافِظُ لَكَ وَالرَّاحِ الْبَيْتُ السَّائِلُ لَكَ الْفَقِيرُ عَلَيْكَ الْإِلَاجُ إِلَى فَتَاكَ الْعَالَمُ بِأَنْدَ لَا لِحَافَتِكَ
إِلَّا الْبَيْتُ أَلْفَمَ قَتْلَ قَائِي وَاسْتَمَعَ يَا أَلْهِي غَلَابَتِي وَتَحَوَّيْ رَجْعِي مِنْ رَجْعِي عَمَلَهُ وَفَلَّتْ
نُسْكَهُ وَجَنَّتْ بِحَلَّتْ أَنْتَ الْغَرِيرُ الْكَرِيمُ أَلْفَمَ وَصَلِ أَوْ لَا وَاجْرَأْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ بِأَحْمَدٍ وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى أَسَائِدِ
وَرُسُلِكَ وَمَلَائِكَتِكَ وَحَمْلَةَ عَرِيكَتِكَ بِالْإِلَهِيَّةِ أَنْتَ اللَّهُمَّ وَلَا تَفْرِقْ بَيْنَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا

ما جعلهم لنا من
شدة البراءة

صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَأَجْعَلِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شُعْبَةِ مُحَمَّدٍ عَلَى وَطَائِلِهِ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَتَمَّتْ
الْفَاطِمَةُ الْمُتَعَبَّةُ وَقَبَّ لِي النُّسْكَ بِجَاهِهِمْ وَأَرْفَعِي بِسَيِّدِهِمْ وَالْأَخْدَاطَ بِرَبِّهِمْ أَلْفَمَ جَرَادَ
كَرِيمٍ بِسَيْلِ بَرُودٍ وَطَرَفٍ بِرَيْحٍ وَدَارَ بَرِّكَ بِكَارِهِهِمْ وَأَمِنْ بَيْتِكَ مَا نَشَأَ وَتَفَعَّلَ الْبَرُّ بِكَ
أَسْتَحْكَمْتُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاسْتَكْوَا فَحَمِلَ يَا مَوْلَايَ فَرَجَهُمْ وَفَرَجَاهُمْ فَأَيْتَكَ خَمْسَ لِيْغَزَاءُ مَعَهُ
بَعْدَ الذَّلِيلَةِ وَتَكْتَرِفُهُمْ بَعْدَ الْفَلَةِ وَالْخَطَارِ مَعَهُ بَعْدَ الْحَوْلِ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ فَاسْأَلْتُ يَا أَلْهِي وَبَسْتِي بِصُفْرَةِ الْبَيْتِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ لَسَطُ أَلْمَى وَالْفَخَاوِصِ
وَقَوْلٍ فَلَيْلَ عَلَى وَكَيْفَ وَالْإِيَادَةُ فِي أَيْمِي وَبَيْتِي ذِيكَ لَمْ تَقْدِرْ أَنْ تَجْعَلِي مِنْ بَيْتِي
فِي بَيْتِ طَائِلَتِهِمْ وَمَوْلَايَ تَمَّ وَنَصَرَهُمْ وَتَرَبَّيْ ذَلِكَ قَرْنًا سَرِيعًا فِي عَائِدَةِ أَيْتِكَ قُلْتُ كُلُّهَا
قَدْ رُبَّ حُرُوفٍ لِيْغَزَاءُ سَمَانٍ بَلَدَكَ وَبِكَوْنَهُمْ ذِيكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيْمَا مَلَّتْ
فَأَعْدِي يَا أَلْهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ وَبِجُونِ خَيْرٍ كَذِبٍ عَلَى عَمَلٍ أَسْتَزِيدُ بِرَأْيِ وَارْحَمِي بِبَارِعِهِمْ
هَآئِي جِيئَا دَكَمَ مَالٍ بِيَّادٍ وَدَارَ نَاصِرٍ نَمَا يَدُودِي وَدَارَ نَاصِرٍ لَمْ يَكُنْ دَارَ أَهْلِ رِعَالٍ وَفَرَّجَا
خَوْجِدًا سَوْدَ بِلَادِكَ هَرَكِي بِنَ مَارَ دَرِ بَرِّ رُزْ بَكْدُونِ دَعَا زُرِّي لِخَالِصٍ عَوْلَانِ وَابْنِ عَمَلٍ يَا
يَقِينِ وَصَدَقَ عَجَاؤُ دَعَايَ تَعَالَى خَصَلَتْ بِأَوْعَاطِهَا بِدَكَمَ أَرْحَمَهُمَا أَنْ سَتَ كَمَا أَوْفَرَ
مَرْدَهَا بِدَحْطِ كِنْدَانِ تَعْدِ قَتْلُكَ وَمُخَنِّ وَدَرِ رِعَالَتِ مَا دَنَ وَمِثَالِهَا نَادَمَ مَرْدُونِ
بِرَاسُطُكَ وَدَعَا وَكَاهُ دَارَ دَارَ دَرِ بَوَاكِي وَخَوْرٍ وَبَيْتِي رَجُوعِي وَدَرِ رِعَالَتِ نَاصِرٍ بَيْتِ
سُجَانٍ وَنَابِغَاتِ رِوَايَ لَوْ سَاطِئًا زَادَ لِمَجَارِبَتِ زِيَارَتِ دِكْرِكَ وَدَارَ رُزْ عَامُورًا بِدَحْطِهَا
أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْرَةَ اللَّهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوْحٍ مِنْ اللَّهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا
وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَطِيبِ اللَّهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
عِيسَى رُوحِ اللَّهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ
أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ التَّهْمِيدِيِّ سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا رُسُولَ اللَّهِ أَلْفَمَ
عَلَيْكَ يَا بَيْنَ النَّبِيِّ التَّهْمِيدِيِّ رَأْسِ سَيِّدِ الْوَحْيِينَ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا بَيْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ الْعَالَمِينَ
أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا أَعْدَاءَ اللَّهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ وَبَيْنَ جَبْرِتِهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا أَرَادَ اللَّهِ
وَابْنَ نَارِهِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا أَرْحَمَ الْوَرَّاءِ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْهَادِي أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا رُكْنِي وَعَلَى أَرْ
حَلَّتْ بِمَنَائِكَ وَأَقَامَتْ فِي جَوَارِكَ وَوَقَدَتْ مَعَ زَوَارِكَ أَلْفَمَ عَلَيْكَ يَا مَا بَيْتِي وَمَا بَيْتِ الْبَلَدِ
وَالْهَمَارِ فَاعْدِ عَمَلَتِكَ لَزِيدًا وَحَلَّ الْمَصَابِي فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ الشُّوَبِ لِمَجْلِسِ

وَرَدَى فِي مَوَاهِ وَأَمْطَلَتْ وَأَسْطَلَتْ بَيْتَكَ وَأَمْلَأَتْ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ السَّاقَاتِ وَالْغَفَاقِ وَحَمَلَتْ
 الْأَوْدَارَ الْتَوَحُّجِينَ النَّارَ حَامِدَةً فَكَتَبْتُ سَائِرَ الْخَلْقِ سَائِرَ الْخَلْقِ سَائِرَ الْخَلْقِ فِي طَاعَتِكَ وَنُصْرَتِكَ
 وَأَسْأَلُكَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ أَنْ تَقْبَلَ مِنْ عِبَادِكَ مَا أَسْأَلُكَ بِهِ عَذَابًا يَا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ وَالْحَقِّ وَالْحَقِّ
 السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينٌ فَهُوَ وَأَنْ أَمِينٌ عَسَيْتَ سَعِيدًا
 مَقْبُولًا حَمِيدًا وَمَنْ تَعْبُدُ مَطْلُوبًا سَعِيدًا وَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ مَا وَعَدَكَ وَمَقْبُولًا
 حَقًّا لَكَ وَمَقْبُولًا مِنْ قَوْلِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفِيَتْ بِعَقْدِ اللَّهِ وَجَاهِدَتْ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَكَ
 الْبَقِيَّةَ بَلْعَنَ الْبَقِيَّةَ مِنْ قَوْلِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ طَلَبَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَعَتْ بِذَلِكَ قَرِيبَتِ بِهِ
 اللَّهُ ثُمَّ أَتَى أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ وَلِيُّ الْمَنَ وَالْأَمْرِ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكَ يَا بَنِي النَّاسِ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ قَوْلِي الْأَمْلَاءَ لِنَاصِحَةٍ وَالْأَرْحَامَ الْمَطْلُوعَةِ لِمَنْ تَحْتَكَ الْجَاهِلُونَ بَعْدًا
 وَلَمْ يَلْسَنَكَ الْمَدِينَاتُ بِنِيَابَةٍ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنَ رِجَالِ الَّذِينَ وَارِثُونَ الْمَسِيحِينَ وَمَقْبُولًا
 الْمَوْتِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْإِسْلَامِيُّ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَادِي الْقَادِي وَالْمُهَذَّبُ الْأَمَّةُ
 مِنْ وَلَدِكَ حَلَمَةُ الْقَوَى وَأَعْلَامُ الْهَدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ
 أَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ وَبِأَيِّكُمْ مُؤَقَّنٌ بِشَرِيعَةٍ دِينِي وَخَوَاتِمُ عَلَى قُلُوبِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي لَكُمْ مُتَعَمِّدٌ
 وَخَيْرِي لَكُمْ مُعَدٌّ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ لَكُمْ فَعَمَّكُمْ تَعَمُّكُمْ لَا مَسَّ عِلْدُكُمْ سَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
 أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَسَائِدِكُمْ وَعَائِلِكُمْ وَطَائِفِكُمْ وَبِأَيِّكُمْ أَمِينٌ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ بَرَكَاتُكَ
 تَارِكٌ وَمَرْحُومٌ كَمَا دَامَتْ بَارِيَّتُكَ يَا مُحَمَّدٌ يَا قَرِيبَ اللَّهِ كَفَتْ كَهْرًا دَعَايَ حُرُوفِهَا سَوَاءً
 دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 سَيِّدُ كَلِمَاتِهِ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 تَعْرِيفَاتُ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 الْوَالِطِينَ سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 بِجَهَارِ سَنَةِ سَوْرِي سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 وَدَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ

نَحْوِ سِتِّ جِهَاتٍ سَنَةِ اخِرَ مَا هُوَ مَشْهُورٌ تَمَامٌ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 دَلَالَتِ بَرَانِ كَذِبِ نَفْسِ سَيِّدِ اسْتِ وَاحِدَاتِ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 اخِرَ مَا هُوَ مَشْهُورٌ تَمَامٌ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 سَنَةِ هَالِخِ سَنَةِ مَشْهُورٌ تَمَامٌ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 ادْعِيهِ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 اِذَا جَاءَكَ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمَلَائِكَةِ أَجْمَعِينَ
 اللَّهُمَّ اصْرِفْ عَنِّي شَرَّ مَا أَتَى مِنْ شَرِّهِ وَخَصْصِي بِي الْخَيْرَ مِنْ خَيْرِهِ
 وَمِنْ كَرَامَاتِهِ بِعَقْدِكَ يَا دَافِعَ الشُّرُوفِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَيْدِيًا مَفْلُوتَةً كَهْرًا دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 سُوْرَةُ الْمُنَافِقِينَ وَالْطَّيِّبِينَ وَالْطَّاهِرِينَ أَيْدِيًا مَفْلُوتَةً كَهْرًا دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 اصْرِفْ عَنِّي شَرَّ مَا أَتَى مِنْ شَرِّهِ وَخَصْصِي بِي الْخَيْرَ مِنْ خَيْرِهِ
 خَافَ مِنْ خَوْسَالِهِ وَكَرَّ بِأَيْدِيهِ بِعَقْدِكَ يَا دَافِعَ الشُّرُوفِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 مَشْهُورٌ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 فَرُودٌ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 جَايِ أَنْ خَصْرَتُ خَوَاتِمَ وَآيَةٍ مِنْ لَاسِ بْنِ شَرِيٍّ فَتَنَهُ الْبَغَاءُ مَرَضَاتُ اللَّهِ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ
 سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 نَهَادَهُ وَمَسْجَلَتِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 وَزِيَارَتِ خَصْرَتِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 بَعْلَامٌ قَارِحَتِ خَصْرَتِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 بُوْدِيْنِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 اِيْمَاءُ دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ
 عِلْمِي خَاصَّةً وَعَامَّةً اخْلَافَتْ وَشُورِيَّانِ فَرِيقَيْنِ اسْتِ كَهْرًا دَرِينِ رُوحِهَا سَلَامٌ وَرُوحِهَا سَلَامٌ

و آنچه واقع شده و بعضی بیست و هفت مرتبه اند و مستند این دو قول نقل و روایت و از
کتاب معتبره چنین معلوم میشود که چنانچه الحال میان عوام شیعه مشهور است مثل او و غیر
ماه ربیع الاول واقع شده و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه مشهور بوده است و در کتاب
رحمة الله در کتاب قبایل اشاره نموده است باینکه این بابویه رحمة الله روایتی از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام نقل کرده اند که در روزی که واقع شده و از نقل و روایت و غیره می شود که صد و بیست
اعتقاد داشته است و خلف بن یزید و سید طاهر و در کتاب ذوالقدر و این مذهب را
قبول داده است و روایت معتبره در این باب برادر نموده مؤلف گوید که تا به طول روایت
این مختصر را از او آورده و در آن روایت است که حضرت امیر المومنین علیه السلام بفرموده ای خطاب
فرمودند که من برای این روز فضا و نام می نامم حدیقه که امیر المومنین علیه السلام میفرماید که آن نامها
از تو بشنوم حضرت فرمود که این روز است که حضرت که مؤمنان از شران منافقان است
باقتدای آنکه در روز اربعه و کور است و مستحب است در این روز و طعام دادن برادران مؤمن و
کردن و اینان و توسعه دادن بر اهل و عیال خود و دیگران و پوشیدن جامه های نو و شکر کردن
حق تعالی کردن و این روز بر طرف شدن غمهاست و روزی که نیست و بر می آید که اندر سر
لعین و در این روز با فضل السالین بهم واصل شده و اگر چنین باشد بر شرف این روز خواهد
کردید و در حدیث هم اینها در روزی که وفات طالع صبح در تمام الصل بعد از نماز و پنج روز از نماز
احکام قبل با حجل و حج روزی که ولادت با سعادت حضرت رسول واقع شده و این روز شرفی است
عظیم البرکة همیشه صالحان ازال محله عظیم و بکریمان نموده اند و مستحب است این روز را
روزه دانستن و از جمله چهار روزی است که در ماهی روزی باید داشت و روایت که هر که هفتاد
ربیع الاول را روزی که در روزی که از برای او بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد و بنویسد
دادن و زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المومنین کردن و زیارت سفار و زیارت حضرت
مشاهده هفتاد و یک سلام و کذا کردن و زیارت نماز در هر رکعت بعد از الحمد سور و ذکر و
در مرتبه و چون سلام بگوید در جای نماز خود بنشیند و این دعا را بخواند انت حتی لا تموت و
خالق لا یفلک و انت لا تموت و قریب لا یبعد و قادی لا تضاد و عاقر لا یطلم و صمد لا یغتم
و قیوم لا ینام و عالم لا یغتم و قوی لا یتضعف و عظیم لا یوصف و و بی لا یخلف و حق لا یتبدل
و حکم لا یجور و هیچ لا یفترق و معرف لا ینکر و کل لا یخفی و غالب لا ینفک و قهر لا یتبدل

لا یتبدل و وقایع لا یتم و سیرم لا ینفک و عواد لا یخجل و عزیر لا ینذل و حافظ لا یفعل و
قائم لا ینزل و محجب لا ینری و دائم لا ینفک و باقی لا ینالی و واحد لا ینسب و مقدر
لا ینزع اللهم انی اسئلك بعلم العبد عنک و قدرک علی الخلق اجمعین ان یخفی
ما علمت الخوفه خیر الی و ان یوفی فی الذکات الوفاء خیر الی و اسئلك الخسبة فی
العیب و الشهادة و اسئلك اللهم كلمة الحق فی العقب و الرضا و اسئلك نعماً لا یغید
و اسئلك الرضا بعد الفضا و اسئلك برء العیض بعد الموت و اسئلك لذة النظر الی وجه
الکریم الی و رب العالمین اللهم انی اسئلك عینک الکریم و فضیلتک العظیم ان تغفر لی
و ترحم بی بالطف الطیف و فی کل ما تحت و ترضی اللهم انی اسئلك فعل الخیرات
و ترک المنکرات و حب المساکین و محبة اهل الصالحین و ان تغفر لی و ترحم بی و انا
اروت بنوم فینه فقی غیر منون و اسئلك حبک و حب من یحبک و حب کل عمل
یتقرب الی حبک اللهم حق محمد صلی الله علیه و آله حبیبک و حق ابرهیم حبیبک و حبک
و حق نوحی کلمت و حق عیسی روحک و اسئلك یفیع ابرهیم و نوح و عیسی و حبک
عیسی و زبور داود و فرقان محمد صلی الله علیه و آله و اسئلك بکل شی اوحیه و کل
فضله و فضیله و بکل ما یل علیه و اسئلك بکل انیم انزلته فی کتابک و اسئلك
باسمائیک الی اسئلك بما غفرتک و اسئلك باسمائیک الی و وضعها علی النار باسما
و اسئلك باسمائیک الی و وضعها علی النیل فاطلم و اسئلك باسمائیک الی و وضعها علی
النهار فافشاء و اسئلك باسمائیک الی و وضعها علی الارض فاستقرت و اسئلك باسمائیک
الاحد الفتم الذی نزل اذ کان کل شی و اسئلك باسمائیک الطاهر المبارک الی الی الی الی
الا هو الرحمن الرحیم و اسئلك بمعابد الغر من عرشک و سلیم الرحمن من کینایک و باسمائیک
الاعظام و جیدک الی و کما یلک التناجات ان رزقنا یحفظ القرآن و العمل به و الطاعة
لک و العمل بالصالح و ان ینبت ذلک فی انما عینا و انما یرا و ان غلطک لک یحیی و
و یحیی و یحیی و ان یتعلل بذلک بدنی و قوی فانه لا یفوی علی ذلک الا انت و خذ
لا شربک لک یا الله الواحد الرب القدر یا الله الخالق البارئ المصور یا الله العا
الوارث یا الله الصالح العزیز العظیم یا الله الملک القاهر المقتدر العزیز و ارحم الراحمین
انت ارحم الراحمین اللهم انت قلت و قول الحق ادعونی استجب لکم فاسئلك

يا الله يا سميت الذي عاك به آدم صلى الله عليه فاجبت له الجنة واسئلك باسمك
الذي عاك به شيث بن آدم فجعلته وحقى آية بعده ان تسحب في غائنا وان
تردنا انفا وكل وصية لاحد عندنا وان تقدم وصيتنا ما سئلك باسمك
الذي عاك به ادرس رفقة مكانا علينا وان رفعا الى احب البقاع اليك ومن
علينا برضايتك وتدخلنا الجنة وتحييت واسئلك باسمك الذي عاك به نوح نجته
من الغرق واهلك النور الطالين ان نجنا عما نحن فيه من البلاء واسئلك باسمك
الذي عاك به هود عليه السلام نجته من الريح العقيم ان نجنا من بلاء الدنيا والآخرة
وعذابهما واسئلك باسمك الذي عاك به صالح نجته من جري بؤس دار نجنا من
جري الدنيا والآخرة وعذابهما واسئلك باسمك الذي عاك به لوط نجته من الموقعة
والطير السوء وان نجنا من غاري الدنيا والآخرة واسئلك باسمك الذي عاك به يعقوب
نجته من قذاب يوم الدلالة ان نجنا من العذاب الى روحك وتحييت واسئلك باسمك
الذي عاك به ابراهيم فجعلنا لنا عليه زادا وسلاما ان تخلصنا كما خالصه وان تجعل
ما نحن فيه زادا وسلاما كما جعلها عليه واسئلك باسمك الذي عاك به اسمعيل عليه
السلام واخرجنا من زمزم الماء الزوي ان تجعل نجنا الى خير وان تردنا الى اهل
بريختك واسئلك باسمك الذي عاك به يعقوب فرددت عليه بصره وولده وفر
عنه ان تخلصنا وتجمع بيننا وبين اولادنا واهاليك واسئلك باسمك الذي عاك به
يوسف فاخرجنا من البئر ان تخرجنا من النحر وتخلصنا من كل ما نمت بها علينا و
اسئلك باسمك الذي عاك به الاسباط فقتلهم وجعلهم ابياء ان تسب علينا و
تردنا طاعتك وعبادتك والخلصنا من كل ما نحن فيه واسئلك باسمك الذي عاك به يوسف
ادخل به البلاء فقال رب اني سبي القروا انت ارحم الراحمين فاستجب له وكنت عنه
معه ورددت عليه اهلك ومنهم معهم راحة منك وذكرى للعابدين اللهم اني اقول
كما قال رب اني سبي القروا انت ارحم الراحمين فاستجب لنا وارحمنا وخلصنا ورد علينا
اهلنا وماننا ومنهم معهم راحة منك واجعلنا من العابدين لك واسئلك باسمك الذي
عاك به موسى ومرون فطقت عزيت من قائل قد اجبت دعوتنا ان تسحب عاونا
ونجنا كما نجتهما واسئلك باسمك الذي عاك به داود ففقرت ذبه وثبت عليه ان يعز

ان تعز ديني وتسب علي انك انت الثواب الرحيم واسئلك باسمك الذي عاك به
فرددت عليه فملكه وامكنه من قدره وتخرت له النحر والارض والسموات والجنات
من عذونا وترد علينا نعمتك وتخرج لنا من ايديهم حقا وتخلصنا منهم انك على
كل شيء قدير واسئلك باسمك الذي عاك به الذي عاك به عالم من الكتاب على عز
ملكه سبحانه ان يجل اليه فاذا هو مستغفر عنك ان تخلصنا من غائنا هذا الى بيتك الحرام
تجاءوا وروا القبر ببيتك عليه واله السلام واسئلك باسمك الذي عاك به نوح
متى في الطلقات ان لا اله الا انت سبحانه اني كنت من العالين فاستجب له رغبة
من بطن الحوت ومن الغيم وقلت عزيت من قائل وكذلك نجني المؤمنين من هذا ما نزل
وتقول كما قال لا اله الا انت سبحانه اني كنت من العالين فاستجب له رغبة
من غم الدنيا والآخرة كما نجنت ان نجني المؤمنين واسئلك باسمك الذي عاك به ذكرى
وقال رب لا تدعني فرقا وانت خير الوارثين فاستجب له ووقفت له عني واصلحت له
زوجته وجعلهم نسا ريحون في الخراب وبعثوك رعا ورعا وكاوا لك حاشعين
فاني اقول كما قال رب لا تدعني فرقا وانت خير الوارثين فاستجب لي واحمل لي ما في
وجع ما ائمت به علي وتخلصني مما انا فيه وهب لي كرامة الدنيا والآخرة واولادنا
صالحين يربونوا وخلصنا من يد عتوك رعا ورعا ومن الخائعين المطيعين لك واسئلك
باسمك الذي عاك به نجني فجعلك يرد الهمة ولم يعمل معصية ولم يمت بها ان تقضي
من اقتراف المعاصي حتى لكنا طاهرين كسرك فليكن غيبية واسئلك باسمك الذي عاك به
مريم فقلق وكدها نجها ان توفينا وتخلصنا نجنا عندك وهذا كل ما نمت به حتى
نجنا على ملائكتنا واسئلك باسمك الذي عاك به عيسى بن مريم فاحيي به الموتى
وارز الآسمه والابرص ان تخلصنا ونجنا من كل سوء واقية وكرم وتنجنا من
طينة في الدنيا والآخرة وانت تدفعنا العافية في ابداننا واسئلك باسمك الذي
عاك به الخياشيم فاعنتهم حتى باعوا عن حبي ما امرهم به وعرفت عنهم كبد
الخيارين وتوكلتهم ان تخلصنا وتخلصنا من الدخا الى طاعتك واسئلك باسمك
الذي عاك به خضر فمكت عنه ألم العذاب ان ترع عنا ألم العذاب في
الدنيا والآخرة وان لا تنيلنا وان ابليتنا فقصرنا والعافية اخبركنا واسئلك

وَقَفَّاهُ مِنْهَا إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَطْفًا مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَلْتَ لِيَوْمِهِ
وَجِزَاسَتِهِ وَحِفْظَهُ وَجِجَاتِهِ مِنْ قَدَرِكَ عَيْنًا حَاصِمَةً جَبَّتْ بِهَا عَيْنُهُ مَدَائِشِ الْأَشْرَارِ
وَمَعَالِيقِ الْبُفَاحِ حَتَّى رَفَعَتْ بِهِ نَوَاحِي الْعِبَادِ وَاجْتَبَتْ بِهِ مَبِيتَ الْبِلَادِ بَانَ
كَتِفَتِ عَنْ تَوْبِ وَلَايِهِ وَلَا ذِيهِ ظَلَمَ الْأَسْتَارَ وَالْبَتَّ حَرَمَكَ بِهِ حُلَّ الْأَنْوَارِ
أَلَلَّكُمْ فَكُلَّ حَصْنَهُ بِشَرَفِ هَذِهِ الْمُرْتَبَةِ الْكَرِيمَةِ وَدَحْرَمِيهِ الْمُنْقِبَةِ الْعَلِيَّةِ صَلَّيْ
كَرَامِي بِعَقْدِكَ وَبَلَّغَ رِزَالِكَ وَقَالَ أَهْلُ الْجُودِ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكَفَرِ
فِي إِغْرَارِ دِينِكَ وَلَيْسَ نَوْبُ الْبُلُوِي فِي مُجَاهِدَةِ أَعْدَانِكَ وَأَوْجَبْتَ لَهُ بِكُلِّ آدَى
مَشَّةً أَوْ كَيْدًا أَحْسَنَ بِهِ مِنَ الْبَيْتَةِ الَّتِي حَاوَلْتَ قَتْلَهُ فَضَلَّهَ تَقْوَى الْفَضَائِلِ وَتَمَلَّكَهَا
الْجُرَيْلُ مِنْ نَوَالِكَ وَقَدْ أَشْرَ الْخَسْرَةَ وَأَخْضَلَ الرُّقْرَةَ وَخَرَجَ الْعُتْبَةُ وَلَمْ يَخْطُ مَا مِثْلُ لَهُ
وَجَلَّتْ أَلَلُّكُمْ صَلَّ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ صَلَوَةٌ تَرْضَاهَا لَكُمْ وَيُطِيعُهَا بِهَا كِبَرُ
وَمَلَانَا وَإِنَّا مِنْ ذَلِكَ مِنْ مَوَالِيكُمْ فَضَلَا وَاحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغَفْرًا إِنَّا نَكَ دَوَابِلِ
الْعَظِيمِ بِسَ جَاهِ رَكْعَتِ تَابِزِيَارِ بَكْرِي بِدَوَسْلَامٍ بِأَهْمُونَ كَهْمُوهِي وَجُونَ فَارِخِ سَوِيْ بَصِيحِ
فَامُهِ خَوَانِ بِسَ صَوَّ أَلَلُّكُمْ إِنَّا نَكَ لَيْسَ لَكُمْ مَحْمُودَةٌ وَلَوْ أَنْفُسُكُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ بِأَوَّلِ
نَاسٍ تَعْقُرُ اللَّهُ وَاسْتَعْفَرُكُمْ الرُّسُولُ تَوْحِيدًا لِلَّهِ تَوَابًا بِرَجَاءٍ قَلَمِ أَحْضَرُ رِمَانِ رُسُولِكَ
عَلَيْهِ قَالَهُ السَّلَامُ أَلَلُّكُمْ وَقَدْ ذَرَعَهُ لِيُغْنَا نَاثَانِيْنَ بَنِي عَمَلِي وَاسْتَعْفَرُ لَكَ مِنْ ذُنُوبِي
وَمُغْفَرًا لَكَ بِمَا وَابْتَ أَعْلَمَ بِهَا فِي تَوْحِيدِ الْبَيْتِ بَنِي الرَّحْمَةِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
فَأَجْعَلِي لَكُمْ مَحْمُودًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجِهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبَيْنَ الْمُتَرَبِّينَ بِأَمْرِكَ
يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا بَنِي اللَّهِ يَا سَيِّدَ حَقِّ اللَّهِ يَا أَوْجَهَ يَدِكَ إِلَى اللَّهِ يَدِيكَ
وَدُنِّي لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَقْبَلَ مِنِّي عَمَلِي وَيَقْبَلَ مِنِّي جَوَانِحِي فَكُلِّي شَيْعَةً عِنْدَكَ وَرَبِّي
فَعَمَّ الْمُسَوَّلُ الْمَوْلَى نَبِيٍّ وَنِعَمَ الشَّيْخِ أَنْتَ يَا مُحَمَّدَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ
أَلَلُّكُمْ وَأَوْجِبْ لِي بَيْتَكَ الْمَعْمُورَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ لِنَافِعِ كُلِّ أَوْجِبْتَ لِي مِنْ
أَنِّي بَيْتِكَ مَحْمُودًا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ حَقِّي فَامْرُؤُهُ بِذُنُوبِهِ وَاسْتَعْفَرُ لَكَ وَرُسُولِكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ تَعَفَّرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحِيمَ الرَّاحِمِينَ أَلَلُّكُمْ وَقَدْ أَمَلْتُكَ وَجْهَكَ
وَمَتَّ بِمَنْ يَدُوكَ وَرَعَيْتُ الْبَيْتَ عَنْ يَمَانِكَ وَقَدْ أَمَلْتُ جُرَيْلَ نَوَالِكَ وَإِنِّي مُغْفَرٌ
غَيْرُ مُنْكَرٍ وَنَاسٍ الْبَيْتَ نِمَا أَفْرَفْتُ وَعَاطَدْتُكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ نِمَا مَدَدْتُكَ مِنَ الْأَعْمَالِ

مِنْ الْأَعْمَالِ الْفَنَى تَعَفَّرْتُ إِلَى دِيَارِ قِيَامِي عَلَيْهَا وَأَوْعَدْتُ عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَأَعُوذُ بِكَرَمِ
وَجْهِكَ أَنْ تُفْتِنِي بِمَقَامِ الْخُرْجِي وَالذَّلِيلِ يَوْمَ تُنْفَكُ فِيهِ الْأَسْتَارُ وَتَدَوِّفُ الْأَسْرَارُ
وَالْعَصَاحُ وَتَرْقُدُ فِيهِ الْفَرَاغُ يَوْمَ الْحُسْرَةِ وَالْمُدَامَةِ يَوْمَ الْإِفْكِ يَوْمَ الْأَرْقَةِ يَوْمَ
الْعَابَرِ يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ الْخُرْجِ يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُ حُبِّكَ أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النِّعَةِ يَوْمَ
رُحْبَتِ الرَّاحَةِ تَبَعَهَا الرَّادِفَةُ يَوْمَ السُّرْرِ يَوْمَ الْعَرَمِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
يَوْمَ تَمُوتُ الْمُرُومُ مِنْ أَجْلِ وَآيِهِ وَصَالِحِيهِ وَبَيْتِهِ يَوْمَ تَنْفُو الْأَرْضُ وَتُخْضَفُ
الْأَسْمَاءُ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِعَمَلِهَا يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَيُنْفَخُ عَنْهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ
لَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَوْلَانِ وَلَا سَيِّدَانِ وَلَا هُمْ يُنْفَعُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَزِيرُ الرَّحِيمُ
يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى عَالَمِ الْعَقَبِ وَالنَّهَادِ يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ سَوَاءً هُمْ أَمْ لَمْ يَخْرُجُوا
مِنْ الْأَحْدَادِ سِرَاقًا كَانَتْهُمْ إِلَى شَيْءٍ يُوقِفُونَ وَكَانَتْهُمْ حَرَادُ مَنَسِيرٍ مُطِيعِينَ إِلَى الْإِلَاحِ
إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تَرْجُحُ الْأَرْضُ رُجْحَانُومَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعُيُودِ وَلَا تَبْقَى جَبَلٌ جَبَلًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْمُتَّحِدُونَ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ سَفَافَةً
أَلَلُّكُمْ أَنْتُمْ مَوْفِقِي فِي يَوْمِ ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْفِقِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا تَخْرُجِي فِي ذَلِكَ الْمَوْفِقِ
بِمَا جَعَلْتَ عَلَى بَيْتِي وَلَجْعَلْ يَا رَبِّي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَاكَ مُنْطَلِقِي وَفِي زَمْرَةِ
مَحْمُودٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ تَحْشُرِي وَلَجْعَلْ خَوْضَهُ مُورِدِي وَفِي أَمْرِ الْكَلَامِ
مُصَدِّرِي وَاعْظِي كُنَايَ بَيْتِي حَتَّى أَفُودَ بِحَسَنَاتِي وَبُخَيْرِي بِهِ وَبُخَيْرِي بِبَيْتِي بِحَسَنَاتِي
وَرُحْمَتِي بِهِ مِيزَانِي وَأَوْفِي مَعَ الْعَائِرِينَ مِنْ عِبَادِكَ الْعَالِمِينَ إِلَى رِثْوَانِكَ وَ
جَنَانِكَ اللَّهُ الْعَالَمِينَ أَلَلُّكُمْ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَقْبَلَ مِنِّي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدِي
الْحَلَالِ بِي عِزَّتِي أَوْ أَنَّ أَلْفَ الْخُرْجِي وَالْمُدَامَةِ تَحْبِلُنِي أَوْ أَنَّ تَطْفُرِيهِ سَيِّئَاتِي
فَلَمْ حَسَنَاتِي أَوْ أَنَّ تَوَهُّبِي الْحَلَالِيُونَ بِأَسْمِي بِأَكْرَمِ الْعَفْوِ الْعَفْوِ الشَّرَّارِ
أَلَلُّكُمْ أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَسْرَارِ مَوْفِقِي أَوْ فِي مَقَامِ
الْأَسْقِيَاءِ مَقَامِي وَإِذَا مِيزَتْ بَيْنَ خَلْقِكَ فَهَتْ كُلًّا بِأَعْمَالِهِمْ رُحْمًا إِلَى مَسَارِهِمْ
فَقَبْلِ رَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَفِي زَمْرَةِ أَوْلِيَاكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَانِكَ يَا رَبِّ
الْعَالَمِينَ بِسَ وَدَاعُكَ أَنْ تَحْضُرَ رُؤُوسَ الْإِسْلَامِ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
أَقْبَرُ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّيْخُ الْمُبَارَكُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّيْخُ الْمُبَارَكُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

أشهد يا رسول الله أني مؤمن بك وبآل أمته من أهل بيتك مؤمن بجميع ما أنت
 راجع مؤمن وأشهد أن الأمّة من أهل بيتك أحلام الهدى والعروة الوثقى
 والحجة على أهل الدنيا اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارة بيتك محمد صلى الله
 عليه وآله وإن توقفت في فاني أشهد في فاني على ما أشهد عليه في جاني أنك
 أنت الله لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك وإن محمدًا عندك ورسولك وإن
 الأمّة من أهل بيتك أولياؤك وأنصارك وحججك على خلقك وخلفائك في جوارك و
 أعلامك في بلادك وخزان عليك وحفظك نورك وراحمته وخيلك اللهم صل على
 محمد وآله ويبلغ نفع بيتك محمد وآله وفي ساعته هذه وفي كل ساعة تحية مني وسلاما
 والسلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته لا تجعله آخر العهد من
 شيخ مفيد شيخ شقيق وسيد بن طاووس رضي الله عنهم روايت كرده اند كه حضرت امام
 صادق زيارت كرده حضرت ابي موسى راد هفدهم ماه ربيع الاول باين زيارت وقام نزد
 زيارت داري نفع عظيم الشأن محمد بن مسلم نقلي فرمود كه چون باي بنده ايراني
 غسل زيارت كن وبا كبره ترين جامه اي خود را بپوش وبعد از اين خود را بگوشه كن
 و بر تو باد بارم دل و آرام بن بر خون برسي باسلام بگو روضه مقدسه كه منقول
 نمايان مي بود بن رويش بابت و سه مرتبه اها كبر كوي بگو السلام على رسول الله
 السلام على خيرته الله السلام على خير الانبياء السلام على خير الساجدين ورحمة الله وبركاته
 السلام على انبياء الله المرسلين وعباد الله الصالحين السلام على ملائكة الله
 الحافين بهذا الحرم وهذا تبرج الله الذين به يس زدك فر و بگو السلام عليك
 يا وصي الاوصياء السلام عليك يا عماد الايقان السلام عليك يا ولي الاولياء
 السلام عليك يا سيد الشهداء السلام عليك يا اية العظمى السلام عليك يا خاتم
 اهل العباد السلام عليك يا نافع المرسلين الاقباء السلام عليك يا عصية
 الاولياء السلام عليك يا زين الموحدين الحجاز السلام عليك يا خاتم الاخلاص
 السلام عليك يا وليد الامّة الامناء السلام عليك يا صاحب الحوسن وحامل اللوا
 السلام عليك يا قيم الجنة والفلان السلام عليك يا من شرفك به مكة ومضى السلام
 عليك يا خراج العلوم وكف القراء السلام عليك يا من ولد في الكعبة وروج في

داود بن ابراهيم

وروج في النماء بسيد النساء وكان شهودها الملائكة السبعة الاصفاء السلام عليك
 يا مصلح الفساد السلام عليك يا من حصه النبي بحرب الحجاز السلام عليك يا من
 بات على فراش خاتم الانبياء ووقاه منقبه من الاعداء السلام عليك يا من ردت له
 النحر فسامي سمعون الصفا السلام عليك يا من ناجى الله شفيعه نوح بانيه وانيم اخيه
 حبيب العظم لما اخرها وعلی السلام عليك يا من طاب الله به ويا خيه علي ادم اذ عوى
 السلام عليك يا فلك الحجاز الذي من ركبه تجا ومن ناجى عنه هوى السلام عليك يا من
 خاضك لعمان وذوب القاد السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته
 السلام عليك يا حجة الله على من كفر وانا بسلام عليك يا امام ذوي الالباب السلام
 عليك يا معتد المحكمه وصل الحجاب السلام عليك يا من هدته علم الكتاب السلام
 عليك يا مبرر ان يوم الحساب السلام عليك يا مصلح الحكماء الناطق بالحق والعدل السلام
 عليك انما المتصدق بالخاتم في الحجاب السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال
 يا يوم الاخراب السلام عليك يا من اخاص الله بالوحدانية وانا بسلام عليك يا
 فاضل الخبير وخالع الباب السلام عليك يا من دعا خيرا لامة لم يلبث على افراسه
 فاسلم بقتله لبيته واجاب السلام عليك يا من له طوبى وحسن ثواب ورحمة الله
 وبركاته السلام عليك يا ولي عتبة الدين وسيد السادات السلام عليك يا صاحب
 المعجزات السلام عليك يا من تزل في قصه سورة العاديات السلام عليك يا من
 كتب اسمه في النماء على الشرايات السلام عليك يا مظهر الحجاب والايام السلام
 عليك يا امير القرويات السلام عليك يا خيرا بما عرفت بماقوات السلام عليك يا معجزة
 ذيل القوايات السلام عليك يا خاتم المعصين ومن المشكلات السلام عليك يا من
 عجب من حجابك في لوعاء ملائكة السموات السلام عليك يا من ناجى الرسول فقدم
 بين يدي نجيته الصداقات السلام عليك يا وليد الامّة الكريمة انشأت ورحمة الله
 وبركاته السلام عليك يا نالي المعصية السلام عليك يا وريث علم خير نوري ورحمة
 وبركاته السلام عليك يا سيد الوصيين السلام عليك يا امام المقربين السلام عليك
 يا خاتم المكرمين السلام عليك يا عظمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين
 السلام عليك يا طه ودين السلام عليك يا جليل الله امين السلام عليك يا من صدق

و آب زنده سبز با جودی چکر از اجمادی که الله اذن خود ملائکه باقر مجلی رحمة الله در
 نذر المعاد بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که حضرت فاطمه همدار و بیخ روز بعد
 از حضرت رسالت زاده بود پس بارش هجری که وفات حضرت رسالت زاده در بیست و ششم
 ماه صفر بوده وفات حضرت فاطمه در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم شهر جمادی الاوّل یا بد
 باشد پس زیارت حضرت مناسب است خصوصاً چهاردهم که اظهر است و در شب بیست و ششم
 اینه از سال بی و شش ماهی و هشت هجری حضرت امام زین العابدین علیه السلام متولد شد
 روزی داشتن و اعمال خیر کردن و صدقه دادن و نیز در همین روز فتح بصره برای حضرت ام
 المومنین شد و در واقعه جمل پس زیارت هر دو امام علیهما السلام مناسب است و در
 زیارت جامع در این سال این مقامات بخوانند بهتر است و نیز وارد شده که غسل کند و جای
 بآب بپوشد و چهار رکعت نماز کند در رکعت اول فاتحه بکند و فاتحه از لاله ده بار و در دوم
 یکبار و قل یا ایها الکافرون ده بار و در سیم بعد از فاتحه قل هو الله ده بار و در رکعت چهارم
 بعد از فاتحه قل اعوذ برب الناس ده مرتبه بخواند و بعد از فراغ سوره سجده کند و شکر گوید و اگر درین
 خواهد که حق تعالی گناه چنان ساله او را بپوشد و در ستم در ماه جمادی الاخر است و در سیم
 اجماع شهادت حضرت فاطمه واقع شده بنا بر روایت شیخ طبری و سید بن طاووس و دیگران
 پس باید بمهرام نعت از حضرت قیام نماید و زیارت حضرت و تفرین بر ملائک و خاصیت
 حق و بکند و در سیم اینه ولادت با سعادت حضرت فاطمه بوده بعد از بیست و پنج سال و بیست
 روز و روز شریفیت مسقط است در این روز از اطفال سرور و خوشحالی کردن و روزی داشتن
 صدقه دادن و اعمال خیر کردن و زیارت حضرت بجای آوردن **فصل ششم** در فضایل و اعمال
 ماه رجب است اینه از ماههای حرام است و ماهی عظیم و شریف و مبارک است و در جاهلیت
 و براعظم دانسته می شد و در اسلام شرف و عظمت آن زیاده گردید و چون ماه بزرگ و عظیم بود
 از این جهت از رجب نامیده اند ما خود از رجب است بقال رجبه ای عظیمه و از رسول مرآت
 که رجب نام نرسبت در بیست و شش از شکر شیرین تر و از زعفران سفید تر که یکروز از رجب را روز باده
 از آن ضرر نماند و این سبب اینه و رجب نامیده اند و اهل جاهلیت از آن شهر الله الامه گفتند
 زیرا که در این ماه منع منکرات زیاده از شهر بود و یک روزی و صدای ساز و آلات ضایع گوش رسید
 و بعضی دیگر گویند چون قاتل حرام بودی بر هم خوردن صلاح و او را آسایان بر نیاید از حضرت سیم

از حضرت پیغمبر مرویت که فرمود ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی رحمت و
 فضیلت بان میرسد و قال باکا فران در این ماه خداست و شعبان ماه مفت و ماه رمضان
 ماه امت است و کسی که بکرویز از ماه رجب را روزی دارد مستوجب خوشنودی بزرگ است
 و غنیمت آلی زود و سرگردد و در می از ماه رجب بر روی او بسته گردد و پسندید اعتبار
 بر جعفر علیه السلام منقول است که هر که بکرویز از ماه رجب بر روی دارد آنست چنان یکساله
 راه از او و سرگردد و هر که سه روز از آن روزی دارد هشت روز برای او و اگر چه در روز
 بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سه روز از ماه رجب را روزی دارد
 روزی ثواب روزی یکساله برای او و پسندید و هر که هفت روز از این ماه را روزی دارد هشت
 حتم بر روی او بسته گردد و هر که هشت روز از آن روزی دارد هشت در هشت بر روی او
 کشاده شود و هر که یازده روز از آن روزی دارد خدا تعالی حساب بر آن آسان کند و هر که
 جمیع ماه را روزی بگذارد خدای تعالی خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا خوشنود
 خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند از حضرت امام رضا علیه السلام مرویت که فرمود که
 اول ماه رجب را روزی دارد هشت و بر او واجب شود و هر که نیمه آن روزی دارد خدای تعالی
 او را اذن دهد که شفاعت کند جمعی را بقدر مردم قبله و بعد و معروفه که احراز از او
 دارد حق تعالی او را از پادشاهان بهشت گرداند و با خدای تعالی شفیع ابر و اولاد او
 و آخرات و جمیع اقربا و مسایبای خود خواهد بود اگر چه همه مستوجب دوزخ باشند
 و در روایات معتبره وارد شده که هر که منزل برادر مؤمن خود دارد نمود و قدر روزی است
 کرده باشد و او را طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاده روزی گرفتن
 هفتاد برابر و اگر اطفال نکند ثواب بیشتر است و برابر یکساله روزی است و ستم است عرا و
 در رجب مرویت از اینه که عمر در رجب ثوابان بر ارجح است بدانکه اعمال ماه رجب
 بر هفت قسم است **قسم اول** آنچه در نمای ماه باید بجای آورد و مخصوص بوقتی است از
 خواندن سوره قل هو الله است هزار مرتبه دیگری هزار مرتبه گفتن استغفر الله الذي لا اله الا هو و خذ له الشریک له و انوب اکتبه و بعد از آن چیزی تصدق کردن است دیگری هزار
 بار لا اله الا الله گفتن دیگری روایت و سابل و اقبال و در رکعت نماز گذاردن است و سیم
 از نمای این ماه در هر رکعت بعد از حمد و قل هو الله و سه قل یا ایها الکافرون دیگری

ست ساله می نویسد سنت است در این شب غسل کردن و زیارت حضرت امیرالمؤمنین
 که در فصل اینده مذکور خواهد شد و نماز گذاردن از جمله بسنده حضرت و سبب
 جعفر علیه السلام منقولست که در شب بیست و هفتم هر چه گرفت که خواهد دوارد
 نماز گذارد در هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق
 و قل هو الله احد و بعد از فراغ سجده خود ایستاده چهار بار بگوید لا اله الا الله
 والله أكبر و الحمد لله و سبحان الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس
 هر حاجتی که دارد بگوید و نیز هر وقت که در راه واجب کسی است که همراه او
 افتاب بر آید و آن شب سخت است که با مژگان حضرت رسول در این شب در آنجا
 فرستاده و حامل شیعیه نماز در این شب فرستاده است ساله عبادت باشد که در این شب
 در این شب غسل باید کرد و چون نماز ختم کرد با شوی و خفته باشد هر وقت که بیدار
 شوی در این شب پیش از زوال از شب که مراد نصف شب است دوازده رکعت نماز کن در
 هر دو رکعت سلام بر می نشین و بعد از سلام سوره الحمد و هر یک از سوره بن و قل هو الله
 قل یا ایها النکاحون و یا انا انزلناه و یا ایاة الکریم هر یک را هفت بار بخوان و بعد بگو الحمد
 لله الذي لم یجد و لدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له شئی فی الملک و لم یکن
 له ولی من الدن و لا ینکر انکم انی استسکت بمعاد اعزک علی ارضک ان
 غریک و منتهی از حد من کنایک و یا نسیمک الا عظیم الا عظیم و ذکرک
 الا علی الا علی و یکتلمک المائات ان تصلی علی محمد و آله و ان تفعل و یا
 انت اهلک و منتهی از حد من است که در این روز حضرت جبرئیل را بخواند فرستاده بعد از
 عام الفیل بجهل سال سخت است در این روز غسل کردن و روزی دامن که ثواب آن بزرگ
 میکند با شصت ماه روز و روائی می نویسد از برای او ثواب روز شصت ساله و این روز
 از جمله چهار روز سال است که روز انباشت است چهار روز نیست و زیارت و هفتم
 روز بودی که روز هفتم ماه ربیع الاولست روز دحو الارض که بیست و پنج ذی قعدة
 روز غدیر که هجدهم ذی حجه است و بیست است صدقه دادن و صلوات فرستادن و
 زیارت حضرت امیرالمؤمنین کردن و زیارت حضرت رسول نمودن که بعد از این مذکور خواهد
 شد دیگر از جمله اعمال این روز نماز است از جمله دوازده رکعت است بشن سلام در هر رکعتی

در این شب
 نماز و دعا

دو رکعتی حمد و سوره و بعد از هر سلام این دعا بخواند الحمد لله الذي لم یجد و لدا و لم
 یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الدن و لا ینکر انکم انی استسکت بمعاد اعزک علی ارضک ان
 غریک و منتهی از حد من کنایک و یا نسیمک الا عظیم الا عظیم و ذکرک
 الا علی الا علی و یکتلمک المائات ان تصلی علی محمد و آله و ان تفعل و یا
 انت اهلک و منتهی از حد من است که در این روز حضرت جبرئیل را بخواند فرستاده بعد از
 عام الفیل بجهل سال سخت است در این روز غسل کردن و روزی دامن که ثواب آن بزرگ
 میکند با شصت ماه روز و روائی می نویسد از برای او ثواب روز شصت ساله و این روز
 از جمله چهار روز سال است که روز انباشت است چهار روز نیست و زیارت و هفتم
 روز بودی که روز هفتم ماه ربیع الاولست روز دحو الارض که بیست و پنج ذی قعدة
 روز غدیر که هجدهم ذی حجه است و بیست است صدقه دادن و صلوات فرستادن و
 زیارت حضرت امیرالمؤمنین کردن و زیارت حضرت رسول نمودن که بعد از این مذکور خواهد
 شد دیگر از جمله اعمال این روز نماز است از جمله دوازده رکعت است بشن سلام در هر رکعتی

ما رجوت من كرمك ولا تؤليني من سابع نيك ولا تحبني من حرمك في هذه الليلة
 لا اهل طاعتك واجعالي في جنه من شرا برئتك رب ان لم اكن من اهل ذلك
 فانت اهل الكرم والعفو والغفر وجد علي بما انت اهله لا بما استحقه فقد حزن
 علي بك وتحق رجائي لك وعلمت شئ كرمك وانت ارحم الراحمين واكرم الاكرمين
 اللهم واخصني من كرمك بحرمك فيمك واغوذ بعفوك من عقوبتك واغفر لي ذنبي
 الذي حزن علي الخلق وصنق علي الرزق حتى اقوم بمصالح رضاك وانعم بحرمك عطائك
 واستعد بسابع نعماءك فقد لذت بحرمك وتفرغت لكرك واستعدت بعفوك من
 عقوبتك وبحلمك من غضبك فخذ لي بما سالتك وابلي ما انت منك استلك
 بك هو اعظم منك وبعد ان سجدت وكعبت بركوبك يارب من هنت باريا الله وهنت بار
 لا حول ولا قوة الا بالله وده بارما شاء الله لا قوة الا بالله وده بار لا قوة الا بالله وده بار لا حول
 وده بار ما شاء الله لا قوة الا بالله وده بار لا قوة الا بالله وده بار لا حول ولا قوة الا بالله
 فرستد وروايي بحرمك حاجت خود ببالد وركوبك يارب من هنت باريا الله وهنت بار
 الليل كه در باب نماز شب فكر كنيد باز در كنز در زاد المعاد از امام حسن مجتبي ن روایت
 كرده كه حضرت هردو ركعت بركت بركت سلام و در هر ركعت بعد از حمد ده مرتبه سور قل هو الله احد
 بخواند و بعد از سجده روزه در سجده بگويد اللهم لك تسجد سواي و خيالي و باطني با عظم علي
 عظيم اعظم دعي العظم وانه لا يعجزها غيرك يا عظيم ما ركرك ايضا كه در زاد المعاد ذكر
 كرده صدر كعبت هردو ركعت بركت بركت سلام و در هر ركعت حمد يكبار و توحيد بار و چون
 شود هريك از ايد الكري و حمد زاده بخواند و صد بار سبحان الله بگويد ايضا است
 در اين شب نماز جعفر طيار كردن بنا بر آنچه در اقبال و ترجمه و وسائل و كعبه است و اين نماز
 در اعمال شجره نوشته شد و از جمله اعمال اين شجره است ادعيه است از جمله اين دعا
 كه حضرت رسول در اين شب بخواند اللهم افتنم لنا من حسنيتك ما نحول بسا و من
 ومن طاعتك ما نبلغها به رضوانك ومن اليقين ما يكون علينا به مصلوات الدنيا اللهم
 امنعنا ابتعا و ابتعا و ابتعا ما اوتينا ما احببنا و اجعلنا الوارث فما واجعل لنا ما نلنا
 و انصرنا على من عاذا ما لا نجعل مصلتنا في بسا و لا نجعل الدنيا اكبر منا و لا نبلغ علينا و لا
 لناط علينا من لا رحمتنا رحمتك يا ارحم الراحمين و در اين دعا كه بمنزله زيارت حضرت
 صاحب الامر است از زاد المعاد نقل شد اللهم بحق ليلنا هذه و مولودها و حنك و مولودها

استحباب يك بار در شب
 كرامت و شرف بيش از يك

و من عود ما انتي مرت الى فضلك و قد اتممت بك صديق و قد لا استبدل بك ما لك
 ولا معيب لا يالك نورك المنان و صياك المشرق و العلم النور في ضياء النور و العا
 المستور و جليل مولده و كرم محبته و الملائكة شهداء و الله باين و مؤيد و اذا ان صيغاد و
 الملائكة امداد و منيف الله الذي لا يتو و نور الذي لا يحور و زواله الذي لا يقص و امداد
 الدهر و نوابين العصور و ولاه الامر و المنزل عليهم الذكر و ما ينزل في ليلة القدر و احيا
 الحشر و التبرير و راحة و حبه و ولاه امر و فيه اللهم فصل على خاتمهم و ما هم المصور
 عن عوالمهم و اذكر لنا ائمة و ظهور و قامة و اجعلنا من انصارهم و اقربنا من انصارهم
 و احسننا في اعوانهم و اجعلنا في دوله بايعين و بصيبي غائبين و تحبه فائين
 و من السوء سالين يا ارحم الراحمين و الحمد لله رب العالمين و صلى الله على خير الخلق و آله
 و المرسلين و علي اهل بيته الصادقين و غيرهم الطاهين و الحسن و الحسين و احكامنا
 و نبيهم يا احكم الحاكمين و في دواي شئ بعد است كه كعبه زاده عبيد بن مشهور و در
 باقره و در ادعيه صباح نوشته دعا اين است كه اللهم ربنا انور العظم كه در ادعيه غصه
 صباح مدكور شد و در اين دعا است كه در هر روز در هر ماه كذبت ديكر اين دعا كه از
 حضرت صادق در كعبه نقل كرده اللهم انت الحي القيوم العلي العظيم الخالق الرزق الحي
 الميث الذي ابداع لك الجلال و لك الفصل و لك الحمد و لك الحمد و لك الحمد و لك
 الحمد و لك الامر و لك الشكر و خذ لك لا شريك لك يا واحد يا احد يا احد يا من لم يلد و لم
 صل علي محمد و آل محمد و اعف عني و ارحمني و اكني ما امني و افيض دني و وسع علي في رزقي
 فانك في هذه الليلة كل امر حبيب نفوس و من تسام من خلقت و زود استلك و انت خير
 الرازقين فانك قلت و انت خير العالمين و الطاهين و اسما و الله من فضله من فضلك سأل
 و اناك قد عدت و ان يتيك اعتمدت و لك رجوت فارحمي يا ارحم الراحمين و في دواي
 كميل اين زياد است كه اخبره لا محمد باقر عجلي در زاد المعاد نقل كرده كه كميل بن زياد كفت و در
 با سولاي خود حضرت امير المؤمنين در مسجد نبوه نشسته بودم شب جمعه شعبان مدكور شد
 فرمود كه مريد كه ان شب بعبادت احياء كند و دعاي حضرت حضرت در ان شب بخواند الله دعاي
 مستجاب كرده و چون حضرت نيز خود مرخصت نمود شب بخديت و در هر روز مراد برسد كه
 كار آمده اي كميل كنتم يا امير المؤمنين بطلت دعاي خضر آمده ام فرمود كه بشن اي كميل چون ا

فيه موى سني ولم اختر من فيه من تزيين عذوي ففريق بما اهوى واستعده على ذلك
 الفضلاء فجازرت بما جرى على من ذلك بعض حلاوة لولا خالف بعض وامر لك خلت الحمد على
 في جميع ذلك ولا تخف في مما جرى على فيه فضاؤك والرمي حلك وبلاؤك وقد انشأت
 يا الهي بعد نفسي وانس في على سني معذرتا ناد ما منكرا مقبلا مستغفرا مني مقرا عند
 معذرتي لا احد مقرا بما كان في ولا مغفرا لوجه اليه في امر غير قولك عذري واذا خالك
 اياي في عمة من رحمتك اللهم فاقبل عذري والتم شدة عذري وفكني من شدتي واني
 يا رب ارحم ضعف بلقي ورفقة جدي ورفقة عظمي يا من بدد خلفي وذكري وزيني و
 ربي ومعذرتي سني لا يلداء كريمك وساليف ترك بي يا الهي وسيدتي وزيني اترك
 معذرتي ببارك بعد توحيدك وبعد ما انطوى عليه فاني من عرفك ولجج به لست
 من ذكرك واعظمه صبري من حيلك وبعد صديق اعترافي ودعائي خاصا لرؤيتك
 ههنا انت اكرم من ان تسع من ربك او تبعد من ادبته او تشرد من اوبته
 او تسلم الى ابله من كنهه ورحمته ولست بشعري باستيدي والهي ومولاي السليط
 النار على وجوه خربت لعلها ساجدة وعلى انس نطقت بتوحيدك صلاية وشكر

وتذكرك مادحة وجلي قلوب صرقت يا ليلتك محفنة وعلى شعائر حوت من
 العلم بك حتى صارت خائبة وعلى جوارح سعت الى اوطان تعبدك طائفة و
 اشارت يا مستغفارك مدحمة ما مكنا انظر بك ولا احسن ما يفضلك عنك يا كريم
 يا رب وانت تعلم سعي عن قليل من بلاء الدنيا وعقوباتها وما تجري فيها من الكنا
 على اهلها على ان ذلك بلاء ومكره قليل مكنته يسر يقاؤه قصير مدته فكف الصغار
 لبلاء الآخرة وحليل وقوح الكار به فيها وموبلا انطول مدته ويدوم مقامه ولا
 يخفف عن اهلها لانه لا يكون الا عن عصيتك وانقامك وعطيتك وهذا ما لا تقوم
 له السموات والارض باستيدي فكيف بي وانا عبدك الضعيف الدليل الخجير المسكين
 المستكين يا الهي وربي وسيدتي ومولاي لاي الامور اهلك اسكوا ولما فيها من
 وابكي لا اثم العذاب وسندبه اول طول البلاء ومدته فلين صبري في العقوبات مع
 اعدائك وجمعت بني وبين اهل بلاءك وفرقت بني وبين احياءك واولياءك فبني
 يا الهي وسيدتي ومولاي وربي صبري على عذابك فكيف اصبر على فراؤك وهني
 صبري على خربارك فكيف اصبر عن النظر الى كرامتك ام كيف سكن في النار ورجا عن عذرك

فَعِزَّكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ اَتَيْتُمْ صَادِقًا لَنْ تَرْكَنِي نَاطِقًا لَا يَخْفَى اِلَيْكَ بَيْنَ اَعْيَانِهَا
 حُجَّجَ الْاَمَلِينَ وَلَا ضَرَحَنَّ اِلَيْكَ صَرَاحُ الْمُسْتَخِيرِينَ وَلَا يَكُنَّ حَلَاكُ الْغَالِيَةِ
 وَلَا نَادِيكَ لَنْ كُنْتُ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ اَمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا
 حَبِيبَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَتُرَاكَ مُسْجَاكَ يَا إِلَهِي وَتُجِدُكَ لَمْتَعًا فِيهَا
 صَوْتُ عَبْدٍ يَسْتَلِمُ حُجْرَتَهَا خَائِفًا وَذَائِقُ طَعْمِ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحَسْبُ بَيْنَ أَطْيَافِهَا
 جُحْرُهُ وَجُزْئُهُ وَمَوْجِعُ اِلَيْكَ حُجْرَتُهُ مُوَيْلٌ لِرَحْمَتِكَ وَبُنَادٍ لِبَلَدِكَ يَا اَهْلَ تَجْدِيدِكَ
 وَيُوسِّلُ اِلَيْكَ رُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ مَكْتُفٍ بِنُجَى فِي الْعَذَابِ وَمُورِجٍ أَمَامَ سَيْفِكَ فِي حُلْمِكَ
 وَرَاقِيكَ وَرَحِيمِكَ أَمْ كَيْفَ أَوْلَاهُ النَّارُ وَمَوْلَايَ مُسَلِّمُ فَضْلِكَ وَتَحْرِيكَ أَمْ كَيْفَ تَجْرِيهِ لِقَبْلِهِ
 وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَمِيلُ عَلَيْهِ ذَفِيرُهُ وَأَنْتَ تَعْلَمُ صَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ
 يَتَعَلَّلُ بَيْنَ أَطْيَافِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَرْجُوهُ دَائِبِيَّتُهَا وَمَوْلَايَ يَا رَبَّ أَمْ كَيْفَ
 يَرْجُو أَفْضَالَكَ فِي غَيْبِهِ وَنَهَا فَنَزَكَ فِيهَا قِيَمَاتُ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرِفَةُ بِفَضْلِكَ
 وَلَا مُشِيَّةُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بَرٍّ وَإِحْسَانِكَ فَمَا لَيْسَ أَنْ تَطْعَمَ لَوْلَا مَا حَلَّتْ بِهِ
 مِنْ تَقْدِيرٍ حَالِيكَ وَفَضْلِكَ مِنْ إِخْلَادٍ مَعَايِدِكَ لَجَلَّتْ لَدُنْكَ كَاهِلُهُ أَوْ سَلَا نَوَا

وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرٌ وَلَا مَقَامًا لَيْسَ لَكَ تَقْدِيرٌ لِمَا أَوْكَاكُ أَفْتَمَاتُ
 كَلَامًا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْخَشْيَةِ وَالْإِسْرَافِ وَانْجِلْ فِيهَا الْمُخَافِينَ وَأَنْتَ حَسْبُ
 نَوَاكُ فَلَكَ مُبِيدُهُ وَتَقْوَاكَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكْرِمًا أَفَنَ كَانَ مُؤْمِنًا لَمْ يَكُنْ قَابِلًا
 لَا يَسْتَوِي إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْأَلْكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقِيَمَةِ الَّتِي خَلَقْتَهَا
 وَحَلَلْتَهَا وَغَلَبْتَ مَنْ قَلْبُهُ إِجْرَاهَا أَنْ تَغْشَى لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ
 جُرْمٍ أَجْرَتَهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ ذَنْبَتَهُ وَكُلِّ مَعْصِيَةٍ اسْتَرْزَاهُ وَكُلِّ حَبْلٍ عَلِمْتُ أَوْ عَلَنْتُ
 أَحْيَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلِّ سَيِّئَةٍ أَعْرَضْتُ بِإِثْنَانِهَا الْكِرَامَ الْكَافِرِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ
 بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُفُوعًا لِي مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ مِنْ ذُنُوبِهِمْ
 وَالنَّاسِ أَمَّا مَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَرَحِمْتَ أَحِبَّتَهُ وَبِعِضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُؤْفِقَ حُلْمِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
 تَنْزِلُهُ أَوْ إِحْسَانٍ أَفْضَلُهُ أَوْ يَرْشُدُهُ أَوْ يَرْزُقُ بِبَسْطِهِ أَوْ يَنْفَعُهُ أَوْ يَخْطَا فَتُزِيلُهُ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ يَا رَبَّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رِقِي يَا مَنْ سَيِّدُهُ نَاصِيَتِي بِأَعْيَانِ خَيْرِي
 وَمُسْكِنِي يَا خَيْرَ الْفَقَرِيِّ وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبَّ اسْأَلُكَ بِحُجْرَتِكَ وَفَضْلِكَ وَاعْظِمْ
 حَقَّكَ وَأَمَّا أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعُودَةً وَتَجِدَ نِيَّتِي مُؤْمِلَةً

مهریانی کند بعد از نماز بقیان شما و باز گشت کنید بوی خدا از کناهای خود و بلند کنید
خدا دستهای خود را بدعا و اوقات نمازهای خود را که وقت نمازها بهترین ساعتها
نظر میکند حق تعالی در این اوقات بر حق بوی بدکار خود و جواب بگوید ایشان را هرگاه
او را سزاوارت کند و لیک بگوید ایشان را هرگاه او را نکند و مستجاب بگوید هرگاه او را
کند ای گروه مردمان بدی که جانهای شما در گردنهای شماست پس از گردنهای خود را بطلب
انزلی از خدا و پشیمانی شما گران باد است از کناهای شما پس سبک گردانید نمازها و بطول در آن
تجدد ما و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است بفرست خود که عذاب نکند نماز گذارندگان
و بعد گذارندگان را و نرساند ایشان را به شحتم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افتاد نماز
روز و نرسد بوی برادران ماه از برای و خواهد بود نزد خدا ثواب بده از آن کردن و امر از نماز
گذشته پس بعضی از خطابه کنند که یا رسول الله همه ما قدرت نداریم حضرت فرمود که هر چه بزرگ
ان شحتم با فطرت فرمودن روزه داران اگر چه نصف آنه خور باشد اگر چه بیک شربت است
بدیستی که خدا این ثواب را می هد کسی را که چنین کند اگر قدر بزرگوار از این باشد ایها الناس
هر که خلق خود را در این راه نیکو گرداند بضرط بگذرد در روز قیامت و هر که سبک
در این راه خدمت غلام و کنیز خود را بفرست در قیامت حساب و را اسان گرداند و هر که در این
شهر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در این ماه نیم
بی بزرگرمی دارد خدا او را کرامتی دهد در قیامت و هر که در این ماه صلوات و احسان کند با خود یا خیر
وصل کند او را بر نعمت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا
غرمی و جل در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که در این ماه نماز استی بکند حق تعالی برای او پادشاهی
بزرگ از آن شحتم بنویسد و هر که در این ماه نماز و لعبی از آن کند خدا عذاب کند با و ثواب هفتاد
و لجب که در راههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار صلوات بفرستد بر من و بر آل من خدا
سنگین گرداند ترا و عمل او را در روزی که ترا از عوای اعمال سبک باشد و کسی که بیایا بر این
در این ماه بخواند ثواب کسی باشد که در راههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس هر که
دعای بیعت در این ماه گشاده است پس قال کنید از روی و کار خود که بر روی شما نرسد و در
های ختم در این ماه باشد است از خدا سوال کنید که بر شما نکشاید و شیاطین را در این ماه اعل
می کند پس سوال کنید از خدا که هرگز بر شما او را مساطر نکند و اندر است حقیقت روزه و آنچه در آن

در آن قبل است که بعینه در زاد المعاد مذکور است از آن است که روزه عبارت از باز داشتن
خود است از آنچه روز و شب را بکشد از طلوع صبح دوم تا بر طرف شدن شش روز است و در این
شش روز با بقیان شدن قرص اخلاص یعنی بر طرف شدن شمع از کوهها و عمارات مرتفع و قول
اول الحوط است باینست قریب بر باید که بدانند از چیزها را نماند توان کرد و چون بیان علمای
بسیار وقت در اینها اگر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهر کافی باشد اما اگر
است که این شیقن باشد و خوب ترک از غایت ترک آنها کند بعنوان و خوب و آنچه خدای
باشد و قصد ترک آنها کند احتیاطا و آنچه بد عذر مکرره باشد قصد ترک هیچ کند مستحبا
و اگر قصد ترک جمیع خیرات را ختم کند بهتر است **است** آنها که واجب ترک آنها کردن
و **است** چیزی خوردن و چیزی شامیدن و چیزی که خوردن و شامیدن آن
مستعارف و معناد باشد در آن خلافی نیست که مطلق صوم است و موجب قضا و کفاره
می شود اگر بعنوان معناد بخورد و اگر غیر معناد باشد مانند آنکه در دریاغ یا در کوس
چکاند چیزی را و باقی داخل شود محل خلافت و من چنین خلافت در خوردن و شامیدن
چیزی چند که معناد درم نباشد خوردن و شامیدن آنهاست مانند سنگ و چوب خاک
و گیاهها و آب شربه شده از گیاههای غیر معناد و اظهارات که اگر بعنوان معناد باشد چنان
از آن واجب است و لحوط است که اگر بکند قضا و کفاره بعمل آورد و جماع کردن در قبل
زنت مطلقا خواه انزال شود و خواه نشود و فعل آن موجب قضا و کفاره می شود چنانچه جماع
دور بر زن بدون انزال شود روز را باطل میکند و قضا و کفاره لازم می شود و شهور است که
جماع دور بر زن بدون انزال نیز مطلق صوم و موجب قضا و کفاره است و بعضی مطلق می باشد
و اول آن باینست **است** باقی ماندن رجات ناخج و شهواتی است که مطلق است و
قضا و کفاره است و بعضی مطلق نباشد و بعضی قضای نماز و لعب است و لحوط است
که اگر زن حامله را شود پیش از صبح غسل بکند و اگر بکند لحوط است که غسل کند بعد از صبح
و آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند و اگر جنب غسل معتد باشد لحوط است که تنیم بکند
و تنیم را نکند ناخج بشود و خواب اول بعد از رجات در حالتی که نیت غسل کردن داشته
باشد و احتمال بدار شدن داشته باشد جایز است و شهور است که اگر ناخج بدار نشود
قضای روز و روزه واجب است و بعضی واجب نباشد مانند آن که شهور است و شهور است که اگر

بگوید تا هیچ وقت عمل نداشته باشد بر او قضا و کفاره لازم است و این احوط است اگر چه
 دلیلش بر این نیست و مشهور در جواب هم وجهی نیست و این قول قوی است بلکه خلافی در آن
 ظاهر نیست و وجهی از احاطه اعتقاد است که در جواب تیمم جنب مرگه بصح رسد قضا
 و کفاره مرد واجب است و اقوی عدم وجوب کفاره است و بعضی از متأخرین را اعتقاد آن
 که خواب بعد از بیدار شدن از اجزاء حکم خواب دوم دارد چنانچه و اگر چه در جمیع احوط
 و این احوط است بلکه خالی از قوتی نیست مسئله رسانیدن چهار غایت است بجای بعضی
 از احوط قضا و کفاره می باشد و بعضی قضای نه و بنگان فقیر بطل نیست و احوط رعایت
 مشهور است و بعضی از متأخرین ملحق باخته اند ببقای غایت و در غایت و غایت و غایت و اگر چه
 از این فصل بود چون در مورد بخار دیک و اظهر عدم بطل است و احوط احتیاط حتی از دو
 تن که مسئله است یعنی طلب قبولی در حصول آن و وجوب قضا و کفاره است
 مشهور است که مرگه ملائمه و ملائمه کند و از آن خود روزی باطل می شود و قضا و کفاره
 لازم است و بعضی بر این نامشروع اند و صوابی که نیست بخلاف خود باشد و عادت و احوال
 باشد و احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است مطلقا و در نظر کردن برون جلال با حرام باشد
 از این بطلان باغیا خود را در آوردن مرگه باعث بطل می شود و قصد از آن نداشته باشد و یا
 معاند باشد خلافت ظاهر عدم وجوب قضا و کفاره است مسئله فی کرد است عمد و
 اکثر وجوب قضای قضای می باشد و بعضی قضا و کفاره مرد و واجب می باشد و بعضی هیچ یک را
 نمی دانند و مسئله مشکل است و وجوب قضای نه خالی از قوتی نیست و مشهور آن است که
 مرگه فی بی اختیار یا بر او قضای واجب نیست و بعضی قضا و کفاره واجب دانسته اند و این قول معتدل
 حقیقت است و بعضی وجوب قضا و کفاره مرد و دانسته اند و بعضی وجوب قضای نه
 و بعضی حرام دانسته اند و وجوب هیچ یک نداشته اند و بعضی حقه مانع را موجب قضا دانسته
 و حقه مانع را مانع میاب مکرر دانسته اند و بعضی مطلقا مکرر دانسته اند و این قول اقوی
 و احوط است که بدون ضرورت حقه مانع نکند و اگر بکند قضا کند و اگر چه اقوی است که بکند
 و در کتب وجوب قضا و کفاره و معصوم در بی مرگه مقتدی بجای نکند اینجا اقوی آن است
 که جایز است و بعضی وجوب قضا و کفاره دانسته اند و اگر بچاق برسد احوط احتیاط است
 در وجوب کفاره و نزول و اتمه مسئله السلام یا آنکه حدیث در وجوب بطل کند یا مسئله خلاف

خلاف و اقوی بگوید بلکه کسی که اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد و بگوید در حرم آن
 نیست و بعضی در روزی موجب قضا و کفاره می دانند و بعضی میگویند که موجب قضا و کفاره
 نیست و خالی از قوتی نیست و احوط است که اگر بکند قضا کند و کفاره بدو در حد مرگه
 فرود بردن در آنست جمعی از احوط قضا و کفاره می دانند و بعضی وجوب قضای نه می دانند و بعضی
 حرام می دانند و وجوب هیچ یک می دانند و بعضی مکرر می دانند و اظهر حقیقت و عدم وجوب قضا
 و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را با آب فرو برد تا گردن و بدن بیرون باشد با حرام آن قمار دارد
 و این احوط است و بعضی گفته اند که اگر سر را با آب فرو برد تا گردن و بدن بیرون باشد با حرام آن قمار دارد
 حکم آن قمار دارد و این احوط است و احوط است که در روزی نیست نیز سر را با آب فرو برد و بعضی
 بخیر کرده اند و احوط ترک است مسئله بلغمی که از سینه بر آید یا از دماغ فرود آید در فرود بردن
 آن علماء را سه قول است اول جواز ابتلاع آنچه بیرون می آید از سینه مادام که از زمین
 مفصل نشود و عدم جواز آن متمم دیگر مسئله جواز ابتلاع همد و قسم مادام که بدن نشود
 تحریم ابتلاع مرد و مرگه بدین برسد مسئله جواز کشیدن از سر و سینه و جواز فرود بردن از آن
 که از زمین جدا نشود و جمعی حکم بفساد کرده اند و بعضی قضای نه فانی شده اند و بعضی گفته
 نیز واجب می دانند و بنگان فقیر نیست که هیچ یک لازم نمی شود اما احتیاط است که بعد از آن
 قضای نه بیاید و فرود بردن مسئله مشهور میان علماء است که مکروه است که در روزی
 دارد در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند که مرگه تا گردن آب بنشیند قضا بر او لازم است و بعضی
 کفاره را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است در غایت بدن و مصلحتی که این را فرود بردن
 بعضی حرام دانسته اند و بعضی وجوب قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور میان علماء
 که اگر کسی طهارت داشته باشد که شب با فیت بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است خوردن
 و آشامیدن ناخیز شستن شود و اگر شام شود که هیچ نبوده است آن وقت که خورده و آشامیده
 ملاخذه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاخذه نکرده باشد قضا واجب کفاره
 واجب نیست و اگر کسی نه حقه و ضوی نماز واجب و آب بی اختیار بچاق او رود قضا بر او
 واجب نیست و اگر حقه نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجب است و اگر حقه معتدل
 واجب بچاقش رود جمعی قضا و کفاره دانسته اند و این احوط است و اظهر عدم وجوب است مطلقا
 و در روایاتی وارد شده که از معتضه سه مرتبه آب برین در و این احوط است مسئله احوط است

مسئله

پس بر شش نوع است **در اعمال** که در عرض این ماه باید عمل آورد و در شش
 روز و قسم است **در اعمال** غیر خفته و بختی و آن خواندن دعا و جوشن کبر و تلاوت
 قرآن و حدیث است که هر چند راها ریت و بهار قرآن ماه رمضان است و در
 ماههای دیگر در ماهی یک ختم سنت است و اقلش شش روز است و در ماه مبارک رمضان هر
 روز یک ختم سنت است و اگر مردی در یک ختم نواند کرد خوب است دیگر صدقه دادن و صلوات بر
 پیغمبر فرستادن و دعا و استغفار کردن و تسبیح گفتن است چنانچه هر ریت که هر که در این ماه
 یک این قرآن بخواند او را ثوابی باشد که در غیر این ماه یک ختم قرآن کرده باشد و هر که
 در این ماه صدقه دهد یا ریتی در خدای تعالی از او هفتاد نوع از بلا و آزار و آفات و آفات
 که هر که صدقه دهد و در ماه رمضان عبادت بخواند یا ریتی در خدای تعالی از او نوزده هزار و نه صد و هشتاد و نه
 و در ماه رمضان هر صلوات فرستد خدای تعالی بر او را کران کرد و در روزی که بر آن اعمال
 باشد و حضرت رسول فرمود که در ماه رمضان دفع بلا میکند و استغفار و محو گناه است
 که در این ماه این تسبیح را صد بار بگوید که ثواب و درجه بسیار دارد مستحان انفعاله و التایف
 مستحان الفاجی یا حق مستحان و غیره مستحان العلی الاعلی سبحانه و تعالی
 و در اعمال مخصوصه بعضی و اوقات مثل غسل کردن در شبهای فردا یا مثل اول و نیم و نیم و
 نایب و نیم و مثل گذاردن فواهل این ماه است که عبارت از یکصد رکعت باشد چنانکه در
 اقبال و مصالحین پنج و اگر رکعت برای نماز مذکور است یا پنج رکعت صد رکعت یا نایب
 از این ماه گذارد هر شب یک رکعت بعد از نماز مغرب و دو رکعت بعد از نماز صبح و در
 نوزدهم صد رکعت نماز کند و صد رکعت در شبهای چهارم و هفتم و دهم و بیست و یکم و بیست و دوم
 از نماز مغرب و بیست و دو رکعت بعد از نماز عشاء آورد و در شب بیست و یکم و بیست و دوم
 صد رکعت اضافه نماید تا هر رکعت تمام شود چنانکه در مصالح گفتند و اگر خواهد در این شب
 اکتفا بر صد رکعت نماید و هشتاد رکعت که باقی ماند چهل رکعت در چهار روز جمعه این ماه گذارد
 هر جمعه رکعت از اعمال چهار رکعت یا از تسبیح و تسبیح و در هر رکعت یا از نماز و در هر رکعت
 رکعت یا از نماز حضرت یا در چهل رکعت دیگر یا بیست رکعت را در شب جمعه آخر این ماه بر مفری
 از شب منانه نماید تمام بدستور نماز حضرت بر المؤمنین و بیست رکعت باقی را در شب جمعه
 آخرین ماه بر مفری از شب منانه نماید تمام مثل نماز حضرت فاطمه چنانچه در اقبال و متحده

و متحده مذکور است و بعد از هر رکعت از این نماز هر رکعت تسبیح حضرت فاطمه است
 و سید بن طاووس رحمه الله دعا بخواند در گذار وجود او را در هر روز و آن است اللهم انی
 فیما تقضی و یقضی من الامور الخیر و فیما یفرق من الامور الحکم فی لیلۃ القدر ان یخلف من
 نیاج بنیک الحرام المبرور و یخیر من المشکور و یسخر من المعقور و یرزقهم المکفر سبائهم و اسیرک
 ان یقبل غمری فی طایفک و یوسع فی رزقی یا ارحم الراحمین و صلی الله علی محمد
 و آله الطیبین الطاهیرین و دعاهای دیگر برای اخفاء در این رساله نوشته شد
 اعمال شتر که سه ماه و شب شعبان و رمضان پس از در هر شب و هر روز است چنانچه
 در قسم بی ماه و شب مذکور شد و مثل در حدیث است که در این ماه بعد از نماز فریضه باید
 خواند از اعمال دعا است که در مصالح گفتی و متحده نقل کرده یا ذا الذي كان قبل كل
 شيء ثم خلق كل شيء ثم بقي و بقي كل شيء يا ذا الذي ليس في السموات العلی و لا
 فی الارضین الشیء و لا فوقهن و لا تحتهن و لا بینهن الا بعد عیسی فلك الحمد حمدا
 لا یتقوى علی انحصاره و لا انت فصل علی محمد و آله محمد صلوة لا تقوى علی احصائها
 الا انت و دیگر این دعا که از حضرت صادق علیه السلام بعد از نماز متعین است یا علی یا عظیم یا
 تقو و یا ارحم انت الرزق اعظم الذي ليس كسئلته شيء و هو التسبیح النبوی و هذا تسبیح
 خطیته و کرمته و شرفه و فضله علی القصور و هو التسبیح الذي فرضت صلاته علی
 و هو تسبیح رمضان الذي ازلت فيه القرآن هدی للناس و ینبأت من الهدی و الغفر
 و حصلت فيه لیلۃ القدر و جعلها اجرا من ألف شهر یا ذا المن و لا یمن علیک من
 علی بیکال و قبی من النار فمن من علیه و ادخلنی الجنة و رحمتک یا ارحم الراحمین و
 ستوت و کفی اللهم ادخل علی اهل القصور الترفیع اللهم اعن کل خیر اللهم اسع
 کل جامع اللهم اکسر کل غریبان اللهم اقصین دین کل مدین اللهم فرج عن کل
 مکر و یب اللهم رد کل عریب اللهم فک کل امیر اللهم اخل کل فاسید من امور
 المسلمین اللهم اشف کل مریض اللهم سد فقر باغیاک اللهم عزووا حالیا بحسن
 خالک اللهم اقصینا الدین و اغنینا من الفقر انک علی کل شیء قدير و در
 ادب و اعمال شبهای این ماه است و این بر سه قسم است در اذان و اقبال و در هر شب که
 هر شب است تا اذان و است است اول نماز تمام و کند و بعد از نماز باید که اگر کسی

نبیه

وجد عليه بفضل حسنايك انك جواد كريم الحمد لله ما لك الملك تجري انك محسن
الرياح فالق الاضاح وبيان الدين رب العالمين الحمد لله على جليلة بعدله والحمد
لله على عفو عتبه بعد قذره والحمد لله على طول امانه في عيشه وموفاه وعلى ما ربه
الحمد لله خالق الخلق باسط الرزق فالق الاضاح ذي الجلال والاكرام والفصل والاعمال
الذي بعد لا يرى وقرب قوسه الجوى مبارك وتعالى الحمد لله ليس له منادع يعادله
ولا شبه يساويه ولا ظهر يعاوده ولا يعجزه الا عزاء وتواضع لطيف العظماء فبلغ
بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي يجمع بين امانه وبشره على كل عودة وانا اشر
وتعظيم العظمة على فلا اجازيه فكم من موهبة هبته فدا عظمى وعظمى عظمى قد
كفاني ونجني موفيقه قد راني فاني عليه حامدا واذكرا مستحيا الحمد لله الذي لا يهلك
حجابه ولا يفاق بابه ولا يرد سائله ولا يحب مله الحمد لله الذي يؤمن الحاضرين
ويعني لقادمين ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك ما وكما يهلك الخرين
والحمد لله فاعلم الخبايا من غير الظاهر مذكرك الفارين كمال الظالمين جميع المستعز
موضح حاجات الطالبين معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من حسنه ترعد السماء
وسكانها ورجعت الارض وغارها وخرج البحار ومن يسبح في غمرها الحمد لله الذي
قد انا هذا وما كنا له شديدا لولا ان هذا ما الله الحمد لله الذي خلق ولم يخلق وزرعه
ولا يزرعه ويطلعهم ولا يظلمهم ولا يحيا ولا يموت ولا يموت ولا يموت لا يورث بيده الحير
وهو على كل شئ قدير الحمد لله صل على محمد عبد الله وبركاته وامنك وصفتك و
نجيك وحيدك وخيرتك من خلائك وحافظ نبيك وبلغ رسالتك افضل وان
واسمك واعلم واذكي واني والحب والظهر واسنى والكرم اصلتك وباركت وترحمت
وتحننت وملت على احده من عبادك وابناءك ورسلك وسفوك واهل الكرامة عليك
من خلائك الحمد لله صل على علي امير المؤمنين ووصي رسول رب العالمين عبدك ووليك
واخي رسولك وخليفك على خلائك ولايك الكرى والنساء العظيم وصل على الصديق
الطاهر الزهراء سيدة نساء العالمين وصل على ابيها على الزهراء واما سعي العلف اسن
والحسن سيد شباب اهل الجنة وصل على ائمة المسلمين علي بن الحسين وعلين
علي وحسين علي وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد الحسن

ما عليه

والحسن بن علي والحليف الهادي الهادي محمد علي عبادك وامناك في بلادك
صاوة كثيرة والمنة اللهم وصل على ولي امرك العالمين المومنين والعدل المشهور
بلاكليك المعترين وايداه بروج القدس بارت العالمين اللهم اجعل الداعي الى
كنايك واقام دينك استخفافه في الارض كما استخافت الذين من قبله من لدنه
الذي انصبه له ابد له من بعد خوفه انا يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم عز
واعزيز به وانصره وانصره وانصره وانصره وانصره وانصره وانصره وانصره وانصره
سلطانا نصرنا اللهم اظهر به دينك وسنة نبيك حتى لا يفتي بشي من الحق بخافة
احد من الخلق اللهم انا نرغب ايلك في دولة كريمة بعزها الاسلام واهله و
يدين بها النفاق واهله وجعلنا فيها من الدعا والى طاعتك والقادة الى سبيك
وتروا فيها كرامات النبيا والائمة والائمة ما عرفنا من الحق قبلنا وما قصرنا عنه
قبلنا اللهم المم به سعتنا واسعت به صدقنا وارفق به فقنا وكثر به قلنا واغز
به ذلنا واغز به غلنا واقص به عن مغربنا وخبره فقرنا وسد به خلنا وبشر غمنا
وسبق به رخصنا وقل به امرنا واتج به بليلنا واتجر به مواعدنا واسحب به دعونا
واقطنا به سؤلنا واجنا به من الدنيا والاخرة امانا واعطنا به فوق دعوتنا باخير
المسولين واوسع المعطين شيع به صدقنا واذهب به عطفنا واولا هداية
لما اخلت فيه من الحق يا ذك انك قد من لنا الى ميراث مستقيم وانصرنا على
عدوك وعدونا الى الحق امين اللهم انا نشكوا اليك فقد بينا صاواتك عليه قاله
وعجته ولنا وكثرة عدونا وقلة عدونا وشدة اعدائنا ونظامنا الزمان علينا افضل
على محمد واله واجنا على ذلك يجمع نيك فكله ونجيز نيكف ونجيز نيكف وساطان حق ظهر
ورحمه نيك فكلنا ها وعافية نيك فكلنا ها وعافية نيك فكلنا ها وعافية نيك فكلنا ها وعافية نيك
ادعيتنا انت انا ادعيتنا حضرت رسول منقوتك كرك كرك انت من موجودنا
واكرمك بك فانه خرماني زبون باشد ايضا انا حضرت مريدك كه فرود من موجودنا اكرم
بيل خرمه اب باشد وخدا صلوات ورحمت مي فرستد بر موجودنا كان ودر روز شني اكر
خواهد خورد و اكر خواهد خورد وديكر نيت كرك است بعد از خوردن چا بعد از خوردن چا
از اول شب ما خريت بر مي توان كرد و اكر بعد از خوردن چا بعد از خوردن چا وديكر نيت

وَأَخْلَوْا بِهِ حِينَ شِئْتُ يَتَرَى بَعْدَ شَيْءٍ قَفْصِي حَاجَتِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ وَلَا
أَدْعُوا غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَجَعَهُ وَلَا أَرْجُوهُ
وَلَوْ رَجَعْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَانِي إِلَهًا فَكَرِهِي وَلَمْ يَكُنْ لِي
النَّاسُ قَهْرِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَبَّبَ إِلَيَّ وَفَوَّضَ إِلَيَّ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَخَلَ عَنِّي حَتَّى
كَانِي لَا دُونَِي قُرْبِي حَلَّتْ عِنْدِي وَأَخْبَرْتُ بِاللَّهِمَّ إِنِّي أَجِدُ سُلَّ الْمَلَايِ
إِلَيْكَ مُشْرِقَةً وَمُنَاجِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتَرَعَّةً وَالْإِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَتَىكَ بِمُحَامِلَةٍ
وَأَبْوَابُ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّارِحِينَ مَفْتُوحَةٌ وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلزَّالِمِينَ يَوْضِعُ إِبْرَاجَهُ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ يَرْصِدُ إِخَانَتَهُ وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِفَضْلِكَ عِوَضًا عَنْ مَنَعَ
الْبَاطِلِينَ وَسَدُّ دُخَانِي الَّذِي لَمْ يَسْتَأْذِنْ وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قُرْبًا مُسَانَةً وَ
أَنَّكَ لَا تَخْجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَخْجُمُ الْأَمَالَ دُونَكَ وَتَدْفَعُ دُونَكَ إِلَيْكَ بِطَلْبِي
وَتُوَحِّتُ إِلَيْكَ حَاجَتِي وَصَلَّتْ بِكَ اسْتِعَانَتِي وَبَدَعَاكَ قَوْلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِغْفَافٍ
لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِجَابَ لِحُجُوكَ عَنِّي بَلْ لَقِيْتُ بِكَ كَرَمَكَ وَسُكُونِي إِلَى صِدْقِ
وَعْدِكَ وَحَاجَتِي إِلَى الْإِيمَانِ بِتَوْجِيدِكَ وَتَقَبُّلِي بِغُرْفِكَ مِنِّي أَنْ لَا زَيْتَ لِي غَيْرُكَ وَلَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَتَعَدُّكَ لِشَرِّكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَالِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ مَبْدُوكٌ
وَأَسْتَأْذِنُكَ مِنْ فَضْلِكَ أَنْ أَكُونَ كَأَنْ يَكُنْ رَحِيمًا وَلَسَ مِنْ حِطَائِكَ بِأَسْتَدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالْعَمَلِ
وَتَمْنَعُ الْعَظِيمَةَ وَأَنْتَ الْمُنَانُ بِالْفَيْضَاتِ عَلَى أَهْلِ مِلْكِكَ وَأَعَاذُكَ عَنْهُمْ بِحُجَّتِي رَافِقِكَ
إِلَهِي دَسْتِي فِي يَمِينِكَ وَإِحْسَانِكَ مَغْفِرًا وَتَوَقَّعْتُ بِإِسْمِكَ كِبَارًا مِنْ رَبِّي فِي الدُّنْيَا
بِأَخْلَائِكَ وَتَقَبُّلِكَ وَتَقَبُّلِكَ وَأَسْأَلُكَ فِي الْآخِرَةِ إِلَى خَيْرٍ وَكَرِيمٍ مَعْرِفَتِي بِأَسْمَايَ دُونِي
عَلَيْكَ وَحُجَّتِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَابِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِكَ إِلَيْكَ وَسَلَكُنْ مِنْ سَبْعِي إِلَى
سَعَايِكَ أَدْعُوكَ بِأَسْمَائِي بِلسَانِي تَدْأُخْرَسُهُ ذِمَّتُهُ رَبِّ أُنَاجِلِكَ فَلْيَدِّ أَوْفَعَهُ
جُزْمُهُ أَدْعُوكَ بِأَرْبَابِي رَاجِيًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا دَرَأْتَ قَوْلِي دُونِي رَزْعًا وَ
إِذَا رَأَيْتَ كَرَمَكَ طَهَّرْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرٌ رَاجِعٌ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَخَيْرٌ ظَالِمٌ حَاجِي بِأَقْرَبِ
فِي حَاجَتِي عَلَى اسْتِغْلَالِكَ مَعَ إِيْمَانِي مَا لَكَ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعَدَّتِي فِي شِدْقِي مَعَ
فَلْيَحْيَايَ رَافِقًا وَخَلِّصْكَ وَقَدْ دَعَوْتُ أَنْ لَا تَخْجُبُ عَنْ دِينِي وَدِينِ مَسْتَبِي فَتُخْفِي رَجَائِي
وَأَسْتَعِزُّ دُعَائِي بِأَخِيرِ مَنْ دُعَاهُ دَاجٍ وَأَفْضَلِ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَظُمَ بِاسْمَيْهِ أَهْلِي وَسَاءَ

بَكَرَ

وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِي

وَسَاءَ عَلَيَّ فَأَخْلَيْتُ مِنْ عَفْوِكَ بِمَقْدَرِ أَمَلِي وَلَا تُوَ أَخْذِي بِأَسْمَائِي فَإِنْ كَرِمْتَ
يَحِلُّ عَنِّي نَجَازَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَلِّصْكَ بِكَ عَنْ مَكَانَاتِ الْمُفْعِرِينَ وَأَنَا بِأَسْمَائِي
عَاذُكَ بِفَضْلِكَ مَا رُبَّ مَنَّا إِلَيْكَ مُسْتَعِزٌّ مَا وَعَدْتَ مِنَ الْقَضَاءِ عَنْ أَحْسَنِكَ
فَلْيَا وَمَا أَنَا بِأَرْبَابِي وَمَا خَطَرِي مِنْ بَعْضِكَ وَصَدَّقَ عَلَى عَفْوِكَ إِنِّي رَبِّ
حَلَامِي سَتَرْتُكَ وَأَعَفْتُ عَنْ تَوْحِي بِكَرَمٍ وَحُجَّتِكَ فَلْيَا وَأَطْلَعُ الْيَوْمَ عَلَى دِينِي غَيْرَكَ
مَا قَعَلْتُ وَلَوْ خِفْتُ تَحْيِلَ الْعَفْوَةِ لَا أَجِدُكَ إِلَّا لَأَمَّا أَهْوَى النَّاسِ مِنْ أَلْفٍ وَ
أَحَقُّ الْمُطْلَعِينَ عَلَيَّ بَلْ لَأَمَّا يَا رَبِّ غَيْرَ النَّاسِ مِنْ وَأَحْلَمُ الْأَحْلَمِينَ وَأَكْرَمُ
الْأَكْرَمِينَ سَتَرْتُ الْعُيُوبَ عَفَاكَ الذُّبُوبَ عَلَامُ الْعُيُوبِ تَسْتُرُ الذُّبُوبَ بِكَرَمِكَ وَ
تُوَحِّدُ الْعَفْوَةَ بِحِلْمِكَ فَلْيَا الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ
بَعْدَ قَدْرِكَ وَتَحْيَايَ وَتَحْيَايَ عَلَى مَعِيَّتِكَ حِلْمِكَ عَنِّي وَتَدْعُونِي إِلَى إِلَهِي لِيَا
سَتَرْتُكَ عَلَيَّ وَبَسْرَتِي إِلَى التَّوَكُّلِ عَلَى تَحَارِيكِكَ مَغْفِرَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ
عَفْوِكَ بِأَحْلَمُ بِكَرَمِي بِأَحْسَنُ بِأَقْوَمُ بِأَعْلَى الذُّبُوبَ بِأَقْوَمُ الْقُوبَ بِأَعْلَمُ الْمُنَّ بِأَقْدَمُ
الْإِحْسَانِ أَنْ سَتَرَكَ الْجَمَلُ أَنْ عَفَوْتَ الْجَمَلُ أَنْ فَرَحَكَ الْفَرَسَانُ بِغِيَاكَ الْبَرَّ
أَنْ رَحِمْتَ الْوَاسِعَةَ أَنْ غَطَّيَاكَ الْفَاضِلَةَ أَنْ مَوَاضِيكَ الْهَنُوكَ أَنْ صَانَعْتَ
الْتِسَنَةَ أَنْ فَضَّلْتَ الْعَظِيمُ أَنْ مَنَّا لِحِمِّ أَنْ إِخَانَتِكَ الْقَدِيمُ أَنْ كَرِمْتَ بِكَرَمِ
يَدِي وَتَحْيَايَ بِأَحْسَنُ مَا مَنَّا لِحِمِّكَ وَرَحِمْتَ فَخَلِّصْنِي بِأَحْسَنُ مَا مَنَّا لِحِمِّكَ بِأَفْضَلِ
كَتُّ أَنْجِلَ فِي الْحَاجَةِ مِنْ حِطَائِكَ عَلَى إِخْلَائِي بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَهْلُ الْقُرْبَى
وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ سَدَّ بِالْإِحْسَانِ نَعْمًا وَتَعَفُّوْعًا الذُّبُوبَ كَرَمًا فَتَأْتِي مَا تَنْكَرُ
جَمِيلٌ مَا تَسْتُرُ أَمْ قَبِيحٌ مَا تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمٌ مَا تَسْتُرُ أَمْ أَوَّلْتُ أَمْ كَبِيرٌ مَا وَفَدْتُ نَحْتُ
عَافَيْتَ بِالْحَبِّ مِنْ حُبِّكَ إِلَيْكَ وَبِأَقْرَبِ عَيْنٍ مِنْ لَذَائِكَ وَتَقَطَّعَ إِلَيْكَ أَلْسُنُ الْحَسَنِ
وَحَسَنُ الْمُسْتَوْنِ فَتَحَاوَزَ بِأَرْبَابِي عَنْ قَبِيحٍ مَا عِنْدَكَ نَاجِيًا مِنْ عَذَابِكَ وَأَيُّ جَمَلٍ يَأْتِي تَعْنَةً
جُودِكَ أَوْ أَيْ زَمَانٍ أَطْوَلَ مِنْ أُنَائِكَ وَمَا قَدَّرَ أَعْمَالُنَا فِي حُسْبٍ بِعَمَلِكَ وَكَفَى تَسْلِيَةً
أَعْمَالًا لِقَابِلٍ بِكَرَمِكَ بَلْ كَيْفَ يَصْبِرُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِ الْمَغْفِرَةِ
بِأَبْسَطِ الْمَدِينِ بِالرَّحْمَةِ قَوْعِيَّتِكَ بِأَسْتَدِي قَوْعِيَّتِي مَا بَرَحْتَ مِنْ بَالِكَ وَلَا كَفَعْتَ
عَنْ مَلْفَاتٍ لِمَا أَسْتَعِزُّ لِي مِنَ الْمَغْرِبَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَنْتَ الْفَاضِلُ لِمَا أَسْتَعِزُّ نَعْدُ

الوسع الذي رعت وانا الخائف الذي استنه وانا الجائع الذي شبعته وانا الضال الذي
الذي اذنته وانا العار الذي كونه والفقر الذي غلبته والضعف الذي قوته
والذل الذي اعزته والفتنة الذي سبغته والسنائل الذي اعطته والمذنب
الذي سترته والحامض الذي اقلته وانا الضليل الذي كثرنا والمستهضعف الذي
مقرنه وانا الطريد الذي اوتيته انا ارب الذي لم استجلب في الخلا ولم اراقك
في الملا انا صاحب الدواهي العظيمة انا الذي على سنده استعصم انا الذي عصيت
جبار السماء انا الذي اعطيت على المعاصي الجليل الرسمى انا الذي حين تبيت
بما حركت اليها استنى انا الذي اهلكتى واارغوت ومترت على ما شجيت و
عملت بالمعاصي فعدت واسقطتني من عينك فانا انا لم اهلكتى ولم تترك
شئ مني حتى كانك اعطيتني ومن عقوبات المعاصي جنتي حتى كانك استجبتني
الي ارحمتك حين عصيتك وانا برؤيتك جاهد ولا بامرئ مستجيب ولا لقولك
مستعز من ولا لوعيدك مهان ولكن خطيئة عرضت وسوت لي سبي وعلقت قواي
واعانني عليها يقوتي وعزني بستر المرحى على فقد عصيتك وخالفك بحدتي
فالا ان من عذابك من يستغذي ومن ايدى الخصماء عدا من جلاسي ويخجل من اصيل
ان انت قطعت جبلت عني فواسوا انا على ما احصى كتابك من علمي الذي لولا
ما ارجوا من كرمك وسعة رحمتك وقيلك اياي عن القوط لقطت عند ما اندكرها
بالخير من عاه دافع واقبل من رجاء راجع اللهم بدمية الاسلام اتوسل اليك و
تجزية القرآن اعتمد عليك ونجني لبي الالهى الفرمي الهامسي العربي الهامسي
المكي المديني ارجوا لطفك لك فلا ترجع من استبنا من بياي بك ولا تجعل ثوابي
ثواب من عبدك والى ان توما امولا السنهم ليقولوا به وما هم فاذركوا ما املوا
وايا امثالك بالبيننا وقلوبنا لنغفوا فاذركنا ما املنا وبيك رجاءك في
صدورنا ولا ترغ فلو بنا بعد اذ هدتنا وقت لنا من ليلك دمة انا انت اوما
تو عزرك لو انهم من ما برحت من بابك ولا كفت عن ملوك لما اقم قلبي من
الغربة بكميك وسعة رحمتك الى من يذهب بعد الا الى مولاه والى من يلجئ
المخلوق الا الى خالقه الهى لو قرنتي بالاصغار ومنعني سبك من بين الاشهاد

الاشهاد وذلك على مضاعف يحون العباد وامرت بي الى النار وحلت بيني وبين
الابرار ما قطعت وجاني منك ولا صرفت وجهي تا ملبى المعصيات ولا اخرج
حكك من قلبي انا لا استنى اياك وسترك علي في دار الدنيا يا سيدي صل
على محمد وال محمد واخرج حب الدنيا من قلبي واجمع بيني وبين المصطفى واله
خيرتك من خلائك وخاتم النبيين محمد صلى الله عليه واله واسألني الى دجرك
التيبة اليك واعني بالبيك اعلى نفسي قد امنت بالتوب والامال
عزبي وقد تركت منزله الا بين من خبرني من يكون اسوء حالا مني ان انا
نيلت على منزل مالي الى قبرها عهد لم تزدني ولم افرته بالعمل الصالح
لصحتي ومالي لا ابكي ولا اذري الى ما يكون مصيري وادري اني شارب عني وياي
تخايبني وقد خفت عند فوق راسي ارجو القوت فالي لا ابكي ابكي لمخرج نفسي
ابكي انك قري ابكي اصبني لمدي ابكي لوال ينكر وتكر اياي ابكي لمخرج من قري
عز يا ابا دليلا حاملا يقلي على ظهري انظر من عن يميني واخرى عن يميني اذ الخلا
في شان غير شاني ليكل امرئ منهم يومئذ شان يغيب وجهه يومئذ مشفرة
ضالجه مستبشرة ووجه يومئذ عليها غيرة زعمها قرة وذلة سيدي عليك
معوولي ومعمدي ورجائي ونوكلي ورحمتك تغلي نبيك برحمتك من نشاء وفدا
بكرامك من حجب ذلك اهل علي ما شئت من الشريك فاني قلت الحمد على سبط
لساني اقبلياني هذا الكمال انكرك ام بغايا جهدي في علمي ارضيك وما قد ر
لساني باريت في جنتك كرك وما قد ر علمي في جنتك و احسانك الى الا انت
تجودك بسط املتي وشكرك قبل علمي سيدي اليك رجعتي ومنك رعتي واليك
نا ملبى وقد ساقني اليك املتي وعالمك يا واحد عكفت عني وفيما عندك
انسلطت رجعتي ولك خالص رجائي وخوفي وبيك آيتت بحبتي واليك انا
بيدي ويخجل طاعتك مددت رجعتي يا مولاي يدركك عاشر لاني وينا جالك
زدت الرأخوف عني فيا مولاي ويا مؤملي ويا منهي سؤلي صل على محمد وال محمد
وفرق بيني وبين دنيي لما يعلي من لزوم طاعتك فاما اسئلك لقديم الرجاء فيك
وخوفي اليك وعظيم الطمع منك الذي اوجبه على صيک من الرافعة والرحمة

ولا تترك ذلك وحده لا شريك لك والحق كما هم عبادك وفي فضلك وكل شئ
خاضع لك تباركت يا رب العالمين ارحمني اذا انقضت حجتى وكل عروايت
لن انى وما من عندك سؤال انى لى قيا عظم رجائي فلا تحبني اذا استندت فاقب
الىك ولا تردني خائلا ولا تمنعني لقله صبري اعطني اقربى وارحمني اعفني
سدي عليك عيادي وعقوبي ورجائي وقولي ورحمتك اعلني وبشارتك
اخط رحلي فيجودك اقصد طيبي وكرهك ابي رب استنج دحائي وكلمك
ادعوا خبر ما في وبعثناك اجبر غيبي وحت ظلي عني قياي الى جودك وكرامك
ارفع صبري والى معرفتك ادم نظري ولا تحرفني بالنار وانت موضع امل ولا
لنك الهوى فامك فقه عني يا سدي لا تكذب علي يا حسنك ومغفورك
فانك تقني ورجائي ولا تحرفني ثوابك فانك العاريت بقربي الهى ان كان ذلك
اجلي ولم يقربني منك على فاصفك الاعتراف اليك بدني وسائل علي الهى
ان عفو من اولي منك يا عفوي وان عذبت فمن اعدل منك في الحكم اللهم
فارحم في هذه الدنيا عني وعنده الموت كرمي وفي النور وحدي وفي الجسد
وحسني واذا شئت الى باب بين يديك دل موقفي واعفني ما خبي علي
الا دفين من علي وايدم لي ما به سترني وارحمي صبري على الفراق من ظلمي
اجبي وتفضل علي بمدد اعلى المغسل بطني صابح خبري وحت علي محولا
قد سناوك الا قرياء اطراف جنازي وحده علي مشغولا قد نزلت بك وحدي في
خضري وارحم في ذلك البيت الجدي عني حتى لا اسناين بعيرك يا سدي فانك
ان وكاني الى فقه هلك سدي فمن استغث ان لم تقبني عني والى من
افزع ان قد نزلت عني في صحتي والى من الخي ان لم تقبل كرمي سدي من
لي ومن رحمي ان لم ترحمني وفصل من وامل ان قدمت فمهلك يوم فاقني والى
من الفراق من الذنوب اذا انقضت اجلي سدي لا تعذبني وانا اجودك اللهم حق
رجائي وامن عني فان كنت ذنوبي لا ادعوا فيها الا عفوك سدي انا اسئلك
ما لا استحق وانت اهل العفو قاهل المعصية فاغفر لي والبني من ظلك ثوابا يعطي
على الذنوب والسيئات وتغفر مالي ولا اطالب بها انك ذو من يدم وفتح عظيم

عظيم وتجاوز ذنوبهم الهى انت الذي تفضل سديك علي من لا يسئلك وعلى الخلق
يرغبونك فكيف سدي من سالك وانك ان الحق لك الا مرا اليك مباركة
وتعالت يا رب العالمين الهى سدي عبدك بياك امانته الحسنة بين
يدك بطوع باب حسنايك بدعائه وتبسط جمل تطرك يكون رجاءه ولا
تغرض علي بوسحك الكرم عني واقل عني ما قول قد دعوت بهذا الدعاء وانا
ارجوك ان لا تردني مغفورة في راقك ورحمتك الهى انت الذي لا يخطئ سائل
ولا يفتضك ثائل انت كما تقول وقول ما تقول القائلون اللهم اني اسالك نبأ
جملنا وفرجنا وبارئنا وقولنا واجرنا اسالك يا رب من اجبر كل ما عاك
منه وما لم اعلم اسئلك اللهم من خير ما سالك منه عبادك الصالحون يا خير
من سئل ولجود من اعطى اعطه سؤلي في نفسي اهل واولي والدي واهل خراقي
والخواص فيك وارعد عيشي واطهر رزقي واصلي جميع احوالي ولحيلي بمن اظلك
عمره وحسنت عمله وامنت عليه نعمتك ورحمتك عنه واحببته جوده طيبه
في اذوم الشرف واتبعت الكرامة وانتم العباد انك فعل ما تشاء ولا تفعل ما تشاء
غيرك اللهم وحسني منك عاصدة ذكرك ولا تحلل شئنا مما اشرب به في الماء
اللبل واطراف النهار ربنا ولا تمنع ولا اسر ولا تطر ولا تعلي لك من الخافين
اللهم اعطني تسعة في الرزق والامن في الوطن وقرة العين في الاهل والمال والولد
والطعام في بيتك عني والصحبة في الجسم والقوة في البدن والسلامة في الدين
واسمعوني بطاعتك وطاعة رسولك شهيد واهل بيته صلى الله عليه واله ابدا
ما استعمرني واجعلني من اوفى عبادك عندك فبشائي في كل خير اتركه ويزله
في شهر رمضان في ليلة القدر وما انت منزله في كل سنة من رحمة نشرها و
عافية بلبها ولبلة ندمها وحسانات تقبها وسببها ونجا ورغبتها وارزقي
حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام وارزقي رزقا واسعا من فضلك الواسع
واصرف عني يا سدي الاسواء وافضل عني الدين والطلا مات حتى لا انا ذى سيئه
رحم عني يا سميع وانصرا اعدائي وخساري والباغين علي وانصري علمي واقر عني
وحقن ظمي وخرج قلبي ولجعل لي من عني وكرمي فرجا وخرجا ولجعل من ارادني بسوء

جميع خائفك تحت مدتي والكفى شر الشيطان وسر السطان وسيتاب علمي وكبري
من الذنوب كلها وأجزي من النار ينفوك وأدخلي الجنة برحمتك وورثتي من الخور
العين فضلك والحق يا وليا لك الصالحين محمد وآله الأبرار الطيبين الظاهرين
الأخيار صاوان الله عليهم وعلى أرواحهم وأجسادهم ورحمة الله وبركاته الهى وسيد
وعزتك وجلالت لمن طاب نسبي بدوني لأطاعتك جفوك ولكن طاب نسبي بحري
لأطاعتك بكرمك ولكن أذخنتي النار لأخبرن أهل النار نسبي لك الهى
سدي إن كنت لا تقصرا إلا لأوليائك وأهل طاعتك فالى من يفرع المذنبون
وإن كنت لا تكبر إلا لأهل الوفاء مذكرك من تسعيت المسجون الهى إن أذخنتي
النار ففى ذلك سر عذوك وإن أذخنتي الجنة ففى ذلك سر رزقك وأنا والله
أعلم أن سر رزقك أحب إليك من سر عذوك اللهم إني أسألك أن تملأ قلبي
حبك وحسبك منك وقصد بقايك يا كمال يا مائاتك وفرامتك وسؤا إليك
بأذلال ولا أكرام حيث أتي لقاؤك ولحب لقاؤى ولجعل لى فى لقاؤك الراحة و
الفرج والكرامة اللهم لى صياح من معنى ولجعاى من صالح من نبي وخذ بيدي
الصالحين واغنى على أغنى بما أغنى به الصالحين على الصالحين واختم على باحتبه
ولجعل نوابي منه عليه الجنة برحمتك يا رب العالمين واغنى على صالح ما أعطيتني
ونيتي يا رب ولا تردني فى سوء استغفرتني منه اللهم إني أسألك إيماناً لا اله
لذون لقاؤك اجننى ما اجننى عليه وتوفى إذا توفيتني عليه وأغنى راعيتي عليه
وأبرء فاني من الرياء والنك والتمعة فى دينك حتى يكون علمي أيضاً اللهم أغنى
بعبرة في دينك وفهم في حيك وفهم في علمك وكفيلين من رحمتك وورعاً بحج
عن حبيبتك وبين رحمتي بنورك واجعل رغبتي مما عندك وتوفى في سبيلك و
عليه مائة رسول صلى الله عليه وآله اللهم إني أعوذ بك من الكسل والفتور والنفل
والهم والحزن والخل والعلة والشوة والدلة والسخنة والفتور والفاقة وكل
بلية والقواحين ما ظهر منها وما بطن وأخوذ بك من نفس لا تسع وبلن لا يسع
وقلب لا يخضع ودعاء لا يسع وعمل لا يسع وصلاح لا يرفع وأخوذ بك يا رب على
وولي ديني ومالي وعلى جميع ما رزقني من الشيطان الرجيم إنك أنت السميع العليم

اللهم أنت لا تحبني منك أحد ولا أحد من دونك ملحد أو ملحد يسى في
نبي من عذابك ولا تردني بهلكة ولا تردني بعذاب اللهم تسبلي وتوفى
سقطتي وأعلى كبري وارفع درجتي وخطو ذري ولا تذكرني بخطيئي واجعل
نواب مجلتي ونواب منطقي ونواب كفاي رضاك والجنة وأعطني يا رب جميع ما
سألك ورددني من فضلك إني إليك راجع يا رب العالمين اللهم إنك ترك
في كتابك العفو وأمرنا أن نعفو عن ظلماتنا وقد ظلمنا أنفسنا فما عفا عنا ذاك
أولى بذلك مثنا وأمرنا أن لا نرد سائلاً عن أبوانا ومذنبك سائلاً لا تردني
إلا بقضاء حاجتي وأمرنا بالاحسان إلى ما ملكك إيماننا ونحن أرقاؤك فاعف
رباً بنا من النار يا مفرج عني عند كبري وباعفوني عند بندني إليك فرغيت ذلك
استغثت ولذت لا ألوذ بسواك ولا أطلب الفرج إلا منك فأعني وفرج عني لأن
يقبل التسير ويعفوا عني أكثر اقبل مني البسر والعف عني أكثر إنك أنت الرحيم
العفو اللهم إني أسألك إيماناً نبأ شربه فاني وبيننا صايد فاجني أعلم أنه لن
يصيبني إلا ما كتبت لي ورزقني من العيش بما كتبت لي يا أرحم الراحمين أيضاً إن
دعاك دعا قال سيد بن طاووس قد كوراست سجد سجدان من تعلم حوارج القلوب
سجدان من يحيى علة الذنوب سجدان من لا يغنى عليه خافية في الثواب والأجر
سجدان رزق اللود وسجدان الفردوس سجدان العليم الأعظم سجدان من لا يتبدى على
أهل ملكيت سجدان من لا يؤيد أهل الأذن بالوان العذاب سجدان الختان المان
سجدان الزوف الرحيم سجدان الجوارحوا وسجدان الكريم الحكيم سجدان البصر العليم
سجدان البصر الواسع سجدان الله على أذبار القبل وإقبال الثمار وكذا الحمد والمجد والعظمة
والكبرياء مع كل نفس وكل مرفة عن وكل لمحقة سبق في علمه سجدان ملاء ما أصفى
كتابك سجدانك سجدانك رنة غريبتك سجدانك سجدانك سجدانك سجدانك سجدانك سجدانك
مشركه دعه احراب مائة است احراب صادق سجدانك سجدانك سجدانك سجدانك سجدانك سجدانك سجدانك
اخرين دهاى خواهدا اللهم إنك ملك في كتابك شهر رمضان الذي يزل فيه القرآن
هذه الناي ويتاب من الهوى والقرآن عظمت حرمة شهر رمضان بما أنزلت فيه
القرآن وحفصته بملكه القدر وجعلها خيراً من ألف شهر اللهم وفيه أيام شهر رمضان

نَزَلَ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فَاخْرَجْنِي إِلَى ذَلِكَ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَتَشْكُرَكَ وَمَا كُنْتُ
وَحَسْبُ عِيَادَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَواتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدَ
يَا أَهْدَى بَارِئَ خَلْقِكَ يَا لِمُحَمَّدٍ أَحَبَّ لِقَوْمٍ عَمِلُوا بِإِزْوَاعِهِ وَأَفْضَلَ عِلْمَهُمْ بِدَعَا
أَخِيهِمْ عَدُوًّا وَلَا يُلَاقِي عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ مِنْهُمْ أَحَدًا وَلَا يَغْفِرُ لَهُمْ أَبَدًا بِأَحْسَنِ الْغَفْرِ يَا
خَلِيفَةَ الْبَيْتِ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الَّذِي أَنْبِئْتَ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَالَّذِي
غَفَرَ لِعَادٍ وَآخِي الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فِي سَائِلِ أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَآخِرُ مُحَمَّدٍ
وَمَا فَضَّلَ مُحَمَّدٌ أَنْ تُسَلِّكَ أَنْ تُغْفِرَ وَحِيَّ مُحَمَّدٍ وَخَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَالْعَالَمُ بِالْفَيْضِ مِنْ أَوْصِيَاءِ
مُحَمَّدٍ صَلَواتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَغْفِرْ لَهُمْ نَصْرَكَ يَا إِلَهَ الْإِسْلَامِ أَنْتَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِلَهَ الْأَنْتَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحْلِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَتَجْعَلْ عَاقِبَةَ أَمْرِي إِلَى خَيْرٍ أَنْتَ
وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَذَلِكَ كُنْتُ فَكُنْتُ بِأَسْتَدِيبُ بِالطُّغْيَانِ إِلَى إِلَهِي لَطُوفُ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالطُّغْيَانُ أَنْتَ لَطُوفُ الْمَنَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَارْزُقْنِي الْحَيَاةَ وَالْعَمْرَ فِي عَامِنَا هَذَا فِي كُلِّ عَامٍ وَتَطَوَّلْ عَلَى جَمِيعِ خَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بِسْمِكَ يَا كَرِيمُ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ رَبِّي وَالْوَبَّ إِلَهِي أَنْ رَبِّي قَرِيبٌ مَحْتِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ
رَبِّي وَأَنْتَ إِلَهِي أَنْ رَبِّي رَحِيمٌ وَدَوْدُ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ رَبِّي وَأَنْتَ إِلَهِي أَنْ رَبِّي كَرِيمٌ
عَفَا اللَّهُ عَنْكَ اسْتَغْفِرُكَ إِلَهِي أَنْ رَبِّي رَحِيمٌ رَبِّي أَنْتَ سَوَاءٌ وَظَلَمْتُ سَنِي بِأَعْيُنِي
لِقَائِكَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْخَيُّ الْقَيُّومُ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ الْعَفَاةُ لِلذَّنْبِ الْعَلِيمُ وَالْوَبَّ إِلَهِي اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ أَنْ رَبِّي كَرِيمٌ
عَفَا اللَّهُ عَنْكَ وَبَعْدَ ذَلِكَ بِكَفَرْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَعْلَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَجْعَلَ مِنْهُمَا قِسْمًا مِنَ الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ الْمُخَوِّمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي
لَا يَرُدُّ وَلَا يَنْدَلُ لَنْ تَكُنْ مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرَّورِ حَقِّكَ أَتَشْكُرُ وَتَسْتَعِينُهُمُ الْعَمَلُ
وَتُؤَيِّدُهُمُ الْكَفَرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ مِنْهُمَا قِسْمًا أَنْ تَسْلَمَ عَمْرِي وَتُوسِّعَ رِزْقِي وَتُؤَيِّدَ
عَمْرِي أَسْأَلُكَ وَدُعَايَ ابْنِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَخُرْجًا وَارْزُقْنِي
مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ وَأَمْرِي مِنْ حَيْثُ أَخِيرُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَخِيرُ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَلِيَسِّرْ لِي سُبُلَ رَحْمَتِكَ وَارْزُقْنِي صَادِقَ
مَقُولَتِكَ كَمَا رَمَزَ بِرَبِّكَ مَا جَاءَ مِنْ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
فَالِقِ الْكَوْكِ وَالْقَوِيَّ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا
يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّتِي تَجْمَعُ لَكَ
لَيْسَ شَيْءٌ يَسْمَعُ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ قَوِيٍّ غَرِيبٍ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَيَسْمَعُ مَا فِي
ظُلُمَاتِ الْبُزْقِ وَالْخَرِّ وَيَسْمَعُ الْإِنِّ وَالسُّكُوتِ وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَالْحَقِّ وَيَسْمَعُ وَرَأَى
الصُّدُورِ وَلَا يَغْفِرُ مَعَهُ صَوْتُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ
كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ يَغْفِرُ مِنْهُ خَيْرُ
مِنْ قَوِيٍّ غَرِيبٍ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَيَسْمَعُ مَا فِي الظُّلُمَاتِ الْبُزْقِ وَالْخَرِّ لَا تَذْكُرُ
الْأَنْصَارَ وَهُوَ يَذْكُرُ الْأَنْصَارَ وَهُوَ الْأَطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تَغْفِرُ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَلَا
يَسْتَرْمِيهِ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا يُوَارِي مِنْهُ جَدَارًا وَلَا يَغْفِرُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا نَجْرٌ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ جَدَارٌ
مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا حَبْشٌ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَرْمِيهِ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ
وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يَجُوزُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
يَسَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْخَلْقِ
الْحَبِ وَالْقَوِيَّ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ الْفِتْيَانَ
الْبِقَالَ وَيَسْخِرُ الرِّجَالَ خَلْقًا وَمَلَائِكَةً مِنْ خَلْقِهِ وَرُسُلَ الْفُتُوخِ فَيَجْعَلُ مِنْهَا
مَنْ يَنْبَأُ وَيُرْسِلُ الرِّيحَ بِشَرِّ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَرُسُلَ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ يَكْنِيسُهُ وَ
يُنْشِئُ النَّبَاتَ بِقَدَرِهِ وَيَسْقِطُ الْوَرْدَ بَعْلَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَغْفِرُ عَنْهُ شَيْءٌ
ذَرَفَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَمْعَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ مَبِينٍ سُبْحَانَ
اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْخَلْقِ وَالْقَوِيَّ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَعْصِلُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزِدُّ وَكُلُّ

الاعظم الذي يحته وقويه وترضى عن دعاك به وتنجيب له دعائه وتحق عليك
بارتبان لا تحرم سائلك اللهم اني اسئلك بكل اسم هو لك دعاك به عند مولك
في بر أو غير أو قبل أو بعد أو عند بيلك الحرام أو في حق من سئلك ما ذكره بارت
دعائه من قد استندت فاقه وعظم حرمه وضعفت كدحه واشترت على الهلكة
نفسه ولم يبق من علمه ولم يجد لما هو فيه سارا ولا دابة غافرا ولا يعزبه
مبالا غيرك ما ربا لك متوذا لك متعذ لك غير مستغف ولا مستغفر ولا مستغفر
لا مستغفر ولا مستغفر بل بالشر ففتر خائف مستغفرا أسئلك يا الله يا رحمن يا رحيم يا ذا
الجلال والكرام يا ذا الجلال والإكرام اسئلك على محمد وآل محمد صلوات
كثيرة طيبة مباركة بأمة ذاكية شريفة أسئلك اللهم ان تعفيري في شري هذا
ورحمتي رقتي من النار عظمي فيه خير ما أعطيت أحدا من خلقك وخير ما
أنت عليه ولا تحمله آخر شهر رمضان فبسمه لك مندا أسكنني أرضك إلى يوم
هذا بل جعله على أنه نعمة وأعمه عافية وأوسع رزقا وأجزله وأمانه اللهم
إني أعوذ بك وبوصيك الكريم وبملكك العظيم أن تغربني من نومي هذا وتفضي نية
هذا اليوم أو تطاع الفجر من ليلي هذه أن يخرج هذا الشهر ولك قبلي نعمة أو ذنب أو
حبيسة أو بداء من شائني بها أو لواء خدي بها أو يوقفي بها موتي خزي في الدنيا و
الآخرة أو عذبي يوم القاك يا أرحم الراحمين اللهم إني أدعوك لهم لا يفرجه غيرك
ولرحمة لا مثال الأيك ولا كرب لا ينفه إلا أنت ولرحمة لا تبلغ الأيك ولا حاجته
لا تسقي ذلك اللهم فمما كان من شائك ما أردتني به من سائلك ورحمتي من
ذكرك فليكن من شائك الاستجابة لي فيما دعوك به والنجاة لي فيما فرغت إليك منه
أيا ملين الحد يد لا واد أي كاشف الشر والكرب العظيم عن أتوب ومخرج غم يعقوب
ومفتر كسر يوسف صل على محمد وآل محمد وافعل لي ما أنت أمله فإني أهلك أنقوت
وأفعل العزة اللهم أنت تقني في كل كرب ورحاني في كل شدة وأنت لي في كل أمر
تزلني فيه وعدة لمن كرب ينعف عنه القواد وتعل فيه الحيلة وتجعل فيه القبول
وتبتم فيه العدة أن لك بك وسكونه إليك رغبة مني فيه إليك عن سوال فقر
وكفت وكفنه فانت ولي كل نعمة وصاحب كل حسنة ومنهي كل رغبة أعوذ

أعوذ بكلمات الله التامة من شر ما خلق من شيء اللهم عافني في نومي هذا حتى مضى
اللهم إني أسئلك بركة نومي هذا وما نزل فيه من عافية ومغفرة ورحمة وبرهان
وميزان واسع خلل لا يسطر علي وعلى والدي وأهلي وأهلي وأهلي وأهلي وأهلي
أحببت وأحبتي ووالدي ووالدي اللهم إني أعوذ بك من الشك والشر والحد
البعي الحقة والعقبة اللهم رب السموات السبع ورب الأرضين السبع رب ما بين
وما بينهما ورب الغيوب صل على محمد وآله وألهمني من أمري ما شئت و
كيف شئت ببرحان سورة حمد واية الكرسي وبكوالهم أنك فلت ليبتك على الله
عليه وآله ولتوف بعطيت ربك وترضى اللهم إن نيك ودعوك وحبيبتك
خير لك من خالك لا يرضي بأن تغذيت أحدا من أمته ذلك هو الأية ومولات
الأمة من أهل بيته وإن كان مذنبًا خاطئا في نار جهنم فأجزي بارت من جهنم و
عذابي ما وسني محمد وآل محمد يا أرحم الراحمين يا جامعنا من أهل الجنة على نأب
من القلوب وشدة المحبة ونار من الغل من صديقهم وجامعهم إخوانا على سر
منقائهم يا جامعنا من أهل طاعته ومن خلفه له ويا مفرج حزن كل محزون
يا مقل كل غريب يا راحي في غربي وفي كل آلي بحسن الخلق والكلالة لي ما يفرج
ما بين الغني والفقير صل على محمد وآل محمد واجمع بيني وبين أحبتي وما دني
وسادتي وموالي يا مؤكفا بين الأبناء صل على محمد وآل محمد ولا تفغني
بأن يطاع روي محمد وآل محمد عني ولا بأن يطاع رويي عنهم وكل سائلك بارت
أدعوك إلهي فاستجب دعائي إياك يا أرحم الراحمين اللهم إني أسئلك بأن يطاع
محبي ووجوب محبي أن تعفيري اللهم أعوذ من خزي يوم المحنة ومن شر ما يجري من
القدر ومن شر الأعداء ومن شر النساء ومن شر الالاء وخيبة الرخاء وزوال النعم و
جلاء القيمة أألمنوا جعل لي قاتبا تحشاك كأنه يراك إلى يوم ياغاك ودور نيك
دراوات يدركه كما يشدني روده يد يا حاجت ضروري بهم رسيد عارنا نواخذ
نوع جهنم وراعمال محضه باوقات معية ابن ما هت مشمل برودهم ثم أن دراعا
ست بهاي معية ابن ما هت است سب ول سنت است طلبنا نودون وبعض واجب
والسنة اند واد واد غير مشترك هرا نود بدنا ومحضه باجلاء در فضل اول و دوم

مقصود سیم مذکور شد و سنت است در این شب غسل کردن چنانچه از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان در هر جاری و بی کتاب بر سر بر
بالهارت و تقوی باشد تا رمضان آینده و در حدیث دیگر فرموده که هر که در شب اول رمضان
غسل کند خارش بدن در آن سال باورسد و سنت است زیارت حضرت امام حسین در
چنانچه از حضرت صادق منقول است که هر که در شب اول رمضان یا شب پانزده یا شب آخر
زیارت حضرت بکند کماکان آید و زیاده مانند برك در میان و از کماکان بیرون آید مانند
روزی که از مادر و تولد شده باشد و ثواب حج و عمره خدای تعالی باو عطا کند در زیارت اول
این شب نماز است که در نمازهای مقتری سه شب مذکور خواهد شد در این خواند
ادعیه است از جمله دعائیه که در شب آخر ماه شعبان نوشته شد در زیارت دوم
ابرار بوده که دعای خوش کبر در این شب خواندن مناسب است در زیارت سوم انصاف
در این خواندن این دعاست که در کافی و اقبال نقل شده اللهم رب شهر رمضان و
منزل القرآن هذا شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن و أنزلت فيه آيات مبينات
من الهدى والفرقان اللهم ارزنا صيامه على قيامه اللهم سئلنا ونسئله مبينا
في شربنا و معانات و اجعل فيما تقضي و تقدر من الأمر الخوف فيما يفرق من الأمر
الحكيم في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل أن نكتبني من حجاج بيتك الحرام
المرور بحجهم المشكور و صلاتهم المعقود و قوتهم المنكسر عنهم و اجعل فيما تقضي و تقدر و أن
تقول في غمري و توسع علي من الرزق الحلال در زیارت چهارم است اللهم اني بك
و برك اطلب حاجتي الخ و در ضمن ادعیه مشترکه هر روز مذکور شد در زیارت پنجم
دعای صغیه کایله است الحمد لله الذي هدانا لهذا الحمد و جعلنا من اهلته لتكون لاحسانه
من الشاكرين و ليحزينا على ذلك حرأه الحسين و الحمد لله الذي حبانا بدنه و اخذنا
بدينه و مستلنا في سبيل احسانه لئلا نكفاه منه الى رضوانه حمدا يقبله منا و يرزقنا به
عنا و الحمد لله الذي جعل من تلك السبل شرف شهر رمضان شهر الصيام و شهر الاسلام
و شهر الطهور و شهر المحرم و شهر القيام الذي انزل فيه القرآن هدى للناس و بينا
من الهدى والفرقان فابان فضله على سائر الشهور بما جعل له من الخيرات الموقورة
والفضائل الموقورة فحزبه ما أحل في غير اعطانا ما ححر فيه الطعام و المشارب الا انما

اكراما و جعل له و فانا بينا لا نجبر رجب و عثران بقدومه و لا يقبل ان يورثه ثم فصل
ليلة واحدة من ليله على ليله الف شهر و سماها ليلة القدر ثم نقل الملائكة
والروح فيها يوزن و يقسم من كل امرئ سلام دائم الرزق الى ملائكة الحج على من
تبات من عبادهم بما أحكم من فضائلهم صلى على محمد و آله و آلهما معقود فضله
و اجلال حرمة و الحفظ بما حطرت فيه و اغناها عما حبا به يكف جوارح عن معاصيها
و انبعاثها فيه بما يرضيك حتى لا تضحي باسمائنا الى لغو ولا تشرع باقتدارنا
الى لغو و حتى لا ينطأ ايدينا الى مخطويعه و لا تخطو باقدامنا الى مخطويعه و حتى لا
يظنوننا الا ما أحلتك و لا ينطقوا الا بما مئلت و لا تكلم الا ما يندف
من توابك و لا تتعالي الا الذي بقي من عمالك ثم خالص ذلك كله من رتبة المراتب
و من علة المنع من لا تشرك فيه أحد و ذلك و لا ينبغي به مراد اياك اللهم صلى على
محمد و آله و تقاضيه على مواقيب الصلوات الحسن و جوده على حدة و مروضها
التي فرمت و وطأها التي فطمت و اوقاها التي وقت و اتر لنا فيها منزلة
انسان لها الحافض لا تكلفنا المؤدب لها في اوقاها على ما سئله محمد عبدك و
رسولك صلاتك على و آله في ركوعها و سجودها و جميع فواضلها على اسم الطهور
و استبحه و ابن الخوع و البغية و وقاضيه لان تقبل ارضا منا بغير و القيلة و ان
تعاود جبرائلا في افعال و العظيمة و ان تخلص اموالنا من اللغات و ان تطهرها
باخراج الزكوات و ان تخرج من عاجزنا و ان تضيف من طلبنا و ان تسلم من عادانا
حاشي من خودي فبك و لك يا الله القدوس الذي لا نواله و الحرب الذي لا مشايه
و ان تقرب اهلك فيه من الاعمال الزاكية بما تطهرنا به من الذنوب و تقصنا به
نما سنائت من القيوب حتى لا يورث عليك أحد من ملائكتك الا دون ما نوردين
ابواب طاعة لك و انواع القربة اليك اللهم اني اسئلك بحق هذا الشهر و بحق
من تقبل لك فيه من ايندائه الى وقت فناءه من ملك قربه او حق ان سئله او
عبد صالح احصه ان تصلي على محمد و آله و آلهما فيه لما وعدت اوليائنا و
كراميك و اقرب لنا فيه ما اوجبت لاهل المبالغة في طاعتك و لخصنا في ظلم
استحق الزرع الا على برحمتك اللهم صلى على محمد و آله و جئنا الى الحادي في توحيد

در زیارت اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم

ملک

الى مرضايك وجنتي فيه من عذابتك وقيامك ووفقي فيه لقرانه اليانك برحمتك
 يا ارحم الراحمين اللهم ارزقني فيه الدفن والنفس وما عذبتني فيه من
 السخافة والتمويه ولتعمل لي فيه نصيبا من كل خير تزل فيه يهودك يا ارحم الراحمين
 اللهم قوني فيه على اقامة امرك وارزقني فيه خلاوة وذكرك وافرغني
 فيه لا داسكرك بكرمك واحضني فيه بحفيظك وسرك يا بصير الناظرين
 اللهم اجعلني من المستغفرين واجعلني فيه من عبادك الصالحين الفائزين و
 اجعلني فيه من اوليائك المقربين راقك يا ارحم الراحمين اللهم لا تجعل
 فيه لغز من عذبتك ولا لغز في فيه يسايط فقتلك وترخي فيه من موجبات
 سخطك عذبتك وايدبك يا مذهب رغبة الرافضين اللهم اعني فيه على
 صيامة وقيامه وجنتي فيه من حقولهم وانا فيه وارزقني ذكرك يد واهم بتو
 باهادي الصلوات اللهم ارزقني فيه رحمة الايام واطعام الطعام و
 اثناء السلام وصحة الكرام بطولك يا ملجأ أهل الاملين اللهم اجعل
 لي فيه نصيبا من رحمتك الواسعة واهدني فيه لبراميسك الناجية وخذ
 بناصيتي الى مرضايك الجامعة بحسبك يا ائمة المسلمين اللهم اجعلني
 فيه من المؤمنين عليك واجلني فيه من الفائزين لديك واجلني فيه من
 المقربين اليك يا خاتمة الطالبيين اللهم ختب الي فيه
 الاخسان وكثره الي فيه الفسوق والعصيان وحره علي فيه الخطا والظن
 بعونك يا غياث المستغيثين اللهم ربي فيه بالشر والعفاف و
 استرني فيه بلباس القبر والفرج والكفاف واجلني فيه على العدل والامانة
 واني فيه من كل ما اخطت بعصيتك يا غصنة الخاضعين اللهم طهرني
 فيه من الدنس والآذار وصبرني فيه على كائنات الابداد ووفقي فيه للنق
 وصحة الابرار بعونك يا فرقة عبيد المساكين اللهم لا تواجدني فيه
 بالعترات والافلي فيه من الخطايا والقصوات ولا تجعلني فيه عرضا للبلايا والآفات
 بعزتك يا غفر المساكين اللهم ارزقني فيه طاعة الخائعين واستج
 صدري يا ائمة المحضين يا ائمة الخاضعين اللهم ورضني فيه

وفقي فيه لوفقة الابرار وجنتي فيه لوفقة الاسرار واوتي فيه برحمتك الى دار
 القرار يا فضل يا ارحم الراحمين اللهم ارزقني فيه الدفن والنفس وما عذبتني فيه من
 السخافة والتمويه ولتعمل لي فيه نصيبا من كل خير تزل فيه يهودك يا ارحم الراحمين
 اللهم قوني فيه على اقامة امرك وارزقني فيه خلاوة وذكرك وافرغني
 فيه لا داسكرك بكرمك واحضني فيه بحفيظك وسرك يا بصير الناظرين
 اللهم اجعلني من المستغفرين واجعلني فيه من عبادك الصالحين الفائزين و
 اجعلني فيه من اوليائك المقربين راقك يا ارحم الراحمين اللهم لا تجعل
 فيه لغز من عذبتك ولا لغز في فيه يسايط فقتلك وترخي فيه من موجبات
 سخطك عذبتك وايدبك يا مذهب رغبة الرافضين اللهم اعني فيه على
 صيامة وقيامه وجنتي فيه من حقولهم وانا فيه وارزقني ذكرك يد واهم بتو
 باهادي الصلوات اللهم ارزقني فيه رحمة الايام واطعام الطعام و
 اثناء السلام وصحة الكرام بطولك يا ملجأ أهل الاملين اللهم اجعل
 لي فيه نصيبا من رحمتك الواسعة واهدني فيه لبراميسك الناجية وخذ
 بناصيتي الى مرضايك الجامعة بحسبك يا ائمة المسلمين اللهم اجعلني
 فيه من المؤمنين عليك واجلني فيه من الفائزين لديك واجلني فيه من
 المقربين اليك يا خاتمة الطالبيين اللهم ختب الي فيه
 الاخسان وكثره الي فيه الفسوق والعصيان وحره علي فيه الخطا والظن
 بعونك يا غياث المستغيثين اللهم ربي فيه بالشر والعفاف و
 استرني فيه بلباس القبر والفرج والكفاف واجلني فيه على العدل والامانة
 واني فيه من كل ما اخطت بعصيتك يا غصنة الخاضعين اللهم طهرني
 فيه من الدنس والآذار وصبرني فيه على كائنات الابداد ووفقي فيه للنق
 وصحة الابرار بعونك يا فرقة عبيد المساكين اللهم لا تواجدني فيه
 بالعترات والافلي فيه من الخطايا والقصوات ولا تجعلني فيه عرضا للبلايا والآفات
 بعزتك يا غفر المساكين اللهم ارزقني فيه طاعة الخائعين واستج
 صدري يا ائمة المحضين يا ائمة الخاضعين اللهم ورضني فيه

وقولك في شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هاتين النيات من الهدى في
 القرآن وهذا شهر رمضان قد مضى وانقضى انما هو كماله فاستسلك بوجهك الكريم
 وكلمات النيات انما هي على رتب لم يقضوا لي وقد ان تعديني عليه او نيات
 به ان يطلع فجر يومه الليلة او ينترم هذا الشهر الا وانما غفر لي يا ارحم الراحمين اللهم
 لك الحمد كما يد لك كما اوتاهما اخرها ما قلت لك الحمد كما اوتاهما لك الحمد كما اوتاهما
 الحمد لك المعيد لك المورث في ذكرك والشكر لك الذي اعطيتهم على اداء حقتين
 احسان عليا من الملائكة المقربين والنبين والمرسلين وامنا فينا طينتين المستحقين
 لك من جميع العالمين على ذلك قد باننا شهر رمضان وعلمنا من نعمك وعندنا من جرحك
 ونصائبك ونظامنا نياتك بذلك لك مني الحمد الخالد الدائم الراكب الخلد انشرك
 الذي لا يقدر طول الايدى الا ما جعلنا لك اعفنا عليك حتى قضيت عنا نياتك
 فيا من من صاوة وما كان ينال من زواشك او يكره الله فبذلك نياتا بحسن لك
 ونحو ذلك وعفوك وعفوك وعفوك وحسنه وضوئنا حتى نفي نياتك لكل سحر
 مقلوب وجرح عظمه موقوب ونو نياتك من كل امر موقوب وذنب مكروب اللهم
 اني استسلك بعظيم ما نال احدا من خلقك من كرم اسمائك وجبريل ناءك وخاصة
 دعائك ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل شهرنا هذا اعظم شهر رمضان من عليا من
 انزلنا الى الدنيا بركة في عتمة دني وخلاص نفسي في قضاء حاجتي في شغلي في سالي
 وقام العبد على وصرف التوبة عني واليا ليعاف لي وان تخلي لي برحمتك من شرك
 ليل القدر وجعلها خير من الف شهر في اعظم الاعوام كرام الدهر وطول العمر
 وحسن الفكر وقام القدر اللهم واسألك برحمتك وعفوك ونعمائك وجبرائيل
 وقادير احسانك واسئلك ان لا تجعل اخر العهد منا في شهر رمضان حتى يبلغنا من
 قابل على احسن حال ونعفي ما اذله مع الناطقين اليه والمقرين له في اعني عافيتك و
 آتم نعمتك واتسع رحمتك واجزل نعمتك اللهم يا ربي الذي ليس لي رب غيره لا يكون
 هذا لودعني وداع فناء ولا امر العقدين اليقار تربد من قابل في استيع العجم و
 افضل الرضا وانما لك على احسن اوقاتك جميع الدعاء اللهم استمع دعائي وارحم
 شغري ونذلي لك واستخاني في ذنوبي عليك وانما لك مسلم لا ارجو انجاها ولا معانا و

منافاة ولا تشربنا ولا تباعا الا بك وميتك فامتن على جمل ما اوتك وقد كنت متماولا
 بياضي فمدر رمضان وانما معاني من كل ذكره وتذكره وجميع البوائق الحمد لله
 الذي اغاثنا على صيام هذا الشهر وقياض حتى ياينا حتى ياينا ليلته منة الله تعالى
 استسلك يا حبيب ما دعيت به وارحني ما رخصت به عن محمد صلى الله عليه وآله
 ان يصلي على محمد وال محمد ولا يجعل وداعي شهر رمضان وداع حروحي من الدنيا
 ولا وداع اخر حباتك فيه ولا اخر صومي لك وارزني العود فيه ثم العود فيه
 برحمتك يا ولي المؤمنين ووفيني فيه ليلة القدر ولجأنا الى خير من الف خير
 ربنا القبل والابار والنجال والجار والظالم والارواح والارض والسماء يا بارئ يا مبدئ
 يا خالق يا منان يا الله يا رحمن يا رحيم يا حي يا قيوم يا بدع السموات والارضين لك الامناء
 احسن في الامان العلما والكبرياء والا لا استسلك بانيت بيم الله الرحمن الرحيم
 على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعد وروحي مع السعد والرضا
 في عليين واسألك في مقومتي وان تهب لي يقينا شاربيا فلي يا من لا يتوبه لك و
 رضى بما تبت لي وان توتي في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وان تيسر علي
 النار اللهم لجعل فيما تقضي وقدر من الامر الحظوم وفيما تقضي من الامر الحظوم وفي ليلة
 القدر يوم القضا الذي لا يرد ولا تبدل ولا يغبر ان تكفي من حاجتك شريك الحرام
 المبرور وخمس المنكور عنهم المغفور عنهم الكفرة عنهم سيئاتهم واجعل فيما تقضي وقدر
 ان تحلل في عمري وان تقضي من النار يا ارحم الراحمين اللهم اني استسلك و
 تسأل العباد مني جودا وكرها وانعاب اليك ولم يرضع الى منليك استسلك
 مسألة السائلين ومنهبي نية الراغبين استسلك باعظم اسمائك كماها واقضها كماها
 التي ينبغي العباد ان يسألوك فيها يا الله يا رحمن يا من لا ما علمت منها وما لم اعلم
 وباسماءك الحسنى واسئلك العلياء بعينك التي لا تخفى وبالكرم التي لا تحصى وبالكرم
 اسماءك عليك واجعل اليك واسئلك ما عندك من نزل واخر ما منك وسبلة و
 اجر لها منك ثوابا واسترحها ليدك اجابة وبانك المكنون الخزون التي القوم الاكبر
 الاجل الذي يحبه وتوفيه وترضى به عن دعاك به وتجب له دعائه وتحيي بك
 ان لا تحجب سائلك يرو استسلك بجل اسمي في النورية ولا تجعل في النورية

منه في شهر رمضان
 استسلك

وَأَذْكُرُكَ حَاجَتِي وَأَسْأَلُكَ مَسْكَنِي وَفَاقِي وَفَتْوَى قَلْبِي وَبَيْلَ مَنِي فَإِنَّكَ تَكُنْ
فَمَا اسْتَحْضَرْتَهُمْ وَمَا تَعَرَّضُوا وَمَا نَادَاؤِي اسْتَجَرْتُ بِكَ وَقَدَّرْتُ بِكَ
مُسْتَكْبِئًا مَحْضَرًا لَكَ وَاجِبًا لِي أَرْبُودًا مِنَ التَّوَابِ بِمِثَالِي وَصَافِي وَفَدَّ عَرَفْتُ
حَاجَتِي وَتَسَكَّنَتِي إِلَى رَحْمَتِكَ وَالتَّيَّابِ عَلَى هَذَا وَفَدَّ رَحِمْتَ إِلَيْكَ مَرَّتَ الْعَبْدُ
الْمُؤْمِنُ إِلَى التَّوَابِ الْكَرِيمِ بِمَوْلايَ وَتَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ فَاسْتَمَلْتُ بِرَحْمَتِكَ لِمَا صَلَّيْتُ
عَلَيْكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثْرَتُهُ مِنْ لِقَاءِ تَوْجِبَ لِي بِمَا سَأَلْتُهُمْ فِي لِقَاءِ عِدَّةٍ
وَصَلَّيْتُ عَلَى نَبِيِّكَ الْكَرِيمِ وَابْنِكَ الْمُرْسَلِ وَاسْتَمَلْتُ بِرَحْمَتِكَ لِمَا صَلَّيْتُ
لِمَا عَزَمْتُ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ مَغْفِرَةً لَا اسْتَعْنَى بِعَدَمِهَا أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثْرَتُهُ وَفَضْلُهُ اللَّهُ وَرَحْمَتُهُ دِكْرًا لِي بِجَهَنَّمَ طَائِفَةً كَثْرَتُهُ
دَرْسًا لِي بِأَزْدِ كَرَمِهِ وَبَدَاهَتِ دِيَارِهِ سُبْحَانَ أَنْعَامِ وَكَفَيْتِ وَبَدَاهَتِ
اسْتَعْفِرُكَ مِنِّي وَأَتُوبُ إِلَيْكَ كَثْرَتُهُ دَعَايَ بِمَغْفِرَتِهِ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ
بِسْمِ اللَّهِ مَغْفِرَتُكَ صَادِقَةٌ مَقُولَتُكَ كَمَا خَضَعْتُ دَرْسًا لِي بِأَزْدِ كَرَمِهِ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ
ابْنِ دَعَايَ بِمَغْفِرَتِهِ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ كَثْرَتُهُ دَعَايَ بِمَغْفِرَتِهِ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ
يُنَاسِبُ وَيُنَاسِبُ مِنَ الْخَلْقِ وَالْفَرَّانِ وَفَضْلُهُ كَثْرَتُهُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ
الْقُرْآنَ وَحَصَّتْ بِمِثَالِهِ الْقُدْرَةُ وَجَعَلَتْ خَيْرًا مِنْ الْفَيْتِ تَمْرًا لِلْمُتَّقِينَ وَهَذِهِ أَيَّامُ
سَهْرَةٍ وَفَتَانٍ قَدْ فَضَّلْتُ لِيَا لَيْلَةٍ قَدْ فَضَّلْتُ وَفَدَّ رَحِمْتَ بِالْحَمْدِ مِنْهُ إِلَى مَا أَمَرْتُ
أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَلَحْظِي لِعَدَمِهِ مِنَ الْخَلْقِ أَحْمَدُ فَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ مَلَائِكَةُ
الْمُقَرَّبِينَ وَابْنِائِكَ الْأَمْسَاقِ وَجَعَلْتُكَ الْخَالِجُونَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَأَنْ تَعْلَمَ رَحْمَتِي مِنَ الشَّارِقِ فَدَخَلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَنْ تَقْضِيَ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ
يَوْمَ مِنْ كُلِّ قَوْلٍ أَعْدَدْتُ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنْ عَزَمْتُ بِرَحْمَتِكَ الْكَرِيمِ وَجَعَلْتُ
الْعَظِيمُ أَنْ يَنْقُضِي أَيَّامُ سَهْرَةٍ مَضَانٍ وَلِيَا لَيْلَةٍ وَلَكَ قَبْلِي بَعْدُ أَوْ ذَنْبُ فَوَاقِي
بِهِ أَوْ خَطِيئَةٍ رَبِّدُ أَنْ تَقْضِيَ بَيْنِي لَمْ تَغْفِرْ مَا لِي سَيِّئِي سَيِّئِي سَيِّئِي
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَذْلا إِلَهًا إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتُ رَضِيتُ عَنْ فِعْلي هَذَا اسْتَعْفِرْ فَارْزُقْ
عَنِّي رِضًا وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتُ عَنْ فِعْلي الْآلِ فَارْزُقْ عَنِّي بِالرَّحْمَةِ الْكَرِيمِ يَا اللَّهُ يَا
يَا حَمْدُ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ وَلَا يَنْقُصُ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفْرًا أَحَدٌ وَبَسْبَارًا يَكْفُرُ بِالْمُؤْمِنِينَ الْخَالِدِينَ

لَحْدِيدٍ لِيَا لَيْلَةٍ يَا كَرِيمًا لِعَظَامٍ عَنْ يَتُوبُ أَيُّ مَرْجِعٍ مَغْفِرَتُكَ
أَيُّ مَرْجِعٍ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ
وَأَفْعَلُ بِمَا أَنْتَ هَلْكَ وَلَا تَقْضِ لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ بِسْمِ اللَّهِ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ
كَمْ دَرْسٍ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ
رَضِيَانٍ أَوْ يَطْلَعُ الْخَيْرُ مِنْ لِيَا لَيْلَةٍ وَلَكَ قَبْلِي بَعْدُ أَوْ ذَنْبُ فَوَاقِي
يَوْمَ الْفَاتِكِ وَبِسْمِ اللَّهِ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ مَغْفِرَتُكَ
صَادِقَةٌ وَارْزُقْ لِي بِمَا سَأَلْتُكَ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ
الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ
بَارِزٍ مِنْ بَيْنِ الْأَرْوَاحِ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ الْخَالِدِينَ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثْرَتُهُ وَفَضْلُهُ اللَّهُ وَرَحْمَتُهُ دِكْرًا لِي بِجَهَنَّمَ طَائِفَةً كَثْرَتُهُ
دَرْسًا لِي بِأَزْدِ كَرَمِهِ وَبَدَاهَتِ دِيَارِهِ سُبْحَانَ أَنْعَامِ وَكَفَيْتِ وَبَدَاهَتِ
اسْتَعْفِرُكَ مِنِّي وَأَتُوبُ إِلَيْكَ كَثْرَتُهُ دَعَايَ بِمَغْفِرَتِهِ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ
بِسْمِ اللَّهِ مَغْفِرَتُكَ صَادِقَةٌ مَقُولَتُكَ كَمَا خَضَعْتُ دَرْسًا لِي بِأَزْدِ كَرَمِهِ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ
ابْنِ دَعَايَ بِمَغْفِرَتِهِ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ كَثْرَتُهُ دَعَايَ بِمَغْفِرَتِهِ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ
يُنَاسِبُ وَيُنَاسِبُ مِنَ الْخَلْقِ وَالْفَرَّانِ وَفَضْلُهُ كَثْرَتُهُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ
الْقُرْآنَ وَحَصَّتْ بِمِثَالِهِ الْقُدْرَةُ وَجَعَلَتْ خَيْرًا مِنْ الْفَيْتِ تَمْرًا لِلْمُتَّقِينَ وَهَذِهِ أَيَّامُ
سَهْرَةٍ وَفَتَانٍ قَدْ فَضَّلْتُ لِيَا لَيْلَةٍ قَدْ فَضَّلْتُ وَفَدَّ رَحِمْتَ بِالْحَمْدِ مِنْهُ إِلَى مَا أَمَرْتُ
أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَلَحْظِي لِعَدَمِهِ مِنَ الْخَلْقِ أَحْمَدُ فَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ مَلَائِكَةُ
الْمُقَرَّبِينَ وَابْنِائِكَ الْأَمْسَاقِ وَجَعَلْتُكَ الْخَالِجُونَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَأَنْ تَعْلَمَ رَحْمَتِي مِنَ الشَّارِقِ فَدَخَلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَنْ تَقْضِيَ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ
يَوْمَ مِنْ كُلِّ قَوْلٍ أَعْدَدْتُ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنْ عَزَمْتُ بِرَحْمَتِكَ الْكَرِيمِ وَجَعَلْتُ
الْعَظِيمُ أَنْ يَنْقُضِي أَيَّامُ سَهْرَةٍ مَضَانٍ وَلِيَا لَيْلَةٍ وَلَكَ قَبْلِي بَعْدُ أَوْ ذَنْبُ فَوَاقِي
بِهِ أَوْ خَطِيئَةٍ رَبِّدُ أَنْ تَقْضِيَ بَيْنِي لَمْ تَغْفِرْ مَا لِي سَيِّئِي سَيِّئِي سَيِّئِي
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَذْلا إِلَهًا إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتُ رَضِيتُ عَنْ فِعْلي هَذَا اسْتَعْفِرْ فَارْزُقْ
عَنِّي رِضًا وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتُ عَنْ فِعْلي الْآلِ فَارْزُقْ عَنِّي بِالرَّحْمَةِ الْكَرِيمِ يَا اللَّهُ يَا
يَا حَمْدُ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ وَلَا يَنْقُصُ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفْرًا أَحَدٌ وَبَسْبَارًا يَكْفُرُ بِالْمُؤْمِنِينَ الْخَالِدِينَ

بغیر از آب نیت اعتکاف نکند تا شام و روز سیم و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند
نهایت احتیاط است و شتر است در اعتکاف که معتکف روزی باشد بخوار و روز واجب
و بخوار و روز سنت و در شتر باید بر خست کسی باشد که در خست ایشان در روز
سنت شتر است مانند شوهر زن را مالک کند و او اعتکاف است که فرزند بر خست پدر
و مانند اعتکاف سنت نکند و همان بر خست همان را در بر عکس واقع سازند و نیت در اعتکاف
شتر است و ظاهر قصد قربت کافیست و واجبست که بیرون نرود از مسجدی که در آن
اعتکاف کند بدون ضرورت مانند نماز جمعه اگر در غیر آن باشد کند یا عبادت بپارست
یا حاضر شدن بر جنازه مؤمن یا قضای حاجت مؤمن یا برای حاجت ضروری خود مانند
بیت الحرام رفتن و غسل جنابت اگر محله شده باشد و در غسل جمعه یا بر قولان یا شتر است
ان و سایر احوال شتر است اگر در مسجد خوان کرد استکالی نیست و مشهور است که می تواند کرد
و هم چنین جایز است رفتن از برای تحصیل آب و نان و سایر ضروریات اگر کسی نیت
باشد که برای او تحصیل نماید و هم چنین جایز است بیرون رفتن از مسجد کواهی دارن و کفار
سند اگر در مسجد باشد و نتوان در مسجد بخای آوردن و چون بدر رفت در جای نشیند
تا برگردد مسجد و بهتر است که زیر سقف راه نرود تا ممکن نباشد او را و از راه های نزدیک
تر طلب برود و بر بیت الحرام نزدیکتر نرود و اگر ممکن نباشد توقف بسیار زیاد از ضرورت
واقع نشاند و چون وقت نماز شود نماز را در جای دیگر و غیر آن مسجد که محل اعتکاف است
نکند مگر در مکه معظمه که در بیضا میتوان کرد و اگر وقت نماند در جای دیگر می تواند کرد
و اگر بنوا از مسجد بیرون نرود اعتکاف باطل نیست مگر آنکه زمان بسیار بگذرد که او را نیت
نکند و هم چنین اگر بر او بیرون رود و اعتکاف است که جزو بدن را نیز از مسجد بیرون نکند
و بعضی حق کرده اند از رفتن بام مسجد و ظاهر اگر داخل مسجد باشد قصور ندارد و بدانکه حرام است
بر معتکف جماع کردن با زنان در روز و شب و هم چنین حرام است بوسیدن شهوت و دست
بردن و مالیدن بشفوت و اعتکاف است از هر دو اگر چه شهوت نباشد و حرام است
طلب کردن اگر چه بکشتن یا با شد هرگاه عارضش باشد که از او بیاید و سبب آن و اعتکاف
است که بعبث دست برزد نماز حرام است بوی خوش کردن و کل و بیدن هر گاه که با
علی الله و یا دیگر جمل از این نوع یا کسی کند و اعتکاف است که مباح علی بن محمد مکرر کند

در شتر

بقدر احوال و حق و ضرر و فزون نکند مگر برای ضرورت یا تنوع و عیال خود و اعتکاف است
که و یکی از برای خود قرار دهد که ایضا را بکند و اعتکاف است که مطابق معاملات خود را
واقع سازد حتی حد و نکاح را جمیع آنها که در اعتکاف حرام است در روز و یا در شب
حرام است مگر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است نه در روز و هر چه روز و شب
اعتکاف باطل است یکبار در روز و فعل او در روز و شب باطل است و معتکف در شب
و استناده را واقع می توان ساخت و اولی آنست از غیر کل و شرب و اگر جماع کند اعتکاف
او باطل است و کفاره میدهد اگر اعتکاف واجب باشد و در روز و شب و در وقت اعتکاف
خلافت و اعتکاف است اگر چه جماع در شب واقع شود و اعتکاف است که هر چه روز و شب
باطل است یکبار اگر انفراد در روز و شب واقع سازد کفاره میدهد احتیاطا و کفاره بند از او که در آن
اگر تواند و الا دو ماه بی روزه گرفتن و الا شصت سکن را طعام دادن و بعضی گفته اند
غیر است میان اینها و اول اعتکاف است بلکه اظهر اینست که جماع در شب واقع شود بطل کفاره
میدهد و اگر در روز نماز و روزه و اعتکاف و کفاره میدهد یکی مرتبه و دیگری مرتبه و بعضی
گفته اند اگر در روز نماز و روزه و اعتکاف و کفاره میدهد و این بوجه است جمیع
و شری و سایر تجزئات غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نیست و کفاره با غنا واجب نیست و در
بطلان با استثناء و کفاره بسبب بطلان خلافت و اعتکاف تمام است و کفاره اگر در شب واقع
و اگر در روز واقع شود استغناء باطل است اعتکاف است البته و کفاره میدهد احتیاطا و احکام آنها
بسیار است و باید خبر بود استغنا کریم در لفظ مال شوالست شوالست صغیر
میان لغت شولست و عریان شتری که دم خود را بلند کند از شدت مسنی از سوال گوید و
چون وضع انبواء مفاد این حال واقع شد مسنی شوالست که در ده اما اعمال شوالست که شب
عید فطر است مسنی است بسیار عظیم و از جمله هفت شوالست که اجلا در آن است است
حضرت رسول ص و مشق است که هر که اجلا کند شب عید از بیدار دل و در روز که دلها بیدار است
و از حضرت امام جعفر باقر علیه السلام مرویت که گفت پدرم علی بن الحسین شب عید را جایز کرد بدینسان
تا صبح و در تمام آن شب رنجید و بپایان یکصد نفر ندانست که از شب قیامت و مشق است
غسل کردن بعد از غروب قناب و خواندن اعمیه و روزه هلال و بجا آوردن اعمالی که در این
مختصه مباح است و بعد از نماز و خواندن ثانی که پنج کلمه در کاف از امام جعفر صادق علیه السلام

ميراطه المستقيم لا يتسبب بقرابة في جسم ولا يساقية في بن ولا يلحق في صفة من سنا
 يلو واحد وان شئت على الله عليهم انا لها ونطائل على التاويل ولا نأخذ في الله لومة
 لائم قد ورفعه صناديد العرب وقتل ابطالهم وناو من ذواتهم فاروق قلوبهم لخصا
 بدرية وخيرية وحسنية وغيرهن فاصبت على عداوته واكتفى على مبادرته حتى
 قتل الناكثين والفاصلين والمارقين وثما قضي حجة وقلة اسمى الاستيقان من الادب
 والآخرين يتبع اسمى الاولين لم يتسل مواز شواي صلى الله عليه واله في المادون بعد
 القادر والامنة ميرة على مقتب بجمعة على قطعة رحمة واقصاة ولده الا القليل
 بمن وفي رعاية الحق منهم ففعل من قبل وسي من سبي وانسى ان اقصى جرى السما
 هم بما ربحي له حسن الموبة اذ كانت الارض لله يوردها من سنا من عبادهم
 العاقبة للثمن وسخطا ربنا ان كان وعده بها لمفعولا وان يخلف الله وعده وهو
 العزيز الحكيم فعلى الاطالب من اهل بيت محمد صلى الله عليه واله اقليل الباكون
 ويا اياهم قايديا لناديون ولبليهم فلندريه لدفعه وليصرخ الصايرجون ويصيح
 الضالجون ويصيح العالجون ابن الحسن وابن الحسين وابن ابي الحسن صلح بعد
 صلح وصاوق بعد صاوق وابن السبل بعد السبل وابن الخيرة بعد الخيرة وابن
 التمسول الطالعة ابن الافار المسيرة ابن الانجم الزاهرة ابن اعلام الدين و
 قواعد العلم ابن بقة الله التي لا تحلوا من الغيرة الظاهرة ابن المعتد قطع داء
 الظلمة ابن المنظر لا قامت لانت والوجه ابن المرجي لا زالة الحورو والعدوان
 ابن المدحرجيد القرائين والسن ابن الخيرة لاحادة الملة والشيعة ابن السبل
 لاحياء الكتاب خلفه ابن يحيى معالم الدين واهله ابن فاصم شوكية المعتد ابن
 هارون ابنية الشرب واليقان ابن مبيد اهل الفسوق والعصيان والظنجان ابن
 حليد فروع الحق والسفان ابن طامس انا انا الزنج والاهواء ابن فاطم جبال الكد
 والانتراء ابن مبيد الغشاة والمردة ابن مستاصل اهل الجناد والتضليل والكماد
 ابن ميمر الاوليا ومذل الاعداء ابن جامع الكلم على التقوى ابن باب الله الذي
 منه يورى بن وجه الله الذي اليه يوجه الاوليا ابن السبل لمقتل من اهل الا
 والتماء ابن صاحب يوم الفتح وناشر البيرة الهدى ابن مولى شمل الصلاح والوصا

ان الله يهدي من يشاء

والرضا ابن طالب يدعول لانباء وانباء الانبياء ابن الطالب يدم المقول ولا
 ابن المنصور على من اعتدى حياك وان ترى ابن الخط الذي يجاني والذى ابن
 صدره لخالق ذوات التقوى ابن ابن النبي المصطفى وابن علي المرتضى وابن محمد
 العلاء وابن فاطمة الزهراء الكسرى بابي بنت وامي وصفيك الوفا والحيابان الشيا
 المصيرين يابن الحجة الاكبرين يابن الهداية المقتدين يابن الجعفر المعتدين يابن الطاهر
 الانجيين يابن الضاربة المجيبين يابن العاقبة الاكبرين يابن الاطاب المظلمين
 يابن البدر المشرقة يابن الشرح المشيدة يابن الذهب الشافية يابن الانجم الزاهرة
 يابن السبل الواحجة يابن اعلام اللوحة يابن العاوم الكاملة يابن الحسن الميسر
 يابن المعالم الماثورة يابن الخيرات الموحدة يابن الدلائل المشهورة يابن القبر الطاهر
 يابن النبا العظيم يابن من هو في ام الكتاب لدى الله على حكم يابن الاباب والديان
 يابن الدلائل الظاهرات يابن الراهين الوافيات الباهرات يابن الحج الباهرات
 النعم السابغات يابن طه والحكيات يابن بس والذاريات يابن الطور والعايات
 يابن من دني قد لي مكان فابن قوسين اوداني دنوا وافرنا من العلى الانه لبيت
 شعري ابن استغفر بك النوى بل اي ارض نفلك او التري ابرصوى ام غيرها
 ام ذي طوى غير شعري ان لا يخطب في ذلك الاوى ولا يباك في شج و لا شوى في
 انت من معيب لم يخل من ينفه انت من ناريج يترج عنا ينفى انت امية شاق معي
 من مؤمن ومؤمنة ذكر الخاتمة انت من حيدر لا بساى ينفى انت من اهل الجدار
 ينفى انت من بلا فيهم لا يضاها ينفى انت من نصف شريف لا يبارى الى متى اجا
 بلك يا مولاي والي متى راني خطاب اصف فيك ذاي تجوى غر على ان اجابك
 وانما غر على ان ابكك ويخذ لك التوري غر على ان تجرى عليك دنهم ما جرى
 هل من معان فاميل معك العويل والبكاء هل من جروخ فاسا عاجر عدا اهل نديت
 عين من بعد ما عيني على القدي هل ايك يابن احمد سبل فاقى هل يصل يومنا ينك
 بعد فخطي متى يرد منا هلك الروبة فتري متى ينفخ من عديت لك فقد طال الفضي
 متى تغاد بك ذرا وحك فتعجب مناسي تراونا ونك وقد نشت لواء الضير ترى اوانا
 بك وانت نام الماد ومذلات الارض عدا لا واذقت عدا لك مولانا وعينا باوت اغنا

عن ابن ابي ابي القور الذي
 على الشيخ القميص الذي

إلى الله وظاهره ايست که واجب نيست تمام اين زمان را که از ابتداي اول زوال تا
تا غروب و قوف کند بلکه چنانچه است غسل و نماز ظهر و عصر را در بين وقت کند و
بعد از آن داخل وقت شود بلکه ظاهره ايست که هرگاه قدری از آخر وقت را غروب نماید
واجب است اقبل آورده است و لکن لحوطه ايست که بشتر از زمان غسل و نماز ظهر و عصر خارج
عشرات توقف نکند و تمام انوقت را در عزرات بماند و هر حال هرگاه عمداً بيش از غروب
بيرون رود کناه کار است و بجهت اين بايد قريبي بکند و چنانچه او باطل نشود و صحيح باشد
و آنچه مذکور شد در اختيار است اما هرگاه ممکن نشود او را در اوقات در روز و شب
که مشغول در عزرات توقف کند چنانچه قائل باشند و اين در وقت است که بايد مشغول
پيش از طلوع افتاب در يك ميکند و هرگاه ممکنه کند که مشغول از او فوت مينود و در عزرات
توقف نکند و مشغول است غسل کند و اسباب خود را جمع کند و اموري که باعث تشوش
خواهد است از خود دور کند و جمع کند و نماز ظهر و عصر را در اول وقت بکند از آن وقت
اقامه و نافله ساقط است و بعد از نماز عصر از براي خوابا ايستد و در وقت کند و
کناها خود را براي يك بشمارد و استغفار کند و مشغول غاشود تا شام و هرگاه ايستد
بر او شاق باشد چنانچه که مشايخ حضور قلب کنند بيشتر از براي برادران خون نده و
مرد و عهاي بيبار که چنانچه در حديث منقولست که ابراهيم بن عثمان گفت من عبد الله بن
جناب را ديدم در روز عصر عزرات و حال هر کس را بهتر از او ديدم بپوسته دستهاي خود را
بپوي سمان بلند کرده بود و اما زده اش بر ويش جاري بود تا برين پيرسيد چون مردم را
شدند گفت و قوف چنانچه بهتر از قوف تقديم گفت بخدا سوگند دعا نکردم مگر براي او
مؤمن خود زیرا که آنحضرت امام موسی شنيدم که هر که دعا کند براي برادران مؤمن خود
در عيبت و از عرش نارسد که از براي تو صد هزار برابر باد پس من خواستم که دست بر
دارم از صد هزار برابر عهاي ملک که البته مستجاب است براي يك دعاي خود که نيز هم بخدا
خواهد شد يا نه و اگر توفيق يابد که در روز عرفه در تحت قدم مشرف حضرت امام حسين
باشد و ايشان کمتر نيست از کسي که در عزرات بماند بلکه زياده است چنانچه آنحضرت صادق
منقولست که هر که در روز عرفه بزيارت آنحضرت برود و حق آنحضرت را شناسد
او را امام واجب الطاعه دانند بپديد خدای تعالی از براي و ثواب دو هزار حج و در روز عرفه

و في معنى نوراني بقدر نوراني في عظماني و عروفي و سنائي و معاني و
و محرجي نوراني و عظماني في النور يا رب يوم ألقاك إليك على كل شيء قدیر الله الرحمن الرحيم
امام رضا منقولست که اين دعا را در روز عرفه بخواند الله تعالی ما لم احلنا غير
لي ما تعلم و كما وسعني علمك فليوسعني عفوك و كما بداني بالاحسان فامتعنيك بالانوار
و كما اكرمني بغير قبلك فاستغننا بغير ربك و كما عرفتني وحدانيتك فآلمني طاعتك و كما
عصمتني بما لم أكن اعظم منه الا بعصمتك فاعف عني ما لو كنت عصمتني منه يا جواد يا
كریم يا ذا الجلال و الاكرام **سنة** آنحضرت امام موسی اين دعا منقولست اللهم اني
عبدك و ابن عبدك ان تعذبي بما سورت قد ساءت بي و ان تبين بديك برمتي و ان تبين
عني قاهل اعصوانت يا اهل الحق يا الحق من عني اعف عني و لا تخالي و در روز اربعه
از جمله دعاهاي مشهوره روز عرفه دعاي حضرت سيد الشهدا امام حسين است **سنة**
پيران غالب بيك روايت کرده اند که پس از عزرات در خدمت حضرت امام حسين بوديم
از حيمه بيرون آمدند با گروهی از اهل بيت و فرزندان و شيعيان خود با نهايت نذر و خشوع
پس در جاي سجده كه در عزرات واقع است ايستادند و دروي و بار بار بپوي كعبه كردند
و دستها را بر روي برداشتند مانند سبكي كه طعام طلبد و اين دعا خواندند يا عباد الله
و مسكت بيم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي ليس لغيره دافع ولا يعطاه ما يبع ولا
يصير صنيع صانع و قو الجواد الواسع قطر احسان البذلع و اتقن بحكمته التسامع و
تحنن قلبه الظلالع و لا تصنع عنده الا ذائع جازي كل صانع و رايل كل دافع و
راج كل ضاريج و قنير المصابيح و الكتاب الحاجيج بالانوار الساطيع و هو اللطيف سابع
و اللطيف نافع و اللطيف راجع و اللطيف دافع و اللطيف رافع و اللطيف عفو كل
ضاريج و رافع صنيع كل سابع فلا اله غيره و لا شئ بعده و ليس كنهه شئ و هو
السميع الصبر اللطيف الخبير و هو على كل شئ قدير اللهم اني ارجو اليك و
استهد بالزبونية لك مقربا يا ربني و ان اترك تردى ابدا اي بغيرك قبل ان
اكون شنيئا مذكورا و خلقتني من التراب ثم اسكنتني الاصلاب افسار ربنا المنون و
اخلافت الدهور فلم ازل طائعا من صلبك ابي رحيم في تقادم الايام الماضية و القرون
الحالية لم تحرجني لراؤيك بي و لطيفك لي و ليصايتك ابي في ذل و لؤ ايام الكفر

الذين سقوا غداك وكذبوا رسلك ليكنك اخرجني دافعة منك ونحسنا على لذي
سبق لي من الهدى الذي يسترني وفيه النشائي وابن قبل ذلك ووقت في جليل
صوتك وسوايغ بغيرك فابتدعت خلقتي من مهي مني ثم امكنتني في ظلمات كنت
بين لحم وجلد ودم ولم تسهر في خلقتي ولم تجعل لي شيئا من ارضي ثم اخرجني
الى الدنيا تاسوبا وحيطتني في المقد طلاء صيتا ورفعتني من العدا لبتا
طربا وعطفت علي فلوب اخواتي وكفلتني الامهات الرحائم وكلافتني من طوار
انجان وسكنتني من الزيادة والنعمان فبالت بارحمي بارحمي حتى اذا استولت
ناظرا بالكلام انمت على سوايغ الانعام وربيتني زادا في كل عام حتى اذا اكل
فطرتي واعذلت سريري اوجبت علي محبتك بان الله تعالى يعرفك وراي
بجانب فطرتك وانطقتني لما ذرات في سمائك وارضك من بديع خلقتك
وبقيتني لذكرك وشكرك وولجب طاعتك وعبادتك وفقتني ما جاء به
رسلك وسترني في قسرك رضائك وسكنت علي في جميع ذلك بغيرك ولطفك
اذ خلقتني من خراشري لم ترني يا الهي بغيره دون اخرى ورفعتني من انواع الكا
وعصوف الرباين بينك العظيم علي واخسالك القديم الي حتى اذا انمت علي
جمع الغيم وصرفت عني كل النسيم منعك جفلي وجراني عليك ان دللتني علي
ما يترني اليك ووقفتني لما ين لي في ذلك فان دعوتك اجبتني وان سئلكت
اعطينني وان اطلعت شكرتي وان شكرتي ردتني كل ذلك احملا لا تملك علي
واخسالك الي شجائك شجائك من مبدئي معبد حميد مجد تقدست اسما
وعظمت لا ولا فاني بتمه يا الهي احصي عدد اودكر ايام ابي عطالك اقوم بها
شكرا وربي ياذنكم من ان يحبسها العادون او يطلع عليها الخافلون ثم مادركا
وصرفت عني اللهم من الغر والقراء اكثر مما ظفركي من العافية والسرور وانا
اشهدك يا الهي جسد ايمان وعقد غمهايت يقيني وخالف صبري فوجدك والاطين
مكثون صبري وعلاقي بجانب نور صبري واسار صبري جفني وخرق مساري شبي
وعقد ارجي ما يور عيني ومساربي صماخ سمعي وما حمت واخفت عليه سقاي
وحر كات اذ ايساني ومغير وحناني في دفتي ومنايت اضراسي وبلوغ جبال ارج

باربع عيني وسماخ مناكي ومشرقي ومجال ايم واني وجعل عمارا جليل ربي وانا
قلبي تاملو صديري ونايط حجاب قلبي وانا لا دجوا لي كبدي واملونه شرا
اضلاعي وجفاني مفاصلي واطراف انا ويلي وقصر عواملي وحنني ودمي
شعري ولبشري وعصبي وقصبي وعظامي وحنني وعروني وجميع جوارحي
وما انتج علي ذلك ايام رضاعي وما اقلت الارض مني وتروني يقطيني
وسكوني وحر كتي وحر كات زكوتي ويهودي ان لو جاولت واجتهدت
مدى لاغصاري والاختطاب لو غيرتها ان اودني شكر واحد من نعمك
ما استطعت ذلك الا بميلك الموحى علي شكر ايقا جديدا وساء طارفا
عند اجل ولو حرصت انا والعادون من انايك ان تحصى مدى انعامك
سائفة وايقة لما احصته عدد اولا احصينه ابداهيات اني ذلك و
انت المخرجني نفسك في كتابك الناطق والنبأ القاري وان تعدوا نعمة
لا تحصوها صدق كتابك اللهم ونبأوك وبلغت ابناءك ورسلك ما
ازلت عليهم من وحيت وشرحت لهم من دينك غير اني يا الهي اشهدك
وجدي ونبأ لي طائفي ووسعي واقول مؤمنا الحمد لله الذي لم يتخذ وكلافتون
موروثا ولم يكن له شريك في الملك فصاذه فيما ابتاع ولا ولي من الدل
مرفده فيما صنع سبحانه سبحانه لو كان فيهما الهة الا الله لفسدنا
ونفطرنا سبحانه الله الواحد الحق الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم
له كفوا الحد الحمد لله بعدل حمد ملائكته المقربين وانبياؤه المرسلين
وصلى الله على اخيه من خلفه محمد خاتم النبيين وآله الطيبين الطاهرين المخلصين
شرو مشركه كد جود حضرت باجبار سيد شريع ددر رسلك ودعاري كد
اسلك ارجيمها ي مباركس ميرجيت بس كمت اللهم اجعلني اخشاك كافي اراك
واسعدني بقولك ولا تسقني عصيتك وخزني في قصالك وبارك لي في قدرك
حتى لا احب بخل ما احررت ولا ناخر ما عجلت اللهم اجعل غياني في فسق
اليقين في قلبي والاخلاص في عملي والنور في بصري والبصيرة في ذنبي ومنعني بحوري
واجعل سمعي وبصري الواردين لي في ذنبي والنور في عملي من ظلمتي وارزقني فيه قاري

وخاصاً فردي ومقلاً فاعناني ومسيراً فصرني وغنياً فلم يسأني وامسك
عن جميع ذلك فابتدأني فالك الحمد يا من اقال عثرتي وتفسر كبري ولحاب
دعوتي وسر عورتي وعصر دوتي وبلغني طيبي ونسرتني على صدوتي وان
اعدتنيك ومينيك وكرامتيك لا احصيهما يا مولاي انت الذي نعمت
الذي احسنت انت الذي احسانت انت الذي فضلت انت الذي مننت انت
الذي احملت انت الذي رزقت انت الذي وقفت انت الذي عطفت انت الذي
اغثيت انت الذي فكت انت الذي ونيت انت الذي كفت انت الذي عذب
انت الذي عصمت انت الذي سرت انت الذي عرفت انت الذي قلت انت
الذي مكنت انت الذي بدت انت الذي نعت انت الذي شئت انت الذي
طافيت انت الذي كرمت ساركت ربي وتعاليت فللك الحمد دائماً وللك الحمد
واجباً ثم انا يا الهى المتعريف بذنوبي فاغفرها لي انا الذي ساءت انا الذي خطيت
انا الذي اعطيت انا الذي جعلت انا الذي همت انا الذي سموت انا الذي
اعتمدت انا الذي تمكنت انا الذي وعدت انا الذي اخلفت انا الذي كنت
انا الذي فررت انا يا الهى اعترف بعبثي عندي وابوء بذنوبي فاغفرها لي
يا من لا تقدر ذنوبي عباداً وهو العتي عن طاعتهم والموفق من عمل منهم
صالحاً معونته ورحمته فللك الحمد الهى ارحمني تعصيتك وهنتي فارتكبت
فصيتك فاصبحت لا ابرأني فاعذيري ولا ذاقوة فانتقم في اي شيء استغفرك
يا مولاي اسمعي ام يصرني ام يلبسني ام يدي ام يرحلي اليك كلها نعمتك
عندي وبكاملها عصيتك يا مولاي فللك الحمد وانسيت عني يا من سرتني
من الالباء والامهات ان يجرني ومن العشار والاحوان ان يعبروني ومن
السلطين ان يعاقبوني ولوا طافوا يا مولاي على ما اطلقت عليه مني
اذا ما انظروني وكرهوني وقطعوني فما انا ذا ابرأني يدك يا سيدي خاضعا
وليا حصير احصرا لا ذوراة فاعذيري ولا ذوقوة فانتقم ولا تخجل في ما خجل بها
ولا قائل لم اخبرج ولم اعمل سوء وما عسى الجود لو خجلت يا مولاي تنقيني
فكيت فاني ذلك وجراحي كلها شامة علي يا مدينت وعلمت قبلي فخرني

فخرني شات انك سألني عن خطاي الامور وانك الحكيم العدل الذي لا يجوز
وقد كنت مملوكي ومن كل عدل لك مهرب فان تعديني فعدوني يا الهى بعد
مخباتي فاني نعت عني فحملك وخردك وكرمك لا اله الا انت سبحانك
اني كنت من الظالمين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المستغربين
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الموحدين لا اله الا انت سبحانك اني
كنت من الخاسرين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الوجيهين لا اله الا انت
سبحانك اني كنت من السائلين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من
المعلمين المسحوقين لا اله الا انت ربي وربى ابائي الاولين اللهم هذا تبارك
عليك مجدك واخلاصك للذكر موحداً واقرارى بالآياتك معدداً وان كنت
مقرأني لا احصيهما لكبريها ونبوغها ونظامها وتقادها الى حادث
ما لم تر لم تغمدني به معهما مذحقتني وبرأني من اول العصور من الاغناء بعد
الفقر وكنت اقتر وتبيل ليس ودفع الغيب وتفرج الكرب والغاية من
البدن والسلامة في الدين وتورقدي على مديرك ربيك على جميع العالمين
من الاولين والآخرين لما قدرت ولا هم على ذلك تقدست وتعاليت من رب
عظيم كريم رحيم ولا تحصى الاول ولا يبلغ شأوك ولا تكافى نعمتك صل على
محمد وآله وسلم هلكنا بملكك واسعدنا بطاعتك سبحانك لا اله الا انت اللهم
انك تحب دعوة المظلوم اذا طال وتكف انتوه وتعت المكروه وتبي
الكرم وتغني الفقير وتجير الكبر وترحم الصغير وتغني الكبير وتكسر ذنوبك
فذلك قد برأنت العلي انك برأ مطلق المكمل الاسير بارازق الطفل الصغير
يا عظمة الخائف المسحوق يا من لا شريك له ولا وذر صل على محمد وآله وسلم
في هذه العسبة افضل ما اعطيت وانك احد من جبارك من نعمة تولى بها
والآله خذوها وبلية نصرها وكربة تكسها ودعوة تشمها وحسنة تبارك
وسنة تغفرها انك لطيف خبير وعلى كل شيء قدير اللهم انك اقرب من
دعوى واستمع من اجاب ولك ركن عني واوسع من اعطى واتمع من سئل يا من
الذي لا اجرة ورجحها ليس كمثلك شمول ولا سوال فامول دعوتك يا من

من اعم من كل مدد راسد

مَرْجُوًّا بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ الْيَوْمَ أَحَدًا مِنْ وَفْدِكَ عَلَيْكَ وَأَعْطِنِي أَفْضَلَ مَا أَطْلَبُ
أَحَدًا مِنْهُمْ مِنْ جَزَاءِ الْبِرِّ وَالْإِحْسَانِ وَالْمَعْرِفَةِ وَبَارِكْ لِي فِيهَا أَرْزُقْ
إِلَيْهِ مِنْ أَهْلِ قِمَالٍ وَقَلْبِلٍ وَكَيْفٍ وَبَارِكْ لِي فِي وَفْدِكَ بَرَاءَةً تَنْدُ
دَرْ تَقَابِلِ خُضُوعٍ وَخُشُوعٍ وَدَاشَائِي بِرَأْسِ رِشْتِ بَاسْتَعْفَاؤِ وَخِلَاصِ حُسْنِ ارْتِزَائِ شِعْرِ
بَاشَدِ وَجُونِ بِنَلِ سِرْجِ كِه دَر دَسْتِ رَاسْتِ مَرَاهُشْتِ بَرَسِدِ وَكُنْ بِكَوَيْدِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
مَوْفِقِي وَزِدْ فِي عَمَلِي وَسَلِّمْ لِي فِي دِينِي وَتَقَبَّلْ مِنِّي يَا كَيَّ اَللّٰهُمَّ اغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ
بِمَا رِشْتَامِ وَخُشْنِ دَاخِرِ كُنْدِ نَا بِشِعْرِ بَرَسِدِ اَكْرَجِ ثَلَاثَ شَبِّ بَكْدَرِ وَجَمْعِ كُنْدِ بِنَا
دَوْنِ مَانِيكِ اَذَانِ وَفَوَاقِهِ وَنَافِلِهِ بِغَرَبِ رَا بَعْدِ اَرْحَمَ اَكْدَارِ وَنَيْتِ كُنْدِ بَايِنْ كُحُو
كِه اَزَايِنْ وَفَتْ نَاطَلُوعِ اَفْتَابِ رِشْتِ مَرَامِ تَوَفِّقِ بِيكُنْ دَر بَیْخِ اِسْلَامِ رِشْتِ نَافِلِ
اِلَى اللَّهِ وَابْنِ شَبِّ جُونِ شَبِّ عَمَادِ بِنَا نَسْتِ وَارْجَمِلِ جَمَادِ شَبِّ نَسْتِ كِه اَحْبَابِ اَرْشَادِ
سُنْتِ وَكُنْدِ اَسْلَاحِ اَدَارِ نَاصِحِ مَقُولِ كِه دَر اَنْبِ رَهَائِي اَسْمَانِ بَسْمِ نَاصِحِ
وَعَمَلِ وَزِيَارَتِ حُضُورِ اَمَامِ حُسَيْنِ سُنْتِ اَسْتِ وَنَبِ عَمَلِ رَا حُسَيْنِ كُنْدِ كِه غَمَلِ
بُودِنْ دَر مَشْرِعِ اَرْحَمِ مَكْنِ سُنْتِ قَرِيبِ اِلَى اللَّهِ وَبَارِكْ نَاصِحِ مَشْغُولِ ذِكْرِ دَعَا وَنَافِلِ
فَرَا بَاشَدِ وَابْنِ عَامِلِ اَنْدَا اَللّٰهُمَّ هَذَا جَمْعُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي فِيهَا جَمْعُ
اَلْخَيْرِ اَللّٰهُمَّ لَا تُؤَيِّسْنِي مِنَ الْخَيْرِ الَّذِي سَأَلْتُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي فِي قَلْبِي ثُمَّ اَطْلُبْ اِلَيْكَ
اَنْ تَعْرِفَنِي مَا عَرَفْتَ اَوْ لِيَاكَ لِي فِي نَزْلِي هَذَا اَنْ تَقْبَلَنِي جَمْعُ اَلْخَيْرِ وَنَسْتِ
كِه اَكْرَجِ اَوَّلِ اَوْ بَاشَدِ بَايِ خُودِ رَا رِشْتِ اَرْحَمِ كُزَادِ وَبَرَا لَآيِ كُوِي كِه دَر مَشْرِعِ اَرْحَمِ
بُرُودِ وَنَبِ سُنْتِ نَسْتِ كِه اَنْدَادِ شِعْرِ كُنْدِ نَا اَفْتَابِ طَالِعِ شُودِ وَظَاهِرِ اَكْرَجِ مَرِيتِ
وَسُنْتِ اَسْتِ كِه دَر اَنْ شَبِّ هَفْتَادِ سَنَكِ رِزْقِ خُوشِ رِزْقِ مَنْقَطِ مَحْطِ كِه مَقْدَارِ رِزْقِ
اَنْكَسْتِ بَاشَدِ كِه حُجَّةِ رِشْتِ جَمْعِ اَرْحَمِ اَرْحَمِ رِشْتِ اَرْحَمِ رِشْتِ اَرْحَمِ رِشْتِ اَرْحَمِ رِشْتِ
كِه شَايِدِ بَعْضِي رِشْتِ وَجُونِ صَبْحِ طَالِعِ شُودِ اَوَّلِي اَسْتِ كِه دَر اِنْزِ وَفَتْ نَافِلِ
وَفُوفِ شِعْرِ كُنْدِ بَايِطَرِ كِه تَوَفِّقِ بِيكُنْ دَر مَشْرِعِ اَرْحَمِ دَر بَیْخِ اِسْلَامِ رِشْتِ نَافِلِ
نَاطَلُوعِ اَفْتَابِ وَاجِبِ قَرِيبِ اِلَى اللَّهِ وَنَسْتِ اَسْتِ كِه حُجَّةِ اَللّٰهُ وَصَلَاوَاتِ فَرَسْتَادِ
بِرِحْضَرِ رِشَالَتِ بِنَا مَعِي دَعَا اَزِ رَايِ خُودِ وَبَرَادِرَانِ دِينِي اِسْتِغْفَالِ مَا يَدِ وَارْجَمِلِ
دَعَا اَيْنِدِ عَامِلِ اَللّٰهُمَّ رَبِّ اَسْأَلُكَ اَرْحَمِ اَرْحَمِ فَكْ رِشْتِي مِنَ الشَّارِ وَافْسَحْ عَلَيَّ

وادی جسر کزاد
اندر سر و نعل است

عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْخَلَالَ وَادْرَاعِي شَرِّ قَسَّةِ الْخَيْرِ وَالْاَمْنِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَمْدُكَ
اَللّٰهُمَّ وَخَيْرُ مَدْعُوٍّ اِلَيْهِ وَخَيْرُ مَسْتَوِلٍ وَلَيْسَ لِي وَافِدِ جَانِزَةٍ مَالِخَلِ جَانِزِي
فِي مَوْطِئِي هَذَا اَنْ تَقْبَلَ عَثْرَتِي وَتَقْبَلَ مَقْدَرَتِي وَكَانَ حُجَاوَتِي عَنْ حُطْبَتِي ثُمَّ اَخْلِ
اَلْخُشُوعَ مِنَ الدُّنْيَا زَادِي وَجُونِ اَفْتَابِ بَرَايِدِ بِنَايِ رِشْتِ رُودِ وَجَايِزِ اَسْتِ
وَكِسِي رَا كِه مَرُوفَتِي بَاشَدِ بِشَرِ اَطْلُوعِ فُجَرِ اَرْشَعَرِي رُودِ وَبَدَا نَكِه مَرَكَا وَفَتْ
اَخْتِاِي عَرَفَاتِ وَشِعْرِ مَرَمِ دَر اَبَادِ اَخْتِاِي كِي رَا نَافِلِ اَبَا اَصْطَرِ اَرْشِي
بِرِشْتِ اَيْنِ دَر اَبَادِ بِنَا رِشْتِ وَنَبِ نَسْتِ اَسْتِ وَبَا بَرُوفِي بَعْضِي اَرْشَعَرِي اَرْشَعَرِي
وَجُونِ وَتَوَجُّعِي شُودِ دَر مَرَامِ بَعْضِي رِشْتِ كِه اَنْزَاوَدِي شِعْرِ كُونِدِ سُنْتِ اَسْتِ
كُنْدِ وَبَوَارِزِي صَدَاكَ سَنَدِ رُودِ مَا نَسْتِ وَكُرْ وَابْنِدِ عَامِلِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْ عَمَلِي
وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَاجِبِ عَوْنِي وَاخْلُفْنِي فِيمَنْ نَزَلَتْ خَيْرُ بَعْدِي وَاَكْرَجِ اَمْرِي كُنْدِ بَرَكْدِ
وَتَقَبَّلْ اَزَايِجَا بَكْدَرِ وَجُونِ مَعِي رِشْتِ رِشْتِ عَقِبِ كُنْدِ وَانْ سِلِ اَوَّلِ اَسْتِ اَرْحَمِ
مَكِه بَعْضِي هَفْتِ سَنَكِ رِزْقِ بَعْرِ عَقِبِ كِه عَمَادِ اَرْشِي اَوَّلِ رِشْتِ وَفَرَا نَافِلِ
دَر مَرِ نَيْتِ كُنْدِ بَايِ رِشْتِ كِه بَكُوِي بَعْضِ سَنَكِ رِشْتِ اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي
اِسْلَامِ رِشْتِ وَاجِبِ قَرِيبِ اِلَى اللَّهِ وَاطْهَرِ اَنْكَسْتِ كِه مَرَمِ فَعْدِ سَنَكِ رِشْتِ بَرَادِرِ
بَرَا نَكْسْتِ بَرَا نَكْسْتِ مَرَامِ اَرْشِي بَرَا نَكْسْتِ بَرَا نَكْسْتِ بَرَا نَكْسْتِ بَرَا نَكْسْتِ
سَنَكِ اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي
بَكِي بَعْرِ خُودِ اَطَاوَدِ كُنْدِ وَجُونِ مَرَكَا سَنَكِ كُنْدِ دَر خُودِ سَنَكِ رِشْتِ اَرْشِي
سَنَكِ رِشْتِ اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي
وَضُوءِ بِنَاوَدِ بَاشَدِ وَبَقْدَرِ دَر اَعْدِ دَسْتِ بَايِ اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي اَرْشِي
بَدِ سَتِ حُجْبِ نَكَاوَدِ دَر دَسْتِ رَاسْتِ بِنَاوَدِ دَر دَسْتِ رَاسْتِ بِنَاوَدِ
بَايِ سَتِ دَر دَسْتِ رَاسْتِ سَنَكِ رَاوَدِ دَسْتِ دَاشْتِ بَاشَدِ وَخَاوَدِ بَرَزْدِ اَبَاوَدِ
اَللّٰهُمَّ هُوَا اَكْرَجِ صَاحِبِي نَاصِحِي لِي وَارْقَعْنِي فِي عَمَلِي وَدَرُوفْتِ نَافِلِ اَرْشِي اَرْشِي
سَنَكِ رِشْتِ اَللّٰهُمَّ اَكْرَجِ كُوِي وَابْنِدِ عَامِلِ اَللّٰهُمَّ اَكْرَجِ عَثْرَتِي اَللّٰهُمَّ اَكْرَجِ
مَقْدَرَتِي اَللّٰهُمَّ اَكْرَجِ سُنَّتِي اَللّٰهُمَّ اَكْرَجِ اَللّٰهُمَّ اَكْرَجِ اَللّٰهُمَّ اَكْرَجِ
وَعَمَلِ مَقُولِ اَوْ مَعْمَا مَسْكُورِ اَوْ دَنَا مَقُولِ اَوْ اَسْمَا مَرَكَا بَرَكْدِ بِنَاوَدِ اَبَاوَدِ

ایزده و شرف

حاصل شود و طریق ریجریه ها که در اعمال روز عید مذکور شد و وقت ری تمام روز را
و پیش از ظهر افضل است و سنت است که در این سه روز از بیرون نرود و در هر روز
اولی و وسطی و بعدی کند و ری نماید و در هر عصر عقبه پشت قبله و دعا خوانی که
شده بخواند و اجتناب نیت کند در وقت روزه سنگ ریزه باین نحو که هر اولی از
سنگ ریزه در سجده اسلام حج تمتع واجب بر اهل الله و هم چنین حجر وسطی و حجر عقبه را
و سنت است که در وقت انداختن سنگ ریزه الله اکبر بگوید و سنت است که در ایام
مفی نمازها را در سجده و جفا آورد و چون بیکه برمی گردد سنت است که داخل خانه
کعبه شود با اذاب و شرایط از آن محله غسل کند و در وقت داخل شدن حلقه در را
بگیرد و با نیت خضوع و خشوع داخل شود و در وقت داخل شدن این دعا بخواند
اللهم انك قلت ومن دخله كان ايمانا فاني من عبدك قدلب الشاوس منك
سجی که ما بین دو ستون خانه کعبه فرست است و در رکعت نماز گذارد و در رکعت اول بعد
حمد سورتم سجده بخواند و در رکعت ثانی از آیات قرآنی بعد از آیات سوره سجده بخواند و
بجاء چهار آیه است پس در هر رکعتی از چهار رکع خوانه و در رکعت نماز بگذارد و بعد از آن این
دعا بخواند اللهم من تقيا و تقيا که در ضمن اعمال روز عید گذشت و سنت است که در
اندرون خانه کعبه بر سجده نهد و این دعا بخواند یا رب لا یرد عتبتك الا بعدک ولا
عجی منك الا التضرع اليك فب لي يا الهی فربا بالقدرة انی میا غنی سنوات
و میا نسیب الیاد و لا یملک لی یا الهی غنا حتی تسبح لی و تقر فی الامانة فی
دعای اللهم اردد فی العافية الی شئنی احلی و لا تسحب لی عذابی و لا تمکنه
من عذبی من ذالک یزنی ان و سعتی و من ذالک یسعی ان رعتی و ان اهلک لی
من ذالک یعرض لک فی عتدک او یسألک عن امره فقد علمت یا الهی انک لیس
فی حکمک ظلم و لا فی نعتک عجز انما یجاء من بحاجات القوت و ما یحتاج الی الظلم
الضعف و قد تعالیت یا الهی عن ذلک خلوا کبر فلا یجلی الیلا عرشا و لا یجلی
نصبا و یجلی یسعی و اولی غیری و لا یرد لی فی حرجی و لا یغنی بلاء علی اثر
بلاء فقد رقی صغیری و قلعة حبلتی و تقر فی لک و تحشی من الناس و انشی بک
اعوذ بک ایوم فاصد فی و اسجیر بک ایوم فاجرب و استعین بک علی الضر اما

فاجنی و استغفرک فاصبر لی و اتوکل علیک فاکفی و اوف بک فامنی و استغفرک
فاهدی و استرحک فارجع لی و استغفرک فاما انکم فاعفوا لی و استرح لی و استغفرک
من فضلك الفایع فارجع لی و لا حول و لا قوة الا بالله و در وقت بیرون آمدن
از خانه حلقه واد را بگیرد و بگوید الله اکبر اللهم لا تحمد مدانی و لا تسبح
بی عذابی و انک انصار النافع پس از خانه برآید و در رکعت نماز گذارد و در رکعت
کعبه بجهتی که در خانه کعبه در جانب راست و باسد و چون خواهد از کعبه کمر کند
طواف و داع بعمل آورد باین بیت که هفت شوط در طواف و داع خانه کعبه میکند
قرین الی الله و سنت است که در ایام حج سید و نصت طواف کند بعد از ایام سال
اگر تواند سید و نصت شوط بعمل آورد و باید در هر شوطی ستلا حجر الاسود و رکن
یمانی کند و اگر در هر شوطی تواند در شوط اول و دوم استلام نماید و بعد از فراغ از
طواف الزام مستحار کند بطریق که در طواف غیر مذکور شد پس از حجر الاسود اید و شکم
خود را با کعبه بچسباند و دست چپ خود را بر حجر الاسود و دست راست را از جانب در
خانه کعبه بچسباند و بگوید اللهم صل علی محمد عبدک و رسولک و بیکند
و جنبک و خیرک من خلقتک اللهم کما بلغ رسالک و جاهد فی سبیلک و
صدع یا امرک و اودی فیک و فی جنبک حتی اناه اقبس اللهم اقبس مقلی
فیما مشی بالی بافضل ما یرجع به احد من وفیک من النعمة و البرکة و
الرضوان و العافية فاما انی اطلب فاستلک ان یطیعنی مثل الذی لکینه
و افضلا من جندک تریدی علیک اللهم ان امشی فاعف لی و ان اجبتی فارد
من قایل اللهم لا تجعل اخر القعد من زیار و نیتک اللهم انی عتدک و ان
عتدک و ان امیک حملتی علی ذالک و سیرتی فی بلادک حتی ارجع لی حرمک
و انک و قد کان فی حسی فلی ان تعف لی ذنوبی فان کنت قد تعفرت لی ذنوبی
فارد غنی رضاک و قرنی انک رقی و لا یجلی و ان کنت لم تعف لی من الذنوب
فاعف لی قبل ان تسامی عن بیک و اری هذا و ان انصر لی ان کنت اوتی
غیر راعیتک و لا عن بیک و لا مستد لک و لا یم الله اللهم احفظنی من بین
بیک و من خافی و عن غیری و عن یما لی حتی یبلغنی اعلی و اکفی مؤثر عبادک و عباد

که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علی علیه السلام را بخاک
و وصایت خود نصب کرد و فرمود هر که را من مولا و اقایی اؤیم علی مولا و اقایی
باشی و ای دوست و آن روز هجدهم ذیحجه است راوی عرض کرد که در آن روز چه بنا
کرد فرمود باید روزی بدید و عبادت کنید و محراب و مال و دریا و کعبه و برایان صلوات
فرستید و وصیت فرمود حضرت رسول امیر المؤمنین را که این روز را عید کرد اند
و بر ولایت دیگر فرمود هر چه بری و حتی خود را وصیت می کرد که این روز را عید کرد اند
بر ولایت دیگر و روز این روز یکفاره منعت سال کناه است و ایضا حضرت صادق
منقولست که روزی روزی در برابر است با روزی عمر دنیا که اگر کسی بگذرد تمام دنیا را بگذرد
و روزی بداد روزی این روز برابر است با ثوابان نر خدا و با صد حج و صد عمره و خدا انفر
بغیر برامکر این که این روز را عید کرده است و حرمت ازاد است اند و نامش در این
روز عید معهود است و نامش در زمین روزی مشاق معهود و جمع مشهود است و هر که
ای روز مؤمنی را افکار و یاد نواب کی ارد که ده فنام و اطعام ده صدقاری صدقاری است
و ثواب کی ارد که طعام ده صدقاری صدقاری که مذکور شد از غیران و صدقاری
و اوصیای ایشان و سفیدان و صالخان را در سال فخط و بیکر هم که در این روز صدق
کند بر این است با صدقاری صدقاری که در روزهای دیگر صدق کنند پس فرمود که گمان کنی
که خدا روزی خاکی کرده است که حرمتش از این روز بیشتر باشد و الله نه و الله نه و الله نه
و احادیث بسیار از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمالش که زیاده از حد و
احصاست و از شده که این مختصر گنجایش ذکر آن ندارد و مستحب است در این روز
غسل کردن و بکی و احسان با خویشان و عیالان و غلامان و برادران و من کردن و
سرفه و خوشحالی نمودن و صدق کردن و مکر و کفر و دغای الله العزیز را که در
اعمال شب قدر و شد و نیست گفتن با برادران مؤمن با برادران مؤمن که الحمد لله الذي جعلنا
من المؤمنين بولاية امير المؤمنين والائمة عليهم السلام و بروایت دیگر چنین است
که چون برادران مؤمن با هم ملاقات کنند بگویند الحمد لله الذي جعلنا بهذا اليوم
جعلنا من المؤمنين بولاية امير المؤمنين والائمة عليهم السلام و انفسنا من ولاية ولا
امر و القوام بفسطاط ولا جعلنا من الجاهل والمكذبين يوم الدين و زیارت حضرت

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور
و موافق روایت صفوان و غیران اگر از دور زیارت کند دو رکعت نماز زیارت
بجای آورد و در رکعت اول بعد از حمد و سوره انا انزلناه و در رکعت دوم قبل از حمد
بخواند پس این دعا را بخواند اللهم صل على وليك و اخي نبيك و وزيرك و
و خليفك و موضع يسره و خيرة من اسرته و وصيته و صفوته و خليفته و
امينه و وليه و اشرف خيرته الذين امنوا به و آبي ذريته و باب حكيمة و
الناطين بحجبه و الداعي الى شريعته و لماضي على سببه و خليفته على امته سديد
المساكين و امير المؤمنين و قائدا لقهر الجبلين افضل ما صليت على احد من خلقك و امينا
و وصيه انبيائك اللهم اني استشهد انك تطلع عن نبيك صلى الله عليه و آله ما حول
و دعي ما استخفي و تحفظ ما استودع و حلال حلالك و حرم حرامك و اقام احكامك
و دعي الى سبيلك و والي اوليائك و عادي اعدائك و جاهدا لنا كيش عن
سبيلك و القاطع و المادي عن امرك صابرا محسبا مقبلا غير مدبر لا ياكل
في الله لومة لائم حتى تبلغ في ذلك الرضا و سلم اليك القضاء و عهد النجاة
و تخرج لك مجتهدا حتى اناه البقن فقصته اليك شفعا سعيدا و ليا نبيا راضيا
ر كنهنا و يا مهديا اللهم صل على محمد و عاتقه افضل ما صليت على احد
من انبيائك و اوصيائك يا رب العالمين در زاد المعاد گفته اگر اشارت کند با انگشت
شهادت بجانب قبر شريف آن حضرت و این زیارت بخواند بهتر است و ایضا گفته اگر بعد
نماز اول این زیارت را کند و اعران دعا را بخواند شاید بهتر باشد و زیارت این است
ا سلام عليك يا امير المؤمنين و رحمة الله وبركاته ا سلام عليك يا امين الله في
ارضه و حجة على عباده استشهد لقد جاءهت يا امير المؤمنين في الله حق جواد
و عملت بكياية و اشعت من بيتي حتى دجالت الله الى جوارم ففضل اليه خيرة
لك كرم نوابه و اكرم اعدائك الحجة في قلبي اياك مع مالك من الحج البالية
على جميع خاتم اللهم صل على محمد و آله و اجعل سني مطهنة بقدرك راضية
بفضلك مولعة بذكرك و دعائك تحفة صفوة اوليائك نجوة في ارضك و سما
صايرة عند ربك بلادك شاكرة لقواضيل نعمائك ذاكرة لسوابغ الا لك مشاكرة

برو لايت حضرت بيعت کرده باشد و در سجده او در بهشت باد بجز راست گويان و معتدوت
 گشتگان باشد که تصديق خدا و رسول و دان رفتن از روي اخلاص کردند مانند مسلمانان و
 ابو ذر و مقداد و خبي الله عنهم و مانند کسی باشد که شهيد شده باشد يا حضرت مرسل و
 المؤمنين و حسن و حسين صلوات الله عليهم و مانند کسی باشد که در زير علم صاحب الامر و
 زير جبهه ان حضرت بوده باشد شيخ مفيد در روايت کرده که سنت است اين دعا را در
 غدير بخواند اللهم اني استلمت بحبي محمد بن عبد الله و علي و آلهم و القدر الذي
 خصصهم به و ان خلقتك ان تصلي على محمد و علي و ان تتدأ بهماني في كل خير عاجل
 اللهم صل على محمد و آل محمد لا تمتر الفناء و لا الداء و لا الشاة و لا الجور و لا الزمان و لا العلة
 الباطنة و لا ساسية الهباء و لا ركان البلاد و لا نافية المرسل و لا سنية الناجية الجارية في
 الفج الغامرة اللهم صل على محمد و آل محمد و انزلهم و ارفعهم و ارفعهم و ارفعهم و ارفعهم
 و تعادون كراميتك و تعفونك من برئيتك و جبريتك من حلفتك الا يقينا الا يقينا
 انجاء الابرار و الباطل يبتلى به الناس من انا و انجي و من اياه هوى اللهم صل
 على محمد و آل محمد اهل الذكر الذين اخرجت بسنتهم و ذوقوا لفرق الذين اخرج
 و ذوقهم و فرقت حقيقتهم و جعلت الجنة عاقبة من اقتضى النار همراة اللهم صل على
 محمد و آل محمد كما امروا بطاعتك و هوا عن معصيتك و ذلوا عبادك على وحدان
 اللهم اني استلمت بحبي محمد بن عبد الله و علي و آلهم و القدر الذي
 خلقتك و انجي امير المؤمنين و تعفونك من برئيتك و جبريتك من حلفتك الا يقينا الا يقينا
 الا كبر و الفاروق بين الحق و الباطل و الشاهد لك و الدال عليك و الفاعل
 يا مكرم و المجاهد في سبيلك لم تاخذ فيك لومة لائم ان تصلي على محمد و آل محمد
 و ان تحبهم في هذا اليوم الذي عقدت فيه لوليك العهد في اعناق خليفك و ان
 لهم الذين من الفاروق بين الحق و الباطل و الشاهد لك و الدال عليك و الفاعل
 النار لا شئتم و جالسدي انهم اللهم فكما جعلك عبدك الا كبر و شئتم في
 السماء يوم العتد العتود و في الارض يوم الميثاق الماخوذ و المجمع الموصول على
 محمد و آل محمد و اقرهم به نعمتنا و لا تخلفنا بعد اذ هدانا و اجعلنا لا نعلم من انك
 بالانعم الراحمين محمد بن عبد الله الذي عرفنا فضل هذا اليوم و نحن اخر منة و كثرنا

والمعروف بالعلماء
 في هذا اليوم

و كثرنا به و شرفنا بغيره و عدنا بغيره يا رسول الله يا امير المؤمنين علي بن ابي طالب
 غيرتكما و علي بن ابي طالب و فضل السلام ما بيني و بينك و بينك و بينك و بينك و بينك
 الى الله ربي و بينك في حجاج طابقي و قضاه حوائجي و تبس اموري اللهم ان
 انت ملك يحيي محمد و آل محمد ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تاعز من محمد في هذا
 اليوم و ان تخرج من سبيلك لا طفا نورك فاني الله الا ان تم نوري اللهم
 تخرج عن اهل بيت محمد بن عبد الله و كيف عنهم و بهم عن المؤمنين الكرامات اللهم
 املاء الارض بهم عدلا كما صليت ظلمنا و جورا و اجزكم ما وعدتهم انك لا تخلف
 الامعاء و اكر بعد ان غاب محمد و وصد من ربه و وصد من ربه و وصد من ربه و وصد
 من ربه يا ارحم الراحمين محمد بن عبد الله و آلهم و القدر الذي خلقتك و انجي
 و ارفعهم و ارفعهم و ارفعهم و ارفعهم و ارفعهم و ارفعهم و ارفعهم و ارفعهم
 و تعادون كراميتك و تعفونك من برئيتك و جبريتك من حلفتك الا يقينا الا يقينا
 انجاء الابرار و الباطل يبتلى به الناس من انا و انجي و من اياه هوى اللهم صل
 على محمد و آل محمد اهل الذكر الذين اخرجت بسنتهم و ذوقوا لفرق الذين اخرج
 و ذوقهم و فرقت حقيقتهم و جعلت الجنة عاقبة من اقتضى النار همراة اللهم صل على
 محمد و آل محمد كما امروا بطاعتك و هوا عن معصيتك و ذلوا عبادك على وحدان
 اللهم اني استلمت بحبي محمد بن عبد الله و علي و آلهم و القدر الذي
 خلقتك و انجي امير المؤمنين و تعفونك من برئيتك و جبريتك من حلفتك الا يقينا الا يقينا
 الا كبر و الفاروق بين الحق و الباطل و الشاهد لك و الدال عليك و الفاعل
 يا مكرم و المجاهد في سبيلك لم تاخذ فيك لومة لائم ان تصلي على محمد و آل محمد
 و ان تحبهم في هذا اليوم الذي عقدت فيه لوليك العهد في اعناق خليفك و ان
 لهم الذين من الفاروق بين الحق و الباطل و الشاهد لك و الدال عليك و الفاعل
 النار لا شئتم و جالسدي انهم اللهم فكما جعلك عبدك الا كبر و شئتم في
 السماء يوم العتد العتود و في الارض يوم الميثاق الماخوذ و المجمع الموصول على
 محمد و آل محمد و اقرهم به نعمتنا و لا تخلفنا بعد اذ هدانا و اجعلنا لا نعلم من انك
 بالانعم الراحمين محمد بن عبد الله الذي عرفنا فضل هذا اليوم و نحن اخر منة و كثرنا

بنابر روايتي که در بعضي است زفاف حضرت فاطمه واقع شده
 مومني نازل شده و روايتي روز مباحله است يعني است که حضرت امير المؤمنين
 در روز حضرت پسر خود را فداي حضرت کرده و روز نزل روز مباحله است
 در زاد المعاد گفته که در تعيين مباحله بيان علم اخلاص و اشتهار و اوقا است که در
 بيت و جهاد و بعضي بيت و بچم و بعضي بيت و هفتم و بعضي بيت و بچم و بعضي بيت و بچم
 ضربك اعمال مستحب که مذکور ميشود بعمل آورد بهتر است است اعمال سنت است در
 روز روز داشتن و غسل کردن و جامه پاکيز پوشيدن و بوي خوش بکار بردن و تقدي
 کردن و زيارت حضرت پسر و زيارت حضرت امير المؤمنين و زيارت سائر ائمه معصومين
 صلوات الله عليهم کردن بکي زيارت جامع و قبل زوال برسم ساعت دو کثرت
 گذاردن براي شکر است مباحله در هر رکعت بعد از حمد هر يك از سوره قل هو الله و آية
 الکرسي تا هم فيها خالكون و سوره انا انزلناه داده مرتبه خواندن و اين دعا خواندن که
 شيخ طوسي و سيد بن طاووس قدس الله روحها بسند حضرت صادق روايت
 کرده اند و حضرت زهرا و زکوار خود امام محمد باقر روايت کرده است که ان حضرت

فرمود که اگر گویم در این دعا اسم اعظم حق تعالی است هر آینه دانست که تمام و اگر مردم بدانند که این دعا در اجابت چگونه تأثیری نماید بهر چه که مقدمه باشد سعی نمایند در تحصیل آن هر چند باید که قتال کنند و مزارع حاجت که هار می شود این دعا را بخوانند و بعد از آن حاجت خود را می طلبند البته مستجاب می گردد و این دعا را در وقت که ایام مباحه نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلجل بر مسند رسول نازل شد و این دعا را آورد و گفت برای مباحه بیرون رود و حتی خود علی بن ابیطالب را و سیده زهرا را و فرزند یسندید خود حسن و حسین صلوات الله علیهم را بخورد و این دعا را بخواند و با ترسایان مباحه کند و بر ایشان نفرین کند پس حضرت امام جعفر صادق فرمود که هرگاه این دعا را بخواند و سعی کند در تصرف و این دعا را شمع خود گردانند در حلقه ها و از کسی که اهلش نباشد و از سفیهان و منافقان بپا دارند و بایشان تعلیم نمایند که از عملهای مخروفت و مکرر فابل این کور که نماز دعا اینست اللهم انی استسئلت من بهائک بائنا و کُل بهائک فی اللہ انی استسئلت بهائک کلہ اللهم انی استسئلت من جلالک یا حله و کُل جلالک جلجل اللهم انی استسئلت جلالک کلہ اللهم انی استسئلت من جمالک یا جمه و کُل جمالک جمل اللهم انی استسئلت جمالک کلہ اللهم انی ادعوک کما امرت فی فاسخ لی کما وعدت فی اللہ انی استسئلت من عظیمک یا عظیمک عظیمک کلہ اللهم انی استسئلت عظیمک کلہ اللهم انی استسئلت من نورک یا نور و کُل نورک نور اللهم انی استسئلت نورک کلہ اللهم انی استسئلت من رحمتک یا وسیعک و کُل رحمتک وسیعک اللهم انی استسئلت رحمتک کلہ اللهم انی ادعوک کما امرت فی فاسخ لی کما وعدت فی اللہ انی استسئلت من کمالک یا کمالک کمالک کلہ اللهم انی استسئلت کمالک کلہ اللهم انی استسئلت من اسمائک یا کبر و کُل اسمائک کبر اللهم انی استسئلت اسمائک کلہ اللهم انی استسئلت من اسمائک کلہ اللهم انی ادعوک کما امرت فی فاسخ لی کما وعدت فی اللہ انی استسئلت من عزیزک یا عزیزک عزیزک کلہ اللهم انی استسئلت عزیزک کلہ اللهم انی استسئلت من سببک یا سببک سببک کلہ و کُل سببک

مسیبتک ما ضیة اللهم انی استسئلت من سببک کلہ اللهم انی استسئلت بقدرک انی استسئلت بها علی کل شی و کُل قدرک مستطیعک اللهم انی استسئلت بقدرک کلہ اللهم انی ادعوک کما امرت فی فاسخ لی کما وعدت فی اللہ انی استسئلت من عظیمک یا عظیمک عظیمک کلہ اللهم انی استسئلت من نورک یا نور و کُل نورک نور اللهم انی استسئلت نورک کلہ اللهم انی استسئلت من رحمتک یا وسیعک و کُل رحمتک وسیعک اللهم انی استسئلت رحمتک کلہ اللهم انی ادعوک کما امرت فی فاسخ لی کما وعدت فی اللہ انی استسئلت من کمالک یا کمالک کمالک کلہ اللهم انی استسئلت کمالک کلہ اللهم انی استسئلت من اسمائک یا کبر و کُل اسمائک کبر اللهم انی استسئلت اسمائک کلہ اللهم انی استسئلت من اسمائک کلہ اللهم انی ادعوک کما امرت فی فاسخ لی کما وعدت فی اللہ انی استسئلت من عزیزک یا عزیزک عزیزک کلہ اللهم انی استسئلت عزیزک کلہ اللهم انی استسئلت من سببک یا سببک سببک کلہ و کُل سببک

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالصَّالِحِينَ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ وَالْإِسْلَامَ وَالْوَلَايَةَ لِعَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْبِرَّ أَمْرًا مِنْ صَلَواتِهِ فِي الْإِيمَانِ بِالْأَمَّةِ
مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي تَكْرُمْتُ بِذَلِكَ بَارَكْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَلَايَةَ
وَالشَّرَفَ وَالْمُضِلَّةَ وَاللَّحْظَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفِي عَيْنِي بِمَا
رَزَقَنِي وَبَارِكْ لِي فِيهِمَا اعْطِنِي وَاحْفَظْنِي فِي عَيْنِي وَفِي كُلِّ حَالٍ غَوِي اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَغْنِ جَنَّتِي بِرِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
الشَّرِّ مَخْطُوكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مَضِيئَةٍ
مِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ
مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ تَزِلُّ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي
كُلِّ سَاعَةٍ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتِسِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُرْقَةٍ وَمِنْ كُلِّ نَجَسٍ وَمِنْ كُلِّ انْفِصَالٍ
وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ تَزِلُّ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا
الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ دُلُوبِي قَدْ اخْلَعَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَ
حَالَتِ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَخَيْرَتِ خَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْتَغْنِي بِكَ بِوَجْهِكَ الدُّعَاءِ
لَا يَضُرُّهُ وَبِوَجْهِكَ الْمُتَقَطِّعِ وَبِوَجْهِكَ وَلِيكَ عَلَى الْمُرْضَى وَبِوَجْهِكَ
الدُّعَاءِ أَسْتَغْنِي بِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ دُلُوبِي وَأَنْ
تَغْفِرَ لِي مَا بَقِيَ مِنْ غَمْرِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُوذُ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ إِلَّا
مَا أَقْبَلْتَنِي خَيْرًا وَفَائِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَأَنْتَ عِنِّي رَاجٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي عَمَلِي بِحَسَنِهِ
وَتَجْعَلَ لِي قَوْلِي بِالْحَقِّ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ الْقُوَى وَيَا أَهْلَ
الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَيْضًا سُبْحَ طَيْبِي وَ
دِيكَرَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَوَايَتُ كَرْدِهَ اَلْكَدُونِ بِهَادِي رُو

در شرف

رَوْزِ بَيْتِ وَجْهَادِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَدَوَايِرِ زُجَرِ خَوَايِ اَلْغَمَّانِ بَكْرٍ وَهَرِ دُرِّ كَرَمَتِ
كِهْ يَكُنِي بَعْدَ اَزَانِ هَفْتَادِ مَرْتَبَةِ اسْتِغْفَارِ اللَّهِ رُبِّي وَاتُوبُ إِلَيْهِ بِسْمِ اَلْبَيْتِ وَظَهَرِ
بِمَوْضِعِ بَحْرٍ دُخْدُودِ مِيكَبِي وَابْدَعَا اَلْجَوَائِي وَبَابِدْ بِاعْشَلْ بِاسْمِي وَبِرَوَايَتِ دِيكَرِ رُو
اَكْرَدِ بَكْرِي اَنْ شَاهِدِ شَرْهَ بَاسْمِي تَرْدَانِ خَرَجِ مَقْدَسِ خَاصِرِ نُوودِ اَلْاَلِجَايِ خَلَوِي رُو
وَبَابِرْ كُوهِ بَلَنْدِي بِاَبْجَهْ آوِي وَدُرِّ كَرَمَتِ نَمَازِ بَكْرٍ بِاَدَابِ وَشَرْهَ وَبَعْدَ اَزَانِ سَلَامِ هَفْتَادِ
مَرْتَبَةِ اسْتِغْفَارِ بَكْرٍ بِسْمِ اَلْبَيْتِ وَبِحَاسِبِ حِمَانِ طَرَكِ وَابْدَعَا اَلْجَوَائِي وَبَعْدَ اَزَانِ اَلْجَوَائِي
مَرْدِ طَائِي كِهْ يَكُنِي بَارْدِ دُرِّ كَرَمَتِ نَمَازِ بَكْرٍ وَدَعَا اَلْبَيْتِ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
اَلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اَلْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَّرَ
بِرَبِّهِمْ بَعْدَ اَلْوَنٍ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَزَمَنِي مَا كُنْتُ بِهَ جَاهِلًا وَلَوْلَا تَرْفِيقُهُ اِيَّايَ لَكُنْتُ
مِنَ الْكَافِرِينَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَدْ لَمْ يَسْأَلْكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمُوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى قَبِيْلَتِ
لِي اَلْفِيْرَانِيَّةَ وَقَالَ سُبْحَانَهُ اِنَّمَا يَدُ اللَّهِ لِيْذِيْبَ عَنْكُمْ الرِّجْسَ اَصْلَ النَّبِيِّ وَ
يُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا اَبْنَيْتُ لِي اَهْلَ النَّبِيِّ بَعْدَ اَلْقُرْآنِ ثُمَّ قَالَ مَعَالِي مَبْدَعِ اَلْعَصَادِ
اَلَّذِينَ اَمَرْنَا بِالْكَوْنِ مَعَهُمْ وَارْتَدَّ اَلَّذِيْنَ يَقُولُ سُبْحَانَهُ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اَمَنُوا اَلْقُوْا
وَكُونُوا مَعَ اَلْعَصَادِ مَعَهُمْ فَوَضَّحْ عَنْهُمْ وَابَانَ عَنْ صِفَتِهِمْ يَقُولُهُ جَلَّ شَأْنُهُ فَقُلْ عَالَمًا
تَدْعُ اَبْنَاءَ نَاوَايَاكُمْ وَبَنَاءَ نَاوَايَاكُمْ وَانْفَسَاوْا عَنْكُمْ ثُمَّ يَقُولُ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ
عَلَى الْكَافِرِيْنَ فَلَمَّا اَلشُّكْرُ يَارَبِّ وَلَكَ اَلْمُنْحَبُ هَدْيِيْ وَارْتَدَّ بِيْ خَوْفُ
لَمْ يَخَفْ عَلَى اَلْاَهْلِ وَالْبَيْتِ وَالْقُرْآنِ فَعَزَمَنِي بِسَاوَمِهِ وَقَوْلُهُمْ وَبِرَجَائِهِمْ
اَللَّهُمَّ اِنِّيْ اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِذَلِكَ الْمَقَامِ الَّذِيْ لَا يَكُوْنُ اَعْظَمُ مِنْهُ مَقَالًا لِمُؤْمِنٍ
وَلَا اَكْثَرُ حَرَمَةً مِنْ تَعْرِيفِكَ اِيَّاهُمْ سَانَهُ وَابَانِيكَ فَصَلِّ اَهْلِهِ الَّذِيْنَ يَحْمَدُكَ
بِاجْلِ اَعْدَائِكَ وَتَكْتَبُ بِهَمِّ قَوَاعِدِ دِيكَ وَلَوْلَا هَذَا الْمَقَامُ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِيْ اَنْقَذَ
بِهِ وَدَلَّنَا عَلَى اِتِّبَاعِ الْحَقِّ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ اَلْعَصَادِ مِنْ عِنْدِكَ الَّذِيْنَ اَمَرْتَهُمْ
مِنْ تَعْوَالِ الْمَقَالِ وَمَقَالِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ وَظَهَرَتْ كَلِمَةُ اَهْلِ الْاِيْمَانِ
وَفِعْلُ اَوَّلِيْ اَلْعَصَادِ فَلَمَّا اَلْحَمْدُ وَلَكَ اَلْمُنْ وَلَكَ اَلشُّكْرُ عَلَى نِعْمَتِكَ وَابَادِكَ اَللَّهُمَّ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَلَّذِيْنَ اَمَرْتُمْ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَخَدَعْتَ فِي دِفَائِنَاوَلَايَتِهِمْ

ارغفت

میان خلایق افتاد و گفت بعضی گفته اند که دم ایار است از ماههای مری و بعضی گفته اند که
شباط است و مشهور است که وقت حایل و ثبات است با قول در جرحل چنانچه در این از من
مقولست **است** فضیلت آن با سائید معتبر از علی بن خنيس که از اصحاب حضرت امام
جعفر صادق بوده منقولست که در روز نوزدهم از خلعت حضرت فرمود ایامی سال من
روزی را که ندای قوم این روز نیست که عجم از آن عظیم می کنند و در این روز بختها و هدایا
برای یکدیگر میسر است حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق خانه کعبه که در آن عظمه است
که این عظیم کردن نیست مگر برای مردی که منیر میگم از برای توانایی از اکتام ای سید
افای من دانستن این امر که سبب است از من از آنکه مرگکان من زند شوند و دشمنان من میرند
حضرت فرمود ای علی بدرستی که روز نوزدهم روز است که حق جان و وفای در این روز می
بندگان را گرفت از ارواح ایشان در روز است که او را بیگانی بر سر نهاده و برای و شرکی قرار
ندهند و بدینکه و بر سیدان و چیزها شریک او نگردانند و ایمان بیاورند بر غیر آن و در روز
جنتهای او بر خلق و امانان و بیبوابان دین و ائمه مخصوص صلوات الله علیهم اجمعین و این
روز است که حق جویند خنید چندین هزار کس را که از هر که بکشند یعنی از اطاعون و سبک و نه
خدا و قهار همه را می راند پس بعد از نماز که استخوان شده بود بدین معنی از غیران خدا بر
این استخوان گذشت و از بر و در کار خود سوال کرد که با و بناید که چگونه این استخوانهای پوسیده
زند می گرداند پس حق تعالی و جوی فرستاد بسوی او که آب بریزد بر استخوانهای ایشان در همان
جامه های خود که هستند پس همه بقدیرت الهی زنده شدند و این اول سال فرس عجم است و این
سبب سنت شد که در این روز بر یکدیگر بریزند یا آب بر خود بریزند و غسل کنند و این
در زمان پیغمبر ایشان باین قصه نموده است در آنجا که فرموده **أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ**
وَقَالُوا لَوْلَا جَاءَهُمْ مُّوْتٌ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مَوْتُوا أَنَا أَعْلَمُ بِهِمْ وَمَنْ يَتَّبِعْ أَمْرَهُمْ يَلْحَقْ بِهِمْ
خرفیل بود و حضرت فرمود که ایشان سی هزار بودند و فرمودند که در این روز جبریل بر حضرت
رسالت پناه تم بوحی نازل شد یعنی نور و موافق روزی که بود که بیت و مقام و ماه و حب
و فرمود که این روز است که حضرت رسالت پناه بنهای کفار و کفرین را در آنکه شکست و حضرت
ابراهیم بریزد و این روز بنهای کافران را شکست و قول شاه است باینکه سنی و شیعه و اهل
بطریق بسیار که شبی که حضرت رسالت پناه حضرت امیر المؤمنین را با خود بخود محرم آورد

جای دیگر در این روز
سجده است

آورد و حضرت امیر را امر کرد که بر دوش حضرت بالا رفت و بنهای کافران را بریزد و
شکست پس فرمود اینست که در شب این روز بود و فرمود که در این روز بود که حضرت رسول
کرد اصحاب خود را که بخت کنند با امیر المؤمنین و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنان است یعنی
روزی که بر این روز بود یا آن روزی که سر کرده های خطای و کفر و بدعتی سلام کند و بگوید
السلام علیک یا امیر المؤمنین این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول و حضرت امیر را
فرستاد بود ای جنان که از ایشان بیعت از برای می گیرد و فرمود که در این روز حق خلافت با امیر
المؤمنین برکت و بار دیگر بعد از کشته شدن عثمان با حضرت بیعت گردید و در این روز حضرت
امیر المؤمنین با خا رجیان نهروان جنگ کرد و برایشان ظفر یافت و سر کرده ایشان را که نذالند
می کنند گشت و در این روز قایم ما الی جمیع صلوات الله علیه ظاهر خواهد شد و در این روز امانان
دیگر بدینا بخت خواهد کرد و در این روز قایم ما ظفر خواهد یافت و در کمال و در کمال و در کمال
انقلاب کوفه او را در آخر خواهد کشید و در هیچ روز نوروزی نیست مگر آنکه با انظار فرج
زیر که آن روز نوروزی و روزهای ما و روزهای شیعیان است آن روز را بجهان حفظ کرد و در
ان را رعایت کردند و شما عزیزان آن را ضایع کردید تا آخر حدیث **است** اعمال بر چهار قسم
است و در این روز در ملاق بر نوروز بجا باید آورد و خصوصیت بوقت تحویل ندارد و از آنجا
روایت کنند علی بن خنيس از حضرت امام جعفر صادق که هر که در روز نوروز روزی
و غسل کند و جامه پاکیزه بپوشد و بوی خوش بکار برده و بعد از آن نافه و فریضه طهر و عصر حیا
رکعت نماز کند و بدو سلام در هر رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه بگوید انا انزلنا و بخرنا و
رکعت دوم ده مرتبه بگوید قل یا ایها الکافرون و در نیم ده مرتبه بگوید قل هو الله و در هر رکعت
ده مرتبه بگوید پس بخون خارج شود بجهنم شکر کند و باندازد از آنجا که از حدیثی که آنجا
ساله او را بیاورند و حاجتش روا کند **اللهم صل علی محمد و آل محمد لا یصلی الا وجهه الا من**
و صل علی جمیع انبیاءک و رسلک یا فضل صلوا علیک و آله علیکم یا فضل برکاتک
و صل علی اهل بیتک و صلوا علیهم اللهم بارک علی محمد و آل محمد و بارک علی اهل بیت محمد
الذین صلوا و کرمه و شرفه و غنمک خطره اللهم بارک لی فیما آتیت به علی
حق لا اشکرک لعلی عینک فی رزقی یا ذا الجلال و الاکرام اللهم ما غایتی
فلا یغیب عني حقک و خطاک و ما فطرت من شیء فلا یفقد لی حقک علی حق

نسیجات اربع هر يك از اين اذکار هفتاد بار و در عمل نسیان بهتر است که اگر جفت خوانند هر يك بخروج آنچه مذکور شد بخوانند و از برای آنها که میخواهند فایده این عظیم تر و نوابین بیشتر است و خواص آن بسیار است هر کس بخورد قدری از آن هفتاد در بامداد و پسرین حق تعالی بر دارد از آن یکس هر در یک در بدانش باشد و عاقبت بخشد او را و بیرون کند در روزها را از بدلت و استخوانهای او و اگر در لوح محفوظ دردی برای او مقدّر شده باشد بخواند و اگر فرزند داشته باشد و فرزند خواهد باشد نسیان را بر این بیت بنویسد او را فرزند بی روزی کرد و دو اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد از این اب بدین بیت بخشد فرزند از او بوجود آید و اگر مرد و زن پس بخوانند یا در حوض و از این اب نسیان متدفع شود ایشان بعمل آورد و اگر کسی در سر داشته باشد و از این اب نسیان مصلح آن ساکن گردد و بقدت الهی و اگر در چشم داشته باشد و در چشمه عانی خود قطره از این بخشد و نسیان مصلح چشمها خود را از این اب بشوید باذن خدا شفایابد و استامیدن این اب بن دندان را محکم کرد و داند و دندان را خوشبو کند و لعاب بن دندان را کم میکند و بلغم را کم میکند و غم و اندوه را بلب خوردن طعام و استامیدن اب بهم رساند و از بادهای قوی و غیر آن مآذی نگیرد و در دشت و در در شکم بهم رساند و از زکام از آن نگیرد و در دندان و در معده و در معده را از ابله کند و محتاج بکجاست که در دوازده سن بواسیر و خارش بدن و ابله و دیوانگی و خون و بیسی و رطافت و بی نجات باشد و کور و کورال و زمین گیر نشود و آب سیاه بر دیده اش نریزد و دردی که موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نکند و دوازده سواستهای جنتیان و شیاطین مآذی گردد و هر که از این اب نسیان مصلح و بجمع در دهانی که در مردم میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد و هر که این آیات را بران آب بخواند و بخورد حق تعالی دلش را مملو گرداند از نور و دوستی و الهام خود را در دل او وارد سازد و حکمت را بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینایی و باو عطا کند از کرامتها آنچه با احدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هر از مغفرت و هر از رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت و عینیت و حسد و بغي و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگویی ایشان نجات یابد و در شفای جمیع امراض او گردد و در روایت اخیر است که اگر در دندان باشد و از آن آب

و از آن اب نسیان مصلح نسیجات یابد و مریضی بر طبع او غالب گردد و مولا انچه را بر طالب ترا مینویسد باید که اب باران و طافا مبارکست و مغفرت دارد خواه در نسیان خواه در غیر آن مبارک و اینست در احادیث وارد است که اب زعفران و اب زعفران که در نسیان خوردن آنها باعث شفای دردهاست و در زیارت است و در آن دوازده فصل است و در زیارت است که هر يك از آنها معصومین را بران زیارت توان کرد البته زیارت مشاهیر مشرفه اگر از نزدیک میسر شود بهتر است و اگر نشود شکل قبری بنویسد و بانگست سبانه اسم غریب بران بگوید و آن را نازل ترزه قبر است و زیارت کند و چون قصد زیارت یکی از چهارده معصوم کنی پیش از دخول در مشهد مزین غسل کنی با طهارت باش و از نواقض وضو آنچه ناقض غسل است بخواست و حدث اگر و نوازش دیگر ناقض غسل نیست و در وقت غسل بخوان اللهم طهرني و طهر فاني و انسج و انسج و آخر علی لسانی میدخلک و انشاء علیک و انشاء لا قوة الا بك و قد علمت ان قوة ديني اتقلم لا امرک و الانباع لست بديک صاواتک علیک و الله و الشهادة علی جمیع خلقک اللهم جعله لی طهوراً و شفاعة و نوراً انک علی کل شیء قدير اللهم انی سبیل الله و علی ملة رسول الله اللهم اغسل عني ذرین الذنوب و قسح العيوب و طهرني بماء التوبة و التوبة و انسی و داء العیبة و انی بطیفت منک بوقفتی لصلواتی انک ذو الفضل العظیم و چون از غسل زیارت فارغ شوی جامه پاکیزه بپوش و بوی خوش بکار و بر و با کمال خضوع و خضوع باطن و کبر و تقلیل و تسبیح و تحمید گویند روانه شود کام را کوبد بر در چهار بزی مرگای ناری از درگاه الهی مقرر است که ذکرش مفیدی بطلوب میشود و چون در روضه زری توقف نما و طلب کن کن باد غیبه که در باب پیدا مذکور می شود و اگر رفت قلبی حاصل شود و الا آن بود که توقف نمایی و منظر رقت قلبی باشی که آن علامت از دست و چون خواهی داخل روضه شوی عبیر المیوس و بای راست را مقدم دار و خادمان و کارکنان انجا را نظهر و بک و بر کن چهره اگر ایشان اکرام صاحب شهد است و چون خواهی که زیارت کنی بغضوانی بایست که پشت بقبله و روی غریب باشی و خود را ملامت صدوق یا صریح ساز و زیارت کن بروشی که در باب پیدا مذکور میشود و در جمیع احوال

زیارت بقدره و غنای خود از خود حاضر سازد و از کناهان توبه و استغفار کند و چون از
زیارت فارغ شود بی جانب راست روی خود را بر صدوق یا صریح کذا در خاک و جانب
چپ روی خود را بر آن کذا در خاک و بطلب زان الله تعالی حق او و بحق صاحب قبر که
توبه از اهل شفاعت فرماید و بعد از آن بجانب پای قبر بیاورد و از جانب راست سر بر خاک
بجانب سر قبر رود و بقبله بایست و مطالب خود را از الله تعالی مسئلت کند و چون از اینجا
فارغ شود دو رکعت نماز زیارت بکند و افضل آن بود که آن نماز در جانب سر قبر بکند
شود اما بایستد و از قبر پیش رود بعد از نماز بخند کند در صریح و دعا از برای مطالب بدن و دنیا
خود و والدین و اقربا و سایر مؤمنان و در کمال از نماز زیارت و از عقبه بعد از آن فارغ شود بی
انقران بجهت تلاوت کند و بمزبور و دیگر کن و چون از احوال زیارت با تکلیف فارغ شود بی جهت
بیرون آمدن از موضعه بجهت عظیم و حرمت مزبور و باقی ماندن سؤق زیارت و چون از
بیرون آمدن از موضعه کنی بر خادمان و کارکنان از سینه صدق کند و بگوید که من
از نظر غایب نشود بجهت مزبور که در وقت بیرون آمدن بایستد بر مقدم دارد و چون بیرون
آمدی بجهت شکر بجا آرد که بر نعمت زیارت و توفیق یافتن و باین شرف عظیم مشرف گشتی و بایستد
حال تو بعد از زیارت بهتر باشد از حال تو پیش از آن و بر توبه و بارگشتی که کرده باشی
ثابت قدم باشی و بفرجی کنی که دیگر باره مرگت عاجز شود و نیز بایستد که مادام که در آن
نفعه باشی بر محتاجان آن نفعه بقدر مقدور صدق کنی چنانچه در ابواب مصطفی در ایجاد و برآورد
است در جاهای دیگر و بایستد که مادام که در آن نفعه باشی مکرر زیارت معاون کنی
تا وقت بیرون رفتن و چون خواهی که از آن نفعه بیرون آیی که دیگر بر کوفتی بجهت بیرون رفتن
شود زیارت کن و دعا و دعا بروی که در ابواب بیده مذکور شد و بخواه و بایستد که در وقت
دعا در قصد باشد که دیگر باره باین شرف زیارت شرف شوی و از زیارت جامع
زیارت در این رساله الکفای تمام آمد در غرض از آنست که خبر حضرت امام رضا
برسیدند از زیارت سوسی بر عفر علیها السلام فرمود که ما را کنید در سجده ای که در
ان حضرت است و کافست زود مرایمی که این زیارت بکند السلام علی اولیاء الله
و احببنا به السلام علی ائمه الله و احببنا به السلام علی انصار الله و خلفائهم
السلام علی محال عفر علیهم السلام علی مساکین الله السلام علی مظهری امر الله

امر الله و نهیه السلام علی الذوات الحی الله السلام علی المستقرین فی رضایه
السلام علی المخلصین فی طاعة الله السلام علی الابرار علی الله السلام علی
الذین هبوا لاهم فقد قال الله و من عاداهم فقد عاداه الله و من عرفهم فقد
عرف الله و من جملهم فقد جهل الله و من احقهم بهم فقد احقهم بالله و من تحلی
فیهم فقد تحلی من الله استهد الله انی ساء لمن ساء لکم و حرب لمن حاربکم و موافق
بیرکم و خلا بیکم مقصود فی ذلک کله انکم کنتم عارفه ال محمد من الحی
والا لیس من الاولین و الاخرین و ابراهیم الله علیه و سلم و صلی الله علی محمد و آله
الطاهیرین و ابن کاتب رحمه زیارتها و بسیار صواب است بفرستی بر محمد و آل
محمد و نام میسر بیک است را بنام ایشان و بیاری میجوئی زنده نمائشان بسان و دعا
از برای خود و مؤمنان و مؤمنات با بجز خواهی که جامع دیگر مشغول است از نقد
شیخ طوسی مروی از امام علی بنی ع که فرمود چون بدین توبه و توبه کنی بگو و چون
داخل قبر شوی بایست و بی بارنگی بگو پس چند قدم پیش بروی و بگوید که بگو
ناصد بکبر تمام شود و بعد از آن بگو السلام علیکم یا اهل بیت النبوة و موضع الرسالة
و مختلف الملائكة و محط الوحي و معدن الرحمة و خزان العلم و منبأ الحی و
اصول الکرم و قادة الامم و اولیاء الیوم و عناصر الابرار و دعام الاحبار و
العباد و اركان الیاد و ابواب ایمان و ائمة الرضی و سلافة النبیین و صفوة
المرسلین و عتره خیرة دین العالمین و رحمة الله و برکاته السلام علی الامم
الهدی و صالح الدجی و اعلام النبی و ذری النبی و اولی النبی و کفایت النبی
و ذریة الانبیاء و امثال الابرار و الدعاة الحسنى و حجج الله علی اهل الدین
الامر و الاولی و رحمة الله و برکاته السلام علی محال عفر علیهم السلام و مساکین
برکة الله و معادین حکمة الله و حقیقه نبی الله و حمله کتاب الله و احببنا
بی الله و ذریة رسول الله صلی الله علیه و آله و رحمة الله و برکاته السلام علی الذین
الی الله و الابرار علی الله و المستقرین فی امر الله و التائبین فی حق الله
و المخلصین فی توحید الله و المظهرین لامر الله و نهیه و عباد المکرمین الذین
لا یستقونہ بالقول و هم با حیرة یعملون و رحمة الله و برکاته السلام علی

الْأَمَّةِ الدُّعَاةَ وَالْقَادَةَ الْهَدَاةَ وَالسَّادَةَ الْوَلَاةَ وَالذَّادَةَ الْحَمَاةَ قَاهِلَ الذُّكْرِ
وَأُولَى الْأَمْرِ وَبَيْتَهُ اللَّهُ وَجَبَّ رُحْبُهُ وَجَبَّ عَلَيْهِ وَجَّهٌ وَجِبَالُهُ وَنُورُهُ
بُرْهَانُهُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا
شَهِدَ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَقَى وَمُرْسُولُهُ الْمُرْتَقَى أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ الْأُمَّةُ
الرَّاشِدُونَ الْمُهَيَّيُونَ الْعَصَوُونَ الْمُكْرَمُونَ الْمُفْرَوْنَ الْمُتَقُونَ الْقَادِرُونَ
الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطَجَّعُونَ لِلَّهِ الْقَوَاتُونَ بِأَمْرِ الْعَالَمِينَ بِإِذْنِهِ الْقَائِمُونَ بِكُرَانِيهِ
أَصْطَفَاكُمْ لِعَالَمٍ وَأَرْضَاكُمْ لِعَالَمٍ وَأَخَذَاكُمْ بِسِرٍّ وَأَجْنَبَاكُمْ بِقَدَرٍ وَأَعَزَّكُمْ بِفِدَاءٍ
وَحَصَّنَاكُمْ بِرُحْمَانِهِ وَأَتَمَّكُمْ بِنُورِهِ وَأَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضَّكُمْ بِخَلْقِهِ فِي أَرْضِهِ وَوَجَّهَكُمْ
عَلَى بَرِيَّتِهِ وَأَضَادَ الْدِينِ وَحَقَّقَهُ لِسِرِّهِ وَخَرَّنَهُ لِعَالَمِهِ وَشَوَّدَ طَائِلِيَّتَهُ وَرَاجَعَهُ
لِوَجْهِهِ وَارْكَانَا الْوُجُودِ وَشَهِدَ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَانَا لِعَالَمِهِ وَفَنَّا فِي بِلَادِهِ كَادَ لَا
عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الزَّلَلِ وَأَتَمَّكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ
عَنْكُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا أَفْعَلْتُمْ جَلَالَهُ وَالْكَرَّمَ شَانَهُ وَتَجَدَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَأَدْنَيْتُمْ
ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ بِنَاقَتِهِ وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَصَحَّحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ
إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَّلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى نَاقَتِهِ
فِي جَنَّتِهِ وَأَتَمَّتُمْ وَأَتَمَّتُمْ الزُّكُوفَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ
حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَعْلَمْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّسْتُمْ فُرْجَتَهُ أَفْعَلْتُمْ حُلُودَهُ وَكَسَرْتُمْ شَرَّاعَ أَهْلِيهِ
وَسَمَّيْتُمْ نَبِيَّهِ وَجَرَّمْتُمْ فِي ذَلِكَ مَنَاسِكَ إِلَى الرِّجْسِ وَسَلَفْتُمْ لَهُ الْفَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ
رُسُلِهِ مَنْ خَضِيَ فَأَرَاغِبْتَ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لِأَحَقِّ وَالْمَقْصَرُ فِي حَقِّكُمْ زَائِقٌ وَ
أَخْبَرَكُمْ بِكُمْ وَبَعَثَكُمْ وَأَلَّكُمْ وَأَتَمَّ أَهْلَهُ وَخَدَّعْتُمْ وَمَسَاوَاهُ وَمُتَّعَاهُ وَمُثَرِّثُ النُّفُوسِ
عِنْدَكُمْ وَالْأَبْلَحُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَجَسَّاهُمْ خَلْقَكُمْ وَفَضَّلَ الْخَلَابَ عِنْدَكُمْ وَالْأَبْلَحُ الْخَلْقِ
إِلَيْكُمْ وَغَرَّاهُمْ بِكُمْ وَنُورَهُ وَبُرْهَانَهُ عِنْدَكُمْ وَأَمَرَ إِلَيْكُمْ مَنْ وَالَاكُمْ فَطَعَدَ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَاكُمْ فَطَعَدَ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ أَحْكَمَ فَطَعَدَ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ أَبْعَثَكُمْ فَطَعَدَ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ أَعْصَمَكُمْ فَطَعَدَ إِلَى اللَّهِ أَسْمَ السَّبِيلِ لَا عِظَمَ وَالصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَشَهِدَ آدُ

الله

وَشَهِدَ آدُ الْأَعْيَادِ وَشَفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ الْمَوْسُومَةُ وَالْآيَةُ
الْمُحَرَّرَةُ وَالْأَمَانَةُ الْمُحْفُوظَةُ وَالْبَابُ الْمُنْتَلَى بِرَأْسِهِ النَّاسُ مِنْ أَسْمِكُمْ فَطَعَدَ عَنْكُمْ مَنْ بَايَاكُمْ
فَطَعَدَ هَلَكٌ إِلَى اللَّهِ تَدَخَّلُونَ وَعَلَيْهِ تَدَلُّونَ وَبِهِ تَوَسِّلُونَ وَلَهُ تَسْلِمُونَ وَبِأَمْرِهِ
تَعْمَلُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تُرْسِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعْدٌ مِنْ دَلَاكُمْ وَعَلَقٌ مِنْ
عَادَاكُمْ وَخَابٌ مِنْ حُجَّتِكُمْ فَضَّلَ مَنْ نَارَ فِكْرِهِ وَنَارَ دِينِهِ وَتَسَلَّى بِكُمْ وَأَمَرَكُمْ مِنْ لَحَا
إِلَيْكُمْ وَبَسَلَكُمْ مِنْ صَدَقَتِكُمْ وَهَدَيْكُمْ مِنْ أَعْيُنِكُمْ بِكُمْ مِنْ أَسْمِكُمْ فَطَعَدَ عَنْكُمْ مَنْ بَايَاكُمْ
خَالَفَكُمْ فَطَعَدَ عَنْكُمْ مَنْ بَايَاكُمْ وَتَدَخَّلَكُمْ كَافِرٌ وَمَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ نَفْسٌ
فِي أَسْفَلِ دَرَجَةٍ مِنْ الْجَحِيمِ أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا سَابِقُكُمْ لَكُمْ فِي مَا قَضَى وَجَارَكُمْ فِي مَا نَجَّى
وَأَنَّ أَرْوَاحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطَبَقَتَكُمْ وَاجِدَةٌ طَابَتْ وَطَهَّرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ
خَلَقَكُمْ اللَّهُ أَنْوَارًا لِيَجْعَلَ لَكُمْ بَعْضُكُمْ نُورٌ عَلَى بَعْضٍ لِيَجْعَلَ لَكُمْ فِي سُبُوتِ أَرْوَاحِكُمْ
أَنْ تَرْفَعُ وَيُذَكِّرَ فِيهَا أَسْمَاءَ وَجَعَلَ صَلَواتَنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ دَلَالَتِكُمْ
طَبَقًا لِيُخَلِّصَ وَمُطَهَّرًا لَا نَفْسًا وَرَيْكَتَهُ لَنَا وَكَفَارَةً لِدُنُوبِنَا فَطَعَدَ عَنْكُمْ مَنْ بَايَاكُمْ
بِقَضَائِكُمْ وَمَعْرِفَتِكُمْ بِصِدْقِنَا يَا أَيُّهَا كَيْفَ بَلَغَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ أَشْرَفَ تَحْلِيلِ الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى تَسَاوُلِ
الْمُقَرَّبِينَ وَأَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَحْصِي لِحَقِّهِ وَلَا يَقْوَمُ فَاقُ وَلَا يَنْقُصُ
سَابِقُ وَلَا يَنْطَلِعُ فِي إِذْكَ طَائِعٌ حَتَّى لَا يَنْتَقِي مَلِكٌ قَرِيبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَلِيلٌ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ
طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَبْدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مُرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيهِ مَائِنٌ ذَلِكَ شَهِيدُ الْأَعْرَافِ
جَلَالُهُ أَمْرُكُمْ وَعَظِيمُ خَطَرِكُمْ وَكَرِيمُ شَأْنِكُمْ وَمَامُ نُورِكُمْ وَصِدْقُ مَقَاعِدِكُمْ
وَبَنَاتُ مَقَائِلِكُمْ وَشَرَفُ خَلْقِكُمْ وَتَرْكُكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتُكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتُكُمْ لَدَيْهِ
وَقُرْبُكُمْ مِنْهُ يَا أَيُّهَا نَبِيٌّ وَنَبِيٌّ وَأَقْلَى وَمَالِي وَأَسْرَى أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ وَأَشْهَدُ
أَنْبِيَاءَهُ وَمَا أَمَرْتُمْ بِهِ كَافِرٌ يَعِدُكُمْ وَمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبِيرٌ يُشَايِكُمْ وَجَلَالُهُ
مَنْ خَالَكُمْ مَوَالٍ لَكُمْ وَلَا أَوْلِيَاءُكُمْ مُبْتَغِي عَدَاكُمْ وَمَعَادِيكُمْ سَلَامٌ لَكُمْ
وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ تَحِيصٌ لِمَا أَحَقَّقْتُمْ بِطِلْ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطْبَعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ وَفَقِيرٌ
بِفَضْلِكُمْ حَقِيلٌ لِعِلْمِكُمْ مُخْبِرٌ بِمَعْرِفَتِكُمْ مُؤْمِنٌ بِبَايَاكُمْ صَدِّيقٌ بِرَحْمَتِكُمْ
مُسْطَرٌّ لِمَرْكَبِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَلِيلِكُمْ إِخْدَاقٌ لَكُمْ عَائِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ

سأله

وَجَعَلَكُمْ الْكُرْمَ وَشَاتِمَ الْبَقِ وَالصَّدْفَ وَالرَّقِ وَقَوْلَكُمْ حَكْمَ رَحْمَتِمْ وَرَأَيْكُمْ عِلْمَ وَجِلِهِ
وَجَزَمَ إِنْ ذَكَرَ الْخَيْرَ كُنْتُمْ أَقْلَهُ فَاصْلَهُ وَفَرَحَهُ وَمَعْدَنَهُ وَمَا وَهَبَ وَمَشَاهِدَهُ
بَابِيكُمْ قَائِي وَبَشِي كَيْفَ أَحْيَيْكُمْ حَسَنَ بَنَانِكُمْ وَأَحْيَيْكُمْ حَسَنَ بَنَانِكُمْ وَبِكُمْ
أَخْرَجْنَا اللَّهَ مِنَ الدُّنْيَا وَفَرَحَ عَنْهَا غَمْرَاتِ الْكُرْبِ وَأَعْدَدْنَا مِنْ سَفَا حَرْفِ
الْهَلَكَاتِ وَبَيْنَ الدُّنْيَا بَابِيكُمْ وَأَمِي وَفَنِي بَابِيكُمْ عَلِمْنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَخْرَجَ
مَالِكًا فَسَدَّ مِنْ دُنْيَانَا وَمَا وَهَبَ لَكُمْ مَنَاسِكَ الْكَلَامَةِ وَعَلَّمَكُمُ الْغَيْثَ وَالْغَيْثَ الْغَيْثَ
وَمَا وَهَبَ لَكُمْ قَبْلَ الطَّاعَةِ الْمُقَرَّبَةِ وَلَكُمْ الْوَدَّ الْوَالِحَةِ وَالذَّرَجَاتِ الْوَالِحَةِ
وَالْمَكَانَ الْخَوْدَ وَالْمَقَامَ الْمَعَاوِمَ جَنَّاتِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْحَاءُ الْعَظِيمُ وَالشَّانَ الْكَبِيرُ
وَالشَّفَاعَةُ الْمَقُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِكَ وَأَتَيْنَاكَ الرَّسُولَ فَكُنَّا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَبَنَانًا
لَا تُرْخِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ جَنَّاتِ
رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَفِي اللَّهِ أَنْ يَنْبِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ دُونَ الْبَابِ
عَلَيْهَا الْأَرْصَافُ كَرِيمٌ مَنْ أَمَّنَكُمْ عَلَى سِرِّكُمْ وَأَسْرَعَكُمْ أَمْرَكُمْ وَفَرَحَ طَاعَتَكُمْ عَطَا
لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ دُنُوبِي وَكُنْتُمْ سَفْعَايَ قَائِي لَكُمْ مَطْعَمٌ مِنْ طَاعَتِكُمْ فَطَاعُوا اللَّهَ وَمَنْ
عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَجَبَكُمْ فَقَدْ أَجَبَ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ اللَّهُ إِلَيْنَا
لَوْ جَدَدْتُ سَفْعَا قَرِيبِي لَكُنْتُ مِنْ مَحْدُودٍ وَأَهْلُ بَيْتِ الْأَخْيَارِ الْأُمَمُ الْأَرْوَاحُ جَعَلْتُمْ
سَفْعَايَ جَعَلْتُمْ الَّذِي وَجَّهْتُ لَكُمْ عَلَيْكَ اسْتَلَكْتُ أَنْ يَدْخُلَنِي فِي جَمَلَةِ الْعَارِفِينَ وَمَنْ
يَجْتَنِبُنِي فِي رَمَةِ الْمُحْسِنِينَ يَشْفَاعُونِي إِلَيْكَ رَحْمَةً الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّاهِرِينَ بِسْمِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ مَا زِلْتُ بِكَ دَارًا وَزَادَ عِيَالِي بِأَيِّ سِرِّكُمْ بِأَيِّ سِرِّكُمْ بِأَيِّ سِرِّكُمْ
دَرْزِي بَارَاتِ حَضْرَتِ بَعْتِ اسْتَبَدَّ بَكَدَّ زِيَارَتِ حَضْرَتِ سُنَّتِ وَكَدَّ اسْتَبَدَّ حَاجِبَاتِ
وَعَبْرَاتِ بِنَا زَاوِيَجِ دَرْزِي حَاجِبَاتِ نَقْلُ كَرَمِهِ سُنَّتِ كَيْ رَأَيْتُمْ مَعْلَمَ بَرُونَ رَدَّ مَوْجِ
مَدِينَةِ مَشْرِفِ مَوْجُونَ بِحُجَّةِ دَرْزِي رَسَدَ دَخَلَ بَرُونَ دَرْزِي كَرَمَتِ نَمَارُكَ دَرْزِي حُجَّةِ
مَعْرُونَ سَدَّ دَرْزِي كَرَمَتِ نَمَارُكَ دَرْزِي حُجَّةِ دَرْزِي رَسَدَ دَخَلَ بَرُونَ دَرْزِي كَرَمَتِ نَمَارُكَ دَرْزِي حُجَّةِ
دَرْزِي نَزَلَ كَرَمَتِ نَمَارُكَ دَرْزِي حُجَّةِ دَرْزِي رَسَدَ دَخَلَ بَرُونَ دَرْزِي كَرَمَتِ نَمَارُكَ دَرْزِي حُجَّةِ
مَدِينَةِ وَكَيْ بَرَايَ حُجَّةِ دَرْزِي رَسَدَ دَخَلَ بَرُونَ دَرْزِي كَرَمَتِ نَمَارُكَ دَرْزِي حُجَّةِ
كَدَّ وَبَتِ حَسَنَ نَمَارُكَ دَخَلَ مَدِينَةِ تَدْبِيرِ قَرِيبَةِ اللَّهِ وَكَرَّمَ الْوَالِدَ بَارَاتِ

رَأَى لَكُمْ عَائِدَتَكُمْ لَا تَدْرِي بِمَوْجِكُمْ سَتَشْفَعُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَكُمْ مَقَرِّبَكُمْ إِلَيْهِ
وَمَقَرِّبَكُمْ أَمَامَ حَبْلَتِي وَخَوَافِي وَارَادَنِي فِي كُلِّ لَحْوَالِي وَاسُورِي مَوْجُونَ بِسْمِ
وَعَلَانِيَتَكُمْ وَشَاهِدَكُمْ وَعَابَكُمْ وَأَقْلَكُمْ وَأَخْرَجَكُمْ وَمَقَرِّبَكُمْ فِي ذَلِكَ كَلَامِ
إِلَيْكُمْ وَسَلَّمَ إِلَيْكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مَسْكُومٌ وَرَأَيْكُمْ تَبَعٌ وَتَقَرَّبُوا لَكُمْ مَعْدَنَهُ حَقَّ عَلَى اللَّهِ
دِينَهُ بِكُمْ وَبَرَدَكُمْ فِي نَابِيهِ وَبَطْنِهِ لَعْدَلَهُ وَبَطْنِهِ لَعْدَلَهُ فِي أَيْدِيهِ فَعَمَّكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَمْرُكُمْ
أَمَّنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَزْكَكُمْ وَبَرَّيْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ
وَمِنْ لِحْيَتِ وَالطَّاهِرِينَ وَالشَّيَاطِينَ وَخَرَجْتُمْ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْحَاجِبِينَ حَقَّ وَالْمَلَأَ
مِنْ وَلَا يَكُنْ وَالْعَاجِبِينَ لَا زَيْدَكُمْ وَالنَّاسِ كَيْفَ وَالْمُحَرِّقِينَ عَمَّكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَجْهٍ نَوَا
وَمِنْ كُلِّ مَطَاعٍ يَوَاكُمُ مِنَ الْأُمَمِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَيَنْبَغِي اللَّهُ أَبَدًا مَا حَبِيبُ
عَلَى مَوْلَاكُمْ وَبَحْبَتِكُمْ وَدِينَكُمْ وَوَفَّقَنِي طَاعَتَكُمْ وَدَرْزِي سَفْعَايَ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ
مَوْلَاكُمْ وَالنَّاسِ لَمَّا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِنْ بَطْنِ نَارِكُمْ وَتَسَلَّكُمْ سَبِيحَكُمْ وَبَدَّ
وَالْحَشِيرُ
لَكُمْ فِي رَمَةِ كَرِيمٍ وَكَرَمِي وَجَعَلَكُمْ وَمَلِكِي فِي وَلِيكُمْ وَبَشَرَفِي فِي عَابَتِكُمْ وَبَكْرِي
فِي بَابِيكُمْ وَنَمَرَجَتِ عَذَابِيكُمْ بَابِيكُمْ وَأَمِي وَفَنِي بَابِيكُمْ وَأَهْلِي وَمَالِي وَاسْرَقِي مِنْ
أَرَادَ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَمَنْ وَجَّهَ قَبْلَ عَمَّكُمْ وَمَنْ فَضَّلَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوْلَايَ لَا لِحْيَتِي سَنَانَكُمْ وَلَا
أَبْلَغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْتُمْ وَمِنْ أَلْوَحِيفَ قَدْ كَرَّمْتُمْ نَوَارَ الْأَخْيَارِ وَهَدَاةَ الْأَرْوَاحِ وَجَعَلْتُمْ الْخَيْرَ
لَكُمْ فَحَقَّ اللَّهُ بِكُمْ حُجَّتُ اللَّهِ وَبِكُمْ يَتَزَلَّ الْعَنْتُ وَبِكُمْ يَسِيلُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يَفْقَسُ الْهَيْمُ وَبِكُمْ يَفْقَسُ الْهَيْمُ وَبِكُمْ يَفْقَسُ الْهَيْمُ وَبِكُمْ يَفْقَسُ الْهَيْمُ
وَالْحُجَّةُ لَكُمْ بَعْدَ الرِّفْعِ الْأَمِينِ وَكَرَمِي وَحَضْرَتِ بَرُونَ بِأَيِّ سِرِّكُمْ وَبَابِيكُمْ وَالْحُجَّةُ
بَابِيكُمْ لَكُمْ اللَّهُ مَا لَمْ يَكُنْ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاعًا كُلَّ شَرِّبٍ لَشَرِّكُمْ وَنَحْمُ كُلَّ مُسْكِرٍ
إِلَاعَتِكُمْ وَجَعَلْتُكُمْ كُلَّ خَيْرٍ لِقَضَائِكُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَسْرَقَتِ الْأَرْضُ بِمَوْجِكُمْ وَفَارَ الْهَيْمُ
بِوَلَايَتِكُمْ فَعَمَّكُمْ سَلَامُكَ إِلَى الرِّضْوَانِ وَفَعَمَّكُمْ لَيْتَكُمْ عَسَبَ لَكُمْ بَابِيكُمْ وَأَمِي
وَفَنِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَكَرَمِي فِي الدُّنْيَا وَبَابِيكُمْ كَرَمِي فِي الدُّنْيَا وَبَابِيكُمْ كَرَمِي فِي الدُّنْيَا
وَأَوَّلَكُمْ فِي الْأَوَّلِ وَبَابِيكُمْ فِي النَّوَسِ وَالنَّارِ كَرَمِي فِي النَّوَسِ وَبَابِيكُمْ كَرَمِي فِي النَّوَسِ
أَسْمَاءُ كَرَمِي كَرَمِي وَأَعْظَمَكُمْ سَنَانَكُمْ وَأَجَلْ حُطْرَكُمْ وَأَوْفَى عَهْدَكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدَكُمْ
كَلَامَكُمْ نَوَارَ وَكَرَمِي وَوَصِيَّتَكُمْ أَلْفَوْيَ وَفَعَلَكُمْ الْخَيْرَ وَطَاعَتَكُمْ الْإِحْسَانَ وَجَعَلَكُمْ

نماید بگوید غسل میکنم از برای داخل شدن در دین سبب تقرب بخدا و در وقت دخول
بمخدوم بنیت نماید و چون خواهد زیارت حضرت بزمیندار و در چنین نیت نماید که
اَعْقِلْ اِزْیَارَتِ السَّجْدَةِ اِلَى اللَّهِ وَاِذَا خَرَّاعًا بِنَارِیْ نیت کند بگوید غسل زیارت حضرت
رسول میکنم تقرب بخدا و در وقت غسل طاعتی که مذکور شد بخواند بعد از آن
بگوید اگر زیارت نزدیک در مدینه کنایه رود سبب است بگوید اللهم انی قد وفقت
على باب من ابواب نبوتک علیه وعلیه السلام وقد منعت الناس الدخول الی
نبوتک الا باذن نبیک فقلت یا ارحم الراحمین استوالا لدخول نبوتک استیلا ان لوذن
لکم الا انکم انی اعقد حرمة نبیک فی عیبتکم کما اعقد فی حضرتیه واهلم ان ذلک
وخلقتکم احیاء فخلدکم بمرقون برون مکان فی وقتی هذا و زمانی ویرد ورن
على سلامی و انک تجت عن منعی کلامهم وفتحت باب منی بلید مناجاتهم فانی
استاذنک یارب اولا واستاذن رسولک ثانیاً صلوات الله علیه و آله و استاذن
خلیفک المروض علی طاعتک فی الدخول فی ساعی هدیه الی بیت و استاذنک
الموکب بیده البقیعة المبارکة المطیعة لله التامعة السلام علیکم انما الملائکة
الموکلون بیده الموضع المبارک ورحمة الله وکأنه یاذن الله واذن رسولہ واذن
خلفائہ واذنکم صلوات الله علیکم ادخل هذا البیت متقرباً الی الله بانه ورسولہ
محمد و آله الطاهرين فکونوا ملائکة الله اعوانی وکونوا انصاری حتی ادخل هذا البیت
وادعوا لله یفتنون الدعوات واعتزوا بالله وبعزیزته ورسولہ بالاطاعة ووجوب
محبته وای راست مقدم دارد و بگوید بسم الله ویا الله ویا سبیل الله وعلی سبیلہ
رسول الله صلی الله علیه و آله و یا رب دخیلی مدخل صیدتی و آخری مخرج صیدتی فاجعل
لی من ذلک سلطاناً خیراً و صدمتہ الله اگر بگوید و در رکعت نماز حجب مسجد کدارد و بر
نماز حجب که مدفن حضرت بزمیندار است و چون با جاری بوسه کرد و بگوید السلام علیک یا رسول
السلام علیک یا نبی الله السلام علیک یا محمد بن عبد الله السلام علیک یا خاتم
النبيين استهدانک بآفتاب رسالت و آفتاب الصلوة و آفتاب الزکوة و امرت
بالاعرف و ففتحت عن المنکر و عبدت الله حتی اناک الیقین فصلوات الله علیک
ورحمته و علی اهل بیتک الطاهرين و در جای که برابر سر مبارک آن حضرت است و آن

تقریب

و آن سنی است و سجده بخدا و کجی از سجده است که میانه دو دیوار از شرق و غرب
توقف کن بروی که پشت بقبله و روی از حضرت باشی و بگو استهدان لا اله الا الله
و استهدان محمد عبده و رسولہ صلی الله علیه و آله و استهدانک رسول الله
و انک محمد بن عبد الله و انک استهدانک بلغت رسالاتک و تحفک فی قیامک
فجاهدت فی الله حق جهادہ داعیاً الی طاعتہ زاجر عن معصیتہ و انک لم تزل
بالمؤمنین رؤفاً رحیماً و علی الکافرین غلیظاً حسیماً فاک الیقین فبالحق الله یاک اشرف
مخل المکر من اهل الله الذی استعدنا بک من الشرک و الضلال للفساد
فاجعل صلواتک و عطاواتک لائیک المومنین و عبادک الصالحین و انما انک
الموسلین و اهل السموات و الارض من منسجک یا رب العالمین یا اقرین
الاخرین علی عهدک و رسالتک و نبیک و امیک و حبیبک و خلیفک
و عیونک و خیریک من خلقک اللهم انعمه مقاماً محموداً یغفره الا و لو ان
الاخرین اللهم انهم اشرف مرتبة و ارفعها الی اسنى درجته و من لیه و اعظم احواله
فالجنة العالیة و الجبله کما بلغ ناصحاً و جاهداً فی سبیلک و صبر علی الاذى
فی حینک و اوفی دینک و اقام حجتک و هدی الی طاعتک و ارشد الی مصلحتک
اللهم صلی علیه و علی الائمة الاکبر من درجته الانجبار من غیرته و سلم علیهم اجمعین
سأبنا اللهم انی لا اجد سبباً الیک یواهم و لا اری سبباً مقبول السعایة عندک
غیر محبتهم انقریب الی رحمتک و یولایهم ارجو حجتک و بالبراة و من اعدایهم امل الخلا
من عذابک اللهم فاجعل فیهم و جیهای الدنیا و الاخرة من المومنین و صبر نظری
و بگو استل الله الذی احببتک و هدایتک و هدایتی الیک ان یصلی علیک و علی
اهل بیتک الطاهرين و در دست را بدیوار حجر بحسان و بگو انک یا رسول الله
مهاجر الیک فاضیالما اوجبه الله علی من تصدک و ان لم یحک حاشا لقد تصدک
بعد موتک عالمی ان حرمتک فینا کرمیک خیا فکرم لی بک عبد الله شایدا و در
خود را روی خود بمال و بگو اللهم اجعل ذلک تبعه مرضیه لک و عذراً موکداً عیدک
تجیدتی ما اجبتنی علیه و علی الوفا لشرطک و حدودک و حقوقک و احکامک و لوازمک
و عیبتی اذا استغنی علیک و تعیبتی اذا بغضت علیک و در روی حضرت کن بروی که پشت بقبله

وَمِنْكُمْ كَرَّمَكَ عَلَىكَ مِنَ الرِّسَالَةِ وَأَدَّى بِهَا أَمَانَةً وَتَلَامِينَ الْقُرْآنِ وَقُرَّانِ الْقُرْآنِ وَأَوْ
 أَخْبَرَ عَنِ الْوَحْيِ وَبَيْنَ الْأَمْرِ وَالنَّهْيِ وَفَصَلَ بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ وَأَحْرَمَ الْأَصْلُوهَ وَالْإِسْلَامَ
 وَخَتَّ أَعْيَادَ عَلَى الْيَمِينِ وَأَنبَأَ عَنْ تَوَالِيهِ فِي الْمَعَادِ - وَجُونَ أَعْمَالِ نَسَا
 فَاذْغُ شَوْيَ بِيَا مَكَانِي كَهْ دَرِيَانَهُ مِنْ رُفُوسِ وَحَضَرَتْ جَمْعٌ مِنْهُمْ فَهَدَوْهُ كَهْ أَنْ رُفُوسِ
 أَرْوَجَ يَلِيَّ بَيْتٍ وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ
 إِنَّ هَلْهُمُ رُفُوسُهُ مِنْ رِيَا جَزَائِكَ وَشُعْبَةُ مِنْ شُعَابِ رَحْمَتِكَ الَّتِي ذَكَرَ مَا رَسُولُكَ
 وَأَيَّانَ عَنْ فَضْلِهِ وَأَشْرَفَ الْعَبْدُ لَكَ فِيهَا وَقَدْ بَلَغَ فِيهَا فِي سَلَامَةٍ نَسِيْتُ فَلَكَ الْحَمْدُ
 بِأَسْبَغِي عَلَى عَظِيمِ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ فِي ذَلِكَ وَعَلَى مَا رَزَقْتَنِي مِنْ طَاعَتِكَ وَطَلَبِ عَرَضَاتِكَ
 وَتَعْظِيمِ حُرْمَةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرِيَا زِيَارَةِ قَبْرِهِ وَالنَّيَامِ عَلَيْهِ وَالتَّوَدُّدِ فِي بَيْتِهِ
 وَمُؤَافَقِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَايَ خَدَايَ بِطَعْنِهِ بِمَحَامِدِ جَلِيلَةٍ عَزِيزَةٍ وَمَكَانِ مَوَالِيكَ وَ
 عَنْهُ خَدَمٌ مِنْ حَقٍّ وَبِقُصْدٍ خَدَمْتُ مِنْ بَقِيٍّ مِنْ خَلْقِكَ لَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَايَ خَدَمْتُ مِنْ
 الْحَمْدُ وَالْوُفْقُ الْهَدْيُ نِكَاحُ خَدَمَتِكَ مَا خَلَقْتَ وَبَلَغَ حَيْثُ مَا أَرَدْتَ وَلَا تَجْعَلْ عِلْمَكَ
 يَنْفَعُنِي وَتُكْ وَبَلَغَ أَقْصَى خُصَاكَ وَلَا يَبْلُغَ آخِرُهُ أَوَانِلُ مَحَامِدِ خَلْقِكَ لَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
 مَا عَرَفْتُ الْحَمْدَ وَالْعَقِيدَةَ الْحَمْدَ وَجَعَلْتُ أَوَّلَ الْكَلَامِ الْحَمْدُ يَا بَابِي الْعِزَّةَ وَالْعِزَّةَ وَدَائِمَ السَّلَامِ
 وَالْقُدْرَةَ وَسُدَّ الْقَبْضَ وَالْقُوَّةَ وَمَا فَعَلَ الْأَمْرُ وَالْإِرَادَةُ وَوَأَسْعَ الرَّحْمَةُ وَالْمَغْفِرَةُ وَرَبُّ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ كَرَّمَكَ لَكَ عَلَيَّ يَقْضَى عَنْ أَسْرِهِ مَا حُدِّي وَلَا يَبْلُغُ أَذْنَا مَا سَكَّرِي وَكَرَّمَكَ
 صَانِعُ نَسْتِكَ إِلَيَّ لَا يَحِيطُ بِكِبَرِهِ مَا وَفَى وَلَا يَقْدِرُ مَا فَكَّرِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
 عَيْنَ الرِّبَاةِ طِفْلاً وَخَيْرَ مَا شَاءَ وَكَلَامَ أَطْفَرِ الْمُطْفَرِّينَ سَهْمَةً وَحُودَ الْمُسْتَهْزِئِينَ دَعْمَةً وَ
 أَكْثَمَ الْحَافِينَ حُرُوفِهَا الَّذِي وَخَتَّ بِهَا الدَّلَالَاتِ وَأَقْنَتْ بِهَا الرِّسَالَاتِ وَخَفَّتْ بِهَا النُّوَابِ
 وَخَفَّتْ بِهَا الْخَيْرَاتِ وَأَطْرَفَهُ مَلِيحُهُ وَأَبْعَثَهُ نَبِيًّا وَهَادِيًّا آمِنًا مَهْدِيًّا وَدَائِمًا أَيْمًا
 وَدَالِ عَلَيْكَ وَخَجَّةً بَيْنَ رَيْبِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْمُعْتَمِدِينَ مِنْ عَتَرَتِهِ وَالْطَائِفِينَ مِنْ أَسْرَتِهِ
 وَشَرِيفِ أَوْلَادِكَ مَنْ أَرْزَقَهُمْ وَعَظِيمِ عِنْدَكَ عَرَائِمِهِمْ وَاجْعَلْ فِي أَرْبَعِي الْأَعْلَى مَحَالِيهِمْ وَأَرْزُقْ
 إِلَيَّ قَرِيبَ رَسُولِكَ دَرَجَاتِهِمْ وَتَشْمِ بِمَقَالِكَ سُرُورَهُمْ وَوَقِّرْ بِمَكَانِهِ انْتِظَمَ - وَجُو
 خَوَالِجِهِ كَهْ أَمَلِيهِمْ بِيَرُونَ أَلِيَّ حَضَرَتْ جَمْعٌ مِنْهُمْ فَهَدَوْهُ كَهْ أَنْ رُفُوسِ
 بِيَا وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ
 بِيَا وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ

الحمد
شأنه

عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَغْوِدُكَ اللَّهُ وَاسْتَرْجِعُكَ وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ أَقْنَتْ بِاللَّهِ
 بِمَحَلَّتْ بِهِ وَذَلَّلْتُ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ إِجْرًا لِعَمَلِي لِي بِرِيَا زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَأَنْ تَنْبِي
 قَبْلَ ذَلِكَ قَاتِي شَهْدِي فِي مَبَانِي عَلَى مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِي جُوفِي أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 مُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِسْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشَرُ الْتَذِيرُ الْفَرَجُ الْمُسِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْغَيْبُ الْبَرُّ الْفَرَجُ
 بَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلًا فِي الْأَصْلَابِ تَشَاجُجَةً وَأَوَّلًا فِي الْأَعْلَامِ
 لَمْ تَخْلُكْ لِحَاوِلَتِهِ بِأَحْيَايَا وَمِنْ بَلَدِكَ مِنْ مَدَنِيَّاتٍ بِيَايَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 أَنِّي بِكَ وَبِأَلَمَتِهِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ وَفَوْقَ وَتَجَمُّعَ مَا أَتَيْتَ بِهِ رَاجِسُ مَوْنٍ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَ
 مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَهْلَامُ الْهَدْيِ وَالْعُرَّةِ الْوَحْيِ وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ
 إِجْرًا لِعَمَلِي بِرِيَا زِيَارَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَإِنْ تَوَقَّيْتُ قَبْلَ ذَلِكَ قَاتِي شَهْدِي فِي مَبَانِي
 عَلَى مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِي جُوفِي أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَخَدَّكَ لَا شَرَابَ إِلَّا وَكَانَ
 مُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ لَأَمَّةً مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَنْصَارَكَ وَنَحْوَكَ عَلَى
 خَائِكَ وَخَلْفَائِكَ وَعِبَادَكَ وَأَعْلَامَكَ فِي بِلَادِكَ وَخُرَانَ عَلَيْكَ وَحَقَّقْ نَزْلَكَ وَرَافِعْ
 وَخَلِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلَغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ وَ
 فِي كُلِّ سَاعَةٍ نَحْيَةٍ وَسَلَامَةٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ لَا
 تَجْعَلْهُ اللَّهُ إِجْرًا لِعَمَلِي عَلَيْكَ وَإِنَّمَا أَوْقَاتُ زِيَارَتِ حَضَرَتِ رَسُولِكَ أَهْلُ الْبَارِ وَدَمْرُ
 كَهْ أَرْشَابُ بَوَاطِنِ بِيَرُونَ أَمَلِيهِمْ بِسْمِ اللَّهِ رُبِّيَّتٍ وَجَاهِدُكُمْ رَجَبُكُمْ فَخَيْرُكُمْ
 شَبَابُكُمْ وَبَعَثَ كَهْ بَيْتٍ مَقْمَرٍ جَنَّتْ بِهَا رُفُوسُهُمْ وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ
 رُفُوسُهُمْ كَهْ مَقْمَرٍ مَقْمَرٍ جَنَّتْ بِهَا رُفُوسُهُمْ وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ
 خَلَّتْ أَحَدُكُمْ مَقْمَرٍ مَقْمَرٍ جَنَّتْ بِهَا رُفُوسُهُمْ وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ
 رُفُوسُهُمْ كَهْ مَقْمَرٍ مَقْمَرٍ جَنَّتْ بِهَا رُفُوسُهُمْ وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ
 كَهْ بَيْتٍ مَقْمَرٍ جَنَّتْ بِهَا رُفُوسُهُمْ وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ
 رُفُوسُهُمْ كَهْ مَقْمَرٍ مَقْمَرٍ جَنَّتْ بِهَا رُفُوسُهُمْ وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ
 حَضَرَتْ كَهْ دَوَارِ دَمْرُ رُبِّيَّتٍ الْأَوَّلُ كَهْ سَبْ مَقْمَرٍ رُبِّيَّتٍ الْأَوَّلُ كَهْ سَبْ مَقْمَرٍ رُبِّيَّتٍ الْأَوَّلُ
 كُونُوا رُفُوسُهُمْ كَهْ مَقْمَرٍ مَقْمَرٍ جَنَّتْ بِهَا رُفُوسُهُمْ وَدَرَجَاتٍ طَوِيلَةٍ كُنْ وَحُلُوفَاتٍ خُودٍ رَابِلَةٍ وَبَعْدَ أَنْ كُنْ

شبی که حضرت امیر رضی الله عنه با حضرت حامله شد که نوزدهم جمادی الاخر
 از جمله زیارات آن حضرت یکی رخصت نقیب فراموش گشت و دیگر
 نیز در اعمال هفت رخصت عمل در جمعه گفته شد و از زیارات جامع است و دیگر نیز
 در عمل هفت رخصت عمل روز شنبه نوشته شده و وقت ضرورت بود از روی نیاز
 کند هر یک که خواسته باشد مثل در زیارت حضرت طاهره و اوقات است بدانکه از
 سینه الشامة مرویست که در روز کوار من مرا خبر داد که ای فاطمه هر که سه روز متغای
 سلام کند بر من و نور العجب که در این دعا رسیده باخبر انشاء در ایام حیات
 یاد ایام ممات فرمودند و هر دو موضع قرآن حضرت خلافت است بعضی گویند در روضه
 که عبارت از میان قبر و شبر است و بر می رانند که در منزل خود مدفون گشت که الحال داخل
 مسجد است و گویی گویند در کورستان پیغمبر است در کعبه ثمة پیغمبر علیه السلام و پیغمبر
 روایت اولی و ثانیه یکدیگر نزدیک است اما روایت ثانیه بسیار قوی است و این باوریه
 میگوید اعتقاد من است که در خانه خود مدفونست و وقتی که بیامید مسجد را برز کرد بدخانه
 ان مقصومه داخل مسجد شد و حدیث خواند از استواری که در برابر حجر میل است ناموخر
 کند خاتم الانبیاست و از جمله زیارات آن حضرت دو زیارت است که در نسخه الزار نقل شد
 و زیارت ان مقصومه را هرگاه در محل تلاوته بخواند و در محل باقوال تلاوته کرده اند و نیست زیارت
 چنین کند که از فاطمه زهرا علیها السلام و عمارت چنین کند که زیارت حضرت فاطمه علیها
 بکم تقریب خدا و میگوید یا محمد انما انت الله الذي خلقك قبل ان تخلقك فوجدك
 لما اخلقك صابرة و رجونا اننا لك اوليا و موصد قون و صابرون ليكل ما انا انا
 اولك و انا انا و حبه فانما نسلك ان كنا صدقناك الا الحقنا صدقنا انما البشير
 انفسنا انما قد طهرنا بولايتك ايضا و سيد رحمة الله فعل کرده که میگوید السلام عليك
 يا سيد و يشاء العالمين السلام عليك يا والد الخ على الناس جميعين السلام عليك
 ايها المظلمة المتوعدة حقها ايها الله صل على اميتك و آتيت نبيك و روحه و حي
 نبيك صلوة تر لها فرق رفق عبادك المكرمين من اهل السموات و اهل الارضين
 چون زیارت منقول بنویس از برای حضرت در دو ابایی که بنام رسیده بطریق مذهب
 انشاء نمودیم و اگر زیارت جامع را بخواند شاید بهتر باشد بعد از از صلوات حضرت و محمد

بر محمد و آل محمد و دو رکعت نماز زیارت کند و از ادعیه بالای سر بخواند بخوان
 اوقات زیارت حضرت و نیز ترخیز آن حضرت که با نوزدهم ماه رجبیت و روز وفات آن
 واقع شد و ششم ماه مذکور است و بر و ابی شب زفافش که نوزدهم ماه مذکور است
 بر و ابی روز بیاض اهل و روز نزول اهل فی که بیت و پنجم ماه مذکور است و بیست یکم ماه محرم
 که بر و ابی زفاف حضرت واقع شد و روز سیزدهم ماه جمادی الاولی که بر و ابی وفات آن
 حضرت است چهاردهم ماه بر و ابی و با نوزدهم ماه مذکور است و روایت و روز سیم ماه جماد
 الاخره و بیست و چهارم ماه مذکور است و بیست و پنج و بیست که وفات آن حضرت است و غیر
 اینها از ابایی که فضیلتی یا از اینها از آن حضرت در احاطه امر شده باشد که در زیارت
 آمده از بعد امام حسن و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق و علیهم السلام
 که بقیع بابیان مشرف است فضایل آن بسیار و احادیث کثیر از اهل بیت الهی در باب
 بیان آن که این رساله که کتایب فی کرامات آن حضرت امام ثامن علی بن موسی الرضا است
 که فرمودند بدین ترتیب که هر امام و ادو کردن شیعیان خود عهدیست و آن زیارت قوی است
 و حضرت صادق فرمودند که هر که زیارت من و ابی ثمة پیغمبر کند مرید شود کائنات
 و غیر و مصالح و فواید حضرت امام حسن عسکری فرمودند که زیارت حضرت امام محمد
 و امام جعفر صادق که هر که در هر چه که فائز شود و طریق زیارت بیان نیست که اول
 غسل کند و نیت بفرماید چنین کند که اغسل لرباره ائمة البقیع لندبر فیه الی الله و بعد از
 چنین که غسل زیارت ثمة پیغمبر میکنم سنت تقریب خدا و چون خواهد داخل روضه اش
 شود اذن خواسته بخواند که در زیارت بعد از آنکه شوق بای راست پیش خدا و
 روضه که شد بشت جنبه کرده و در سجده نماز گوید السلام عليكم ائمة الهی
 عليكم اهل التقوى السلام عليكم ائمة الهی علی اهل الدنيا السلام عليكم اهل القوام فی الدنیا
 بالسطح السلام عليكم اهل القنوة السلام عليكم اهل الحی ائمة الهی ائمة الهی ائمة الهی
 و منبرتم فی ذات الله و کذبت و ابی انکم قنوة و ائمة الهی ائمة الهی ائمة الهی
 و ان طاعتکم مقروصة و ان قولکم الصدق و انکم دعوم فام تحا و ائمة الهی ائمة الهی
 و انکم دعائم الدین و انکم الارض و انکم الارض و انکم الارض و انکم الارض و انکم الارض
 مطهر و یقلکم فی ارحام المصلحین انکم ائمة الهی ائمة الهی ائمة الهی ائمة الهی ائمة الهی

عليكم وطاب من قبلكم من قبلكم عليا وبيان الذي جعلكم في بؤس أذن الله ان ترفع ويد
فيها انتم وجعل صلواتنا عليكم رحمة لنا وكفارة لذنوبنا اذ اخذنا ذكرنا وطنت
حاضياكم وبما من به علينا من ولايتكم وكنا عنده متممين بفضلكم معززين بصد
اياكم وهذا مقام من شرف ولطفا واستكان واقر بما جئنا ورحا بما به الخلاص
وان يستفيدكم مستفيد الهلكي من الردي فكلوا شفعاء وقد قدت لكم اذ غيب
عنكم اهل الدنيا واتخذوا ايات الله مرقا واستكروا عنها يا من هو قائم لا يسهوا واذم
لا ياموا ويحيا بكل شئ لك لمن يما وقفتي وعرفتني بما اتممتني عليه اذ سد عنهم عباد
وجعلوا معرفتهم واستحقوا بحضرتهم وما لوالا الى سواهم فكانت الامة منك في مع افاء
فاحصصتهم بالخصصتي به فلك الحمد اذ كنت عندك في سقاي هذا كور لمكونا
ولا تخروني ما رجوت ولا تخيبني بما دعوته ومرد عاكه خواصك كذا براري خود وازر
بدر وما درود ودينان ودره لا يرحم حضرت عليهم السلام وازراري مره ارا من در نعل
دور كمت نماز زيارت كند وجو خوار مدینه مشرفه برون ايد الله ابرهرا وادع نما
باب خود را بر بوق حضرت عليهم السلام ايدوكو يد اسلام عليكم ائمة الهدى ورحمة الله
كنا الله استودعكم الله اقر عايكم السلام امناب الله وبارك فيكم وبارك فيكم وبارك فيكم
الائمة فاكفنا مع الشاهدين ولا تخلفوا الخرافة من زيارتهم برحمتك يا ارحم الراحمين
ودعاك باجده خواهي كل در اعمال اماكن مشركه واقعة در حواله مدینه وبيع منزل
از مصباح الزمان طوس در بارت حمزه وعبد المطلب عوي غيرة در احد كويد اسلام
عليك يا اعم رسول الله صلى الله عليه واله اسلام عايك يا خير الشفلاء السلام
يا اسد الله واسد رسوله السلام عليك يا خير الشفلاء انشدك انك فاجامد في هو
وجدت نفسك وصحت رسول الله صلى الله عليه واله وكنت فيها عند الله سبحانه
والغيا يا بني انت وامي ايتك منقرنا الى الله عز وجل بزيارتك وتيقنا الى رسول الله
عليه واله بدلت راغبنا اليك في شفاعته اتبعي بارت خلاص مني معوذاتك من اية
استحقها مني بما جئت على مني ما يباين ذنوبي التي اخطي بها على ظمري فخر عا
اليك رجاء رحمة ربي ايتك استشفع بك الى مولاي واقترب بك الى يقيني
يك خوالجي يبتك من شفة عبدة طالب افاكناك وقيتي من النار وقد افرقت ظمري

وكان مشهورا

فصل في

ظمري ذنوبي وايتت ما اخطرتني ولم اجيد احدا ارفع اليه خيرا لي منكم اهل بيت الرضا
فكن لي شفعا يوم حاجتي وفقرتي فقد سرت اليك محروبا وايتك مكروبا وسكت
عبرتي عندك بايتا وصرت اليك مفرقا وايتت من امرمي الله بصلته وجنتي على
يزه ودلني على فضله وهذا لي بحسبه ورجعتني في اوفاد واليه والهني طلب الخرج
عندك اتم اهل بيت لا يثنى من قولك لا تخطب من انا كرو ولا تجسر من يوا كرو
ولا يستعد من عاد كرو ورو صله كن ودر كمت نماز كذا رجوت فارغ سوي خود
بجستان وبكوا اللهم صل على محمد وال محمد اللهم اني قد عرضت رحمتك لربي
لغيرهم بيتك صلى الله عليه واله ليجري من قبيلك وتحتك ومثلك في يوم تكلم
فيه الاصوات وتغلق كل شئ بما قدمت لهما من انفسها فان رحمتك اليوم فلا
خوف علي ولا خزن وان تعاقب قول الله القدرة على اهل بيته ولا تخيبني بعد اليوم ولا
تضرمني بغير حاجتي فقد اصبحت بغير غم بيتك وقربت به اليك ابتعا مرضايك
رجاء رحمتك فاقبل مني وعد عيالك على جهلي ورافقتك على جنابة شئ فقد عظم
جرمي وما اخافت ان تطهرني ولكن اخاف سوء الحساب فانظر اليوم قلبي على فسر
بيدك على هذا السلام وبه ما وقلبي من النايرو لا تخيب عبي ولا يهون عليك انما
ولا تخجن عنك صوفي ولا تظلمني بغير رضا خوالجي يا عياش كل مكروب ومجربون
يا مفرج عني اللهم وب الخير ان العريق المشرق على اهل البيت فصل على محمد وآل محمد
لا اشتهى بعد ما ابدا وارحم تضرعي وخبرني وانظر ادي فقد رجوت ومناك رجوت
الخير الذي لا يعطيه احد سواك فلا ترد اقلي اللهم ان تعاقب قول الله القدرة
على عبده وجراؤه سوء فقله فلا اخيب اليوم ولا تضرني بغير رضا خوالجي ولا تخيبني
سوءي ووقادي فقد اشدت تقبي وتعت بكلي وقطعت لمنازاتي وحلفت
الا اهل والمال وما خولتي واشرت ما عندك على عني ولدت بغير غم بيتك صلى
عليه واله وقربت به ابتعا مرضايك فعد عيالك على جهلي ورافقتك على ذمي
فقد عظم جرمي فاعف عني يا اكرم الله السلام على رسول الله صلى الله عليه واله
نبي الله صلى الله عليه واله محمد بن عبد الله صلى الله عليه واله الطاهر من السلام عليكم
ايها الشفلاء المؤمنين السلام عليكم يا اهل بيت الايمان والوحيد السلام عليكم

المنون

بما انصأ دين الله وانصأ رسول الله عليه وآله السلام سلام عليكم بما صبرتم فبم عني
 الذي سلام عليكم بما صبرتم فبم عني الذي انصأ دين الله انصأ دين الله انصأ دين الله
 رسول الله وانصأ دين الله انصأ دين الله انصأ دين الله انصأ دين الله انصأ دين الله
 الاسلام واهله افضل الخلق وعرفوا وحقوا في محل رضوانه وموضع اكملهم مع
 النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا شهدناكم حرب الله
 وان من حاربكم فقد حارب الله وان من كفر من المؤمنين وانما من الذين احبوا عند قسوس
 يزفون فعلى من قتلهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين انكم با اهل التوحيد ارا
 وليكم عارفا وزيادكم الى الله مقربا والسبق من شريف الاعمال ومن عني
 الاموال غايما فليكن سلام الله وبركاته وعلى من قتلهم لعنة الله وحشبه ونحطه
 اللهم انقضي برباؤهم وبتي علي قضاهم وتوفي علي ما توفيتهم عليه ولسمع بنيهم
 في مستقر دابر حياك شهدناكم لنا فرط ونحن لكم لاحقون وسوره انا انزلنا را
 مكر ونحو ان وان تجديت در سنكسائي كه در حواله كوه احداث نماز و قضا
 كن وان تجديت در زرين وسعي رهبري كوه احداث دعا و نماز كن چهر در الحاح و
 شد رسول الله در حياك احد و در الحاح توقف نمود تا انكه حاضر شد وقت نماز ظهر و در الحاح
 نماز ظهر گذارد وان تجديت واقع در ميانه مكه و مدینه در ذی الحلیفه نماز و دعا
 كن چهر انك انست كه بغير بعد از عود از حجة الوداع در الحاح اورد امد و قایم مقام خود
 نمود علی را و بصریح بوضاحت و عوده و انست و ان تجديت واقع در حجاب مشرق
 بدیدی بفرسخ تقریبا و ان تجديت كه بجهت در ان تجد نماز گذارد و در ان عمره
 فرمود كه مر كه بان تجدید و در الحاح و ركعت نماز كند عطا شود با و ثواب عمره و ملزانی از
 جمله مخالفان در كیناب كبر نقل كرده كه مردم قیام نزد بغير امد و استعا كردند از برای
 ابناء صیدي بنا كند و ان حضرت بخاطر ان فرمود كه بعضی از شما بر این سوار شوید پس
 ابو بكر رخواست و بران سوار شد و هر چند از حرکت میداد رخواست پس ركعت و بخارج خود
 نشست پس عمر رخواست و سوار شد و هر چند از حرکت میداد رخواست پس ركعت و بخارج خود
 نشست پس علی رخواست و چون با بر كبا ان ستر گذاشت ستر رخواست پس حضرت
 فرمود كه معارض مراست كن نماز و در بخاطر ان امر كرد بران قدم ان ستر مسجد بنا كند

بدر كبريت و مدد است

بنا كند و لهذا در روایات آمده اهل البيت عليهم السلام وارد شد كه ايه لسان الله
 على القوم دو شان مسجد نازل شد و چون با بخارسي در ركعت نماز كن و تسبیح فاطمه را بخار و
 و كوا السلام على و لیاة الله و صفیاته السلام على أمساء الله و اجناله السلام على انصاره
 و خلفائه السلام على محال معرفة الله السلام على معادین حكمة الله السلام على مساكین
 ذكر الله السلام على عباده المكرمين الذين لا يسبقونه بالقول وهم بأمره يعملون السلام
 على من طهر من قسوس و قسوس السلام على الآلاء على الله السلام على المستقرين في حيا
 السلام على المحسنين في طاعة الله السلام على الذين من والاهم فقد دعاني الله و من جارا
 فقد عادني الله و من عرفتم فقد عرفوا الله و من جعلاه فقد جعل الله و من اعظم فقد
 بالله و من على منم فقد على من الله شهدناكم الله اني حارب من حاربكم سلم ان سايكم
 مؤمن بما انتم كافرون بما كفرتم بحق لما حقتكم فبطل لما انطام مؤمن بسكوت و قلا
 مقومين في ذلك كله اليك لعن الله خلقكم من الحين و لا من و صاعف عنهم العذاب
 الاله - يا كاشا قبل كل شئ و يا كاشا بعد هلاك كل شئ لا يشتر عنه شئ
 و لا تسعدني عن شئ كيف تهدي القلوب الى حقيقتك او تبلغ العقول عنك و قد
 قبل القاصفين من حلفك و لم ترك العيون مشاهيد و الانصار فلكون بالبيان من صفا
 و لم تحيط بك الا وهام فتجده متكيفا محمدا و حاربت لا صاد و كان و كليت لا تسرك
 و تجزيت الارحام عن الاطاحة بك و عرفت لا دمان في وقت قد ترك و امتنع عن الا
 رؤيتك و تعالت عن التجرد اذ ليك و صا كل شئ خلقه حجة لك و مستبدا الى
 بفلك و صا و راعن حنك فين من مستدع يدل على ابتداءك و تصور بنبهت و
 و مقدر يبي عن قدرتك و مدبر يطو بدبرك و متسوع يومي الى نايرك و تحولات
 من مصو عارلك و مبر و مراك و مقنوراك و انريك و اجناس خليك لست بملك
 و لا جودين من روال و نقصان و لا استعانة على حديد مكابر او يله ساد و لا يولد
 ما خلقت و لا تدبر ما ذرات و لا من عجزا نصبت ما رأت و لا مسك لغوب فيما بها
 فطرت و بنيت عليه قدرتك و لا دخلت عليك سبعة فيما اردت يا من تعالى عن
 الخلد و النجات و عن تاويل الشهرة و العليات و لخبيا و العباد على العاصي و لا يسأل
 و يا من تجلي يقول الموحدين بالتواهد و اللات و لا ت و دل العباد على وجوده و لا يا

الْبَنِيَّاتِ الْبَاهِيَّاتِ سَمَّكَ أَنْ تَصِلَ عَلَى تَحْمِيدِ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ الْمُصْطَفَى وَجَبِيلِكَ
الْمُحَسَّبِيِّ الْإِيْمَةِ وَالْهَدَى وَتَبَوُّعِ الْحِكْمَةِ وَالْأَدْنَى وَمَعْدَنِ الْحَسْبَةِ وَالْقَوِيَّةِ
الْمُرْسَلِينَ قَضَائِمَ التَّيْبِينَ وَأَفْضِلَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَعَلَى إِلَهِ الْفَيْسِيَّةِ الْإِبْرَاهِيمِ وَأَفْضِلَ
بَيْنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَارْأَوْفَرَهُ مَا رُبَّ كَوْنٍ يَدُورُ وَجَانِبٌ مِمَّا لَا يَحْدُ
قَبْلَاسْتِ بَدْوِي مَرَجٍ فَرَجٍ تَقَرَّبًا نَمَّا زُودَ عَاكِسٌ جَوَاوِسْكَ حَضْرَتِ جَمِينٍ وَمُصْطَلَايَ وَبُودَ كَلَّ
ذُلَّانِ خَوْضِ خَسْمٍ كَرْدَ بِيكِيَاءَ دَرَا بَحَاوُدَ وَأَنْ تَحْدِثَ دَرَجَاتٍ تَحْدِثُ قَبْلَ كَهْرِيكَ زَطُولَ عَيْنِ
أَنْ يَارَودَ وَرَعْتِ تَمَّا زُودَ عَاكِسٌ جَرَانِ بِيكِيَاءَ حَضْرَتِ جَمِينٍ دَلَّاحِ سِرِّ كِيَاءَ حَضْرَتِ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ كَلَّاسْتَهُ وَبُجَابُ فَنَ تَأْتِيكَ وَقْتُ نَافِلَةٍ عَصْرُ كَهْمُ شَهَةِ وَحَضْرَتِ لَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
أَزْوَاطِ حُسْبِيَّةٍ كَهْ بَاغْضَرْتِ أَسْتَهْ أَوْرَاسِيْدَارَ كَرْدَ وَنَافِلَةٍ عَصْرَ زَاوُونَ شَهَةِ وَجَوْنِ حَضْرَتِ
شَهَةِ وَبَقِيَّةِ كَرْدَ وَوَدُوسْتِ خُودِ الْبَحَا بِلَسْمَانِ دَرَا كَرْدَ وَارَاقَهُ تَعَالَى سَلَمَتِ مَوْدُ كَهْ كَلَّ
بِرْكَوَالِدِ بَسُوِي قَتِ تَأَلَّافَةِ عَصْرَ رَاقِلَةٍ نَافِلَةٍ عَصْرُ كَهْمُ شَهَةِ بَرَكْسَتَهُ بَسُوِي وَقْتُ تَأْتِيكَ
مَرْدَ وَنَافِلَةٍ وَفَرِيضَةِ حَضْرَتِ كَرْدَ دَرَا بَعْدَ زَانِ تَدَايِيْنِ مَدَّ مَا سَدَّ تَدَلَمَكُنْ سَتَارَهُ كَهْ كَلَّ
دِيْلَ مَيُونَدَ وَارَاقَهُ تَعَالَى سَلَمَتِ مَوْدُ كَهْ كَلَّ
مُحَابَبِ شَهَةِ تَمَّا زُودَ عَاكِسٌ وَبَايْدَكَ رَجُلَهُ دَعَا مَا يُوْ كَهْ دَرَا تَحْدِثُ عَوَانِيْ إِيْسَ بَا شَهَةِ بَا بَرَجِ
الْمُكْرُوْبِينَ وَيَا حُسْبِيَّةَ دَحْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مَغِيْبَ الْمُتَوَسِّلِينَ الْإِسْتِغْنَى عَنِّي حَرِيٍّ وَعَمِّيٍّ
مَتِي وَكَرْبِي كَمَا كُنْتُ عَنْ نَيْتِكَ مَتَمَّ وَعَمَّ وَكَرْبِي وَكَفَيْتَهُ مَوَلَّ عَدُوِّ فِي هَذَا الْحَالِ
وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْبَيْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ - تَمَّا زُودَ عَاكِسٌ -
تَمَّا زُودَ عَاكِسٌ - تَمَّا زُودَ عَاكِسٌ - تَمَّا زُودَ عَاكِسٌ - تَمَّا زُودَ عَاكِسٌ -
أَبِي طَالِبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَجَوْنَ نَظَرْتُ بَقِيَّةَ مَوْدُ أَنْ حَضْرَتِ أَفْتَدَ كَوْنُ كَهْمُ شَهَةِ عَمَلِي بَا حَقِي
بِهِ مِنْ طِبِّ الْمَوَلِدِ وَاسْتَقْلَصْتَنِي أَرَا مَيَابَهُ مِنْ مَوَالِيْتِ لَا يَرَاوُ النَّفَرَةَ الْأَهْلِيَّةَ وَالْخَيْرُ
الْأَعْلَامُ اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ سَعْيِي إِلَيْكَ وَتَصَرُّعِي مِنْ بَدَلِكَ وَأَعِزَّنِي لَدُنْكَ يَا أَلْحَقِي
عَلَيْكَ أَنْتَ الْمَلِكُ الْقَوَالُ وَجَوْنِ بَهْ فَلَعْدَ حَبِ رَسِي كَوْنُ كَهْمُ شَهَةِ كَلَّاسْتَهُ اللَّهُ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا
لِنُفَيْدِيكَ تَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لِهَذَا الَّذِي سَيَّرَنِي فِي بِلَادِهِ وَحَبَانِي عَلَى دَوَابِهِ وَطَوَّرَنِي لِيَا
الْبَعْدَ وَتَصَرَّفَ عَمِّي الْخَلُوصَ وَدَفَعَ عَنِّي الْمَكْرَ حَتَّى قَدَمْتَنِي حَرَمَ أَحْمَى رَسُوْلِهِ تَمَّ وَجَوْنِ
فَالْعَدَّ شَوِي كَوْنُ كَهْمُ شَهَةِ الَّذِي دَحَبَانِي إِلَى هَذِهِ الْبَقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ الَّتِي بَارَكَ فِيهَا وَأَخَارَهَا

سَمِعْتُ رَأْسَ رَأْسٍ مِمَّنْ سَمِعُوا

وَأَخَارَهَا لَوْ حَقِي نَيْتِي اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِي وَذِيَارَتِ أَنْ حَضْرَتِ بَرْدِ قَسَمِ سَلَامَةٍ
وَبَعْضُ مَوْصِهِ أَمَّا سَلَامَةُ مَقُولَتِ كَهْ كَلَّاسْتَهُ دِيَارَتِ أَنْ حَضْرَتِ كَلَّاسْتَهُ كَلَّاسْتَهُ
بَرْدِ جَمِينٍ كَلَّاسْتَهُ لَزِيَارَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ لَدُنْهُ قَرِيْبَةً إِلَى اللَّهِ وَبَعْدَ رَجِيْبِينَ كَهْ عَمَلِ دِيَارَتِ
حَضْرَتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمَّ مِيَكَمُ سَمْتِ تَقَرَّبَ بَعْدَ وَجَانِبَهُ بَا كَرْدَ بَسُوِي وَجَوْنِ بَرْدِ
بَسُوِي وَقَبْلِيلِ كَوَانِ بَاغْضَرْتِ أَمَامَ وَوَارَاقَهُ مَوْدُ وَجَوْنِ بَرْدِ كَرْدَ كَرْدَ
هَذَا الْكَرْبِ حَرَمَتِ وَأَقَامَ قَامَلَتِ وَأَنَا أَذْخُلُ إِلَيْهِ أُنَاجِيكَ يَا أَنْتَ عِلْمُ بَرْدِ
وَحَوَالِي كَلَّاسْتَهُ لَحْنَانِ الْمُطْوَلِ الَّذِي تَقُولُهُ سَقَلُ لِي دِيَارَتِ عَوَالِي بَاغْضَرْتِ وَكَرْ
تَجْعَلَانِي عَنْ دِيَارَتِهِ مَوْدُ وَاعْنِ وَلَا يَبِيْهُ مَدْفُوعًا بِلِطْوَلٍ وَتَحْ اللَّهُمَّ كَلَّاسْتَهُ عَمَلِي
بَعْدَ رَجِيْبِهِ فَاجْعَلْنِي مِنْ شَيْعَتِهِ وَأَدْخِلْنِي الْخِيَّةَ بِشَفَاعَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَجَوْنِ
حَضْرَتِ شَوِي كَوْنُ كَهْمُ شَهَةِ الَّذِي كَسَبْتَنِي بِغُرْفَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ رَسُوْلَهُ وَفَنَ قَرَضَ عَمَلِي جَانِبَهُ
وَحَمَّةَ مَنَّهُ لِي وَتَطْوَلُ أَمِيْنَةُ عَلِيٍّ وَفَنَ عَلِيٍّ بِالْإِيمَانِ كَلَّاسْتَهُ الَّذِي دَحَبَانِي حَرَمَ أَحْمَى
وَارَاقَهُ فِي حَافِظَةِ كَلَّاسْتَهُ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ رُوَادِقِهِ وَجَعَلَنِي سُوْلَهُ أَسْمَدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَخَلَدَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَسْمَدَانِ كَلَّاسْتَهُ وَرَسُوْلُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَأَسْمَدَانِ
أَنْ عَلِيًّا عَبْدَ اللَّهِ وَخُورَسُوْلُ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ
عَلَى هِدَايَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَأَكْرَمُ
مَا نَتَى وَقَدْ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ بِنَيْتِكَ بِي الرِّجِيَّةِ وَبَاغْضَرْتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عَمَلِي الْخَيْرَ وَالْإِحْسَانَ وَلا تَحْبِثْ سَعْيِي وَنَظَرِي لِي نَظَرَةً رَحِمَةً تَقْسِيْنِي وَ
عِنْدَكَ وَجَعَلْنِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُفَرِّقِينَ وَجَوْنِ بَرْدِ رَدَقِي كَوْنُ كَهْمُ شَهَةِ
رَسُوْلِ اللَّهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَجَعَلْنِي وَجَعَلْنِي أَمِيرَ الْخَائِمِ لِمَا سَقَى وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقِيلَ
الْمُهْمَنُ عَلَيَّ ذَلِكَ كُلَّهُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَجَوْنِ جَوَادِ دَاخِلِ حَرَمِ حَضْرَتِ شَوِي
أَذْخُلُ حَلِيدَ وَارَاقَهُ عَمَلِي أَنْ تَجْعَلَنِي أَسْمَدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَلَدَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَسْمَدَانِ
أَنْ تَجْعَلَنِي رَسُوْلَهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ
السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَخَيْرُهُ مِنْ خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَدَدَكَ وَأَنْ
وَأَنْ أَفْضَلَ جَانِبَكَ تَجْعَلَنِي أَسْمَدَانِ فَاجْعَلْنِي خَيْرِيكَ مُتَوَحِّجًا إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا
إِلَى اللَّهِ تَعَالَى إِلَيْكَ أَدْخُلْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ بِأَلْحَاجَةِ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ

كما فضلت ما صليت على ابيك من اوليائك وبعد ازديار وركعت نماز كذا
 ودرود اع حضرت كويده راد ودرود اع حضرت جعفر كذبت حال در زيارت حضرت
 امام علي بن ابي طالب واما حسن عكرى عليه السلام بعد از دعايت واذاب سابقه از
 وكيده يا سيدتي عبدك وامن عبدك الذي بين يديك المعترف بجهلك جانيك
 يدي مني كننا فاصدا بحر حيا متوجها الى مقامك متوسلا الى الله تعالى بك ادخل
 يا فاجدة الزمان سيدتي وولاءنا الفاضل يا ابا محمد الحسن ادخل يا ابا عبد
 الحسين ادخل يا ابا محمد علي بن الحسين ادخل يا ابا جعفر محمد بن علي ادخل يا
 ابا عبد الله جعفر بن محمد ادخل يا ابا الحسن علي بن جعفر ادخل يا ابا الحسن علي
 موسى الرضا ادخل يا ابا جعفر محمد بن علي الخواريه ادخل يا ابا الحسن بن علي بن محمد
 ادخل يا ابا محمد الحسن بن علي ادخل يا ابا القاسم باحجة الله في ارضه ادخل يا
 ايها الملائكة المقبولون الحائزون المجدون في هذا المشهد الشريف سلام الله عليكم ورحمة
 وبركاته يس يا اي راست مقدم دارد داخل روضه شود وكيده راد ودرود اع حضرت علي
 مذكور شد بعد از ان مشغول زيارت شود واستقبال كندان ووضوح مقدمين وبقوله
 ما بين دو كف خود قرار دهد وصدريه كويده الله اكبر السلام عليك يا ولي الله
 عليك يا يحيى الله السلام عليك يا نوري الله في ظلمات الارض السلام عليك يا
 يا ابي الله ايها الراوي الكما عارفا بحبك مؤمننا ما انتما ايم كافرنا ما كفرنا ما بحقنا
 بما حققنا مطلقا لما اطلقنا اسئل الله ربي وربك كما ان يجعل حظي من زيارتك
 الصلوة على محمد وآله وان يرفعني شفاعتك ولا يفرق بيني وبينك ولا يسلبي حجتك
 حبك يا ابا الحسن وان لا يجعله اخر العمد من زيارتك كما ويجزني نعمك
 بجمع بيني وبينك كما في الجنة بجنة بعد از ان چهار ركعت نماز زيارت كند ودرود اع
 كه خواهد نماد كه روا كرد انشاء الله ودرود اع ايشان روبرو يا سيد وكيده السلام
 عليك يا ولي الله السلام عليك يا يحيى الله استودعك الله وافر عليك السلام انما
 ويا رسول ويا حبيب الله عليه السلام فاصنع الشاهدين اللهم لا تجعله
 اخر العمد من زيارتي يا اباها وارزقي مرافقتها واحشري معها بحبها والسلام
 عليك ورحمة الله وبركاته وكون ازديار دو امام فارغ شد زيارت كند ماز

فصل دهم

كلام الله عز وجل انزل

والمؤمنون هم الذين آمنوا بالله ورسوله

لما عرفت

ما در حضرت صاحب الزمان صلوات الله عليه را ودرود بر امام حسن عكرى
 ودرود بر ابي كويده السلام على رسول الله الصادق امين السلام على مولانا امير المؤمنين
 السلام على ائمة الطاهرين الميامين السلام على والدة الامام والمودعة السرار
 العلل والحامية الشرف لا نام السلام عليك ايها الصديقة المرحومة السلام عليك
 يا سيدة ام موسى وابنة خوارى عيسى السلام عليك ايها النقية النقية السلام
 ايها الرضية المرحومة السلام عليك ايها المعونة في ارجل المحطبة من روح
 الامين ومن رغب في وصليها فالحمد سيد المرسلين والستودعة السرار رب العالمين
 السلام عليك وعلى ابيك الخواريه السلام على بك عليك وعلى السلام عليك وعلى
 روحك وبديك الطاهر شهدك احسن الكفالة واذيت الامانة واجتهدت في مرساة
 وصبرت في ذات الله وحفظت بغير الله وحملت ولي الله وبالقوت في حفظ حجة الله و
 رغبتي في وصليها انما رسول الله عارفا بحب مؤمنة بصدق معرفته بغير لقيده
 مستبصرة يا امرئ مسفة عليهم مؤمنة هوام شهدك نصيب على الصخرة من اول
 مقديده يا ابا الحسن راجية مربية نبيته ربيته فرحني الله عليك وارزاقك و
 جعل الجنة ميراثك وما واليك فلقا اولاد من الليرات ما اولاد واعطاك من الشرف ما
 به اغناك فها ان الله بما فعل من الكرامة قائل بس مرجات ايمان بلذكر و
 الله انك اعتمدت ورضاك طلبت واوليائك توسلت وعلى غيرك وعليتك
 انكيت وريك اعتمدت وبقيرام وليك الذي فصل على محمد وآله وبقيرام
 وبقيرام على محمد وآله لا تخرمي شفاعتهما وشفاعة وليهما جعل الله فرجه كما رزقني
 واحشري معهما ومع وليهما اللهم اني تسبح اليك بالائمة الطاهرين صلوات الله
 عليهم وانوسل اليك بالالح الميامين من آل طه ولسان نصلي على محمد وآله الطاهرين
 الحبيب وان يجعلني من المطمئنين الفائزين المرحبين المستبشرين الذين لا خوف عليهم ولا
 هم يحزنون واجعلي من قبلك سعة وبتبرك مرو وكشف عورة واستحقاقهم
 بغير محمد وآله ولا تجعله اخر العمد من زيارتي يا اباها وارزقي العود اليها ابدا
 ما اقبيني واذا توفيتي فاحشري في رمرتيا وادخلي في شفاعتي وادعوا بغيري في الآخرة
 واليومين والمؤمنات واليتامى في الدنيا حسنة وبقيرام حبل عذاب النار والسلام

معه في الزمان

عندك يا ابا

مراحم

عليكم يا ساداتي ورحمة الله وبركاته پس در ركعت نماز كنند و مطالب خود را سوال بيايد
 كه برآورده شود ان شاء الله **سورة الفاتحة** در زيارت صاحب الامر است بدانكه از جمله زيارت
 انحضرت يك دعا در ضمن عقبت نماز شده است كه اولش اللهم ربنا انت الغني العظيم
 وديكر در ضمن اعمال روز جمعه گذشت و ديكر در ضمن اعمال شب نهم شعبان كه دعائي اللهم
 بحق ليلتنا ودعائي لله ان نفع عن وليلك باشد نوشته شد ديكر دعائي ديكر كه در غير
 فلك گذشت و مريل بمنزله زيارت انحضرت است و يك زيارت ديكر اين است كه پسند
 صحيح و معتبر بخواند بعد از هر ركعتي كه از جمله سفر يا زيارت است كه از لجه حضرت صاحب
 الامر است و ان عليه از براي و بدون مد و چون متوجه شود بسوي خدا و بسوي ما بسوي
 چنانچه خدا فرموده سلام على آل بيتك يا داعي الله و داني اياه السلام
 عليك يا باب الله و ديان دينه السلام عليك يا خليفة الله و يا مير حقه السلام
 يا حجة الله و دليل رادته السلام عليك يا ناني حجة كتاب الله و ترجمانيه السلام
 عليك في اناء ليلك و اطراف نهاريك السلام عليك يا بقية الله في ارضه السلام
 عليك يا ميثاق الله الذي اخذ و قوله السلام عليك يا وعد الله الذي ثبت
 السلام عليك ايها العلم المتصور في لغوث و الرخمة الواسعة و وعد غيره بكثرة
 السلام عليك حين تقوم السلام عليك حين تقعد السلام عليك حين تفر و حين
 السلام عليك حين تصلي و تقبض السلام عليك حين ترك و تتجدد السلام عليك
 حين تكبر و تهمل السلام عليك حين تحمد و تستغفر السلام عليك حين يصبح
 و يمسي السلام عليك في الليل و ابيض و النهار و اذ تحلى السلام عليك ايها الامام
 المأمون السلام عليك ايها المقدم المأمول السلام عليك بجموع السلام عليك
 الشهدك يا مولاي اني اشهد ان لا اله الا الله و قد لا شريك له و ان محمدا عبده
 و رسوله لا حبيب الا هو و قلله و اشهدك ان عليا ابر المؤمنين حجة و الحسن حجة
 و الحسين حجة و علي بن الحسين حجة و محمد بن علي حجة و جعفر بن محمد حجة و موسى
 بن جعفر حجة و علي بن موسى حجة و محمد بن علي حجة و علي بن محمد حجة و حسن
 بن علي حجة و اشهدك حجة الله اتم الاول و الاخر و ان جعلتك حق لا تنبها
 يوم لا ينفع نسايمانها لو كن امنتم من قبل او كسبت في ايمانها خيرا و ان الموت حق

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد و آل محمد

حق و ان ما كرا و تكبر الحق و اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا عبده و رسوله
 و الميزان حق و الحسن حق و الحسين حق و الحسن حق و الحسين حق و الحسن حق و الحسين حق
 حق يا مولاي سبي من خالفك و سبعتك اطاعك فاشهد على ما اشهدك عليه
 و انا و اني لك بري من عذرك فالحق ما اتعبه منه و الباطل ما سخطه و المعروف
 ما امر به و المنكر ما نهى عنه فقمي مؤمنة بالله و عدلا لا شريك له و برسوله
 و يا ابراهيم و يا مريم و يا مولاي اولا و اخيرا و نصره و معده لكر و مؤدني
 خالصة لكر امن من بعد ان ايند بخوان اللهم اني اسئلك ان تصلي على محمد
 و آل محمد و على من يحبهم و ان تملأ قلبي نور اليقين و صدري نور الايمان و فكري
 نور النيات و عزمي نور العلم و قوتي نور العمل و لساني نور الصديق و دمي نور الصفا
 من عندك و بصري نور البصيرة و سمعي نور الحكمة و مؤدني نور الموالاة و تجد
 و اليه عليه السلام حتى لفاك و قد وقفت بعدك و ميثاقك فغشيتي رحمتك يا
 ولي يلمهد اللهم صل على محمد و آل محمد و على من يحبهم و ان تملأ قلبي نور اليقين
 و عزمي نور العلم و قوتي نور العمل و لساني نور الصديق و دمي نور الصفا
 و ان تملأ قلبي بالحكمة و الصديق و كرامتك الناسة في رخصك المرقبة الخائف و اوني
 الناصح سفيهة النجاة و علم الهدى و نور و انصار الورى و خير من تقص و ارضي و تحلي
 لعلماء الذي يملأ ارض عدل و لا فظا طمست ظلماتك انك علم كل علم ماير اللهم
 صل على وليك و امير المؤمنين و اياك الذين فرضت طاعتهم و اوجبت محبتهم و اذنت محبتهم
 الرجس و طهرتهم تظهروا اللهم انصروا و انصروا له دينك و انصروا امر الله و اوليائه
 و شيعة و انصروا و جعلتم فيهم اللهم اعيا من شر كل باغ و طاغ و من تحرج
 خليفك و تحفظ من بين يديه و من خلفه و عن يمينه و شماله و احرسه و امعه من ان
 يوصل اليه سوء و لحظه فيه و رسولك و اظهر به العدل و اريه بالحق و انصروا له
 و اخذل خايله و اقيم قاصبه و اقيم به جارية الكفر و اقل به الكفار و اقل به
 و جمع المجددين حيث كانوا من مشارق الارض و عاربها و بحرها و ملايه و انصروا
 عدلا و اظهر دين بيتك صلى الله عليه و آله و جعلني اللهم من انصاره و عواينه و انصروا
 و شيعة و اري في آل محمد عليهم السلام ما يملون و في عذابي ما يجدون و انصروا له الحق

و الله اعلم
 و الله اعلم

إلا هو أنجي القوم وسلام على آل محمد وعلى فاطمة والحسن والحسين وعلي ومحمد وجميع
 وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن والحسين علي خليفك اللهم واني مسلم
 اتي استهداناك الله ابي واله الاولين والآخرين لا اله غيرك واتوجه اليك بحق
 الاستعاذ التي اذا دعيت بها اجبت واذا استلث بها اعطيت لما صليت عليهم وموت
 علي وخروجي وكنت في فضل لك عبادا ومجيرا من اذ ان يضط علي وبعثي في
 سورة بين وبعد ان مرد عاكه خواهي بكن كه هذا مستجاب يكند وعنته ازال بكن
 بس فرمود اين رفته داد در ميان كل كذا و در دريا ببندا كه اي بولاي من دنيا
 از من دور است و من مجوسم و حرکت مي تو اتم كرد فرمود كه در چاه ياد مرا مي كه زديك
 باشد ببندا از اين كثر چون بدار شد حسب الامر افسر حمل او برد و همان روز از قبا
 شد تا اخر حرم در بعضي از روايات چنين نقل كرده اند كه سورة حمد و اية الكرسي و اية
 نبوت و بعد از اين رفته را بنويستد و بر سجده در ميان بدو اركل يال بكند
 و سورة بين بران بخواند و در چاه عميق يا نهر يا با حنم عميق بنهد و ديكر استعاذت
 صاحب الامر است كه در كتاب مذكور پسند معتبر است و اذ بشركت كه وضو سازي
 ركعت نماز كن و در ركعت اول بعد از حمد سورة انا فتحنا لحو الان و در ركعت دوم بعد
 حمد سورة اذ اخذ نصر الله لحو الان پس بياست و بقبله در زير اسنان و بكوسلام الله اكبر
 انتم التامل لعمام و صاواته الدائمة و بركانه الفائمة على نجيته و ولته في
 ارضيه و بلادهم و غلبته على خليفه و عبادهم سلاوة النبوة و يقية العزة و الصلوة
 صاحب الزمان و قه طهر لايمان و مغاير احكام القرآن مظهر الارض و ناسير
 القدر في الطول و العرض انجزة العالم المهدى و الامام المنتظر الموصي الطاهر لا
 الطاهر الوصي بن الوصي الاوصياء المرصين الهادي المعصوم من الهداية المعصومين التلاوة
 عليك يا امام المسلمين و المؤمنين السلام عليك يا وارث علم النبيين و استودعكم
 الوصية السلام عليك يا عتمة الدين السلام عليك يا معز المؤمنين المستضعفين
 السلام عليك يا مدرك الكافرين المنكرين الظالمين السلام عليك يا مولانا يا صاحب
 الزمان يا ابن امير المؤمنين و ابن فاطمة الزهراء سيدتنا و نساء العالمين السلام عليك
 يا ابن الائمة المحجة على الخلق اجمعين السلام عليك يا مولاي سلام تحاصر لك في اول

اي و بكن
 ت و بكن

اي و بكن
 ت و بكن

في الولا استهداناك في امام المهدى قولا و فعلا و انك الذي تلاءم الارض فطرا و عدلا
 ففعل الله فحريك و سجد تحريك و قرب ربنا بك و كثر انصارك و اعدائك و انحر لك
 موجدك و هو اصدق القائلين و زبدان ممن على الذين استضعفوا في الارض و سجدوا
 سجدة الواو بين يا مولاي حاجتي كذا و كذا فاستمع لي في حاجتي يا مولاي
 حاجتي من فلان و فلان است بس غلعت كن ابراي من در بلكان انها و مرد خالي كذا
 بكن راوي كفت بس من ادر شدم و حين داشتم بركت و بياراي رشت بكن بود بس
 مبادرت كردم و آنچه تعلم من كره بود نوشتم كه مبادا از خاطر من شود بس و بكن
 و زير اسنان فتم و در ركعت نماز بخواند كه ماسور شد بودم كردم و چون سلام كنم بقله
 ايستادم و زيارت كردم بس حاجت خود را طلبيدم و استعاذه بولاي خود صاحب الامر
 كردم بس بكن شكر رفته و بسيار طول آدم و دعاي بسيار كردم بس بر بكن و بكن
 بخا او ردم و نماز رفته را اكردم و تعقيب بيا خواندم و الله كه هنوز قناب خالغ نشد
 كه ان بلا رفع شد و فرج حاصل شد و ناخال ديكر من ان بلا من زبدي است و بكن
 مطلع نشد بران حادثة كه مرا خاض شد بود ناخر خضر ملا محمد باقر مجلسي كفته كه
 علما اين زيارت را از جمله زيارت هاي سراب قدس كس كرده اند و در
 توسلات است ملا محمد باقر حجة الله كفته در بعضي كتب معتبر نقل كرده اند ان محمد بن
 با بويه و حجة الله كفته كه اين دعا توسل از ائمه عليهم السلام روايت كرده است و كفته
 كه در همچ امري بخواندم بكن كه اثر اجابت را برودي يا فتم و بكن اللهم اني سالتك
 اتوجه ببيك بني ارحم الراحمين صلى الله عليه و آله يا انا القايم يا رسول الله يا ابا
 ارحمة يا سيدنا و مولانا اتوجهنا و استشفعنا و توسلنا بك الى الله و قلنا
 بين يدي حاجتنا يا وجهه عند الله استشفع لنا عند الله يا ابا الحسن يا امير المؤمنين
 يا علي بن ابي طالب يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا اتوجهنا و استشفعنا
 و توسلنا بك الى الله و قلنا ان بين يدي حاجتنا يا وجهه عند الله استشفع لنا عند
 يا فاطمة الزهراء يا بنت محمد يا فاطمة عترة الرسول يا سيدنا و مولانا اتوجهنا و
 و توسلنا بك الى الله و قلنا ان بين يدي حاجتنا يا وجهه عند الله استشفع لنا
 عند الله يا ابا محمد يا حسن بن علي انما الجنتي يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه

اي و بكن
 ت و بكن

يا سيدينا ومولانا انا توخنا واستشفنا وتوسلنا بك الى الله وقد علمنا انك
 حاضرا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا عبد الله يا حسين بن علي انا
 يا بن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدينا ومولانا انا توخنا واستشفنا
 وتوسلنا بك الى الله وقد علمنا انك بين يدي حاضرا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند
 يا ابا الحسن يا علي بن الحسين يا زين العابدين يا بن رسول الله يا حجة الله على خلقه
 يا سيدينا ومولانا انا توخنا واستشفنا وتوسلنا بك الى الله وقد علمنا انك بين يدي
 حاضرا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا جعفر يا محمد بن علي انا ويا بن
 رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدينا ومولانا انا توخنا واستشفنا وتوسلنا
 بك الى الله وقد علمنا انك بين يدي حاضرا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله
 يا محمد بن علي انا ويا بن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدينا ومولانا انا
 واستشفنا وتوسلنا بك الى الله وقد علمنا انك بين يدي حاضرا يا وجهها عند الله اشفع
 لنا عند الله يا ابا الحسن يا موسى بن جعفر انا ويا بن رسول الله يا حجة الله
 على خلقه يا سيدينا ومولانا انا توخنا واستشفنا وتوسلنا بك الى الله وقد علمنا
 انك بين يدي حاضرا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا الحسن يا علي بن موسى
 انا ويا بن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدينا ومولانا انا توخنا واستشفنا
 وتوسلنا بك الى الله وقد علمنا انك بين يدي حاضرا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند
 يا ابا جعفر يا محمد بن علي انا ويا بن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدينا
 ومولانا انا توخنا واستشفنا وتوسلنا بك الى الله وقد علمنا انك بين يدي حاضرا
 يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا الحسن يا علي بن محمد انا ويا بن
 رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدينا ومولانا انا توخنا واستشفنا وتوسلنا
 بك الى الله وقد علمنا انك بين يدي حاضرا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله
 يا محمد بن علي انا ويا بن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدينا ومولانا
 يا حاضرا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله يا وحي الحسن والحسين انا ويا
 المستظهر يا بن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدينا ومولانا انا توخنا واستشفنا

واستشفنا وتوسلنا بك الى الله وقد علمنا انك بين يدي حاضرا يا وجهها عند الله اشفع
 لنا عند الله يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا عبد الله يا حسين بن علي انا
 كه بعدا من يكون يا سادتي يا مولاي انا توخيتكم ابني وعدا لذي يوم قربي وتجا
 الى الله وتوسلت بكم الى الله واستشفيت بكم فاستمعوا لي عند الله واستشفوا بين
 دلوبي عند الله وانكم وسيتاتي الله بكم ويقر بكم ارجوا من الله فكونوا
 عند الله رجائي يا سادتي يا اوليائه الله صلى الله عليه وسلم اجمعين ولعن الله اعداءه
 ظالمهم من الاولين والآخرين امين رب العالمين اهدنا دعائي كه مستمع توسلت بكم
 اذ انتم عليهم السلام اللهم صل على محمد واهله واسئلك اللهم بحق محمد واهله
 ائمتها الحسن والحسين عليهم السلام الا اغني بيدي عن طاعتك ورضوانك وبفضلي
 بهم افضل ما لقت احد من اوليائهم في ذلك واسئلك بحق وليك ابراهيم بن
 علي بن ابي طالب لا انفت لي به من ظلمي وكفيتني به مؤنة من يري ظلي
 ما ابقيتني واسئلك بحق وليك علي بن الحسن عليهما السلام الا اغني بيدي عن طاعتك
 جود السلاطين ونفت السلاطين واسئلك اللهم بحق وليك محمد بن علي بن جعفر بن
 عليهما السلام الا اغني بيدي عن طاعتك واسئلك اللهم بحق وليك العبد
 الضاليع موسى بن جعفر الكاظم فيعطيه عليه السلام الاعا فيتي به غما خافه واخذ به
 صبري وجميع ما ربحه في وجوهي ودي ما طهرتني وما طهر من جميع الاسماء والامرين
 والاعلال والافعال بقدرتك يا ارحم الراحمين واسئلك اللهم بحق وليك علي بن موسى
 الرضا عليه السلام الا اغني بيدي عن طاعتك واسئلك اللهم بحق وليك ابي جعفر
 البراري والقاري والوديع والعباس بن الجار واسئلك اللهم بحق وليك ابي جعفر
 عليه السلام الا اجرت علي به من فضلك وتفصلت علي به من وسعك ما استغني
 به عما في يدي خليفك وخاصة يا رب ما يرمي بارك لي فيه وفيما لك عهدي
 بغيرك وفضلك وذكرك الذي يقطع الرجاء الا منك وخابث الا نال الا بك يا ذا
 الجلال والاكرام اسئلك اللهم بحق من حقك عليك واجب ان تصلي علي محمد واهله
 وان تسط علي ما خطرته من رزقك وان تسهل ذلك وتيسره في خير منك وعي
 وانا في خضوع عيش ودعة يا ارحم الراحمين واسئلك اللهم بحق وليك علي بن محمد

مستوفى من التوسل والاشفع

عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا أَغْنَيْتَنِي بِهِ عَلَى قَضَائِهِ تَوَافِي وَرِغْوَانِي وَكَمَالِ مَطَاعَتِكَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ
 بِحَقِّ وَلِيِّكَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْبَادِي الْأَبِينِ الْكَرِيمِ النَّاسِجِ الْيَقِينِ الْعَالِمِ
 إِلَّا أَغْنَيْتَنِي بِهِ عَلَى أَمْرِ الْحَرْبِ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ وَلِيِّكَ وَنَجْوَاكَ عَلَى عِبَادِكَ وَنَجْوَاكَ
 فِي أَرْضِكَ السَّعِيدَةِ مِنْ أَعْدَانِكَ وَأَعْدَاءِ رُسُلِكَ بَقِيَّةَ الْبَابِ اللَّهُ الظَّاهِرُ وَوَارِثُ
 أَسْلَافِهِ الصَّالِحِينَ صَلَاحُ الزَّمَانِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْكِرَامِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْيَارِ
 إِلَّا مَا أَتَيْتَنِي بِهِ وَتَجَنَّبْتَنِي مِنْ كُلِّ كَرْبٍ وَهَمٍّ وَخِشْيَةٍ عَلَى قَدَمِ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ وَحَدِيثِهِ
 وَأَذَرْتَنِي عَلَى حِمْلِ عَوَائِدِكَ عِنْدِي يَا رَبِّ أَغْنِي بِي مِنْ خِشْيَةِ مَنْ خَافَهُ وَبَيْنَ كُلِّ شَيْءٍ
 وَعَظَمَتِهِ وَقَوْلٍ وَمَا يَذَلُّهُ وَهَمٍّ وَدَيْنٍ وَمَعْرَضٍ وَسُوءٍ وَفَاقَةٍ وَطَلَمٍ وَجُورٍ وَفِتْنَةٍ فِي دِينِي
 دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ مِنْكَ وَمَرَأَتِكَ وَوَرَجَتِكَ وَكُرْمِكَ وَتَضَلُّكَ وَتَعْطِيلِكَ يَا كَا فِي مَوْجِي
 عَلَيْهِ السَّلَامُ وَتَعَوُّونَ وَكَأَنِّي فِي حِمْلِ صَلَاحِهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا أَقْمُهُ وَبَاكَ فِي عِلِّيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا
 يَوْمَ حَقِّقِينَ وَيَا كَا فِي عِلِّيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ لَقَرَةٍ وَبَاكَ فِي حَقِّقِينَ مُحَمَّدٍ أَبَا
 الْقَدْوَانِ صَلَاحِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْكِنِي مَا أَهَمَّنِي فِي دَارِ الدُّنْيَا وَكُلِّ قَوْلٍ دُونَ الْحَقِّ بِرِ
 يَا أَحْسَنَ الرَّاحِمِينَ يَا قَاضِي حَوَائِجِي يَا وَفَّاءَ الرِّعَايَةِ يَا مُعْطِيَ الْحَرَمِ يَا فَكَاحَ الْغَنَاءِ اللَّهُمَّ
 إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ قَادِرٌ عَلَى قَضَائِ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَجَلَّ يَا رَبِّ رَحْمَةً
 وَلِيكَ وَأَنْ يَنْتَ بَيْنَكَ وَأَقْرَبُ يَا اللَّهُ حَوَائِجِي أَهْلَيْتَ مُحَمَّدًا وَصَلَّيْتَ بِي يَا رَبِّ مُحَمَّدًا
 بَيْنَ حَوَائِجِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ صَغِيرَةً وَكَبِيرَةً فِي نَيْسِرِكَ مِنْكَ وَعَاقِبَتِهِ وَتَجَمُّعُكَ مِنْكَ
 عَلَيَّ وَمَنْ يَنْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ مِنْكَ وَالنَّيْسِرُ هِيَ عَاقِبَتُكَ وَتَضَلُّ بَعْفُوكَ وَكُنْ لِي مُحَمَّدًا
 أَهْلَيْتَ بِي فِي جَمِيعِ مَوَاقِي وَتَنَاوَعِ حَافِظًا وَبَاحِثًا وَكَأَنِّي أَوْ رَاحِلًا وَسَارًّا وَرَاقِيًا يَا نَائِلًا
 كَانَ قَسَامُ نَبِيَّائِكَ لَا يَجْعَلُ اللَّهُ شَيْئًا طَلَبُهُ فِي الْأَرْضِ إِلَّا فِي السَّمَاءِ هُوَ كَأَنَّهُ هُوَ كَأَنَّهُ
 انْتِزَاعُ اللَّهِ - أَيُّهَا - نَمَا دَامَ عَاقِبَتُكَ بِحَقِّكَ فَاطِمَةُ عَاسَتْ كَيْ سَمَدٍ مَقْبَرَةِ خَضِرٍ صَادِقَةٍ
 نَفَلُكَ كَرَّمَكَ هَكَذَا تَرَاهُ السُّوْيَ خَالِجًا حَاجِي يُوَدُّ بَا مَسْدُوسِيَا رُفْطَرِيَّةً بِأَسْمَى وَرَكْعَتٍ نَمَا رَكْعَتٍ وَ
 جُورٍ سَلَامٍ كَوْنِي سَهْمَةً مَرْتَبَةً أَشَاكِرُكَ بِسَبْحِ خَضِرٍ نَظْمِ عَلَيْهَا السَّلَامُ جُورٍ بِسَبْحِ رُودٍ
 مَرْتَبَةً كَوْنِي سَلَاةً يَا نَائِلَةً أَغْنَيْتَنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي حَتَّى
 حَبِّ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 كَهْ بَرَاءَةً مَيُونًا شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَكَأَنِّي نَمَا زَهْدِي بِرُسُولَتِكَ كَهْ بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي حَتَّى

الذي
منه

مَنْقُولَتُكَ هَكَذَا تَرَاهُ السُّوْيَ خَالِجًا حَاجِي يُوَدُّ بَا مَسْدُوسِيَا رُفْطَرِيَّةً بِأَسْمَى وَرَكْعَتٍ نَمَا رَكْعَتٍ وَ
 كُنْ وَرَاحِيَّةً بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 نَمَا زَهْدِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 دَرَمَانًا وَجُورٍ بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 مِنْكَ السَّلَامُ وَبَاكَ فِي جَمِيعِ السَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَجَلَّ يَا رَبِّ رَحْمَةً
 السَّلَامُ وَرَاحِيَّةً بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاةً اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَجَلَّ يَا رَبِّ رَحْمَةً
 عَلَيْهِ وَآلِهِ فَأَنْتَ بَيْنَهُمَا مَا أَمَلْتُ وَتَجَلَّ يَا رَبِّ رَحْمَةً
 لِيَجْعَلَ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 وَالْإِكْرَامِ يَا أَحْسَنَ الرَّاحِمِينَ بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 بَلَدُكَ وَجُورٍ بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 حَبِّ رِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 كُنْ وَرَاحِيَّةً بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 وَاشْكُوا لِي أَهْلَ بَنِيكَ الرَّاسِدِينَ حَاجَتِي وَبِكْرًا تَوْخِيءًا لِي اللَّهُ فِي حَاجَتِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَهْلُكَ كَرَّمَكَ نَفْسُ مَقْطَعِ سُوْدُ صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَجَلَّ يَا رَبِّ رَحْمَةً
 حَضَرْتُ فَرِيدَةً كَهْ مِنْ ضَامِنٍ بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 فَسَلِّ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 اسْتَزِدْ حَقِيرَاتِي جَمِيعَ مَنَاجِيَتِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 إِلَهِي لَيْسَ لِي خَطِيئَةٌ مَذَلَّتِي وَجَلَّتِي لِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 عِظْمُ جَنَابَتِي فَاحْبِبْهُ بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 وَجَلَّ لَكَ مَا أَحْدَثَ لِي دُونِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا وَصَدْرِيَّةً كَوْنِي بِرِجَابِ رَأْسِ رُودِيْنَ كَذَا
 يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَغَفَرْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَدَيْكَ فَإِنْ طَرَدْتَنِي عَنْ بَابِكَ فَمِنْ أَلْوَدِّ
 وَإِنْ رَدَدْتَنِي عَنْ جَنَابِكَ فَمِنْ أَعْوَدِي وَأَسْأَلُكَ جَلَّتِي وَأَقْبَلْ حَاجَتِي وَوَالْهَيْبَا
 مِنْ سُوْدُ عَلَيَّ وَخُذْ لِي سَلَامَكَ يَا عَافِيَا لَدُنِّي الْكَبِيرِ يَا جَابِرَا الْعَظِيمِ الْكَبِيرِ

منها ما سئلنا عنه

لي مواعيت الجرار ونسرت علي عجلمايت لشراب ولا تخلي في شهديا لقيت من
 بردي عفوك وعفوك ولا تغرب من جمل عجلمايت وسترك الهى ظليل على دمي
 عما لم رحتك وارسل على عجلمايت وسترك الهى ظليل على دمي
 الى ولاه ام كل خير من سخطه احد يواه الهى ان كان الدم على الدماء
 فاني وعزيتك من النادين وان كان لا استغفار من الخطية خطية فاني لك
 من المستغفرين لك العلي حتى رضى الهى بقدرتك على سب علي وحبك علي
 اعف عني وعلمايت في رفق بي الهى انت الذي تحت لبادك باا الى عفوك
 سميت التوبة فقلت توبوا الى الله توبة نصوحا فما عذر من غفل دخول الباب
 بعد فتحه الهى ان كان فتح الذنوب عذرك فليحسن العفو من عذرك الهى انا
 يا اول من حساك فقلت عليه وعز من عروفيك فحدثت عليه يا محب العفو يا
 كاسفا لصر يا عظيم البر يا علمايت بما في لصر يا جميل التوراة شفقت بخودك في
 كرمك اليك وتوسلت بجمالك وترحمك فاستجبت علي ولا تخيب فلك
 وتقبل توبتي وكفر خطيتي عنك وترحمك يا ارحم الراحمين يا ذا الجلال والاكرام

مشاجرة التائبين

البلاء واوفيا وعين المعاصي عاينها برافتك ورحمتك يا ارحم الراحمين
 يا الله الرحمن الرحيم الهى تراك بعد الايمان بك لقد نيتي
 ام بعد خي ناك تبعدي ام وقع استخارني يقول سباني ام مع رحامي ارحمك
 وصفتك بخرمي حاشي لوجهك الكريم ان تحبني لست شعري الشفاء
 ولدتني امي من اللعنة ربتي فليتها لم تلدني ولدتني ولدتني فليتها لم تلدني
 الاستعداد جعلتني وبقر بجمالك خصصتني فمقر بذا لك عيني ونظمي بشي
 الهى قبل تسود وجوها خربت ساجدة لعظميتك او تحزن لينة تظن باننا
 على مجدك وجلالك او تضيع على قلوب تطوف على حبك او تغم آتينا
 تلذذت بجماع ذكرك في اراذك او تعدل اكلنا زعمنا الامال اليك
 رجاء وفدك او تعاقب ابدانا علمت بطاعتك حتى خلت في مجاهدك او
 تعذب ارجلا سعت في عبادتك الهى لا تغا على وجودك اوب حرك
 ولا تحب مشيا فبك عن النظر الى جميل رؤيتك الهى من اغرر بها بوجيد
 كيف نلها ما نلها فها نلها فها نلها وصمير انقصد على مودتك كيف نخر فله جاز
 ببرائك الهى اجري من اليم عصبك وعظيم مخطك يا حنان يا منان يا
 رحيم يا رحمن يا خارا يا فها يا سنا يا عفا رحتي برحمتك من عذابنا
 وقصحة القار اذا اماننا لا خبار من الاشرار وحالت الاحوال وهالت
 الاقوال وقررت المحسنون وبعد المسبون وقويت كل نفس ما كسبت وهذا
 لا يظنون

مشاجرة التائبين

يا الله الرحمن الرحيم يا من ادا سالكه
 عبده اعطاه واذا امل ما عندك بلغه ما واد اقبل عليه فربه واذا ما واد
 جاهره بالعصيان ستر عليه وعطاه واذا توكل عليه احسبه وكفاه الهى من
 ذا الذي نزل بك ملكا فراك فما قرينه ومن ذا الذي اناخ بياك من حيا
 ناك فما اولئك الهى يحسن ان ارجع عن بايك بالحسنة مضروفا وكنت اعز
 مؤتي بواك بالاجناس موصونا الهى كيف ارجوا عذرك والخير كله بيدك و
 كيف او ميل بواك والخلق والامر لك الهى لا افطع رجائي منك وتلاوني
 ما لم اسأله من فضلك ام كيف تغفر لي اني سبلي وانا اعظم مجليك يا من

الصلوات الساعين الى دفع الذنوب انك على كل شيء قدير وبالإجابة جدير
 برحمتك يا أرحم الراحمين **يا الله الرحمن الرحيم**
 سبحانك ما اخطى الطريق على من لم يكرم ذكرك وما اوضح الحق عند من قد رتب
 سبيله اليه فاسلك بنا سبيل الوصول اليك وتيسر في اقرب الطرق للوقوف عليك
 وقرب علينا البعد وسهل علينا العسر الشديد والحقنا بعبادك الذين هم بالذل
 اليك يارب عون وبالك على الدوام بطرقون وراياك في الليل يفتنون وفيهم
 من هبيلك خائفون الذين صغيت لهم المشارب وبلغتهم الرغائب وانجحت
 لهم المطالب وقضيت لهم من فضلك الماروب ومثلات لهم صما يوم من حينك
 ورفقهم من صافي شراب وذكرك اليك لذيذ مناجياك وصلوا ومنك على انما
 مقاصدهم حصوا واما من فوق على المقربين عليك مقبل وبالعطف عليهم عالمك
 متفضل وبالعافلين عن ذكركم روف ويخبرهم الى ما به ودود عطف لستك
 ان تجتبي من اوفريد منك حظا واعلام عندك من لا وحر لير من وذكركنا
 وافضلهم في معرفتك نصبا فقد انقطعت اليك همتي وانصرفت نحوك رغبتي
 فانت لا غيرك مرادي ولك لا يواك شهري وسهادي ولفاؤك فرغ عيني و
 مؤنسي ويا لك شوقي وفي محبتك ولهي والى هوانك صبا بتي وحرطاك يغنيني و
 دؤوبك حاجتي وجوارك طلبتي وقربك غاية مسألي وفي مناجياك روعي و
 وعندك دوا عياني وسقاء خلبي وبرد لوعي وكشف كربتي فكن ايتني في
 وحشتي ومقبل عزتي وغافر ذلتي وقابل قوتي ومجيب دعوتي وولي غصبي و
 معي فاقني ولا تقطع عنيك ولا تساعدني منك يا اعمى وحبتي ويا ذليالي و
 اخبرني برحمتك يا أرحم الراحمين انك على كل شيء قدير

ساجدة للمؤمنين

ساجدة للمؤمنين

يا الله الرحمن الرحيم
 ذا الذي ذاق حلاوة محبتك قدام منك تدلا ومن ذا الذي تس بقربك فاستغنى
 عنك جولا الهى فاجعلنا من اخطيتك لقربك ولايك واخلصه لودك ومحبتك
 وتوفقه الى لقائك وارفضته فضائلك ومحنه بالبطر الى وجعلك وجوبه برضا
 واحذله من محرابك وفلاك وتوانه مقعد الصدق في جوارك وخصصه بغير

بمروفتك واهلته لبياديك وفتيت قلبك لا اذ لك ولجنته مشاهدتك و
 اخلت وجهك لك وفرغت قوادح ليحك ورجسته بها عندك والهمته ذكر لود
 او رحتك شكرك وسعك بطاعتك وصبرته من صالحي برئيك واحترته لها
 وقطعت عنه كل شيء بقطعة عنك اللهم اجعلنا من ذا بهم الا وناجيك اليك
 وديد بهم ودهرهم الرقرة والابن جاهدكم ساجدة لعظمتك وعيوبهم ساقط في
 خذلانك ودموعهم سائلة من خشيتك وقلوبهم معلقة بحبيبتك وافتقارهم لخلقك
 من مهابتك يا من انوار قدسية لا تصاب بحبيبه وانعة وسجيات نور وجهه لظهور
 غاربه شائعة يا منى قلوب المستافين ويا غاية امال المحبين انك حلت تحت
 من محبتك وحب كل عمل يوصلني الى قريك وان تحملك احب الي من سواك
 تحلل حتى انا كفايدا الى رضوانك وسوفي اليك دايدا عن عيبنايك وامتن يا
 اليك على وانظر بعين الود والعطف الي ولا تقرب عني وجهك ولعظمتي اقل
 العادة والخط عندك يا محب يا ذا الجلال والاكرام برحمتك يا أرحم الراحمين انك

على كل شيء قدير **يا الله الرحمن الرحيم**

يا الهى ليس لي وسيلة اليك الا عواطف رافيك ولا لي ودعة لذكرك الا عواطف
 رحمتك وسفاعة نيتك هي الرحمة ومقيد الامة من الهمم والعلل الى سبيل الى
 نيل غفرانك وصبرها الى وضلة الى القود برضائك وقادح رجائي بحرم كرمك
 وخط طعمي بفناء حمودي كتحقيق فيك املتي واختم بالخير عملي واجعالي من صفوة الملائكة
 احللتهم بحبوحة جناتك وبواهم دار كرامتك واقربت اعينهم بالنظر اليك يوم
 لقائك واودت منهم منازل الصدق في جوارك يا من لا يبدل الوافدون على اكرم منه
 ولا يجدا لفايدون ارحم منه يا خير من خلايه وجهه واغطف من اوى اليه طرد
 الى سعة عفوك ملذات يدي وذياب كرمك اعانتني فلا قول لي لغيرك ولا
 بئالي يا حبيب يا محراب يا جامع الدنيا يا ارحم يا منان برحمتك يا أرحم الراحمين
يا الله الرحمن الرحيم
 الا لطفك وحنانك وفكري لا يقب الا عطفك وحنانك ودعوتي لا ينكها
 الا امانك وذليتي لا يعجزها الا سلطانك واميتي لا يباقيها الا فضلك وحناني

ساجدة للمؤمنين

لا يبدوها الاطوال وحاجتي اليك لا يقضيها غيرك وكربي لا يفرجها سواك
 وصبري لا يكتفها غيرك وعافيتي لا يبرئها الا وصلتك وعافيتي لا يبرئها الا وصلتك
 ولو حتى لا يطفئها الا ايقاظك وتوفيتي لا يبدلها الا النظر الى وجهك وقربك
 لا يقر دون ذنوبي منك وتوفيتي لا يبرئها الا وصلتك وسعيتي لا يطفئها الا طيبك و
 عني لا يبرئها الا قربك وخرجت من غيرك الا صحتك ودين قاضي لا يجلوها الا عفرك و
 صدري لا يبرئها الا امرك فيما مضى مثل الامرين ويا غايبة سؤل السائلين ويا
 طلبة الطالبين ويا اعلی رتبة الراغبين ويا ولى الصالحين ويا امان الخائفين
 ويا محب المضطرين ويا ذخر المعديين ويا كثر الناسين ويا عباد المستغنين
 ويا فاني حوائج الفسرة والمساكين ويا اكره الاكبرين ويا ارحم الراحمين لك تحسني
 وسؤالي ويا لك تقربتي ويا تها لي سلك تاليفي من روح رضوانك ويا ارحم الراحمين
 امين يا رب العالمين ويا ارحم الراحمين ويا ارحم الراحمين ويا ارحم الراحمين
 معتمدين ويا ارحم الراحمين ويا ارحم الراحمين ويا ارحم الراحمين ويا ارحم الراحمين
 القليل وامن عليه بطولك الجليل واكشفه تحت ظلك الظليل يا كبريا
 يا جليل برحمتك يا ارحم الراحمين - يا ارحم الراحمين - يا ارحم الراحمين - يا ارحم الراحمين

مناجاة العاشر

يا ذاك التوكل وقيل الما سؤل فرائدهم وترجيت في سجع الدنيا بالآخرة تجازهم العجز والذل
 حواطير الالهام بكسر على القلوب وما احلى المسير اليك يا ارحم الراحمين في
 العيوب وما اطيب ظم حيك وما اعذب شرب فريك فاعيدنا من طردك ولقائك
 ولجعلنا من اخضر عايد فريك واصبح عبادك واصديق طائعتك ويا ارحم الراحمين يا
 عظيم يا جليل يا كرم يا منيل برحمتك ومنك يا ارحم الراحمين - يا ارحم الراحمين - يا ارحم الراحمين - يا ارحم الراحمين
 عن ذكري انك على ان ذكري لك يقدرني لا يقدرني ولا يقدرني ولا يقدرني ولا يقدرني
 مقادري حتى جعل محلا ليقديك ومن اعظم النعم علينا جزاها ان ذكري على
 السنين واذنك لنا يد عالمك وترهبك وشيخك اليه فاجعلنا ذكرك في المداوي
 الحلا والليل والنهار والاعلان والاسرار وفي الصرا والسر والاشياء والاشياء
 بالذكور الحقي واستعملنا يا نعم الرقيب والكني المرحي وجازنا يا ارحم الراحمين
 اليك ما امت القلوب الواحدة وعلى معرفتك جمعت القلوب المتباينة
 فلا تظمن القلوب الا بكرك ولا تسكن القلوب الا عند رؤياك انت في
 في كل مكان والموجود في كل زمان والموجود في كل اوان والموجود في كل
 لسان والمعظم في كل جانب واستغفر لك من كل ذنوب غير ذكرك ومن كل
 راحة غير اسمك ومن كل سر غير غيرك ومن كل شغل غير طاعتك اليك
 قلت وقولك الحق يا ارحم الراحمين اموا اذكرك الله ذكرك الله ذكرك الله ذكرك الله
 اصلا وقلت وقولك الحق فاذكروني اذكركوا فامرنا بذكرك ووعدا عليه ان
 نذكرنا شربنا واكراما ونجما واعظانا وها نحن ذا ذكرك كما امرتنا
 فاجعلنا ما وعدتنا يا ذا اكرامنا يا ذا اكرامنا يا ذا اكرامنا يا ذا اكرامنا
 بسم الله الرحمن الرحيم الله يا ملاذ الاولين ويا معاذ العائدين ويا يحيى الخائفين
 ويا عاصم الدائل المستكين ويا ارحم المساكين ويا محب المضطرين ويا كثر
 المنفصرين ويا جابر المنكسين ويا ماوى المنقطعين ويا ماوى المستضعفين
 ويا محب الخائفين ويا مغيب الكرويين ويا حصن الابرار ان لم اعد غيرك
 فمن اعود وان لم اعد يقدرك فمن اود وقد الحائي الدوب الى التثبت

مناجاة العاشر

مناجاة العاشر

او عطف ومغالبه او غدا ووقته او منك ستر او فدا او افتر او قتل او حرق او
 انعام او قطع او حرق او سحق او مرض او سقم او بوس او فاقة او مغيب وعطش او
 او نقص في من او عيشة فاكهة بما شئت وكيف شئت والى شئت انك على كل شيء قدير
 وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطاهرين اجمعين وسلم تسليما كثيرا كثيرا ولا حول ولا
 قوة الا بالله العلي العظيم والحمد لله رب العالمين **باب** ابن طائوس در كتاب جادا
 از امير المؤمنين نقل نموده وخواص وخوايدان بسيار است مثل اينكه كه اين حرز با او با
 او را حوفي نياشد نزار سلطان و نزار درنده و نه از همه شيري و مثل اينكه هر كه از او بگو
 اهوئي بگويد و در زير سنان نيز خود بخمك سازد و مثل اينكه چون از در خانه گذارد از خانه
 از در و حرامي و غارت كردن محفوظ ماند و بايد كه با مشك و زعفران و كلاب در پوست
 اهوئي بويي و در بار و ري خود بندي و حرز است انما اروايي سوياعه مالحه
 هماو جهم ساهو يراه اسرهيان ادا ما نوان ساهاي الوهي **باب** ساه ساه ساه
 او را دران معصوم ه هو هو يوا و لا **باب** در حجاب است **باب** حجاب است
 صادق خواندند از او فني كه مضروب در فني اراده قبل حضرت كرد بود و بنام الله الرحمن الرحيم
 و اذا قرأت القرآن جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون بالآخرة حجابا مستورا وجعلنا
 على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرآوا اذا ذكرت ربك في القرآن وحدا
 ولو على اذبارهم فتورا اللهم اني اسئلك بالانيم الذي يحيي ويميت ويرزق و
 يغفل و تمنع يا ذا الجلال والاکرام اللهم من اراد ما بين يدي من جميع خلقك
 فاعن عنا عنت واصم عنا سمعة واسئل عنا قلب وعمل عنا بد واصر عنا كيد
 وخذلنا من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله ومن تحته ومن فوقه
 يا ذا الجلال والاکرام **باب** بگو كه از امير المؤمنين منقول است بسم الله الرحمن الرحيم
 اجبت ورجع الله اليهم **باب** در كلام الطيبه كه نموده كه اين آيات را از راي
 بهمان شدك انجم اعد الحوان ومن در وقت بيرون آمدن از خانه و تحريم كردم در سبيل
 بسم الله الرحمن الرحيم قرأت من اتخذ الله مودة فاصلى الله على علم و
 حتم على سمعه وقلبه وحصل على صبر غشاوة من يهديه من بعد الله افلا تدركون
 اولئك الذين جمع الله على قلوبهم ومنعهم وانصايرهم واولئك هم الغافلون ومن الظلم

ومن الظلم من ذكر بالآيات رتبة ما عرض عنها ونبي ما قدمت بداره انا جعلنا على
 قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرآوا ان تدعهم الى الهدى قلن يسمعون واما اذا
باب در حجاب است **باب** در حجاب است **باب** در حجاب است
 اول **باب** الحمد لله الذي لا يفتي من ذكره ولا يجيب عن دعاء ولا يحل فيه الذي هو محل
 عليه كفاء والحمد لله الذي لا يجيب نعماء والحمد لله الذي يجرى وبالاخسان احسانا
 وبالاكسان عسرا وبالاكسان عسرا وبالاكسان عسرا وبالاكسان عسرا وبالاكسان عسرا
 لله الذي لا يفتي من ذكره ولا يجيب عن دعاء ولا يحل فيه الذي هو محل
 تكبر والحمد لله الذي لا يفتي من ذكره ولا يجيب عن دعاء ولا يحل فيه الذي هو محل
 العظيم انت يا الله وكفرت بالحيت والفاغوت وقولت على النحي الذي لا يموت
 ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بما تعملون خبير قد جعل الله لكل شئ قدرا
 بعد خبر يسر او تحصنت بهادة ان لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه وآله
باب اعهد شئ بالذي خلق الارض والسموات لعلى الرحمن على العرش استوي
 له ما في السموات وما في الارض وما بينهما وما حولهما ما تحسب ان ترى وان يحسب بالقول فانه
 يعلم السر واخفى الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى من يحسب كل ما يحسب كل ما يحسب
 ومن شئ كل تكبير يا جبر و اعهد حايها ومن شئ الاسرار وكيد الفجار وما اخلفت عليه
 الليل والنهار فقل هو الله احد الواحد القهار واعهد بالانيم المحزون المكدون الذي
 يحبه ويختاره وترضى عن دعائه به وبالاينم الذي به توفى الملك من نشاء وتزج الملك
 بين نشاء وتغير من نشاء وتبدل من نشاء بيدك المحرقة وقول على كل شئ قدير فوج القل
 في النهار وتوحي في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق
 من نشاء بغير حساب وصلى الله على محمد وآله وسلم **باب** اعهد شئ بالله الذي
 لا اله الا هو الحي القيوم ناخرات الكري من الرسول بما انزلنا من سور وقرآن
 اعهد شئ بالله الذي قال للسموات والارض اني انا طوعا او كرها فانا لينا طاعينين
 واعوذ بالله من كل شر وكل عيبا وعندي سبيل من يهديه من بعد الله افلا تدركون
 اكل وشرب او نوم او اغتسال كلما سمعوا بذكر آيات الله تلاوة على اعقابهم قريبا
 مخفيين انا خلقناكم عشا وانكمم الدنيا لا ترجعون فعلى الله الملك الحق لا اله الا

داود برادر جاد

داود برادر جاد

يا اكرم الاكرمين ١ يا عباد من لا عباد له يا سدد من لا سدد له يا دخر من لا دخر له
يا جز من لا جز له يا غياث من لا غياث له يا نحر من لا نحر له يا غفر من لا غفر له يا معين
من لا معين له يا ايسر من لا ايسر له يا امان من لا امان له ٢ يا الله انا في سلك
باسمك يا عاجم يا قائم يا دائم يا رحيم يا سالي يا حاكم يا عالم يا فاض يا باطن يا ظاهر
يا عاجم من استعصمه يا راحم من استرحمه يا غافر من استغفره يا ناصر من استنصره
يا حافظ من احتفظه يا مكرم من استكرمه يا مريد من استرشده يا صريح من استصرحه
يا معين من استعان به يا معيت من استعانته ٣ يا عزيز لا يضام يا لطيف الاثرام
يا قوي لا ينام يا ذا المالا ينفوت يا حيا لا يموت يا ملكا لا يرذل يا باقيا لا يفنى يا عالما
لا يحول يا حكيما لا يطعم يا قويا لا يضعف ٤ يا الله انا في سلك باسمك يا
احد يا واحد يا شامد يا ماجد يا حامد يا راسد يا باعث يا وارث يا صار يا نافع
٥ يا اعظم من كل عليم يا اكرم من كل كرم يا ارحم من كل رحيم يا اعلم من كل
علم يا احكم من كل حكم يا اقدم من كل قديم يا اكرم من كل كبير يا اطف من كل
يا اجل من كل جليل يا اعز من كل عزيز ٦ يا اكرم الصبح يا اعظم المكن يا اكبر السير
يا قديم الفصل يا ذا الم اللطيف يا لطيف الصبح يا مفضل كروب يا كاشف الضر يا
الملك يا فاضلي الحق ٧ يا من هو في عهده وفي يا من هو في قايه قوتي يا من
في قوته علي يا من هو في علوه قريب يا من هو في قربه لطيف يا من هو في لطيفه
شريف يا من هو في شرفه عزيز يا من هو في عزه عظيم يا من هو في عظيمه مجيد يا من
هو في مجده حميد ٨ يا الله انا في سلك باسمك يا كافي يا شافي يا وافي
يا معافي يا هادي يا داعي يا فاضلي يا راضي يا عالي يا مافي ٩ يا من كل شيء
له يا من كل شيء خاضع له يا من كل شيء كائن له يا من كل شيء موجود به يا من
كل شيء منبسط اليه يا من كل شيء خاضع اليه يا من كل شيء قائم به يا من كل شيء صار
اليه يا من كل شيء يسبح بحمده يا من كل شيء هالك الا وجهه ١٠ يا من لا مقر
الا اليه يا من لا مفرج الا اليه يا من لا مقصد الا اليه يا من لا مخرج من الا اليه
يا من لا رغب الا اليه يا من لا حول ولا قوة الا به يا من لا يستعان الا به يا من لا
يتوكل الا عليه يا من لا يرجي الا هو يا من لا يعبد الا اياه ١١ يا خير المهيمن

المهيمن يا خير المهيمن يا خير المظلومين يا خير المستولين يا خير المقصودين يا خير
المدكوبين يا خير المستكوبين يا خير المجبوبين يا خير المدعوبين يا خير المستجابين ١٢
اللهم اني اسئلك باسمك يا غافر يا ساير يا فاد يا فاض يا فاطر يا كاشف يا خابر
يا ذا كرام يا باطر يا ناصر ١٣ يا من خلق قوتي يا من قد قهدي يا من يكيف قلبي
يا من يجمع الجوى يا من يبعث الغرقى يا من يحيى الهلكى يا من ينقي المرعى يا من يفتح
البي يا من امانات وحق يا من خلق الروحين الذكر والانثى ١٤ يا من في التبرق
الخير سبيله يا من في الافاق اياته يا من في الايات برهانه يا من في المرات قدركه
يا من في القصور غمره يا من في النعمه ملكه يا من في الحساب هيئته يا من في المنزلات
قضاؤه يا من في الجنة ثوابه يا من في النار عقابه ١٥ يا من اليه ترجع الخلقون
يا من اليه يفرع المذنبون يا من اليه يفسد المبينون يا من اليه يرجع الزاهدون
يا من اليه يلجأ المجتهدون يا من به يستأنس المریدون يا من به يتخير الخلقون يا من في
عفوهم بطمخ الحاطون يا من اليه تسكن الموقنون يا من عليه يتوكل المتوكلون ١٦
اللهم انا في سلك باسمك يا حبيب يا طيب يا قريب يا قريب يا حبيب يا حبيب
يا مشيب يا مشيب يا خير يا بصير ١٧ يا اقرب من كل قريب يا احب من كل حبيب
يا ابصر من كل بصير يا احسن من كل خير يا اشرف من كل شريف يا ارفع من كل رفيع
يا اقوى من كل قوي يا اغنى من كل غنى يا اجود من كل جواد يا ارف من كل رفيع
يا عا با غفر مغلوب يا صا با غفر مفسوع يا خا با غفر مخلوق يا مال كافي
مملوك يا فا با غفر مهور يا ر با غفر مرفوع يا حا با غفر محفوظ يا ناصر يا غفر مضمود
يا شامد يا غفر غائب يا ق با غفر بعيد ١٨ يا نور النور يا نور النور يا خالق النور يا
مدير النور يا مقدر النور يا نور كل نور يا نور قبل كل نور يا نور بعد كل نور يا
نور فوق كل نور يا نور الذين كسبه نور ١٩ يا من عطاوه شريف يا من فعلهم
يا من لطفه مقيم يا من احسانه مدد يا من قوله حق يا من وعد صدق يا من غفر فضل
يا من عذابه عدل يا من ذكره خلوه يا من فضل عظم ٢٠ يا الله انا في سلك باسمك
يا سهل يا مفضل يا مبذل يا مدلل يا منزل يا متول يا مفضل يا مخبر يا منحل يا
محل ٢١ يا من يرى ولا يرى يا من يخلق ولا يخلق يا من يقدي ولا يقدي يا من يحيى

یا ناصیحة الولا یا ناصیحة الاعداء یا ناصیحة السماء یا ناصیحة الارض یا ناصیحة الانبیاء
یا کثر الفقراء یا الاله الاغنیاء یا اکرم الکرماء ۱۱ یا کافی من کل شیء یا قافی
علی کل شیء یا من لا یفترق شیء یا من لا یرد فی ملک شیء یا من لا یخفی عابه شیء یا
من لا یفقد من خرائطه شیء یا من لیس کشفه شیء یا من لا یغرب عن علیه شیء یا
من هو خیر من کل شیء یا من وسعت رحمته کل شیء ۱۲ الله اعلم انی استنک
بائیک یا مکریم یا معجز یا معنی یا مقنی یا مقنی یا محیی یا مری یا
مبجی ۱۳ یا اول کل شیء و آخره یا الاله کل شیء و ملکه یا رب کل شیء و صانع یا
بارئ کل شیء و خالق یا قاض کل شیء و رابطه یا مبدئ کل شیء و معده یا منشی
کل شیء و مقدر یا مکنون کل شیء و مخوفه یا محیی کل شیء و ممیته یا خالق کل شیء
و وارثه ۱۴ یا خیر ذلک و مذکور یا خیر ساکر و مشکور یا خیر حایر و
یا خیر شایع و مشهور یا خیر دایع و مدعو یا خیر محب و محباب یا خیر مؤید و مؤید
یا خیر صاحب جلیس یا خیر مقصود و مطلوب یا خیر محبوب و محبوب ۱۵ یا من هو
لین دعا محب یا من هو ان اطاعه حید یا من هو الی من احبه قریب یا من هو من
استغفله قریب یا من هو من رجاه کریم یا من هو من عصاه حاکم یا من هو من عظمه رحیم
یا من هو من حکم عظیم یا من هو من احبایه قدیم یا من هو من اراده عالم ۱۶ الله اعلم انی
استنک بائیک یا مستب یا مخرج یا مقرب یا معقب یا مریب یا مخوف یا محذو
یا مذکور یا مشحور یا معجز ۱۷ یا من علیه سابق یا من وعد صادق یا من لطفه
ظاهر یا من امره خائب یا من کتابه محکم یا من قصاده کائن یا من قرانه مجید یا من
ملکه قدیم یا من فضل عظیم یا من غریب عظیم ۱۸ یا من لا یغفل عن شیء من شیء یا من
لا ینفک فعل عن فعل یا من لا ینفک قول عن قول یا من لا یغفل عن سوال عن سوال
یا من لا یخف شیء عن شیء یا من لا یرمه الحاج الملح یا من هو عامه مراد المریدین
یا من هو من هم العارفين یا من هو من هم طلب الطالبن یا من لا یخفی علیه ذر
فی العالمین ۱۹ یا حلیم لا یفعل یا جواد لا یخجل یا صبور لا یخاف یا قهار لا یمل
یا قاهر لا ینقلب یا عظیم لا یوصف یا عذ لا یخف یا غنی لا ینقص یا کبر لا ینقص
یا خافظ لا یغفل یا خائف لا یخاف یا لا اله الا انت اقوت القوت خالصا من التنازل

بازیت در دعاي مشلول است که این طایفه در هیچ الدعوات از امام حسین
روایت کرده و از برای وجه تمیزه این دعا در آن کتاب نقل شده و مخلص این است که
شی که حضرت امام حسین با حضرت امیر المؤمنین در طواف بودند که ناگاه حضرت از
حزین بی جمع شریفشان رسید که استغاثه بدرگاه الله تعالی می نمود و این آیات را
میخواند یا من یحب دعا المصلی فی الظلم یا کاشف الضر و البوی مع التقم
قد نام و فذلک حول لیت و الله یو و انت یا حی یا قیوم لم تقم هب لی خیر و کحل
العقود عن حزین یا من الیه اشار الخلق فی الحریر ان کان عقول لا یزوجه و یوسف
من یجود علی العاصین بالنعیم پس ایشان رفتند تا نزد آن شخص و حضرت امیر المؤمنین
از او پرسید که نام تو چیست گفت نام من مناد بن لاحق شیبانیست و من یکوفتی مفر
بر معاصی بودم و بدیدم از غایت محرابی بن یحیی می کرد من او را میبدم و وعظمتی را قبول
نمی نمودم تا اینکه نزد خانه کعبه آمد در روزی که روزی بود پس بعد از آنکه نماز کرد و
طواف کرد دستها را بوی آسمان برداشت و شکایت من بدرگاه الهی کرد و از الله
مسئلت نمود که یکطرف من شل شود بخدا قسم که مؤذعای او تمام شد بود که یکطرف
من شل شد و چنین که می بینی خشک ماند و من بعد از آن اندر خانه رفیق را بر خود
طلبیدم و از او استدعا کردم که در همان مکان که مرا این فرس کرده دعا کند که این بلا
من دفع شود و او اجابت من کرد تا اینکه او را بر شری سوار کردم و می میدیم که ناگاه در
راه شتر از اثر پرواز مرغ رم کرد و بدیدم از شتر افتاد و بمرد و الحال در میان مردم مشهور
و مفسد شد ام بهر الما خود یعقوب ابیه یعنی بیلا که قمار شد بسبب عقوق پدرش و این شی
بر من دشواری آید پس حضرت امیر المؤمنین فرمود عازرا از برای و نوشت و فرمود که
شب بیدار بخوان برحالی که با وضو یا بشی و فردا بیا نزد من برحالی که این دعا از تو دفع
باشد و تو نرات الله تعالی قبول کرده باشد پس آن نوشته از حضرت گرفت و رفت
چون فردا شد بدیدم پیش حضرت امیر المؤمنین برحالی که آن بلا از آن دفع شد و در آن
نوشته در دستش بود و میگفت یا ایها المؤمنین بخدا که این علم عظیم است چرا که در شب
گذشت چون مردم بخواب رفتند و تر و درشان در سجده حرام کشد دستها را بوی آسمان برد
و چند بار این دعا بخواند و بعد از آن خواب بر خیزد حضرت میفرماید که دست

مست

مباركك ذا برن ما ليد وكنت كه تحافظت كن بر اسم اعظم الله تعالى بس كما سيد ارشدم
برحالي كه اين بلا عاقبت مبدل كشته بود الله تعز احرار خير دهاد يا ابر المؤمن ونام
حسن فرمود كه در اين دعا اسم اعظم است وخواندن باعث استغاثت وعلو وطر وشدن هم
وغم وكوت ولام است زان خواننده و باعث اين است كه فرض داده شود وقرش غنا مبدل
كرد وكنافه انجشيد شود وعبه ها بش بوشيد شود و باعث است ميثت از شر ويطا
وساطان است تا اخر وود غا ميثت **يا الله الرحمن الرحيم**
اللهم اني اسئلك باسمك يا الله الرحمن الرحيم يا ذا الجلال والاكرام يا حي يا قيوم
لا اله الا انت يا مويامن لا يعلم ما هو ولا كيف هو ولا اين هو ولا حيث هو الا هو يا
ذا المالب والمالكوت يا ذا الغنى والخرى يا مالك يا ذا من لا يؤمن يا مهيمن
يا عزيز يا جبار يا متكبر يا خالق يا باري يا مصور يا مفيد يا مدي يا سديد يا مبدى
يا مفيد يا مبدى يا ودود يا معبود يا بعد يا قارب يا محب يا ذنب يا حبيب يا دني
يا رفيع يا مبغ يا مبع يا علم يا حكيم يا كريم يا حكيم يا قديم يا علي يا عليم يا حنان يا منان
يا ذا النان يا مستعان يا حليل يا حليل يا وكيل يا كفيل يا مقبل يا منسل يا نيل يا ذليل
يا هادي يا بادي يا اول يا اخر يا ظاهر يا باطن يا قائم يا دائم يا عالم يا حاكم يا قاضي
يا عادل يا فاضل يا ذا فضل يا طاهر يا مطهر يا قادر يا مقدر يا كبر يا مكرم يا ذا كرم يا جبار
يا حميد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد ولم يكن له صاحبه ولا كان معه
وذكر لا اتخذ معه شيرا ولا احتاج الى طهر ولا كان مع من الا لا اله الا انت فعلى
عنا نقول اظلامون خلوا كبر يا علي يا شامخ يا بارز يا فتاح يا فتاح يا من راح يا من راح يا
ناصير يا منقير يا مديرك يا ممالك يا منعم يا باعث يا وارث يا طالب يا غائب يا من لا يقو
هارب يا قواب يا اقواب يا وهاب يا مستجاب الاستجاب يا منفتح الابواب يا من حيث ما ربي
اجاب يا معبود يا شكور يا غفور يا غفور يا غفور يا غفور يا غفور يا غفور يا غفور يا غفور
يا منير يا بصير يا بصير يا بصير يا بصير يا بصير يا بصير يا بصير يا بصير يا بصير يا بصير
يا معاني يا محسن يا محسن يا محسن يا محسن يا محسن يا محسن يا محسن يا محسن يا محسن يا محسن
يا من يقدر يا من عيذ يا من عيذ يا من عيذ يا من عيذ يا من عيذ يا من عيذ يا من عيذ يا من عيذ
يا من لا يخفى عليه امر يا ذا راق النسر يا مقدر كل قدر يا عا لي المكان يا سديد

يا سديد الاركان يا مبدل الزمان يا قاهر الاقربان يا ذا المن والافسان يا ذا الغنى
الظلمان يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رحيم
انسان يا من هو بكل مكان يا سميع الاصوات يا محب الدعوات يا منجى الظلمات
يا فاضل الحاجات يا منير السموات يا ذا رحمة العبر يا مبدل القنات يا كاشف الكربات
يا ولي المحسات يا دافع اللزجات يا مبدى السولات يا منجي الاموات يا جامع الناس
يا مطلع على النيات يا ذا ما قد مات يا من لا شئ عليه الا الموت يا من لا شئ
المسلات ولا لغناه الطلقات يا نور الارض والسموات يا سميع الهم يا دافع النقم
يا باري النعم يا جامع الاليم يا ساني النعم يا خالق النور والظلم يا ذا النور والكرم
يا من لا يعجز عنه قدم يا جود الاحود يا اكرم الاكرمين يا اسمع السامعين يا ابر
الناظرين يا جاز المسجونين يا امان الحائرين يا طهر للاجئين يا ولي المؤمنين يا غياث
المستغيثين يا غايه الظالمين يا صاحب كل عريب يا مؤيد كل وحيد يا ملجأ كل
ملربد يا مادي كل شريد يا حافظ كل ضال يا ذا رحمة الشجعان يا ذا راق النسل
يا جبار العظيم يا ذا النور يا سميع النواصير يا منير النواصير يا منير النواصير
يا من له التدبير والتقدير يا من العبر عليه يسر يا من لا يحتاج الى قبر يا من هو
على كل شئ قدير يا من هو بكل شئ جبار يا من هو بكل شئ بصير يا من يرسل الرياح يا
قاهر الاصباح يا باعث الازواج يا ذا النور والسموات يا من يديم كل منشاخ يا سميع كل
صوت يا سميع كل صوت يا منجي كل نفس بعد الموت يا عدي في شدي يا حافظ
في غربي يا مؤيد في وحدي يا ولي في نبي يا كافي في عيني يا منفي في المذاهب ولساني
الا قارب ويخجل كل صاحب اعزاز له يا سديد من لا سند له يا نحر
من لا حر له يا جود من لا كف له يا كف من لا كف له يا كرم من لا كرم له يا ركن من لا ركن
له يا غياث من لا غياث له يا جاز من لا جاز له يا جباري اللصيق يا ركني النوشق يا ابر
بالحق يا رب لبيك الصديق يا شفوق يا رزق فلكي من حلق المصيق وافرغني كل
نعم وعم وضيع والكفى شره الا الحق واعني على ما اوتي يا ذا راق النعم يا من لا يفتن
يا كاشف حوائج يا غافر ذنوب يا ذا راق النعم يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن
يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن
يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن يا من لا يفتن

سري الهير

يا الهي الى صغري عن اجناب القوايح وعن قصدي بحاربيته ووجدني في كبر من ناواني
 واخذني فيما لا اغيل فيه فكبري في الانصاري في يدي فايدني يا رب بعونك و
 شدوت ايدي اودي قوتك ثم قلت لي شيا حيد وصرته بعد جمع عديده وحدا
 واعليت كبري عليه وورد ذلك خبرا لم يفت عليه ولم يرد حرارات عظيمه قد
 على شواه واتى وليا قد خلقت سراياه واخلقت اماله اللهم وكون باع النحر
 على بكائيه ونصب لي شرك مصاليه وصبا الى حيا والشيخ لطيفه وانه شر
 فرصه والحق بقرينه وهو مظهر بشاشه الملقب بسط ابي وجها طيفا فلما رايت
 يا الهي غل سريره وفتح طويته انكسبه لام رايه في رقيه وارسته في عوي
 حفيته وانكسبه على عقيبه ودميت بحجره ونكاهه بمسقيه وحققه بوزنه و
 ردوت كيد في حفره ودرسته بلامه فاحذل ونصا ل بعد حفره وفتح وانفع
 بعد استطلائه ذليل ما سوا في حيا ليه التي كان يحيا ن تراني فيها وقد كنت
 لولا رحمتك ان يحول بي ما حل بساحته فالحمد لرب مقتدره لا يناع ولولي ذي
 اناه لا يجل وقوم لا يغفل وحليم لا يجهل وما ذنك يا الهي شجرايك وايضا بصره
 اجابيك متوكلا على مالم ازل اعرفه من حسن وفايك عني طابا الله لم ينقطع
 من اوى الى ظيل كفيك ولا تفرغ القوايح من لجا الى مغفل لا ينصاريك فاحصيه
 يا رب بقدرتك وبجبارتي يا رب بسطوك وبنك اللهم وبنك اللهم وكزن عناه
 مكره جلتها وسماء بعمه امطرها وجدول كراية اجريتها واعين احدا طمسها
 وناسي رحمة شرها وعواشي كسب فرحها وعميم بلاه كسفتها وجند عافية
 البشما وامور خادته قد مر بها لم يجر ك اذ طلبها فلم تسع منك اذ اردتها اللهم
 وكم من حاييد قولا في حسده وسامني بجد لسا بي وجرني عوف عنيه وجعل عري
 عرضا ليرى وقد بي خلا لا لم يزل فيه فكيفني امره اللهم وكمن ظن حين جفت
 وعكم اطلاق حيرت وانعت وكفره امنت وكمن كرمه نقت ومن مسكنه
 حرات ومن يمه حرات مما نسل لجل ولقد تفعل وهم يستلون ولا بما اعطيت
 لجل ولقد سلت قذات ولم نسل فاندات وانبع فضلك فما اكدت ابنته لا
 انعاما وامينانا وقلولا وابنيه الا نقما على معاصيك وانها كما حرمايك وتوينا

آيت
 شاعر
 شاعر

الما سئل
 شاعر

وتعد يا جلدودك وعقله عن وعيدك وطاعة لعدوي وعقلك لم تسع عن ايام
 اجسادك وتنايع امتنانك ولم تجري ذلك عن ايتكاب صلاحك اللهم ومذا
 مقام المعترف لك يا دقيس عن اذ احقك الشاهد على نفسه بسوغ غيبك ومن
 كماليك فمت لي يا الهي ما اصل به الى رحمتك واتخذة سدا اعرج منه الى مهابيك
 وان من به من عفايك فانك تفعل ما تشاء وتحكم ما تريد وانت على كل شيء قدير اللهم
 حديك لك متواصل وتناي عليك دائم من الدفر في الدفر بالوان التسع وقون
 انفسا من خالصا لذكرك ومزجينا لك بناجج التوحيد وبخبر التوحيد وحول التعبد
 في اكداب هلي السهل لم تن في شيء من قذاتك ولا تشارك في ايتك ولا تغايا
 اذ حبست لاشياء على العز ان الخلفايات وطمرت الحلائق على صوف الحيا
 ولا خرقا لا وهام حجب العيوب اليك فاعفدت فك تحوذا في عظيمك ولا يقية
 في اذ لك ولا يمكن في قديك ولا يطلع بعد الهيم ولا ياك عول الفتن ولا
 بنجي ليك نظرا لتاظر في مجد جبر فيك وعظم قدرتك وارقت عن صفات
 الخافون صفة قدرتك وعلى عن ذلك كبر يا عظيمك ولا يقصرا اردت ان
 تزداد ولا تزداد ما اردت ان تنس ولا احد شيدك حين طمرت الحق ولا خيد
 حصر ك حين رأت الشوكات لا تنس ان شير صفتك وانحرت العقول عن كنه
 معرفتك وكيف يدركك الصفات او يحويك الجفات وانت الحيا ا القدر الذي
 الذي لم تزل ازلنا دأما في القيوب وحذك ليس فيها غيرك ولم تكن لها سوا الحيا
 في ملكوتك عجمات وداويب تفكير وحسر عن اذراك بقدر البهر وتواضعها للمو
 لهيبك وعنت الوجوه تدل لاس مكانة لغيرتك وانقاد كل في اعطيك واستسم
 كل في قدرتك وحضعتا لرقاب ساطايك وصل فلانك التذير في نصاريف
 الصفات لك فمن تكوفي ذلك رجوع طرفه ايد حيرا وعظه مبهوتا مبهوتا وذكره
 شجرا اللهم فلك الحمد ما موالا موالا ميسقا مسو شيا بدم ولا يبد غير مقو
 في ملكوت ولا مملوس في العالم ولا مستفيض في الغرمان فلك الحمد لا يحصى
 مكارمه في الليل اذ اذبر وفي النجج اذا اشقر وفي لبر البحر بالعدو والاصال
 والعيبي والابكار والطهرة والاحبار اللهم يوفيك قد احترني الجاه والمعلمي

و صیغه باین نحو گویند که زوجت نفس مولا کانی زینب و کلت محمد متعه شهر کماله مولا
و ضعیف نکاح احقر سراج عالمی کتاب الله و سند بیه بشرط ان لا تفر ولا یفرها و علی
علیها العدة وکیل مرد گویند قبلت علی اشروط المدا ورات بمن خواهد بود و اگر طهر و غیر
صیغه گویند زن میگویند زوجه منی متعه و غیرهای غایب بعنوان کلمه خواهد گفت
شقوق بکفر ظاهر است **در احوال وقت تزویج** و زفاف حضرت امام محمد باقر
روایت شده که فرمود چون زن را نزد تو بیاورند بگو که وضو سازد و دو رکعت نماز کند
و تو بر وضو ساز و دو رکعت نماز کن و چون از نماز فارغ شوی بگو حمد الهی را صلوات
محمد و آل محمد بر سرش پس عاکن و امرکن ان زمان را که با او شده اند امین بگویند و این دعا را
بخوان اللهم ارزقنی الفها و وقعها و رضاها و رضیها واجمع بیننا باحسن اجتماع
و افسر ابتلا و فایک تجت الحلال و تکره الحرام و بعد از آن فرمود که اگه از خارج جدا
و دشمنی از جانب شیطان است که بخواد بچند داخل حال کرد امین مکرر و طبع مردم کرداند
ایضا از امام جعفر صادق روایت شده که در عقبه بایست و دست بر پشتانی زن بگذارد
بگوید اللهم یا مائیک اخرجها و یکلمایک استحللها فان قضیت لی بینها و کذا یجعلها
مبارکاً بیننا من شیعة ال محمد لا یجعل للشیطان فیہ شیراً و لا یضییها اصحاب
رسول و ضمن جواب فرموده که یا علی چون عروس داخل خانه شود گفتن این را بکن تا
بنشیند و باهاش را بشوی و آن بستر از در خانه تا تهی خانه را من چون بچسبم بخداوند
هفتاد هزار نفع از این دنیا را از خانه تو بیرون کند و هفتاد هزار نفع برکت از داخل خانه تو کند
و هفتاد هزار برکت هر کوشه از خانه برسد و امین کرد عروس از دیوانگی بخوره و بیبی یاد این
خانه باشد و هفتاد هزار نفع رحمت بر تو فرستد که بر سر عروس فرود آید تا آنکه آن برکت مکرر
از خانه برسد و منع کن عروس را تا امانت زبیر از خوردن میوه و سرکه و کسیر و سبب تنش پس حضرت
امیرالمومنین گفت یا رسول الله چه سبب و مانع کنم از اینها فرمود که زیرا که درم سبب خوردن
اینها سرد و عقیم می شود و فرزند نمی آورد تا آخر حدیث **در حدیث غیر از حضرت صادق**
منقول است که دست بر بالای پیشانی عروس بگذارد و بگوید اللهم علی کما یتزوجها و فی مائیک
اخرجها و یکلمایک استحللها فان قضیت لی فی رحمها شیئاً یجعلها شیئاً بیننا
و لا یجعلها شیئاً للشیطان ایضا از حضرت امام محمد باقر روایت که فرمود چون خواهد که زن

که شیطان شریک نشود بگوید بسم الله و بیاورد بر خفا از شیطان از حضرت امیرالمومنین
منقول است که چون کسی را زاده جماع داشته باشد بگوید بسم الله و یا الله اللهم حقینی
الشیطان و حبیب الشیطان ما زود کنی پس فرمود بگوید شیطان هرگز ضرر بیاورد زن را
و در حدیث دیگر که شریک شدن شیطان را در طهر ادبی بیان کردند و بسیار عظیم شدند
راوی پرسید که باید کرد که این واقع شود فرمود که اگر او را جماع داشته باشی بگو
بسم الله الرحمن الرحیم الذی لا اله الا هو یبدیع السموات و الارض اللهم
ان قضیت فی هذا اللیل خلیفة فلا یجعل للشیطان فیہ شیراً و لا یضییها و لا
خطا و یجعلها مؤمناً یخاضه معقنی من الشیطان و یرحم جمل مائک انا کفیت غاربت
بعد از آنکه برای این کار جانی خلوت نموده و خوش طبعی و دست بازاری و نوسه بخاورد
از اینها بماند و در میان دو پای او بنشیند بوضعی که دو سر زانو بر زمین ماقها بر داشته
السنن بر اینها گذارد و سر در کمر اجده بر نه بر بالای فرج که محل طراست بمالد و
بسم الله بگوید و داخل کند برقی و اوست کی حرکت نماید حرکت داخل بجهت حرکت خارج
برقی و در وقت انزال در خوب بخورد کند تا تواند و می کند که انزال مرد و یکبار بخورد و اگر
مرد را زود انزال شود حرکت کمی کند تا زن را هم انزال شود که اگر انزال زن نشود چیزی
بهمان باشد که زن هم کمر را اگر تواند بخورد بخورد و زن در اینجا که خوابیدن قدری توقف
نموده که اگر خدا خواهد حامله می شود و سایر اسکا جماع کردن بدست مجاهد است
بیشتر باشد و باید که غرض از مقاربت همین لذت نفس جوانی نباشد بلکه غرض اصلی آن
خلو و توالد و تناسل باشد **اوقات ممنوعه جماع** و آنچه در وقت جماع لغو
باید کرد و اوقات مستحبه آن چون در خوابت متفرق بسیار بود لهذا نظر باختصار بر آن
در جداول درج نموده باصل مطلب برداخته حدیث را نوشت اما جدول و
اوقات ممنوعه جماع

در حدیثی که از امام حسن علیه السلام روایت شده است که هرگاه کسی را زاده جماع داشته باشد بگوید بسم الله و یا الله اللهم حقینی الشیطان و حبیب الشیطان ما زود کنی پس فرمود بگوید شیطان هرگز ضرر بیاورد زن را و در حدیث دیگر که شریک شدن شیطان را در طهر ادبی بیان کردند و بسیار عظیم شدند راوی پرسید که باید کرد که این واقع شود فرمود که اگر او را جماع داشته باشی بگو بسم الله الرحمن الرحیم الذی لا اله الا هو یبدیع السموات و الارض اللهم ان قضیت فی هذا اللیل خلیفة فلا یجعل للشیطان فیہ شیراً و لا یضییها و لا خطا و یجعلها مؤمناً یخاضه معقنی من الشیطان و یرحم جمل مائک انا کفیت غاربت بعد از آنکه برای این کار جانی خلوت نموده و خوش طبعی و دست بازاری و نوسه بخاورد از اینها بماند و در میان دو پای او بنشیند بوضعی که دو سر زانو بر زمین ماقها بر داشته السنن بر اینها گذارد و سر در کمر اجده بر نه بر بالای فرج که محل طراست بمالد و بسم الله بگوید و داخل کند برقی و اوست کی حرکت نماید حرکت داخل بجهت حرکت خارج برقی و در وقت انزال در خوب بخورد کند تا تواند و می کند که انزال مرد و یکبار بخورد و اگر مرد را زود انزال شود حرکت کمی کند تا زن را هم انزال شود که اگر انزال زن نشود چیزی بهمان باشد که زن هم کمر را اگر تواند بخورد بخورد و زن در اینجا که خوابیدن قدری توقف نموده که اگر خدا خواهد حامله می شود و سایر اسکا جماع کردن بدست مجاهد است بیشتر باشد و باید که غرض از مقاربت همین لذت نفس جوانی نباشد بلکه غرض اصلی آن خلو و توالد و تناسل باشد اوقات ممنوعه جماع و آنچه در وقت جماع لغو باید کرد و اوقات مستحبه آن چون در خوابت متفرق بسیار بود لهذا نظر باختصار بر آن در جداول درج نموده باصل مطلب برداخته حدیث را نوشت اما جدول و اوقات ممنوعه جماع

فصل چهارم

در بیان اوقات مقاربت بقانون غلبی و آن وقت است که طعام مناسب مزاج شخص
 شود و هضم معده شده باشد و مقدار چهار ساعت لا اقل از غذا گذشته باشد و دل
 در سردی و گرمی و بری و خشکی متدل باشد و این در فصل بهار و اوایل خزان و قی
 از سایر فصول می باشد و اجتناف آن است که اعضای رطبه که دل و جگر و دماغ است
 ضعیف و سالم باشد و شویب و خنک و علامت آن است که بعد از مقاربت سبکی
 اسودگی بهم رسد و سواس و افکار در زیر زایل شود و امراض سوداوی و بلغمی را دفع
 کند و خوشحالی تمام او برسد و اجتناف نیست که مقاربت با محبوب جوان باشد و بعد
 اعتدال و خلعت آنچه مذکور شد است مثل بری معده که مؤثر فتم شده باشد با
 سده و ورم و بیماری های ضعیف شود و مانند صرع و سکته و فالج و امثالهم و استرخا
 و نفیس و اوجاع مفاصل و عرق تشو و بادق و غیر ذلک و ملاحضاتی بعد بی
 ناشنا باشد باعث تب و ناخوشی های بسیاری شود و اگر بدن گرم باشد و بیست
 بهم تب باشد و اگر سرد باشد خوف هلاک یا عشی است و همچنین در وقت تنگی نفس و

روایت شده که مردی نزد پادشاه استغفار باری کرد و مثل آنچه از آن حضرت روایت شد
 که هر روز در جمع و شام هفتاد بار استغفار الله و هفتاد بار سبحان الله و ده بار سبحان
 و نه بار سبحان الله و بعد از آن یکبار استغفار الله باید گفت و در روایتی چنین است که
 بعد از بیست و یک بار استغفار و یکبار استغفار و یکبار استغفار و یکبار استغفار و یکبار استغفار
 و بعد از آن یکبار استغفار و یکبار استغفار و یکبار استغفار و یکبار استغفار و یکبار استغفار
 صادق روایت شده که در وقت جماع باید گفت اللهم انک انزلت فی ذلک
 منک محمد و مثل آنچه از امام جعفر صادق روایت شده که در وقت اراده جماع
 این آیه را در سوره انشای بگوید و در آن آیه از خودت بگو و در وقت اراده جماع
 علیه فنادی فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین
 فاستجبنا له و نجیناه من الغم و کذلک ننجی المؤمنین و ذکر تا از نادی در وقت
 لا تدزی و انت خیر الوارثین فاستجبنا له و وهبنا له ما یحیی و اصلحنا له و فحرمنا
 کانوا یسألون فی الخیرات و یدعونهما و دعاهما و کانوا لهما خاشعین
 آنچه از امام محمد باقر روایت شده که در وقت جماع باید گفت اللهم انزل فی ذلک
 و جعله یقینا فی خاف زیاده و لا نقصان و جعل عاقبتی الخیر و دعاهما
 که ابن قتیبه در کتاب مذهب بارع از امام زین العابدین روایت کرده که از برای
 طلب فرزند هفتاد بار باید گفت و بی که اندر فی فردا و انت خیر الوارثین و جعل فی
 من الذلک و لیا یزنی فی حیوینی و یتغفر لی بعد فانی و جعله خافا سونا و لا
 یخجل للشیطان منه نجینا اللهم انی استغفرک و اتوب الیک انک انت الغفور
 الرحیم و انما امره انما امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون و اصد و جعل کل
 برادر و کجی و زن دهد تا تمام و بنور و بعد از آن مغاربت کند باز از الله تعالی
 زن حامله شود و دیگر اگر زنی از فرزند شود یا شود و نماید سوره یس را بر عطران و
 کلاب بنویسد و در نوم کرد و ان نوم را در آب اندازد و از آن بخورد و شود و از برای
 انگاه بری از وی راست بیدار و نوم را و با نوم خود و حبت دار حق تعالی او را فرزند
 کرامت کند که نماید ایضا و خواص تسبیح است که چون سوره العنک را با
 زعفران و کلاب نویسد و بر زنی بنویسد که حامله نمیشد یا شد حامله شود و چون

کسی و در فرزند یابد و با و بخواند و بر است خود بداند بعد از آن باز جمیع کذا الله تعالی
 با و فرزند دهد و در حال پسر و قیامت آن در این عالمین چنین است که در وقت
 خواجه از نو پسر شود و در بنویس بر کاغذی او را از اینها از قرآن علی خلیل را بنویسد
 متصدی عاقل و شکیه الله و ذلک الا مثال و غیره یا لیس اعلم نفکرون هو الله
 الذی لا اله الا هو عالم الغیب و الشهاده هو الحق الهم هو الله الذی لا اله الا
 هو الملک القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما
 یشکون هو الله الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنی تسبیح که ما فی السموات و
 الارض و هو العزيز الحكیم فنادت دعاء زکریا و یس قال رب انی من الذلک ذریه
 طیب انک سمیع الدعاء فنادت الملائکه و هو قائم یبلی فی الحجاب ان الله یبشر الخ
 متصدی فاحکمته من الله و سدد و حصم و نبیا من الصالحین قل ان الفضل سید الله
 من یشاء و الله واسع عالم یخبر یخبر من یشاء و الله ذو الفضل العظم و یشاء
 من اراد ان یولد ذریه یا یزنی فاعین و احبنا المؤمنین اما ما واصلح لی فی ذریه انی
 ثبت الذلک و انی من الصالحین و قد خلقنا الانسان من سلاله من طین ثم جعلنا النطفه
 فی قرار یکس ثم جعلنا النطفه حلقه فخلقنا العلقه مصغره فخلقنا المصغره عظاما فکبرنا
 العظام کما تم انشانا فخلقنا اخر فبنار الله الحسن الخالق و صلی الله علی خیر
 محمد و آله امین و چون حمل ظاهر شود و در دوازده ماه رسد و زاری و قبله کن و چون
 دو بر روی او بایست بر خالی که مرد و یا که باشد از موجب وضو غسل مرد و بخواند
 انزلنا هذا القرآن تا اخرین ست مرتبه بر شکم زن بمال و سه بار بگوید اللهم انی سمیت
 ما فی بطنی محمد و بعد از آن کاغذ را بر جانب چپ زن بیاور که با او باشد و در آن کتاب
 چنین است که این حمل که در رحم من است و در کتابم الاخلاق از امام جعفر صادق روایت
 شده که چون خواهی که از نو پسر متولد شود پس در وقتی که ازاده کنی که باز نجماست
 دست راست خود را بر جانب راست ناف زن بگذارد و هفتاد و سه بار انزلنا خواند
 حمل ظاهر شود و در شکم حرکت کند باز دست راست بر ناف زن بگذارد و هفتاد و سه بار
 انزلنا بخواند و در منتهای الفلاح چنین است که چون خواهی که حامله پس از بدین
 از آنکه مدت خمس چهار ماه رسد در چهار رجه متوالی بر شکم نویسد اللهم انزلنا

تسبیح سوره الفاتحه
 و سوره الفاتحه را در آن کتاب

و مؤمنان و یوسف با و میاموزند و در بالا خانها او را جانده و زود او را بخانه شوهر فرستند
و در حدیث دیگر است که پدر و مادر را بر حق و فرزند می باشد و عاقبت فرزند می شود و این
فرزند عاقبت پدر و مادر می شود از جمله ادا حق و پدر و مادر را برای فرزند نماز را
که در کتابم الاخلاق نقل شد و آن چهار رکعت است در رکعت اول بعد از سجده بارکوب
و بنا و آیتنا مسلمین الی و من ذرینا اترسله الی و از آنجا که ما و بن علیما انک است
التواب الرحیم و در رکعت دوم بعد از نماز سجده بارکوب و بجزای فیما فیما و من ذرینا
و بنا و قبل دعا فی ربنا اغفر لی و لوالدی و لوالدی و من یوم یوم الحجاب و در رکعت سوم
بعد از نماز سجده بارکوب و بنا هب لنا من ارضنا و ذرنا نافرقة اعیین و اجعلنا لک ذریه
و در رکعت چهارم بعد از نماز سجده بارکوب و بنا و غنی عنک ان شکرت یتغنی عنک ان یتغنی
عنک و علی و الذین و ان اعمل صالحا ترضاه و اصلح لی فی ذریتی فی ثباتک و انی
المسکین و چون سلام دهی ده بار بگو ربنا هب لنا نافرقة اعیین و اجعلنا لک ذریه
که مادر و پدر را برای فرزند بکنند دعا نیست که امام زین العابدین را فرزند خود را
دعا می کرد و آن این است اللهم و من علی یتغنی و الذی و باصلحهم لی نافرقة اعیین
کامله مذکور است حق زن و شوهر بر یکدیگر موقوف است که زنی را بگوید
حضرت رسول و گفت یا رسول الله چیست حق شوهر بر زن فرمود که لازم است که اطا
شوهر کند و نافرمانی نکند و از خانه او بیرون نرود و صدق نکند و در وقت سنت می
بخشت و ندارد و هر وقت که اراده نزدیکی او کند مضایقه نکند اگر چه در بیت بالا
شتر باشد و از خانه شوهر بیرون نرود و اگر بیرون رود و بیرون رود ملائکه آسمان
و ملائکه غضب و ملائکه رحمت همه او را لعنت کنند تا بخانه برگردد و در احادیث بسیار
معتبر وارد شده است که حق زن بر مرد آن است که او را سیر کند و بدش را بپوشاند
و اگر بدی کند او را عفو کند و در حدیث دیگر است که روزی زن گفت نزد او و میگوید
روزی روغن برای ما بپزد بدن او بدو و هر سه روز یکبار بپزد برای او و بنا و در وقت
ماست و عسل با و بدو و هر سال چهار جامه اسب بدو و از برای زینش و دو از برای
نایشان و باید که خانه اش خالی نگذارد از روغن برای ما بپزد سر او سر که در وقت
روزی یکین کهنه قوت با و بدو و میوه ها که همه کس خوردند با و بخوردند و در عیدان زیاده از آن

از اوقات دیگر خوردن برای او بکشد در حقوق خویشان و غلامان و کنیزان
در احادیث بسیار وارد شده است که یکی با خویشان کردن باعث قبول اعمال است و اگر
زیاده میکند و بلاها دفع میکند و عمر را دراز میکند و حساب خیرات را آسان کند و از
جمله چیزهایی که باعث طول عمر است شکر کردن بسیار است و صدقه دادن و در روزی که
خمس چیز دادن و بعد از هر نماز از آن طاعت خواندن که آن طاعت صلوات علی محمد و آل محمد است
رسولک الصادق المصدق ناخر که پیش گذشت و در بیع و شام مداومت با این دعا خواندن
سبحان الله ملاء المیزان و شاهی العلم و مبلغ الرضا که در ادعیه جناح و صامعه می باشد
و مداومت بر چهار قل که در کتب است و این دعا باعث نصرت و یاری می شود و بسیار است از جمله
جود و ظلم کردن است دیگر تر از نبودن و در عتق و تقوی است و قیام علم برای یاد حدیث است
که خدای تم مبتلا بسازد یکی از سجدات آنکه او را بخواند هر روز می سازد و ای نازد او را فقر
و برینانی و یا مستلای می سازد او را بخدمت سلطان و دیگر قطع طریق و بدین راه است لیکن
دیگر زنا کردن است دیگر عتق و الذین دیگر قسم دروغ خوردن دیگر یاد شمس نشستن دیگر زدن
سلطه داشتن و در مطب گفته که هر یک از فرج و خوف و فرج و فرج و حجاب و حرمان و
نا امید که که بخاطر افسوس باعث می گردد و دیگر دعا که در بیع و ملائکه از آنجا است تمام
بومای بدو و اهای بخار اود و در دعا های خارج از طبیعت خوردن و در حدیث است
از حضرت رسول است که هر یک از خود بخورد یا بخورد بخورد و بپوشاند یا بشان
انچه خود می پوشید و حضرت صادق فرمود که سده که مؤمن باشد چون هفت سال
خدمت کند از ادبی شود و بعد از آن خدمت فرمودن آن جلالت و علم حاصل کرده اند این
حدیث را بر آنکه سنت و کد است که بعد از هفت سال او را ازاد کنند و در حدیث دیگر
مقبول است که ذرا از آن حضرت سوال کرد از زدن بدو فرمود که هر چه که در دست او تلف شود
بی یقین او بر او چیزی نیست و اگر دانسته نافرمانی تو کند می توانی زدن او را گفت چه مقدار
می زنی او را فرمود سه یا چهار یا پنج تا زیاده و در حدیث معتبر دیگر فرمود که در نماز بیست و پنج
و غلامان و کنیزان پنج تا زیاده یا شش تا زیاده یا هفت تا زیاده و از این روغن و عسل و روغن
در حقوق مساکین و یتیمان و عسیره و فسیله در حدیث معتبر است که از حضرت رسول
پرسیدند که آیا در مال حقی بفرار زده هست فرمود که نه یکی و احسان کردن خویشان که با تو

راحت

بدی کند و احسان کردن بنمایان مسلمانان در رستی که ایمان بمن ندارد کسی که شمشیر
 بخوابد و بنمایان مسلمانان کمر بسته است و در جهالت معتبر دیگر از حضرت صادق
 منقولست که تا چهل خانه از طرف هم سایه اند و در حدیث دیگر فرمود که حلال نیست منع کردن
 نمک و انش از بنمایان و حضرت رسول فرمود که هر که ماعون مانع نماید از بنمایان
 حق نم منع نماید از او جبر و احسان خود را در آخرت و او را بخود و اگر در هر که را بخود و اگر
 فای بر حال او و در حدیث معتبر بنمایان است که خوردن مال یتیم با حق از جمله گناهان
 کبیره است و در حدیث معتبر بنمایانست که حضرت رسول فرمود که هر که نگاه داری کندهی را
 و او را نقیر دهی و او در بهشت مانند دو انگشت با هم باشد و با شمشیر و انگشت شهادت و
 میان فرمودند در حقوق صداقت و لغوت در حدیث معتبر از حضرت صادق منقول
 که صداقت و یاری دوستی حدیثی چند دارد که هر که اینها را داد و او را بکار آید
 نسبت مداوّل آنکه اشکار و نهانش با تو یکی باشد دوم آنکه زینت از زینت خود و از لباس
 تراعی خود ننهد سیم آنکه بسبب هم رسانیدن مالی یا حکومتی سالو خود را بفرستد
 چهارم آنکه آنچه توانایی او بان رسد از تو منع نکند پنجم آنکه در وقت نیکی قایل او را نکند
 و ترک یاری تو نکند و در حدیث دیگر فرمود که هر که از برادران مؤمن توبه مرتبه تا توبه
 و در هیچ مرتبه حرف بدی در حق تو نگوید او را بدستی و یاری خود بگرد و در حدیث دیگر
 فرمود که اعتماد بسیار بر او در دوست خود کن که از غای خود را با او سپاری که در کتب
 که او از تو برگردد چاره تواری کرد در حقوق مؤمنان بر یکدیگر بسند خانی معتبر از حضرت
 رسول منقولست که مؤمن را بر مؤمن مقتضی است که واجبست اول آنکه در حضور او از تعظیم
 نماید دوم بنشیند در سینه او باشد مال خود را با او صرف نماید عیبت او را بخود
 حرام داند چون بیمار شود بیاد او برود همچون بیمار بنمازه اس حاضر شود
 بعد از مرگش غیر از یکی و چیزی نگوید در حقوق فقرا و صغیران و سالویمان و پیران
 از حضرت صادق منقولست که هر که ذلیل و خوار بنماید مؤمنی را برای برایشان او حق
 او را در حضور و جمیع خلایق در قیامت رسوا کند و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که
 شما باید ضعفان برادر خود را که هر که مؤمنی را حقیر بنماید خدا او را با مؤمن در بهشت
 جمع نکند مگر آنکه توبه کند و از حضرت امام محمد باقر منقولست که حاضر نشود احدی شما

از شما در وقتی که حاکم ظالمی را می را دند یا کشد یا ستم بر او کند هرگاه یاری او نکند زیرا
 که یاری مؤمن بر مؤمن واجبست هرگاه حاضر باشد و از حضرت رسول منقولست که هر
 حرمت مرد پیر را بنمایان و از تعظیم کند برای بنش خدا او را این حکم را بد از برای
 رؤسای قیامت و فرمود که از تعظیم خداست تعظیم کردن مؤمن ریش سفید و فرمود که از برای
 کسی که خوردن ندارد رحم نکند و بر آن مازا تعظیم نکند و معاشرت با ظلمه و کفار و مخالفین
 و حضرت امیر المؤمنین وصیت فرمود بحضرت امام حسن که دوستی دار صلحان را بر
 صلاح ایشان و مدارا کن با سفاکان و در دل دشمن ایشان باش و از حضرت صادق
 منقولست که هر که دوست دارد بقای ظالمان را دوست داشته است که خدا را تعظیم
 و هر که دوست دارد که خدا را تعظیم کند با خدا دشمنی کرده است علانیه و در حدیث معتبر
 از حضرت رسول منقولست که چون رؤسای قیامت خود متبادی نکند که کجایند ظالمان و
 مددکاران ایشان و آنان که دوات و قلم ایشان را بر آسید و بفرستد آتش به سر کینه برای
 ایشان بسته اند یا مدتی با ایشان داده اند آنها را همه با ظالمان محصور کنند و در حدیث معتبر
 از حضرت صادق منقولست که سرور نیست مؤمن را که با کافران اهل ذمه مشرک کند
 یا اما بنی با ایشان بدد که برایش چیزی بخورد یا چیزی با ایشان سپارد و یا دوستی با ایشان
 بکند و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی منقولست که مسلمان نباشد که با کافر
 در یک کاسه چیزی خورد یا با او در یک فراس نشیند یا با او مصاحبت کند و در حدیث
 صحیح دیگر فرمود که اگر محتاج شوی بطلب زنا با کسی نیست که بر او سلام کنی و او را دعا
 کنونی که دعای تو نفی با او نمیرساند و از حضرت فرمود که کراهی بین شما نزد خدا کسی
 که نقیه بشیر کند و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که نقیه سرایمانست و
 ایمان ندارد کسی که نقیه میکند و فرمود که نه عشرین در نقیه است و از حضرت امیر المؤمنین
 منقولست که نقیه در بلاد مخالفان کردن واجبست و کسی که از روی نقیه قسم بخورد ترا
 آنکه دفع ضرری از خود بکند را کناه و کفاره نیست در فضای جمیع مؤمنان و
 کرد آید و زیارت و اطعام و احسان ایشان در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست
 که هر یک حاجت برای برادر مؤمن خود بر او در حق تمام در قیامت صدق حاجت او را بر او
 یکی از آنها بهشت باشد و دیگری آنکه خود ایشان و امثال ایشان خود را داخل بهشت کند اگر کسی

بناسند و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام نقل است که یک حج بهتر است از هفتاد
بنده آزاد کردن و خرج کسب و وقف دادن اهل یکی از مسلمانان که ایشان را سیر کند و بگوید
و روی ایشان را از سوال کردن حفظ کند بهتر است از هفتاد حج اما شاد کردن مؤمنان
صادق فرمود که هر که مؤمنی را شاد کند حق تمام هزار حسنه برای او بنویسد اما
زبارت و عبادت چهاران از حضرت امام محمد باقر و صادق علیه السلام در احادیث معتبره
وارد شده است که هر که بدین برادر مؤمن خود برود از برای رضای خدای تعالی هفتاد هزار
ساک با و وکل کرد اند که او را دعا کنند تا بخانه خود برگردد و خوشحال شود و اگر از آن است
از برای توفیق حضرت باقر فرمود که بدین یک کر و بدین در خانه ای خود که باین نه ای بدین
ما خدا رحمت کند کسی که بدین دعا را از ده کرد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام
که هر که عبادت کند مسلمان بنماید برادران روز قضا در هر ملک بر او صلوات بفرستند اگر حج
باشد تا شام و اگر شام باشد تا صبح و در حدیث دیگر فرمود که هر که بیمار را عبادت کند هفتاد
هزار ملک او را مشاء بکند برای او استغفار کند تا بخانه خود برگردد و از آن عبد الله
بروید که عبادت کند خستگان خود را و از ایشان دعا طلب نماید که دعای ایشان بر
دعای ملائکه است و آن حضرت غیر از روایت که از جمله حقوق مسلمانان است که
مسلمانان رسیدن سلام کنند و چون مرخص شود عبادت نماید و چون میرد مشایعت جنازه
او نماید و فرمود در حدیث دیگر که تمام عبادت است که دست بالای بیمار گذاری و کوفی
چوبی و در جملح چون نود و دو حسنه را چوبی بر روی او و نیز از آن حضرت روایت که عبادت بود
بهود برا که هم سابه او بود و هم او فرمود عبادت سه نیت است و تغیر بر نیت از تمام
صادق مرفیست که در درجه عبادت نیت و عبادت ندارد و نه روزی باشد و بعد از
ان روزی عبادت نماید و در روزی باید رفت نیت که رسول خدا عبادت مسلمان
رفت و فرمود کسب الله شرف و تحریک نیت و حفظ نیت یک و یک نیت الی الله جل و
حضرت امام جعفر صادق چون بر سر بیماری رفتند فرمودند ای عباس و ابی اناس و ابی
انت انسانی لا یغفیر الا شفاؤک اما اطعام مؤمنان و اب و جانه دادن و سایر اعمال
ایشان از حضرت صادق نقل است که هر که مؤمنی را سیر کند بخدا لازم است که عبادت
و اجتناب و هر که کافر را سیر کند بخدا لازم است که شک او را بر از قوم حتم کند و در حدیث

و در حدیث دیگر فرمود که هر که شهید را سیر کند بخدا لازم است که عبادت و اجتناب
جنت الفردوس و جنت عدن و جنت طوبی و آن حضرت رسول نقل است که هر که شربت
ابی مسلمانان بدهد و بخانی که اب هم رسد حق تمام هفتاد هزار حسنه با و عطا فرماید
و اگر او را اب دهد و بخانی که اب کم یاب باشد چنان باشد که ده بنده از فرزندان اسمعیل
از او کرده باشد و حضرت صادق فرمود که چنانچه عبادت است که هر که یکی از آنها را بخاورد
داخل بهشت شود کسی که نشسته را سیر کند یا بکشد یا بر کند یا عریان یا سوزاند
یا بنده را که در بهشت است یا شاد کند یا از حدیث معتبر رسول فرمود که بهترین اعمال نزد حق تعالی
سیر کردن مسلمان کر سینه یا قرض مسلمان را از او کردن یا عی از او برداشتن و حضرت
صادق فرمود که هر که خانه داشته باشد و مؤمنی بخاج شود که در آن ساکن شود او
راضی شود حق تمام بدین که بدین محل و در بدین من ساکن شود و خانه او در دنیا
بغیرت خود شود و کسی بخورم که هر که او را در بهشت ساکن نکرد ام و حضرت رسول فرمود که بدین
داخل بهشت شد بیک خاری که از سر راه مسلمانان برداشت یا از حضرت صادق
مفوق است که نیکو چهره است هدیه فرستادن بش از آنکه حاجت را بگوید و فرمود که هدیه بزرگ
یکدیر فرستید که هدیه کنه ها را از سینه های بر و فرمود که هدیه بر سینه قلم است هدیه کرد
برایش موقع قطع داشته باشی و هدیه که بتوان رسته و سستی و هدیه که از برای خدا فرستی
و غرض بنویسد داشته باشی در ادب مجالس اسلام و مصالح و معانی و بوسیله
و از ادب عسل و نشستن و برخاستن و صحبت داشتن اسلام در حدیث معتبر از حضرت
مفوق است که در بهشت غرفه چند هست که از لذت و لذت بیرون بینا و از بیرون بینا
می نماید کسی از امت من در آنها ساکن می شود که بزبان نیک با مردم سخن گوید و طعام ببرد و بخور
و افتای سلام بکند و نماز کند در شب و روزی که مردم در خواب باشند پس فرمود که افتای
سلام ان است که بخالی نوزد سلام کردن بر اهل ان مسلمانان و آن حضرت صادق نقل است
که از جمله تواضع و تسکین است که با هر که بخوری سلام کنی و آن حضرت رسول نقل است
که هر که ابتدا کند بخشی که پیش از سلام جوابش نگوید و کسی را بطعام خود مطالبه پس از
انکه سلام کند و در حدیث دیگر فرمود که سلام کردن مستحب است و جواب سلام گفتن واجب است
و حضرت صادق فرمود که چون کسی سلام کند باید سلام کند که بشنود تا بگوید که سلام

روح ام

کردم و جواب سلام من گفته اند و چون کسی جواب سلام گوید بلند گوید که ان سلام
نگوید که سلام کردم و جواب سلام من گفتند و فرمود که چون زن بر جماعتی داخل شود و گوید
سلام علیکم و چون مرد داخل شود بگوید التام علیکم چند گفتند که رایشان سلام نماید
کرد جمود و کبر و تراوت پرست و کسی که در بیت الخلا باشد و کسی که بر خوان شراب
نشسته باشد و بر شاعری که بر زبان محسنه محض گوید و جماعتی که خوش می آیند
مخمس مراد است و بر کسی که زدیاضطرب یا سایر انواع قمار بازی کند و بر کسی که طرب و
نواز و مردیکه مردم با او عمل اواطه کنند و کسی که در انشای غار باشد و کسی که سوخورد
و فاسفی که علانیه منقند و پروا نکند و حضرت صادق فرمود که کوچک بریز که سلام
میکند و جماعت کمتر بر جماعتی سلام میکند و فرمود که سواره باید که بر پیاده سلام
و استر سوار بر خر سوار سلام بکند و استر سوار بر استر سوار سلام کند و استر سوار بر استر سوار
کند و فرمود که استر سوار بر استر سوار سلام بکند و چون ایشان سلام کنند بگویند علیکم
مصابحه و معافه و بوسیدن و در حدیث صحیح از حضرت صادق منقولست که از تمام خج
و سلام کسی که در حضور باشد معافه کردنت و نمایی سلام کردن کسی که از سفر آمده باشد
در کردن بکند بکر کردنت و در حدیث صحیح فرمود که حد مصافحه آن است که در درخت خرما
بگردند پس از آن باز مصافحه است و در حدیث دیگر فرمود که با یکدیگر مصافحه کنید که
کینه از سینه بیرون فرود که مصافحه کردن با مؤمن بهتر است از مصافحه کردن با کافر
و از حضرت صادق منقولست که شما شیعیان را نوبی در پیشانی است که با آن نور شماراد
دنای شماست چون بیکدیگر برخوردید آن موضع نور را از پیشانی بیکدیگر بوسید و در حدیث
حسن فرمود که بی باید بوسید سر و دست کسی را که رسول خدا یا امام از بوسیدن سر و دست
حضرت رسول باشد و در حدیث دیگر فرمود که شایسته نیست دست بوسیدن مگر بعد از آن
پس بر او در حدیث حسن از حضرت امام موسی منقولست که کسی که خویش خود را برای خویش بوس
بر او چیزی نیست و برادران مؤمن بجاوی روی ایشان بوسند و امام را میان دو چشمش بوسند
و حضرت صادق فرمود که دهان از بوسیدن بی باشد مگر از برای زن و فرزند و ادب نشستن
مجالس از حضرت رسول منقولست که وصیت فرمود بحضرت امیر المؤمنین که هفت گفتند
که اگر خوار شوند ملائت کنند مگر خود را کسی که حاضر شود بر سر سفره که او را بخوانند باشند

باشند و کسی که محکم کند بر صاحب خانه و کسی که طلب خیر کند از دشمنان خود و کسی که برفع
احسان کند از لیثمان و بخلاف و کسی که خود را در داور در داری که میان دو کس باشد
ایشان و کسی که او را در او بنامند و کسی که سخن با کسی گوید کسی که استغاث نماید یا
و کسی که در مجالس و مجالس بنشیند که او را از آن بنامند و کسی که سخن با کسی گوید که کون
بجای او نهد و حضرت امیر المؤمنین فرمود که کسی که جموع این سه صفت یا یکی از آنها را
نباشد و در حدیث حسن از حضرت صادق منقولست که راه نمایی که برای اصلاح اهلش در آن بنا
تواند کرد در حدیث دیگر فرمود که چون کسی خانه شخصی باید و چرا که صاحب خانه
میفرماید یا بنشیند که صاحب خانه بنشیند و در حدیث دیگر فرمود که صاحب خانه
فرمود که بنشیند که بر سر راه بنشیند و در حدیث دیگر فرمود که حضرت رسول فرمود
می بنشیند گاهی در زانوهارا از زمین بر می آید و دستها را بر این زانوهارا
کذاشته و با عدل دست بکشد و دیگر بکشد و گاهی دوزخ را می نشیند
و گاهی بکند از بر روی بای بکشد و گاهی بکشد و هر چهار زانو می نشیند و در حدیث
دیگر است که حضرت صادق فرمود که راست را بر روی زان بای چپ گذاشته
بود و در حدیث دیگر است که رسول خدا فرمود که سوار را نیست که جماعتی که
با یکدیگر بنشینند در تابستان بقدر استخوان ذراع که فاصله است شریک باشد از طرف
میان خود و دیگری فاصله بگذارد که از کمر تا زانو کشند و ملاقات صاحب خانه
یا کسی بخانه او بیاید در حدیث حسن از حضرت صادق منقولست که برخواستن از
برای تعلیم مکر و همت مکر از برای کسی که بجهت دین باشد عام و صلاح و نیکی تعلیم او کند
و از حضرت رسول منقولست که کسی که داخل خانه شود بر اهل آن خانه است که در
وقت داخل شدن و بیرون رفتن پاره پا و راه رود و فرمود چون کسی داخل خانه شود بر
صاحب خانه حاکم است تا وقتی که از خانه بیرون رود و آنچه گوید باید صاحب خانه
اطاعت بکند و از حضرت فرمود که کسی که گریه کند و او را گریه دارند باید که او
قبول کند و در حدیث دیگر فرمود که اگر کسی را از حضرت امام حسن گری فرمود که اگر
مکن کسی را بجز آنکه بر او دشوار باشد اما بجان من مدوخته و بنوعی از حضرت امام حسن
منقولست که متابعت کن کسی که نور را میگرداند و بجز خواهنت و متابعت کن کسی که نور را

میخنداند و در مقام فریاد نشت و حضرت صادق فرمود که بهترین برادران نزد
من کسی است که عیالهای مرا بنویسد و فرمود که بر تو باد بصلوات کند و حدیث
از صاحب مصلحت نازه که ایشان را عیال و وفای نیست و حدیث را از همه کس
هر چند اعتماد بسیار داشته باشی و حضرت امام موسی فرمود که هر چند از تو استماع
و ثبت و باید که کسی با ما در خود در راه ناپسند — زیرا که همه کس می دانند که مادر او
و حضرت صادق فرمود که سر او را در دست مسلمانان که با قاضی و اهل حق و دروغ گو برادر
کند و حضرت رسول فرمود که سه کسند که هم نشینی ایشان دل را میبرد و نشستن
با مردم دینی و سخن گفتن با زبان و نشستن با توانگران — اما در طبع و عرف و در
و ابی همان انداختن از حضرت رسول منقولست که چون کسی خطبه کند او را دعا کنید
اگر چه در دیار میان فاصله باشد و در حدیث صحیح از امام رضا منقولست که در روز
از شیطانست و خطبه از جانب خداوند عالمیان است و حضرت امام محمد باقر فرمود که
تا که جبریت عطسه شمع بر سینه بیدار و خدا را یاد می آورد و در حدیث حسن فرمود که چون
کسی عطسه کند بگوید الحمد لله رب العالمین و صلی الله علیه و آله و سلم و بر او ایست
که انگشت شهادت بر روی بی گذارد و بگوید الحمد لله رب العالمین و صلی الله علیه و آله و سلم
و اهل بیت و عمر الله ائمتی و عباد اخر ما غیر آخرت تنکب و لا مشغیر و مرگه و دیگر عطسه
کند تا سه مرتبه بگوید الحمد لله و چون زیاده شود بگوید شفا الله و چون مرد عطسه
کند بگوید بر حمت الله و اگر زن باشد بگوید عافا الله و اگر طفل باشد زرع الله و
اگر بیمار باشد بگوید شفا الله و اگر کار فرمی باشد بگوید عافا الله و اگر چهره را امام باشد
بگوید صلی الله علیه و آله و سلم و در جواب بگوید ائمه الله و اگر و حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که
در بیت الخلا عطسه کند حمد الهی را در خاطر خود بگذراند و محتمل است که مراد است که استماع
و در حدیث حسن حضرت صادق فرمود که هرگاه کسی در نماز عطسه کند الحمد لله بگوید
و در حدیث معتبر از حضرت رسول منقولست که کسی که ارق زان یا چنانچه اسمان بلند کند و
که ارق نیست خداست و بعد از آن حمد الهی بگوید و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که
است همان را چنانچه قبله بنماید و اگر از روی فراموشی بنماید استغفار بگوید اما مزاح کردن
و خندیدن و سرگوشی کردن و سر از مجلس ایشان دانستن از حضرت صادق منقولست که هیچ

که هیچ مؤمنی نیست مگر آنکه در او مزاج و خوش طبعی باشد و حضرت امام محمد باقر فرمود
که خدا دوست طبعی را که کسی را که خوش طبعی کند در میان مردم نازد که خوش طبعی و در حدیث
صحیح از حضرت امام موسی منقولست که مزاج مکن که نوزایمانت برای برود و زودت و مردی
سبک می گرداند و حضرت صادق فرمود که خندیدن مؤمن می باید بتم باشد و صدق
باشد و فرمود که بسیار خندیدن دل را میبرد و دین را می گذارد چنانکه ابی طالب را میگذاشت
و فرمود که از نازد نیست خندیدن بی آنکه بخندنی باعث آن شود و حضرت باقر فرمود که چون
تقهه و مکی بعد از غار غار شد بگوید لا تقننی و در حدیث صحیح از حضرت فرمود که چون
در مجلسی باشند و نای ایشان بایکدیگر کوشی کنند که موجب نده و از برای آن رفتن دیگران
و در حدیث معتبر از حضرت رسول منقولست که هر که در میان سخن برادران مسلمان خود سخن
بگوید چنانست که خندند و خرازی روی او کرده است و در حدیث بسیار منقولست که
با نمانشت یعنی این که گذشت باید که در جای دیگر مگر آنکه دانند که ایشان را حق
است و فضیلت ذکر خدا و رسول و ائمه علیهم السلام از حضرت امیر المؤمنین منقولست که
مهر جا خدا را یاد کنید که او همه جا با شماست و در حدیث معتبر منقولست که حضرت رسول
از هیچ مجلسی بر نمیخواست و چندانکی نشسته باشند تا آنکه بپشت و پنج مرتبه استغفار
بکند و در حدیث معتبر منقولست که آن حضرت فرمود که یاد کند خدا در میان غافلان
مانند کسی است که جهاد کند در راه خدا در مقام کربان و چنین کسی را از ابد عیب
و در حدیث صحیح از حضرت صادق منقولست که هر مجلسی که در آن جمع شوند بگویند که ان و دعا
و بر خیزند و یاد خدا در آن مجلس کرده باشند آن مجلس در قیامت باعث حضرت و نجات ایشان
خواهد بود و از همان حضرت منقولست که هر فرقی که در مجلسی جمع شوند و خدا را یاد کنند و نماز
یاد کنند آن مجلس بر ایشان حضرت خواهد بود در قیامت و فرمود که حق تعالی آن مجلسی را که
می گردند و زمین در جاعلی که یاد نماز و الهی کنند بگوید کوبید با سید که
خود را با فید پس می بینند و با ایشان شریک می شوند در زمین چون بر می خیزند اگر نماز
بعیادت ایشان می روند و اگر میرند بجزای ایشان حاضر می شوند و اگر غایب می شوند بجز
جوی ایشان می کنند و از حضرت رسول منقولست که زینب و دیگران خود را بزرگوار
علی بن ابیطالب فضیلتی چند فرموده که از بسیاری احصای آنها نمی توان کرد و هر که بک

و مکره مسافر روان شود باید که بگوید خیر بحول الله وقوته یعنی بحول منی و لا اله الا الله و لا یقوت الله و قوته برکت الیه یا ربین الحول و القوة الا یت الله تعالی
 ترکه سفری بدارد و ترکه منجی الله تعالی است که من فضیلت الواسع و ذقاعلا
 طینا و ابعثنا شوقه الی فاننا خاشعون فی عافیة بقولک و قد یرک اللهم انی سرت فی
 سفری هذا لایقته منی لعلک و لا تحب فی لسان فارزنی فی ذلک عافیة و ذکر
 و فی فی لطفک و عبادتک حتی ترنی و بعد الرضی و انما یقول الله تعالی سبنا
 و احسن سیرنا و احسن عافیة اللهم لعل سیری عبرة و منیری و کلامی فی کرا
 در خواص الوصی است که چون مسافر شود الطوری بسیار بخواند از زیارات مخصوص
 شود اینها هرگاه سوره صافات بسیار بخواند محفوظ شود در آن سفر و وقتی که از آن سفر باز گردد
 و اینها هرگاه سوره انعام را بسیار بخواند مطلبش از آن سفر حاصل شود و در بیان خبری حد
 که باید بخورد بر دین حدیث خبر از حضرت امیر المؤمنین منقولست که حضرت رسول فرمود
 که هر که سفری رود و با خود برادر عصائی را بچوب بادام تلخ و این آیات را بخواند حق تعالی
 او را ایمن گرداند از هر سبع دند و هر دزدی و هر صاحب زمی تا با اهل خود برگردد و با
 مفاد و هفت ملک باشند که از برای او استغفار کنند تا برگردد و عصا را بکارد و آیات است
 و لما توجه یلقاه مدین قال عسی بقی ان یتدی سوا السبل و لما ورد ماء مدین و حده
 علیه انه من الناس یؤمنون و وجد من دونهم امرأین ترعدان قال ما خطبکما قالنا لا
 حتی یسیدنا از عا و ابونا شیخ کبر فقی لهما ثم نوالی الی الطال فقال کتب الی لما ان
 الی من خبر فیرفعا لک احدی ما شی علی شیخا و قال ان الی یخون فیرک امرأ
 سقت لنا فاجانه و فصر علیه الفصح قال لا یخون عورت من القوم الطالین قال فلیک
 یا ابنت مناخره ان خبر من استخبرت القوی الا من قال الی اری ان الی لحدی
 انی هاتین علی ان ناخری ثمانی شیخ فان اتممت عشترا فیرعیدک و ما اری ان اسبق
 علیک مستحلی انشاء الله من الصالحین قال ذلک لانی و یتیک انما الاحیان و قد یت
 علوان علی و الله علی ما نقول و کیل و در روایت دیگر از حضرت منقولست که هر که خوا
 که زمین در زیر پای او بجهت شود با خود عصائی بادام تلخ بردارد و باید که این خرافات را بر سر
 افونی نوشته سر عصا را سوار کند و آن دست را در آن جا دند و حرفانیت سدا سر

سلسله و نه مهر ماه و نه صاف و معصمه می دیگر بخواند است چنانچه در حدیث
 معتبر از حضرت امام رضا منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که روز شنبه از خانه
 بیرون رود و علامه سفیدی بر سر داشته باشد که تحت الحاکم بسته باشد اگر رود نزد کوی
 از آنجا بکشد هرگز بمیرد و در حدیث معتبر منقولست که حضرت لقمان با شیخ خود گفت
 که ای فرزند چون سفری روی شمشیر و کمان و کسب و سوز و غمازه و رستهایی که بر روی
 و مثل آب و وزن خیاطه را خود بردار و از دواها اغری و از اجناس بقران بخواج باشد و در
 و در روایت دیگر منقولست که چون حضرت رسول از سفر بر میگردید و در راه بود و در آن
 و اینها سوال و سوزن و در بیان و چیزیکه با آن بسته کنند و نه های بعل را بر می کنند
 دیگر تربت حضرت امام حسین است که بجهت حفظ جان و مال بعد از است و منقولست که در وقت
 برداشتن بگوید اللهم هدی طیبة قبر الحسین و لیک و ان ذلک اشد ما حزنا لما احاطت
 لما الا اخاف و روایت دیگر بخوان و اقع شد اللهم انی اخذت من غیر و لیک و ان
 و لیک و لعلها الی مناخره را نما اخاف و لما الا اخاف دیگر احراز است که در فصل اول از حدیث
 مذکور شد دیگر تعویذ است که در فصل اول مذکور شد دیگر نوشته برداشتن و معروف کرد
 است از حضرت صادق منقولست که چون سفر کنید با خود برادر عصائی را بچوب بادام
 تلخ بگردانید و از حضرت رسول منقولست که از شرف آید است که نوشته خود را بگردانید و اگر
 سفری رود و در حدیث دیگر منقولست که حضرت امام زین العابدین چون حج یا عمره می رفتند از
 بهترین نوشته ها بر می داشتند و مانند کوزه و کوفت و ترش و شیرین و از حضرت صادق منقولست
 که آن در میان نوشته خود بردارد که باعث برکت می شود و از حضرت رسول منقولست که هر
 خرج کرد نه ماهه رویت و خدا اسراف را دشمن میدارد مگر در راه حج یا عمره دیگر کردن و حق
 با خود و بیان معاشرت با و چنانچه از رفیق هم الحریق در احادیث معتبر بسیار منقولست که کسی
 که تنها سفر رود ماله و نیست و در حدیث دیگر منقولست که حضرت رسول از حضرت امیر المؤمنین
 وصیت نمود که یا علی هر که تنها سفر رود که شیطان با او کس است و از دونا دور است یا علی
 شخصی که تنها سفر رود کراهت و دو کس که هر دو کراهت و سه کس که هر سه کراهت و سه کس که هر سه کراهت
 باشد معتبر از حضرت موسی جعفر منقولست که هر که تنها سفر رود بگوید ما شاء الله لا حول
 و لا قوة الا بالله اللهم انش و خشی و اعنی علی و خافی و اذع عینی و در حدیث دیگر از

حضرت رسول خدا ص منقولست که بهترین رفیقان و مصالحیان نزد خدا همانند من و منی
 زیاد از هفت غشوی است که آنکه صدای ایشان بسیار پیوسته است پس از این احادیث معلوم شد
 که اقل رفیقان سه اید و اکثر ایشان هفت و آنکه زیاد از هفت خوب نیست در رفیقان که هم
 و هم سفاست و نیز از آن حضرت منقولست که سنت است که رفیقان هم توشه اول خرجهای
 بدر آورند و بر روی یکدیگر بگذارند که این نیز باعث خوشبودن خاطر و یکی اخلاص ایشان شود
 و از حضرت صادق منقولست که صاحب کن در سفر با کسی که فضیلت تو را بخود نداند
 که تو از فضیلت او بخود بی بینی و از حضرت صادق منقولست که صاحب و رفیق کن با
 کسی که تو با او زینت یابی و صاحب کن با کسی که او تو زینت یابد یعنی تو کسب علم و کمالات
 از او توانی نمود و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که عزت و ردهی در حق خداوند عزت
 و هم نشینی با علما کردن و تکرار در رفقه و علوم کردن و محافظت بر نمازهای جماعت کردن و اتا
 سفر پس توشه خود را صرف کردن و محافظت بر رفیقان کردن و خدا را در هر ساعتی و در هر
 و ایستادن و نشستن بسیار یاد کردن و در احادیث غیر از حضرت رسول منقولست که
 اعانت کند و من شافری حق و از او هفتاد و سه سنت از شدت های دنیا را بر او و از این
 دعدا زخم و اندوه و هفتاد و سه سنت و غم در آخرت از او بردارد و در وقتی که از شدت احوال قیامت
 بنگه های مردم گرفته باشد در ادب راه رفتن و فرود آمدن و دعا خواندن که در راه و
 منازل باید خواند در احادیث غیر از حضرت رسول منقولست که چون از زیاده رفتن اندک سویی
 استعانت جوئی بر تند رفتن که مانند کسی را بر طرف می کند و در حدیث غیر از حضرت رسول که کبریا حکم
 بنماید تا آنکه پیاده رفتن بر شما اسان شود و در حدیث غیر از حضرت صادق منقولست که
 طوف با ملأ و بین راه روید و در فضیلت غیر از حضرت رسول منقولست که شما با راه
 رفتن در شب که زمین چیدن می شود و از حضرت صادق منقولست که زمین در آخر شب چیدن می شود
 و فرمود که چون حضرت امیر المؤمنین سفر میکردند در آخر شب حرکت می کردند و از حضرت رسول
 منقولست که چون شب فرود آمد بر سر راه فرود می آمدند و در شکم رو خانه فرود می آمدند که چیدن
 دندکان و ما راست و در حدیث غیر از حضرت صادق منقولست که در میان رو خانه فرود
 می آمد که مبادا سیلابی بیاید و بنامه رسیده و در حدیث غیر از حضرت رسول منقولست که
 حق تعالی مقدار کردن را دوست دارد و بیاری می کند و آن پس چون بر حیوانات لا غرور است

باشید در روزها فرود آید پس اگر در زمین خشک باشد و گیاه نداشته باشد سدر و بید
 اگر بر گیاه باشد منزلت فرود آید و از حضرت رسول منقولست که چون راه غلط کشید و بجا
 راست میل کند و در حدیث غیر از حضرت رسول منقولست که چون راه کمی فرایک
 یا صالح یا با صالحی آید و تا الی طریق رحیم الله راوی حدیث است که مادر سمری
 راه کم کردیم شخصی مرا کهم که از ما دور شد و فریاد کرد باین نحو که من گم شدم پس برگشت
 صدای من شنیدم که گفت راه از جانب راست است اما دعاها می کند در راه و سازن با
 خواند و در حدیث غیر از حضرت رسول منقولست که چون حضرت رسول در سفرها
 سراسیمه می رفتند بخان الله می گفتند و چون سراسیمه می رفتند الله اکبر می گفتند و در حدیث
 صحیح دیگر فرمود که چون در سفری باشی بگو اللهم لعل سیری عسرا و معنی تفکر او کلامی نکر
 و در حدیث غیر از حضرت رسول منقولست که هر روز خانرا این روید که لا اله الا
 الله و الله اکبر حق هم بکنند از رو خانه و از برای او از خشنود و در حدیث دیگر فرمود
 که هر که لا اله الا الله و الله اکبر در بلند یا بگوید یا چند در پیش روی است تا شقایق
 همه لا اله الا الله و الله اکبر بگوید و هر که کسی بر لبی یا بر لبی بالا رود بگوید الله اکبر
 الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر و الحمد لله رب العالمین اللهم لك
 الشرف على كل شرف و در حدیث غیر از حضرت رسول منقولست که هر که در راه از دشمنان و دزدان ترسد
 آید و بخواند یا اخذا یا ارحم الراحمین یا ارحم الراحمین یا ارحم الراحمین و الحمد لله و الحمد لله و الحمد لله
 و جاعل قضاة له ما غابنا الی کید ليعفني و يقولك على من كادني تفرقت فان
 حلت بطني و بطنهم قد لك ما ارجوا و ان اسكني الله من غير و اما بي من يعفنيك يا خير المعفون
 لا تجعل احدنا مع غير ابيك التي انتم بها سوالك ولا تغترها انت ربّي و قد ترى الذي
 ترى في خلق بني و بين شريف حق ما لا تشعب الدعاء يا الله يا رب العالمين و در حدیث
 غیر از حضرت صادق منقولست که بر لبی هر حسی و بلی شقایق است چون بخواند
 ینیم الله بگوید تا از شما دور شود و در حدیث دیگر منقولست که چون قدم خود را بر حسی یا
 بگذاری بگو ینیم الله از حری انیطان الرحیم از حضرت صادق منقولست که چون خواب
 بر شما خورد از آن نماز بگوید که در راه از دزدان و دزدگان ترسد یا لا اله الا الله بگوید
 لا تخاف و در کاف و لا تخف و در حدیث غیر از حضرت صادق منقولست که کسی که خواهد

و در حدیث توفیق از آن حضرت رسیدند که در نامه امدها با اسم آن شخص که نامه را بان تحویل
پیش از نام خود کردن چونست فرمود که با کسی نیست این اگر نیست که او را میگوید و در حدیث
دیگر منقولست که آن حضرت فرمود که نامه که خطای بنویسند چون بدست آن حضرت داد
و فرمودند که چگونه امید دارند که آنچه در نامه نوشته اند بمثل بدو حال آنکه در جاهای دیگر
مناسب است نوشته اند پس فرمود که بهترین که مرخصا که انشاء الله خداوند بفرستد و در حدیث
صحیح از آن حضرت امام رضا منقولست که چون نامه را نوشتید خال بر روی نامه بنویسید
که حاجت معز و امی شود و در حدیث دیگر منقولست که حضرت امام علی نقی در اول
نامه بنویسند بسم الله الرحمن الرحیم اذکر انشاء الله و الاخر سید الله و فرمودند که اگر کسی
که کسی که ترک میکند گفتن و نوشتن بسم الله در کارها و نوشته ها مثل کسی است که نماز را ترک
کند و این را است گفته ام و از آن حضرت صادق منقولست که از نامه نوشتن هرگز نباید
عقل و بینایی او بی توان کرد و از رسول و الهی استلال بر فهم و بر یکی از متولیان کرد و در حدیث
دیگر فرمود که چون رفته یا نامه برای حاجتی نویسی خواهی که آن حاجت بر آید بگویم سید الله
سر قعد بنویس **بسم الله الرحمن الرحیم ان الله وعدنا اننا لخرجنا من النار** و اگر
منجبت لا یخسبون قبلنا الله و ایاکم من الذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون را درستی
که هرگاه چنین بگویم حاجت بر آید و در حدیث دیگر ادا ب باز آمدن از سفر و استقبالی ساز
در اخلاص بن خیر و از رسیده است که شایسته است و استقبالی مؤمنان شایسته است و از برای شایسته
استقبالی مؤمنان نماز اصراری توان کرد و روزنامه مبارک رمضان را می توان خورد و در حدیث
معتبر از آن حضرت امام محمد باقر منقولست که چون کسی از سفر آید برای اهل خود خضر یا و دیگر
چیزی بکشد باید که خیر داخل شود و در حدیث دیگر منقولست که چون کسی از سفر برگردد
است که مشغول کاری شود تا غسل کند و دو رکعت نماز کند و بگوید و در حدیث دیگر
الهی گوید آن حضرت صادق منقولست که حضرت رسول میفرمود با کسی که از نماز میامد
قُلْ اللَّهُ مَنَّكَ وَ أَخْلَفَ عَلَيْكَ نَفْسَكَ وَ عَفَّرَ ذَنْبَكَ وَ جَعَلَ خَيْرًا رَاجِحًا امیر حضرت
رسول او را پسند خود چنانکه در میان دو چیز مشرب و سید و احاطه حضرت رسول چون
بکدام یکی رسیدد مصالحه می کند و ندانم چون کسی از ایشان از سفر میامد دیگران دست در
او میگرداند و در حدیث معتبرست که مسافر از استنات که چون از سفر برگردد در اوردن آن

خود را بهیافت جایلد در میان نگاه داشتن بعضی از چهار بابان و متواتر شدن
و بناده رفتن و ادخیران و بیان مجمل احوال و اقسام اما فضیلت نگه داشتن چهار بابان و
سوار شدن بر اسب و شتر و الاغ از آن حضرت منقولست که از سعادت آدمی است که چنان
بای رعایتی باشد باشد و از آن حضرت صادق منقولست که چهار بار آنکه آید که زینت
شماست و کارهای شما بان سلخه میشود و روزی بر خدایت و از آن حضرت امام محمد باقر
منقولست که از بدی زندگی است چهار بابی بدو است و در حدیث دیگر منقولست که حضرت
صادق فرمود بپوشیدن یعقوب که الاغی که آید که بارت آید بر روی که روزی از آن
زادی گفت که الاغی خردم و چون سر مال شد چنانچه خرج خود کردم هیچ زیاده نداشت و در حدیث
دیگر منقولست که روزی حضرت امام موسی را ستری وار شد بعضی از مخالفان گفت که اگر
چهار بابی است که سوار شد که از بدی دشمن بی توان داند و بر روی او بی توان جنگ کرد
فرمود که در نعمت و سرفرازی است نداد و بدست الاغ را نداد و بهتر از آن بود و سوار است
و در حدیث دیگر از آن حضرت منقولست که هر که بنده اسب بود و در هر روز از آن اسب
سه گناه میخورد و یا زده حشمه نوشته شود و هر که اسبی به بند که یکی از آن را در روزی
باشد هر روزی که گناه از نامه عمن شود و حشمه از برای او نوشته شود و در حدیث
معتبر از رسول خدا منقولست که خیر و نیکی بر پشانی اسبان بسته است تا روز قیامت و در
حدیث دیگر از آن حضرت امام موسی بن جعفر منقولست که هر که ناکه از اسب رخ سویی که در
پشانی سبیدی بسیار یا کی بوده باشد و اگر سبیدی پشانی سبیدی نامی آمده باشد چهار دست
پایش سفید باشد بهتر است از دین پس خانه که در آن چنین اسب باشد فقر و پشانی داخل
خانه نمیشود و مادام که آن اسب در ملک آن شخص داخل است ظلم در آن خانه داخل نمیشود و از
آن حضرت رسول منقولست که سبب سبب و سبب پشانی سفید است که سه دست
سفید باشد و دست راست سفیدی نداشته باشد و از طرحان دلایل چهار باب منقولست که
حضرت صادق از من طلبید استرسناهی که زیر شکم و میان پاها و دهن سفید باشد و در حدیث
معتبر از آن حضرت رسول منقولست که چهار بار بر صاحبش شش حق است باید که ناکه از اسب
دادن آن چون فرود آید و هرگاه که باب برسد اب را بر او عرض کند که اگر خواهد بخورد و در حدیث
جبرئیل منند که هیچ بر سر کار خود میکند و بر روی اسب سوار نایستد مگر در وقتی که چهار

که حضرت امام زین العابدین چنان همواری را میفرستد که کویا مرغ بر سر حضرت بنشیند
و میرسد که پرواز کند و دست راست حضرت بر دست چپ میگریزد و در جگر
از حضرت رسول منقولست که هرگاه راه رود کسی بر روی زمین بکشد و خیال آن کند
او را زمین و آنچه در زیر زمین است و آنچه در بالا است و در حدیث دیگر فرموده عیسا
بدست کسی که از ستمهای جهان است و بی سزا بل سبزه و کبر و جوان و پیران عباد در دست
میگرفتند تا آنکه خیال و تکیه بر راه رفتن نکند و فرمود که بر داشتی عصا و بر پایشانی
بر طرف می کند و شیطان نزدیک او نمی آید **در اعمال بنام جستن از قطاع الطریق**
و شیرو مبار درندگان و عقرب و سایر کزندگان در خواص الشوخی است که چون نود
مانند را بنویسی و در خانه یا صندوقی گذاری کسی از آن خانه و صندوق چیزی نبرد
دیگر اگر سوره اعراف را با کلاب و زعفران بنویسی و بخود بنویسی محفوظ شوی از ضرر
و در نه و دشمن و کم کردن راه دیگر که سوره نوره و بنویسی و در میان تجارت خود
یا در کلاه خود جادوی بن نویسی از دزد و از سوختن دیگر اگر سوره سبأ را بنویسی در کلاه
و در راجعه سفیدی بنویسی و بخود داری محفوظ مانده از شر موام و از زخم تیرو سبک
اگر دیگر اگر سوره مطففین را بر مخرونی خوانی از دزد و از فتنه دیگر محفوظ ماند از
در خواص الشوخی است که چون از شر دزد و فاطح الطریق و در راه با این بنام
در برابر روی آیه الکبری را بگویم **عَلَيْكَ يَا رَبِّهِ اللَّهُ وَ بِعِزَّةِ سَلَامَانَ**
و بجز و از هم و بفرموده خدا صلی الله علیه و آله و بفرموده امیر المؤمنین علی بن ابیطالب
و **أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّهُمْ أَسْلَمُوا إِلَّا تَحْتِ عَنْ طَرِيقَانِ كَمْ تَوَدُّ نَا مَطْلَقًا صَرِي**
او بنویسد ایضا منقولست که هر که در اول روز و اول شب بیدار شود ایمان شود در آن
شب و آن روز از ضرر عقرب و مار و دزد و عذاب است **عَدَدْتُ زِيَاةَ الْعَقْرِبِ**
وَلِيَاةَ الْحَيَّةِ وَ يَدَ الشَّارِقِ يَقُولُ شَهِدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ شَهِدَانِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
ایضا منقولست که هر که از ضرر عقرب و مار و دزد و عذاب است **عَدَدْتُ زِيَاةَ الْعَقْرِبِ**
و **لِيَاةَ الْحَيَّةِ وَ يَدَ الشَّارِقِ يَقُولُ شَهِدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ شَهِدَانِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ**
چنین است که بعد از آن این را بنویسد و خشعت لا سموات للرحمن فلا تنفع الا
فَمَا وَحَّيْتُ لَوُجُوهَ النَّاسِ الْقِيَوْمَ وَ قَدْ خَابَ مِنْ حَيْلِ فَلَمَّا اِيضًا اَزَامَامُ خَفَضَ صَادِقُ

صادق روایت شد که از برای دفع ضرر عقرب در هر صبح و شام این دعا را گفت بار
باید خواند و از امام محمد باقر روایت شد که هر که در شب این دعا بخواند من همانم
که ضرری از عقرب و از سایر موام با و نرسد **بِأَسْمَاءِ وَ ابْنِ سَبْتِ عَوْدَ بَكَلَمَاتِ اللَّهِ**
الْثَمَانِيَةِ كُلِّهَا الَّتِي لَا تَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ الَّذِي لَا يَخْفَى جَاوِزُهُ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ
وَمِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ الْبَاطِنِ وَ شَرِّ كَلِّ دَابَّةٍ رَبِّي اخِذْ
بِأَسْمَاءِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دیگر از امام خضر صادق روایت شد که از برای
دفع ضرر مار و عقرب باید دعا را در شب باید خواند **بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ**
عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَخَذْتُ لِقَابِ رَبِّ الْحَيَاتِ كُلِّهَا بِإِذْنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بِأَقْوَامِهَا
وَ أَذْيَانِهَا وَ أَمْعَانِهَا وَ أَبْصَارِهَا وَ قَوَامِهَا عَنِّي وَ عَنِ أَجْبَتِ إِلَى خُجْرَةِ اللَّهِ وَ أَسْمَاءِهَا
ایضا از همان حضرت روایت شد که از برای دفع ضرر مار و عقرب باید دعا را بخواند
بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ
جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَلْبًا أَلَا اللَّهُ جَعَلَنِي فِي كَيْفِكَ وَ فِي خَوَارِكَ وَ جَعَلَنِي فِي أَيْدِكَ
و چون خواهی که مار داخل خانه تو نشود این کلمات را در چهار باره کاغذ بنویس و
یک را در کعبه رخا نه و یک را بسجده الرحمن الرحیم و هر دو را در محراب و اطراف
دیگر ضرر عقرب و بجم سفیدار ماه و صوبه از این کلمات را بنویس و سخن بگو تا از تو
این کلمات فارغ شوی ما دام که از نوشته با تو باشد ضرری از عقرب نرسد **بِسْمِ اللَّهِ**
عَمَّ يَتَسَوَّى بَرَسْمُ لِحْمِ مَحْرُوسَا وَ فَا وَ مَطْمَ وَ مَطْمَ از حضرت جعفر بن محمد روایت شد
که هر که در شب بگوید **أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّمَانِيَةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ** ضرری از عقرب
نویسد و چون کسی در صبح و شام بگوید **بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ**
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَ هُوَ الْغَنِيُّ الْعَلِيمُ ضرری از هیچ کزنده نرسد **أَدَا أَرْمَلَ طَعَامُ**
قَدَرِي يَكْبُرُ وَ دَابَّ حِلْمِي وَ طَلَا مَكْنِي بِمَوْضِعِ كَرْدِ سَدِّ وَ قَدْ جَوَّاهُ اللَّهُ وَ مَعُوذُ مِنْ عَوْنِ
که نافع است **أَسْمَاءُ اللَّهِ** ایضا اگر کسی و سفیدار و سفیدار بگوید **طَلَا مَكْنِي** نافع است
و اگر کسی را با جلد و روبرو بگوید **طَلَا مَكْنِي** نافع است و اگر کسی را بر زبور
کرده **طَلَا مَكْنِي** نفع دهد و چون سک کرد **بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ**
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَ هُوَ الْغَنِيُّ الْعَلِيمُ و چون در دهان بگوید

و جمع کتبها و بشهودانست که در میراث و بخشش و هدیه خمس نمی باشد و خرج سالانه
که بیرون میکند در وسط مناسب است و شخص را اعتبار کرده اند اگر اسراف کرده
خمس آنچنان اسراف کرده است بیرون میکنند و اگر بخود نیک گرفته باشد تمام بیرون میکند
علی المشهور و لحوط انست که از هر چه زیاده آمد با شد بد حد بلکه نهایت احتیاط است
که هر چه حاصل شود و خرج بگذرد زیاد تر از روز بروز بد و اگر در انشای سال اخراج
منزور واقع شود مثل خرج که خدا می بخشد و زیاده از حد حضرت رسول و انتم
صاوات الله علیهم و امثال اینها همه را بقدر وسط بیرون می کنند و همچنین تعدلات و زیاده
که خالصه کنند جمیع را بیرون می کنند و خمس بقدر زیاده و ابو القلاح رحمه الله قایل شده است
که در میراث و هبه و صدقه و غیره خمس واجب است و در حدیث صحیح و آرو شده است که اگر
شخصی جایزه عظیمی یا برسد یا برای یا از خانی که گمان نداشته باشد باورسد یا مال
از دشمنان دین باورسد خمس می باید داد و عمل باین روایت لحوط است ششم زنی است که
می رود از زن و بچه ها و میوه ها از مسلمانان بیرون می برد و خمس از زن و بچه ها یا خمس قیمت آن مال را
ذمی میگیرد و اگر خانه یا باغ را بخرد مشهور میان علما است که خمس زمین انهار امکنه
و اکثر قدما می علمای متعصب این نوع خمس نشده اند مضمنا اجملا است که مخلوط شده با
بحر و صاحب از نماند و مقدار حرام را ندانند خمس را از مال حرام فقرای سادات و غیر ایشان
و بعضی از انصاف سادات می دانند و بعضی گفته اند سادات می توان داد و وظائف و
توان داد و اگر بشیرین بداند بهتر است و اگر مقدار حرام را نداند و صاحبش را نداند
مقدار و احتیست که بصاحبش بدهد و اگر صاحب نداند مقدار را نداند با صاحبی باید
صلح کند و بعضی گفته اند در این صورت خمس را بصاحب مدد و بعضی گفته اند مقدار را که علم
دارد بصاحب می دهد و ما بقی با صاحب صلح میکند احتیاطا و این لحوط است و اگر مقدار را
نداند و صاحب را نداند سعی می کند تا صاحب را بهم رساند و اگر صاحب هم رسد از برای او
صدق بکند و این صورت و صورت اولی مشتمل است بر دو مقام و اگر خمس را بداند و یا نداند
کند کل را یا بعضی را و جدا از آن صاحب بداند خلافت که آیا باید باز بصاحب بدهد
یا نه و لحوط انست که بعد از آنکه مستحق خمس مشهور میان علما است که شش حصه شود
چنانچه ظاهر اینست که حصه خدا و رسول و ذری القرب که نصف خمس است بعد از حضرت

حضرت رسول از امام زمان است و نصف بکر که سه حصه می شود بر میان سادات و
مسکینان سادات و انما السبیل می دهند و مراد از سبیل موافق مشهور است که شوب
انتخاب بدو بعد از اطلب و فقیر مسکین و این السبیل در ذکوة مذکور خواهد شد و نیم
است که بریشان باشد و این السبیل را انقدر میدهند که بشهر خود برود و از احادیث
ظاهر می شود که در حضور امام جمیع خمس را بخندست حضرت می برده اند و حضرت نصف
بر می داشته اند و نصف را بان سه فقره سادات می داده اند که مذکور شد و بر یک
بقدر کفایت ایشان در یکسال می داده اند که مذکور شد و بقدر یک یا دو یا سه
بر میداشته و اگر وفا نمیکرد از حصه خود نفع را می داده اند و ایشان بمنزله عیال ناما
بوده اند و در زمان غیبت لحوط انست حصه سادات را بعالم عادل اثی غیری بدینند که
بباید رساند بقدر احتیاج ایشان و اما نصف یکو خمس که حصه حضرت در زمان
خلافت و مشغولانست که بعالم عادل باید داد که بر سبیل تمام نباشد حضرت سادات
بدقت و اگر چیزی زیاد از حد حفظ کنند و بعد از خود بعالم دیگر بدهد و اگر رسید برایشان باید
بداد و الا ز برای حضرت ضبط کند و این در این زمانها بسیار نادر است زیرا که سادات
بریشان بسیار اند و خمس دهندگان کنند و جمعی گفته اند که در زمان غیبت نفع علمای اسلام
این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند و این شخص بوجه است زیرا که از حضرت صاحب الامر
صلوات الله علیه روایت میرسد که شیعیان حلال کرده باشند بلکه خلافت ظاهر است
زیرا که در زمان غیبت صفیری که فساد سال و کثیری بود تا میان حضرت اعیان عثمان غری
و برادر محمد و حسین بن روح و علی بن محمد غری و غیره خمس حضرت را بلکه جمیع خمس را
شیعیان می گرفتند و بنفرد حضرت مردم می دادند و ظاهر است که در این زمان بزرگ
عام حضرت که علمای ربانی و محدثان و حاملان علوم ایشانند باید بگیرند و بسادات
که عیال حضرتند رسانند و الا باید که سادات که اشراف هستند یا اگر کسی ببرد یا با
بکف شوند و از همه کس ذلیل تر باشند زیرا که ذکوة و صدقات واجبه بر ایشان حرام است
و خمس را بعوض آن بایشان داده اند و بسبب اختلافی که در میان علما هم رسیده است و بعضی
از علمای عصر اخیر از میراث داده اند و ربع خمس یا غنی این شده است که اکثر سادات فقیر
بگذرانند و حقوق ایشان و اجداد ایشان بر ذمه اغنیای عالم و بر تقدیر که امام برایشان

و انشاید شود و در این فصل بعد از طعام شرب خلل و بهمان قدر که شرب است با خلل شرب
نماید و چیزی مانده که در این ماه نباید خورد پیاز و سیر و ترشی است و مناسب است در این ماه
خوردن مصلح و حجامت کردن و در ماه دوم ایام غزل خوشتن است و شرب است خوردن
بریان و چیزی مانده که با سرکه بجعل است باشد و گوشتهای سکا و جماع بسیار کردن و در حجام
روغن بریدن نماید و بنویسدن ریاحین و چیزهای خوشبو و ناشنایب نباید خورد و در
بیم که اگر بخواهد است مناسب است اول روز حجامت رفتن و چیزهای نیکین و گوشتها
غلیظ مثل گوشت گاو و شیر نباید خورد و در این ماه ریاحین کثرت در کارها پیش از غذا
خوب نیست و در سه ماه تابستان مدت کمی در طرفت خون و زیادتی صفی است و
مناسب است در اول ماه خوردن چیزهای چرب مثل کاسی خربزه و خیار بادرنک و خیار
شیر و شیر خشک و میوه های تازه و چیزهای ترش و سیر و از گوشتها گوشت شتر و بز
و مرغ خانگی و تیر و دجاج و ماهی تازه و کاهانیکه موجب بطن بدن باشد نباید کرد و گو
بسیار نباید خورد و شرب و خمر نباید بنویسد و در ماه دوم که وسط تابستان است شرب است
خوردن آب شرب است و چیزهای سرد و تر و غذاهای لطیف که زود هضم شود بوضعی که
در ماه سابق مذکور شد و شرب خلل انباشتن اما نباید داخل شرب کرد و بنویسدن
شکوفه و ریاحین سرد و تر و خوشبو و در ماه سیم که آخر فصل تابستان است ایام اشتیاق
بادهای گرم و سموم و بهم رسیدن نکام در شرب و زید با دشمن است باید از خوردن
از خوردن چیزهای سرد و تر نافع است خوردن مناسب است و اجتناب باید کرد از جماع کردن
و مصلح خوردن و حرکت سخت کردن که باعث زاری بدن شود نباید کرد و مناسب است بنویسد
کاهای سرد و سه ماه خریف ایام زیادتی و است در ماه اول مناسب است خوردن مصلح
و نافع است خوردن شیرینها و از گوشتهای معتدل مثل گوشت بز خاله و بربک ساله و
باید نمود و اجتناب باید کرد از خوردن گوشت گاو و بیدار خوردن بریان و بسیار حجام
و خربزه و خیار خوردن و بویهای خوش معتدل باید بنویسدن و در ماه دوم که وسط خریف است
ایام و زید بادهای سخت مختلف است نافع است خوردن گوشتهای خمر و انار و ترش و
میوه بعد از طعام و استعمال کردن گوشتها را با سبزیها و داروهای گرم و حرکتهای سخت
کردن و جماع کردن و کم خوردن آب و اجتناب باید کرد از خوردن و مصلح کردن و در ماه

در ماه

و در ماه سیم که آخر خریف است نافع است در صبح هر روز خوردن یک جرعه آب گرم و شرب
اب خوردن بد است و حمام کم باید گرفت و جماع کم باید کرد و سبزیها نباید خورد و سه ماه
زمستان فصل زیادتی با هم است در ماه اول انام و زیدن بادهای تند و شدت
سرماست و آنچه در ماه سابق مذکور شد از ماکولات و مشروبات نافع و غیر نافع در این ماه
بیشتر است و اجتناب باید کرد از خوردن طعام سرد و حجامت و قصد کردن و غذا نباید کرد
باشد بحسب طبیعت و با فعل نیز با شرب نرم باید نمود و تناول باید کرد و در ماه دوم که
خوردن آب گرم و صبح ناشتا خوردن کاهیهای گرم و سبزیهای گرم مثل کرم و سبزی
و کند ناو حجام رفتن در اول روز و روغن کل خیری و آنچه مثل ان باشد بریدن نماید و
اجتناب باید کرد از خوردن شیرینی و ماهی تازه و در ماه سیم که آخر زمستان و ایام مختلف
شدن و زیدن بادهاست و از ان بسیار میشود و کاهها بسیار می شود و آبها جاری
میکرد و نافع است خوردن شیر و گوشت سکا و میوه خشک و جماع کردن و حرکاتی که با
ریاحین و تعب بدن باشد و سبزی که باید خورد و در طب لایحه علم السلام از حضرت
امام رضا مرویست که جمعی از اهل بیت از حضرت امده بودند و از علم طب عجمیات نقل
کردند و مخبری کردند و از حضرت ایشان ملول شده بودند که چیست شمارا که
از این دواها همه اقصای کتب رسید و بهتر است که ان ملیده و از زیاده و قد است
مذاوت نماید در اول تابستان سه روز در هر ماه سه روز ماعوض را از ان فضا
باید کرد پس هر که چنین کند هرگز بیمار نشود مگر بیماری موت تمام شد حدیث طبرانی
و باز آمدیم بر سر روایت دجینه و اما نقلید قریب از اخلاصی که سابقا مذکور شد
اینست و در وقت زیادتی خون حجامت یا قصد باید کرد و از آب حجامت و قصد در فصل
چهارم همین باب است ان الله تعالی نوشته خواهد بود و علامت زیادتی خون و حجامت بسیار
جوشش بدن و خارش بدن و بهم رسیدن شیش در بدن و برای طفا حرارت صفر باید
که خورد چیزهای سرد و تر و چیزهایی که باعث تراوت روح و نازکی بدن شود و بسیار
حرکت کند و بسیار نظر کند بر روی آن کسی که او را دوست دارد برای طفا حرارت شود
و قصد می کرد باشد و مداوت کند بر نوره کشیدن و برای دفع باغم هر صبح یک مثقال الطریقل
صغیر بخورد و خاییدن قنطاریل و ارد سنک و در حدیث دیگر وارد شد که می کبری علیه السلام

یکمقال و خرد و عقا و عا فرجا یکمقال پس می گویند از او عاذا بسیار و منجیح
 ناستنایان سوال می کنی که قطع باغ می کند و دهن را خوش و میگرداند و دندانها را قوام
 میارند در ثواب نیازی و خبر کردن بران و بیان شدت ایلائی یونان منقول
 از کتاب حایة المؤمنین و حدیث صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که در
 رسول خدا ص سر بخواب سنان بلند کرد و بنیم نمودند صحابه از سنان سوال کردند که در
 فرمودید که بخت کردم از دوزخ که بر من فرود آمدند و من مؤمن صالحی را در جای
 نماز طلب می نمودم که عمل روز و شب مرا بخوبی و او را در جای نماز نشانی یافتند
 با سنان رفتند و گفتند برود که را فلان بنده نو را در جای نماز طلب کردیم او را با سنان
 و او در بند نیارست حق فرمود بنویسید برای بنده مؤمن مثل آنچه در حال صحت از
 افعال خیر در شب و روز می کرده است تا دایم که در بند نیست و در حدیث حسن و عریان
 از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که میداری یکب از نیازی و در حدیث از عباد
 یکسال و در حدیث معتبر میفرمود که یکب تب بر است با عبادت یکسال و بر و است
 حضرت صادق علیه السلام گفته اند که نماز که نشسته و ایستاده است و در احادیث از آن حضرت منقول
 که هر که یک شب نیازی بکند و قول کند از آنچه شرط قول کردنت با آنکه کسی از آن بگوید
 از آنچه کشید و چون صبح شود خدا را شکر کند حق تعالی به فضل خود ثواب عبادت شصت ساله
 باو عطا کند و در حدیث دیگر فرمود که حدیثی که نداشت که بگوید که در شب خواب
 نبرد یا نشستم بلکه آن است که بگوید که ایلائی مبتلا شدم که هیچ کس با من نباشد و آن
 و آنچه من رسید است هیچ کس نرسیده است و مثل اینها و در احادیث معتبر از حضرت صادق
 منقول است که ثواب عظیم با ایلائی عظیم است و هیچ کس از خدا دوست تر نیست از او مگر آنکه ثواب
 را با ایلائی نیاز و حدیث نا ایلائی از حلیه نوشته شد از ایلائی بر قلم عزیمت که فرموده من در
 فضل است اول آنکه دفع قلم میکند از صاحبش و دوم آنکه میگوید که حق تعالی به فضل خود
 برای و بنیم آنکه کثرتان مرغی از حد و ایلائی می کند چهارم آنکه اگر میرد در آن روز از
 میرد و اگر شفا یابد بر امر زنده گردد و ثواب کوبد از حدیث سابق چنین استفاده شد که این ما
 وقتی است که سکات نکند و احادیث در ثواب عبادت کردن در باب ذکر حقوق و نیان بر
 بلکه بگذشت در بیان انواع مذای و بیان جوع با طاعت منقول از کتاب حایة المؤمنین

المؤمنین از حضرت رسول منقول است که فرمود در ده است و دوازده است پس در ده است
 یعنی صفرا و سوا و باغ و خون و دوازده خون حیات است و دوازده سوا و دوازده باغ است و دوازده
 باغ تمام است و از حدیث صادق منقول است که از دوازده جنم است حیات است کردن
 و نوره کشیدن و دوازده دوازده چکاند و حضرت باقر فرمود که طبابت عریان در
 هفت چیز است حیات و حقیقت و دوازدهی کردن و سنام و فی خوردن و عمل و اخذ کردن
 ایلان داغ است و مرویت زانام محمد باقر که بهترین دوازده حقیقت است و در
 در بی چکاند و حیات کردن و سنام و نوره کشیدن و در فطره الرضا مذکور است
 که هیه و اسال سر مه دواهاست و معقل خانه مهر در ده است و مرید بزرگد
 او را عادت فرموده و فرمود که احباب کن از دوازده خوردن تا بدنت ثاب و در ده است
 که هر که گرسنه شود طعام بخورد و هر که تشنه شود آب بخورد و هر که بول بد بول کن تا
 شود جماع کن و هر که خوابد خواب کن و چون چنین کنی بدنت صحیح می باشد
 همیشه و فرمود بیار برانغ بنیکد چیزی تا شد صدق و آب سر و فرمود که منتهای
 و امثال چهارده روز است و بر همین است که چیزی بخورد بلکه آنست که کمتر خورد و
 از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویت که موسی بن عمران سلجات کرد که بر و در کار
 در دراکه می هد فرمود من عرض کرد که شفا را که می هد فرمود من عرض کرد پس چیزی کشید
 مردم اطباء از فرموده های مردم را خوش می کشید و در حدیث دیگر از آن حضرت مرویت
 که بعضی ناخوش شد و گفت دوا نمیکند تا آنکس که مراد در داده است شفا دهد و
 و نمی فرستاد که تا دوا نکند شفا دهد و در حدیث صحیح منقول است که شخصی از امام ترا
 پرسید که من محتاج می شوم بطیب ضراری و بنزد او معالجی میروم و بر او سلام می کنم فرمود
 با کی نیت دعا و سلام تو را و نفعی برساند و در حدیث دیگر فرمود که تا ما کن است حاج
 به حاجت بر جوع طیبان میکند که این مانند عمارت کردن است که اندکش به بیار می کشد
 از امیر المؤمنین منقول است که مسلمانان باید دوا کنند تا غالب شود بیماری در جانش
 از حضرت صادق منقول است که هر که جانش بر بیمارش غالب باشد و معالجی نکند
 من از او بیزارم از حضرت امام محمد باقر منقول است که بر سیدند معالجی طبیب بخوری
 یا ضراری عمل می توان کرد و فرمودند با کی نیت و شفا بدست شد است

بر هر یک از بزرگ و دانه و درخت اسفند یکی موقوف است که با آنهاست تا آنکه درین اش
و شاخ و غم و بخور و بر طرف بکند و در دانه اش سفای مقلاد و دو در دست
مداو اکید با سفند و کند و از حضرت صادق موقوف است که خانه که اسفند
هست سلطان تا مقلاد خانه دوری می کنند و آن سفای از مقلاد مرض که
ترانه خوره است و بعضی حکایت کرد از جن امت خود وحی بر او نازل شد که امر کن
امت خود را که اسفند بخورند که باعث شجاعت می شود و فرمود که کند بر کمر
پیغمبران است و هیچ دودی زود تر از دودان با آسمان بالا نمی رود و آن دور کنند شنبلیله
و دفع کنند بلا ماست و از حضرت امام حسین موقوف است که اگر مردم بدانند که چنانچه
در هدیه زرد هست همراه این بوزن آن طلا بخورند و از حضرت رضا موقوف است که غل
انجیر که برای دفع قحط نافع است و فرمود که کند دهان را بر طرف بکند و اسفند را از انجم
بکند و سود در بدن می ریزد و در دهان را بر طرف و از حضرت رسول موقوف است که خوراک
انجیر و خوشک بوالسیر قطع میکند و فقر و غلبه برودت بر باطن را دفع می دهد و
صادق فرمود خرفه عقل را زیاد میکند و هیچ کبای از آن شریف و نافع نیست و حضرت
امام رضا فرمود که باد و ج از ناست و زهر بزرگ از می است و حضرت صادق
فرمود که گاه خون را فرو بپاشند حضرت صادق فرمود که خوراک خضر و لیس کن
و بدلان است و حضرت رسول فرمود که هر که سداب بخورد در شب این با سداب
بیرونی و اندر روغن و ذات الحجب و از حضرت زین و سیاه دانه و این را سفوف می گویند
و بعد از این نبات و طعمای کیم مرزی از آن بود تناول می نمود و گاهی با ملک ساید
مزوج ساخته پیش از طعام می خوردند و می فرمودند که چون بام داد این را بخورم از خوردن
هیچ چیز بر او ایمنم و تقویت مغه میکند و باغم را می رود و آن می محمد از لقوه و فرمود
که حق تعالی برکت فرموده است در غسل و در آن سفای از جمیع دردها است و بدان
مقلاد پیغمبر را برکت فرستاده است و حضرت صادق فرمود که سرکه شراب بن
محکم میکند و کرمهای شکم را می کشد و عقل را حکم میکند و فرمود که خوردن اسفند
و انوفا است بکند و آب پشت را ناسد می کشد و دمن را بدو میکند و فرمود که هر که
زبان و کردار را با هم بخورد بوالسیر را می خورد و بادها را دفع می کند و

[illegible]

عصا
اول اول اول

نقل است که گفت خدمت حضرت صادق عرض کردم که من در دیویماری بسیار دارم
و بهر دوائی که ملاوا کرده ام نفع ندیده ام فرمود چرا غافل از تربت حضرت امام حسین
که در آن شفا می رود در تربت و امینی از محرابی و چون تربت را بر داری باید غار انجوا
اللهم انی استسئلت فی هذه الطینة وینجی المملک الذی اخذها وینجی النبی الذی
قصصها وینجی الوصی الذی حل فیها صل علی محمد و آل محمد و اعلی کذا و کذا
یعنی حاجتهای خود را بطاعت حضرت فرمود ملک که تربت را اخذ کرد و بر بل بود که تربت
بر عترت خود و گفت این تربت حسین برست که بعد از تو او را شهید می کنند و بعضی که
اخذ نمودند بود و بعضی که در آن مدفون شدند حسین بود و اوی میگوید عرض کردم فدای
شوم شفا می هر در در آن است چگونه باعث شفا می شود و فرمود که از
پادشاهی یا غیر آن تر نمی زخاند بیرون مرو مگر آنکه تربت حضرت با تو باشد پس بگو
انی اخذتک من قبر ولایت و ان ولایتک فاعطه لی من ارض خزانة الخاف و لا الاکفا
زیرا که گاه هست که برادی بلای چند وارد می شود که خوف را نه از ندارد و عارضت کند
چنانچه حضرت فرمود من تربت را اخذ کردم و شفا می ردم و اما ان از محرابی کرد
از ابو حمزه ثمالی نقل است که حضرت صادق فرمود که وقتی که تربت را خواهم بخوری
اول بوس و بعد دیدن بگذارد و زیاده از یک نخورد و بگوید اللهم یا الله یا الله رب
هذه الریبة المبارکة الطاهرة و رب النور الذی انزل فی و رب الکسفا الذی
سکن فی و رب الملائکة المویک لمن به اجعله شفاء من دواء کذا و کذا و بجای کذا
نام آن ازاری که دارد بر دس تربت را بخورد و بگوید بعد از آن بخورد و بگوید
اللهم اجعله رزقا و ایعاف علما و ایعاف شفاء من کل داء و شفاء من کل داء
دفع می شود آنچه در خود می نابی از درد و بیماری و غم و اندوه از حضرت صاحب الامر
مرویت که از برای هر کوفتی باید غار در ظرف حبیبی یا تربت حسین و آب زم زم نوش
و بنویسد بخورد که ان شاء الله شفا یابد یعنی **اللهم انجی الخیر الذی یموت**
و لک الحمد شفاء و لا اله الا الله کما و هو انسانی شفاء و هو الکافی کفا
اذ هیب الیاس رب الناس شفاء لا یغادره شفاء و صلی الله علی محمد و آل محمد
و در روایت دیگر آمده است که با کلاب بنویند و در روایت دیگر باب بیان امانت

اما اد ویر در حدیث است که شخصی خدمت حضرت امام علی بنی عرض کرد که من مالیک
شخصی را عقرب کشیده است و بیم است که قتل شود فرمود که بخور اسید ماد
دوائی جامع و آنکه از حضرت امام رضا علیه السلام است پس فرمود که سبیل و زعفران
و فافله و عاقر قرحا و خرق سفید و زرا و زنجبیل سفید همه مساوی یکدیگر و فرود
برابر هر یک از آنها بسیار نرم بگویند و از حریر برون کنند و بعلی که کشترا گرفته باشند
خبر کنند و کسی را که مار یا عقرب کزیده باشد یک حب از آب حلیطه و عود
که در ساعت شفا می یابد و از حضرت امام رضا روایت کرده است که از برای علاج
و لقوه بکعب از آب زردی در بینی می چکانند و از حضرت امام محمد باقر نقل
کرده است که از برای سردی مغز و خفقان قلب نافع است که بکعب از آب زردی
بخندد یا شند بخورد و برای زردی بکعب از آب زردی و اندک سرکه بخورد و در آن
درد پهلوای راست بکعب از آب زردی بخندد و در حدیث دیگر از حضرت امام
نقل است که از برای درد پهلوای چپ بکعب از آب زردی که من خنجر باشد بخورد
و در حدیث دیگر فرمود که از برای سعال یک حب از آب زردی بخندد و از حضرت
رسول نقل است که اگر مردم بدانند که در ساجه منفعتی است هر آنکه فیت مرغالی
شغال طلا شود و بدین سنی که اما ان می بخشد از بقی و بی و خوره و دیکی و فالج و لقوه
و اکبر با سوز سرخ بیدانه و هیلله کابی و هیلله زرد و هیلله سیاه همه از سادی عمل
آورند و هر روز با شتاب بخورند و در هر یک خواب بزمین قدر بخورند که
فوائد می بخشد و بهترین دواهاست دیگر مرویت که از مغز جبار شیر با آن کرده بکرطل
بکینند و در بیان بکرطل اب یکستانه روز بخشایند پس صاف کنند و با یک
عسل صافی و بکرطل اب یکستانه روز و چهل شغال روغن کل سرخ مزوج گردانند
و با آن نرم بقوام آورند و از روی آن بردارند و بگذارند تا سر شود پس با فافله
و قوفه و قرقفل و فافله و زنجبیل و دارچینی و جوز بوا از هر یک یک شغال گرفته و کوفته و خنجر
در آنکه با بوقه کور شد مزوج کنند و در سبوی سبوی یا شند بکینند و در وقت خفا
در سه روز و شغال زان ناست بخورد از برای غلبه غمرا و سودا و یلیم و در سعال و فی و
نب و ترکیدن دست و پا و زحیر و درد شکم و در هر یک حرارت و برهقان و تنهایی

شدید و در دمانه و ذکر نافع باشد و بعد از آن باید که از خرمای ماهی و سبزی یا بر میز
کنند و غذا اسن اما ج باشد با روغن کبک و دیگر روغن های که در آن از جمله سیاه و زرد
و سفید و از هر یک شش مثقال و از فلفل و زنجبیل خشک و زینان و خنکاش سرخ
و نمک هندی از هر یک چهار مثقال و از انیسون و فلفل و سبب و شفاقل و جوی بلبلان و سلجیه
مقش و نمک رومی و عاقر قرحا و دارچینی از هر یک دو مثقال مجموع و از انار با یکدیگر
بکوبند و بریزند و سقونی و انار با یکدیگر و بریزند و هشتاد و پنج مثقال شکر طریق در آن
پاشیل یک بند و قدری زعفران و در آن بریزند و آن را با انار یا با انار یا با انار یا با انار
خارجت دو مثقال از آن ناستا و دو مثقال مراد و وقت خواب بخورند نافع است برای وقت
جماع و سردی از مفاصل بدن و نایب می باشد برای درد تیکاه و باد های شکم و
مفاصل و سلس البول و طبع بدن دل و تواتر نفس و استادی مغده و گرم مغده و دل و احلا
میدهد و اشتغای طعام می آورد و در سینه و زردی چشم و زردی رنگ و برغان و
غلبه قشکی برای برد و بروایت دیگر است که در دمانه های کهنه و در سردی و نایب
نافع است بخورن سیر و زردی و فرعون می سرانبل از حیاضت کرد و زردی در طعام ایشان
کرد که ایشان را ملاک کند حق تعالی این دوا را از اجزای حضرت موسی فرستاد و چون خورد
آن زهر ایشان را سببی رسید چنانکه گفت که قدری سیر و زردی و شکم و زردی و کوب و در
پاشیل و از روغن گاو و از قدر بران سیر و زردی که بیوشاند انار و افش نرم انقدر در
پاشیل بند و زردی و بران که آن سیر و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی
مقدار سیر و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی
همان مقدار غسل نهی که موش را گرفته باشند و پاشیل بریزند و انقدر از آن سیر و زردی
هم بخورند پس از سیاه دانه و در دمانه و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی
بریزد برهم زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی
و این دوا را در آن بریزد و بریان با خاکی که در چهل روز پنهان کن و هر چند که تر شود
نکوترین بود و فزونی که نافع است برای دفع نفوذ کهنه و تازه و اندک و در سینه و تازه و کوی
که سر را زده باشد و برای چشم و درد پا و ضعف و عجز و عجز اطفال و ترسیدن زنان
و خواب و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی و زردی

یکماه بر این دوا بگذارد برای درد دندان و از آن نایب بقدر رضعت که در کان ناستا بخورد و
چون دو ماه بران بگذرد برای تب لرز و از راه های چشم نافع است و چون سه ماه بران
برای عجز و باغم سوخته و جمیع مزاج های سفیدی ناستا بخورد نافع است و چون چهار
بران بگذرد برای نارنجی چشم و تنگی نفس نافع است و چون پنج ماه بران بگذرد کبی که در سرد
داشته باشد بقدر نیم عدس از این دوا با روغن بنفشه مزوج کرد باید در پانی بچکاند
از آن چاشنی که در دمانه و در اول روز و چون هفت ماه بران بگذرد برای دفع باد و
که در کوشن بهم میرسد بقدر یک عدس با روغن کل سرخ و سرخ ساخته و در کوشن بچکاند
در اول روز و در هفتم خواب و چون هشت ماه بگذرد از آن باب خوردن برای دفع خیره
نافع است و چون نه ماه بگذرد نافع است برای غلبه خواب و هذیان گفتن در خواب
و ترس بیم باید که با روغن تخم ترب ناستا و در وقت خواب بقدر یک عدس بخورد و شود
و چون ده ماه بگذرد برای غلبه صفرا و تنگی نفس و اخلاط عقل بقدر یک عدس با سرخ
بخورند و برای صیدی چشم ناستا و وقت خواب بخورند و چون یازده ماه بگذرد از برای
که این کسر از ترس و سواس می ندارد بقدر یک عدس با روغن کل سرخ ناستا و بقدر یک عدس
بروغن در هفتم خواب بخورد و چون دوازده ماه بگذرد از برای فالج کهنه و تازه با آب
مرز کوش بقدر یک عدس بخورد با روغن و نمک بر پاشیل در وقت خواب و از سر که و بر پاشیل
و سبزیها اجتناب نماید و چون سیزده ماه بگذرد بقدر یک عدس از آن باب با آب حل کند
و در اول شب نافع است برای درد دندان و خندیدن بی سبب و باریش بازی کردن و
چهارده ماه بران بگذرد برای دفع ضرر زهرها نافع است و اگر زهری با خوراند باشد
تخم با زنجان را بکوبد و بچکاند و صاف کند و باید که از آن در هر روز دو آب گرم
از عقیق بخورد تا شش شب با چهار شب و چون پانزده ماه بران بگذرد برای دفع حر و با آب
نافع است و چون شانزده ماه بگذرد بقدر نیم عدس از آن باب با روغن کل سرخ و در
کبی بکشد که چنانچه کم شده باشد در پاشیل و شام و وقت خواب با چهار روز و اگر در وقت
نشود نفعش روز و چون هفده ماه بران بگذرد برای دفع حر یک کلو له از آن با روغن
ماده کتا و ناستا و در وقت خواب بخورد و بقدر یک عدس با روغن کل سرخ و در وقت
زیت با روغن کل سرخ در پانی بچکاند در آخر روز و در حام و چون هجده ماه بگذرد برای دفع

ان موضع را سوزن بزند که خون درآید بقدریک بخورد بار و غن بادام الخ بار و غن خنوبر
بخورد و اندک را در پیچک اند و بامک بران موضع بمالند و چون نوزده ماه بگذرد
اگر آب شیرین را گرفت با قدریک دانه جو از خطل و یک خود از این دو آنا شنا بخورد
برای دفع سهو و فراموشی و بام سوخته و بن کینه نافع است و چون بستاند بگذرد بقدر
یکدس از آن گرفته با آب کند چهل کشد برای سبکی کوش در کوش چکاند و اندک بر کله
سری بریزد و از برای الحیم من سر نام با آنا و زین نافع است و امضا در حدیث دیگر
مرویت از حضرت صادق که مثل این دوا را جبرئیل برای حضرت رسول آورده بود
که چهار رطل از سیر قشقرک بریزد و در پاشیل کشد و چهار رطل شیرک و بران بریزد و بریزد
که شیر نماید باز چهار رطل روغن کاه و بران بریزد و آن قدر بخوشا شد که روغن نماید
بقدر دوم هم با بوند بران بپاشند و هم بپزند تا خوب بقوام آید و در کوزه کرده سب را
به بندند و در میان جویا خاک پاک بپاشند در مدت ایام تا ایشان در نستان بیرون
و در بامداد بقدر یک گردگان بخورد برای دفع ماضی و دیگر در حدیث خبر و است
که اسمعیل بن الفضل حکایت کرد حضرت صادق از قرقر بعد از آن که چیزی مضامین بود
حضرت فرمود که چرا نمیکری آن بنیدی که ما بخوریم و باعث ضم طعام میشود و قرقر
بادهای گرم را دفع می کند پس فرمود که بیکر کصاع از موز و آناش را بر روی کن و پاک
نشوی و در ظرفی کن و اندک آب بران بریز که همه را بپوشاند و در نستان شسته شانه رو
و در نستان یک شانه رو نیز صاف کن و آب صافش را در دیک کن و اندک بخوشان
و حبه برود و یکجه نماید پس هم رطل غسل در دیک بریز و آن قدر بخوشان که آن قدر نشود
که پیش از غسل بخن شد بود پس زنجبیل و خولجان و دارچینی و زعفران و قرقر و عطر
بکرم و مبر را بکوب و در دیک بند که چند جوشی بریز پس یک را پاشین بگذار تا سرد شود
صاف کن و هر صبح و بپن قدری از آن بخورد و بوی کشت که چنان کردم و از ارم بر طرف شد
در حاله اقسام تب ما از ادویه و ادویه و ادویه در روایت غیر وارد شد
که حضرت رسول را تب شدیدی عارض شد جبرئیل آمد و این عود را بران حضرت خواند
و در ساعت تب زایل شد پس **بسم الله انقلب بسم الله انقلب بسم الله من کل داء یمنک**
بسم الله و الله شافک بسم الله خذها فلتذهب بسم الله الرحمن الرحیم فلا اقیتم بمواقع

بمواقع النجوم کثیر آن یا ذین الله دیگر حضرت صادق فرمود که بدهای بران خود را
بکشا و سر را در کریمان بران داخل کن و اذان و اقامه بگو و هفت مرتبه سوره حمد بخوان
دیگر در سفینه النجاة از که می نقل فرموده که برای دفع تب بسیار کاغذ باید نوشت در اول
بسم الله الرحمن الرحیم لا تخف انک انت لا علی و در دوم بعد بسم الله لا تخف انک
من القوم الظالمین و در سیم بعد بسم الله الا که الخلق و الا که یبارک الله و رب العالمین بعد
ان بر هر بار بسمه بار قل و الله احد باید خواند و صاحب تب شد که هر روز یکبار افروزد
ایند عار ابرشته ناره مقد بنویسد و صاحب تب دهد که هر روز نه بار شایکی بخورد و با جبر
اول عقدت یا ذین الله دوم شدت یا ذین الله سیم سکت یا ذین الله دیگر در کتاب
الاخلاق از حضرت امام جعفر صادق روایت شد که صاحب تب بخانه خلوت برود
دو رکعت نماز کند و طرف راست روی خود را بر زمین گذارد و ده بار با طمعه بپشت
استغفر بک الله فما نزل به یوحنا و دیگر خواندن سوره اخلاص است چهار انا جعفر
صادق روایت شد که چون موی ایتی عارض شود پس بخواند فرار یا سوره قل و
احد را و بعد از آن از الله تعالی شفا طلبد بقی فاطمه ان تب را و زایل شود دیگر از همان
حضرت روایت شد که صاحب تبی تعلیم نموده که اینه الکری را در ظرفی بنویسد و بخواب
بنویسد و بخورد تا بپوش زایل شود دیگر در کتاب ارم از همان حضرت مرویت که فرمود اول سجده
پیش از آنکه بخن بکوبی هفت نیت سوره حمد بخوان اگر تب رفع نشد و روز دیگر هفت بار
بخوان که من ضامنم شفای تو را و دیگر دعای نور است که در فضل ادویه صاحب و سنا شد
دیگر مرویت که هر که اینه الکری را بنویسد و بر گردن بپندد تب زایل گردد و در کعبی
مدکور است که هر که اینه سوره بخند و بنویسد و بر گردن تب دار بندد تب زایل گردد
در النظم از امام جعفر صادق مرویت که هر که سوره نزل را بنویسد یا سوره حدید را
با خود دارد از مریض تبی بمن گردد دیگر برای دفع تب از این ایات را باید نوشت و عصار
تب باید داد که بخورد دارد **بسم الله الرحمن الرحیم مخرج النحرین یلویان بقیه ما یروح**
لا یجنان و جعل بینهما برزخا و جحرا یجوزا یا انا زکونی برزوا و سلما علی ازیم
الا ان حزن الله هم الخالیون و لقد سبقت کاشنا لعیادنا المرسلین انهم هم القصور
و ان جندنا هم الخالیون دیگر مرویت از امام حسن عسکری بخبر دفع تب ریح کران

ایده را بنویسد و بر او بیاورد یا با دگرایی بر دانا و سلاطین علی ابراهیم و در روایت دیگر برای
دفع تب دغ که این ایراد را بر روی راستن بریند **بسم الله الرحمن الرحيم**
ولوان فرات سیرت به الجبال او فخلعت به الارض او كلم به الموت بل لله الامر
جمله با شافی یا کافی یا معافی و الحق از لاله با هم ملان ملان و نام او و پدرش را بگوید
بسم الله و یا الله و عن الله و الی الله و لا عیاب الی الله و رای بعب در مقام الاخلاق
نوشته که بر سر لبه دخت فوت تمام صاحب تب و در بر اول باید نوشت طلبونا
و بر روی او و بر روی ابراهیم و دیگر بگوید و اب باید انداخت و بر روی کلمات حسین
حومنا او حوما ابرحوما و در بعضی روایات کلمات چیز است حوما طلبونا ابرحوما
دیگر در کفنی از حضرت جعفر روایت شده که بجزرت سیر المؤمنین تعلیم نموده از برای
رفع تب حضرت خواند در همان ساعت شفا یافت و ان بکت اللهم ارحم جلدی و
و عطی لک حق و اعوذ بک من فورة الحریق یا ام یسلم ان کنت امنت فلا تأکل
اللحم ولا تشرب الدم ولا تقرب من القیم و استغنی الی ان یزعم ان مع الله الما احر
فانی اصدق ان لا اله الا الله و حده لا شریک له و ان محمد عبده و رسوله صلی الله
علیه و آله اما در تبر در احادیث بسیار وارد شده است که ما مدوا و میکنیم تب اگر
بر بختن آب سرد بر بدن و خوردن سب و در حدیث دیگر است که مقدار ده درم قدما آب
ناشنا خوردن برای دفع تب نافع است و در حدیث دیگر خوردن سب و در حدیث
دیگر است که بنکیند کرمی تب و اگر بنفشه و آب سرد و در نابستان بر بدن صاحب تب ببرد
کتاب نیز دفع تب میکند اینها بر بخار باید شست و اندکی بر روی نشود و در اسباب
کرد و باز را سفوف کرده و باز را در میان آب کرده و خورد که نافع است و حضرت امام
باقر فرمود که علاج تب بته جبری باشد جوی و عرق و مسهل و برای تب بعب نبات یا
سنانیک در میان آب باید ریخت و نا شنا و وقت تشنگی باید خورد و بر روی در روز
بالوده عمل که از غفران بسیار دانسته باشد باید خورد و در آن روز چیز دیگر نباید خورد
و از برای تب غب که غسل و سیاه و انر نام مزوج ساخته سه انگشت از آن باید خورد
که مرده را زکت **فصل** در ادویه و اعمالی که باعث دفع انواع دردها است در
از حضرت امام جعفر صادق روایت شده که دست بر موضع درد باید گذاشت و سه بار با

الله

فصل

و سه بار باید گفت **الله الله ربی حقا لا اشرک به شیئا اللهم انت لها ولی کل عیلة**
و غیره یعنی دیگر آنچه از همان حضرت روایت شده که از برای مردی باید گفت **بسم الله**
و یا الله که من بختی جعفری ساکن علی عیدنا که و غیره اگر و بعد از نماز و احوال
خود باید دست بر است خود باید گرفت و سه بار باید گفت **اللهم رب عتی کربتی و عیال**
عالمی و انکشف عتی و سی باید بود که این عمل و دعا با شفا و کریم باشد دیگر از همان
روایت شده که از برای ساکن شدن در دیم الله باید گفت و بعد از آن دست بر موضع
درد باید گذاشت و گفت یا رب باید گفت **عوذ بعزیز الله و اعوذ بقدره الله و اعوذ**
بجلال الله و اعوذ بعلمه الله و اعوذ بجمع الله و اعوذ برسول الله و اعوذ باسماء الله
من شری ما اخاف علی نفسی دیگر اینکه دست بر است خود را بر موضع درد باید گذاشت و
هر بار باید نماز را با **بسم الله و یا الله و محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و لا حول**
ولا قوة الا بالله العلی اعظم اللهم ارحم عتی ما اجد و دیگر اینکه برای ساکن شدن
درد بر حال خود باید گفت یا الله یا رحمن یا رب الا بایب یا الله یا ارحم الراحمین
و یا سید السادات ایشی بیضا لک من کل داء و سقم فانی عبدک انقلب فی قبلی
دیگر آنچه از امام جعفر صادق روایت شده که از برای ساکن شدن در بخون از نماز فارغ
شوی دست خود را بر موضع خود گذار و بگو **بسم الله محمد رسول الله صلی الله علیه و آله**
ایشی یا شافی یا شفاء یا شفاء لا یغادر و سقم یا شفاء من کل داء و سقم دیگر
آنچه از همان حضرت روایت شده که دست خود را بر موضع درد باید گذاشت و سه بار
باید گفت **اللهم انی استلک من القرآن العظیم الذی ترل بر الروح الامین و فو عیدک**
فی ام الکتاب علی حکم ان تشیفنی بشفاعتک و تدارینی بدوائک و تغامینی من بلاءک
و بعد از مکوات بر محمد و آل محمد باید فرستاد **اللهم** در معالج درد سر و شقیف و کما
و سرع و اختلال دماغ و وسواس از ادویه و ادویه اما دغیر از حضرت امام علی نقی
منقول است که از برای درد سر این ایراد بخواند **اولم یزالدین کفروا ان الشوائب والآل**
کا نثارنا فنعقناهما و جعلنا من الماء کل شیء حی الا لا یؤمنون دیگر از برای درد سر
مصباح کفنی از حضرت امام جعفر صادق روایت شده که دست بر موضع درد بگذارد
بار بگوید **اعوذ بالله الذی سکن له ما فی البحر و ما فی الثوب و ما فی الارض**

من ان سكت ما لا يقيني وارزقي حسن النظر فيما برضيت عني اللهم صل على النبي
والارض والجلال والاكرام والبركة التي لا ترام اسئلك يا الله يا ذا الجلال
والإكرام ان تكرم قلبي بحفظ كتابك كما علمتني وارزقي ان اناؤه على النجوى
الذي برضيت واسئلك ان تنور بصيرتي وتطهر قلبي بلساني وتخرج به
قائي وتشرح به صدري وتستعمل به باري وتقويني على ذلك وتعينني عليه فإنه لا
يعين على الخير غيرك ولا يوفقك الا انت ايها الدار كتاب زعيم صلي الله عليه وآله
روايت شاذة من كرهوا سندها سندك الله تعالى اولا حافظا قرآن وعالم بمعني قرآن كذا
بايد كسويدايد غارا كذا ما بقا مذكور في طريقه باكره بعقل فبعد ثانه بعد از ان
قبولها را با اعتبار ان پيش از آنكه زمين رسيد باشد ويا شامدا انرا سند ويا سنا
چهره بصری كه حافظي بود ويا چهره كه مذکور شد انهم وايد غارا باندك الخ لاني در صلاح
كفي المذكور است و در اینجا خبر است كه انرا با اصل سيند ثانه وزعفران نويد و اين
عمل را در سه روز بخاورد و ايضا در ان كتاب از بعضي روايت شده كه بجزرت اسرار
فرموده كه تعليم ميكنم نوراد غايي براي كره فراموش كن قرآن را بگو اللهم ارحمي خليك سبحان
ابدا ما يقيني وارحمي من سكت ما لا يقيني وارزقي حسن النظر فيما برضيت عني
والا ارم قلبي بحفظ كتابك كما علمتني وارزقي ان اناؤه على النجوى الذي برضيت عني
اللهم تنور بصيرتي واسرح به صدري وخرج به قلبي واحاطي به كتابا
واستعمل به بدي وقويني على ذلك واعني عليه اية لا معين عليه الا انت لا
الا انت ايضا در عدة الداعي خبر است كه حضرت جبرئيل بعلي بن ابي طالب فرمود
كه چون خواهي كه حفظ كني مبررا كه بشوي بعد از هر نماز اين دعا بخوان سبحان
من لا يقيني على اهل بيته سبحان من لا ياخذ اهل الارض بالوان احزاب
سبحان الرقيب الحليم اللهم اجعل في قلبي نور او بصرا وعلما انك قلبي كل شيء
قد برود خواص النور حين است كه چون سورة حسرا در جامي كه از سينه بايستد
و با ب باران بشويد و نوشند صلح حافظه شوند و چون سورة المدثر را اكثر اوقات
خواهند در وقت تمام از الله تم قوه حافظه قرآن مستند نمايد الله تعالى ايشان را صا
حافظه قرآن كذا ايضا چون اين ايات را بنويسند و بخود بنهند باعث كي سنان شود و يا

وايات اينست ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به از و اجاستهم زمرع الكوفة الدنيا بينهم
فيه ورزق ربك خير وانبي وامر يا هلك بالصلوة واصطر على ما لا تسلك رقا
تحن زركك والعاقبة للفقوى ايضا چون كسي اين ايات را جعل بار و بار خالص
و يا ان طعاني يزد و بنا كرد ان خود بخورد ان ايشان همه فصيح و فهم بنود و ايات ان
بسم الله الرحمن الرحيم اكتب كتابا من كتابك الذي لا يخرج من القلبي الى النور
يا ذن ربهم الى ميراط الغرير الحميد الله الذي له ما في السموات وما في الارض
وويل للكافرين من عذاب شديد الذين يتحنون الحيوة الدنيا على الآخرة ويصدون
عن سبيل الله ويغفون عوجا اولئك في ضلال بعيد ما ارسلنا من رسول الا بما
قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وهو العزيز الحكيم و ديكر
چنين است كه از راي زياد شدن حفظ هر روز بعد از نماز صبح پيش از آنكه حرف زني
بگويا سني يا قوم ولا تقوت سينا عليه ولا يؤدجه باعث است كه حفظ زياد
و شيان كه شود ايضا در ان كتاب است كه چون كسي كثير السنان باشد بايد كه بعد از
نماز صبح بگويد ربنا لا تؤاخذنا ان سنا او لخطانا ربنا ولا تحمل علينا اخطاكم امله
على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا و اغفر لنا وارحمنا
انت مولنا ما ضرنا على القوم الكافرين اللهم لا تسبي ما افرا في هذا اليوم فانك
ستقربك فلا تسبي ايضا در ان كتاب است كه از راي زياد گي ل هر روز بايد گفت يا حي
يا قويم يا لا اله الا انت اسئلك ان يحيي قلبي اللهم صل على محمد و آل محمد ايضا در ان
از امام جعفر صادق روايت شده كه چون شغل كني كه كوي ما را و در انماي غل شغل
چيزي را از ان خواهرت مو كند بگو صلي الله على محمد و آل محمد اللهم اني اسئلك باسمك
الخير و الامر به ذكرني ما اتينا به الشيطان چه الله تم خواهرت خواهد رسانيد اگر خواهد
ايضا در ان كتاب است كه چون كسي كثير التهود نماز باشد بايد كه چون داخل خانه
بگويديم الله و يا الله اعوذ بالله من الرجس الخبيث الشيطان الرجيم ايضا در ان
كتاب است كه كثير التهود نماز بايد كه انكست شهادت دست راست خود را بر ران چپ
خود برود و در انماي شروع در نماز رحالي كه ميكنند با سديم الله و يا الله و كلف على الله
اعوذ بالله الشيع العليم من الشيطان الرجيم ديكر از جمله جيزهائي كه باعث قوه حافظه

ادله و خبر و حديث

سنة

پس آن درد فی الفور ساکن شد و مقبل از آن حضرت سوال نموده که این افزونای
 کندی حضرت فرموده که فاطمه عیالها السلام روزی شکایت برد بسوی پدرش از درد
 پس پدرش صلوات الله علیه آنکست شباهت را است خود را درد من کرد و بردند این
 درد تا که او گذشت و اید عاقلاند که بنیم الله و بالله استدلک بعزک و جلالک و قد
 علی کل شیء ان یریم لم یندر عینی روحک و کلماتک ان کففت ما نلنی فاطمه بنت خلیفه
 من العزیز کما یرسان شد درد او با افزون چهری بران عین فرمودم ایضا شکایت برد
 بسوی نام جعفر صادق از درد دندان پس حضرت گفته که معنی بار بران بسم الله
 و بالله و الله اسکن قدیر الله الذی خلقک خالق فادیر مقدر علیک و علی الخلق
 و انک ضحی بانی ملک امره و صلی الله علیه و آله در کردن در کارم الاخلاق
 چنین است که از برای ساکن شدن درد کردن دور کمت نمازاید درد در حرکت فاجعه
 بکار و از آن زلت نه بار در جیم بسند فرمودت که شخصی حضرت صادق را شکایت
 از آزار جیم فرمود که دوا بی بنار از جود و کافور و لوز سادی یکدیگر در روایت دیگر
 که ضعف جیم و حلالا را ناسد میکند و دهنه فرات برای غیری که بر روی او به هم رسد
 نافقت و نیز برای غیری جیم و درد دندان و درد مفاصل شخصی شکایت کرد حضرت امام
 جعفر صادق فرمود که فاعل و دار فاعل و درم و نشاد با کفره صاف یکدرم هر سه را با کبر و
 بنای و از حر بریزون کن و در جیمی سه میل یکس و ساعیه صبر کن که غیری روی دندان را
 قطع میکند و گوشت جیم را پاک میکند و درم را ساکن می کند پس جیم را با آب سرد بسوی دندان
 آن سرده سنگ را بکشد و حضرت صادق فرمود که سوال کردن آب ریختن جیم را از ایل
 میکند و در روایت دیگر از حضرت امام موسی فرمودت که صبر غوطی و کافور و داهی را
 مساوی یکدیگر بنامند و از حر بریزون کنند و باهی یکدرم در جیم بکشد که در دمای سر جیم را
 میکند و در روایت دیگر منقول است که شخصی شکایت از درد کوش کرد و گفت که بر دل و خون
 کوشم بسیار بیایم فرمودند که پیر بسیار که نه با کفندی یکدرم بکوب و با سر زدن بجز
 و بر روی آتش نم کن و چند قطره در کوشی که درد میکند بریز ایضا منقول است که یک کف کافور
 کند یک کف خردل هر یک را عاقلانه بکوبند و با یکدیگر مخلوط کرده روغن بکوبند و روغن را در
 منینه بکشد و سرش را با انگشتان من هر کسند و موقوف که خواهند دو قطره از آن در کوش بکشد

بچکانند و پنبه در کوش بکشد و سه روز چنین کنند تا شفا یابد ایضا سداب را با
 روغن زیت بنزد چند قطره در کوش بچکانند و از حضرت امام موسی منقول است
 که برای دندان سعدی را بران بکشد و فرمود که سرکه که از شراب بقیل آورده باشد
 بن دندان الحکم میکند و در حدیث دیگر فرمود که حجامت کن و در حدیث دیگر
 دیگر فرمود که برای درد دندان خنظل را بکوب و پوستش را بکشد پس روغن بکوبد
 دندان را گرم خالی نموده باشد در میان آن دندان چند قطره از آن روغن بچکاند
 و پنبه را با روغن الوده کرده در میان آن دندان بکشد و در پنبه بخوابد تا شفا یابد
 کند اگر بن دندان درد کند در آن کوشی که حجامت آن دندان واقع است در چند شب مرتب
 دو قطره یا سه قطره بچکاند و باز فرموده که هر کس درد دمان داشته باشد یا خون از
 دندانش آید یا درد کند یا دمانش جوشیده باشد و نکش برخی سبیل کشیده با
 یک خنظل تازه که رسیده باشد و زرد شده باشد بکوبد و تمامش را بکوبد و در
 سوراخ کند و کاردی از آن سوراخ داخل کند و معطرش را بکشد و آری که سوراخ
 نشود پس سرکه بسیار بنزدی که از شراب بقیل آورده باشد در آن سوراخ بریزد و روزی
 آنش بکشد که بسیار جوشد پس بر دارد و موقوف که احتیاج شود بقدر باقی بکشد
 بردند آنها و دمان نما اند و بعد از آن سرکه مقفه صند کند و اگر خواهد اینچه در میان
 در سینه یا ظرف دیگر خالی کند و مرچندایش بر طرف شود سرکه بر روی دندان
 کند تر شود نقش بیشتر است برای دندان حضرت امام علی نقی فرمود که خرما را بر
 بخورد و جوش خارشتر را خشت نموده بران وضع باشند نافع باشد ایضا کرم ناج
 خروین بکوبند و جوشش بنامند چند نوبت نفع بخشد بجهت رفع درد روی دندان
 و در وجود اخیر کرده با سرکه سبز و درم طلا نماید و درم بر طرف شود و رویت که عینه
 بشهری گذشت دیدم درم انجا دندانها ایشان ریخته است و رویها ایشان باد کرده است
 فرمود که در وقت خواب دمان را با زکند و برهم بکند از دندان کز دندانها بر طرف
 فرمود اگر کسی شب و روز آب بسیار از دهن ظاهر شود باید که قدری مضمطکی و با
 و کند بر سفوف کند و گفته نماید نفع بخشد و در حدیث معتبر است که اگر بیم بن نظام
 دندان را در سر کوفتد و با لوده گرم در دمان کرد و بعد از آن دمان را با زکند و در

بسیار در تمام دنیا حضرت امام رضا را در خواب دیدم فرمود که سعد در دهن
 بکن تا دانه های دانه بعد از چند گاه شنیدم که حضرت امام رضا بمحل ما وارد
 شده است و بجزایان برود خدمت آن حضرت رفتم و حال خود را عرض کردم همانرا
 فرمود که در خواب فرموده بود چنان کردم دنیا را دیدم از حضرت رسول منقولست
 که برای رد کاه و هیچ چیز نافع تر از شیر نیست در معالجه خنازی و فروغ و
 جروح و نالول و خوردن و پی و امثال اینها از ادویه واد و غیره اما ادویه در حدیث
 معتبر از حضرت امام رضا منقولست که فرمود دختر ری و خانه ما خنازی در کردی
 بهم رسید شخصی خواب من گفت که بگو ای دعا را مگر بخواند یا روف یا رحیم یا زید
 یا سیدی در مکارم الاخلاق چنین است که در سه روز بخواند یا زید یا رحیم یا زید
 الله اکبر و هو یامرک ان لا یکره لیس به نار یا یکره ان یکره ان یکره
 یکره و در هر بار که من بران باید انداخت اما فروغ و جروح از حضرت امام رضا
 منقولست که چون کسی را جراحتی باشد باید که در وقتی که بخامه خواب در باید کرد
 اَعُوذُ بِوَجْهِ اللهِ الْعَظِیمِ وَ کَلِمَاتِهِ التَّائِثَاتِ الَّتِی لَا یُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَالِیر مِنْ شَرِّ
 کُلِّ ذِی شَرٍّ و در مکارم الاخلاق چنین است که کار دی بر جراحت باید ماند و
 باید گفت بِسْمِ اللهِ اَرْقِیْکَ مِنَ الْخَدِّ وَ الْحَدِیدِ و من از اعدود و من الحجر الملبود و من العرق
 و العار و من الورد و من الاطعام و خرو من الشرب و بر دین الله فحتم الله
 حتمت بعد از آن کار در چون پنج روز من فرمود اما نالول که گوشت زیاد نیست در بدن
 و بغایت صلب است و معروفست بر کیل و در مکارم الاخلاق از امام رضا روایت شد
 که بردار از میرزا لوی هفت دانه جو و بر مرکب از آن هفت بار این آیات بخوان بِسْمِ اللهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اِذَا وَقَعَتْ الْوَاقِعَةُ لَئِیسَ اَوْقَعَهَا کَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ اِذَا رَجَبُ
 الْاَرْضِ رَجَبًا وَ نُسَبَّتِ الْجِبَالُ تَبَا وَ کَانَتْ مَبَا مُنْبَتَا وَ یَسْتَلُونَکَ عَنْ الْجِبَالِ فَقُلْ
 بِسْمِ اللهِ رَبِّی اَنْتَ فَکَذَرَهَا فَاعَاَصَفَهَا لَا تَرَى مِنْهَا شَیْئًا وَ لَا اَمْنًا یَوْمَ یَدْبِقُونَ
 الدَّاعِیَ لَا یُخَوِّجُکَ وَ تَخْتَعِیْتَ لَاصْوَاتٍ فَاَنْتَ خَلِیْلٌ فَلَا تَمْنَعُ الْاَهْمَانَا بعد از آن یک بار از
 آن جوها را بردار و بر نالول بمالد و هر روز در خرقه بند و بران خرقه سبکی بپوشد و بخامه
 اندازد هفت روز یا هفت و در طرف خود انشاء الله و هر تران بود که این عمل در تحت اشغال

الاشغال بعمل آورد و باید که صاحب نالول با رجه نمک بردارد و بر نالول بمالد و انات
 آخر شود خشر و بران بخواند و در توری اندازد و علی الفور باز کرد و ایات اینست
 لَوْنُ لَهَا هَذَا الْقُرْآنُ نَاعَزُ بِرُحْمِکَ اَیْمَانَا بِکَ که صاحب نالول سه دانه جو بردارد
 و بر هر یک از این آیات یکبار بخواند و هر یک از آن جوها را بر دور نالول بگرداند و باید
 از آن دهن کند انهارا در موضع غمناکی و باید که این عمل نزد وقت تحت اشغال
 شود و ایات اینست وَ مَثَلُ کَلِمَةٍ خَبِیْثَةٍ کَثْرَةُ خَبِیْثَةٍ اِجْتَنِبْ مِنْ قَوْیِ الْاَرْضِ اَهْلَا
 مِنْ قُرْاَیْشٍ اَیْمَانَا از امام رضا روایت شد که نظر باید کرد باول سنان که در دست
 شام ظاهر میشود بر حالی که دیدن محتاج جدت نظر باشد پس قدری خاک باید بردارد
 و بر نالول باید مالید و در وقت مالدن خاک این دعا باید خواند بِسْمِ اللهِ وَ بِاللّهِ
 رَبِّیْ وَ لَمْ اَرَکَ سِوَاکَ مَعْرُکَ اللهُ یُخَفِّیْ اَثْرَکَ ارفع نالولی معک در مصالح که معنی را بر
 المؤمنین روایت شد که در نقصان ماه در هفت روز متوالی بر نالول باید خواند که
 وَ مَثَلُ کَلِمَةٍ خَبِیْثَةٍ کَثْرَةُ خَبِیْثَةٍ اِجْتَنِبْ مِنْ قَوْیِ الْاَرْضِ اَهْلَا وَ نُسَبَّتِ الْجِبَالُ تَبَا
 فَکَانَتْ مَبَا مُنْبَتَا اَمَّا کَلِمَةُ مَادَّةٍ که در بدن ظاهر شود سه روز و سه بار در روز و هر بار
 در وقت زوال غسل کرد و بخوابد یا بایستد و بر دو چهار رکعت نماز بگذارد هر روز که خوا
 و نا توانی معی کن در کرب و متعرج و خنوع و لب و چون از نماز فارغ شوی جامه های خود را
 بپندار و جامه کند با کین بطریق ذلک بخود بپوشد و بگوید یا رب یا رب یا رب یا رب
 و بازاری و خنوع بگوید یا ارحم الراحمین یا ارحم الراحمین یا ارحم الراحمین یا ارحم
 الراحمین صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَ عَلَیْ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَکْرِمْ مَا بَیْ مِنْ مُحَمَّدٍ اَلَسْبَیْ اَلْعَاقِبَةُ الْخَاطِیَةُ
 اَلْخَاطِیَةُ فِی الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ اَمِّنْ عَلَیْکَ بِمَا اَمَّ النِّعْمَةُ وَ اَذْقِبْ مَا بَیْ فَقَدْ اَذِنَ
 وَ عَنَیْ اَمَّا اَوْرَامَ در حدیث است که هر روزی که در بدنت بهم میرسد و بری که بحال
 بدی سببی شود در وقتی که وضو سازی برای نماز واجب پس از نماز برای آن وضو
 این آیات را خواند الْقُرْآنُ نَاعَزُ بِرُحْمِکَ اَیْمَانَا بِکَ و در حدیث صحیح از حضرت صادق
 منقولست که هر که را در می یا جراحتی هم رسد کار دیرا بگوید و بران موضع بمالد و بگوید
 اَرْقِیْکَ مِنَ الْخَدِّ وَ الْحَدِیدِ و من از اعدود و من الحجر الملبود و من العار و من الورد و من الاطعام
 و خرو من الشرب و بر دین الله فحتم الله باذن الله اَجَلُ سِتِّیْ فِی الْاَسْرِ و الاطعام

فَهِتْ وَنِيمَ اللَّهِ حَمَلَتْ بِنُورِ كَارِ رُزْمِ زُورِ و در سینه مذکور است که چون
سوره حمد را بنویسی و با ابدال جوشن دین را بنویسی باعث شود که از آنجا
بروی موی ایضا چون سوره منافقین را بر دمل بخوانند به شود در مکارم الاخلاق چنین
که این دعا را بر دمل جوشن دین با بدخواه و با بد دوست و بر صاحب دمل جوشن دین
بست دعا اینست و مثل کلمه خبیثه کلمه خبیثه اجبت من فوق الارض ما کما فی
فیها خلقتنا کم و فیها نعبدکم و فیها نخرجکم الله اکبر و انت لا تکره انت لا تکره انت لا تکره
و الله علی کل شیء قدير در دفع و دفع کس که حجت دفع ابله این شکل را بنویسد و بگوید
و بر کردن طفل بدد که هفت بار بیشتر بر بیاورد باذن الله تعالی موح سبح می ماح ط
دیب دیدار ایضا همین شکل مذکور را بار نام مند سه در معنی بنویسد و بر او بزد و با بد
منع را از هر فریضه نانی و چهار بار در دفع ابله
نوع دیگر سوره بشار که بخواند در معنی روح نماید و
چون معلوم شود که طفل ابله بیرون آورد بر کردن
بندد که بنویسند و بخواند از ابله بیرون اید

داده از دست ابله بیرون بیاورد در تمهیل ارقام
که در دفع و دفع مذکور شد در تحت خروافات سوره حمد
در خاتمی مزج نوشته است و گفته است از خاصیت این شکل است اگر بر طفل بدد ابله
بیرون آورد زبانه از بی چهار عدد باشد انشاء الله تعالی در حواصل آیات گفته حجت ابله
چشم بخت ریت و بیما بی طفل که مؤثر ندان و بنفاده باشد بگوید و هفت لا کذوالم
بخواند و هر کاف که رسد بگوید بر آن زدن تا هفت کرد شود بعد از آن هفت بار سوره حمد
بر آن خواند و در باب چشم کسی که ابله داشته باشد و بزد که ابله چشمش بر طرف خود نوزد بگوید
این آیه را بر کفم یا نعل خواند و در آب نذر دمی و غیره و ارمی و ارمیه فائز می خرد
و الحیده و کشفنا عنک عطاءک فمضرت انوم خدی اولی لك فاو لی ثم اولی لك فاو لی
انحسب لانا ان یترک سدی الم کلمه من قوی می که ما ذل الله ابله از چشم بر طرف
فان هرگاه در وقت ظهور ابله با ما را احسانند ابله از چشم بر طرف شود فاند مکارا
وقت ظهور ابله با ما را احسانند ابله از چشم بیرون بیا بد بعضی از لغات معلوم شده که طفل

مذکور شد

دو طفل را با ما در جناب است ابله از چشم در نیامد فاند دیگر اگر ابله در رو
یا غیر آن بنامد بنویسد یا گوید این را بر آن موضع مالده که از بر طرف نبود
هم چنین مردار سبک بر وزن کل برود و وارد شود و بر رخ و بیج و استخوان
پوسیده و فقط و تخم خرز طلا کردن نافع باشد اما تور و دملها ریزه که در بدن
بیرون می آید در اول که از ظاهر میشود آنکست شهادت بر روی بگرداند و هفت
مریبه بگوید لا اله الا الله الحکم الکریم و در مرتبه هفتم آنکست بر روی آن شو
بگذارد و بر آبی کرمی و دمل و فو تا این آیات را بخواند و بنویسد و با خود بگوید
بسم الله الرحمن الرحیم و مثل کلمه خبیثه کلمه خبیثه اجبت من فوق الارض
ما کما فی فیها خلقتنا کم و فیها نعبدکم و فیها نخرجکم الله اکبر الله اکبر
و انت لا تکره انت لا تکره انت لا تکره و الله علی کل شیء قدير و در حدیث صحیح
و معتبر منقولست که یونس بن عمار شکایت کرد بحضرت صادق از بیسی که بر روی
او بهم رسیده بود حضرت فرمود که چون نلت آخر شب شود وضو بیا و بنماز شب
برخیز و در سجده آخر در رکعت اول نماز شب این دعا را بخوان یا اعلی یا عظیم یا رحمن
یا رحیم یا سامع الدعوات یا معطي الخیرات صل علی محمد و آل محمد و اعطنی من خیر
الدنیا و الاخره ما انت اهل له و اصرف عنی من شر الدنیا و الاخره ما انت اهل له
و اذهب عنی هذا الوجع و نام ان از او بر گرفته قد عاظنی الامر و اخرنی و باله
در شترع و دعا کن راوی گفت که چنان کردم هنوز بکوفه نرسیده بودم که از بی بی از
من بر طرف شده ایضا سوره بن با غسل در طرفی بنویس و با اب بنوی و بخور و برقا
سوره الغام وارد شده اما بهی در مکارم الاخلاق چنین است که این آیات را بر موضع
بیهق بنویسد و این بی ایلا عیند الخرائشه و ما تر له الا بقدر معلوم فل یتیمون
اذ تدعون او یتیمون که او یتیمون اما کلفت که لک است که در رویم میرسد و
میانده سیاهی و سرخیت و شبیه است بر آن بگذرد در مکارم الاخلاق چنین است که
خطی بر درون باید کشید و این کلمات را در میان آن دو خط باید نوشت ثویانا ثویانا
ثویانا ادعنی اصواتی ثم مرر القیاب صنع الله الذی نفس کل شیء انه خیر مما
یفعلون ایضا در مباحث این کلمات را بر آن باید نوشت هر چه مرغیبه حتی

سه بار بگوید یا دج اخروی باذن الله و برای رد دل در مصالح کفری چنین است که
این انبر را بوسی و بنوی و صاحب رد از انبر خود شفا یابد آن فی ذلک لذكری لمن
كان له قلب و آلتی التبع و هو شقید اصحابون سورة الرحمن را بوسی و بنوی و صاحب
در دل ان را بخورد شفا یابد اصحابون سورة الشرح را بخوانی و بر موضع درد کبی که کوی
دل دارد درین نازل شود و در حکام الاخلاق چنین است که این آیات را بر آب بخورد
و صاحب رد دل باید داد که بخورد شفا یابد و من اجبتا من هذه لتكون من الشاكرين
سب همهم الجمع و یقولون الذریل لنا عنة مؤیدهم و التائمه اذهی و امران الله
التم وایت و الارض ان ترقل و لن زالتان امسکهما من احدين بعد ان الله کان
حاکما عفو و این آیات را بر آب بخوان و صاحب رد دل ده که بخورد و بنوی و صاحب
دل ده که بر کون بند شفا یابد فیم الله الرحمن الرحیم و بنا لا یزغ فلو بنا بعد از خدا
و قن لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب و بنا انک جامع الناس لوقم لا ریب
فیه ان الله لا یخلف المیعاد الذین امنوا و قطعتن فلو بهم بدعیر الله الاید کر الله
قطعتن القلوب الذین استوا و عملوا الصالحات طوبی لهم و حسن ثواب قل احبنا
من هذه لتکون من الشاكرين و برای تنگی دل در حکام الاخلاق چنین است که تا بعد
دو روز صبح و شام یکبار سورة الم نشرح باید خواند و برای درد ناف در مصالح کفری از امام
جعفر صادق روایت شده که دست بر آن موضع گذارد و تنه یار بگوید و الله لکنک غر
لا یأتیه الباطل من بین یدیه و لا من خایفه نزل من حکیم خبیر و برای خروج کلام
الاحلاق چنین است که دو رکعت نماز باید کرد و در هر رکعت بعد از فاتحه این آیات را
یکبار بخواند قل تعجزا ابوات السماء بما و من غیر اصحاب از امام جعفر صادق روایت شده که
تا غتر و قل هو الله و معوذتین را در لوی یا در سانه یا در پشت و بعد از آن مالدنست که
اعوذ بحجه الله العظیم و بعزرة الله الی لا یمنع منها شی من شر هذا الرجیم و من
شر ما فیہ و من شر ما اجد منة و باب باران باید نشست و تا شش یا در وقت خواب
باید خورد برای درد فیکاه حضرت صادق فرمود که دست بر فیکاه مالد و دست سه مرتبه
استدعا بخواند بسم الله و یا الله محمد رسول الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم الله اعلم ما اجد فی حاجتی برای رد این در مصالح کفری از امام جعفر

ساز

در شراب

محمد باقر روایت شده که صاحب این درد چون از نماز فارغ شود دست بر موضع
گذارد و بگوید انما خلقناکم عبدا و انکم الینا ترجعون معالی الله مالک
المقن لا اله الا هو ذلک لغیرنا لکرم و من یدع مع الله الها الاخر لا یفان له
فانما احصا به عند ربه آنکه لا یفعل الکافرون و قل رب اغفر وارحم و انت جبر الرحیم
اصحابون این آیت را از سورة انعام در وقت حجر بر کاه غازی و یکی بنوی که نند
داشته باشد از در بری و در آن بسم الله بفر فلا کانت له الا هو و ان یمسک
بغیر فهو علی کل شی قدر و در حکام الاخلاق از حضرت روایت شده که سه بار
بر موضع درد باید مالد و در هر بار باید گفت استودعیر الله و قدر به علی اثنا
من شر ما اجد و از امام جعفر صادق روایت شده که دست بر موضع درد باید مالد
و باید گفت نسم الله و یا الله محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و لا حول و لا قوة
الا بالله العلی العظیم الله اعلم ما اجد فی حاجتی برای درد در مصالح
درد باید مالد بر خالی که نسم الله الرحمن الرحیم می کند البقی برای درد در مصالح
کفری چنین است که سورة انا انزلناه را بر سفالی نوی و باب باران بنوی و قلبی بگوید
ان ربی و صاحب در حکم از انبوسند از در بری شود اصحابون سورة الفاتحة
در سفالی نوی و باب باران بنوی و قلبی بگوید ان ربی و صاحب در حکم از انبوسند
بنوشد از هر دردی بری شود و برای درد معدن نیز در کعبی نقل کرده که این اید از سورة
ال عمران بخوان بسم الله الرحمن الرحیم و بنا لا یزغ فلو بنا بعد از خدا و قن لنا
من لدنک رحمة انک انت الوهاب و برای دفع الم سیر از حضرت علی بن الحسین بنوی
که این آیات را بر عفران بنویسد و باب زهر بنوی و بخورد قل ادعوا الله او ادعوا الی
انا ما ندعوا قلله الایماء العسفی و لا یختر صبا و یلک و لا تحافت بها و انفع من ذلك
و قل الحمد لله الذی لم یجد و لدا و لم یکن له ولی من الدل و کثیر و کثیرا اصحاب در سفالی
سند که سورة نمحه را در سه روز سه بار بنوی و صاحب کوفت سیر بخوان و برای
زحیر در همان کثابت که سورة و النفس را بنویسد و صاحب جبر بنوشد زحیر بن آن
شود و در حکام الاخلاق چنین است که می باید که صاحب جبر چون از نماز فارغ شود
دعا را بخواند اللهم ان کان من زحیر فیک لا یحل فی فی و ما علمت من سوء حدیثه

لا عذر لي فيه و برای اسفاله در سینه نقل شده که بگوید **اللهم انزع عني بخوالك وقولك**
اللهم اني استنك في يوم هذا و سري هذا و عاي هذا و كذا بك و ما ينزل فيها
من عذوبة او نكروه او بلاه فاصرفه عني و عن ولدي بخوالك و قولك انك على كل شيء
قدير اللهم اني اخوذ بك من شر نفسي و من شر كل دابة انت اخذ بناصيتها انك على
كل شيء قدير و ان الله قد احاط بكل شيء علما و اخشى كل شيء عذدا اما ادعية برای نیک
صفت حضرت صادق (ع) فرمود که بول من بخور تا ساکن شود و برای سرفه فرمود که قدری از
انجنان روی همان دانه از نبات مغوف کن و بکوب و زیاد و در بخور و ایضا از حضرت امام
رضا (ع) منقولست که فرمود بکبر از فعل بکبر و فرمود در جز و خرق من بکبر و من بکبر
و فافله بکبر و زعفران بکبر و بدین بکبر و اجزا را ساید از هر بیرون کن و مثل وزن
تمام اجزا عسل کف گرفته داخل کن و خیر کرد متعابا با نواز برای سرفه زنانه در وقت
خواب باب از زبانه نیم گرم بخورد و ایضا حضرت باقر (ع) فرمود که حضرت خرقیل را در حشر
حکیم رسید دعا کرد حق تم و او می فرمود که شریب را بگیر و بر سینه خود از بیرون مال
چنان کرد از آواز او بر طرف شد و برای ضعف عده در حدیث غیر از حضرت صادق (ع)
منقولست که جزاء نا باب سر بخورد و حضرت امام رضا (ع) فرمود که بخورد سرکه که از شراب
ساخته باشند که گشای معدن را می کشد و از حضرت رسول (ص) منقولست که خرمای ناشسته
گرم معدن را می کشد و از حضرت صادق (ع) منقولست که هر که معده آن خرمای بخورد در وقت
بخورد که گشای معدن را می کشد و در روایت غیر از حضرت صادق (ع) منقولست که بخورد
امرو که دل را جلا می دهد و دردهای اندرون را ساکن می کند و برای دفع خمر و تقویت معدن
حضرت امام رضا (ع) فرمود که گرد کار را بگیر و بر روی تن بکند و چون غرض بریان شود بپزد
بکن و بخورد و برای دردهای شکم در حدیث غیر فرمود که عسل و سیاه دانه و روغن زیت را خیر
کرد حضرت عباس (ع) می خوردند و در روایت دیگر خوردن ریزه ها که از سفر می بردند و در
بر طرف می کشد و در روایت دیگر فرمود که انجنان روی در دستک از ایل می کشد و برای
سرفه حضرت باقر (ع) فرمود که باه نغره بکوب و بخور و دانه را روغن عربی بپزد و در بخورد
بسته منبر امام موسی (ع) سه روز بخورد و در دست دیگر بسته اسفاله در چند حدیث منقولست
شد از حضرت صادق (ع) که قدری از ریح بگیرند و بشویند و در سینه بخاک انداخته و روی

انش بود و من بکوبند و مرهم دادند که از آن بخورند ایضا فرمود که هر کس بپزد
 اعلیم الحکیم را و صاحب اسفاله بخورد ایضا فرمود که هر که بخورد شفا یابد اگر بخورد
 دارد نیز همین خاصیت حدیثی برای نفع اسفاله فرمود که قدری ریح را در دلیک کرده
 بخورند و چهار پنج بار چربند بر آن در برافتن کرده تا سرخ شود و فله ناز را اگر فله را آن
 سنگها در کاسه کرده کاسه دیگر بر سر آن گذارد که بخار بیرون نرود و آن به آب و چون
 ریح بخشد بخور و روغن را بر آن ریزد و بخورد که دفع اسفاله شود ایضا فرمود که هر که سوز
 دغان را بخورد و بشویند و بصاحب خیر دهد شفا یابد نوع دیگر صندل بسیار با عود
 و براف و شکم بمالد دیگر برای خیر حضرت امام محمد باقر (ع) فرمود که کل از بی را بپزد و صندل
 کرده بخورد که زحیر را بر طرف می کشد ایضا از آن حضرت (ع) فرمود که بر زقن و با صندل
 و کل از بی را بپزد و صندل کرد بخورد زحیر را بر طرف می کشد برای خون شکم که بستان
 عاجز باشد در اسفاله صمغ عربی را داخل است چکیده کند و بخورد فی الحال بسته شود
 دیگر نیم کتا رده عده صلابه نموده با نغله بر دانه بخورد و در وقت خواب سازد و در وقت
 دیگر برای دل حضرت امام موسی (ع) فرمود که سبیل و فافله و زعفران و عاقر قضا و بذر
 البخ و خرق من بکبر از اساو می گیرد و فرمودن را و در برابر مرک از اجزا بکوب تمام اجزا را
 ساید از هر بیرون کن و با عسل که کشتن گرفته باشند خیر کن و بقدر یک بخور و باب
 در سبب بخور راوی چنان کرد شفا یافت در اوجاع مفاصل و فافله و فافله و فافله
 و امر از منان و سایر اسرار از ادویه و ادویه اما ادعیه برای درد مفاصل و فافله
 امام محمد باقر (ع) فرمود که اسید عاقلان **اللهم اني استنك يا سماءات و برکاتك**
و عذوبة ينيلك لطيف لما ركة و عذوبة امير المؤمنين و عذوبة سماءات و عذوبة
الجنة الا اذ عذوبة عذوبة شفاء اجدل و عذوبة عذوبة يا الله العالمين ایضا برای
مفاصل خیر شده برک کل جعفر را بگیرد که آن سیاهی تران بناسد و بکوب و آب آن را
بکوب و پنج استار روغن دینه خالص باده اسنار از آب کل جعفری در با سبیل و در بخورد
نا اب بر طرف شود و روغن بمالد و از انما لد نوع دیگر بجمه درد مفاصل بسیار نافع است
سور بخان و حنظل یکی مرک دو مقال با روغن خنابیت مقال ساید بمالد و برای
درد فرج در حدیث غیر منقولست که علی بن خنبل حضرت صادق (ع) شکایت کرد از درد

قبله بگردانند تا ملائکه رحمت رو با او دارند و در این وقت حاضرین و حجب نزد
او بنمایند که ملائکه از ایشان تشریف می کنند و اگر غیر از ایشان کسی باشد جایز است
که برای عزت و برتری و نمایند و چون نزدیک شود که حاضرین برآید بیرون رود
و باید که کلمات فرج تلقین او کنند که در حدیث صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
که هرگاه کسی را در وقت جان کندن بیاورد کلمات فرج تلقین او کند و آن این است
لا اله الا الله الحامد المکرم لا اله الا الله العلی اعظم سبحان الله رب العالمین
اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا عبده و ربه و ان الله اعلم الغیوب و الحمد لله
رب العالمین و برای سالی جان کندن این عبادا تلقین او کنند یا من قبل القبر
تغفوا عنی الکثیر اقبل عتی انیسر و اخف عتی الکثیر انک انت الغفور الرحیم و نیز
در احادیث معتبر وارد شده است که برای سالی جان کندن او را بپندارند یا منی که
همیشه نماز می کرده است یا نماز نکرده او را بر روی جا نمازی که بر آن نماز می کرده
زیرا که اگر امید شفاعت شفای یابد و الا جائز است یا سالی بر می آید و حضرت زین العابدین
که زینهار در حالت اخضر دست بر آن می گذارید و اگر دست بالا حرکت دهد با عرض
چنانچه جاهلان می کنند الخ و در ضمن حدیث دیگر حضرت باقر علیه السلام فرموده که هر که در ابرو
می گذارد چنانکه او را کشند و چون روح او مفارقت کند سست است که دهانش را
بر هم گذارد و چنانچه او را بر بندد و چنانچه او را بر بندد و دستهایش بر بیلوهایش
و او را در جادری ایستاده بوسه دهد و قرآن را در گوش او زند و زود پس برآورد و بگوید
جمع شدن و عثمان اگر استنای در موت او بنامد و اگر شنبه باشد تا این پس هر کس
از او بپندارد و انحضرت صادق علیه السلام فرمود که سزاوار است که برادران مؤمن را
حضر کنند بمردن او تا اجازه او حاضر شوند و برای او نماز کنند و از برای او استغفار کنند
و ایشان همه ثواب ببرند در غسل دادن نباست بدانکه احکام میت از
غسل و کفن و نماز و دفن پیش همه واجبه است یعنی بر همه واجب است و اگر یکی بگذارد
ساقط می شود و اگر همه ترک کنند همه عاقب می شود و مشهور میان علماء است که ولا یغنی
تعلق میت را در دو بر پشت او و دیگری متوجه اینها می توان شد و مردمان و ورثه او
اولی اند از مردمان و شوهران اولی اند از بکران و لوط است که بی ضرورت خود غسل کند

نهد و غسل و نماز و سایر احکام میت واجب است برای میت شیع و درستی و سایر
خلافان خلافت و ملائکه را لعنت کند و در حال نعنه و تقبیدی که در جاده انبیا
زمان کشته شده باشد و در هر که مرد باشد او را غسل می دهند و کفن می کنند بلکه نماز
می کنند و با لباسها که پوشیده است دفن می کنند و بعضی گفته اند که هر که در جاده با
اسام زمان کشته شود چنین است و عتالی و توفی نیست و مشهور میان اصحاب است
که هرگاه از میت عضوی بافته شود که در آن استخوان باشد می شنوید و کفن
می کنند و دفن می کنند و بعضی گفته کفن را در اینجا واجب دانسته اند و اگر بعضی باشد که
دل در آن باشد نماز هم می کنند و لوط است که اگر سینه را بنامد یا بنامد یا بنامد
و همچنین اگر جمیع استخوانهای میت را بنامد و عضوی که بی استخوان باشد مشهور است
که بنامد می چسبند و دفن می کنند و بعضی گفته اند که اگر استخوان است نه آن و بجز که در
مادر ساقط شود هرگاه چهار ساله یا بیشتر داشته باشد غسل می دهند و کفن و دفن
می کنند و بر او نماز نیست و بعضی گفته اند که جامه کفن می کنند و حنوط می کنند و
هرگاه چهار ماه نداشته باشد مشهور است که در لثه می چسبند و دفن می کنند و در لثه
در لثه می چسبند و کوفت و بعضی تمام شدن خلعت طفل را اعتبار کرده اند در غسل
و کفن نیز چهار ماه و این لوط است و اگر عضو استخوان داری از زنده بپاید باشد حنوط
است که غسل و کفن و دفن می کنند اگر چه ظاهر عدم وجوب و اگر طفلی در شکم مادر
و مادر زنده باشد اگر بتواند بیرون آورد و الا پاره می کنند و بیرون می آورند و اگر بپاید
بمرد و طفل زنده باشد شکم مادر را می سگامند از جانب چپ و طفل را بیرون می آورند
و بهتر آن است که شکم را بزنند و لثه را بزنند و غسل دهند و زرازان الا در
چند موضع اول زن و سوم که بقول شهر و انوی مرید دیگری را غسل می توانند داد
و لوط است که از زجر جامه غسل دهد و نظریعورت نکند و بهتر آن است که بدو زن
غسل دهد خصوصاً مرد زن را در چهار است که اما کینه خود را خود را غسل دهد هرگاه در
کیسه و یا در علقه کبی نبوده باشد و در غسل کینه آثار خلافت سیم جایز است که غسل کند
مرد اجنبی بختر سه ساله را بر منه و زن اجنبی سه ساله را و بعضی در پنج ساله نیز
مخیر کرده اند چهارم هرگاه مردی فوت شود و مردی نباشد که او را غسل دهد زن محرم

او را میتوان غسل داد از زیر حجامه و هم چنین است هرگاه زنی فوت شده باشد و
 ظاهر در حالت اختیار نیز محارم یکدیگر را غسل می توانند داد اما احوط آنست که تا
 نمکن باشند زن زرا و مرد مرد را غسل دهد اما کیفیت غسل بهتر آنست که پیش از
 کفن را تمهید کند و اول جگر را و بعد از آن از سر تا سری و بعد از آن پیراهن را بپوشد
 و نصف بالایی پیراهن را بر گرداند و نعل را و بعد از آن از سر تا سر و بعد از آن پیراهن را بپوشد
 و نصف بالایی پیراهن را بر گرداند پس سوخته غسل شود و اگر میسر نباشد میت مرده
 غسل بر روی تختی یا تختچه بخواباند و شش است که در وقت غسل پای میت بسوی
 باشد بطرفی حال خستار و بعضی واجب دانسته اند و در سایر احوال باید چنین
 باشد مگر در حال نماز و حال دفن و کودالی در برابر قبله بکند و تخت را سر از بر بگذارد
 که آب غسل در آن کودالی رود و مکره است که آب غسل را بجای که در آن بول و غایط کند
 بریزد و اگر جای باشد که کفایت خانه را در آن ریزند مقصور ندارد و باید که خفهایش را
 بکند و اگر خواهد پیراهن غسل دهد و اگر خواهد نعل بپوشد و پیراهن را بکند و در هر تقدیر
 و اخفست که در وقت غسل میت را بپوشانند و سنت است که غسل دهده و نفر باشند
 یکی آب ریزد و دیگری میت را بگرداند و سنت است که برای حرمت پیراهن را از طرفین
 بیرون کند و اگر نعل باشد باذن و در هر یک گارد و سنت است که زیر بغلی یا خیمه غسل دهد
 که بر آستان باشد و سنه است که اول از آنکه حیات از بدن میت بکند و مکره است
 که میت را در میان پاهای خود بگیرد و سقیقت که غسل دهده از جانب راست است
 و مستحب است که انگشتان میت را ببلد از نرم کند و اگر خوف سنگین باشد دست بردارد
 مکره است که باب کرم غسل دهد مگر در حال ضرورت و نیز مکره است که ناخن و نوبی
 میت را بگیرد و شانه کند و اگر بگیرد یا نوبی در آثای غسل جدا شود باید که در کفن او گذارد
 و با او دفن کند و منقولست که دندانان حضرت باقر علیه السلام صاف و صاف بود
 که با من دفن کن در قبر و احببت که میت را سه غسل دهند باب سده و در آب سدری
 گافیت و سه هزار است که حدیث ندارد و بعضی گفته اند که معفت بر سدر باید باشد و بعضی
 یک رطل و بعضی یک کطل و نیم گفته اند که نزدیک بیست و پنج درم و زیاده بوده باشد و کوبای
 این زیاده را برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بکند و احوط آنست که در آب غسل

غسل انقدر داخل کنند که مضاف شود و آبش نگویند و سنت است که اول دستها
 میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بشوید پس عورتین میت را و سنت است که از نیت
 بکشد سده و اشنان سه مرتبه بشوید و لحوط آنست که در شستن عودت نشسته بر دست
 بر بند که دستش بصورت زرد و آب بسیار بریزد تا خوب مال شود پس دست را بالای
 شکم بگذارد و بر روی نوبی بپوشد و بهتر آنست که در این وقت سر میت را ببلد
 کند که اگر فضله دانسته باشد بیرون آید باز بخرجه را بشوید و اگر زن حامله باشد
 خوف افتادن فرزند باشد دست بر شکم نماید و دعا گفته اند که سنت است که سر و
 رویش را پیش از غسل بکشد سدر بشوید پس سنت است که دستهای خود را تا مرفق بشوید
 یعنی آن کس که دست بر میت می گذارد پس و نمود مدیت را بر پیش و ضوی زندگان
 باب خالص و بعضی واجب دانسته اند و نیت کند که و منوید هم این میت را فرجه
 الی الله پس رو دستهایش را بشوید و سر و پاها را بشوید و مسح کند پس نیت کند غسل
 آنست که آب ریزد و اگر داند اگر دو کس باشند هر دو نیت کنند و بهتر آنست که هر
 سه را در اول بکند و از برای غسل کا فور و فراح بن نیت جدا کند پس اول نیت کند
 که این میت را غسل میدهم باب سده و کا فور و فراح از جهه آنکه واجب است از برای
 رعشای خدا یا بگویند قرینه الی الله پس سر میت را با آب سدر بشوید و احوط آنست که اول
 بچایب راست سر را بریزد و بعد از آن بچایب چپ و سنت است که سر را سه مرتبه بشوید
 پس میت را بر چلوئی چپ بخواباند و چایب راست را بشوید و سه مرتبه سنت است
 و هر سه بویرا که بریزد و قطع نکند تا بیابان برساند و اگر آنکه میت را می گرداند هنگام
 آب ریختن دست بر پشت و شکم بمالد و نوبی که آب خوب برسد بهتر است و سنت
 میت را از پهلو جدا کند تا آب بر زبان برسد و چنان کند که آب بر نعل و عورت
 زن و سایر اعضا خود جاری شود و سنت است که هر مرتبه که میت را از جانب چپ
 بگرداند این دعا بخواند اللهم ان هذا عبدك محمد بن المؤمن وقد اخرجت روحه
 و فرقت بينه ما فعقول عقوقه و اگر زن باشد گوید اللهم ان هذه بنتك المؤمنة
 و قد اخرجت روحها ففرقت بينها ما فعقول عقوقها و در سایر احوال غسل مکرر بکند
 و آب عقوق عقوق پس میت را بگرداند و بر چلوئی راست بخواباند و چلوئی چپ را بپوشد

طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید در بعض از روایات در هر شستن هر جانب
سین وارد شده است شاید که بدین باشد اگر چه خلاف می شود است پس میت را بر پشت
میخواهد دیگر غسل باب کافور است باید که ظرف را بشوید که اثر سدر از آنها برطرف
شود و اندک کافور را بریزد میکند و داخل آب میکند و غسل دهند و دستهای خود را با
مرفق بشوید و بهتر است که دستهای میت را بهمان نحو که گذشت و سر را بشوید
که فضلات از آن مرفق بیرون رود پس احتیاطا آب ریزد و گردانند مرد و میت کنند
که این میت را غسل میدهم باب کافور از برای آنکه واجب است از برای رضای خدا پس
رویش را بشوید و سه مرتبه سنت است و ابتدا با جانب راست سر بکشد و گردانند و بعد
دستی بنالد و جانب راست و چپ سه مرتبه بخوبی که در غسل سدر مذکور شد بشوید و
ظرف را خوب بشوید که اثری از سدر و کافور در آن ریخته شده است بر ندارد از آن
که اینها سلطان در آن داخل شده باشد پس دستهای میت را تا نصف ذراع سر بشوید
و اگر در انوقت نیز از دیگر میت را وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاطا میت کند که غسل
میدهم میت را با آب قراح از جهت آنکه واجب است قربه الی الله پس سر را سه مرتبه و جانب
و چپ را سه مرتبه بشوید که کمر به واجب است و دو مرتبه سنت و بهتر است که گردانند و بعد
در وقت آب بخشن دستی بکشد بر بدن میت و پیش از این غسل و در آنای بر غسل دست
میت نمیکند و چون از این مرده فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بوده باشد قدری از
در برش داخل کند و هم چنین در دمان و پایی او قدری داخل کند اگر خوف بیرون آمدن
باجاستی بوده باشد پس سنت است که بدانش را با جامه خشک کند و بعد از آن او را بر روی
جامه ای کهن بگذارد و سنت است که چهار عیوب میت بر غسل ظاهر شود و یکی آنکه
ناحق بقم گناهان او را بیامرزد چنانکه از ساد و متولد شده و اگر سدر و کافور هم بر سر
باب قراح غسل دهد و لوطا سنت که سر مرتبه غسل دهد و اگر آب بهم نرسد یا میت را غسل
نمیوان داد که خوف آن باشد که بدن میت از هم بپاشد و تم دهند و ظاهر این تیم کافور
و دو تیم لوطا است و بهتر است که تیم را چنین بدهد که میت کند که تیم می دم این میت مرده
از غسلهای سدر و کافور و قراح را بجز آنکه واجب است از برای رضای خدا و تیم دیگر را
نقد کند که تیم می دم این میت مرده را در غسل کافور احتیاطا قربت الی الله و هم چنین و چون

و چون میت کند دست خود را بر خاک زند و بر پایی میت بکشد و دیگر بر پشت
راست میت و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر در ضرب تیم دهد یکی برای رو و یکی برای
دستها خونت و اگر میت محرم باشد و غسل کافور بدهند و جنوط نکنند اما کیفیت غسل
محرم بدانکه کسی که در غیر حیات با امام کشته شده باشد در حقیقت بدن را از آله می کنند
و غسل می دهند و اگر سر جدا باشد در هر غسلی اول سر را می شویند و آخر بدن را یعنی گفته اند
که اگر خون بدن بود کلام است بریزند تا بدن شود و از حضرت صادق منقول است که در
چنین کسی اول خون را می شویند و آب بر او می ریزند در غسل و دست بر سر می مالند
بر حر الخفا پس پند و کافوری گذارند و تیم می بندد و همچنین اگر گردن بریده شده باشد
و جدا شده باشد کافوری باشد بر موضع جراحت و پند بر آن بکشد از آن و محرم می باشد
که خون بیرون نیاید و اگر از بدن جدا شده در غسل اول سر را می شویند و بعد از آن بدن او را
پند بر بالای گردن می گذارند و بعد از آن سر را بر روی گردن می گذارند و در میان کفن می
و در هنگام دفن سر را با بدن می گیرند و در جلدی گذارند و رویش را با نجاست نم می بکشد
در کفن کردن میت است و الحقیقت که میت را سه کفن کنند و اگر علما گفته اند
که اول آنها لنگ است که از ناف تا بغضی از فراسا پوشند و بعضی گفته اند که سنت است که
سینه را بپوشند و تا پا بپوشند و دویم بر آسن و سیم سر را سیم و چهارم است که کفایت بر آسن
دیگر بکشد که مجموع سر سر را سیم شد و این قول ظاهر است و احادیث معتبره بر این دلالت
و لوطا میت که با اینها لنگ نیز بکند و با ضرورت یک سر را سیم کافیت و باید که کفن
بجس نباشد و لوطا میت که کفن در آن بر حریم نباشد و اسوطا است که کفن از او
نبوده باشد بهتر است که از نیم و مو بر نبوده باشد و نیز مستحب است که از پنبه سفید
سنت است که سر را سیم بالا از جمله دو سر را سیم جرم باشد و آن جامه بود که از می می
و الحال معلوم نیست و دو مرتبه است که اگر کفایت آن قضا می شود بپوشد و علما گفته اند
که سنت است اول کفایت چپ لقا و در جانب راست میت ندارند و بعد از آن جانب
لعا و در جانب چپ میت ندارند و بهتر است که چنین کشد اگر چه مستندش نظر نیست
سنت است که خوف طوبی که عرضش یک شتر و طولش آلاسه و زرع نم باشد در ذراع دست زیاد
کند برای مراد چنانکه سر را بکشد و بر کمر میت به بدن دو پنبه بسیار و در و فرج میت بکشد

بسم الله ان كان محسنا في الدنيا وان كان مسينا فاعف عنه واكرمته وخاف
 عنه من يكره الله ما في الارض من حبس وصايد عمله ولفه منك رسوا ناس
 يكون الله عندك وادب عندك وان امك نزل بك وانت خير من يكره الله
 افصح له ولفه حقه والحق بينه وفيه شريك وكبر وروايت عن ابي عبد الله عليه السلام
 عندك فلان وحياتي فلان نام او لم يكونا وان عندك فلان بك وانت خير من يكره الله
 الى رحمتك اللهم لا تعلم من لا يعرفك وانت اعلم بغيرك وتعلم ما لا تعلم الله
 فاني لا ارضى عن نفسي ولقيت حقه وكفيل هذا اليوم خير يوم اتي عليه وكفيل
 هذا الفجر يا رب نزل به وقهر الى خير مما كان فيه ووقع له في مدخله والبرق
 واعف عنه ذنبه ولا تخربنا اجره ولا يضلنا بعده وسنت است که در این حال عطا بجزا
 تلقين لو كنت لحد وصا ولايت انه معصون عليهم السلام بقرانت که دست مرست
 راست ميت را بکبر و ديد دست چپ و دست چپ او را حرکت دهد و تلقين کند و اگر باين بخوابد
 جامه مرست است بجمع اقامه الله انهم اقامه الله فلان فلان نام ميت و يد من را بکبر و ديد
 على القبر الذي تارفتنا عنه من شهادته ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محلا
 صلى الله عليه واله عبده ورسوله وسيد القيس وحايم المراسم وان قبلنا ابراهيم
 وسيد الوصيين واما من الله طاعة على العالمين وان الحسن والحسين وعلي بن
 الحسين وحميد بن مسلم وفضل بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى وحميد بن علي و
 واقام الحق المحدث صاوات الله عليهم ائمة المومنين ورجح الله على الخلق جميعا وائمتك
 ائمة الهدى ايراز فلان فلان اذا اناك الملكان المقربان رسولين من عند الله نبارك
 وتعالى وسئل عن ربه وعن ربه وعن ربه وعن ربه وعن ربه وعن ربه وعن ربه وعن ربه
 ائمتك فلا تخف وقل في جوابه ما الله جل جلاله وفي حديثه صلى الله عليه واله في الاسلام
 وحي والقران كتابي والكتبه قباي وامي المومنين علي بن ابي طالب اامي والحسين بن علي
 الحسين اامي والحسين بن علي القمي بکربلا اامي وعلي بن العباس اامي وحميد بن باقر
 حاتم البجلي اامي وخضر الصادق اامي وموسى الكاظم اامي وحميد بن محمد اامي وعلي بن
 الهادي اامي والحسين اامي والحجة المظهر اامي هؤلاء صاوات الله عليهم اجمعين
 وسادتي وقادتي وسفاتي بهم اتولى ومن اعلمهم انما في الدنيا لاخرة ثم اعلم يا فلان

يا فلان بن فلان ان الله تبارك وتعالى نعم الرب وان محسنا الله عليه واله يوم الرزق
 وان امير المؤمنين علي بن ابي طالب واولاده الائمة الاحد عشر نعم الامناء وان محسنا
 به محمد صلى الله عليه واله والحق وان الموت حق وقال شكري وكبر في الفجر حق وان
 حق والشور حق والفرط حق والميزان حق وظل الكبيح حق والحق حق والحق
 حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القور من يكره الله اعمت فلان
 ودر حديث است که ميت در جواب مي گويد مي فهمم من يكره الله باقول انما
 هذا لك الله اني صراط مستقيم عرفك الله بنيتك وبن اولياك في مستقيم رجب من
 يكون الله ما في الارض من حبس وصايد عمله ولفه منك رسوا ناس يكون الله
 اللهم حقول محول بس خست برجل كذا واجر حقه بن خست وخت تمام بقرانت
 اگر خست برزك با شد راست با گذارد و رخت خست با خست ربا كذا ردا با كل رخت
 بکبر و اگر خست با كوجك با شد رخت كند و بکبر بقرانت با خست كند که خاك رست
 ريزد و در وقت جسد خست ايند عايد الله اللهم صل و خدته والين رخت
 وامن رخت و اسكن ائمة من رحمتك رخت نبيها عن حمد من سواك فاما
 رحمتك لا طائل من و اخر مع من كان يتولا و مكر وقت فرس بقرانت خست
 وميت را با نوب گذارتن مكر انك ريب اب را در نام با داشته باشد و چون از
 پير فرمود اين بگويد انا لله وانا اليه راجعون و الحمد لله رب العالمين اللهم
 رحمتك في اعلا عيلين واخلف على عقبه في العايرين وعندك تحسبه ما ربا
 بس شئت که حاضران بر پشت گفت خاك در فرزند و اگر نكند دست كفها را بکند
 و برين دعوت وسنت است که سه مرتبه برين در وقت رجب بگويد اللهم امانا
 بك و تصدق با كتابك هذا ما وعدنا الله ورسوله وما زادنا الا ايمانا و تسليما
 و در حديث است که هر که حسن کند ابد عايد الحق هم بعد هر ذره از حال حقه
 از براي او نويد و مكر وقت که خويشان ميت خاك بر فرزند که موجب قار و نكست
 و دوري ز رحمت الهي وسنت است که غير خاك بر فرزند که بار است بر ميت و ا
 که قبر را بقدر چهار انگشت بلند کنند و بعضي چهار انگشت كنده و بعضي هم او را كنده
 و ظاهر امر و دعوت و در و رست که يكسيز مجوز باشد و سنج است که قبر را چهار

در وقت جسد

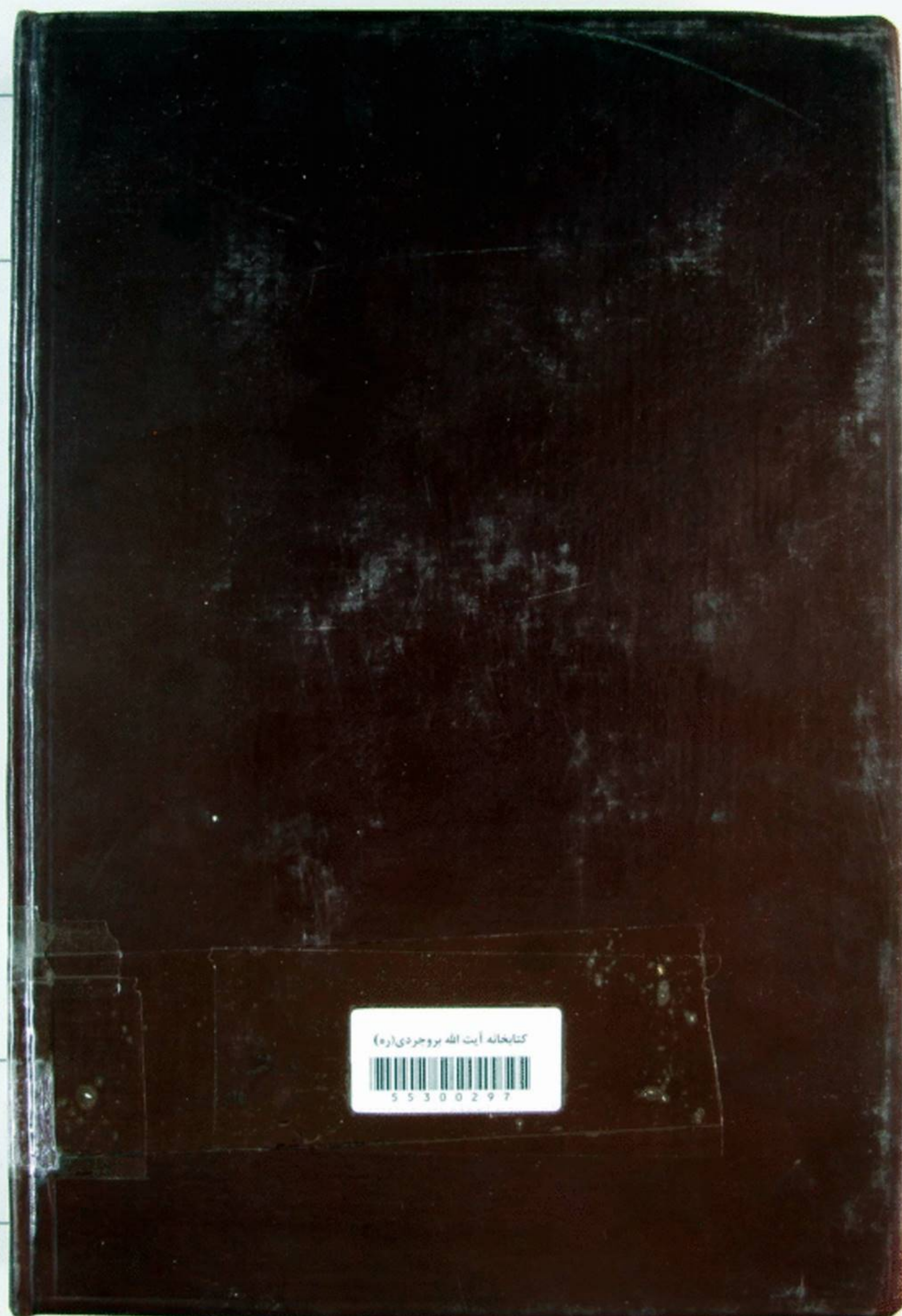
که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردید و از جانب خویشان و برادران مؤمن امیدوارند
و لسان ایشان را لطم برآید و خصوصاً از دعا کردن در نماز شب و بعد از نماز عشاء
و در مشاهده شرفه پدر و مادر از یاد از دیگران دعا بیاورد و اعمال خیر برای ایشان
بعمیل آورد و بعضی از اینها در ضمن حقوق والدین برود و غیره باشد. شد بعد خبرت را
پدر و مادر و سایر خویشان گفتند که فرض این را از آنکه و ایشان را از حقوق خدا و خلق
بری کرد اند و حج و سایر عبادتی که از ایشان فوت شد با مسدودی که با استیجار یا تبرع
بعل آورد و بندگان بنویست که حضرت صادق فرمود که بسیار باشد که میت در تنگی
و سختی بوده باشد و حق خدای را و وصعت دهد و تنگی از او بردارد پس بگوید که این
فرج که تو را داده است بسبب زبیت که فلان برادر تو را برای تو کرد زادی پس بدین
درد و رنجت نماز شریک می توانم کرد فرمود که مای فرمود که میت شناسی بود بعد که بر
او نماز فرمود که بر میت داخل شود در قبرش نماز و روز و حج و صدقه و سایر عطا کند و دعا
و ثواب اعمال برای کسی که کرده و برای مردم هر دو نوشته میشود و در حدیث معتبر است
که شیخ چهره مؤمن پس بد بعد از وفات و اول فرزندی که از حجت او استغفار کند و دوم
معهفی یا کتابی از کتب علمی که از او بماند و مردم از او بخوانند و سیم درختی که کار درخت
از آن منع بایند چهارم آبی که جاری سازد پنجم جامی که خمر نماید که خلق خدا شافع گردد
ششم شتی که مردم با آن عمل نمایند یا بناد و هدایت خلق یا تصفی کتب و استادان و نماز
هدیه بیت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم یا بناد و هدایت خلق یا تصفی کتب و استادان و نماز
شبول دهن میت و رکعت نماز بکند و در رکعت اول الحمد و آیه الکرسی و در دوم الحمد
و آنا انزلناه و من یخیر الله و بعد از سلام بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و باعث ثوابها
الی قبر فلان دوم نیز دو رکعت در اول بعد از الحمد توحید و تهنیه و در دوم بعد از الحمد
سوره الفکم التکاور و تهنیه نوشته و بعد از آن دعای سید کور را و روایت دیگر بعد از الحمد
در رکعت اول آیه الکرسی و نیز اضافه نموده و ملا محمد باقر رحمه الله در زاد المعاد آورده که در حدیث
صحیح از حضرت صادق علیه السلام است که آن حضرت در هر شب برای فرزند خود دو رکعت
برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز می کرد و در رکعت اول آنا انزلناه و در رکعت دوم آنا
اعلمنا ان یخیر الله و بعد از نمازهای دیگر برای هدیه حضرت غایبات علم الامور و

و برای والدین و در اعمال مضاعف کذاست اما زیارت فوری و اوقات آن بدانکه مستحب است
زیارت فوری در روز شنبه و پنجشنبه و در زیارت شنبه دیگر پس پنجشنبه و در شنبه است
و در شنبه طرف با ملامت چون داخل قبرستان شود بگوید السلام علی اهل الدیار
المؤمنین و السلام علیکم لایموتن الا فیکم و لا یحیون الا بکم و در حدیث معتبر دیگر
اینست که السلام علی اهل الدیارین المؤمنین و السلام علیکم اللهم المستقرین بکم
و السلام علیکم و آنا ان شاء الله بکم لایموتن و روایت دیگر السلام علیکم اهل الدیار
من قوم مؤمنین و آنا ان شاء الله بکم که انتم لنا سلف و نحن لکم تبع و رحم الله المستقر
منکم و المستقرین و آنا ان شاء الله بکم لایموتن و در احادیث بسیار وارد شده است
که هر که در شب چهارشنبه خود هفت مرتبه سون انا انزلناه بخواند از قول برزق و ثواب
این کرد و در زیارت دیگر خدا او را صاحب قبر بیاورد و سست است که در وقت
خواندن دست بفر کارد و رو بقبله باشد و در زیارت دیگر و قبله بودن مذکور است
و سست است که این دعا را بخواند اللهم خاف الارض عن جویبهم و صاعد التراب
آزوا حاتم و اقم منک رضوانا و انسکون الیه من رحمتک ما یصلک به و خذلهم و فزع
یهم و خذلهم علی کل شیء قدیر و روایت دیگر اید عاقل الله اللهم ارحم غریبه
و صل و خذلته و آیت به و خذلته و این دعا را بگویند آیت به و خذلته و آیت به
عن رحمة من یسوال و المحسن کان یؤله و روایت دیگر مستحب است که نزد قبر سون
و مؤذنین و قل هو الله احد و آیه الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سون انا انزلناه
هفت مرتبه و از حضرت رسول استغفرت که هر که در قبرستان بگوید و سوره قل هو الله
احد را یازده مرتبه بخواند و ثوابش را برده کان قبرستان بر بخشد بعد از آن اگر
یابد و روایت دیگر هر که آیه الکرسی بخواند و ثوابش را هدیه اهل قور کند حق تمام بعد از هر
ملکی خلق کند که تسبیح کند برای او تا روز قیامت و در حدیث دیگر در تحفه الزائر نوشته
که هر که داخل قبرستان شود و سوره تسبیح بخواند حق تمام عذاب ایشان را سبک کرد و بعد از
آن مرد حاشنه از کرامت فرماید و در زیارت دیگر وارد شده است که هر کسی که در قبرستان
بگوید چون از آن گذری بشت که بایستی و گوئی اللهم و لیسوا توفوا و احشرهم
مع من احبوا و زیارت غایب سلمان ثواب حربه و ثواب عظیمه دارد و باعث عزت

و انکاهی زهد دنیا و غربت با آخرت می شود و در وقت اندوه بسیار و نادیده بسیار باید که
 بفریشان رود و عبرت بگیرد از احوال ایشان و تفکر کند در قضای دنیا و تعلق لعل
 آن و بخاطر بیاورد که او نیز عقیبت مثل ایشان خواهد گردید و دستش از عمل کوتاه
 خواهد شد و در آن وقت پشیمانی ناید نخواهد داشت و باید که در قبرستان بخندد
 و حرف لغو نکند و مشهور است که بر روی قبر راه رفتن بضرورت مکر و وقت در
 مغرب از روی بخت بجز صلوات الله علیه نامنقولست که چون بفریشان روی راه رود بر روی
 قبرها که هر که مؤمن است راحت می یابد و هر که مشافق است مسلم می شود و اکثر علما
 این حدیث را محل بیخوفی و تربت کرده اند باید که بر روی قبرها و نزدیک آنها بول
 غایت نکنند و در کتاب حق بقین از حضرت امام محمد باقر (ع) روایت کرده است که حق
 معبود خواهد گردید و شیعیان هر روز در زیارت از قبرهای ایشان بامر گناهی و عیبی که
 داشته باشند و رویهای ایشان درخشان باشند مانند ماه شب چهارده و خوفهای
 ایشان سناکن گردیده باشند و عیبهای ایشان پوشیده و برایشان و امان بایشان در
 باشند مردم ترسند و ایشان ترسند و مردم اندوهناک باشند و ایشان نباشند و خوش
 شود سوار و نایافته که ناله های ایشان از طلای درخشان باشد
 و نرم باشند بی آنکه تعلیم کرده باشند و کردنیهای آنها
 از یاقوت سرخ باشند نرم تر از زبر برای گرامی کردن
 خدا دارند و روایت در کتب جاهلی می یابند
 باشد که درخشان و نایافته از نور باشند و چهار
 از طلا بایند مکتل بدو یاقوت
 و نایافته با دشمنی و کامل گرامی
 بر سر باشند و بگوید
 لا اله الا الله محمد
 رسول الله علی

و لی الله
 اللهم تعالیا من قبلنا و بعدنا و لا اله الا الله محمد رسول الله الملك الوهاب فی شهر رجب الاول ۱۲۹۲
 مقام طاهر اثنی و تسعین و مائت و بعد
 الا الله محمد رسول الله

۲۲۲۲۲۲
 ۲۲۲۲۲۲
 ۲۲۲۲۲۲

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

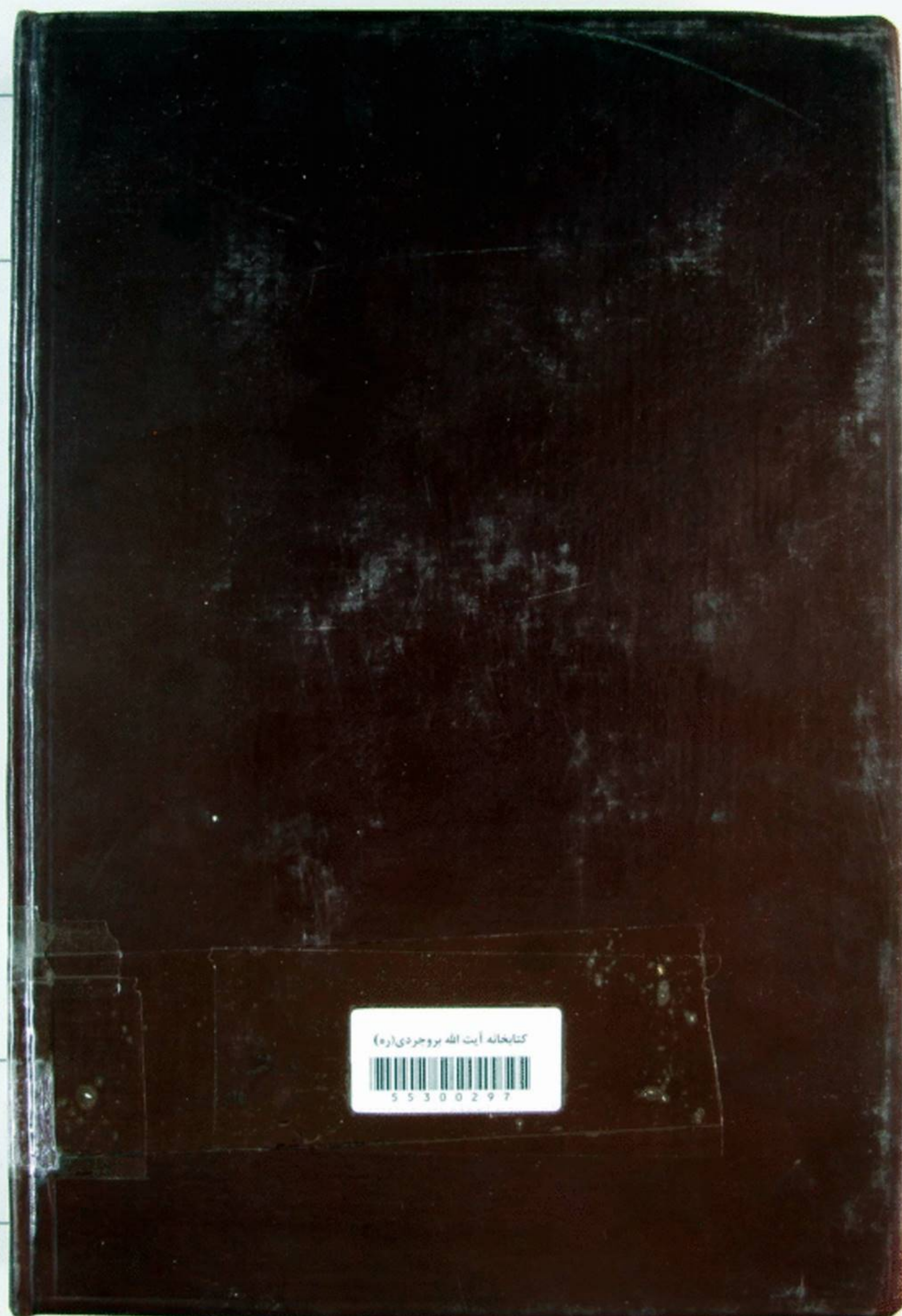
5 5 3 0 0 2 9 7

A3

A4

A4

A3

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

5 5 3 0 0 2 9 7